

การพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
THE DEVELOPMENT OF PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS STUDY PROGRAM IN
UPPER SECONDARY SCHOOL

กนกวรรณ อันบุรี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2567

การพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2567
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

THE DEVELOPMENT OF PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS STUDY PROGRAM IN
UPPER SECONDARY SCHOOL

The Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of DOCTOR OF EDUCATION
(Health Education & Physical Education)
Faculty of Physical Education, Srinakharinwirot University
2024
Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
การพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ของ
กนกวรรณ อันบุรี

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษาดุขฎีบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก	 ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาธิต ประจันบาน)	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร)
..... ที่ปรึกษาร่วม	 กรรมการ
(อาจารย์ ดร.อนันต์ มลารัตน์)	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูริดา สังข์ทอง)
	 กรรมการ
	(อาจารย์ ดร.ภาณุ กุศลวงศ์)

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ผู้วิจัย	กนกวรรณ อันบุรี
ปริญญา	การศึกษาศุภบัณฑิต
ปีการศึกษา	2567
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาธิต ประจันบาน
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	อาจารย์ ดร. อนันต์ มลารัตน์

การวิจัยแบบผสมผสานนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและประเมินความต้องการจำเป็นของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 2) สังเคราะห์แนวทางการพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 3) สร้างและตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 4) ประเมินความเป็นไปได้ของการพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เก็บข้อมูลจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง คือ ครูผู้รับผิดชอบหลักสูตรแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 4 โรงเรียนๆ ละ 3 คน รวม 12 คน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4,5 และ 6 รวมทั้งสิ้น 24 คน ผู้ปกครองของนักเรียน จำนวน 24 คน ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องระดับผู้บริหาร ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ศึกษาธิการเขตฯ รวม 6 คน ผู้บริหารระดับผู้อำนวยการโรงเรียนหรือรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ในโรงเรียนที่ไม่มีแผนการเรียนรู้เทียบเคียง รวม 6 คน อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรระดับปริญญาตรี ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย รวม 6 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา รวม 5 คน โดยใช้การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ทั้งในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 และ เขต 2 ผู้เชี่ยวชาญในการประเมินคุณภาพความถูกต้องและเหมาะสม รวม 17 คน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง จำนวน 184 คน เพื่อประเมินความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ ของแผนการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและประเมินความต้องการจำเป็นพบว่าที่มาของปัญหาของแผนการเรียนรู้เทียบเคียงในปัจจุบันด้านรายวิชาเพิ่มเติมมีรายวิชาที่แตกต่างกัน 2) จากการสังเคราะห์จากระยะที่ 1 ได้แนวทางในการสร้างและพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา 3) ผลการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายพบว่า โครงสร้างแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากประเด็นการประเมินด้าน 5 ด้าน โดยค่ามัธยฐานอยู่ที่ 4.00 - 5.00 และค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์ที่ 0.00 -1.00 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดทุกรายการ 4) ผลการประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬาผ่านเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : แผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา, ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย, หลักสูตรการเรียนรู้

Title	THE DEVELOPMENT OF PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS STUDY PROGRAM IN UPPER SECONDARY SCHOOL
Author	KANOKWAN UNBUREE
Degree	DOCTOR OF EDUCATION
Academic Year	2024
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Sathin Prachanban
Co Advisor	Dr. Anan Malarat

This mixed-methods research aimed to (1) examine the current conditions and assess the needs of the Physical Education and Sports program at the upper secondary education level, (2) synthesize development guidelines for the program, (3) design and conduct a preliminary quality assessment of the program, and (4) evaluate the feasibility and usefulness of implementing the program. Data were collected from 184 stakeholders, including teachers, students, parents, school administrators, university lecturers, and physical education experts, using semi-structured interviews and evaluations. The study revealed that (1) the current comparable programs lack consistency in elective courses, (2) the synthesized data from Phase 1 provided clear guidelines for program development, (3) the quality assessments of the program met all established criteria with median scores ranging from 4.00 to 5.00 and interquartile ranges from 0.00 to 1.00, and (4) feasibility and usefulness evaluations passed all established criteria with statistical significance at the .05 level. The findings support the potential implementation of the Physical Education and Sports program at the upper secondary level.

Keyword : physical education and sport curriculum, High school level, Course of study

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถ ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาธิต ประจันบาน อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ อาจารย์ ดร.อนันต์ มลารัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ซึ่งได้ให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด ทั้งในด้านวิชาการและแนวทางการวิจัยมาโดยตลอด ด้วยความเอาใจใส่ ความเสียสละเวลา ความเมตตา รวมถึงคำชี้แนะอันมีคุณค่าจากท่าน เป็นแรงผลักดันสำคัญที่ทำให้ข้าพเจ้าสามารถดำเนินงานวิจัยชิ้นนี้ได้สำเร็จ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤพนธ์ วงศ์จุตรภัทร ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย ที่กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่ามาเป็นประธานในการสอบปริญญานิพนธ์ พร้อมให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์เพิ่มมากขึ้น และสามารถต่อยอดนำไปใช้ประโยชน์ได้ในอนาคต ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไพญดา สังข์ทองและอาจารย์ ดร. ภาณุ กุศลวงศ์ ที่ให้ข้อเสนอแนะที่มีประโยชน์ต่อการวิจัยและการปรับปรุงงานวิจัยเพื่อให้ความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์และสละเวลาในการตรวจหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขอขอบพระคุณ ท่านผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ศึกษาพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 และเขต 2 รวมไปถึง ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์มหาวิทยาลัยที่รับผิดชอบในหลักสูตรพลศึกษา ที่สละเวลาให้สัมภาษณ์ และมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อกระบวนการวิจัยและมีความสมบูรณ์ของแผนการเรียนพลศึกษา และกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมากยิ่งขึ้น

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณครอบครัวและญาติๆ ที่คอยเป็นกำลังใจและกำลังทรัพย์ให้การสนับสนุน ทั้งทางด้านจิตใจและการดำรงชีวิตมาโดยตลอด ความรัก ความเข้าใจ และความห่วงใยจากท่านคือแรงบันดาลใจอันยิ่งใหญ่ที่ผลักดันให้ข้าพเจ้าก้าวเดินมาถึงจุดนี้ได้ ขอขอบคุณเพื่อนๆ ที่คอยให้กำลังใจและคอยรับฟังอยู่เสมอ ปัญหาและช่วยหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา หากมีข้อผิดพลาดประการใด ข้าพเจ้าขอน้อมรับไว้ด้วยความเคารพ และจะนำไปปรับปรุงพัฒนาตนเองต่อไปในอนาคตข้าพเจ้าขอขอบพระคุณทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้ด้วยความซาบซึ้งอย่างหาที่สุดมิได้

กนกวรรณ อันบุรี

สารบัญ

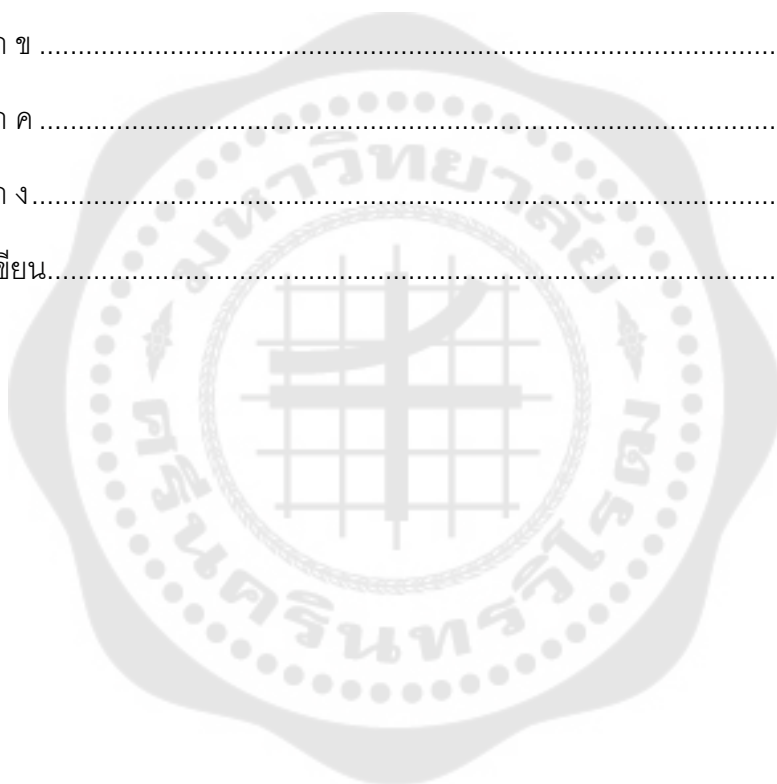
หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญรูปภาพ	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ปัญหาการวิจัย	7
คำถามการวิจัย.....	7
ความมุ่งหมายของการวิจัย	7
ความสำคัญของการวิจัย	8
ขอบเขตการวิจัย	8
นิยามศัพท์	13
กรอบแนวคิดของการวิจัย	15
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	16
1.หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551	17
1.1 วิสัยทัศน์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551	17
1.2 หลักการของหลักสูตร	17
1.3 จุดหมายของหลักสูตร	17
1.4 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน.....	18

1.5 คุณลักษณะอันพึงประสงค์	19
1.6 มาตรฐานการเรียนรู้	19
1.7 ตัวชี้วัด	20
1.8 สาระการเรียนรู้	21
1.9 ระดับการศึกษา.....	23
1.10 การจัดเวลาเรียน	23
1.11 โครงสร้างเวลาเรียน.....	24
1.12 การจัดการศึกษาสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ	25
1.13 การจัดการเรียนรู้.....	25
1.14 หลักการจัดการเรียนรู้.....	26
1.15 กระบวนการเรียนรู้	26
1.16 การออกแบบการจัดการเรียนรู้	26
1.17 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	26
1.18 เกณฑ์การจบระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	29
1.19 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา.....	29
2. ความหมายของหลักสูตร	33
2.1 ความสำคัญของหลักสูตร	38
2.2 องค์ประกอบของหลักสูตร.....	42
2.3 ลักษณะของหลักสูตรที่ดี.....	49
3.ความสำคัญของหลักสูตรสถานศึกษา	55
3.1 ความหมายของหลักสูตรสถานศึกษา	58
3.2 องค์ประกอบของหลักสูตรสถานศึกษา.....	61
3.3 ความเชื่อมโยงระหว่างหลักสูตรแกนกลาง.....	69

3.4 จุดเน้นของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในหลักสูตรสถานศึกษา	73
3.5 แนวการจัดโครงสร้างเวลาเรียนของหลักสูตรสถานศึกษา	75
3.6 การออกแบบสาระเพิ่มเติมและสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น	76
3.7 การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา	76
3.8 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	77
3.9 การกำหนดโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา	81
3.10 การกำหนดเวลาเรียน	84
4.กระบวนการพัฒนาหลักสูตร	85
4.1 ความหมายของการพัฒนาหลักสูตร	86
4.2 หลักการพัฒนาหลักสูตร	87
4.3 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตร	89
4.4 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของนักการศึกษาไทย	96
4.5. เทคนิคเดลฟาย	104
5.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	112
5.1 งานวิจัยในประเทศ	112
5.2 งานวิจัยในต่างประเทศ	123
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	127
ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	128
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	145
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	146
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	278
ความมุ่งหมายของการวิจัย	278
วิธีการดำเนินการวิจัย	278

สรุปผลการวิจัย.....	282
อภิปรายผล	301
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป	305
บรรณานุกรม	306
ภาคผนวก.....	314
ภาคผนวก ก	315
ภาคผนวก ข	327
ภาคผนวก ค	331
ภาคผนวก ง.....	392
ประวัติผู้เขียน.....	403

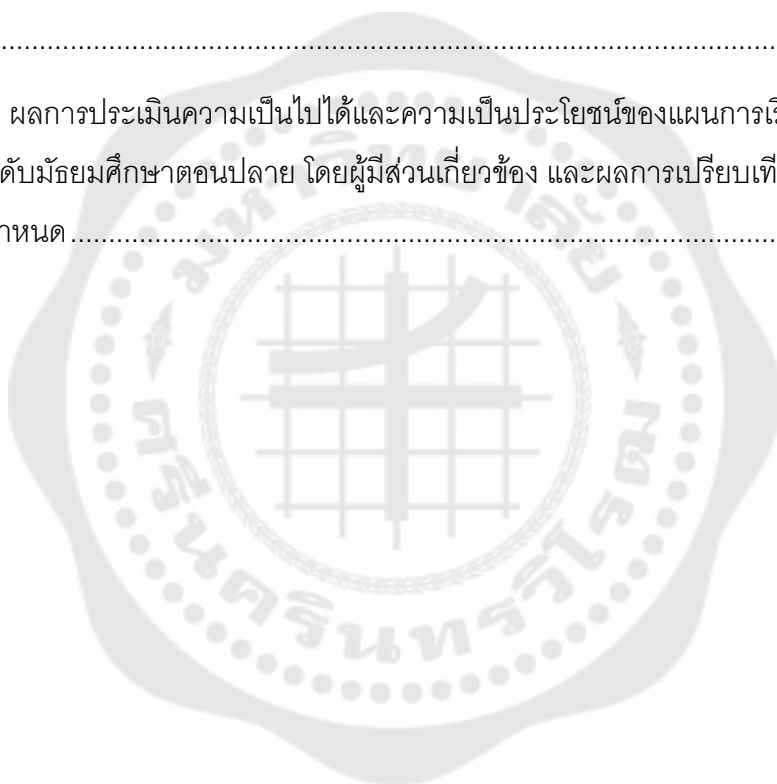

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกมและกีฬา	31
ตาราง 2 มาตรฐาน พ 3.2 การออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา.....	32
ตาราง 3 องค์ประกอบของหลักสูตรตามแนวคิดของ Tyler	43
ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ความต้องการจำเป็นและการสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกับครูในแผนการเรียนรู้เทียบเคียง	146
ตาราง 5 ศึกษา สภาพ ปัญหา ความต้องการของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง นักเรียนที่เรียนในหลักสูตรเทียบเคียง ในโรงเรียนกรณีศึกษา จำนวน 4 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนมหารณพาราม โรงเรียนวัดพุทธบูชา โรงเรียนสารวิทยา ราชวินิตบางแคปานขำ ดังตารางดังนี้	170
ตาราง 6 ศึกษา สภาพ ปัญหา ความต้องการของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ผู้ปกครองนักเรียนที่เรียนในหลักสูตรเทียบเคียง ในโรงเรียนกรณีศึกษา จำนวน 4 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนมหารณพาราม โรงเรียนวัดพุทธบูชา โรงเรียนสารวิทยา ราชวินิตบางแคปาน ดังตารางดังนี้.....	190
ตาราง 7 สังเคราะห์ ความต้องการจำเป็นกับผู้บริหารระดับเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 และเขต 2 ประกอบด้วย ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 และเขต 2 ดังตาราง 7	201
ตาราง 8 การสังเคราะห์ความต้องการจำเป็นกับผู้บริหารโรงเรียนหรือรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ในโรงเรียนที่ไม่มีแผนการเรียนรู้เทียบเคียง	218
ตาราง 9 สังเคราะห์ ความต้องการจำเป็นกับอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรระดับปริญญาตรี ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย	226
ตาราง 10 สังเคราะห์ ความต้องการจำเป็นกับผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา	244

ตาราง 11 ตำแหน่งการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโดยผู้เชี่ยวชาญ 17 ท่าน โดยมีตารางข้อมูลพื้นฐานของผู้เชี่ยวชาญดังนี้.....	267
ตาราง 12 ผลการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโดยผู้เชี่ยวชาญ (n=17).....	268
ตาราง 13 จำนวนและร้อยละของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ๔ จำแนกตามสถานภาพและเขตพื้นที่การศึกษา (n=184)	273
ตาราง 14 ผลการประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์ที่กำหนด	274

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดงานวิจัย	15
ภาพประกอบ 2 การกำหนดรหัสกำกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	20
ภาพประกอบ 3 สาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้.....	21
ภาพประกอบ 4 ความสัมพันธ์ของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน.....	22
ภาพประกอบ 5 โครงสร้างเวลาเรียนแก้ไขตามคำสั่ง สพฐ. 683/2552 ลงวันที่ 13 พฤษภาคม 2552 และคำสั่ง สพฐ. 110/2555 ลงวันที่ 25 มกราคม 2555	24
ภาพประกอบ 6 ใบแมงมุมขององค์ประกอบหลักสูตร ที่มา : (Akker, 2003)	44
ภาพประกอบ 7 กระบวนทัศน์ของผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับหลักสูตร	56
ภาพประกอบ 8 องค์ประกอบของหลักสูตรสถานศึกษา	66
ภาพประกอบ 9 หลักสูตรสถานศึกษา	71
ภาพประกอบ 10 การเชื่อมโยงตลอดแนว (alignment) เป็นลักษณะเฉพาะ ของหลักสูตรอิงมาตรฐาน	72
ภาพประกอบ 11 การเชื่อมโยงตลอดแนวภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้	73
ภาพประกอบ 12 คุณลักษณะด้านการมีวินัยในตนเอง (self - discipline).....	75
ภาพประกอบ 13 ตัวอย่างการจัดทำสาระเพิ่มเติมศึกษา (หน่วยอุทยานแห่งชาติเอราวัณ)	76
ภาพประกอบ 14 ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	79
ภาพประกอบ 15 ความสัมพันธ์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น และความต้องการของสถานศึกษา	79
ภาพประกอบ 16 กำหนดรายวิชา	82
ภาพประกอบ 17 ประเภทรายวิชาของหลักสูตรสถานศึกษา	82

ภาพประกอบ 18 รูปแบบการพัฒนาลัทธิสูตรของไทเลอร์ (Tyler) ที่มา (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2545)	90
ภาพประกอบ 19 รูปแบบการพัฒนาลัทธิสูตรของทาบา.....	93
ภาพประกอบ 20 รูปแบบการพัฒนาลัทธิสูตรของเซย์เลอร์และอเล็กซานเดอร์ ที่มา : (Saylor J. Galen, 1974)	94
ภาพประกอบ 21 รูปแบบการพัฒนาลัทธิสูตรของโอลิวา (Oliva Peter F, 1982)	94
ภาพประกอบ 22 รูปแบบการพัฒนาลัทธิสูตรของโบซอง ที่มา: โบซอง (Beauchamp George A, 1981).....	96
ภาพประกอบ 23 อธิบายวัฏจักรของกระบวนการพัฒนาของ สจ๊ด อุทรานนท์ ที่มา ของ (สจ๊ด อุทรานนท์, 2532)	97
ภาพประกอบ 24 รูปแบบการพัฒนาลัทธิสูตรของ วิชัย วงษ์ใหญ่ ทั้ง 3 ระบบ.....	99
ภาพประกอบ 25 กระบวนการพัฒนาลัทธิสูตรของ: (ฉำรง บัวศรี, 2542).....	101
ภาพประกอบ 26 รูปแบบการพัฒนาลัทธิสูตร.....	103
ภาพประกอบ 27 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	128

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนามนุษย์ พัฒนาสังคม และพัฒนาชาติซึ่งเป็นกลไกในการพัฒนารากฐานที่สำคัญของมนุษย์ รวมไปถึงการทำให้มนุษย์อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุขในภาวะที่เปลี่ยนไปในโลกปัจจุบัน นอกจากนั้นแล้วการศึกษายังสร้างความได้เปรียบระหว่างประเทศในภูมิภาคอาเซียนภายใต้ภาวะทางเศรษฐกิจและสังคม ดังนั้นทั่วโลกจึงให้ความสำคัญกับการศึกษาเพื่อพัฒนามนุษย์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคม ในส่วนของประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษา การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของคนไทยให้มีทักษะ ความรู้ความสามารถ และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้ การปรับเปลี่ยนประเทศดังกล่าวได้นำความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศไทยมาเป็นจุดเน้นในการขับเคลื่อน พร้อมกับการเติมเต็มวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี รวมทั้งการวิจัยและพัฒนาการปฏิวัติดิจิทัล การเปลี่ยนแปลงสู่อุตสาหกรรม 4.0 และการปรับเปลี่ยนประเทศไปสู่ประเทศไทย 4.0 จะเป็นแรงผลักดันให้ประชากรสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและแหล่งเรียนรู้ไร้ขีดจำกัด สามารถพัฒนาองค์ความรู้ และสร้างปัญญาที่เพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณ มีการนำเทคโนโลยีการสื่อสาร และระบบการเรียนรู้แบบเคลื่อนที่ (Mobile learning) มาใช้มากขึ้น ดังนั้นการจัดการศึกษาของไทยจำเป็นต้องกำหนดเป้าหมายการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ วางแผนพัฒนาและเตรียมกำลังคนที่จะเข้าสู่ตลาดงานเมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับต่าง ๆ ปรับหลักสูตรและวิธีการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่น หลากหลาย เพื่อพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์ให้มีทักษะ ความรู้ความสามารถ และสมรรถนะที่พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและการแข่งขันอย่างเสรีแบบไร้พรมแดนในยุคเศรษฐกิจและสังคม 4.0 (สำนักงานสภาเลขาธิการการศึกษา, 2560)

ในสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศที่มีผลกระทบต่อการจัดการศึกษาของประเทศ ชี้ให้เห็นว่าประเทศไทยยังต้องเผชิญกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21 ที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว ซับซ้อนและคาดการณ์ได้ยาก ในขณะที่ผลการจัดการศึกษาของประเทศในทุกระดับยังคงมีปัญหา ทั้งในด้านคุณภาพของคนไทยที่ผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาระดับต่าง ๆ ที่ยังมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา คุณลักษณะ และทักษะอยู่ในระดับที่ยังไม่น่าพึงพอใจ และกำลังแรงงานของประเทศที่มีสมรรถนะไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว แม้นิภาพรวมคนไทยมีโอกาสเข้าถึง

การศึกษาและมีความเสมอภาคทางการศึกษามากขึ้นจากนโยบายสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการเรียน 15 ปีของรัฐ แต่ระบบบริหารจัดการศึกษาในปัจจุบันก็ยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะรองรับสถานการณ์การลดลงของประชากรและการเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างรวดเร็วของประเทศ รวมถึงสภาพสังคมและเศรษฐกิจที่มีการแข่งขันอย่างเสรีและไร้พรมแดนในกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างก้าวกระโดดและไร้ขีดจำกัดของเทคโนโลยีดิจิทัลที่สามารถเชื่อมทั้งโลกให้เป็นหนึ่งเดียว การเร่งปฏิรูปการศึกษาตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ ยุทธศาสตร์ชาติและการขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ยุค 4.0 จึงเป็นทางออกสำคัญของการจัดการศึกษาเพื่อให้ประชาชนได้รับโอกาสในการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ สามารถพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถให้เต็มตามศักยภาพของแต่ละบุคคล อันจะนำไปสู่การสร้างความสำเร็จร่วมกันในสังคมของชนในชาติ และลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ให้มีความเสมอภาคและเท่าเทียมกันมากขึ้น รวมทั้งพัฒนาประเทศให้สามารถก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วในอีก 20 ปีข้างหน้าโดยกระทรวงศึกษาธิการ มีหลักการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน (Education for All) เป็นการจัดการศึกษาเพื่อให้ประชาชนทุกคน ทุกช่วงวัย ตั้งแต่เด็กปฐมวัยวัยเรียน วัยทำงาน และผู้สูงวัยมีโอกาสในการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้แต่ละบุคคลได้พัฒนาตามความพร้อมและความสามารถให้บรรลุขีดสูงสุด มีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในการดำรงชีวิต และการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม รวมทั้งมีสมรรถนะในการทำงานเพื่อการประกอบอาชีพตามความถนัดและความสนใจ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ อันจะนำไปพัฒนาตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ ปีพ.ศ. 2560 – 2579 (สำนักงานสภาเลขาธิการ การศึกษา, 2560) กำหนดเป้าหมายการจัดการศึกษาที่ครอบคลุม โดยไม่ปล่อยปละละเลยหรือทิ้งใครไว้ข้างหลัง (No one left behind) หลักการจัดการศึกษาเพื่อความเท่าเทียมและทั่วถึง (Inclusive Education) เป็นการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมาย ไม่ว่าจะเป็นผู้เรียนกลุ่มปกติ กลุ่มด้อยโอกาสที่มีความยากลำบากและขาดโอกาสเนื่องด้วยสภาวะทางเศรษฐกิจและภูมิสังคม ซึ่งรัฐต้องดูแลจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษาสนับสนุนผู้เรียนกลุ่มนี้ให้ได้รับการศึกษาตามศักยภาพและความพร้อมอย่างเท่าเทียม กลุ่มที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ซึ่งหมายรวม กลุ่มผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา สังคม อารมณ์ การสื่อสารและการเรียนรู้ นอกจากนี้ บุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ รัฐต้องจัดรูปแบบการศึกษาที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น ด้วยเหตุผลสำคัญคือบุคคลที่มีความสามารถพิเศษเป็นทรัพยากรที่สำคัญของประเทศ หากจัดการศึกษารูปแบบปกติ อาจทำให้ไม่สามารถพัฒนาบุคคลดังกล่าวให้มีความรู้ความสามารถตามศักยภาพของเขาได้ รัฐจึงมีหน้าที่ลงทุนพิเศษสำหรับบุคคลเหล่านี้ และถือเป็นสิทธิของบุคคลซึ่งมี

ความสามารถพิเศษที่จะได้รับการทางการศึกษาที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาศักยภาพของตน แผนการศึกษาแห่งชาติจึงต้องกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา ที่ครอบคลุมการดูแลและพัฒนาบุคคลทุกกลุ่มเป้าหมายอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง

โอกาสทางการศึกษาระดับการศึกษาของประชากรวัยแรงงานที่มีอายุ 15 - 59 ปี ทั้งที่อยู่ในวัยเรียนและที่อยู่ในกำลังแรงงาน พบว่า ในช่วงปี 2555 – 2558 ประชากรในกลุ่มอายุดังกล่าวได้รับการศึกษาเพิ่มขึ้น ซึ่งเห็นได้จากจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในปี 2552 เป็น 10.10 ปี ในปี 2558 ซึ่งเทียบได้กับระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีสัดส่วนของประชากรวัยแรงงาน ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นขึ้นไป เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 44.40 เป็นร้อยละ 52.25 ในเวลาเดียวกัน ในขณะที่ร้อยละของกำลังแรงงานที่สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้นค่อนข้างคงที่ ส่วนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และอุดมศึกษามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แสดงให้เห็นว่าการดำเนินงานเพื่อยกระดับการศึกษาให้แก่แรงงาน ยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างทั่วถึงรัฐมีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนโอกาสทางการศึกษาค่อนข้างมากส่งผลให้ประชากรในวัยเรียน รวมทั้งเด็กด้อยโอกาสและผู้มีความต้องการจำเป็นพิเศษมีโอกาสได้รับการศึกษาสูงขึ้น แต่ยังเข้าเรียนได้ไม่ครบทุกคนและมีปัญหาการออกกลางคันอยู่บ้าง นอกจากนี้ประชากรที่อยู่ในวัยกำลังแรงงานแม้จะได้รับการศึกษาเพิ่มขึ้น แต่จำนวนแรงงานที่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนต้นยังมีอยู่จำนวนมาก จึงต้องเร่งดำเนินการสนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต และมีมาตรการต่าง ๆ ให้เด็กและประชาชนทุกช่วงวัยสามารถเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐานเพิ่มขึ้น เพื่อยกระดับการศึกษาของคนไทยให้เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ(สำนักงานสภาเลขาธิการการศึกษา, 2560)

ยังพบปัญหาการบริหารจัดการด้านการบริหารงานบุคคลของครู ที่ส่งผลให้เกิดปัญหาครูไม่ครบชั้นในสถานศึกษาขนาดเล็ก ครูสอนในวิชาที่ไม่ตรงกับวิชาเอกที่สำเร็จการศึกษา ครูต้องรับภาระงานอื่นที่นอกเหนือจากการสอน เช่น งานธุรการงานการเงิน งานพัสดุงานกิจกรรม เป็นต้น ปัญหาทั้งนี้เชิงการผลิตและการบริหารเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อศักยภาพและสมรรถนะของครูไทย ทำให้ครูขาดความถนัดลึกในเนื้อหาวิชาที่สอนขาดทักษะและสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพ และขาดการประเมินสมรรถนะเพื่อประกันคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่งจากข้อมูลดังกล่าว ชี้ให้เห็นว่า ระบบการผลิตและพัฒนาครู รวมทั้งการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจำเป็นต้องมีการศึกษา วิเคราะห์ และปฏิรูปกระบวนการผลิต การพัฒนา และการบริหารงานบุคคลของครูอย่างจริงจัง เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนของครูมีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนได้เต็มตามศักยภาพ สนอง

ความต้องการของสังคมและประเทศชาติสอดคล้องกับศาสตราจารย์ ดร.สมพงษ์ จิตระดับ นักวิชาการ
 คณะกรรมการทบทวนเรื่องการศึกษาขั้นพื้นฐาน เตรียมพิจารณายกเลิกให้ครูบรรจุใหม่ไปสอนนักเรียน
 ชั้นประถมศึกษา ขณะที่ศาสตราจารย์ ดร.สมพงษ์ จิตระดับ นักวิชาการด้านการศึกษา เสนอให้
 คณะกรรมการทบทวนเรื่องการสอนบรรจุครู ที่อาจมีส่วนทำให้ครูประถมศึกษาขาดแคลน และ
 เสนอว่าไม่ควรให้ครูที่จบไม่ได้จบสาขาวิชาประถมศึกษา มาสอนระดับประถมศึกษา เนื่องจากนักเรียน
 ประถมศึกษาต้องได้รับการพัฒนาทางอารมณ์และการเข้าสังคมมากกว่าการพัฒนาความรู้ทาง
 วิชาการ ในขณะที่ผู้ที่จบสาขาวิชาเอกอื่น ๆ เช่น วิทยาศาสตร์ ภาษา สังคม ดนตรี กีฬา จะเน้นการสอน
 วิชาการตามสาขาวิชาที่ตนจบมาจนทำให้เกิดปัญหาการขาดการเรียนการสอนตั้งแต่เริ่มต้นของช่วงอายุ
 เด็ก (สำนักงานสภาเลขาธิการการศึกษา, 2560)

ประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาผลการประเมินคุณภาพภายนอกของ
 สถานศึกษา ในการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ. 2554 - 2558) ของสำนักงานรับรอง
 มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) พบว่า สถานศึกษาระดับก่อน
 ประถมศึกษา ประถมศึกษามัธยมศึกษา อาชีวศึกษา อุดมศึกษา และ การศึกษานอกโรงเรียนระดับ
 อำเภอ ได้รับการรับรองมาตรฐานร้อยละ 96.81 77.47 79.49 95.27 และ 98.81 ตามลำดับ หาก
 พิจารณาสถานศึกษาที่ผ่านการรับรอง พบว่า ผลการประเมินที่สะท้อนคุณภาพผู้เรียนยังไม่เป็นที่น่า
 พึงพอใจเห็นได้จากผลการประเมินตามตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยระดับพอใช้ ในระดับประถมศึกษาถึง
 มัธยมศึกษาได้แก่ ตัวบ่งชี้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ส่วนประเภทอาชีวศึกษา ได้แก่ ตัว
 บ่งชี้ด้านผลงานที่เป็นโครงงานทางวิชาชีพหรือสิ่งประดิษฐ์ของผู้เรียนที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ ด้าน
 ผลงานที่เป็นนวัตกรรมสิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์หรืองานวิจัยของครูที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ และด้าน
 ผู้เรียนผ่านการทดสอบมาตรฐานทางวิชาชีพจากองค์กรที่เป็นที่ยอมรับ และระดับอุดมศึกษา ได้แก่ว
 บ่งชี้ด้านงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ ด้านผลงานวิชาการที่ได้รับการ
 รับรองคุณภาพ และด้านผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือ
 เผยแพร่ แสดงให้เห็นว่าการบริหารจัดการของสถานศึกษายังไม่สามารถส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่
 ดี ผู้เรียนยังขาดทักษะการค้นคว้า ความคิดสร้างสรรค์ทางนวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ ตลอดจนการ
 สร้างงานวิจัยที่มีคุณภาพ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง (สำนักงานสภาเลขาธิการการศึกษา,
 2560)

ปัญหาด้านประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอน การบริหารจัดการ และการใช้จ่าย
 งบประมาณทางการศึกษา ซึ่งเป็นปัญหาเชิงโครงสร้างและระบบการจัดการที่ต้องได้รับการปรับปรุง

เป็นลำดับแรก โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนที่มีจำนวนนักเรียนต่อห้องและจำนวนนักเรียนต่อครูที่เหมาะสม การผลิตและพัฒนาครูให้มีคุณภาพ การบริหารจัดการสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา การบริหารจัดการสถานศึกษาขนาดเล็กซึ่งมีอยู่จำนวนมากเพื่อเพิ่มคุณภาพการศึกษาและลดภาระงบประมาณ การใช้จ่ายงบประมาณเพื่อการศึกษาซึ่งได้รับค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ แต่ใช้จ่ายเพื่อพัฒนาผู้เรียน พัฒนาการเรียนการสอน และพัฒนาครูค่อนข้างน้อย โดยงบประมาณส่วนใหญ่ที่ใช้จัดการศึกษามาจากภาครัฐ ภาคเอกชนยังมีส่วนร่วมน้อย และผู้ที่มีรายได้น้อยต้องรับภาระค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาค่อนข้างมาก จึงต้องเร่งดำเนินการปฏิรูประบบการผลิต การพัฒนาครู และการบริหารงานบุคคลของครูให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ พัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศทางการศึกษาที่เชื่อมโยงกันเพื่อใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยเฉพาะสถานศึกษาขนาดเล็ก กระจายอำนาจการบริหารจัดการไปสู่สถานศึกษา เพื่อความคล่องตัว ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดและสนับสนุนการศึกษาเพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายของภาครัฐ และปฏิรูประบบการเงินเพื่อการศึกษาเพื่อให้สถานศึกษาสามารถบริหารจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป(ราชกิจจานุเบกษา, 2561- 2580)

ประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนสัดส่วนจำนวนนักเรียนต่อห้องเรียน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครู จำนวนนักเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพบว่า นอกจากสัดส่วนจำนวนนักเรียนต่อห้องในภาพรวมจะต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ที่กำหนดให้ระดับก่อนประถมศึกษา เท่ากับ 30 : 1 และระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เท่ากับ 40 : 1 ยังพบว่า จำนวนนักเรียนต่อห้องของสถานศึกษาในแต่ละขนาดมีความแตกต่างกันค่อนข้างมากจึงควรกำหนดจำนวนผู้เรียนต่อห้องเรียนที่เหมาะสมทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ (ราชกิจจานุเบกษา, 2561- 2580)

อัตราส่วนนักเรียนต่อครู เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนการสอนและคุณภาพของผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่าในภาพรวมจำนวนนักเรียนต่อครูต่ำกว่าเกณฑ์ โดยเฉพาะในโรงเรียนขนาดเล็ก ซึ่งเป็นผลจากจำนวนประชากรวัยเรียนที่ลดลง แต่จำนวนครูไม่สามารถลดลงเพื่อให้อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม แม้ว่าในช่วงที่ผ่านมา จะมีโครงการเกษียณอายุราชการก่อนเวลา รวมทั้งมีการตัดอัตราครูที่เกษียณอย่างไรก็ดี แม้ในภาพรวมมีปัญหาครูเกิน แต่ก็พบปัญหาการขาดแคลนครูในบางสาขาวิชาและในบางพื้นที่ การบริหารจัดการเพื่อแก้ปัญหาโดยเฉพาะการบริหารงานบุคคลจึงต้องมีการวางแผนและดำเนินการให้เหมาะสม สอดคล้องกับบริบทและความต้องการครูของแต่ละพื้นที่

การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา มีการออกแบบระบบการเรียนรู้ใหม่ การเปลี่ยนบทบาทครูการเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษา และการพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และการวางตำแหน่งของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม และการสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ การเปลี่ยนโฉมบทบาท “ครู” ให้เป็นครูยุคใหม่ โดยปรับบทบาทจาก “ครูสอน” เป็น “โค้ช” หรือ “ผู้อำนวยการการเรียนรู้” ทำหน้าที่กระตุ้น สร้างแรงบันดาลใจ แนะนำวิธีเรียนรู้และวิธีจัดระเบียบการสร้างความรู้ ออกแบบกิจกรรมและสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียน และมีบทบาทเป็นนักวิจัยพัฒนากระบวนการเรียนรู้เพื่อผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน รวมทั้งปรับระบบการผลิตและพัฒนาครูตั้งแต่การดึงดูด คัดสรร ผู้มีความสามารถสูงให้เข้ามาเป็นครูคุณภาพ มีระบบการพัฒนา ศักยภาพและสมรรถนะครูอย่างต่อเนื่องครอบคลุมทั้งเงินเดือน เส้นทางสายอาชีพ การสนับสนุนสื่อการสอน และสร้างเครือข่ายพัฒนาครูให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน รวมถึงการพัฒนาครูที่มี ความเชี่ยวชาญด้านการสอน มาเป็นผู้สร้างครูรุ่นใหม่อย่างเป็นระบบ และวัดผลงานจากการพัฒนา ผู้เรียนโดยตรง (ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี พ.ศ.2561-2580, 2017)

ยุทธศาสตร์การส่งเสริมให้เกิดความรู้และความตระหนักด้านการออกกำลังกายและ การกีฬา ขั้นพื้นฐาน ยังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย เนื่องจากการส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการออกกำลังกายและ การกีฬาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษา ยังไม่เป็นระบบและเป็นมาตรฐานเดียวกัน การพัฒนาคุณภาพของ ครู พลศึกษาให้มีมาตรฐานและการจัดสรรให้มีการบรรจุครูพลศึกษาในสถานศึกษาทั่วประเทศยังไม่ถูก กำหนด เป็นนโยบายและยังไม่ได้ดำเนินการให้ประสบความสำเร็จได้ การจัดกิจกรรมการให้ความรู้ และส่งเสริม การออกกำลังกายและการเล่นกีฬาในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา ยังไม่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม ยังไม่เกิดการมีส่วนร่วมของสถาบันครอบครัวและชุมชนในการส่งเสริมและพัฒนากีฬาในสถานศึกษา ระบบการศึกษาไทยมีการเรียนการสอนที่ยังไม่ได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริม การออกกำลังกายและ การเล่นกีฬาในสถานศึกษาเท่าที่ควร ส่งผลให้เด็กและเยาวชนขาดความตระหนัก ทักษะ และความรู้ ในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาอย่างถูกต้อง รวมทั้งขาดระบบฐานข้อมูลสารสนเทศ สำหรับการวางแผน และการบริหารจัดการในการส่งเสริมและพัฒนากีฬา การออกกำลังกายและการกีฬาขั้นพื้นฐานอย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา , 2017)

การพัฒนาแผนการเรียนรู้เตรียมพลศึกษาและกีฬาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร เหมาะสำหรับผู้ที่จะศึกษาต่อด้านคณะ ศึกษาศาสตร์ ครุศาสตร์ คณะพลศึกษา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา (สาขาสุขศึกษาและพลศึกษา สาขาการออกกำลังกายและการกีฬา เป็นต้น) และเน้นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนด้านใดด้านหนึ่งได้ตามความถนัดและสนใจ โดยทุกแผนการเรียนรู้จะได้เรียนวิชาพื้นฐานตามปกติ แต่ในรายวิชาเพิ่มเติมจะแยกไปเรียนวิชาเฉพาะที่ผู้เรียนถนัดและสนใจ ดังนั้นการจัดแผนการเรียนรู้เตรียมพลศึกษาและกีฬาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร ส่งผลให้ผู้เรียนทราบถึงความต้องการของตนเองมากยิ่งขึ้นและเป็นการเพิ่มความหลากหลายทางด้านการศึกษาให้ผู้เรียนให้ค้นพบตนเองได้มากขึ้น

ปัญหาการวิจัย

แผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามบริบทของแผนการเรียนรู้ภายในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 และ เขต 2 ในปัจจุบันยังมีรายวิชาที่แตกต่างกันไปและไม่สอดคล้องต่อความต้องการของนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อในวิชาชีพครูในระดับมหาวิทยาลัย

คำถามการวิจัย

1. สภาพปัจจุบัน ความต้องการจำเป็นของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นอย่างไร
2. แนวทางการพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายควรเป็นอย่างไร
3. องค์ประกอบของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายควรเป็นอย่างไร
4. แผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใดต่อการนำไปใช้ในสถานการณ์จริง

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและประเมินความต้องการจำเป็นของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

3. เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

4. เพื่อประเมินความเป็นไปได้ของการพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ จะทำให้ได้แผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีความเป็นไปได้ สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริง ซึ่งจะเป็นทางเลือกให้กับผู้เรียนได้มีโอกาสได้เลือกแผนการเรียนตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน นอกจากนี้ยังได้สารสนเทศซึ่งสะท้อนถึง สภาพปัจจุบัน และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 และเขต 2 ซึ่งทำให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลในการค้นหานโยบายเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และก่อให้เกิดข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงในอนาคตที่ดีขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของการวิจัย โดยจำแนกตามระยะการวิจัยเป็น 3 ระยะดังนี้

ระยะที่ 1 การวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ความต้องการจำเป็นและการสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระยะนี้เป็น การสังเคราะห์เอกสาร (Documentary Research) เพื่อศึกษาแนวคิดทฤษฎีตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา จำนวนหน่วยกิตของรายวิชาพื้นฐานและรายวิชาเพิ่มเติมของ ศึกษาพหุกรณีศึกษาศถานศึกษา ร่วมกับการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) จากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยกำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล ประกอบด้วย

1. เอกสาร ตำรา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หลักสูตรเทียบเคียงแผนการเรียนเตรียมพลศึกษา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

2. โรงเรียนที่มาจากการศึกษาแบบพหุกรณีสถานที่ (Multi-site case study) โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือก (Inclusion Criteria) โรงเรียน ดังนี้

2.1 กำหนดลักษณะของโรงเรียนที่มีแผนการเรียนเทียบเคียงกับแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยแยกตามลักษณะของพื้นที่ (Site) เป็น 2 พื้นที่ คือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 ในแต่ละพื้นที่กำหนดขนาดของโรงเรียน (Case) เป็น 2 แบบ คือ ขนาดใหญ่พิเศษและขนาดใหญ่ ดังนั้น จะได้ทั้งหมด 4 โรงเรียน และในแต่ละโรงเรียนจะกำหนดแหล่งข้อมูลออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

2.1.1. ครูผู้รับผิดชอบหลักสูตรแผนการเรียนเทียบเคียงกับแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนละ 3 คน ทั้งในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 และ เขต 2 รวม 4 โรงเรียน จำนวน 12 คน

2.1.2 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 5 6 โดยเลือกตัวแทนนักเรียนที่มีคุณสมบัติในการตอบคำถามที่ดีและสามารถให้ข้อมูลได้อย่างครบถ้วนในตอบประเด็นคำถามที่กำหนดไว้ ระดับชั้นละ 2 คน โดยจำแนกตามเพศเป็น เพศชาย 1 คน และเพศหญิง 1 คน ดังนั้นในแต่ละโรงเรียนจะมีนักเรียนชายและนักเรียนหญิง 6 คน รวม 4 โรงเรียน จำนวน 24 คน

2.1.3 ผู้ปกครองซึ่งเป็นผู้ปกครองของนักเรียน ตามข้อที่ 2.1.2 คือ ผู้ปกครอง 1 คน ต่อนักเรียน 1 คน รวม 24 คน

3. ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 3 กลุ่มประกอบด้วย

3.1 ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องระดับผู้บริหาร แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มดังนี้

3.1.1 ผู้บริหารระดับผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) จำนวน 6 คน โดยมีเกณฑ์การคัดเลือก (Inclusion Criteria) ดังนี้

3.1.1.1 ผู้บริหารระดับผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 และเขต 2 จำนวน 2 คน

3.1.1.2 รองผู้บริหารระดับผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 และเขต 2 จำนวน 2 คน

3.1.1.3 ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
กรุงเทพมหานคร เขต 1 และเขต 2 จำนวน 2 คน

3.1.2 ผู้บริหารระดับผู้อำนวยการโรงเรียนหรือรองผู้อำนวยการฝ่าย
วิชาการ ในโรงเรียนที่ไม่มีแผนการเรียนเทียบเคียง ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) รวม 6 คน มีเกณฑ์การคัดเลือก (Inclusion Criteria) ดังนี้

3.1.2.1 ผู้อำนวยการในโรงเรียนหรือรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
ในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ ขนาดใหญ่ และขนาดกลาง โรงเรียนละ 1 คน รวมทั้งสิ้น 6 คน

3.1.2.2 เป็นโรงเรียนที่อยู่ในพื้นที่ของสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานครเขต 1 และเขต 2

3.1.2.3 เป็นโรงเรียนที่ไม่มีแผนการเรียนเทียบเคียงพลศึกษาและ
กีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

3.1.2.4 ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการที่
มีความสนใจในการให้ข้อมูล

3.2 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรระดับปริญญาตรี ในสาขาที่เกี่ยวข้อง
กับพลศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย การศึกษาบัณฑิต/ครุศาสตรบัณฑิต/ศิลปศาสตรบัณฑิต ได้มา
จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยกำหนดเกณฑ์การคัดเลือก (Inclusion Criteria)
คือ 1) เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรพลศึกษา 2) มีประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับ
หลักสูตรไม่ต่ำกว่า 5 ปี 3) มีความสนใจในการให้ข้อมูลและแบ่งตามลักษณะของหน่วยงาน 3
หน่วยงานๆ ละ 2 คน เป็นจำนวน 6 คน ดังนี้

3.2.1 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรพลศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย
ในสังกัดที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) จำนวน 2 มหาวิทยาลัย ดังนี้

3.2.1.1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 1 คน

3.2.1.2 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 1 คน

3.2.2 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรพลศึกษา ระดับปริญญาตรี ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 2 คน ดังนี้

3.3.2.1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จำนวน 1 คน

3.3.1.2 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม จำนวน 1 คน

3.3.2 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรพลศึกษา ระดับปริญญาตรี ในสังกัดมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร จำนวน 1 คน และในสังกัดมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ชลบุรี จำนวน 1 คน

3.3 ผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษาจำนวน 5 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยกำหนดเกณฑ์การคัดเลือก (Inclusion Criteria) คือ 1) มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกขึ้นไปทางพลศึกษา หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง 2) ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์หรือรองศาสตราจารย์ในสาขาวิชาพลศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง 3) มีประสบการณ์ในการสอนพลศึกษาไม่ต่ำกว่า 10 ปี เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) รวม 5 คน

ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย

1. สภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนกรณีศึกษาที่มีแผนการเรียนที่คล้ายคลึงกันกับแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. ความต้องการจำเป็นของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
3. แนวทางในการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระยะนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในขั้นต้นซึ่งการนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายให้มีคุณภาพมากขึ้น โดยกำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

ขอบเขตแหล่งข้อมูลการ ประกอบด้วย

1. สารสนเทศที่ได้จากการวิเคราะห์ในระยะที่ 1 คือ สภาพปัจจุบัน ความต้องการจำเป็นและแนวทางของการสร้างและพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.ผู้เชี่ยวชาญในการประเมินคุณภาพของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 17 คน ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการประยุต์ตามวิธีการวิจัยแบบเดลฟายปรับปรุง (Modified Delphi Techniques) เพื่อประเมินความถูกต้องและเหมาะสมของแผนการเรียน และผู้เชี่ยวชาญได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ตามเกณฑ์ในการคัดเข้า (inclusion criteria) ที่กำหนดดังนี้

2.1. ผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกทางพลศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนพลศึกษา และมีตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่ระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป จำนวน 5 คน

2.2. อาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่มีหน้าที่รับผิดชอบหลักสูตร ระดับปริญญาตรีหรือสาขาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนพลศึกษา มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาเอกขึ้นไปและมีประสบการณ์ในการบริหารหลักสูตรพลศึกษาไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 6 คน

2.3 ผู้บริหารระดับเขตพื้นที่การศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 และ เขต 2 จำนวน 6 คน

ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย

ตัวแปรต้น (Independent Variable) คือ ผลการสังเคราะห์ความต้องการจำเป็นและแนวทางในการสร้างแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตัวแปรคั่นกลาง (Mediator Variable) คือ แผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ คุณภาพของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านความถูกต้องและความเหมาะสม

ระยะที่ 3 การประเมินความเป็นไปได้ (Feasibility Study) และความเป็นประโยชน์ (Utility) ในการนำไปใช้ของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในระยะนี้เป็นการวิจัยเพื่อการประเมินความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยกำหนดขอบเขตการวิจัยดังนี้

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ผู้วิจัยกำหนดแหล่งข้อมูลผู้อำนวยการโรงเรียนหรือรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าและครูกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เพื่อประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ ของการนำแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอน

ปลายไปใช้ในการสถานการณ์จริง โดยได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รวมจำนวน 184 คน ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 1 คน

กลุ่มที่ 2 ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ จำนวน 92 คน

กลุ่มที่ 3 ครูระดับปฏิบัติการ จำนวน 92 คน

ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย

ตัวแปรต้น (Independent Variable) คือ แผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ ของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ข้อตกลงเบื้องต้น

การวิจัยครั้งนี้เป็นการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 และเขต 2 สามารถสรุปไปยังประชากรทั่วประเทศ

นิยามศัพท์

1.สภาพปัจจุบัน หมายถึง สภาพที่สะท้อนถึงข้อเท็จจริงของสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในบริบทของแผนการเรียน ความต้องการของผู้เรียน สิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการด้านการจัดการเรียนการสอนในแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตอนปลาย

2.ความต้องการจำเป็น หมายถึง ภาวะที่พึงประสงค์และสภาพที่พึงปรารถนา ของผู้ที่มีส่วนกับแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

3.แผนการเรียน หมายถึง โครงสร้างการจัดกลุ่มรายวิชาเพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาความรู้แผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

3.1 หลักการและเหตุผล หมายถึง แนวปฏิบัติแสดงถึงปัญหาความจำเป็นในการดำเนินการศึกษาเพื่อสนองความต้องการของผู้เรียน ชุมชน และสังคม

3.2 วัตถุประสงค์ หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนมีความรู้และพัฒนาการทางด้านพลศึกษา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

3.3 โครงสร้างของแผนการเรียนรู้ หมายถึง การกำหนดรูปแบบของการจัดเนื้อหาสาระ การกำหนดขอบเขตหรือจำนวนความมากน้อยของสาระ รวมทั้งเวลาเรียน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตรหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2560)

3.4 การวัดและประเมินผล หมายถึง การประเมินผลผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายของการสอนพลศึกษาและจะต้องให้ครอบคลุมพัฒนาการทั้ง 5 ด้านตามหลักของพัฒนาการนักเรียน

4.5 เกณฑ์การจบ หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ของการเรียนของแต่ละรายวิชา และผลสัมฤทธิ์ของแต่ละรายภาคเรียนของนักเรียนในแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

5.คุณภาพของแผนการเรียนรู้ หมายถึง ระดับค่าคะแนนตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อความถูกต้อง ความเหมาะสมของ ความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ ของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

5.1 ความถูกต้อง หมายถึง ความชัดเจน ความน่าเชื่อถือ ที่มีการผ่านการตรวจสอบแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ที่มีของข้อมูลที่ครอบคลุมและถูกต้อง

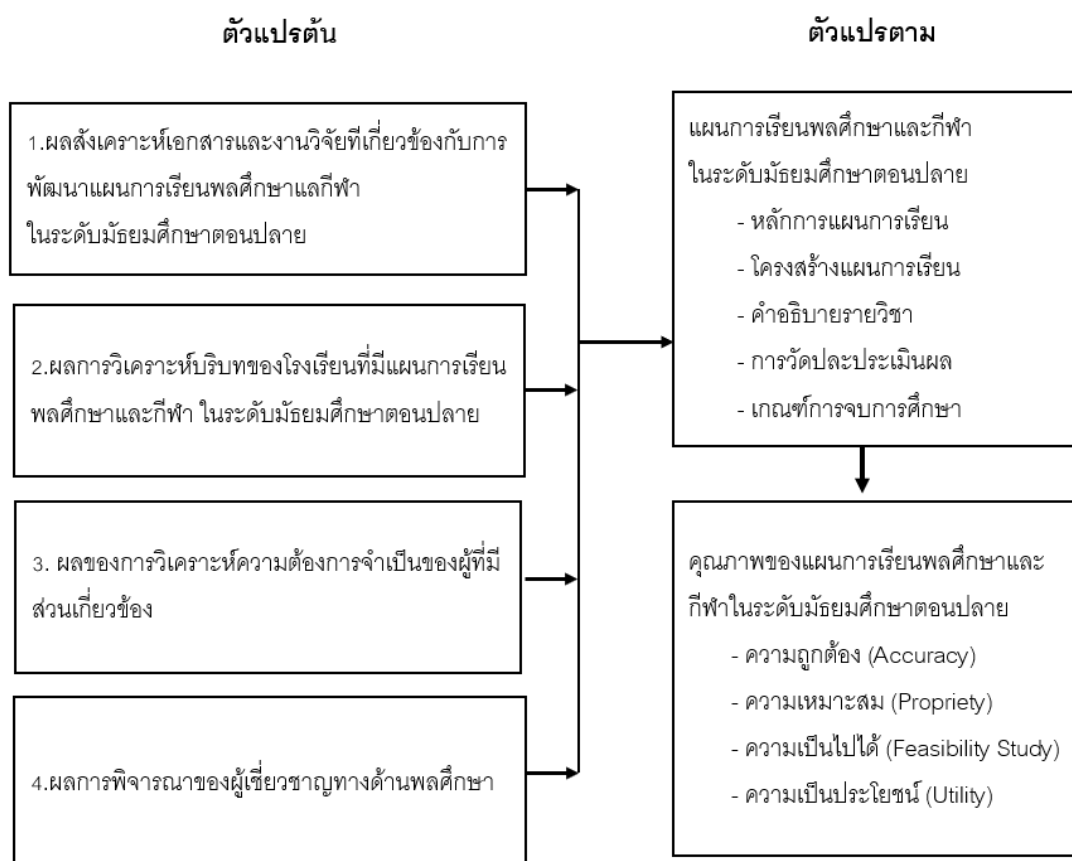
5.2 ความเหมาะสม หมายถึง ลักษณะของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่พัฒนาขึ้นสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้อย่างเหมาะสม

5.3 ความเป็นไปได้ หมายถึง ลักษณะแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีความเป็นไปได้สามารถนำแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายไปใช้ได้ในสถานการณ์จริง

5.4 ความเป็นประโยชน์ หมายถึง ความสมบูรณ์ของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้ที่เกี่ยวข้องและสนใจสามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการจัดการเรียนการสอนได้จริง

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดงานวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาแผนการเรียนเตรียมพลศึกษาและกีฬา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ใน กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้เสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551
2. ความหมายของหลักสูตร
 - 2.1 ความสำคัญของหลักสูตร
 - 2.2 องค์ประกอบของหลักสูตร
 - 2.3 ลักษณะของหลักสูตรที่ดี
3. ความสำคัญของหลักสูตรสถานศึกษา
 - 3.1 ความหมายของหลักสูตรสถานศึกษา
 - 3.2 องค์ประกอบของหลักสูตรสถานศึกษา
 - 3.3 ความเชื่อมโยงระหว่างหลักสูตรแกนกลาง
 - 3.4 แนวการจัดโครงสร้างเวลาเรียนของหลักสูตรสถานศึกษา
 - 3.5 การออกแบบสาระเพิ่มเติมและสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
 - 3.6 การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา
 - 3.7 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
 - 3.8 การกำหนดโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา
 - 3.9 การกำหนดเวลาเรียน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

1.1 วิสัยทัศน์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551

(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาคือ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

1.2 หลักการของหลักสูตร

- 1.เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
- 2.เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสดำเนินการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ
- 3.เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
- 4.เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และการจัดการเรียนรู้
- 5.เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 6.เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

1.3 จุดหมายของหลักสูตร

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

- 1.มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย และ ปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนเองนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2.มีความรู้อันเป็นสากลและมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต

3.มีสุขภาพและสุขภาพจิตที่ดี มีสุนทรีย์ และรักการออกกำลังกาย

4.มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5.มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม

มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

1.4 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1.ความสามารถในการสื่อสารเป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรอง เพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสาร ด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2.ความสามารถในการคิดเป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3.ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสม บนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรม และข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันแก้ไขปัญหามีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม

4.ความสามารถการใช้ทักษะชีวิตเป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคม ด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหา

และความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงานการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

1.5 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

1.6 มาตรฐานการเรียนรู้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักการพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

1. ภาษาไทย
2. คณิตศาสตร์
3. วิทยาศาสตร์
4. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
5. สุขศึกษาและพลศึกษา
6. ศิลปะ
7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี
8. ภาษาต่างประเทศ

ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ ปฏิบัติได้ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม ที่พึงประสงค์เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนั้นมาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นกลไกสำคัญ ในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ เพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่าต้องการอะไร จะสอนอย่างไร และประเมินอย่างไร รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาโดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งรวมถึงการทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษา และการทดสอบระดับชาติ ระบบการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษาว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใด

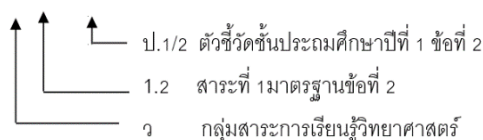
1.7 ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระบุสิ่งที่นักเรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ รวมทั้งคุณลักษณะของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้นซึ่งสะท้อนถึงมาตรฐานการเรียนรู้ มีความเฉพาะเจาะจงและมีความเป็นรูปธรรม นำไปใช้ในการกำหนดเนื้อหา จัดทำหน่วยการเรียนรู้ จัดการเรียนการสอน และเป็นเกณฑ์สำคัญสำหรับการวัดประเมินผลเพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน

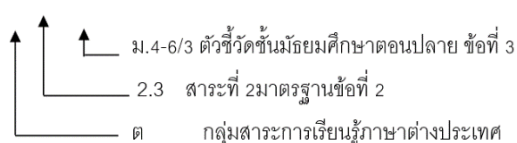
1. ตัวชี้วัดชั้นปี เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนแต่ละชั้นปีในระดับการศึกษาภาคบังคับ (ประถมศึกษาปีที่ 1–มัธยมศึกษาปีที่ 3)
2. ตัวชี้วัดช่วงชั้น เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย(มัธยมศึกษาปีที่ 4- 6)

หลักสูตรได้มีการกำหนดรหัสกำกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด เพื่อความเข้าใจและให้สื่อสารตรงกัน ดังนี้

ว 1.1 ป. 1/2

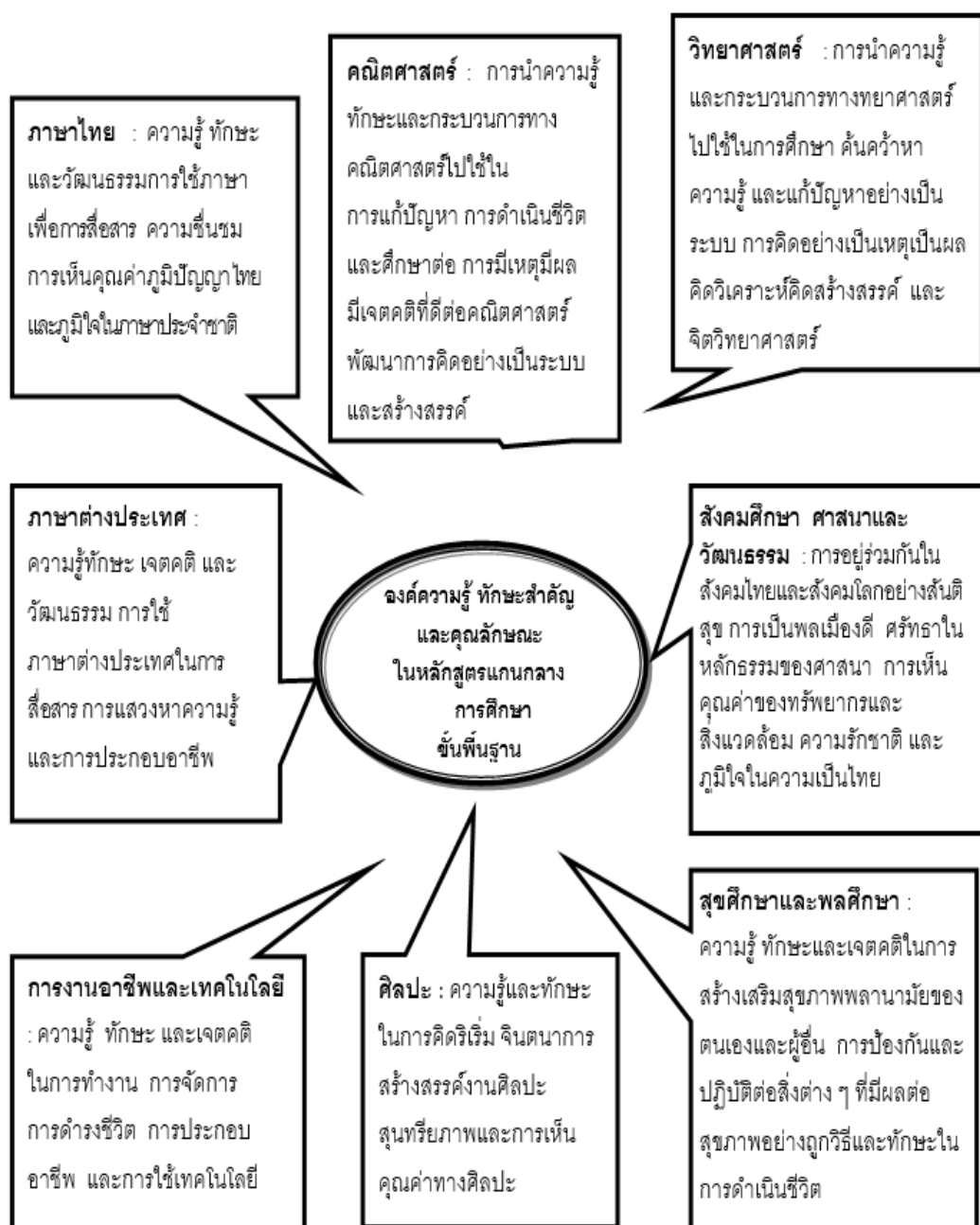
ด 2.2 ม.4-6/3

ภาพประกอบ 2 การกำหนดรหัสกำกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

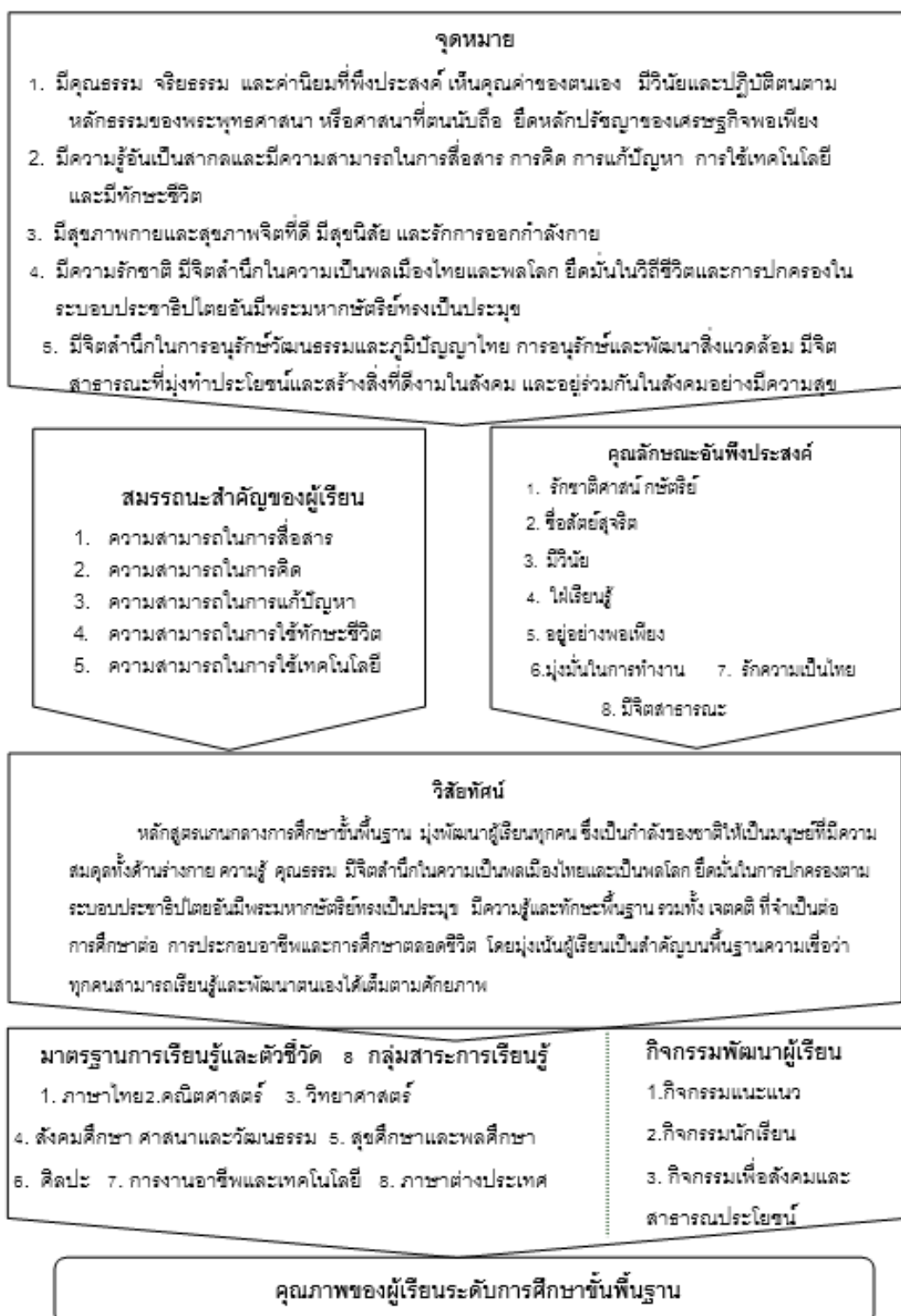
1.8 สารการเรียนรู้

สารการเรียนรู้ ประกอบด้วย องค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้ และ คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ ซึ่งกำหนดให้ผู้เรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจำเป็นต้องเรียนรู้ โดยแบ่งเป็น 8 กลุ่มสารการเรียนรู้ ดังนี้

ภาพประกอบ 3 สารการเรียนรู้ 8 กลุ่มสารการเรียนรู้

ความสัมพันธ์ของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ภาพประกอบ 4 ความสัมพันธ์ของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลาง
การศึกษาขั้นพื้นฐาน

1.9 ระดับการศึกษา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จัดระดับการศึกษาเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. ระดับประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1–6) การศึกษาระดับนี้เป็นช่วงแรกของการศึกษาภาคบังคับ มุ่งเน้นทักษะพื้นฐานด้านการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ ทักษะการคิดพื้นฐาน การติดต่อสื่อสาร กระบวนการเรียนรู้ทางสังคม และพื้นฐานความเป็นมนุษย์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างสมบูรณ์และสมดุลทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และวัฒนธรรมโดยเน้น จัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

2. ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1–3) เป็นช่วงสุดท้ายของการศึกษาภาคบังคับ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้สำรวจความถนัดและความสนใจของตนเอง ส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพส่วนตน มีทักษะในการคิดวิจารณ์ ถิ่น คัดสร้างสรรค์ และคิดแก้ปัญหา มีทักษะในการดำเนินชีวิต มีทักษะการใช้เทคโนโลยีเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความสมดุลทั้งด้านความรู้ ความคิด ความดีงาม และมีความภูมิใจในความเป็นไทย ตลอดจนใช้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อ

3. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4–6) การศึกษาระดับนี้เน้นการเพิ่มพูนความรู้และทักษะเฉพาะด้าน สนองตอบความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนแต่ละคนทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ มีทักษะในการใช้วิทยาการและเทคโนโลยี ทักษะกระบวนการคิดขั้นสูง สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ มุ่งพัฒนาตนและประเทศตามบทบาทของตน สามารถเป็นผู้นำ และผู้ให้บริการชุมชนในด้านต่าง ๆ

1.10 การจัดเวลาเรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดกรอบโครงสร้างเวลาเรียนขั้นต่ำสำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งสถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้ตามความพร้อมและจุดเน้น

โดยสามารถปรับให้เหมาะสมตามบริบทของสถานศึกษาและสภาพของผู้เรียน ดังนี้

1. ระดับชั้นประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1–6) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายปี โดยมีเวลาเรียนวันละ ไม่เกิน 5 ชั่วโมง

2. ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1–3) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายภาค มีเวลาเรียนวันละไม่เกิน 6 ชั่วโมง คำนวณน้ำหนักของรายวิชาที่เรียนเป็นหน่วยกิต ใช้เกณฑ์ 40 ชั่วโมงต่อภาคเรียน มีค่าน้ำหนักวิชา เท่ากับ 1 หน่วยกิต (นก.)

3. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายภาค มีเวลาเรียน วันละไม่น้อยกว่า ๖ ชั่วโมง คำนวณน้ำหนักของรายวิชาที่เรียนเป็นหน่วยกิต ใช้เกณฑ์ 40 ชั่วโมง ต่อภาคเรียน มีค่าน้ำหนักวิชา เท่ากับ 1 หน่วยกิต (นก.)

1.11 โครงสร้างเวลาเรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดกรอบโครงสร้างเวลาเรียน ดังนี้

กลุ่มสาระการเรียนรู้/กิจกรรม	เวลาเรียน									
	ระดับประถมศึกษา						ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น			ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
	ป.๑	ป.๒	ป.๓	ป.๔	ป.๕	ป.๖	ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔ - ๖
● กลุ่มสาระการเรียนรู้										
ภาษาไทย	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๒๔๐ (๖ นก.)
คณิตศาสตร์	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๒๔๐ (๖ นก.)
วิทยาศาสตร์	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๒๔๐ (๖ นก.)
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๒๔๐ (๖ นก.)
สุขศึกษา และพลศึกษา	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐ (๒ นก.)	๘๐ (๒ นก.)	๘๐ (๒ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)
ศิลปะ	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐ (๒ นก.)	๘๐ (๒ นก.)	๘๐ (๒ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)
การงานอาชีพและเทคโนโลยี	๔๐	๔๐	๔๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐ (๒ นก.)	๘๐ (๒ นก.)	๘๐ (๒ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)
ภาษาต่างประเทศ	๔๐	๔๐	๔๐	๘๐	๘๐	๘๐	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๒๔๐ (๖ นก.)
รวมเวลาเรียน (พื้นฐาน)	๘๐๐	๘๐๐	๘๐๐	๘๐๐	๘๐๐	๘๐๐	๘๔๐ (๒๑ นก.)	๘๔๐ (๒๑ นก.)	๘๔๐ (๒๑ นก.)	๑,๕๖๐ (๓๙ นก.)
● กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๓๖๐
● รายวิชา/กิจกรรม ที่สถานศึกษา จัดเพิ่มเติม ตามความพร้อม และจุดเน้น	ปีละไม่เกิน ๘๐ ชั่วโมง						ปีละไม่เกิน ๒๔๐ ชั่วโมง			ไม่น้อยกว่า ๑,๖๘๐ ชั่วโมง
รวมเวลาเรียนทั้งหมด	ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ชั่วโมง/ปี						ไม่เกิน ๑,๒๐๐ ชั่วโมง/ปี			รวม ๓ ปี ไม่น้อยกว่า ๓,๖๐๐ ชั่วโมง

ภาพประกอบ 5 โครงสร้างเวลาเรียนแก้ไขตามคำสั่ง สพฐ. 683/2552 ลงวันที่ 13 พฤษภาคม 2552 และคำสั่ง สพฐ. 110/2555 ลงวันที่ 25 มกราคม 2555

การกำหนดโครงสร้างเวลาเรียนพื้นฐาน และเพิ่มเติม สถานศึกษาสามารถดำเนินการ ดังนี้

ระดับมัธยมศึกษา ต้องจัดโครงสร้างเวลาเรียนพื้นฐานให้เป็นไปตามที่กำหนดและสอดคล้องกับเกณฑ์การจบหลักสูตร

สำหรับเวลาเรียนเพิ่มเติม ทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ให้จัดเป็นรายวิชาเพิ่มเติม หรือกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับความพร้อม จุดเน้นของสถานศึกษาและเกณฑ์การจบหลักสูตร เฉพาะระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 สถานศึกษาอาจจัดให้เป็นเวลาสำหรับสาระการเรียนรู้พื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่กำหนดไว้ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีละ 120 ชั่วโมง และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 360 ชั่วโมงนั้น เป็นเวลาสำหรับปฏิบัติกิจกรรมแนะแนวกิจกรรมนักเรียน และกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ในส่วนกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ให้สถานศึกษาจัดสรรเวลาให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรม ดังนี้

ระดับประถมศึกษา (ป.1-6) รวม 6 ปี จำนวน 60 ชั่วโมง

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-3) รวม 3 ปี จำนวน 45 ชั่วโมง

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4-6) รวม 3 ปี จำนวน 60 ชั่วโมง

1.12 การจัดการศึกษาสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ

การจัดการศึกษาบางประเภทสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เช่น การศึกษาเฉพาะทางการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ การศึกษาทางเลือก การศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส การศึกษาตามอัธยาศัย สามารถนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานไปปรับใช้ได้ตามความเหมาะสม กับสภาพและบริบทของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย โดยให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

1.13 การจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณสมบัติตามเป้าหมายหลักสูตร ผู้สอนพยายามคัดสรรกระบวนการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้โดยช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านสาระที่กำหนดไว้ในหลักสูตร 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ รวมทั้งปลูกฝังเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พัฒนาทักษะต่าง ๆ อันเป็นสมรรถนะสำคัญให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมาย

1.14 หลักการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน โดยยึดหลักว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และ พัฒนาตนเองได้ ยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและ พัฒนาการทางสมอง เน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้ และคุณธรรม

1.15 กระบวนการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนจะต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่ หลากหลายเป็นเครื่องมือที่จะนำพาตนเองไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็น สำหรับผู้เรียน อาทิ กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ กระบวนการสร้างความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการทางสังคม กระบวนการเผชิญสถานการณ์และแก้ปัญหา กระบวนการเรียนรู้ จาก ประสบการณ์จริง กระบวนการปฏิบัติ ลงมือทำจริงกระบวนการจัดการ กระบวนการวิจัย กระบวนการเรียนรู้การเรียนรู้ของตนเอง กระบวนการพัฒนาลักษณะนิสัย

กระบวนการเหล่านี้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝน พัฒนา เพราะจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร ดังนั้น ผู้สอน จึงจำเป็นต้องศึกษาทำความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อให้สามารถเลือกใช้ในการ จัดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.16 การออกแบบการจัดการเรียนรู้

ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาให้เข้าใจถึงมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสาระการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน แล้วจึงพิจารณาออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยเลือกใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอน สื่อ/แหล่ง เรียนรู้ การวัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและบรรลุตามเป้าหมายที่ กำหนด

1.17 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการ คือการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของ ผู้เรียน ให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุ ตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนซึ่งเป็น เป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกระดับไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียน

ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิด การพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับชาติ มีรายละเอียด ดังนี้

1. การประเมินระดับชั้นเรียน เป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนดำเนินการเป็นปกติและสม่ำเสมอ ในการจัดการเรียนการสอน ใช้เทคนิคการประเมินอย่างหลากหลาย เช่น การซักถาม การสังเกต การตรวจการบ้าน การประเมินโครงการ การประเมินชิ้นงาน/ภาระงาน แฟ้มสะสมงาน การใช้แบบทดสอบ ฯลฯ โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินเองหรือเปิดโอกาส ให้ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน ผู้ปกครองร่วมประเมิน ในกรณีที่ ไม่ผ่านตัวชี้วัดให้มี การสอนซ่อมเสริม การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด มีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมในด้านใด นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลให้ผู้สอนใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนของตนด้วย ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

2. การประเมินระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินที่สถานศึกษาดำเนินการเพื่อตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนเป็นรายปี/รายภาค ผลการประเมินการอ่าน คณิตวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน นอกจากนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษา ของสถานศึกษา ว่าส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายหรือไม่ ผู้เรียนมีจุดพัฒนาในด้านใด รวมทั้งสามารถนำผลการเรียนของผู้เรียนในสถานศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับชาติ ผลการประเมินระดับสถานศึกษาจะเป็นข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการปรับปรุงนโยบาย หลักสูตร โครงการ หรือวิธีการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาและการรายงานผลการจัดการศึกษาต่อคณะกรรมการสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและชุมชน

3. การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษาเป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับเขตพื้นที่การศึกษาตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ตามภาระความ

รับผิดชอบ สามารถดำเนินการโดยประเมินคุณภาพผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนด้วยข้อสอบมาตรฐานที่จัดทำและดำเนินการโดยเขตพื้นที่การศึกษา หรือด้วยความร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัด ในการดำเนินการจัดสอบ นอกจากนี้ยังได้จากการตรวจสอบทบทวนข้อมูลจากการประเมินระดับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

4. การประเมินระดับชาติเป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับชาติตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียน ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมิน ผลจากการประเมินใช้เป็นข้อมูลในการเทียบเคียงคุณภาพการศึกษาในระดับต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ตลอดจนเป็นข้อมูลสนับสนุน การตัดสินใจในระดับนโยบายของประเทศ

ข้อมูลการประเมินในระดับต่าง ๆ ข้างต้น เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบทบทวนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ถือเป็นภาระความรับผิดชอบต่อสถานศึกษาที่จะต้องจัดระบบดูแลช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพบนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคลที่จำแนกตามสภาพปัญหาและความต้องการ ได้แก่ กลุ่มผู้เรียนทั่วไป กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาด้านวินัยและพฤติกรรม กลุ่มผู้เรียนที่ปฏิเสธโรงเรียน กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม กลุ่มพิการทางร่างกายและสติปัญญา เป็นต้น ข้อมูลจากการประเมินจึงเป็นหัวใจของสถานศึกษาในการดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนได้ทันทั่วถึง ปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและประสบความสำเร็จในการเรียนสถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบจัดการศึกษา จะต้องจัดทำระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียนของสถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกัน

ในการตัดสินผลการเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ การอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนนั้น ผู้สอนต้องคำนึงถึงการพัฒนาผู้เรียนแต่ละคนเป็นหลัก และต้องเก็บข้อมูลของผู้เรียนทุกด้านอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องในแต่ละภาคเรียน รวมทั้งสอนซ่อมเสริมผู้เรียนให้พัฒนาจนเต็มตามศักยภาพ

ระดับมัธยมศึกษา

1. ตัดสินผลการเรียนเป็นรายวิชา ผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียนทั้งหมดในรายวิชานั้น ๆ

2. ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินทุกตัวชี้วัด และผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด
3. ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนทุกรายวิชา
4. ผู้เรียนต้องได้รับการประเมิน และมีผลการประเมินผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

ในการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การพิจารณาเลื่อนชั้นทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ถ้าผู้เรียนมีข้อบกพร่องเพียงเล็กน้อย และสถานศึกษาพิจารณาเห็นว่าสามารถพัฒนาและสอนซ่อมเสริมได้ ให้อยู่ในดุลพินิจของสถานศึกษาที่จะผ่อนผันให้เลื่อนชั้นได้ แต่หากผู้เรียนไม่ผ่านรายวิชาจำนวนมาก และมีแนวโน้มว่าจะเป็นปัญหาต่อการเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น สถานศึกษาอาจตั้งคณะกรรมการพิจารณาให้เรียนซ้ำชั้นได้ ทั้งนี้ให้คำนึงถึงวุฒิภาวะและความรู้ความสามารถของผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.18 เกณฑ์การจบระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

1. ผู้เรียนเรียนรายวิชาพื้นฐานและเพิ่มเติม ไม่น้อยกว่า 81 หน่วยกิต โดยเป็นรายวิชาพื้นฐาน 39 หน่วยกิต และรายวิชาเพิ่มเติมตามที่สถานศึกษากำหนด
2. ผู้เรียนต้องได้หน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 77 หน่วยกิต โดยเป็นรายวิชาพื้นฐาน 39 หน่วยกิต และรายวิชาเพิ่มเติม ไม่น้อยกว่า 38 หน่วยกิต
3. ผู้เรียนมีผลการประเมิน การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน ในระดับผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด
4. ผู้เรียนมีผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ในระดับผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด
5. ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและมีผลการประเมินผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด

1.19 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ทำไมต้องเรียนสุขศึกษาและพลศึกษา

สุขภาพ หรือ สุขภาวะ หมายถึง ภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิต ทางสังคม และทางปัญญาหรือจิตวิญญาณ สุขภาพหรือสุขภาวะจึงเป็นเรื่องสำคัญ เพราะเกี่ยวข้องกับทุกมิติของชีวิต ซึ่งทุกคนควรจะได้เรียนรู้เรื่องสุขภาพ เพื่อจะได้มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง มีเจตคติ คุณธรรมและค่านิยมที่เหมาะสม รวมทั้งมีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพจนเป็นกิจนิสัย อันจะส่งผลให้สังคมโดยรวมมีคุณภาพเรียนรู้อะไรในสุขศึกษาและพลศึกษา

สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมาย เพื่อการดำรงสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน

สุขศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยม และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพควบคู่ไปด้วยกัน

พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมและกีฬา เป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งสมรรถภาพเพื่อสุขภาพและกีฬาสาระที่เป็นกรอบเนื้อหาหรือขอบข่ายองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาประกอบด้วย

1. การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องราวธรรมชาติของการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์ ปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญเติบโต ความสัมพันธ์เชื่อมโยงในการทำงานของระบบต่าง ๆ ของร่างกาย รวมถึงวิถีปฏิบัติตนเพื่อให้เจริญเติบโตและมีพัฒนาการที่สมวัย

2. ชีวิตและครอบครัว ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องคุณค่าของตนเองและครอบครัว การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ความรู้สึกทางเพศ การสร้างและรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น สุขปฏิบัติทางเพศ และทักษะในการดำเนินชีวิต

3. การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องการเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ การเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา ทั้งประเภทบุคคล และประเภททีมอย่างหลากหลายทั้งไทยและสากล การปฏิบัติตามกฎ กติการะเบียบ ข้อตกลงในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา และความมีน้ำใจนักกีฬา

4. การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับหลักและวิธีการเลือกบริโภคอาหาร ผลิตภัณฑ์และบริการสุขภาพ การสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพและการป้องกันโรคทั้งโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อ

5. ความปลอดภัยในชีวิต ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องการป้องกันตนเองจากพฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ ทั้งความเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ ความรุนแรง อันตรายจากการใช้ยาและสารเสพติด รวมถึงแนวทางในการสร้างเสริมความปลอดภัยในชีวิตคุณภาพผู้เรียน

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1. สามารถดูแลสุขภาพ สร้างเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค หลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง และพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้ยา สารเสพติด และความรุนแรงได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยการวางแผนอย่างเป็นระบบ

2. แสดงออกถึงความรัก ความเอื้ออาทร ความเข้าใจในอิทธิพลของครอบครัว เพื่อน สังคม และวัฒนธรรมที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ การดำเนินชีวิตและวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี

3. ออกกำลังกาย เล่นกีฬา เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพโดยนำหลักการของทักษะกลไกมาใช้ได้อย่างถูกต้อง สม่่าเสมอด้วยความชื่นชมและสนุกสนาน

4. แสดงความรับผิดชอบ ให้ความร่วมมือและปฏิบัติตามกฎ กติกา สิทธิหลักความปลอดภัยในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย และเล่นกีฬาจนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายของตนเองและทีม

5. แสดงออกถึงการมีมารยาทในการดู การเล่น และการแข่งขัน ด้วยความมีน้ำใจ นักกีฬาและนำไปปฏิบัติในทุกโอกาสจนเป็นบุคลิกภาพที่ดี

6. วิเคราะห์และประเมินสุขภาพส่วนบุคคลเพื่อกำหนดกลวิธีลดความเสี่ยง สร้างเสริมสุขภาพ ดำรงสุขภาพ การป้องกันโรค และการจัดการกับอารมณ์และความเครียดได้ถูกต้องและเหมาะสม

7. ใช้กระบวนการทางประชาสังคม สร้างเสริมให้ชุมชนเข้มแข็งปลอดภัย และมีวิถีชีวิตที่ดี

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

ตาราง 1 มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกมและกีฬา

ตัวชี้วัดชั้นปี	ตัวชี้วัด
ม.4-ม.6	1. วิเคราะห์ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวรูปแบบต่าง ๆ ในการเล่นกีฬา 2. ใช้ความสามารถของตนเพื่อเพิ่มศักยภาพของทีม คำนึงถึงผลที่เกิดต่อผู้อื่น และสังคม 3. เล่นกีฬาไทย กีฬาสากลประเภทบุคคล ประเภทคู่ กีฬาประเภททีมอย่างน้อย 1 ชนิด 4. แสดงการเคลื่อนไหวได้อย่างสร้างสรรค์ 5. เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการนอกโรงเรียน และนำหลักการแนวคิดไปปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนและสังคม

ตาราง 2 มาตรฐาน พ 3.2 การออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา

ตัวชี้วัดชั้นปี	ตัวชี้วัด
ม.4-ม.6	1.ออกกำลังกายและเล่นกีฬาที่เหมาะสมกับตนเองอย่างสม่ำเสมอ และใช้ความสามารถของตนเองเพิ่มศักยภาพของทีม ลดความเป็นตัวตน คำนึงถึงผลที่เกิดต่อสังคม 2. อธิบายและปฏิบัติเกี่ยวกับสิทธิ กฎกติกา กฎวิธีต่าง ๆ ในระหว่างการเล่น การแข่งขัน กีฬา กับผู้อื่นและนำไปสรุปเป็นแนวปฏิบัติและใช้ในชีวิตรประจำวันอย่างต่อเนื่อง
ม.4-ม.6	3.แสดงออกถึงการมีมารยาท ในการดู การเล่น และการแข่งขันกีฬา ด้วยความมีน้ำใจนักกีฬา และนำไปใช้ปฏิบัติทุกโอกาส จนเป็นบุคลิกภาพที่ดี 4. ร่วมกิจกรรมทางกายและเล่นกีฬาอย่างมีความสุข ชื่นชมในคุณค่าและความงามของการกีฬา

จากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 เป็นหลักสูตรที่ใช้แนวคิดแบบอิงมาตรฐาน ส่งผลให้สถานศึกษาในทุกแห่งทั่วประเทศต้องยึดหลักตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 และเพื่อให้การจัดการศึกษาสอดคล้องกับกรอบหลักสูตรท้องถิ่นและสอดคล้องกับบริบท สภาพปัญหาของชุมชนนั้น ๆ โรงเรียนจะต้องจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษาให้สอดคล้องกันเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายตามคือ เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนจะให้ผู้เรียนระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้และปฏิบัติได้เมื่อสำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2. ความหมายของหลักสูตร

หลักสูตรเป็นมวลประสบการณ์ที่โรงเรียนจัดให้แก่ผู้เรียนเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะตามจุดหมายที่กำหนดไว้ ดังนั้นหลักสูตรจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้สอนที่จะนำไปเป็นกรอบแนวทางในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคมโดยรวม

หลักสูตรโดยทั่วไปนั้นมียุทธศาสตร์ประกอบสำคัญสี่ส่วนคือ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาวิธีการจัดประสบการณ์ และการประเมินผล ซึ่งหลักสูตรจะขาดองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งไม่ได้ ซึ่งในการพัฒนาหลักสูตรนั้นนักพัฒนาหลักสูตรอาจเข้าไปมีส่วนร่วมได้ในหลายระดับของการพัฒนาหลักสูตร คือ หลักสูตรในระดับสูงสุดที่ยังเป็นนามธรรม คือหลักสูตร ในระดับอุดมการณ์ (Ideal Curriculum) ซึ่งเป็นหลักสูตรที่เป็นเพียงแนวคิดของ

นักการศึกษาที่ได้เสนอแนะไว้ หลักสูตรระดับปกติ (Formal Curriculum) เป็นหลักสูตรที่ได้นำแนวความคิดของนักการศึกษา มาเขียนเป็นเอกสารหลักสูตร หลักสูตรระดับการเรียนรู้ (Perceived Curriculum) เป็นหลักสูตรตามความเข้าใจของครูผู้ใช้หลักสูตรหลักสูตรระดับปฏิบัติการ (Operational Curriculum) เป็นหลักสูตรที่ครูนำไปใช้ในห้องเรียนและหลักสูตรระดับประสบการณ์ (Experiential Curriculum) เป็นหลักสูตรที่เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียนแล้วนอกจากนี้นักพัฒนาหลักสูตรยังต้องทำความเข้าใจว่าหลักสูตรนั้นมีหลายรูปแบบโดยทำความเข้าใจในแต่ละรูปแบบให้ชัดเจน เพื่อจะเลือกใช้รูปแบบหลักสูตรที่เหมาะสมไปเป็นแนวทางในการออกแบบและสร้างหลักสูตรให้สอดคล้องกับข้อมูลและปัจจัยพื้นฐานในด้านความต้องการของผู้เรียน สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง พัฒนาการทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เพื่อพัฒนาให้เป็นหลักสูตรที่ดีที่ตอบสนองความสนใจของผู้เรียน สอดคล้องกับข้อมูลในชุมชนเป็นหลักสูตรที่นำไปใช้ได้จริงและเป็นหลักสูตรที่มีความยืดหยุ่น สามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับผู้เรียนและบริบทต่าง ๆ ได้ (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2557)

คำว่า “หลักสูตร” แปลมาจากคำในภาษาอังกฤษว่า “Curriculum” ซึ่ง (ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์, 2539) ให้คำอธิบายโดยอ้างจากหนังสือของ Armstrong เมื่อปี ค.ศ. 1989 ว่าคำว่า “Curriculum” มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า “Currere” ซึ่งหมายถึง “running Course หรือเส้นทางที่วิ่งแข่ง ต่อมาได้นำคำศัพท์นี้มาใช้ในทางการศึกษาว่า “running sequence of course or learning experiences” การเปรียบเทียบหลักสูตรกับสนามหรือเส้นทางที่วิ่งแข่ง อาจเนื่องมาจากการที่ผู้เรียนจะสำเร็จการศึกษาในระดับใดหรือหลักสูตรใดก็ตาม ผู้เรียนจะต้องเรียนและฝ่าฟันความยากของรายวิชาหรือ

ประสบการณ์การเรียนรู้ต่าง ๆ ตามลำดับขั้นที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เช่นเดียวกับนักวิ่งที่ต้องวิ่งแข่งและฟันฝ่าอุปสรรคเพื่อไปสู่ชัยชนะและความสำเร็จให้ได้

(Good Carter V, Merkel Winifred R, และ Phi Delta Kappa, 1973) นักการศึกษาได้ให้ความหมายของหลักสูตร (Curriculum) ไว้มากมาย ทั้งที่ให้ความหมายที่คล้ายคลึงกันและแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับความคิดเห็น มุมมองหรือประสบการณ์ของบุคคลนั้น ๆ ที่มีต่อหลักสูตร เช่น ได้กล่าวถึง ความหมายของหลักสูตรไว้ 3 ประการ ดังนี้ คือ

1. หลักสูตร หมายถึง เนื้อหาวิชาที่จัดไว้เป็นระบบให้ผู้เรียนได้ศึกษา เพื่อสำเร็จหรือรับประกาศนียบัตรในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง

2. หลักสูตร หมายถึง แผนหรือโครงข่ายของเนื้อหาหรือสิ่งเฉพาะที่จะต้องสอน ซึ่งโรงเรียนจัดให้แก่เด็กเพื่อให้สำเร็จการศึกษาและสามารถเข้าศึกษาต่อในทางอาชีพต่อไป

3. หลักสูตร หมายถึง กลุ่มวิชาและการจัดประสบการณ์ที่กำหนดไว้ให้ผู้เรียนได้เรียนภายใต้การแนะนำของโรงเรียนและสถานศึกษา

(Zais Robert S, 1976) ได้กล่าวถึง หลักสูตร มีความหมายอย่างกว้าง ๆ อยู่ 2 ประการ คือ ประการแรก หลักสูตร คือ เครื่องชี้ทางให้เห็นแผนการศึกษาของผู้เรียน และประการที่สอง หลักสูตร คือ เครื่องมือที่ขอบข่ายของการศึกษา

เซเลอร์ อเล็กซานเดอร์ และเลวิส (Saylor J. Galen, 1981) ได้กล่าวถึงหลักสูตร คือ แผนการเรียนการสอนที่จัดโอกาสในการเรียนรู้ให้แก่บุคคลที่ได้รับการศึกษา

(Oliva Peter F, 1992) ได้กล่าวถึง ความหมายของหลักสูตรโดยแบ่งเป็นการให้นิยามโดยยึดจุดประสงค์ บริบทหรือสภาพแวดล้อม และวิธีดำเนินการหรือยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. การให้นิยามโดยยึดจุดประสงค์ (purpose) หลักสูตรจึงมีภาระหน้าที่ที่จะทำให้ผู้เรียนควรจะเป็นอย่างไร หรือมีลักษณะอย่างไร หลักสูตรในแนวคิดนี้จึงมีความหมายในลักษณะที่เป็นวิธีการที่นำไปสู่ความสำเร็จตามจุดประสงค์หรือจุดมุ่งหมายนั้น ๆ เช่น หลักสูตร คือ การถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม หลักสูตร คือการพัฒนาทักษะการคิดของผู้เรียน เป็นต้น

2. การให้นิยามโดยยึดบริบทหรือสภาพแวดล้อม (Contexts) นิยามของหลักสูตรในลักษณะนี้จึงเป็นการอธิบายถึงลักษณะทั่วไปของหลักสูตรซึ่งแล้วแต่ว่าเนื้อหาสาระของหลักสูตรนั้นมีลักษณะเป็นอย่างไร เช่น หลักสูตรที่ยึดเนื้อหาวิชา หรือหลักสูตรที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง หรือหลักสูตรที่เน้นการปฏิรูปสังคม เป็นต้น

3. การให้นิยามโดยยึดวิธีดำเนินการหรือยุทธศาสตร์ (strategies) เป็นการนิยามในเชิงวิธีดำเนินการที่เป็นกระบวนการยุทธศาสตร์หรือเทคนิควิธีการในการจัดการเรียนการสอน เช่น

หลักสูตรคือ กระบวนการแก้ปัญหา หลักสูตร คือการอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม การทำงานกลุ่ม หลักสูตร คือ การเรียนรู้เป็นรายบุคคล หลักสูตร คือ โครงการหรือแผนการจัดการเรียนการสอน เป็นต้น

โอลิวาได้สรุปความหมายของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตร คือ แผนงานหรือโครงการที่จัดประสบการณ์ทั้งหมดให้แก่ผู้เรียนภายใต้การดำเนินงานของโรงเรียนและในทางปฏิบัติหลักสูตรประกอบด้วยจำนวนของแผนการต่าง ๆ ที่เขียนเป็นลายลักษณ์อักษร และมีขอบเขตกว้างขวางหลากหลาย เป็นแนวทางของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ต้องการ ดังนั้น หลักสูตรอาจเป็นหน่วย (unit) เป็นรายวิชา (Course) หรือเป็นรายวิชาย่อยต่าง ๆ (sequence of Courses) แผนงานหรือโครงการทางการศึกษาดังกล่าวนี

(Posner George J, 1992) ได้กล่าวถึง ความหมายของหลักสูตรไว้ ดังนี้

1. หลักสูตร หมายถึง ขอบข่ายและลำดับของการเรียนรู้ (Scope and Sequence) ซึ่งเป็นชุดของการเรียนรู้ที่มีเป้าหมายสำหรับแต่ละระดับการศึกษา

2. หลักสูตร หมายถึง แผนการทั้งหมดของชุดการเรียนรู้ (Syllabus) ที่ประกอบด้วยเป้าหมายสำหรับชุดการเรียนรู้ (Goals) ประเด็นที่เป็นหัวข้อสำคัญ (Topic) ข้อกำหนดในการเรียนรู้ (Assignments) และการประเมินผล (Evaluation)

3. หลักสูตร หมายถึง โครงสร้างที่เป็นกรอบของเนื้อหาสาระ (Content Outline) ที่เป็นการกำหนดเนื้อหาสาระของการสอนให้มีความเสมอภาคกันในการวางแผนหลักสูตร เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ดำเนินไปภายในกรอบของเนื้อหาสาระที่กำหนดไว้

4. หลักสูตร หมายถึง เอกสารตำรา (Textbooks) เป็นเอกสารสำหรับให้ครูนำไปใช้เป็นแนวทางประกอบการสอน ซึ่งจะนำเสนอให้ทราบถึงจุดประสงค์และวิธีการที่จะบรรลุจุดประสงค์ (Ends and Means) ไว้อย่างชัดเจน

5. หลักสูตร หมายถึง ชุดของการศึกษาหรือชุดของการเรียน (Course of study) เป็นชุดของการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ให้ครบทั้งชุด เปรียบเสมือนเส้นทางที่นักเดินทางต้องใช้เดินทางเพื่อให้ถึงจุดหมายปลายทางที่กำหนดไว้

6. หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ที่ได้รับการวางแผนไว้แล้ว (Planned Experience) ความหมายตามนี้คือ หลักสูตรประกอบไปด้วยประสบการณ์ทั้งหมดของผู้เรียนที่ได้รับการวางแผนโดยโรงเรียน

(Sowell Evelyn J, 1996) ได้กล่าวถึง มีผู้อธิบายความหมายของหลักสูตรไว้อย่างมากมาย เช่น หลักสูตรเป็นการสะสมความรู้ดั้งเดิม เป็นวิธีการคิด เป็นประสบการณ์ที่กำหนดไว้เป็นแนวทาง ในการจัด ประสบการณ์ เป็นแผนการจัดสภาพการเรียนรู้ เป็นความรู้ คุณลักษณะของผู้เรียน เป็นเนื้อหา

และกระบวนการเป็นแผนการเรียนการสอนเป็นจุดหมายปลายทางและผลลัพธ์ของการจัดการเรียนการสอน และเป็นผลผลิตของระบบเทคโนโลยี เป็นต้น เขาได้อธิบายว่าเป็นเรื่องปกติที่นิยามความหมายของหลักสูตรแตกต่างกันไป เพราะว่าบางคนให้ความหมายของหลักสูตรในระดับที่แตกต่างกันหรือไม่ได้แยกระหว่างหลักสูตรกับการจัดการเรียนการสอนแต่อย่างใดก็ตาม ไชเวลล์ได้สรุปว่า หลักสูตรคือการที่จะสอนอะไรให้กับผู้เรียน ซึ่งเป็นความหมายที่กว้างขวางที่รวมทั้งข้อมูลข่าวสาร ทักษะและทัศนคติที่กำหนดไว้ และที่ไม่ได้กำหนดไว้ให้แก่ผู้เรียนในโรงเรียนจากที่กล่าวมาแล้วสามารถสรุปได้ว่า หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์ความรู้ต่าง ๆ ที่จัดให้ผู้เรียนทั้งในและนอกห้องเรียน ซึ่งมีลักษณะเป็นกิจกรรม โครงการหรือแผน เพื่อเป็น แนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้พัฒนาและมีคุณลักษณะตามความมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้

(Marsh Colin J, 2003) ได้กล่าวถึง ความหมายของหลักสูตรไว้ ดังดังนี้

1. หลักสูตร คือ วิชาความรู้ที่ถาวรไม่เปลี่ยนแปลง (Curriculum as permanent subjects)
2. หลักสูตร คือ วิชาที่มีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบันมากที่สุด (These subjects are the most useful for living in contemporary society)
3. หลักสูตร คือ แผนการเรียนรู้ทั้งมวลที่โรงเรียนเป็นผู้รับผิดชอบ (ALL Planned Learning for which the school is responsible)
4. หลักสูตร คือ ประสบการณ์ทั้งมวลที่ผู้เรียนได้รับภายใต้การชี้แนะของโรงเรียน (All the experiences learners have under the guidance of the school)
5. หลักสูตร คือ ประสบการณ์ทั้งมวลที่ผู้เรียนได้รับจากรายวิชาเกี่ยวกับการดำรงชีวิต (All the experience that learners have in the course of living)

(สัจจ อูทธานนท์, 2532) ได้กล่าวถึง ความหมายของหลักสูตร ไว้ 7 ลักษณะดังนี้

1. หลักสูตร คือ รายวิชาหรือเนื้อหาสาระที่ใช้สอน ดังที่ บ็อบบิท (Bobbitt, 1918: 42) ได้ให้นิยามว่า หลักสูตร คือ รายการของสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเด็กและเยาวชนจะต้องทำและจะต้องประสบ โดยการพัฒนาความสามารถเพื่อจะทำการสิ่งต่าง ๆ ให้ดีและเหมาะสมสำหรับการดำรงชีวิตในวัยผู้ใหญ่
2. หลักสูตร คือ มวลประสบการณ์ที่โรงเรียนจัดให้แก่ผู้เรียน ดังที่ ราแกน และ เชฟเพิร์ด (Ragan and Shepherd, 1977:192) ให้นิยามว่า หลักสูตรก็คือ ประสบการณ์ทุกชนิดของผู้เรียนที่โรงเรียนรับผิดชอบ รวมทั้งรายวิชาที่เปิดสอน เอกสารหลักสูตรกระบวนการเรียนการสอน รวมทั้งปฏิสัมพันธ์และประสบการณ์ของแต่ละคน

3. หลักสูตร คือ กิจกรรมการเรียนการสอน ดังที่ทรัมป์และมิลเลอร์ (Trump, 1968) ให้ความหมายหลักสูตรว่า เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนต่าง ๆ ที่เตรียมการไว้และจัดให้แก่ผู้เรียน โดยโรงเรียนหรือระบบโรงเรียน

4. หลักสูตร คือ สิ่งที่สังคมคาดหวังหรือมุ่งหวังจะให้เด็กได้รับ ดังที่ เทลลีย์มัวร์และคอลลินส์ (A. J. a. M. Lewis, A, 1972) ให้ความหมายว่าหลักสูตร คือ ชุดของการเรียนและประสบการณ์สำหรับผู้เรียนที่วางแผนไว้โดยโรงเรียนเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ของการศึกษา

5. หลักสูตร คือ สื่อกลางหรือวิถีทางที่จะนำผู้เรียนไปสู่จุดหมายปลายทางดังที่ ทาบา (Taba Hilda, 1962) สรุปว่า หลักสูตร เป็นวิธีการเตรียมเยาวชนให้มีส่วนร่วมในฐานะที่เป็นสมาชิกที่สามารถสร้างผลผลิตให้แก่สังคมของเรา

6. หลักสูตร คือ ข้อผูกพันระหว่างผู้เรียนกับครูและสิ่งแวดล้อมทางการเรียนซึ่ง ลีวีสและมิล (A. J. Lewis, 1972) ให้ความหมายหลักสูตรว่า เป็นชุดของความตั้งใจเกี่ยวกับโอกาสในการสร้างข้อผูกพันของผู้เรียนกับบุคคลอื่นและกับสิ่งต่างๆ ภายในเวลาและสถานที่ที่เหมาะสม

7. หลักสูตร คือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับครู และสิ่งแวดล้อมทางการเรียนซึ่งอาจารย์ด้านหลักสูตรและการสอนของมหาวิทยาลัยนอร์ทเธอร์นอิลลินอยส์ (Northern Illinois University) ให้ความหมายว่า “หลักสูตร คือกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับครู และเนื้อหาสาระในส่วนที่เป็นงานทางการศึกษาซึ่งประกอบด้วยข้อมูล ทักษะ และค่านิยม เพื่อที่จะนำไปสู่จุดหมายปลายทางที่ได้กำหนดไว้”

(วิชัย วงษ์ใหญ่, 2537) ได้กล่าวถึง ความหมายว่าหลักสูตรมีความหมายสองนัย โดยความหมายในวงแคบของหลักสูตร คือ วิชาที่สอน ส่วนความหมายในวงกว้างหลักสูตรคือ มวลประสบการณ์ทั้งหลายที่จัดให้กับผู้เรียนทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนซึ่งเป็นทั้งทางตรงและทางอ้อม

(ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์, 2539) ได้กล่าวถึงความหมายของหลักสูตรที่มีผู้กล่าวถึงและใช้กันมากมี 5 ประการ ซึ่งได้สรุปโดยใช้ตัวย่อว่า “SOPEA” ซึ่งมาจากความหมายของหลักสูตรแต่ละลักษณะในภาษาอังกฤษ เพื่อง่ายต่อการจดจำ ดังนี้

1. Curriculum as Subjects and Subject Matter (หลักสูตร คือ รายวิชาหรือเนื้อหาวิชาที่เรียน)

2. Curriculum as Objectives (หลักสูตร คือ จุดหมายที่ผู้เรียนพึงบรรลุ)

3. Curriculum as Plans (หลักสูตร คือ แผนสำหรับจัดโอกาสการเรียนรู้หรือประสบการณ์ที่คาดหวังแก่นักเรียน)

4. Curriculum as Learners' Experiences (หลักสูตร คือ ประสบการณ์ทั้งปวงของผู้เรียนที่จัดโดยโรงเรียน)

5. Curriculum as Education Activities (หลักสูตรคือ กิจกรรมทางการศึกษาที่จัดให้กับผู้เรียน)

(ถาวร บัวศรี, 2542) ได้กล่าวถึง ความหมายของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตร หมายถึง แผนซึ่งได้ออกแบบจัดทำขึ้นเพื่อแสดงถึงจุดหมาย การจัดเนื้อหา กิจกรรมและมวลประสบการณ์ในแต่ละโปรแกรมการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้

(สุนีย์ ภูพันธ์, 2546) ได้กล่าวถึง ความหมายของหลักสูตรไว้ ดังนี้

1. หลักสูตรในฐานะที่เป็นวิชาและเนื้อหาสาระที่จัดให้แก่ผู้เรียน
2. หลักสูตรในฐานะที่เป็นเอกสารหลักสูตร
3. หลักสูตรในฐานะที่เป็นกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะจัดให้แก่ผู้เรียน
4. หลักสูตรในฐานะแผนสำหรับจัดโอกาสการเรียนรู้หรือประสบการณ์ที่คาดหวังแก่นักเรียน

นักเรียน

5. หลักสูตรในฐานะที่เป็นมวลประสบการณ์
6. หลักสูตรในฐานะที่เป็นจุดหมายปลายทาง
7. หลักสูตรในฐานะที่เป็นระบบการเรียนการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน

จากความหมายของหลักสูตร หลักสูตรหมายถึงการจกมวลประสบการณ์ให้กับผู้เรียน ซึ่งการที่จะเกิดหลักสูตรได้ต้องเกิดจากความร่วมมือของ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้อำนวยการสถานศึกษา ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และมีความสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่นและความต้องการของผู้เรียน และเป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนและได้มีการพัฒนาผู้เรียนได้อย่างเต็มศักยภาพ

2.1 ความสำคัญของหลักสูตร

หลักสูตรนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากหลักสูตรจะเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรไว้โดยสรุปในหลายประการต่อไปนี้

(ถาวร บัวศรี, 2542) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของหลักสูตรในสองส่วน คือ ความสำคัญของหลักสูตรต่อส่วนรวม และความสำคัญของหลักสูตรต่อการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. ความสำคัญของหลักสูตรต่อส่วนรวม เนื่องจากหลักสูตรเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาให้แก่ประชากรของประเทศ หลักสูตรจะเป็นตัวชี้ชัดว่ามีการสอนอะไรเน้นอะไร การ

เน้นด้านใดย่อมแสดงถึงความรู้และศักยภาพของประชากรในด้านนั้น ๆ เช่น ในปัจจุบันหลักสูตรของประเทศเน้นพัฒนาประชากรด้านวิทยาศาสตร์ แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มขององค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ของคนในประเทศที่จะเข้มแข็งขึ้น ดังนั้นถ้าไม่มีหลักสูตรการที่จะให้การศึกษาแก่คนในประเทศย่อมเป็นไปได้ ทั้งนี้เนื่องจากหลักสูตรเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยถ่ายทอดเจตนารมณ์หรือเป้าประสงค์ของการศึกษาของชาติไปสู่การปฏิบัติ เช่น หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรที่เป็นทิศทางการจัดการศึกษาของคนไทยทั้งประเทศในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมแล้ว 12 ปี โดยเริ่มตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งจะช่วยเหลือหล่อหลอมให้คนไทยมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดหมายของหลักสูตร 8 ประการ คือ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ

2. ความสำคัญของหลักสูตรต่อการเรียนการสอน หลักสูตรจะเป็นสิ่งที่ช่วยชี้ให้เห็นแนวทางในการจัดมวลงประสพการณ์แก่ผู้เรียน หลักสูตรจึงเปรียบเสมือนแผนที่เดินเรือซึ่งบอกให้กับปัดันหรือผู้สอนรู้ว่าตั้งเข็มทิศไปทางใดและจุดหมายปลายทางของการเรียนการสอนคืออะไร และระหว่างทางที่ไปจะต้องทำอะไรบ้าง ต้องใช้สื่อหรืออุปกรณ์อะไร จะต้องตรวจสอบประเมินผลอย่างไร หรือต้องปรับปรุงวิธีการจัดการเรียนรู้อย่างไร รวมทั้งในการจัดการเรียน การสอนนั้นผู้เรียนต้องทราบล่วงหน้าว่าจะได้เรียนรู้อะไร ต้องเตรียมการอย่างไร และจะได้รับผลอย่างไร ดังนั้นหลักสูตรจึงมีความสำคัญต่อทั้งผู้สอนและผู้เรียนในการช่วยกำหนดแนวทางในการเรียนการสอนเพื่อให้แต่ละฝ่ายปฏิบัติหน้าที่ได้สอดคล้องและสนับสนุนซึ่งกันและกัน จนบรรลุจุดหมายตามที่หลักสูตรกำหนดไว้

(มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2546) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตรมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากหลักสูตรเปรียบเสมือนเข็มทิศในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ และเจตคติสอดคล้องกับความต้องการของสังคม และนโยบายในการจัดการศึกษาสรุปได้ว่า หลักสูตรมีความสำคัญอย่างยิ่งในการเป็นกรอบแนวทางการจัดการศึกษาของผู้สอนเพื่อพัฒนาคนให้มีความรู้ ทักษะ ความสามารถและความประพฤติ ที่จะป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคมโดยรวม

(วารินทร์ แก้วอุไร, 2549) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของหลักสูตรไว้ 9 ประการคือ

1. หลักสูตรเป็นแผนปฏิบัติงานหรือเครื่องชี้แนวทางของครู เพราะหลักสูตรจะกำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลไว้เป็นแนวทาง

2. หลักสูตรเป็นข้อกำหนดแผนการเรียนการสอน อันเป็นส่วนรวมของประเทศ เพื่อนำไปสู่ความมุ่งหมายตามแผนการศึกษาชาติ

3. หลักสูตรเป็นเอกสารของทางราชการ เป็นบัญญัติของรัฐบาล หรือเป็นธรรมเนียมในการจัดการศึกษา เพื่อให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาปฏิบัติตาม

4. หลักสูตรเป็นเกณฑ์มาตรฐานการศึกษา เพื่อควบคุมการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาระดับต่าง ๆ และยังเป็นเกณฑ์มาตรฐานอย่างหนึ่งในการจัดสรรงบประมาณ บุคลากร อาคาร สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ของการศึกษาของรัฐให้แก่สถานศึกษา

5. หลักสูตรเป็นแผนการดำเนินงานของผู้บริหารการศึกษา ที่จะอำนวยความสะดวกและควบคุม ดูแล ติดตาม ให้เป็นไปตามนโยบายการจัดการศึกษาของรัฐบาล

6. หลักสูตรจะกำหนดแนวทางในการส่งเสริมความเจริญของงานและพัฒนาการศึกษาของเด็กตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา

7. หลักสูตรจะกำหนดลักษณะและรูปร่างของสังคมในอนาคตได้ว่าจะเป็นไปในรูปแบบใด

8. หลักสูตรจะกำหนดแนวทางให้ความรู้ ทักษะ ความสามารถ ความประพฤติที่จะเป็นประโยชน์ต่อสังคม อันเป็นการพัฒนากำลังคนซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ได้ผล

9. หลักสูตรจะเป็นสิ่งที่บ่งชี้ถึงความเจริญของประเทศ เพราะการศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคน ซึ่งถ้าประเทศใดจัดการศึกษาโดยมีหลักสูตรที่เหมาะสม ทันสมัย มีประสิทธิภาพทันต่อเหตุการณ์ และการเปลี่ยนแปลงย่อมได้กำลังคนที่มีประสิทธิภาพสูง

(สิทธิพล อาจอินทร์, 2561) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของหลักสูตรหลักสูตรมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เปรียบเสมือนเข็มทิศที่ใช้ในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ความสำคัญของหลักสูตรสรุปได้ ดังนี้

1. หลักสูตรเป็นแนวทางในการจัดการศึกษา ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาทุกระดับสามารถใช้หลักสูตรเป็นเครื่องมือสำคัญในการจัดการศึกษา การนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา เพื่อให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาที่กำหนดไว้

2. หลักสูตรเป็นเครื่องมือในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติในการจัดการศึกษาจำเป็นต้องมีหลักสูตร เพื่อให้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนในทุกๆ ด้าน อันจะส่งผลให้ผู้เรียนได้นำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติต่อไป

3. หลักสูตรเป็นเครื่องมือทำนายอนาคตของการศึกษาของชาติ อนาคตการศึกษาของชาตินั้นย่อมมาจากหลักสูตรที่มีวิสัยทัศน์ ดังนั้นถ้าหลักสูตรของชาติมีคุณภาพ มีความเหมาะสมทันสมัย และมีประสิทธิภาพ ก็จะส่งผลให้การศึกษามีคุณภาพด้วย

4. หลักสูตรเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความเจริญของประเทศ เนื่องจากหลักสูตรเป็นเครื่องมือสำคัญในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคน ดังนั้นหลักสูตรที่มีคุณภาพก็จะนำไปสู่การพัฒนาคนให้มีคุณภาพด้วย เพื่อให้คนในชาตินำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญรุ่งเรืองต่อไป

5. หลักสูตรเป็นตัวกำหนดลักษณะของสังคมในอนาคตที่จะเป็นไปในรูปแบบใด เพราะหลักสูตรจะกำหนดวิสัยทัศน์ว่า หลังจากผู้เรียนที่จะสำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับการศึกษาแล้ว จะมีคุณสมบัติ คุณลักษณะอย่างไร อันจะแสดงถึงลักษณะของคนและสังคมในอนาคตด้วย

6. หลักสูตรเป็นเครื่องมือในการพัฒนาเศรษฐกิจ จากกระแสการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้มีการแข่งขันด้านเศรษฐกิจของนานาประเทศ ดังนั้นหลักสูตรและการจัดการศึกษาจะต้องพัฒนาผู้เรียนให้สามารถสร้างอาชีพและรายได้เพื่อให้เศรษฐกิจของประเทศสามารถแข่งขันกับนานาประเทศได้

7. หลักสูตรเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กัน ดังนั้นในการจัดการเรียนรู้ครูผู้สอนจะต้องยึดตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้

8. หลักสูตรเป็นเกณฑ์มาตรฐานของการศึกษา หลักสูตรจะเป็นตัวกำหนดทิศทางเป้าหมายในการจัดการศึกษาของสถาบันการศึกษาของประเทศ ดังนั้นการกำหนดให้สถาบันการศึกษาจัดการศึกษาโดยใช้หลักสูตรเดียวกันทั้งประเทศ ก็จะส่งผลให้มีมาตรฐานการศึกษาเดียวกันด้วย

จากการศึกษาความสำคัญและความหมายของหลักสูตร เป็นกรอบการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายทางการศึกษา ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล คุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ผู้เรียนควรได้รับเมื่อสำเร็จการศึกษา โดยทั่วไป

หลักสูตรจะถูกออกแบบอย่างเป็นระบบและมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ครู ผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน สังคม และโลกยุคปัจจุบัน ทั้งนี้ เพื่อให้การศึกษาสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม องค์ประกอบสำคัญของหลักสูตร ได้แก่ หลักการของหลักสูตรและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร สารการเรียนรู้หรือเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ วิธีการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล คุณลักษณะของผู้เรียนที่พึงประสงค์ ดังนั้นการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของสภาพชุมชน สังคม วัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น และตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนให้มากที่สุด

2.2 องค์ประกอบของหลักสูตร

องค์ประกอบของหลักสูตร (Curriculum Component) หมายถึง การจัดระบบโครงสร้างภายในของหลักสูตร ว่ามีส่วนประกอบสำคัญอะไรบ้าง ซึ่งในหลักสูตรหนึ่งๆ จะประกอบไปด้วยองค์ประกอบหลายๆ ส่วน ในแต่ละส่วนล้วนแต่มีความสำคัญต่อหลักสูตรทั้งสิ้น ซึ่งนักการศึกษา ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรไว้ ดังนี้

(Tyler Ralph W, 1949) ได้กล่าวถึง แนวคิดพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน (Basic Principles of Curriculum and Instruction) หรือที่เรียกว่า หลักการและเหตุผลของไทเลอร์ (Tyler's Rationale) ซึ่งได้กำหนดคำถามพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน 4 ข้อ ที่แสดงถึงองค์ประกอบของหลักสูตร ดังตารางภาพดังนี้

ตาราง 3 องค์ประกอบของหลักสูตรตามแนวคิดของ Tyler

หลักการและเหตุผลของ Tyler	องค์ประกอบหลักสูตร
1. มีจุดมุ่งหมายทางการศึกษาอะไรบ้าง ที่โรงเรียนจะต้องให้ผู้เรียนได้รับ? (What educational purposes should the school seek to attain?)	1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร
2. มีประสบการณ์ทางการศึกษาอะไรบ้างที่จะ ทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายทางการศึกษา เหล่านั้น? (What educational experiences can be provided that are likely to attain these purposes?)	2. เนื้อหาสาระ
3. จะจัดประสบการณ์ทางการศึกษา ให้มีประสิทธิภาพได้อย่างไร?(How can these educational experiences be effectively organized?)	3. แนวการจัดการเรียนการสอน
4. จะพิจารณาได้อย่างไรว่าจุดมุ่งหมาย ทาง การศึกษาเหล่านั้นได้บรรลุแล้ว?(How can we determine whether these purposes are being attained?)	4. การประเมินผลการเรียนรู้

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่าคำถามพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน 4 ข้อ ตามแนวคิดของ Tyler ได้แสดงถึงองค์ประกอบของหลักสูตร 4 องค์ประกอบ คือจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาสาระ แนวการจัดการเรียนการสอน และการประเมินผลการเรียนรู้

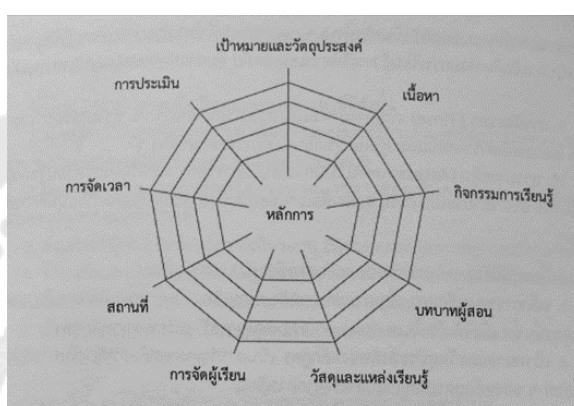
(Taba Hilda, 1962) ได้กล่าวถึง หลักสูตรควรมีองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ ดังนี้

- 1.วัตถุประสงค์ทั่วไปและวัตถุประสงค์เฉพาะวิชา
- 2.เนื้อหาวิชา และจำนวนชั่วโมงสำหรับสอนแต่ละวิชา
- 3.กระบวนการเรียนการสอนหรือการนำหลักสูตรไปใช้
- 4.การประเมินผลการเรียนการสอนตามหลักสูตร

(Beauchamp George A, 1981) ได้กล่าวถึง หลักสูตรมีองค์ประกอบ ดังนี้

1. การกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์เฉพาะ
2. ขอบข่ายของเนื้อหาสาระ
3. การวางแผนการใช้หลักสูตร
4. การพิจารณาตัดสิน

(Akker, 2003) ได้กล่าวถึง เสนอองค์ประกอบของหลักสูตร 10 ประการ ที่โยงใยกัน เป็นใยแมงมุม (Spider web) สะท้อนความเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบดังภาพที่

ภาพประกอบ 6 ใยแมงมุมขององค์ประกอบหลักสูตร ที่มา : (Akker, 2003)

1. หลักการหรือที่มาของหลักสูตร (Rationale) เป็นการระบุว่าทำไมผู้เรียนถึงจำเป็นต้องเรียนในหลักสูตรนี้ มีความสำคัญ ปัญหา และจะเกิดประโยชน์ในภาพรวมอย่างไร
2. เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร (Aims and objectives) เป็นการกำหนดความสำเร็จของผู้เรียนว่าเมื่อเรียนรู้ในหลักสูตรนี้แล้ว ผู้เรียนจะมีความรู้ ความสามารถ มีเจตคติต่อสิ่งต่าง ๆ เป็นเช่นไร
3. เนื้อหา (Content) เป็นการค้นหาประเด็น หัวข้อ รายละเอียด และองค์ความรู้ในสาระต่าง ๆ ที่สำคัญเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้จนบรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่ได้กำหนดไว้
4. กิจกรรมการเรียนรู้ (Learning activities) เป็นการกำหนดว่า ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ได้อย่างไร ผู้สอนจัดบรรยากาศ ออกแบบกระบวนการหรือวิธีสอนอย่างไร ผู้เรียนจะได้ลงมือทำหรือปฏิบัติอะไรบ้าง
5. บทบาทผู้สอน (Teacher role) เป็นการกำหนดหน้าที่ สิ่งที่ต้องทำ สิ่งควรทำในการจัดการจัดเนื้อหา จัดกิจกรรม และการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

6. วัสดุและแหล่งเรียนรู้ (Materials and resources) เป็นการกำหนดสื่อการเรียนการสอน วัสดุ อุปกรณ์ และสถานที่ในการเรียนรู้ซึ่งอาจเป็นสถานที่จริงหรือออนไลน์ก็ได้

7. การจัดผู้เรียน (Grouping) เป็นการระบากลุ่มหรือจัดการกลุ่มผู้เรียนในการเรียนรู้ ซึ่งจะใช้แบบระดับชั้น คละชั้น เฉพาะกลุ่มสนใจซึ่งอาจครอบคลุมจำนวนคนในกลุ่มขนาดเล็ก ขนาดกลางหรือรายบุคคลตามลักษณะของหลักสูตร

8. สถานที่ (Location) เป็นการกำหนดอาคารสถานที่ ห้องเรียน หรือห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ที่จะดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ภายใต้ความปลอดภัย คุ่มค่าแก่การลงทุนและเหมาะแก่การเรียนรู้

9. การจัดเวลา (Time) เป็นการกำหนดช่วงเวลาเรียน คาบเรียน ชั่วโมงเรียน เวลาพัก วันหยุด โดยเฉพาะตารางสอนและปฏิทินการเรียนรู้และการทดสอบต่าง ๆ

10. การประเมิน (Assessment) เป็นการระบุวิธีการวัดความสำเร็จในการเรียนรู้ของผู้เรียนเครื่องมือที่ใช้ ช่วงเวลาประเมิน การนำผลมาพัฒนาและปรับปรุงการเรียนรู้และการอนุมัติการสำเร็จการศึกษา

(สจัด อุทรานันท์, 2532) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่จำเป็นของหลักสูตรว่าประกอบด้วย 3 ส่วนที่สำคัญ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายทั่วไปและจุดมุ่งหมายเฉพาะ
2. เนื้อหาสาระและประสบการณ์การเรียนรู้
3. การประเมินผล

(ถาวร บัวศรี, 2542) ได้เสนอองค์ประกอบที่สำคัญของหลักสูตรมีดังต่อไปนี้

1. เป้าประสงค์และนโยบายการศึกษา (Education goals and policies) หมายถึง สิ่งที่ รัฐต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในเรื่องเกี่ยวกับการศึกษา

2. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (Curriculum aims) หมายถึง ผลส่วนรวมที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนหลังจากเรียนจบจากหลักสูตรไปแล้ว

3. รูปแบบและโครงสร้างหลักสูตร (Curriculum types and structures) หมายถึง ลักษณะและแผนผังที่แสดงการแจกแจงวิชาหรือกลุ่มวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์

4. จุดประสงค์ของวิชา (Curriculum objectives) หมายถึง ผลที่ต้องการให้เกิดแก่ ผู้เรียนหลังจากที่ได้เรียนวิชานั้นไปแล้ว

5. เนื้อหา (Content) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ทักษะและความสามารถที่ ต้องการให้มี รวมทั้งประสบการณ์ที่ต้องการให้ได้รับ

6. จุดประสงค์ของการเรียนรู้ (Instructional objectives) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ได้มีทักษะและความสามารถ หลังจากที่ได้เรียนรู้เนื้อหาที่ได้กำหนดไว้

7. ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน (Instructional strategies) หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและมีหลักเกณฑ์ เพื่อให้บรรลุผลตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้

8. การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การประเมินผลการเรียนรู้เพื่อใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนและหลักสูตร

9. วัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน (Curriculum material and Instructional media) หมายถึง เอกสารสิ่งพิมพ์ ภาพถ่าย รูปจำลอง ฯลฯ และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ รวมทั้งอุปกรณ์โสตทัศนศึกษา เทคโนโลยีการศึกษาและอื่น ๆ ที่ ช่วยส่งเสริมคุณภาพและประสิทธิภาพการเรียนการสอน

(สุนีย์ ภูพันธ์, 2546) ได้นำเสนอองค์ประกอบของหลักสูตรว่าต้องประกอบด้วยอย่างน้อย 4 องค์ประกอบ ได้แก่

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (Curriculum aims) หมายถึง ความตั้งใจหรือความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้ที่จะผ่านหลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสำคัญ เพราะเป็น ตัวกำหนดทิศทางและขอบเขตในการให้การศึกษาแก่ผู้เรียน ช่วยในการเลือกเนื้อหา และกิจกรรมตลอดจนเป็นมาตรการอย่างหนึ่งในการประเมินผล

2. เนื้อหา (Content) เมื่อมีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแล้ว กิจกรรมขั้นต่อไป คือ การเลือกเนื้อหา ประสพการณ์การเรียนรู้ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้โดยดำเนินการตั้งแต่การเลือกเนื้อหาและประสพการณ์ การเรียงลำดับเนื้อหาสาระ พร้อมกับการกำหนดเวลาเรียนที่เหมาะสม

3. การนำหลักสูตรไปใช้ (Curriculum implementation) เป็นการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การจัดทำวัสดุหลักสูตร ได้แก่ คู่มือครู เอกสารหลักสูตร แผนการสอน แนวการสอน และแบบเรียน เป็นต้น การจัดเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรและสิ่งแวดลอม เช่น การจัดโต๊ะเก้าอี้ ห้องเรียน วัสดุอุปกรณ์ในการเรียน จำนวนครูและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เป็นต้น การดำเนินการสอน การวัดและประเมินผล จิตวิทยาการสอน ตลอดจนทั้งปรัชญาการศึกษาของแต่ละระดับ จึงทำให้การเรียนรู้ของผู้เรียนบรรลุเป้าหมายของหลักสูตร

4. การประเมินหลักสูตร (Curriculum evaluation) คือ การหาคำตอบว่าหลักสูตรมีสัมฤทธิ์ผลตามที่กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมายหรือไม่ มากน้อยเพียงใด และอะไรเป็นสาเหตุ การประเมินหลักสูตรเป็นงานใหญ่ และมีขอบเขตกว้างขวาง ผู้ประเมินจำเป็นต้องวางโครงการประเมินไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและชัดเจน

(บุญชม ศรีสะอาด, 2546) ได้กล่าวถึง หลักสูตรมีองค์ประกอบพื้นฐาน 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. จุดประสงค์
2. สาระความรู้ประสบการณ์
3. กระบวนการเรียนการสอน
4. การประเมินผล

(ศักดิ์ศรี ปาณะกุล, 2553) ได้กล่าวถึง หลักสูตรมีองค์ประกอบสำคัญ 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. หลักการและจุดมุ่งหมาย
2. เนื้อหาวิชาและเวลา
3. การนำหลักสูตรไปใช้
4. การประเมินผล

(นิรมล ศตวุฒิ, 2554) ได้ระบุว่า องค์ประกอบที่สำคัญของหลักสูตรนั้นประกอบด้วย

1. หลักการ เป็นเป้าหมายปลายทางของหลักสูตร ซึ่งจะบอกให้รู้ว่าหลักสูตรนั้น ๆ จัดขึ้นเพื่ออะไร โดยจะกำหนดไว้ในลักษณะเชิงปรัชญาของหลักสูตร
2. จุดหมาย แสดงความคาดหวังของหลักสูตรว่า ผู้เรียนที่จบหลักสูตรนี้แล้วจะมีคุณลักษณะอย่างไร

3. จุดประสงค์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้และรายวิชา ระบุเฉพาะเจาะจงถึงคุณลักษณะของผู้เรียนเมื่อเรียนจบแต่ละกลุ่มวิชาและแต่ละรายวิชา

4. โครงสร้างหลักสูตร แสดงภาพรวมของทั้งหลักสูตรว่า ได้จัดเนื้อหาและประสบการณ์ของหลักสูตรในลักษณะใดหรือรูปแบบใด สัดส่วนของเนื้อหาและประสบการณ์ที่จะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เป็นอย่างไร ระยะเวลาการจัดการเรียนการสอน แสดงการแบ่งเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนแต่ละเนื้อหาความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้และเวลาโดยรวมที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนตลอดหลักสูตร

5. เนื้อหาหลักสูตร ประกอบด้วยขอบเขตเนื้อหาความรู้ที่จะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะได้รับจากการลงมือทำหรือฝึกปฏิบัติ

6. แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นแนวทางหรือวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้เนื้อหาและประสบการณ์ต่าง ๆ

7. แนวทางการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วยแนวทางหรือวิธีการวัดผลและประเมินผลว่า ผู้เรียนได้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ จุดประสงค์รายวิชา จุดประสงค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแล้วหรือยัง รวมถึงระยะเวลาการประเมินผล และเกณฑ์การจบหลักสูตร

8. แนวทางการใช้หลักสูตร ให้คำแนะนำแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร ให้ใช้หลักสูตรอย่างถูกต้องเหมาะสมและเป็นไปตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร

จากการศึกษาองค์ประกอบของหลักสูตรผู้วิจัยสามารถสรุปองค์ประกอบของหลักสูตรได้ดังนี้

1. หลักการหลักสูตร เป็นสิ่งที่ต้องระบุว่าผู้เรียนมีความจำเป็นต้องเรียนในหลักสูตรนี้ และจะเกิดประโยชน์ในภาพรวมอย่างไร

2. เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เป็นความคาดหวังในการกำหนดความสำเร็จของผู้ที่จะเข้าศึกษาในหลักสูตรนี้

3. เนื้อหา เป็นการกำหนดองค์ความรู้ในสาระต่าง ๆ ของหลักสูตรเพื่อที่จะให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน และสามารถทำให้ผู้เรียนได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

4. การกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสอดคล้องกับหลักสูตรท้องถิ่นและสภาพปัญหาบริบทของชุมชน และความต้องการของผู้เรียน

5. บทบาทผู้สอน ผู้สอนควรจัดกิจกรรม เนื้อหา ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและยึดผู้เรียนสำคัญที่สุด

6. วัสดุและแหล่งเรียนรู้ เป็นการสร้างความต้องการอย่างรู้อยากเห็นให้กับผู้เรียน ดังนั้นแหล่งเรียนรู้มีผลสำคัญต่อผู้เรียนในด้านการกระตุ้นความสนใจและความสนใจของผู้เรียนมากที่สุด

7. การจัดผู้เรียนเป็นการระบุกกลุ่มหรือจัดการกลุ่มผู้เรียนในการเรียนรู้ ซึ่งจะใช้แบบระดับชั้น คละชั้น เฉพาะกลุ่มสนใจซึ่งอาจครอบคลุมจำนวนคนในกลุ่มขนาดเล็ก ขนาดกลาง หรือรายบุคคลตามลักษณะของหลักสูตร

8. สถานที่ เป็นการกำหนดอาคารสถานที่ ห้องเรียน หรือห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ที่ จะดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ภายใต้ความปลอดภัย อากาศถ่ายเทได้สะดวกและเอื้อต่อการ เรียนรู้ของผู้เรียนให้มากที่สุด

9. การจัดเวลา เป็นการกำหนดช่วงเวลาเรียน คาบเรียน ชั่วโมงเรียน เวลาพัก วันหยุด โดยเฉพาะตารางสอนและปฏิทินการเรียนรู้และการทดสอบต่าง ๆ

10. การประเมินเป็นการระบุวิธีการวัดความสำเร็จในการเรียนรู้ของผู้เรียน เครื่องมือที่ใช้ ช่วงเวลาประเมิน การนำผลมาพัฒนาและปรับปรุงการเรียนรู้และการอนุมัติการ สำเร็จการศึกษา

จากการศึกษาองค์ประกอบของหลักสูตรสรุปได้ว่าองค์ประกอบของหลักสูตรประกอบด้วย องค์ประกอบสำคัญหลายประการที่ทำงานเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุ ตามเป้าหมายที่วางไว้ องค์ประกอบสำคัญของหลักสูตร มีดังนี้ 1) หลักการของหลักสูตร 2) โครงสร้าง ของหลักสูตร 3) คำอธิบายรายวิชา 4) การวัดและประเมินผล 5) เกณฑ์การจบแผนการเรียน

3.3 ลักษณะของหลักสูตรที่ดี

การพิจารณาว่าหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมา เป็นหลักสูตรที่ดีหรือไม่ ควรมีประเด็นที่ใช้ใน การพิจารณา ดังนี้ (Saylor&Alexander 1974 อ้างในอมรา เล็กเจิงสินธุ์, 2540)

1. เป็นหลักสูตรที่มาจากการดำเนินงานอย่างเป็นขั้นตอน เป็นระบบและถูกต้อง ตามกระบวนการพัฒนาหลักสูตร
2. เป็นหลักสูตรที่ได้มาจากแนวคิดของบุคคลหลายฝ่ายในรูปคณะกรรมการ พัฒนาหลักสูตรที่เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร
3. เป็นหลักสูตรที่สอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญ เช่น ปรัชญาการศึกษา สังคมและวัฒนธรรม จิตวิทยา ธรรมชาติของความรู้ เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง ความเจริญ ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นต้น
4. เป็นหลักสูตรที่มีวิธีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การเลือกและจัด เนื้อหาสาระการกำหนดแนวการจัดการเรียนการสอน และกำหนดวิธีการวัดและประเมินผลการ เรียนที่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และกระบวนการพัฒนาหลักสูตร
5. เป็นหลักสูตรที่ตรงตามความมุ่งหมายของการศึกษาของชาติ และเป็น เครื่องมือที่ช่วยให้เป้าหมายทางการศึกษาบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
6. เป็นหลักสูตรที่กำหนดองค์ประกอบของหลักสูตรไว้อย่างชัดเจน เข้าใจง่าย และนำไปใช้ได้ดีในสถานการณ์จริง

7. เป็นหลักสูตรที่มีความทันสมัย มีความเหมาะสมกับช่วงเวลา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริงในการดำรงชีวิตประจำวัน

8. เป็นหลักสูตรที่มีความสอดคล้องกับสภาพการดำเนินชีวิตของผู้เรียนและผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

9. เป็นหลักสูตรที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ มีเนื้อหาสาระ และวิธีการจัดการเรียนการสอน ที่สอดคล้องกับธรรมชาติและความต้องการของผู้เรียน

10. เป็นหลักสูตรที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกเรียนได้ตามความถนัดและความสนใจ

11. เป็นหลักสูตรที่มีความยืดหยุ่น สามารถนำไปปรับใช้ในการจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับบริบทและสภาพการดำรงชีวิตของผู้เรียน

12. เป็นหลักสูตรที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะกระบวนการ และเจตคติ มีความเจริญงอกงามในทุกด้าน รวมทั้งพัฒนากระบวนการคิด และการแก้ปัญหาของผู้เรียน

(Sowell, 2005) ได้กล่าวถึง ลักษณะของหลักสูตรที่ดีดังนี้

1. มุ่งเสริมสร้างและพัฒนาความสำเร็จที่เป็นผลสัมฤทธิ์ทางด้านสติปัญญาและความฉลาดในด้านต่าง ๆ (Cognitive achievement and the intellect)

2. ช่วยพัฒนากระบวนการคิดหรือกระบวนการทางสมองในการวิเคราะห์ สังเคราะห์

3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นระบบ (Systematic learning) และมีประสิทธิภาพ

4. ช่วยเตรียมความพร้อมผู้เรียนในฐานะประชาชนคนหนึ่ง ให้สามารถใช้ชีวิตอยู่ในสถานะที่ไม่แน่นอน โลกที่มีการเปลี่ยนแปลง และสังคมที่มีการพัฒนาอยู่เสมอ

5. เติบโตเต็มศักยภาพของผู้เรียนรายบุคคลให้สามารถบรรลุขีดความสามารถสูงสุดของประเมินค่าและสร้างนวัตกรรมได้ตนเองได้

(Kruse, 2019) ได้กล่าวถึง หลักสูตรที่ดี ควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. การจัดองค์ประกอบของหลักสูตรที่ดี

1.1 มีการคัดสรรกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์สังคม และสติปัญญา รวมทั้งใช้วัสดุหลักสูตรที่สนับสนุนอย่างเหมาะสม

1.2 มีการออกแบบวิธีสอน สื่ออุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ประกอบการเรียนสอนอย่างหลากหลาย

1.3 มีการใช้การประเมินการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัยความสามารถ และธรรมชาติวิชา

1.4 มีการกำหนดองค์ประกอบภายในหลักสูตรทั้งเป้าหมาย (Goals) วัตถุประสงค์(Objectives) และวัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกันทั้งที่ใช้ในรายวิชา (Courses) ระดับชั้น (Grade levels) และกลุ่มสาระการเรียนรู้ (Content area) รวมทั้งสอดคล้องกันระหว่างวิชา ระดับชั้น และข้ามกลุ่มสาระการเรียนรู้ด้วย

1.5 มีการประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้และวัตถุประสงค์ที่นำใช้อย่างเป็นระบบ

1.6 มีการประเมินวิธีสอน สื่ออุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ที่นำมาส่งเสริมผู้เรียน โดยอาจมีกระบวนการนิเทศหลักสูตรสถานศึกษาที่ชัดเจน

1.7 มีการทบทวนการประเมินการเรียนรู้ทั้งในส่วนของวิธีการประเมิน เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน และเกณฑ์ในการประเมิน เพื่อแสวงหาวิธีการที่เหมาะสมและดีที่สุดสำหรับผู้เรียน

1.8 มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง และยกระดับวิธีสอน กิจกรรมการเรียนรู้ การประเมิน การเรียนรู้ วัตถุประสงค์ สื่ออุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้โดยอาศัยผลการทบทวนและประเมินที่ผ่านมา

2. คุณประโยชน์ที่ได้จากการเรียนจากหลักสูตร

2.1 ช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ในการดำรงชีวิต ทักษะชีวิต และทักษะการทำงานในอนาคต

2.2 เต็มเต็มความชอบ ความสนใจ (Interests) ความถนัด (Aptitudes) และความต้องการจำเป็น (Needs) ของผู้เรียนรายบุคคล

2.3 เพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนที่มีต่อสังคม ชุมชน และโลกที่มีความหลากหลาย (Diversity) ในปัจจุบันและอนาคต เพื่ออยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

2.4 พัฒนาศักยภาพในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศต่าง ๆ อย่างรอบด้าน ทั้งสมรรถนะดิจิทัล (Digital Competency) การรู้เรื่องเทคโนโลยี (Technology literacy) การสืบเสาะแสวงหาอย่างมีวิจารณญาณ (Critical inquiry) เป็นต้น

2.5 สนับสนุนให้ผู้เรียนมีความรู้ (Knowledge) ที่เพียงพอสำหรับการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นและกระตุ้นให้นำไปใช้เพื่อประกอบการสร้างนวัตกรรมต่าง ๆ ในแบบฉบับของตนเองได้

2.6 ช่วยแก้ปัญหาหรือข้อบกพร่องทางการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างเป็นระบบ ผ่านการใช้ข้อมูลส่วนตัวของผู้เรียนอย่างสร้างสรรค์

(ชนันท ชาติทอง, 2550) ได้กล่าวถึง หลักสูตรที่ดีย่อมส่งผลดีต่อการบริหารหลักสูตร และการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียน กล่าวคือ หลักสูตรที่ดีจะเป็นแนวทางให้ผู้บริหารโรงเรียนนำไปปฏิบัติได้ดี มีประสิทธิภาพทางด้านครูสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ให้เกิดผลดีต่อผู้เรียน หลักสูตรที่ดีควรมีลักษณะดังนี้ คือ

1. หลักสูตรควรมีความคล่องตัว และสามารถปรับปรุงและยืดหยุ่นให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงได้เป็นอย่างดี
2. หลักสูตรควรเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้การเรียนการสอนได้บรรลุตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้
3. หลักสูตรควรได้รับการจัดทำหรือพัฒนาจากคณะบุคคลหลายฝ่าย เช่น ครู ผู้ปกครองประชาชน นักวิชาการ นักพัฒนาหลักสูตรและผู้บริหาร ได้มีส่วนร่วมและรับรู้ในการจัดทำหลักสูตร
4. หลักสูตรจะต้องจัดได้ตรงตามความมุ่งหมายของการศึกษาแห่งชาติ
5. หลักสูตรควรมีกิจกรรมกระบวนการและเนื้อหาสาระเนื้อหาสาระของเรื่องที่สอนบริบูรณ์เพียงพอที่จะช่วยให้ผู้เรียนคิดเป็นทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และพัฒนาการเรียนรู้ผู้เรียนในทุก ๆ ด้าน
6. หลักสูตรควรบอกแนวทางด้านสื่อการสอนการใช้สื่อการวัดและประเมินผลไว้อย่างชัดเจน
7. หลักสูตรควรมีลักษณะที่สนองความต้องการและความสนใจทั้งของนักเรียนและสังคม
8. หลักสูตรควรส่งเสริมความเจริญงอกงามในตัวผู้เรียนทุกด้าน รวมทั้งส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
9. หลักสูตรควรชี้แนะแนวทางกระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้เพิ่มพูนความรู้ทักษะและเจตคติได้ด้วยตนเอง จากสื่อต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว
10. หลักสูตรควรจัดทำมาจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานด้านต่าง ๆ อย่างรอบคอบ เช่น ข้อมูลทางด้านปรัชญาการศึกษา จิตวิทยาสังคม การเมืองการปกครองวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีเป็นต้น

11. เป็นหลักสูตรที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เนื้อหาและกิจกรรมต้องเหมาะสมกับ ธรรมชาติและความต้องการของผู้เรียน

12. เนื้อหาและประสบการณ์ต้องสอดคล้องกับสภาพการดำรงชีวิตของผู้เรียน ประสบการณ์ต้องเป็นสิ่งที่ใกล้ตัวและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

(บุญเลี้ยง ทุมทอง, 2553) ได้กล่าวถึง ลักษณะของหลักสูตรที่ดีหลักสูตรเป็นแนวทาง สำคัญในการจัดการเรียนการสอน ลักษณะของหลักสูตรที่ดีจะนำไปสู่การจัดการเรียนการสอนที่มี ประสิทธิภาพ และเกิดสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา หลักสูตรที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1. ตรงตามความมุ่งหมายของการศึกษา
2. ตรงตามลักษณะของพัฒนาการของเด็กในวัยต่าง ๆ
3. ตรงตามลักษณะวัฒนธรรม ชนบทธรรมเนียมประเพณีเอกลักษณ์ของชาติ
4. มีเนื้อหาสาระของเรื่องที่สอนบริบูรณ์เพียงพอที่จะช่วยให้นักเรียนคิดเป็น ทำ เป็นและมีพัฒนาการในทุกด้าน
5. สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน คือ จัดวิชาทักษะ และวิชาเนื้อหาให้ เหมาะสมกันในส่วนที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเจริญงอกงามทุกด้าน
6. หลักสูตรที่ดีควรสำเร็จขึ้นด้วยความร่วมมือของทุกฝ่าย เพื่อจะได้ผลดีควร จัดทำเป็นรูปคณะกรรมการ
7. หลักสูตรที่ดีจะต้องให้นักเรียนได้เรียนรู้ต่อเนื่องกันไป และจะต้องเรียงลำดับ ความยากง่ายไม่ให้ขาดตอนจากกัน
8. หลักสูตรที่ดีจะต้องเป็นประสบการณ์ที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันของเด็ก เพื่อให้ เด็กได้มีโอกาสแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชีวิต เพื่อให้มีความเป็นอยู่อย่างผาสุก
9. หลักสูตรที่ดีจะต้องเพิ่มพูนและส่งเสริมทักษะเบื้องต้นที่จำเป็นของเด็ก
10. หลักสูตรที่ดีย่อมส่งเสริมให้เด็กเกิดความรู้ ทักษะ เจตคติ ความคิดริเริ่ม มี ความคิดสร้างสรรค์ในการดำเนินชีวิต
11. หลักสูตรที่ดีจะต้องส่งเสริมให้เด็กทำงานเป็นอิสระ และทำงานร่วมกันเป็น หมู่คณะเพื่อพัฒนาให้รู้จักการอยู่ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตย
12. หลักสูตรที่ดีย่อมบอกแนวทาง วิธีสอน และอุปกรณ์สื่อสารประกอบเนื้อหา สาระที่สอนไว้อย่างเหมาะสม
13. หลักสูตรที่ดีย่อมมีการประเมินผลอยู่ตลอดเวลา เพื่อทราบข้อบกพร่องในส่วน ที่จะปรับปรุงให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป

14. หลักสูตรที่ดีจะต้องจัดประสบการณ์ให้เด็กเกิดความรู้ ความเข้าใจ และมีโอกาสแก้ปัญหาต่าง ๆ โดยเฉพาะปัญหาครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติ
15. หลักสูตรที่ดีต้องส่งเสริมให้เด็กรู้จักแก้ปัญหา
16. หลักสูตรที่ดีต้องจัดประสบการณ์ที่มีความหมายต่อชีวิตของเด็ก
17. หลักสูตรที่ดีต้องจัดประสบการณ์และกิจกรรมหลาย ๆ อย่าง เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กได้เลือกอย่างเหมาะสมตามความสนใจ ความต้องการ และความสามารถของแต่ละบุคคล
18. หลักสูตรที่ดีจะต้องวางกฎเกณฑ์ไว้อย่างเหมาะสมแก่การนำไปปฏิบัติและสะดวกแก่การวัดและประเมินผล

(ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2557) ได้กล่าวถึง หลักสูตรที่ดีนั้นพิจารณาได้ 3 ประการสำคัญ คือ

1. กระบวนการสร้างหลักสูตร โดยหลักสูตรที่ดีต้องได้มาจากความสนใจของผู้เรียนและสอดคล้องกับข้อมูลในชุมชน รวมทั้งมีผู้เกี่ยวข้องในการสร้างหลักสูตรจากหลากหลายฝ่ายทั้งในสถานศึกษาและในชุมชน
2. การนำหลักสูตรไปใช้จริง โดยหลักสูตรที่นำไปใช้ต้องจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตอบสนองความสนใจของผู้เรียน ให้อิสระในการเรียนรู้แก่ผู้เรียน และมีวัสดุอุปกรณ์ของโรงเรียนชุมชนอย่างกว้างขวาง
3. หลักสูตรที่ดีต้องยืดหยุ่น สามารถปรับปรุง เปลี่ยนแปลงให้เหมาะกับโรงเรียนและบริบทต่าง ๆ ได้ มีการติดตาม และประเมินผลหลักสูตรเพื่อปรับปรุงเป็นระยะ ๆ โดยเปิดโอกาสให้ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้เกี่ยวข้องได้แสดงความคิดเห็นและให้ผลย้อนกลับเพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้ดีขึ้น

จากการศึกษาลักษณะของหลักสูตรที่ดี คือ การจัดการหลักสูตรที่ดีจะนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดีควรประกอบด้วยลักษณะดังนี้

1. ตรงตามความมุ่งหมายของการศึกษา แผนการศึกษาชาติ และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551
2. หลักสูตรที่ดีต้องสอดคล้องกับพัฒนาการของผู้เรียนในวัยนั้น ๆ
3. หลักสูตรที่ดีต้องสอดคล้องกับบริบทของ ชุมชน สังคม วัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีเอกลักษณ์ของชาติ
4. มีเนื้อหาสาระของเรื่องช่วยให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็นและมีพัฒนาการในทุกด้าน

5. สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน คือ จัดวิชาทักษะ และวิชาเนื้อหาให้เหมาะสมกันในอันที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเจริญงอกงามทุกด้าน

6. หลักสูตรที่ดีควรสำเร็จขึ้นด้วยความร่วมมือของทุกฝ่าย เพื่อให้ได้ผลดีควรจัดทำเป็นรูปคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้อำนวยการสถานศึกษา ครู นักเรียน ผู้ปกครอง เป็นต้น

7. หลักสูตรที่ดีจะต้องให้นักเรียนได้เรียนรู้ต่อเนื่องกันไป และจะต้องเรียงลำดับความยากง่ายไม่ให้ขาดตอนจากกัน

8. หลักสูตรที่ดีจะต้องเป็นประสบการณ์ที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันของเด็ก เพื่อให้เด็กได้มีโอกาสแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชีวิต เพื่อให้มีความเป็นอยู่อย่างมีความสุข

9. หลักสูตรที่ดีจะต้องเพิ่มพูนและส่งเสริมทักษะเบื้องต้นที่จำเป็นของเด็ก

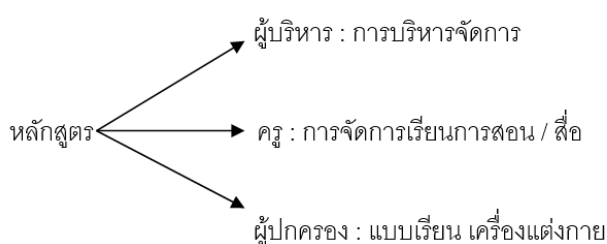
10. หลักสูตรที่ดีย่อมส่งเสริมให้เด็กเกิดความรู้ ทักษะ เจตคติ ความคิดริเริ่ม มีความคิดสร้างสรรค์ในการดำเนินชีวิต

3.ความสำคัญของหลักสูตรสถานศึกษา

(ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2557) ได้กล่าวถึง แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเป็นแนวคิดภายใต้พื้นฐานการบริหารงานที่ใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-based Management - SCM) ซึ่งเป็นแนวคิดที่มุ่งให้สถานศึกษามีอิสระและมีความคล่องตัว ในการบริหารงานด้านวิชาการ ด้านการเงิน ด้านการบริหารงานบุคคลและการบริหารทั่วไปเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ โดยมีความเชื่อว่าการตัดสินใจที่ดีที่สุดเกิดจากการตัดสินใจของคณะบุคคลซึ่งอยู่ใกล้ชิดและมีส่วนเกี่ยวข้องกับนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแนวคิดนี้เริ่มในประเทศสหรัฐอเมริกาโดยมีแบบของการบริหารจัดการตกร่างกันไปตามมลรัฐ สำหรับประเทศไทยจุดเริ่มต้นของหลักสูตรสถานศึกษาน่าจะเริ่มมาจากการที่พระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาไว้ในหมวด 4 มาตรา 27 ว่า "ให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อและให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ในวรรคหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคมภูมิปัญญา ท้องถิ่นคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวชุมชนสังคมประเทศชาติ" (ราชกิจจานุเบกษา 2542:15) ดังนั้น ภารกิจในการสร้างหลักสูตรสถานศึกษาดังกล่าวจึงนับว่า เป็นภาระงานใหม่ของบุคลากรในสถานศึกษาซึ่ง จากเดิมครูอาจจะเคยรับผิดชอบเฉพาะการสอนของตนเองผู้บริหารมีหน้าที่ติดตามกำกับดูแลให้ครูสอนไปตามจุดมุ่งหมาย ของหลักสูตร และผู้ปกครองในชุมชนมีหน้าที่ส่งบุตรหลานเข้า

มาเรียนที่โรงเรียนก็จะเปลี่ยนเป็นว่าสถานศึกษาจะต้องร่วมมือกับบุคคลหลากหลายทั้งในสถานศึกษา และนอกสถานศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร ครู นักเรียน พ่อแม่ ผู้ปกครอง บุคลากร ในชุมชนทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อร่วมกันสร้างหลักสูตรสถานศึกษาที่ดีที่สุดให้กับลูกหลานของตนเอง

(วิชัย วงษ์ใหญ่ มารุต พัฒนาผล, 2558) ได้กล่าวถึง พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) มาตรา 27 วรรคหนึ่ง กำหนดให้คณะกรรมการ การศึกษา ขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ ส่วนในวรรคที่ 2 ได้กำหนดให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ ตามวรรคหนึ่ง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวชุมชนสังคมและประเทศชาติ เมื่อกล่าวถึงหลักสูตรหลายครั้งที่ไม่สามารถสื่อสารตรงกันสืบเนื่องมาจากความแตกต่างระหว่างประสบการณ์กระบวนการทัศนคติของผู้เกี่ยวข้องทั้งหลายถ้าเป็นผู้บริหารหลักสูตรหมายถึงการบริหารจัดการทั้งหมดของโรงเรียนถ้าเป็นผู้สอนก็จะหมายถึง การจัดการเรียนรู้และ ถ้าเป็นผู้ปกครองจะหมายถึง แบบเรียนเครื่องแต่งกาย

ภาพประกอบ 7 กระบวนทัศน์ของผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับหลักสูตร

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552) มี 2 มิติ ได้แก่รูปแบบและสาระ(curriculum) ส่วนหลักสูตรสถานศึกษามี 3 มิติ ได้แก่รูปแบบ สาระ และกระบวนการซึ่งครอบคลุมประเด็นทั้งหลักสูตรและการจัดการเรียนการ สอน (curriculum & instruction)

(ประสาธ เนืองเฉลิม, 2553) ได้กล่าวถึงพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 นับเป็น กฎหมายแม่บทในการจัดการศึกษาของประเทศฉบับแรกโดยมุ่งเน้นให้มีการปฏิรูประบบบริหารและ จัดการทางการศึกษาที่มีประสิทธิภาพทั้งเอกภาพเชิงนโยบายและหลากหลายเชิงปฏิบัติ การกระจาย อำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษาสถานศึกษาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวมทั้งส่งเสริมให้เอกชนจัด การศึกษาและมีความอิสระในการบริหารจัดการภายใต้การกำกับดูแลจากรัฐบาลด้านหลักสูตรการจัด

ให้มีคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อความเป็นไทยความเป็นพลเมืองดีของชาติและสังคมภูมิปัญญาท้องถิ่นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวชุมชนและประเทศชาติตลอดจนด้านกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้โดยถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพและให้เป็นการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

(สิทธิพล อาจอินทร์, 2561) ได้กล่าวถึงกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 โดยให้ใช้ในโรงเรียนต้นแบบและโรงเรียนที่มีความพร้อมในการใช้หลักสูตรในปีการศึกษา 2552 และใช้ในโรงเรียนทั่วประเทศในปีการศึกษา 2553 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรที่ใช้แนวคิดหลักสูตรอิงมาตรฐาน (Standard based curriculum) กล่าวคือ เป็นหลักสูตรที่กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยมาตรฐานการเรียนรู้ได้ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ เมื่อสำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาได้ยึดเป็นแนวทาง ในการดำเนินการพัฒนาและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้บรรลุคุณภาพตามมาตรฐานเรียนรู้ดังกล่าวด้วยการบริหารจัดการอิงมาตรฐาน (Standard -based in struction) และการวัดและประเมินผลที่สะท้อน มาตรฐาน (Standard-base Assessment) (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553) ผลจากการประกาศ ใช้หลักสูตรดังกล่าวส่งผลให้สถานศึกษาทุกแห่งทั่วประเทศต้องจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาโดยยึดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กรอบหลักสูตรท้องถิ่นและสอดคล้องกับสภาพปัญหาความต้องการของชุมชนและสังคมเพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา

(ชวลิต ชูกำแหง, 2559) กล่าวว่า ความสำคัญของหลักสูตรหลักสูตรเปรียบเสมือนหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษา การจัดการศึกษาระดับใดหรือประเภทใดจะขาดหลักสูตรไม่ได้ เพราะหลักสูตรจะเป็นตัวกำหนดแนวทางทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้เรียน ซึ่งจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการกำหนดอนาคตทางการศึกษาของสังคมนั้น ๆ หรืออาจกล่าวอีกนัยว่า หลักสูตรเป็นเครื่องชี้นำทางในการจัดความรู้และประสบการณ์ให้กับผู้เรียนซึ่งครูจะต้องปฏิบัติตามเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการจัดการศึกษาที่มีจุดมุ่งหมายหรือมีมาตรฐานเดียวกันหลักสูตรจึงเป็นเครื่องชี้นำทางถึงความเจริญของประเทศ ประเทศใดที่มีหลักสูตรที่เหมาะสมทันสมัยและมีประสิทธิภาพ ย่อมนำไปสู่คุณภาพของคนในประเทศนั้น จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น

สามารถสรุปความสำคัญของหลักสูตรเป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. หลักสูตรเปรียบเสมือนแม่พิมพ์ของประชาชนในประเทศ ซึ่งคนที่จบการศึกษาในแต่ละระดับในประเทศ หลักสูตรจะเป็นตัวกำหนดคุณลักษณะของคนที่ยังจบการศึกษาในระดับนั้น ๆ

2. หลักสูตรเป็นมาตรฐานของการศึกษา ถ้าประเทศหรือการศึกษาระดับใดมีหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพจะสะท้อนถึงการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพตามมา

3. หลักสูตรเป็นแนวทางในการให้การศึกษา ซึ่งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคนสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการกำกับดูแลติดตามผลของการศึกษาได้ ทั้งผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษาทุกคน

4. หลักสูตรเป็นแนวปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอนของครู เนื่องจากตัวหลักสูตรจะเป็นตัวกำหนดคุณลักษณะของผู้เรียนในระดับมาตรฐานเดียวกัน ซึ่งครูสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้อย่างหลากหลาย ให้สะท้อนและบรรลุเป้าหมายของหลักสูตรที่ตั้งไว้

5. หลักสูตรเป็นเครื่องกำหนดแนวทางความรู้ ตลอดจนทั้งการจัดประสบการณ์ของครูผู้สอนซึ่งการศึกษาในแต่ละระดับจะมีองค์ความรู้และประสบการณ์ที่แตกต่างกันไป

6. หลักสูตรเป็นเครื่องทำนายอนาคตการศึกษาของชาติ อนาคตการศึกษาของชาติย่อมมาจากหลักสูตรที่มีวิสัยทัศน์ ที่มีการวางกรอบเนื้อหาที่เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม

จากการศึกษาความสำคัญของหลักสูตร หลักสูตรนับว่าความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ หลักสูตรนับว่าเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษา การจัดการศึกษาระดับใดหรือประเภทใดจะขาดหลักสูตรไม่ได้ นอกจากนี้ยังเป็นกรอบแนวทางการจัดการศึกษาของผู้สอนได้พัฒนาผู้เรียนอย่างมีทิศทาง

3.1 ความหมายของหลักสูตรสถานศึกษา

(Eggleston, 1980) ได้กล่าวถึง การพัฒนาหลักสูตรว่าเป็นกระบวนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้เหมาะสมกับผู้เรียนซึ่ง สะท้อนให้เห็นถึงความรับผิดชอบร่วมกันของโรงเรียนและชุมชน ที่จะร่วมกัน วางแผนทดลองใช้ประเมินผลหลักสูตรรวมทั้งเป็นกระบวนการที่จูงใจให้นักเรียนได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตรและส่งเสริมให้ครู ให้ครูให้สิ่งที่ดีที่สุดแก่นักเรียน

(Skilbeck Malcolm, 1984) ได้กล่าวถึง การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาว่าเป็นการตัดสินใจร่วมกันระหว่างครูและนักเรียนในการวางแผน ออกแบบ การใช้และประเมินหลักสูตร โปรแกรมการเรียนรู้ของนักเรียนโดยสถาบันทางการศึกษาที่นักเรียนศึกษา

(Marsh Colin J, 2003) ได้กล่าวถึง การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาว่าเป็น กระบวนการวางแผนและออกแบบ และสร้างหลักสูตร รวมทั้งการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์กิจกรรม การเรียนการสอนการใช้หลักสูตรและการประเมินผลการเรียนการสอนโดยสถานศึกษา

(Skilbeck Malcolm, 1984) ได้กล่าวถึง หลักสูตรสถานศึกษาเป็นการวางแผนการ ออกแบบการนำไปใช้และการประเมินผล การกำหนดการเรียนรู้ของนักเรียนซึ่งดำเนินการโดย สถานศึกษาเน้นการตัดสินใจร่วมกันระหว่างบุคลากร ภายในสถานศึกษาไม่ใช่กำหนดจาก บุคคลภายนอก

(brady 1987 อ้างในสุริยา เหมตะศิลป์, 2537) ได้กล่าวถึง การพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษาของศูนย์พัฒนาหลักสูตรของออสเตรเลียว่าเป็นการกระจายความรับผิดชอบในการ ตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตรไปยังโรงเรียนซึ่งเกี่ยวข้องกับทั้งครูนักเรียนชุมชนในการมีส่วนร่วมในการ ตัดสินใจเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้และเป็นกระบวนการที่ดำเนิน ไปอย่างต่อเนื่องไม่หยุดยั้ง

(ธีรชัย เนตรนอมศักดิ์, 2550) ได้กล่าวถึง หลักสูตรสถานศึกษาเป็นรูปแบบของการ พัฒนาหลักสูตรที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจากทุกฝ่ายในระดับสถานศึกษา ทั้งนี้ เพื่อให้ความมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชน ท้องถิ่นกระบวนการของการพัฒนาหลักสูตรมีความยืดหยุ่นและสามารถปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลง ให้เกิด

(ขวลิต ชูกำแพง, 2551) ได้กล่าวถึง หลักสูตรสถานศึกษาหมายถึงเอกสารที่เป็น ตัวกำหนดวิธีการหรือแนวทางการจัดการศึกษาในโรงเรียนหลักสูตรสถานศึกษาที่มีคุณภาพจะต้อง เกิดจากความร่วมมือร่วมใจของบุคลากรทุกคนในสถานศึกษารวมทั้งบุคลากรที่เกี่ยวข้อง นอก สถานศึกษาเพื่อระดมความคิดประสบการณ์มาใช้ในการกำหนดหลักสูตรเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มี คุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งตามธรรมชาติของการศึกษา

(ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2555) ได้กล่าวถึง หลักสูตรสถานศึกษา เป็นแผนหรือแนวทาง หรือข้อกำหนดของการจัดการศึกษาที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถโดยการส่งเสริมให้ แต่ละบุคคลพัฒนาสู่ศักยภาพสูงสุดของตนรวมทั้งลำดับของมวลประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดการ เรียนรู้ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติ ได้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ด้วยตนเอง รู้จักตนเองมีชีวิตอยู่ในโรงเรียนชุมชนสังคมและโลกอย่างมีความสุข

(ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2557) ได้กล่าวถึง หลักสูตรสถานศึกษา เป็นแผนหรือแนวทาง หรือข้อกำหนดของการจัดการศึกษาที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ โดยการส่งเสริม ให้แต่ละบุคคลพัฒนาไปสู่ศักยภาพสูงสุดของตน รวมถึงลำดับขั้นของมวลประสบการณ์ที่ ก่อให้เกิดการเรียนรู้สะสม ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติได้ประสบความสำเร็จใน การเรียนรู้ด้วยตนเอง รู้จักตนเองมีชีวิตอยู่ในโรงเรียน ชุมชน สังคม และโลก อย่างมีความสุข ดังนั้นหลักสูตรสถานศึกษาจึงประกอบด้วยการเรียนรู้และประสบการณ์อื่น ๆ ที่สถานศึกษาแต่ละ แห่งวางแผนเพื่อพัฒนาผู้เรียนโดยจะต้องจัดทำสาระการเรียนรู้ทั้งรายวิชาที่เป็นพื้นฐานและ รายวิชาที่ต้องเรียนเพิ่มเติมเป็นรายปีหรือเป็นรายภาค จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในแต่ละปีหรือ ภาคและกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์จากจุดหมายของหลักสูตร (การศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ 2545:1)

(วิชัย วงษ์ใหญ่ มารุต พัฒนาผล, 2558) ได้กล่าวถึง หลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง หลักสูตรที่เกิดจากการวางแผนร่วมกันของบุคลากรภายในสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษา และบุคลากรในชุมชน

การออกแบบหลักสูตรมีความครอบคลุมภาระงานการจัดการศึกษาทุกด้านของ สถานศึกษาการกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนเป็นเป้าหมายของคุณภาพการศึกษา อันเป็นแนวทางการจัดกระบวนการเรียนการสอนซึ่งเป็นมวลประสบการณ์ที่ จะเกิดขึ้นกับผู้เรียน ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล สอดคล้องกับคำคุณญแจ (keyword) ภูมิสังคมหลักสูตรสถานศึกษา จะต้องสอดคล้องกับความเชื่อ ค่านิ ยมวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของชุมชนที่ สถานศึกษาตั้งอยู่การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาจะต้องคำนึงถึงบริบททางภูมิสังคมให้มาก ทำ หลักสูตรให้เหมาะกับผู้เรียน มากกว่าการทำให้ผู้เรียนเหมาะสมกับหลักสูตร จุดนี้เป็นจุดเริ่มต้นที่ สำคัญของการจัดทำหลักสูตรและเป็นกระบวนการต้นพื้นฐานที่ต้องปรับเปลี่ยนหลักสูตรต้องเตรียม เด็กไปสู่สังคม ในอนาคต ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย เป็นการจัดการศึกษาแบบ inclusive education หลักสูตรจะต้องทำให้ ผู้เรียนทุกคนมีพื้นที่ที่จะยืนอยู่ได้ในสังคมและสามารถแข่งขันใน เหวติโลกได้อย่างสง่างาม

(ประสาธ เนืองเฉลิม, 2553) ได้กล่าวถึง หลักสูตรสถานศึกษาเป็นการจัดสภาพการ เรียนรู้และมวลประสบการณ์ทั้งหลายที่สถานศึกษาแต่ละแห่งได้วางแผนเพื่อพัฒนาผู้เรียนโดย จะต้องจัดทำสาระทั้งรายวิชาพื้นฐานและรายวิชาที่ต้องเรียนเพิ่มเติมเป็นรายปีหรือรายภาค จัด กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนทุกภาคเรียน กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ จากมาตรฐานการศึกษาขั้น พื้นฐานซึ่ง เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ.

2544: 27-28) อาจกล่าวได้ว่า หลักสูตรสถานศึกษาเป็นตัวที่ไปกำหนดแนวทางการจัดการศึกษาที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถโดยส่งเสริมให้แต่ละบุคคลพัฒนาไปสู่ศักยภาพสูงสุดของตน บนพื้นฐานของหลักการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ศึกษาค้นคว้าประยุกต์สู่การปฏิบัติ ผู้เรียนให้สามารถสร้างความรู้ได้ด้วยตนเองและสามารถประยุกต์ความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้

จากการศึกษาความหมายของหลักสูตรสถานศึกษาสรุปได้ว่า หลักสูตรสถานศึกษาเป็นแผนหรือเป็นแนวทางหรือข้อกำหนดในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ ในการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้เรียนที่มีศักยภาพและสามารถอยู่ร่วมกับสังคมอย่างมีความสุข

3.2 องค์ประกอบของหลักสูตรสถานศึกษา

ไทเลอร์ (Tyler, 1950) ได้ให้แนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรและวางแผนการสอนไว้ว่า ผู้ดำเนินการจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบของหลักสูตร 4 ประการ ได้แก่

1. การกำหนดจุดมุ่งหมาย
2. การเลือกเนื้อหาวิชา
3. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และ
4. การประเมินผลหลักสูตร

ทาบ (Taba, 1974 : 424-425) กล่าวว่า หลักสูตรที่ดีต้องประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบ คือวัตถุประสงค์ทั่วไปและ

1. วัตถุประสงค์เฉพาะวิชา
2. เนื้อหาสาระและประสบการณ์
3. กระบวนการจัดการเรียนการสอน
4. การประเมินผล

(แก้วตา คณะวรรณ 2535 อ้างในสิทธิพล อาจอินทร์, 2561) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตรมีองค์ประกอบสำคัญ 4 ส่วน คือ

1. วัตถุประสงค์
2. สาระความรู้และประสบการณ์
3. กิจกรรมการเรียนรู้ การสอนและสื่อ และ
4. วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ธำรง บัวศรี (2538 : 7-8) ได้กล่าวถึง หลักสูตรประกอบด้วย

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร
2. จุดประสงค์ของการเรียนการสอน
3. เนื้อหาสาระและประสบการณ์
4. วัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน และ
5. การประเมินผล

(สังัด อุทรานันท์ 2538 อ้างใน สิทธิพล อาจอินทร์, 2561) ได้กล่าวถึง หลักสูตร ประกอบด้วย 2 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ

1. ส่วนประกอบที่จำเป็นสำหรับหลักสูตร ประกอบด้วย
 - 1.1 จุดมุ่งหมาย ซึ่งแยกออกเป็น
 - 1.1.1 จุดมุ่งหมายทั่วไป
 - 1.1.2 จุดมุ่งหมายเฉพาะ
 - 1.2 เนื้อหาสาระและประสบการณ์การเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย
 - 1.2.1 ข้อเท็จจริงและความรู้ธรรมดา
 - 1.2.2 ความคิดรวบยอดและหลักการ
 - 1.2.3 การแก้ปัญหาและความคิดสร้างสรรค์ทักษะทางกาย
 - 1.2.4 เจตคติและค่านิยม
2. ส่วนประกอบอื่นที่นำบรรจุไว้ในหลักสูตร ได้แก่
 - 2.1 เหตุผลและความจำเป็นของหลักสูตร
 - 2.2 การเสนอแนะแนวทางในการจัดการเรียนการสอน
 - 2.3 การเสนอแนะแนวทางและการใช้สื่อการเรียนการสอน
 - 2.4 การเสนอแนะเกี่ยวกับการช่วยเหลือและส่งเสริมผู้เรียน

(ธำรง บัวศรี, 2542) กล่าวไว้ว่า หลักสูตรมีองค์ประกอบที่สำคัญและขาดไม่ได้อย่างน้อย 6 ประการ คือ

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร
2. จุดประสงค์การเรียนการสอน
3. เนื้อหาสาระและประสบการณ์
4. ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน
5. วัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน และ

6. การประเมินผล

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (กรมวิชาการ, 2544) ได้กำหนดองค์ประกอบของหลักสูตร ไว้ 16 หัวข้อ คือ

1. หลักการ
2. จุดหมาย
3. โครงสร้าง
4. การจัดเวลาเรียน
5. การจัดหลักสูตร
6. การจัดการศึกษาสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ
7. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
8. การจัดการเรียนรู้
9. สื่อการเรียนรู้
10. การวัดและประเมินผล
11. เกณฑ์การผ่านช่วงชั้นและการจบหลักสูตร
12. เอกสารหลักฐานการศึกษา
13. การเทียบโอนผลการเรียน
14. การพัฒนาศักยภาพครู
15. การจัดหลักสูตรสถานศึกษา
16. การกำกับ ติดตาม ประเมินและรายงาน

(ชนัท ธาตุทอง, 2550) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของหลักสูตร นับว่าเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ความหมายของหลักสูตรสมบูรณ์และสามารถใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนการประเมินผล และการปรับปรุงการเรียนการสอนหรือการพัฒนาหลักสูตรได้

สำหรับองค์ประกอบของหลักสูตร โดยทั่วไปมี 4 องค์ประกอบดังนี้ คือ ความมุ่งหมาย (objectives) เนื้อหาวิชา (Content) การนำหลักสูตรไปใช้ (Curriculum implementation) และการประเมินผล (evaluation) โดยมีสาระสำคัญของแต่ละองค์ประกอบ ดังนี้

1. ความมุ่งหมาย เป็นเสมือนการกำหนดทิศทางของการจัดการศึกษาการจัดการเรียนการสอน เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาไปในลักษณะต่าง ๆ ที่พึงประสงค์อันก่อให้เกิดประโยชน์ในสังคมนั้นการกำหนดความมุ่งหมายของหลักสูตรต้องคำนึงถึงข้อมูลพื้นฐานของสังคม เพื่อประโยชน์ในการแก้ปัญหา และสนองความต้องการของสังคมและผู้เรียน และต้องสอดคล้อง

สัมพันธ์กับนโยบายการจัดการศึกษาของชาติด้วย กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการกำหนดองค์ประกอบของหลักสูตรส่วนนี้เป็น 2 ลักษณะ คือ “หลักการของหลักสูตร” หมายถึง แนวทางหรือทิศทางในการจัดการศึกษาซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในการจัดการศึกษาระดับนั้น ๆ จะได้ยึดถือเป็นแนวปฏิบัติ “จุดหมายของหลักสูตรหมายถึง พฤติกรรมต่าง ๆ หรือคุณสมบัติต่าง ๆ ที่ต้องการให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน เมื่อผ่านกระบวนการต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรนั้นแล้ว

2. เนื้อหาวิชา เป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้ในหลักสูตรให้ชัดเจน โดยมุ่งให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาไปสู่ความมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาสาระที่ได้กำหนดไว้ต้องสมบูรณ์ต้องผนวกความรู้ ประสบการณ์ ค่านิยมแนวคิด และทัศนคติเข้าด้วยกันเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทั้งในด้านความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมต่าง ๆ อันพึงประสงค์

3. การนำหลักสูตรไปใช้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่ง เพราะเป็นกิจกรรมที่จะแปลงหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติกิจกรรมนั้นมีหลายลักษณะ แต่กิจกรรมที่สำคัญที่สุด คือ กิจกรรมการเรียนการสอนหรืออาจกล่าวได้ว่า “การสอนเป็นหัวใจของการนำหลักสูตรไปใช้” ดังนั้นครูผู้สอนจึงเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในฐานะเป็นผู้จัดการเรียนรู้ หากครูได้ศึกษาหลักสูตรจนเข้าใจและสามารถนำไปดำเนินการจัดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดีแล้ว ย่อมทำให้หลักสูตรนั้นเกิดสัมฤทธิ์ผล การกำหนดวิธีการที่จะนำผู้เรียนไปสู่ความมุ่งหมายของหลักสูตร ประกอบด้วย

3.1. วิธีการจัดการเรียนรู้ การกำหนดวิธีการจัดการเรียนรู้ของหลักสูตรจะเน้นแบบยึดครูเป็นสำคัญหรือยึดผู้เรียนเป็นสำคัญนั้นย่อมขึ้นอยู่กับปรัชญาการศึกษา หรือแนวความคิด ความเชื่อในการจัดการศึกษาที่พึงประสงค์ และขึ้นอยู่กับจุดหมายของหลักสูตรนั้นเป็นสำคัญ สำหรับวิธีการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรในปัจจุบันเน้นแบบยึดผู้เรียนเป็นสำคัญหรือเน้น “การสอนคนมากกว่าการสอนหนังสือ” โดยมีแนวทางการจัดการเรียนรู้ เช่นกระบวนการเรียนหรือวิธีการเรียนสำคัญพอ ๆ กับเนื้อหาวิชาให้ผู้เรียนเป็นผู้แสดงและครูเป็นผู้กำกับการแสดงชี้แนะแนวทาง ผู้เรียนค้นหาความรู้ สรุป และตัดสินใจเอง สอนปฏิบัติควบคู่ไปกับทฤษฎี ใช้วิธีการสอนหลากหลาย เน้นกระบวนการกลุ่ม

3.2 วัสดุประกอบหลักสูตร หมายถึง วัสดุ เอกสาร รวมทั้งสื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ เพื่อช่วยให้ครูใช้หลักสูตรได้โดยง่าย สะดวก และมีประสิทธิภาพสูงขึ้น แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

3.2.1 วัสดุประกอบหลักสูตรสำหรับครู เช่น แผนการจัดการเรียนรู้คู่มือครู คู่มือการใช้หลักสูตร คู่มือการประเมินผล คู่มือการแนะแนว คู่มือการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นต้น

3.2.2 วัสดุประกอบหลักสูตรสำหรับนักเรียน เช่น หนังสือเรียนหนังสือแบบฝึกหัด บัตรงาน หนังสืออ่านเพิ่มเติม แบบคัดลายมือ เป็นต้น

4. การประเมินผล เป็นองค์ประกอบที่ชี้ให้เห็นว่าการนำหลักสูตร แปลงไปสู่การปฏิบัตินั้นบรรลุจุดมุ่งหมายหรือไม่ หลักสูตรเกิดสัมฤทธิ์ผลมากน้อยเพียงใด ข้อมูลจากการประเมินผลนี้จะเป็นแนวทางไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรต่อไป

(สิทธิพล อาจอินทร์, 2561) ได้กล่าวถึง หลักสูตรสถานศึกษาเป็นหลักสูตรที่จัดทำขึ้นโดยยึดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และเพิ่มเติมตามกรอบหลักสูตรท้องถิ่น ซึ่งกำหนดขึ้นโดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและจัดทำขึ้นให้สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของสถานศึกษาเพื่อใช้ในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาดังนั้นในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเอกสาร หลักสูตรสถานศึกษาควรมีข้อมูลที่ชัดเจนและมีองค์ประกอบที่สำคัญ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552) ดังนี้

1. ส่วนนำ ข้อมูลในส่วนนี้จะช่วยให้ครูผู้สอนทราบถึงเป้าหมายโดยรวมของสถานศึกษาในการพัฒนาผู้เรียนประกอบด้วย

- 1.1 วิสัยทัศน์
- 1.2 สมรรถนะของผู้เรียน
- 1.3 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

2. โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา เป็นส่วนที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการกำหนดรายวิชาที่จะสอนในแต่ละปีภาคเรียนซึ่งประกอบด้วย

- 2.1 รายวิชาพื้นฐานและรายวิชาเพิ่มเติม
- 2.2 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
- 2.3 จำนวนเวลา
- 2.4 จำนวนหน่วยกิตของรายวิชาต่าง ๆ

3. คำอธิบายรายวิชาส่วนนี้เป็นรายละเอียดที่ช่วยให้ทราบว่าผู้เรียนจะเรียนรู้อะไรจากรายวิชานั้น ๆ ในคำอธิบายรายวิชาประกอบด้วย

- 3.1 รหัสวิชา
- 3.2 ชื่อวิชา
- 3.3 ประเภทของรายวิชาว่าเป็นรายวิชาพื้นฐานหรือรายวิชาเพิ่มเติม
- 3.4 กลุ่มสาระการเรียนรู้
- 3.5 ระดับชั้นที่สอน

3.6 คำอธิบายให้ทราบว่าเมื่อเรียนรายวิชานั้นแล้วผู้เรียนจะมีความรู้ทักษะคุณลักษณะหรือเจตคติอะไรซึ่งอาจจะระบุให้ทราบถึงกระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับด้วย ก็ได้

4. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็นส่วนหนึ่งที่สถานศึกษากำหนดให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองตามศักยภาพประกอบด้วยกิจกรรม 3 ลักษณะดังนี้

4.1 กิจกรรมแนะแนว

4.2 กิจกรรมนักเรียน

4.3 กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ การกำหนดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจะกำหนดลักษณะของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนแนวการจัดกิจกรรมเวลาที่ใช้รวมทั้งแนวการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

5. เกณฑ์การจบการศึกษาเป็นส่วนที่สถานศึกษากำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จบการศึกษาในแต่ละระดับโดยพัฒนาเกณฑ์ดังกล่าวให้สอดคล้อง กับเกณฑ์การจบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานองค์ประกอบของหลักสูตรสถานศึกษาสรุปได้ดังตารางภาพที่ 9

องค์ประกอบ ของหลักสูตร สถานศึกษา	ส่วนนำ	วิสัยทัศน์ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์
	โครงสร้างของหลักสูตร สถานศึกษา	รายวิชาพื้นฐาน/รายวิชาเพิ่มเติม กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เวลาเรียน จำนวนหน่วยกิต
	คำอธิบายรายวิชา	ความรู้ ทักษะกระบวนการ และเจตคติที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน
	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียน กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์
	เกณฑ์การจบการศึกษา	คุณสมบัติของผู้ที่จบการศึกษา

ภาพประกอบ 8 องค์ประกอบของหลักสูตรสถานศึกษา

(สมเกียรติ อินทสิงห์, 2563) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนแรกของการ จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา คือ การวิเคราะห์ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา จากนั้นสถานศึกษาจึงต้องประชุมร่วมกันระหว่างผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน พ่อแม่ผู้ปกครองคณะกรรมการสถานศึกษา ประชาชนในชุมชน หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัด

การศึกษา เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ สมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และ โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งเป็นกรอบแนวทางการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไป ตามทิศทางที่ต้องการสถานศึกษาควรดำเนินการจัดทำรายละเอียดขององค์ประกอบของหลักสูตร สถานศึกษา ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)

1.การกำหนดส่วนนำ ส่วนนำของหลักสูตรสถานศึกษาดำเนินการดังนี้

1.การกำหนดความนำ

สถานศึกษาต้องเขียนความนำของหลักสูตรสถานศึกษาในลักษณะที่ แสดงความคิดเห็นเชื่อมโยงระหว่างหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 กับกรอบ หลักสูตรท้องถิ่นรวมถึงจุดเน้นและความต้องการของโรงเรียน ทั้งนี้สถานศึกษาอาจเขียนใน ลักษณะที่เป็นคำนำของเอกสาร ซึ่งอาจจะประกอบไปด้วยความเป็นมาในการจัดทำหลักสูตร สถานศึกษา ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำกรอบแนวคิดขั้นตอน การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา แนว ทางการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

2.การกำหนดวิสัยทัศน์

สถานศึกษาต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์โดยอาศัยความร่วมมือระหว่าง พ่อแม่ผู้ปกครองคณะกรรมการสถานศึกษา ประชาชนในชุมชน หน่วยงานและบุคคลทั้งภาครัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นเป้าหมายของการจัดการศึกษาในอนาคต ซึ่งวิสัยทัศน์เป็นปัจจัยที่ ก่อให้เกิดความเชื่อมั่น ศรัทธา และความรับผิดชอบร่วมกันของบุคลากรในการทำงาน

วิสัยทัศน์ หมายถึง ภาพของผลลัพธ์ในอนาคตที่ต้องการให้เกิดขึ้นใน องค์กรหรือหน่วยงานซึ่งเกิดจากการที่บุคคลในองค์กรร่วมกันกำหนดก่อให้เกิดการร่วมมือ ร่วมใจ และมองเห็นทิศทางที่จะนำพาองค์กรของตนเองไปสู่สิ่งที่คาดหวัง การสร้างวิสัยทัศน์จึงมีความ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความคิดเห็น การร่วมกันของบุคลากร ในการกำหนดวิสัยทัศน์ โดยมี ขั้นตอนที่สำคัญคือ มองอดีต คิดถึงปัจจุบัน วาดฝันอนาคต

(สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ สำนักพิเศษและ พัฒนามาตรฐานการศึกษา, 2545) ได้กล่าวถึง การเขียนวิสัยทัศน์ที่ดีคือ ควรเป็นประโยคหรือ ข้อความสั้นกระชับได้ใจความสามารถจดจำได้ง่ายพร้อมทั้งมีลักษณะดังนี้

- 1.เป็นข้อความที่อธิบายภาพที่ชัดเจนในอนาคตของหน่วยงานหรือ องค์กร
- 2.อยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง
3. มีความเป็นไปได้

4. สอดคล้องกับนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัด

5. ข้อความที่ปรากฏต้องสะท้อนให้เห็นถึงความทะเยอทะยานท้าทายหรือกระตุ้นให้มีการนำวิสัยทัศน์ไปสู่ความเป็นจริง

6. ต้องเกิดจากการมีส่วนร่วม ของทุกฝ่ายในหน่วยงานหรือองค์กร

3.การกำหนดสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลังจากที่สถานศึกษาได้กำหนดวิสัยทัศน์ ซึ่งเป็นภาพความสำเร็จที่พึงประสงค์ในอนาคตแล้ว ขั้นตอนต่อมาคือ การกำหนดสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน 5 ประการ ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 มาเขียนไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา ประกอบด้วย

- 1.ความสามารถในการสื่อสาร
- 2.ความสามารถในการคิด
- 3.ความสามารถในการแก้ปัญหา
- 4.ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
- 5.ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

สมรรถนะที่สำคัญเป็นสิ่งที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ได้บูรณาการสมรรถนะเหล่านี้รวมอยู่ในมาตรฐานการเรียนรู้ ตามสาระและตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน นอกจากนี้สถานศึกษาสามารถกำหนดสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียนเพิ่มเติมได้

4.การกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 นั้นเป็นคุณลักษณะที่ต้องการให้เกิดแก่ ผู้เรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและ สถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมตามจุดเน้นและความต้องการของโรงเรียนได้ตามความเหมาะสม โดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ ความต้องการของผู้ปกครอง ชุมชน และจากพฤติกรรมของผู้เรียนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เป็นคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่สถานศึกษา มุ่งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีลักษณะเฉพาะสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นที่เกิดขึ้นในสังคม สถานศึกษาจะต้องจัด กิจกรรมในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อปลูกฝังสิ่งเหล่านี้ให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 ได้กำหนดให้มี

การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยถือว่าเป็นเกณฑ์หนึ่งของเกณฑ์การผ่านช่วงชั้นของผู้เรียน ประกอบไปด้วย 8 ประการคือ

1. รักชาติ ศาสนา กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

จากการศึกษาองค์ประกอบของหลักสูตรสถานศึกษาผู้วิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้ องค์ประกอบของหลักสูตรสถานศึกษาที่ดี ควรเกิดจากวิเคราะห์ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษาเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ สมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งเป็นกรอบแนวทางการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามทิศทางที่ต้องการ

3.3 ความเชื่อมโยงระหว่างหลักสูตรแกนกลาง

(ถวัลย์ มาศจรัส, 2553) ได้กล่าวถึง ความเป็นมาของหลักสูตรสถานศึกษาแนวคิดเรื่องหลักสูตรสถานศึกษาปรากฏเป็นครั้งแรกในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 ในมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ กำหนดไว้ดังนี้

มาตรา 27 ให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อพัฒนาการศึกษาต่อให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ในวรรคหนึ่ง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาในชุมชน และสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

ผลจาก มาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติทำให้กระทรวงศึกษาธิการได้มีคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ 1166/2544 เรื่อง ให้ใช้หลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ตั้ง ณ วันที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ. 2544 จากคำสั่งดังกล่าวของกระทรวงศึกษาธิการส่งผลให้กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำหลักสูตรแกนกลาง

มาตรา 27 ขึ้นและเพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติในมาตรา 27 วรรคสองของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่กำหนดให้สถานศึกษา ขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสารของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ในวรรคหนึ่งของส่วนที่เกี่ยวข้องกับ

- 1.สภาพปัญหาในชุมชนและสังคม
- 2.ภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 3.คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของ
 - 3.1 ครอบครัว
 - 3.2 ชุมชน
 - 3.3 สังคม
 - 3.4 ประเทศชาติ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 จึงกำหนดให้สถานศึกษาจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาโดยกำหนดเรื่องหลัก สูตรสถานศึกษาและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษาไว้ ดังนี้

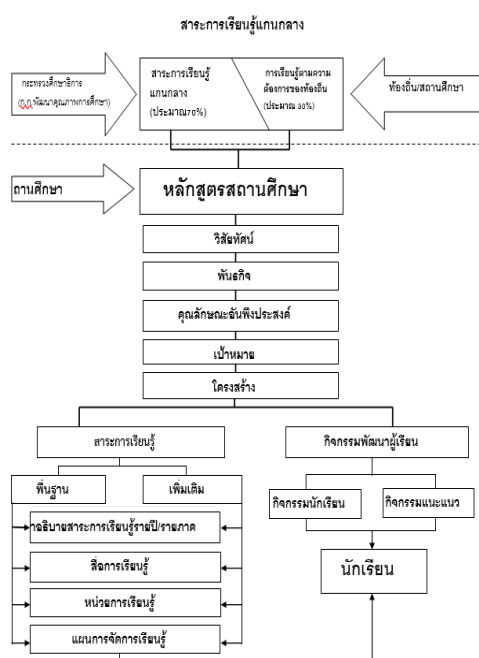
สถานศึกษาจะต้องทำงานร่วมกับครอบครัวชุมชนท้องถิ่นหน่วยงานและสถานศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนในท้องถิ่นเพื่อให้เกิดผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสองประการ ซึ่งจุดมุ่งหมายทั้งสองประการนี้ ให้แนวทางที่สำคัญซึ่งสถานศึกษาต้องพัฒนาหลักสูตรภายในบริบทและแนวทางนั้น ๆ ดังนี้

1. หลักสูตรสถานศึกษาควรพัฒนาให้เด็กเกิดความสุขสนุกสนานและความเพลิดเพลินในการเรียนรู้เปรียบเสมือนเป็นวิธีสร้างกำลังใจและเร้าใจให้เกิดความก้าวหน้าแก่ผู้เรียนให้ได้มากที่สุดมีความรู้สูงสุดสำหรับผู้เรียนทุกคนควรสร้างเป็นความเข้มแข็ง ความสนใจและประสบการณ์ให้ผู้เรียนพัฒนาความมั่นใจให้เรียนและทำงานเป็นอิสระร่วมกันควรให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้สำคัญๆ ให้การอ่านออกเขียนได้ คิดเลขเป็น ได้ข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยี สื่อสารส่งเสริมจิตใจที่อยากรู้อยากเห็นและมีกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล

2. หลักสูตรสถานศึกษาควรส่งเสริมการพัฒนาด้านจิตวิญญาณ จริยธรรม สังคม และวัฒนธรรม และโดยเฉพาะพัฒนาหลักการในการจำแนกระหว่าง ถูกและผิด เข้าใจและศรัทธา ในความเชื่อของตนความเชื่อและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันว่ามีอิทธิพลต่อตัวบุคคลและสังคม หลักสูตรสถานศึกษาต้องพัฒนาหลักคุณธรรมและความอิสระของผู้เรียนช่วยให้เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบสามารถช่วยพัฒนาสังคมให้เป็นธรรมขึ้นมีความเสมอภาค ควรพัฒนาความตระหนักเข้าใจและยอมรับสภาพแวดล้อมที่ตนเองดำรงอยู่ยึดมั่นในข้อตกลงร่วมกันต่อการพัฒนา

ที่ยั่งยืนในระดับส่วนตนระดับท้องถิ่นระดับชาติระดับโลกหลักสูตรสถานศึกษาควรสร้างให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเป็นผู้บริโภคที่ตัดสินใจแบบมีข้อมูลและเป็นอิสระและความเข้าใจในความรับผิดชอบ

ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาดังกล่าวกระทรวงศึกษาได้จัดทำรายละเอียดหลักสูตรแกนกลางไว้ในสัดส่วนร้อยละ 70 ส่วนอีกร้อยละ 30 ได้เปิดโอกาสให้สถานศึกษาได้เพิ่มเติมสาระของหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคมภูมิปัญญาท้องถิ่นคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวชุมชนและประเทศชาติตามภูมิการดำเนินการ ดังนี้

ภาพประกอบ 9 หลักสูตรสถานศึกษา

ชุมชนและผู้เรียนต้องการ ได้เรียนรู้ไว้ในหลักสูตรหลักสูตรสถานศึกษาในส่วนที่มีการเพิ่มเติมเนื้อหาสาระตามความต้องการของท้องถิ่นและความต้องการของชุมชนบรรจุไว้ในหลักสูตรดังกล่าวนี้ เปรียบไปแล้วเนื้อหาสาระเพิ่มเติมก็คือ หลักสูตรท้องถิ่นเรียกกันมาเดิมนั่นเอง

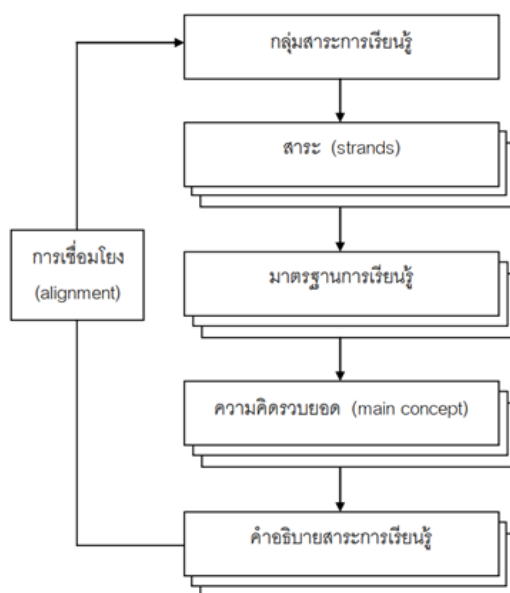
(วิชัย วงษ์ใหญ่ มารุต พัฒนา, 2558) ได้กล่าวถึง หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรอิงมาตรฐาน (standard – based curriculum) ซึ่งมีมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพผู้ เรียนและเป็นกรอบแนวทางในการ

จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ดังนั้นหลักสูตรสถานศึกษาจึงมีความสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นแนวเดียวกันคือความเชื่อมโยงตลอดแนว (alignment) ความเชื่อมโยงตลอดแนวจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมาสู่หลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง ความเชื่อมโยงจากมาตรฐานหลักสูตร (curriculum standard) ซึ่งเป็นคุณลักษณะและพฤติกรรมที่คาดหวังตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนด ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) มาตรฐานวิชาการ (academic standard) ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องรู้และเข้าใจอย่างลึกซึ้งและสามารถทำได้ในเวลาที่กำหนด และ 2) มาตรฐานการปฏิบัติ (performance standard) เป็นผลการปฏิบัติหรือระดับความสามารถที่ผู้เรียนจะต้องแสดงออก จากนั้นจะเป็นการเชื่อมโยงมาสู่ตัวชี้วัดชั้นปี / ตัวชี้วัดช่วงชั้น ซึ่งจะระบุคำกุญแจ (keywords) หรือความคิดรวบยอดหลัก (main concept) อย่างชัดเจน ส่วนที่กล่าวมานั้นเป็นการเชื่อมโยงภายในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มี 2 มิติมาประกอบกัน คือ 1) รูปแบบ 2) สาร (กรอบหลักสูตร curriculum framework) ต่อจากนั้นก็จะเป็นการเชื่อมโยงมาสู่หลักสูตรสถานศึกษา ได้แก่ การเชื่อมโยงสู่คำอธิบายสาระการเรียนรู้ การกำหนดหน่วยการเรียนรู้ การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ และสุดท้ายเป็นการเชื่อมโยงสู่การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ที่เน้นการประเมินตามสภาพจริงและเสริมพลัง (empowerment evaluation) สรุปเป็นแผนภาพดังนี้

ภาพประกอบ 10 การเชื่อมโยงตลอดแนว (alignment) เป็นลักษณะเฉพาะ
ของหลักสูตรอิงมาตรฐาน

เชื่อมโยงตลอดแนว (alignment) เป็นลักษณะเฉพาะของหลักสูตรอิงมาตรฐาน การเชื่อมโยงตลอดแนวที่กล่าวมาแล้วนั้น เป็นการเชื่อมโยงตลอดแนวจากมาตรฐานหลักสูตรไปถึงการวัดและประเมินผลซึ่งภายในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ก็จะมีการเชื่อมโยงตลอดแนวด้วยเช่นกัน ดังแผนภาพต่อไปนี้

ภาพประกอบ 11 การเชื่อมโยงตลอดแนวภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้

3.4 จุดเน้นของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในหลักสูตรสถานศึกษา

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ หมายถึง ลักษณะที่โดดเด่นของบุคคลหรือผู้เรียน เช่น ระบบคิด การใฝ่รู้ ค่านิยม คุณธรรมจริยธรรม จิตอาสา ซึ่งหลอมรวมเป็นบุคลิกภาพและแสดงออกอย่างเหมาะสม คุณลักษณะอันพึงประสงค์เป็นสิ่งที่ต้องบ่มเพาะตั้งแต่วันที่ผู้เรียนมาโรงเรียนวันแรกจนกระทั่งวันสุดท้ายที่ ผู้เรียนจะสำเร็จการศึกษาไปจากโรงเรียนองค์ประกอบของคุณลักษณะอันพึงประสงค์

- 1.ด้านคุณธรรมจริยธรรม เช่น มีวินัย มีความรับผิดชอบซื่อสัตย์สุจริต
- 2.ด้านการเรียนรู้และการคิด เช่น การใฝ่รู้ การคิดอย่างเป็นระบบ การคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์
- 3.ด้านทักษะทางสังคมและจิตอาสา เช่น มีจิตสาธารณะ การแบ่งปัน การเคารพในคุณค่าความเป็นมนุษย์ของผู้อื่น

การกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนในหลักสูตรสถานศึกษาสามารถกำหนดเพิ่มเติมจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ ทั้งนี้เป็นไปตามจุดเน้น สภาพ

ปัญหาและความต้องการของชุมชน และสังคมประเทศญี่ปุ่นได้กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ส่งผลต่อคุณภาพของประชากรไว้ 7 ประการ ดังนี้

- 1.ตรงเวลา
- 2.รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย
- 3.ทำทุกสิ่งทุกอย่างด้วยความกระตือรือร้น
- 4.สะอาดเป็นระเบียบ
- 5.อ่อนน้อมถ่อมตน ไม่พุดโอ้อวด
- 6.ประหยัด รู้คุณค่าของเงิน สิ่งของและของใช้ต่าง ๆ
- 7.ซื่อสัตย์สุจริต ไม่คดโกง ระวังถึงผู้มีพระคุณ

สำหรับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของคนไทยที่สำคัญคือความซื่อสัตย์สุจริตดังพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 6 พระราชทานไว้ ณ โรงเรียนยุพราชวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่า “...ข้าไม่ต้องการตำราที่เดินได้ ที่ข้าอยากได้นั้น คือ เยาวชนที่เป็นสุภาพบุรุษ ซื่อสัตย์สุจริตมีอุปนิสัยใจคอดี...”

เช่นเดียวกับที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชพระราชทานไว้เมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน 2530 ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐานว่า “...ความซื่อสัตย์สุจริตเป็นพื้นฐานของความดีทุกอย่างเด็ก ๆ จึงต้องฝึกฝนอบรมให้เกิดขึ้นในตนเอง เพื่อจักได้เติบโตขึ้นเป็นคนดีมีประโยชน์และมีชีวิตที่สะอาดที่เจริญมั่นคง...”

นอกจากนี้ในเรื่องความรับผิดชอบก็ยังเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่จะต้องมุ่งปลูกฝังให้ กับผู้ เรียนทุกระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรับผิดชอบต่อตนเองเพราะนั่นก็คือความรับผิดชอบต่อบ้านเมือง ตามพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่ปรากฏอยู่บนปกหลังของหนังสือคำพ่อสอนว่า “...ความรับผิดชอบที่ตนมีต่อบ้านเมือง ก็เป็นความรับผิดชอบที่ตนมีต่อตัวเอง...”

การเห็นคุณค่าในตนเอง (self – esteem) เป็นพื้นฐานการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกคนเป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ ชีวิตมีความสุขและประสบความสำเร็จ เด็กที่เห็นคุณค่าในตนเองจะมีความเชื่อมั่นและภาคภูมิใจในตนเอง มีความกล้าหาญ กระตือรือร้นอยากเรียนรู้ สิ่งใหม่ และใช้ศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ เด็กที่มีพฤติกรรมติดยาเสพติด ยกพวกตีกัน เกเร อันธพาล ส่ำสอนทางเพศ เฉื่อยชาและไม่อยากเรียนรู้ เป็นเพราะค้นหาตนเองไม่พบและขาดการเห็นคุณค่าในตนเอง

คุณลักษณะด้านการมีวินัยในตนเอง (self - discipline) เป็นคุณลักษณะที่สำคัญซึ่งการฝึกให้ผู้เรียนมี วินัยในตนเองจากงานวิจัยพบว่า ถ้าให้ความรักมากแต่มีการควบคุมพฤติกรรมน้อยเด็กจะมีวินัยในตนเอง ถ้าให้ความรักมากและควบคุมพฤติกรรมมากเด็กจะมีความก้าวร้าวแต่ถ้าไม่ให้ความรักขาดการเอาใจใส่ดูแลเด็กจะมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

รักมาก → ควบคุมน้อย → มีวินัยในตนเอง
 รักมาก → ควบคุมมาก → มีพฤติกรรมก้าวร้าว
 ไม่ให้ความรัก → ขาดการเอาใจใส่ดูแล → มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์

ภาพประกอบ 12 คุณลักษณะด้านการมีวินัยในตนเอง (self - discipline)

3.5 แนวการจัดโครงสร้างเวลาเรียนของหลักสูตรสถานศึกษา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดโครงสร้างเวลาเรียนไว้อย่างชัดเจน ซึ่งสถานศึกษามีหลักการกำหนดโครงสร้างเวลาเรียนสาระพื้นฐานและสาระเพิ่มเติมดังนี้

ระดับประถมศึกษาสามารถปรับเวลาเรียนสาระพื้นฐานของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ต้องมีเวลาเรียนรวมตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างเวลาเรียนพื้นฐานและผู้เรียนต้องมีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนด

ระดับมัธยมศึกษา ต้องจัดโครงสร้างเวลาเรียนพื้นฐานให้เป็นไปตามที่กำหนดและสอดคล้องกับเกณฑ์การจบหลักสูตร

สำหรับเวลาเรียนเพิ่มเติม ทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาให้จัดเป็นสาระเพิ่มเติม หรือกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยพิจารณาให้สอดคล้องกับความพร้อม จุดเน้นของสถานศึกษาและเกณฑ์การจบหลักสูตร เฉพาะระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3 สถานศึกษาอาจจัดให้เป็นเวลาสำหรับสาระการเรียนรู้พื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

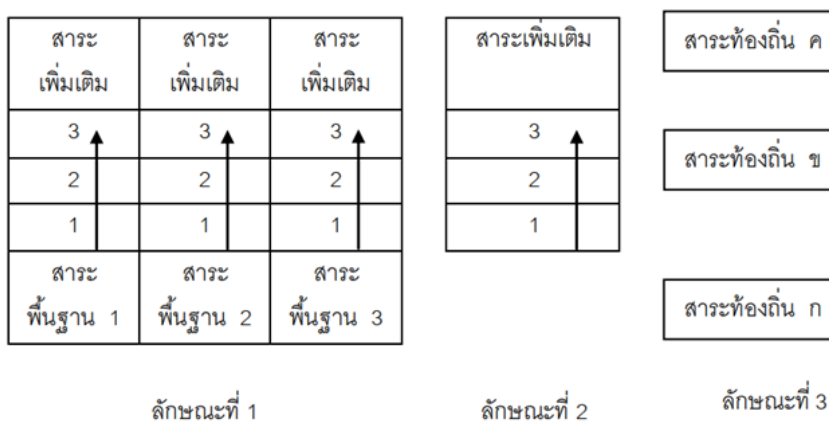
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่กำหนดไว้ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีละ 120 ชั่วโมง และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 จำนวน 360 ชั่วโมงนั้น เป็นเวลาสำหรับปฏิบัติกิจกรรมแนะแนวกิจกรรมนักเรียน และกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ในส่วนกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ให้ สถานศึกษา จัดสรรเวลาให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรม ดังนี้

ระดับประถมศึกษา	รวม 6 ปี 60 ชั่วโมง
ระดับมัธยมศึกษา	รวม 3 ปี 45 ชั่วโมง
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	รวม 3 ปี 60 ชั่วโมง

3.6 การออกแบบสาระเพิ่มเติมและสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น

การออกแบบสาระเพิ่มเติมหรือสาระการเรียนรู้ ท้องถิ่นสามารถจัดทำได้ 3 ลักษณะ

1. จัดทำต่อยอดจากสาระการเรียนรู้ พื้นฐานในแต่ละระดับชั้น
2. จัดทำแยกออกมาจากสาระการเรียนรู้ พื้นฐานโดยมีลักษณะต่อเนื่องสัมพันธ์กันไปเป็นจำนวน 3 ระดับชั้น
3. เป็นการจัดทำสาระเพิ่มเติมแยกออกมาต่างหากจากสาระการเรียนรู้พื้นฐาน โดยมีลักษณะเบ็ดเสร็จในแต่ละชั้นปีสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างอิสระไม่ต้องเรียงลำดับก่อนหลัง (ศึกษาตัวอย่างหน่วยอุทยานแห่งชาติเอราวัณ) ดังแผนภาพต่อไปนี้

ภาพประกอบ 13 ตัวอย่างการจัดทำสาระเพิ่มเติมศึกษา (หน่วยอุทยานแห่งชาติเอราวัณ)

3.7 การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา

สถานศึกษาเป็นหน่วยงานที่จะทำให้ หลักสูตรมีความเป็นจริงตรงตามความคาดหวังของหลักสูตรแกนกลาง คือการพัฒนาคุณภาพผู้ เรียน หน้าที่และภาระรับผิดชอบที่จะต้องพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับภูมิ สังคมแล้ว การบริหารจัดการหลักสูตรเป็นสิ่งที่ สำคัญที่สถานศึกษาจะต้องจัดทำ

- 1.ระบบบริหารจัดการหลักสูตรที่ชัดเจน
- 2.ระบบการนิเทศกำกับดูแลการเรียนการสอน
- 3.ระบบการบริหารงานวิชาการ*
- 4.ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 5.ระบบสนับสนุนการเรียนรู้
- 6.ระบบการวัดและประเมินผล
- 7.ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

การบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจของการบริหารจัดการหลักสูตรสู่คุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย ประเด็นหลัก ได้แก่

1. หลักสูตร
2. การเรียนการสอน
3. การประเมินผลการเรียนรู้
4. นวัตกรรม
5. โครงการวิชาการ
6. การวิจัยและพัฒนา
7. การพัฒนาบุคลากร
8. การประเมินหลักสูตร

3.8 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

ขั้นตอนของการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายกระบวนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษามีขั้นตอนในการดำเนินการ (กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2552) ดังนี้

1. แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาสถานศึกษาจะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาอาจประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนตัวแทนคณะกรรมการสถานศึกษา ตัวแทนผู้ปกครองนักเรียน และชุมชน
2. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานจากแหล่งต่าง ๆ มีแหล่งข้อมูลสำคัญมากมายที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา อาทิ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พุทธศักราช 2551 กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น ข้อมูลจากการวิเคราะห์สภาพปัญหา จุดเน้น ความต้องการของชุมชนและของสถานศึกษาแต่ละแห่ง ตลอดจนความต้องการของผู้เรียน

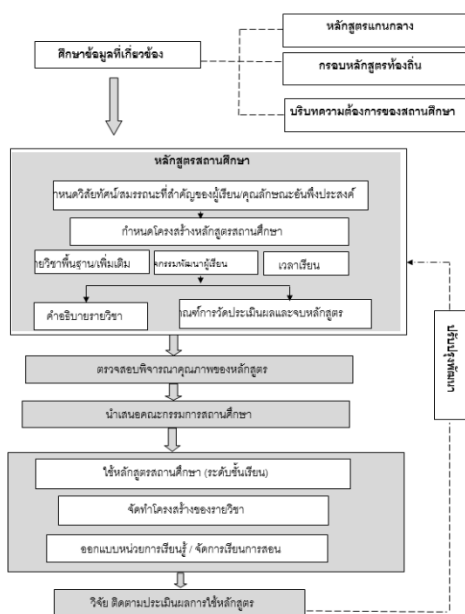
3. จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา พิจารณาจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ วิสัยทัศน์ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา (รายวิชาพื้นฐานและเพิ่มเติม เวลาเรียน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน) คำอธิบายรายวิชา แนวการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และเกณฑ์การจบการศึกษา พร้อมกันนี้ สถานศึกษาจะต้องจัดทำเอกสารระเบียบการวัดและประเมินผล เพื่อใช้ควบคู่กับหลักสูตรสถานศึกษา

4. ตรวจพิจารณาคุณภาพหลักสูตร เมื่อจัดทำร่างหลักสูตรสถานศึกษาเสร็จเรียบร้อยแล้วก่อนจะดำเนินการในขั้นตอนต่อไปในการเสนอคณะกรรมการสถานศึกษา ควรจะมีการพิจารณาคุณภาพ ความถูกต้อง เหมาะสม โดยสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบหรือการรับฟังความคิดเห็นผู้เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

5. คณะกรรมการสถานศึกษาพิจารณาให้ความเห็นชอบ นำเสนอร่างเอกสารหลักสูตรสถานศึกษา และระเบียบการวัดและประเมินผล ต่อคณะกรรมการสถานศึกษาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ หากมีข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการสถานศึกษาก็นำข้อเสนอนั้นดังกล่าวไปพิจารณาปรับปรุงร่างหลักสูตรสถานศึกษาให้มีความเหมาะสมชัดเจนยิ่งขึ้นก่อนการอนุมัติใช้หลักสูตร เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถานศึกษาแล้ว ให้จัดทำเป็นประกาศหรือคำสั่งเรื่องให้ใช้หลักสูตรสถานศึกษา โดยผู้บริหารสถานศึกษาและประธานกรรมการสถานศึกษาเป็นผู้ลงนาม หรือผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้ลงนามเพียงผู้เดียว

6. ใช้หลักสูตรสถานศึกษา ครูผู้สอนนำหลักสูตรสถานศึกษาไปกำหนดโครงสร้างรายวิชาเป็นรายปีหรือรายภาค ออกแบบหน่วยการเรียนรู้ และจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามเป้าหมายต่อไป

7. วิจัยและ ติดตามผลการใช้หลักสูตร สถานศึกษาดำเนินการติดตามผลการใช้หลักสูตรอย่างต่อเนื่องเป็นระยะ ๆ เพื่อนำผลจากการติดตามมาใช้เป็นข้อมูลพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา สรุปได้ดังภาพที่ 14

ภาพประกอบ 14 ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จะต้องยึดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งระบุสิ่งที่จำเป็นสำหรับเด็กไทยทุกคนให้เป็นพลเมืองดีของชาติ และสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม ความเจริญทางวิทยาการในโลกยุคปัจจุบัน นอกจากนี้จะต้องเพิ่มเติมกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นซึ่งจัดทำโดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบในระดับท้องถิ่น และเพิ่มเติมในส่วนที่เป็นจุดเน้นของสถานศึกษา ความสนใจ ความต้องการและความถนัดของผู้เรียน ความสัมพันธ์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นและความต้องการของสถานศึกษา แสดงดังภาพที่ 15

ภาพประกอบ 15 ความสัมพันธ์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น และความต้องการของสถานศึกษา

การกำหนดวิสัยทัศน์ สมรรถนะสำคัญสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์

การกำหนดวิสัยทัศน์ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีแนวทางในการกำหนดวิสัยทัศน์ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)

1.วิสัยทัศน์ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551ได้กำหนดวิสัยทัศน์ของหลักสูตรไว้ในระดับชาติ เพื่อให้สถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกแห่งใช้เป็นทิศทางในการจัดการศึกษาของตน เพื่อพัฒนาไปสู่เป้าหมายเดียวกัน อย่างไรก็ตามหากสถานศึกษา มีความต้องการหรือจุดที่ต้องเน้นเพิ่มเติม ก็สามารถปรับเพื่อแสดงจุดเน้นเพิ่มเติมให้ชัดเจนในวิสัยทัศน์ของสถานศึกษาได้

2.สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน เป็นสมรรถนะจำเป็นพื้นฐาน 5 ประการที่ผู้เรียนจึงมีซึ่งกำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551สมรรถนะเหล่านี้ได้หลอมรวมอยู่ในมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้

สมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ได้แก่

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา
4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 นั้นเป็นคุณลักษณะที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน

7. รักความเป็นไทย

8. มีจิตสาธารณะ

หากวิเคราะห์มาตรฐาน/ตัวชี้วัดของหลักสูตรอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้ว จะพบว่า คุณลักษณะเหล่านี้ได้สอดแทรกหลอมรวมอยู่ในมาตรฐานและตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ อยู่แล้ว อย่างไรก็ตามครูผู้สอนอาจเน้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาต่าง ๆ และสามารถพัฒนาผ่านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หรือโครงการต่าง ๆ ของโรงเรียนก็ได้เช่นโครงการประกวดมารยาท โครงการยกย่องประกาศเกียรติคุณผู้ประพฤติดีงาม เป็นต้น

สถานศึกษาอาจกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมได้ แต่หากเห็นว่า คุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่กำหนดในหลักสูตรแกนกลางครอบคลุมคุณลักษณะที่จำเป็นเพียงพอแล้ว ก็สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนโดยไม่จำเป็นต้องกำหนดเพิ่มเติมอีกก็ได้

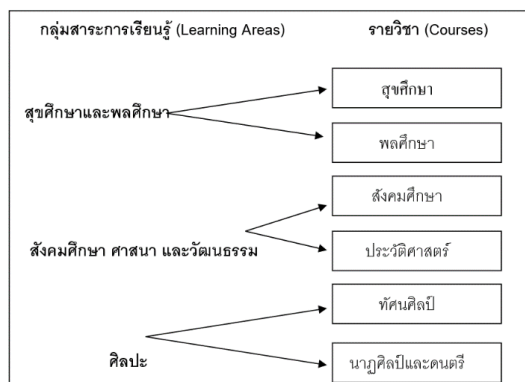
3.9 การกำหนดโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา

องค์ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่งของหลักสูตรสถานศึกษาคือโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา ในการกำหนดโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาควรพิจารณาในเรื่องต่อไปนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)

การกำหนดรายวิชา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้จัดแบ่งองค์ความรู้และทักษะตามมาตรฐานการเรียนรู้ไว้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่

1. ภาษาไทย
2. คณิตศาสตร์
3. วิทยาศาสตร์
4. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
5. สุขศึกษาและพลศึกษา
6. ศิลปะ
7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี
8. ภาษาต่างประเทศ

สถานศึกษาจะต้องนำความรู้และทักษะตามมาตรฐานการเรียนรู้ของแต่ละ “กลุ่มสาระการเรียนรู้” (Learning areas) ไปจัดทำเป็น “รายวิชา” (Courses) และกำหนดรหัสวิชา พร้อมทั้งตั้งชื่อรายวิชาให้สะท้อนสิ่งที่สอนในรายวิชานั้นๆ ตัวอย่างการกำหนดรายวิชาดังภาพที่ 16

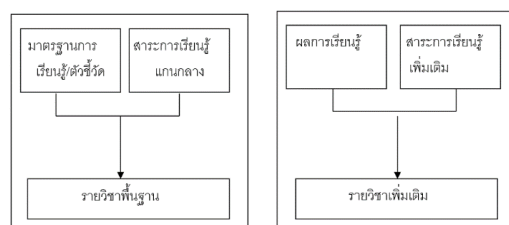
ภาพประกอบ 16 กำหนดรายวิชา

ในโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา จะระบุรายวิชา และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่เปิดสอนในแต่ละปี ในระดับประถมศึกษา และในแต่ละภาคเรียนสำหรับระดับมัธยมศึกษา รวมทั้งระบุจำนวนเวลาเรียน หรือจำนวนหน่วยกิตของรายวิชาและกิจกรรมเหล่านั้นกำกับไว้ด้วยการกำหนดรายวิชา จะกล่าวถึงประเภทของรายวิชา การจัดรายวิชา และการตั้งชื่อรายวิชา ดังนี้

1. ประเภทรายวิชา

1.1 รายวิชาพื้นฐาน เป็นรายวิชาที่เปิดสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลาง ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้เรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานต้องการเรียนรู้

1.2 รายวิชาเพิ่มเติม เป็นรายวิชาที่สถานศึกษาแต่ละแห่งสามารถเปิดสอนเพิ่มเติมจากสิ่งที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลาง เพื่อให้สอดคล้องกับจุดเน้น ความต้องการและความถนัดของผู้เรียน หรือความต้องการของท้องถิ่น โดยมีการกำหนด “ผลการเรียนรู้เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนรายวิชาเพิ่มเติมต่าง ๆ การกำหนดรายวิชาพื้นฐานและรายวิชาเพิ่มเติมของหลักสูตรสถานศึกษาสรุปได้ดังภาพที่ 17

ภาพประกอบ 17 ประเภทรายวิชาของหลักสูตรสถานศึกษา

สถานศึกษาสามารถพิจารณาเปิดสอนรายวิชาเพิ่มเติมได้ตามความพร้อม
จุดเน้นของสถานศึกษาและเกณฑ์การจบการศึกษา โดยอยู่ภายใต้โครงสร้างเวลาเรียนที่กำหนด
สำหรับชื่อรายวิชาเพิ่มเติมนั้นสามารถตั้งได้ตามความเหมาะสม

2. การจัดรายวิชา

โครงสร้างหลักสูตรแกนกลางระดับชาติได้กำหนดโครงสร้างเป็น 8 กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ พร้อมทั้งเวลาเรียนของแต่ละกลุ่ม สถานศึกษามีบทบาทในการนำโครงสร้างของทั้ง 8
กลุ่มสาระการเรียนรู้ไปจัดทำเป็นรายวิชา โดยพิจารณาให้เหมาะสมกับบริบท ความพร้อมและ
ผู้เรียนของแต่ละสถานศึกษา โดยแนวทางในการดำเนินการ ดังนี้

2.1 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

รายวิชาพื้นฐาน การจัดรายวิชาพื้นฐานในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ให้พิจารณา ดำเนินการดังนี้

2.1.1 สถานศึกษาสามารถจัดรายวิชาพื้นฐานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้
ตามความเหมาะสม ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้อาจจัดได้มากกว่า 1 รายวิชา โดยภายใน 3 ปี
ต้องครบทุกตัวชี้วัดที่กำหนดในกลุ่มสาระการเรียนรู้ นั้น ๆ

2.1.2 กำหนดให้ 1 รายวิชา มีค่าน้ำหนักไม่น้อยกว่า 0.5 หน่วยกิต (1
หน่วยกิต คิดเป็น 40 ชั่วโมง/ภาคเรียน) และเมื่อรวมจำนวนหน่วยกิตของรายวิชาพื้นฐานในแต่ละ
กลุ่มสาระการเรียนรู้แล้ว ให้สอดคล้องกับโครงสร้างเวลาเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลาง
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.1.3 สำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมให้
จัดรายวิชาประวัติศาสตร์ให้ครบ 2 หน่วยกิต ภายใน 3 ปี

รายวิชาเพิ่มเติมสถานศึกษาสามารถกำหนดรายวิชาเพิ่มเติมได้ตาม
ความต้องการ โดยจัดเป็นรายภาค และมีการกำหนดผลการเรียนรู้ของรายวิชานั้น ๆ ทั้งนี้เมื่อรวม
เวลาเรียนของ รายวิชาเพิ่มเติมทั้งหมดแล้ว สอดคล้องกับโครงสร้างเวลาเรียนที่กำหนดไว้ใน
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

การกำหนดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน แบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ 1. กิจกรรมแนะแนว 2. กิจกรรม
นักเรียน และ 3. กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ โดยพิจารณาจากโครงสร้างเวลาเรียนที่
กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลาง และเป้าหมาย/จุดเน้นของท้องถิ่น พร้อมทั้งพิจารณาความ
ต้องการและจุดเน้นของสถานศึกษา เพื่อจัดเวลาเรียนให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาแต่ละ

แห่ง หลักสูตรแกนกลางได้กำหนดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีละ 120 ชั่วโมง และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 360 ชั่วโมงจำนวนเวลาที่กำหนด เป็นเวลารวมในการปฏิบัติ กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียน และกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ในส่วนของกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์นั้น

หลักสูตรแกนกลางระบุให้สถานศึกษาจัดสรรเวลาให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรม ดังนี้

ระดับประถมศึกษา (ป.1-6) รวม 6 ปี จำนวน 60 ชั่วโมง

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-3) รวม 3 ปี จำนวน 45 ชั่วโมง

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4-6) รวม 3 ปี จำนวน 60 ชั่วโมง

จากโครงสร้างเวลาเรียนดังกล่าว สถานศึกษาสามารถพิจารณาจัดแบ่งจำนวนเวลาสำหรับผู้เรียนแต่ละระดับชั้นปฏิบัติกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ได้ตามความเหมาะสม และอาจจัดให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมดังกล่าวในบางชั่วโมงของลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด หรือกิจกรรมชุมนุมต่าง ๆ ก็ได้ นอกจากนั้นยังสามารถสอดแทรกในการเรียนการสอนรายวิชาต่างๆ โดยมีหลักฐานที่สามารถยืนยันเวลาให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมดังกล่าวครบตามเวลาที่สถานศึกษากำหนด พร้อมทั้งการประเมินการปฏิบัติไว้อย่างชัดเจน

การจบหลักสูตรในแต่ละระดับ ผู้เรียนจะต้องเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนแต่ละประเภท ดังนี้

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จัดให้ผู้เรียนได้เข้าร่วมกิจกรรม ดังนี้

1. กิจกรรมแนะแนว

2. กิจกรรมนักเรียน

2.1 ลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ หรือนักศึกษาวิชาทหาร

2.2 ชุมนุม ชมรม

ผู้เรียนสามารถเข้าร่วมกิจกรรมทั้งทั้ง 2.1 และ 2.2 หรือเลือกอย่างใดอย่างหนึ่งได้ตามความเหมาะสม

3. กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

3.10 การกำหนดเวลาเรียน

หลักสูตรแกนกลางได้กำหนดโครงสร้างเวลาเรียนพื้นฐาน และเงื่อนไขในการกำหนดเวลาเรียนสำหรับสถานศึกษา เพื่อประกอบการพิจารณาในการจัดเวลาเรียนของสถานศึกษาไว้ดังนี้

1. ระดับประถมศึกษา สามารถปรับเวลาเรียนพื้นฐานของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ต้องมีเวลาเรียนรวมตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างเวลาเรียนพื้นฐาน และผู้เรียนต้องมีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนด

2. ระดับมัธยมศึกษา ต้องจัดโครงสร้างเวลาเรียนพื้นฐานให้เป็นไปตามที่กำหนด และสอดคล้องกับเกณฑ์การจบหลักสูตรสำหรับเวลาเรียนเพิ่มเติมทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาให้จัดเป็นรายวิชาเพิ่มเติม หรือกิจกรรมเพิ่มเติม โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับความพร้อม จุดเน้นของสถานศึกษาและเกณฑ์การจบหลักสูตร เฉพาะระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 สถานศึกษาอาจจัดให้เป็นเวลาสำหรับสาระการเรียนรู้พื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

4. กระบวนการพัฒนาหลักสูตร

หลักสูตร ถือเป็นหัวใจของการจัดการศึกษา เพราะเป็นเครื่องมือสำคัญในการกำหนดแนวทางการจัดการศึกษา เพื่อที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม การจัดการศึกษาที่ดีจึงควรมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพชีวิตและสังคมของผู้เรียน หลักสูตรจึงจำเป็นต้องปรับปรุงหรือพัฒนาให้มีความทันสมัยต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบันและอนาคตอยู่เสมอ กระบวนการพัฒนาหลักสูตรจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษาในการพัฒนาหลักสูตรนั้นสามารถกระทำได้ในสองลักษณะคือ ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรเดิมที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้น หรือเป็นการจัดทำหลักสูตรใหม่ที่ไม่มียุทธศาสตร์เดิมอยู่ก่อนเลยซึ่งในการพัฒนาหลักสูตรนักพัฒนาหลักสูตรต้องทำอย่างมีหลักการ มีระบบ พัฒนาอย่างต่อเนื่องโดยอาศัยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และควรให้ผู้เชี่ยวชาญภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร รวมทั้งมีการพัฒนาครูและผู้เกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตรให้มีสมรรถนะในการพัฒนาหลักสูตรการพัฒนาหลักสูตรต้องดำเนินการอย่างมีหลักการ มีระบบ และพัฒนาอย่างต่อเนื่องโดยอาศัยการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมาช่วยในการพัฒนาหลักสูตรซึ่งการพัฒนาหลักสูตรต้องดำเนินการให้ครบทั้ง 3 ระบบ คือระบบการร่างหลักสูตรระบบการนำหลักสูตรไปใช้ และระบบการประเมินหลักสูตร โดยขั้นตอนของการพัฒนาหลักสูตรจะประกอบด้วยขั้นตอนหลักๆ คือ การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การคัดเลือกเนื้อหาสาระ การกำหนดแนวทางการวัดผลการประเมินผลการทดลองใช้หลักสูตรและการปรับปรุงแก้ไข การนำหลักสูตรไปใช้ และการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรทันสมัยต่อการเปลี่ยนของโลกอยู่ตลอดเวลา(ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2557)

4.1 ความหมายของการพัฒนาหลักสูตร

นักการศึกษาไทยและต่างประเทศได้ให้ความหมายคำว่า “การพัฒนาหลักสูตรไว้ดังนี้

ทาบา (Taba Hilda, 1962) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาหลักสูตรว่า หมายถึง การเปลี่ยนแปลงปรับปรุงหลักสูตรอันเดิมให้ได้ผลดียิ่งขึ้น ทั้งในด้านการวางจุดมุ่งหมาย การจัดเนื้อหา การเรียนการสอน การวัดผลประเมินผลและอื่น ๆ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายใหม่ที่วางไว้

กู๊ด (Good Carter V และคนอื่น ๆ, 1973) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาหลักสูตรไว้ 2 ความหมาย คือ (1) การปรับปรุงหลักสูตร และ (2) การเปลี่ยนแปลงหลักสูตร โดยการปรับปรุงหลักสูตร หมายถึง การพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้มีความเหมาะสมกับโรงเรียน หรือระบบโรงเรียน จุดมุ่งหมายของการสอน หลักสูตร วิธีสอน รวมทั้งการประเมินผล โดยจัดให้มีการปรับปรุงหลักสูตรทั้งระบบติดต่อกันไป หรือปรับปรุงโปรแกรมการศึกษาให้เหมาะสม สำหรับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร หมายถึง การดัดแปลงให้แตกต่างออกไปจากเดิม เป็นการสร้างโอกาสทางการเรียนขึ้นใหม่ โดยการเปลี่ยนแปลงแบบหลักสูตร

(Saylor J. Galen, 1974) ได้ให้ความหมาย ของการพัฒนาหลักสูตรไว้ว่า หมายถึง การจัดทำหลักสูตรเดิมที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้น หรือเป็นการจัดทำหลักสูตรใหม่โดยไม่มีหลักสูตรอยู่ก่อน การพัฒนาหลักสูตรอาจหมายถึงการสร้างเอกสารอื่น ๆ สำหรับนักเรียนด้วย

(วิชัย วงษ์ใหญ่, 2525) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาหลักสูตรไว้ว่า หมายถึง การพยายามวางโครงการที่จะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ ตรงตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ หรือการพัฒนาหลักสูตรและการสอน คือ ระบบโครงสร้างของการจัดโปรแกรมการสอน การกำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ การปรับปรุงตำราแบบเรียน คู่มือครู และสื่อการเรียนต่าง ๆ การวัดและการประเมินผลการใช้หลักสูตร การปรับปรุงแก้ไข และการให้การอบรมครูผู้ให้หลักสูตรให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการพัฒนาหลักสูตรและการสอน รวมทั้งการบริหารและบริการหลักสูตร

(บุญมี เณรยอด, 2536) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาหลักสูตรว่า หมายถึง การปรับปรุงโครงการที่ประมวลความรู้และประสบการณ์ทั้งหลายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ดีขึ้นให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพสังคมและเพื่อบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้

(สงัด อุทรานันท์, 2532) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาหลักสูตรโดยพิจารณาแต่ละคำว่า "การพัฒนา" หรือ คำในภาษาอังกฤษว่า "development" มีความหมายที่เด่นชัดอยู่ 2 ลักษณะ คือ ลักษณะแรก หมายถึง การทำให้ดีขึ้น หรือทำให้สมบูรณ์ขึ้น และอีกลักษณะหนึ่ง หมายถึง การทำให้เกิดขึ้น โดยเหตุนี้ความหมายของการพัฒนาหลักสูตรจึงอาจมีความหมายได้ 2

ลักษณะเช่นเดียวกัน คือ ความหมายแรกหมายถึงการทำหลักสูตรที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้นหรือสมบูรณ์ขึ้น และอีกความหมายหนึ่งก็คือเป็นการสร้างหลักสูตรขึ้นมาใหม่ โดยไม่มีหลักสูตรเดิมเป็นพื้นฐานอยู่ก่อนเลย

(กาญจนา คุณารักษ์, 2540) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาหลักสูตรว่า หมายถึง กระบวนการวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทุกประเภท เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามความมุ่งหมายและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ตลอดจนการวางแผนประเมินผล เพื่อให้ทราบชัดว่า พฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงนั้นตรงตามความมุ่งหมายและจุดประสงค์หรือไม่ เพื่อผู้มีส่วนที่เกี่ยวข้องจะได้พัฒนาปรับปรุงในโอกาสต่อไป

จากการศึกษาการพัฒนาหลักสูตร หมายถึง กระบวนการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายการเรียนรู้และความต้องการของผู้เรียน รวมถึงปัจจัยภายนอก เช่น สังคม เทคโนโลยี และตลาดงาน การพัฒนาหลักสูตรไม่ใช่แค่การเขียนแผนการสอนเพียงอย่างเดียว แต่รวมถึงการประเมินผล และการปรับปรุงให้เหมาะสมตามสถานการณ์และการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคม กระบวนการพัฒนาหลักสูตรมักจะประกอบด้วยขั้นตอนหลักๆ เช่น การวิเคราะห์ความต้องการ เพื่อระบุปัญหาหรือช่องว่างที่ต้องการการพัฒนาในหลักสูตร การตั้งเป้าหมายการเรียนรู้: กำหนดสิ่งที่ผู้เรียนควรจะมีและสามารถทำได้หลังจากการเรียนรู้ การออกแบบเนื้อหา เลือกสื่อการเรียนการสอนและวิธีการสอนที่เหมาะสม การประเมินและการปรับปรุง ตรวจสอบประสิทธิภาพของหลักสูตรและทำการปรับปรุงตามผลการประเมิน โดยที่หลักสูตรที่ดีควรมีความยืดหยุ่นและสามารถปรับตัวได้ตามความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งในด้านการเรียนรู้ของผู้เรียนและความต้องการของสังคม

4.2 หลักการพัฒนาหลักสูตร

1. การพัฒนาหลักสูตรเป็นกระบวนการที่มีขั้นตอนการพัฒนาอย่างเป็นระบบ ซึ่งการที่จะพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพนั้นต้องคำนึงถึงหลักการพัฒนาหลักสูตรต่อไปนี้เป็นการพัฒนาหลักสูตรจำเป็นต้องมีผู้นำที่เชี่ยวชาญและมีความสามารถในการพัฒนาหลักสูตรเป็นอย่างดี

2. การพัฒนาหลักสูตรจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือและการประสานงานอย่างดีจากบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทุกระดับ

3. การพัฒนาหลักสูตรจำเป็นต้องมีการดำเนินงานเป็นระเบียบแบบแผนต่อเนื่องกันไป เริ่มตั้งแต่การวางจุดมุ่งหมายในการพัฒนาหลักสูตรจนถึงการประเมินผลหลักสูตร ในการดำเนินงานจะต้องคำนึงถึงจุดเริ่มต้นในการเปลี่ยนแปลงว่า การพัฒนาหลักสูตรจะเริ่มที่จุดใด จะเป็นการพัฒนาส่วนย่อยหรือการพัฒนาทั้งระบบและจะดำเนินการอย่างไรในขั้นต่อไป สิ่งเหล่านี้

เป็นสิ่งที่ผู้มีหน้าที่ในการพัฒนาหลักสูตรไม่ว่าจะเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านการจัดหลักสูตร ครูผู้สอน หรือนักวิชาการทางด้านการศึกษาและบุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง จะต้องร่วมมือกันพิจารณาอย่างรอบคอบและดำเนินการอย่างมีระเบียบแบบแผนที่ละขั้นตอน

4. การพัฒนาหลักสูตรจะต้องรวมถึงผลงานต่าง ๆ ทางด้านหลักสูตรที่ได้สร้างขึ้นมาใหม่อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นเอกสารหลักสูตร เนื้อหารายวิชา การทำการทดสอบหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ หรือการจัดการเรียนการสอน

5. การพัฒนาหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ จะต้องมีการฝึกอบรมครูประจำการ ให้มีความรู้ ความเข้าใจในหลักสูตรใหม่ ความคิดใหม่ แนวทางการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรใหม่ การพัฒนาหลักสูตรจะต้องคำนึงประโยชน์ในการพัฒนาจิตใจ และทัศนคติของผู้เรียนด้วย

(มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมิกราช 2545 อ้างในชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2557) ได้สรุปหลักการในการพัฒนาหลักสูตรให้บรรลุผลดีตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรต้องมีการวางแผนอย่างเป็นระบบ มีลำดับขั้นตอนที่ต่อเนื่อง โดยเริ่มจากการวิเคราะห์หลักสูตร การวางจุดมุ่งหมาย และการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ของหลักสูตร

2. ผลงานต่าง ๆ ทางด้านหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นใหม่ ควรมีประสิทธิภาพ มากกว่าหลักสูตรเดิม

3. การฝึกอบรมครูประจำการเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาหลักสูตร ต้องทำให้ครูประจำการได้เข้าใจในหลักสูตรใหม่ และสามารถดำเนินการสอนตามหลักสูตรใหม่ให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

4. การพัฒนาหลักสูตรต้องมุ่งเน้นการพัฒนาทางจิตใจและเจตคติของผู้เรียนซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาหลักสูตร เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้เรียนไปในทางที่ดีขึ้น มีสุขนิสัยในการทำงาน สามารถปรับตัวเองในการดำเนินชีวิตและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

5. การพัฒนาหลักสูตรต้องเกิดจากความร่วมมือและประสานงานของผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตรทุกฝ่าย เพราะการพัฒนาหลักสูตรเป็นงานที่ยุ่งยากซับซ้อน ซึ่งถ้ามีการกำหนดบทบาทหน้าที่ที่เหมาะสมในแต่ละฝ่ายจะช่วยให้การพัฒนาหลักสูตรบรรลุผลดี

จากการศึกษาการพัฒนาหลักสูตรควรยึดเป้าหมายการเรียนรู้เป็นแกนกลางหลักสูตรต้องออกแบบโดยมีเป้าหมายที่ชัดเจนว่า ผู้เรียนควรรู้อะไร และมีคุณลักษณะอย่างไร หลังจากจบกระบวนการเรียนรู้ เป้าหมายนี้จะเป็นแนวทางในการเลือกเนื้อหา วิธีการสอน และการประเมินผล คำนึงถึงบริบทและความเปลี่ยนแปลงของสังคม หลักสูตรต้องตอบสนองต่อโลกยุคใหม่ ไม่ว่าจะเป็น

เทคโนโลยี วิถีชีวิต หรือความต้องการของตลาดแรงงาน โดยต้องมีความทันสมัย และปรับได้ตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนไม่ใช่แค่ผู้รับความรู้ แต่เป็นผู้ร่วมสร้างการเรียนรู้ ดังนั้นหลักสูตรควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิด วิเคราะห์ ลงมือทำ และมีพื้นที่สำหรับการเรียนรู้ ตามศักยภาพของแต่ละคน บูรณาการความรู้และทักษะ เนื้อหาของหลักสูตรควรเชื่อมโยงระหว่างศาสตร์ต่าง ๆ และผสมผสานทักษะที่จำเป็นในชีวิตจริง เช่น การคิดอย่างเป็นระบบ การสื่อสาร การทำงานร่วมกับผู้อื่น และการปรับตัว

4.3 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตร

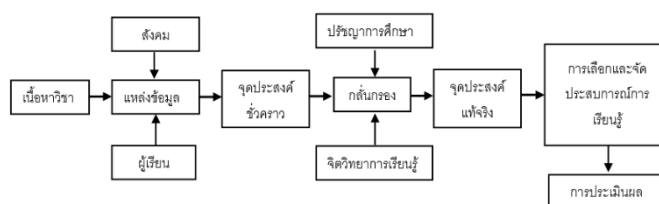
รูปแบบของการพัฒนาหลักสูตรส่วนมากจะพัฒนามาจากแนวคิดของนักการศึกษาต่างประเทศ ซึ่งแต่ละรูปแบบจะมีรายละเอียดที่แตกต่างกันออกไปซึ่งที่นี้จะนำเสนอรูปแบบของการพัฒนาหลักสูตรของนักการศึกษาต่างประเทศและประเทศไทยดังนี้

รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของนักการศึกษาต่างประเทศ

1. รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของไทเลอร์ (Tyler Leona E, 1971) ได้เสนอแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรไว้ในหนังสือ เรื่อง Basic Principles of Curriculum and Instruction โดยระบุว่าในการพัฒนาหลักสูตรนั้นต้องตอบคำถามให้ได้ทั้ง 4 ข้อคือ

- 1.1 มีความมุ่งหมายทางการศึกษาอะไรบ้างที่โรงเรียนควรจะแสวงหา
- 1.2 มีประสบการณ์ทางการศึกษาอะไรบ้างที่โรงเรียนควรจัดขึ้นเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้
- 1.3 จะจัดประสบการณ์ทางการศึกษาอย่างไร จึงจะทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ
- 1.4 จะประเมินประสิทธิผลของประสบการณ์ในการเรียนอย่างไร จึงจะตัดสินใจได้ว่าบรรลุถึงจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

จากคำถามพื้นฐานทั้ง 4 ข้อนี้ ชี้ให้เห็นว่า การพัฒนาหลักสูตรในแต่ละขั้นตอนต้องคำนึงถึง การกำหนดจุดมุ่งหมาย การกำหนดประสบการณ์ทางการศึกษา การจัดประสบการณ์ทางการศึกษาให้ผู้เรียนและประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร ซึ่งรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของไทเลอร์ นำเสนอดังภาพ

ภาพประกอบ 18 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของไทเลอร์ (Tyler)

ที่มา (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2545)

จากรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของไทเลอร์ในภาพที่ 19 อธิบายรายละเอียดในแต่ละประเด็นได้ดังนี้

1.1 การกำหนดจุดมุ่งหมาย

ก่อนจะกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรนั้นจะต้องอาศัยข้อมูลพื้นฐานจากแหล่งต่าง ๆ 3 แหล่ง ประกอบด้วย แหล่งแรกคือ แหล่งข้อมูลด้านเนื้อหาวิชาแหล่งที่สอง คือ แหล่งข้อมูลทางด้านสังคม ได้แก่ ค่านิยม ความเชื่อ และดำรงชีวิตในสังคม โครงสร้างที่สำคัญในสังคม และความมุ่งหวังทางสังคม และแหล่งที่สาม คือ แหล่งข้อมูลด้านตัวผู้เรียน ซึ่งเกี่ยวข้องกับความต้องการความสนใจ ความสามารถและคุณลักษณะผู้เรียนที่ประเทศชาติต้องการ แล้วนำข้อมูลนั้นมาประมวลเข้าด้วยกันจนเป็นจุดมุ่งหมายอย่างกว้างๆ ของหลักสูตรหรือจุดมุ่งหมายชั่วคราว จากนั้นจุดมุ่งหมายชั่วคราวจะได้รับการกลั่นกรองจากข้อมูลด้านปรัชญาการศึกษา และจิตวิทยาการเรียนรู้ซึ่งจะตัดทอนจุดมุ่งหมายที่ไม่จำเป็นออกและทำให้จุดมุ่งหมายมีความชัดเจนขึ้น จุดมุ่งหมายที่ได้นี้จะจุดมุ่งหมายที่แท้จริงในการพัฒนาหลักสูตร จากนั้นจึงเลือกและจัดประสบการณ์เรียนรู้สำหรับผู้เรียนเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

1.2 การเลือกและจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การเลือกและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่คาดหวังจะให้ผู้เรียนมีประสบการณ์การอย่างไร กิจกรรมที่จัดทั้งในการเรียนการสอน และส่วนเสริมหลักสูตรนั้นทั้งนี้ก็เพื่อจะให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไป เพื่อตอบสนองจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ไทเลอร์ได้เสนอเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ไว้ดังนี้

1.2.1 ผู้เรียนควรมีโอกาสฝึกพฤติกรรมและเรียนรู้เนื้อหาตามที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมาย

1.2.2 กิจกรรมและประสบการณ์ นั้นควรจะทำให้ผู้เรียนพึงพอใจที่จะปฏิบัติตามพฤติกรรมที่ได้ระบุไว้ในจุดมุ่งหมาย

1.2.3 กิจกรรมและประสบการณ์นั้นควรจะอยู่ในขอบข่ายความพอใจที่พึงปฏิบัติได้

1.2.4 กิจกรรมและประสบการณ์หลาย ๆ ด้านของการเรียนรู้จะนำไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้เพียงข้อเดียว

1.2.5 กิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้เพียงหนึ่งอย่างอาจตอบสนองจุดมุ่งหมายหลายๆ ข้อได้

นอกจากนั้น ไทเลอร์ ยังเน้นเกี่ยวกับการพิจารณาการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ว่าต้องคำนึงความสัมพันธ์ในด้านเวลาต่อเวลา และเนื้อหาต่อเนื้อหา เรียกว่า เป็นความสัมพันธ์แบบ แนวตั้ง (Vertical) กับแนวนอน (Horizontal) ซึ่งมีเกณฑ์ในการ พิจารณาดังนี้

1) ความต่อเนื่อง (Continuity) หมายถึง ความสัมพันธ์ในแนวตั้งขององค์ประกอบของตัวหลักสูตรจากระดับหนึ่งไปยังอีกระดับหนึ่งที่สูงขึ้นไป เช่น ในวิชาทักษะต้องเปิดโอกาสให้มีการฝึกทักษะในกิจกรรมและประสบการณ์บ่อย ๆ และต่อเนื่องกัน

2) การจัดช่วงลำดับ (Sequence) หมายถึง หมายถึง ความสัมพันธ์ในแนวตั้งของส่วนองค์ประกอบของตัวหลักสูตรจากสิ่งที่เกิดก่อนไปสู่สิ่งที่เกิดขึ้นภายหลังหรือจากสิ่งที่มีความง่ายไปสู่สิ่งที่มีความยาก ดังนั้นการจัดกิจกรรมและประสบการณ์มีการเรียงลำดับก่อนหลังก็เพื่อให้ได้เรียนเนื้อหาที่มีความลึกซึ้งยิ่งขึ้น

3) การบูรณาการ (Integration) หมายถึง ความสัมพันธ์ในแนวตั้งของส่วนองค์ประกอบของตัวหลักสูตร จากหัวข้อเนื้อหาหนึ่งไปยังอีกหัวข้อเนื้อหาหนึ่งของรายวิชาหรือจากรายวิชาอื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกัน การจัดประสบการณ์ จึงเป็นลักษณะที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เพิ่มพูนความคิดเห็น และได้แสดงพฤติกรรมที่สอดคล้องกัน

เนื้อหาที่เรียนเป็นการเพิ่มพูนความสามารถทั้งหมดของผู้เรียนที่จะได้ใช้ประสบการณ์ในสถานการณ์ที่แตกต่างกันประสบการณ์เรียนรู้จึงเป็นแบบแผนของปฏิสัมพันธ์ (Integration) ระหว่างผู้เรียนกับประสบการณ์แวดล้อม

1.3 การประเมินผล เพื่อที่จะตรวจสอบว่าการจัดการเรียนการสอนได้บรรลุจุดประสงค์ตามที่กำหนดไว้หรือไม่ สมควรจะมีการปรับแก้ไขในส่วนใดบ้าง ควรพิจารณาจากสิ่งต่อไปนี้

1.3.1 กำหนดจุดประสงค์ที่จะวัดและพฤติกรรมที่คาดหวัง

1.3.2 วัดและวิเคราะห์สถานการณ์ที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมเหล่านั้น

1.3.3 สํารวจข้อมูลเพื่อสร้างเครื่องมือที่จะวัดพฤติกรรมเหล่านั้นได้อย่างเหมาะสม

1.3.4 ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยใช้เกณฑ์การพิจารณาจากความเป็นปรนัย ความเชื่อมั่น และความเที่ยงตรง

1.3.5 การพิจารณาการประเมินให้เป็นประโยชน์เพื่ออธิบายผลการเรียนรู้เป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม การอธิบายถึงส่วนดีของหลักสูตรหรือสิ่งที่ต้องปรับแก้ไขเป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

จากรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของไทเลอร์ เขาได้ใช้ข้อมูลที่หลากหลายในการคัดเลือกจุดมุ่งหมาย โดยอาศัยข้อมูลด้านเนื้อหาวิชา ข้อมูลทางด้านสังคม และข้อมูลด้านตัวผู้เรียน มาช่วยในการกำหนดจุดมุ่งหมายชั่วคราวแล้วมีการกลั่นกรองด้วยข้อมูลด้านปรัชญาการศึกษา และจิตวิทยาการเรียนรู้ อีกครั้งเพื่อกำหนดเป็นจุดมุ่งหมายที่แท้จริงของหลักสูตร ต่อมาจึงดำเนินการเลือกและจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้หลักความต่อเนื่องจากระดับหนึ่งไปยังอีกระดับหนึ่งที่สูงขึ้น จากสิ่งที่เกิดก่อนไปสู่สิ่งที่เกิดขึ้นภายหลัง หรือจากสิ่งที่มีควมง่ายไปสู่สิ่งที่มีความยากและซับซ้อนและการประเมินผลโดยยึดหลักการใช้เครื่องมือที่มีความเป็นปรนัย มีความเชื่อมั่นได้ และมีความเที่ยงตรง

2. รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของทาบา (Taba Hilda, 1962) เป็นนักการศึกษาอีกผู้หนึ่งที่มีแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาหลักสูตร ที่มีขั้นตอนคล้ายรูปแบบของไทเลอร์ ซึ่งประกอบด้วย 7 ขั้นตอนดังนี้

2.1 การศึกษาวิเคราะห์ความต้องการ (Diagnosis of Needs) ตรวจสอบสภาพปัญหาและความต้องการ และความจำเป็นต่าง ๆ ของสังคมและผู้เรียน

2.2 การกำหนดจุดมุ่งหมาย (Formulation of Objective) กำหนดจุดมุ่งหมายให้ชัดเจนหลังจากได้ศึกษาวิเคราะห์ความต้องการแล้ว

2.3 การเลือกเนื้อหาสาระ (Selection of Content) จุดมุ่งหมายที่กำหนดแล้วจะมีส่วนช่วยเหลือในการเลือกเนื้อหาสาระ ซึ่งนอกจากจะต้องให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย วัยและความสามารถของผู้เรียนแล้ว ยังต้องมีความเชื่อถือและมีความสัมพันธ์ต่อผู้เรียนด้วย

2.4 การจัดรวบรวมเนื้อหาสาระ (Organization of Content) เนื้อหาสาระที่เลือกได้ต้องนำมาจัดลำดับ โดยคำนึงถึงความต่อเนื่อง ความยากง่าย วุฒิภาวะ ความสามารถและความสนใจของผู้เรียน

2.5 การคัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ (Selection of Learning Experiences)
ครูผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องคัดเลือกประสบการณ์เรียนรู้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและ
จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

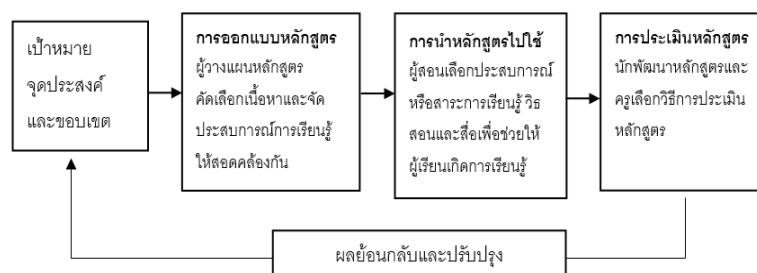
2.6 การจัด ประสบการณ์ เรียนรู้ (Organization of Learning Experiences)
ประสบการณ์เรียนรู้ควรจัดโดยคำนึงถึงเนื้อหาสาระและความต่อเนื่อง

2.7 การกำหนดสิ่งที่จะประเมินและวิธีการประเมินผล (Determination of What to
Evaluate and of the Ways and Means of Doing it) คือ การตัดสินใจว่าจะต้องประเมินอะไรเพื่อ
ตรวจสอบว่าบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ และกำหนดด้วยว่าจะใช้วิธีประเมินอย่างไร

ภาพประกอบ 19 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของทาบา

3. รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของของเซย์เลอร์และอเล็กซานเดอร์ (Saylor J. Galen, 1974)
ได้นำเสนอรูปแบบ การพัฒนาหลักสูตรที่มีขั้นตอนสัมพันธ์ต่อเนื่องกันดังภาพต่อไปนี้

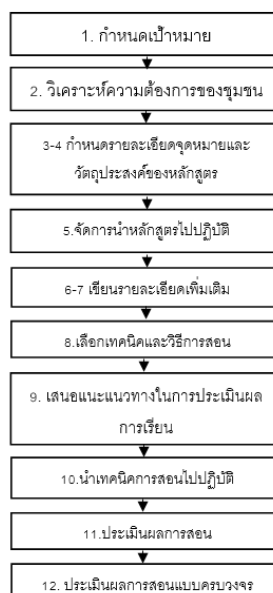

ภาพประกอบ 20 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของเซย์เลอร์และอเล็กซานเดอร์

ที่มา : (Saylor J. Galen, 1974)

จากภาพ 20 จะเห็นได้ว่าเซย์เลอร์และอเล็กซานเดอร์ได้เสนอรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรที่เป็นเชิงระบบ โดยเริ่มที่การกำหนดเป้าหมายของหลักสูตรไว้ก่อน แล้วจึงออกแบบสร้างหลักสูตร หลังจากนั้นจึงนำหลักสูตรไปใช้ และประเมินผลหลักสูตรตามลำดับ ซึ่งเมื่อประเมินผลแล้วต้องมีการนำผลที่ได้จากการประเมินไปปรับปรุงหลักสูตรอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้ได้หลักสูตรที่มีคุณภาพสูงขึ้น กระบวนการพัฒนาหลักสูตรนี้จะดำเนินการต่อเนื่องกันเป็นวงจรที่ไม่มีที่สิ้นสุด

4.รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของโอลิวา (Oliva Peter F, 1982) ได้นำเสนอรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรไว้ 12 ขั้นตอนสรุปได้ ดังภาพต่อไปนี้

ภาพประกอบ 21 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของโอลิวา (Oliva Peter F, 1982)

จากภาพ 21 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของโอสิวา อธิบายแต่ละขั้นตอนการดำเนินการได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดเป้าหมาย โดยการกำหนดเป้าหมายของหลักสูตรที่คาดหวังไว้ให้เกิดกับผู้เรียน

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์ความต้องการของชุมชน โดยวิเคราะห์ความต้องการของชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่

ขั้นที่ 3 และ 4 กำหนดรายละเอียดของจุดหมาย และวัตถุประสงค์ของหลักสูตรซึ่งขึ้นอยู่กับเป้าหมายใหญ่ ความเชื่อและความต้องการในขั้นที่ 1 และ 2 ที่กำหนดไว้

ขั้นที่ 5 จัดการและการนำหลักสูตรไปปฏิบัติ รวมทั้งกำหนดโครงสร้างที่จะให้มีการจัดการเกี่ยวกับหลักสูตร

ขั้นที่ 6 และ 7 เขียนรายละเอียดเพิ่มเติม เกี่ยวกับจุดหมายและวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน

ขั้นที่ 8 เลือกเทคนิควิธีการสอนที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน

ขั้นที่ 9 เสนอแนะแนวทางในการประเมินผลการเรียนของนักเรียน

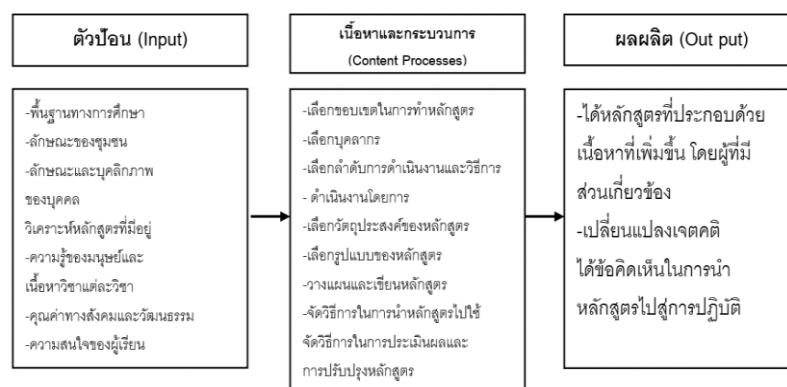
ขั้นที่ 10 นำเทคนิคการสอนไปปฏิบัติ เป็นการนำหลักสูตรลงสู่การปฏิบัติการสอนในชั้นเรียน

ขั้นที่ 11 ประเมินผลการสอน เมื่อสอนแล้วจึงมีการติดตามประเมินผลผู้เรียนตามจุดหมายที่หลักสูตรกำหนดไว้

ขั้นที่ 12 ประเมินผลการสอนแบบครบวงจร เป็นการประเมินผลการเรียนการสอนให้ครอบคลุมทุกเรื่องที่หลักสูตรกำหนดไว้

รูปแบบนี้สามารถนำไปใช้ได้หลายทาง เป็นต้นว่าเป็นการนำเสนอกระบวนการของการพัฒนาหลักสูตรได้ครบถ้วน ผู้ที่มีหน้าที่ในการพัฒนาหลักสูตรของแต่ละวิชาสามารถนำไปวางแผนหลักสูตร และออกแบบตั้งแต่ต้นจนถึงการประเมินผลการเรียนในขณะเดียวกันก็สามารถนำมาพัฒนาหลักสูตรร่วมกันทั้งโรงเรียน หรืออาจให้มีการบูรณาการเนื้อหาเข้าด้วยกัน เช่น การจัดการศึกษาเพื่ออาชีพกิจกรรมนอกห้องเรียน นอกจากนี้แล้วรูปแบบนี้ ยังมุ่งประเด็นไปที่ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้สามารถนำมาใช้ในการตัดสินใจ และยังช่วยให้ผู้พัฒนาหลักสูตรนั้นมาให้ความสำคัญกับองค์ประกอบของการสอนมากขึ้น

5. รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของโบซอง (Beauchamp) โบซอง (Beauchamp George A, 1981) ได้เสนอรูปแบบการพัฒนาหลักสูตร แบบเชิงระบบ (Model of Curriculum System) ซึ่งระบบประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ สำคัญ คือ ตัวป้อน เนื้อหาและกระบวนการ และผลผลิต ดังภาพต่อไปนี้

ภาพประกอบ 22 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของโบซอง

ที่มา: โบซอง (Beauchamp George A, 1981)

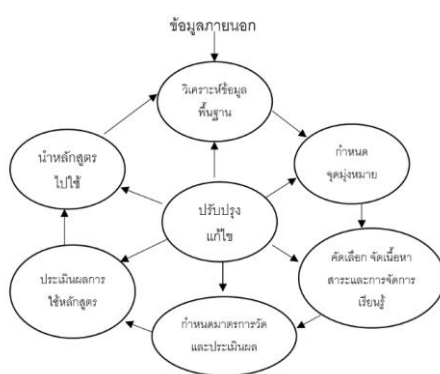
จากภาพ 22 จะเห็นได้ว่ารูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของโบซองเริ่มจากการวิเคราะห์ตัวป้อนเข้าของระบบหลักสูตร โดยพิจารณาถึงพื้นฐานทางการศึกษา ลักษณะของชุมชน ลักษณะและบุคลิกภาพของบุคคล รวมทั้งยังได้วิเคราะห์หลักสูตรที่มีอยู่ความรู้ของมนุษย์และเนื้อหาวิชาแต่ละวิชาคุณค่าทางสังคมและวัฒนธรรม และความสนใจของผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลเหล่านี้มากำหนดขอบเขตในการทำหลักสูตรเลือกบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เลือกลำดับการดำเนินงานและวิธีการดำเนินงานโดยเลือกวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เลือกรูปแบบของหลักสูตร วางแผนและเขียนหลักสูตร จัดวิธีการในการนำหลักสูตรไปใช้ ตลอดจนวิธีการประเมินผลและการปรับปรุงหลักสูตร สำหรับด้านผลผลิตนั้นจะได้หลักสูตรที่ประกอบด้วย เนื้อหาที่เพิ่มขึ้น โดยอาศัยผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้ช่วยกันสร้างขึ้น มีการเปลี่ยนแปลงเจตคติ และได้ข้อคิดเห็นในการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ

4.4 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของนักการศึกษาไทย

มีนักการศึกษาไทยที่นำเสนอเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรไว้หลายท่านแต่นำมากล่าวในที่นี้บางท่าน ประกอบด้วย รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของสงัด อุทรานันท์, วิชัย วงษ์ใหญ่, ชำรง บัวศรี และรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของผู้เขียนที่ได้สังเคราะห์ไว้ในตอนท้ายของเรื่องนี้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของ สจ๊ด อุทรานันท์

(สจ๊ด อุทรานันท์, 2532) ได้เสนอแนะวัฏจักรของกระบวนการพัฒนาหลักสูตรไว้ 7 ขั้นตอน ดังภาพต่อไปนี้

ภาพประกอบ 23 อธิบายวัฏจักรของกระบวนการพัฒนาของ สจ๊ด อุทรานันท์
ที่มา ของ (สจ๊ด อุทรานันท์, 2532)

จากภาพที่ 23 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของ สจ๊ด อุทรานันท์ อธิบายวัฏจักรของกระบวนการพัฒนาหลักสูตรทั้ง 7 ขั้นตอนได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน เป็นกระบวนการที่มีความสำคัญและเป็นขั้นตอนของการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้ทราบถึงสภาพปัญหา ความต้องการของสังคม และผู้เรียนจะช่วยให้สามารถจัดหลักสูตรให้สนองความต้องการและสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้

ขั้นที่ 2 การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เป็นขั้นตอนที่กระทำหลังจากได้วิเคราะห์และได้ทราบถึงสภาพปัญหา ตลอดจนความต้องการต่าง ๆ การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรนั้น เป็นการมุ่งแก้ไขปัญหา และสนองความต้องการที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นที่ 3 การคัดเลือก การจัดเนื้อหาสาระ และการจัดการเรียนรู้ เนื้อหาสาระและประสบการณ์เรียนรู้ที่นำมาจัดไว้ในหลักสูตรต้องผ่านการพิจารณากลั่นกรองตามความเหมาะสม และสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่หลักสูตรกำหนดไว้

ขั้นที่ 4 การกำหนดมาตรฐานการวัดผลประเมินผล ขั้นนี้มุ่งที่จะหาเกณฑ์มาตรฐานเพื่อใช้ในการวัดประเมินว่า จะวัดผลประเมินผลอะไรบ้าง จึงสอดคล้องกับเจตนารมณ์หรือจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ขั้นที่ 5 การทดลองใช้หลักสูตร ขั้นตอนนี้มุ่งหาจุดอ่อนหรือข้อบกพร่องต่าง ๆ ของหลักสูตร หลังได้มีการร่างหลักสูตรเสร็จแล้ว ทั้งนี้เพื่อหาวิธีแก้ไขและปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

ขั้นที่ 6 การประเมินผลการใช้หลักสูตร หลังจากได้นำหลักสูตรไปทดลองใช้แล้ว ก็ควรประเมินผลจากการใช้ว่า หลักสูตรที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสม สอดคล้องและมีจุดใดบ้างที่ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขบ้าง

ขั้นที่ 7 การปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร หลังจากที่ได้มีการตรวจสอบและประเมินเบื้องต้นแล้วหาพบว่ายังมีข้อบกพร่องจะต้องแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องหรือเหมาะสมก่อนที่จะนำหลักสูตรไปใช้ในสถานการณ์จริง ทั้งนี้เพื่อให้หลักสูตรได้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

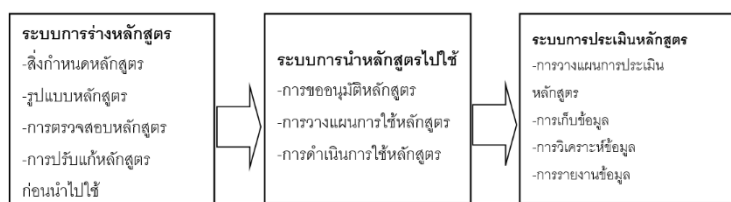
จากแนวคิดข้างต้นสรุปได้ว่าขั้นตอนของการพัฒนาหลักสูตรควรประกอบด้วยขั้นตอนหลักๆ คือ การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การคัดเลือกเนื้อหาสาระ การกำหนดแนวทางการวัดผลการประเมินผลการใช้และการปรับปรุงแก้ไข การนำหลักสูตรไปใช้ และนำมาปรับปรุงแก้ไข

2. รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของ

(วิชัย วงษ์ใหญ่ อ่างในชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2556) ได้เสนอรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรแบบครบวงจร (Integrated Curriculum Development Model) ซึ่งเป็นรูปแบบที่ประกอบด้วยระบบใหญ่ ๆ 3 ระบบ คือ ระบบการร่างหลักสูตร ระบบการนำหลักสูตรไปใช้ และระบบการประเมินหลักสูตรระบบทั้งสามจะสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน เพื่อให้เกิดภาพรวมที่เป็นเอกภาพของกระบวนการพัฒนาหลักสูตร ดังภาพต่อไปนี้

2. รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของ

(วิชัย วงษ์ใหญ่ อ่างในชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2556) ได้เสนอรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรแบบครบวงจร (Integrated Curriculum Development Model) ซึ่งเป็นรูปแบบที่ประกอบด้วยระบบใหญ่ ๆ 3 ระบบ คือ ระบบการร่างหลักสูตร ระบบการนำหลักสูตรไปใช้ และระบบการประเมินหลักสูตรระบบทั้งสามจะสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน เพื่อให้เกิดภาพรวมที่เป็นเอกภาพของกระบวนการพัฒนาหลักสูตร ดังภาพต่อไปนี้

ภาพประกอบ 24 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของ วิชัย วงษ์ใหญ่ ทั้ง 3 ระบบ

จากภาพ 24 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของ วิชัย วงษ์ใหญ่ ทั้ง 3 ระบบ มีรายละเอียดแต่ละระบบดังนี้

2.1 ระบบการร่างหลักสูตร ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนย่อย ๆ คือ

2.1.1 สิ่งกำหนดหลักสูตร คือ ขั้นตอนของการเตรียมศึกษาข้อมูลพื้นฐานด้านต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้สำหรับการพัฒนาหลักสูตร อันได้แก่

2.1.1.1. สิ่งกำหนดทางวิชาการ เป็นสิ่งสำคัญยิ่ง นักพัฒนาหลักสูตรต้องพยายามหาวิธีปรับความหลากหลายทางความคิดของผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ และความสำคัญของสาขาวิชาต่าง ๆ ให้มีเอกภาพ เป็นไปตามหลักการและโครงสร้างของหลักสูตรที่กำหนดไว้

2.1.1.2. สิ่งกำหนดทางสังคม วัฒนธรรมและเศรษฐกิจ เป็นสิ่งที่นักพัฒนาหลักสูตรควรต้องศึกษาข้อมูลพื้นฐานด้านต่าง ๆ ของสิ่งกำหนดเหล่านี้อย่างชัดเจนและถูกต้องตามหลักการ จะช่วยให้การกำหนดรูปแบบ โครงสร้าง และมาตรฐานการศึกษาได้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย ข้อมูลในด้านนี้ ได้แก่ ความเชื่อ ค่านิยม ความคาดหวังของสังคมความต้องการจัดการศึกษา หลักสูตรที่จะพัฒนาในอนาคต ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรควรมีบทบาทอย่างไรในสังคม วัฒนธรรมและเศรษฐกิจ

2.1.1.3 สิ่งกำหนดทางการเมือง จะบ่งชี้ถึงงบประมาณ ระยะเวลาและคุณภาพของการจัดการศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับความจำเป็นตามสภาพการเมือง

2.1.2 รูปแบบหลักสูตร เป็นขั้นตอนการนำข้อมูลพื้นฐาน จากสิ่งกำหนดหลักสูตรด้านต่าง ๆ มาใช้ เพื่อกำหนดรูปแบบหลักสูตรว่าควรมีลักษณะใด ควรมีโครงสร้างและองค์ประกอบหลักสูตรอย่างไร ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นภาพรวมและมาตรฐานการศึกษาของแต่ละหลักสูตร

2.1.3 การตรวจสอบหลักสูตร เป็นขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพและศึกษาความเป็นไปได้ของหลักสูตรที่ร่างขึ้น เพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง วิธีการตรวจสอบมีหลายวิธี เช่น จัดประชุมสัมมนาผู้เชี่ยวชาญและผู้มีประสบการณ์ตรงในเรื่องนั้นวิจัยเอกสารหลักสูตร การใช้

เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) การทดลองใช้หลักสูตรเพื่อให้ได้ข้อมูลที่น่าไปสู่การปรับแก้ก่อนนำไปใช้ต่อไป

2.1.4 การปรับแก้หลักสูตรก่อนนำไปใช้ เป็นการนำข้อมูลจากข้อ 3.1.3 ที่ได้จัดหรือสังเคราะห์เป็นหมวดหมู่ชัดเจน มาปรับแก้ไขหลักสูตรอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ควรทบทวนให้รอบคอบว่าข้อมูลส่วนใดที่จะใช้เพื่อปรับแก้หลักสูตรส่วนใดและถ้าปรับแก้แล้วจะไปกระทบหลักการและโครงสร้างของหลักสูตรมากนักน้อยเพียงใดรวมทั้งชี้แนวทางปฏิบัติให้ชัดเจนขึ้นหรือไม่

2.2 ระบบการใช้หลักสูตร ประกอบด้วยขั้นตอนย่อย 3 ขั้นตอนคือ

2.2.1 การขออนุมัติหลักสูตร เมื่อได้ตรวจสอบคุณภาพและปรับแก้ไขหลักสูตรเรียบร้อยแล้ว ขั้นตอนต่อไปก่อนจะนำหลักสูตรไปใช้ ก็คือต้องนำหลักสูตรไปเสนอหน่วยงานระดับสูงเพื่อขอความเห็นชอบให้นำไปใช้ได้ เช่น ขออนุมัติผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา หรือกระทรวงศึกษาธิการ หรือหน่วยงานที่มีอำนาจในการอนุมัติใช้หลักสูตร

2.2.2 การวางแผนการใช้หลักสูตร เป็นขั้นตอนที่ดำเนินควบคู่กันกับขั้น 2.2.1 เพราะต้องรอขออนุมัติหลักสูตร ขั้นนี้เป็นการวางแผนการใช้หลักสูตรประกอบด้วย

2.2.2.1 การประชาสัมพันธ์หลักสูตร

2.2.2.2 การเตรียมงบประมาณ

2.2.2.3 การเตรียมความพร้อมของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร

2.2.2.4 การเตรียมวัสดุหลักสูตร

2.2.2.5 การเตรียมงานบริการสนับสนุนอาคารสถานที่

2.2.2.6 การเตรียมระบบบริหารหลักสูตรของสถาบันการศึกษา

2.2.2.7 การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการให้กับผู้สอน

2.2.2.8 การประเมินผลและติดตามการใช้หลักสูตร

2.2.3 นั้นดำเนินการใช้หลักสูตรหรือบริหารหลักสูตร ถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญ ดังมีคำกล่าวว่า “หลักสูตรแม้จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอย่างไร ถ้าผู้สอนไม่สนใจไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการเรียนการสอน หลักสูตรใหม่นั้นก็ไม่มี ความหมาย” ดังนั้น การพัฒนาหลักสูตรจะต้องใช้ศาสตร์ คือ การวางแผนการใช้อย่างเป็นระบบและในเทคโนโลยีการศึกษามาช่วยเสริมแล้ว ยังต้องใช้ศิลป์ คือต้องสร้างความเข้าใจกับผู้ที่ใช้หลักสูตรให้ชัดเจนซึ่งได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาผู้สอนและผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญมากในการทำให้การใช้หลักสูตรประสบความสำเร็จ

2.3 ระบบการประเมินหลักสูตร คือขั้นตอนสุดท้ายของการพัฒนาหลักสูตรเป็นกระบวนการเปรียบเทียบระหว่างผลการใช้หลักสูตรที่วัดได้กับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรว่าการปฏิบัติจริงนั้นได้ผลใกล้เคียงกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ จุดประสงค์ของการประเมินหลักสูตรคือ

2.3.1 เพื่อศึกษาว่าหลักสูตรเมื่อนำไปปฏิบัติจริงได้ผลเพียงใด บรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่

2.3.2 เพื่อค้นหาแนวทางปรับปรุงหลักสูตร หากพบสิ่งบกพร่อง

2.3.3 เพื่อวิเคราะห์ข้อดีและข้อเสียของวิธีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

2.3.4 เพื่อช่วยการตัดสินใจของฝ่ายบริหารว่า ควรจะใช้หลักสูตรนี้ต่อไปอีกหรือไม่ โดยระบบการประเมินหลักสูตร มีดังนี้

2.3.4.1 การวางแผนการประเมินหลักสูตรว่าจะประเมินหลักสูตรในส่วนใดบ้าง เช่น ประเมินเอกสารหลักสูตร ประเมินระบบย่อย ๆ ของระบบหลักสูตร หรือประเมินทั้งระบบ พร้อมทั้งวางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูล

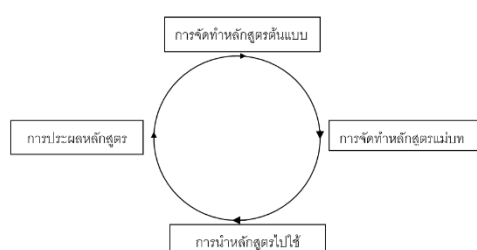
2.3.4.2 การเก็บข้อมูล คือการรวบรวมข้อมูลให้เป็นหมวดหมู่ตามที่วางแผน

2.3.4.3 การวิเคราะห์ข้อมูล คือการนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมจาก 2.3.4.2 มาวิเคราะห์ตามแผนที่กำหนด

2.3.4.4 การรายงานข้อมูล คือการจัดทำรายงานเพื่อประกอบการตัดสินใจของผู้บริหารและเพื่อการตัดสินใจคุณค่าของหลักสูตรว่า เป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่ต้องปรับปรุงแก้ไขส่วนใด

3.รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของ อังร บัวศรี

(อังร บัวศรี, 2542) ได้เสนอวงจรการพัฒนาหลักสูตรว่าไม่ได้แค่การจัดทำหลักสูตรต้นแบบและหลักสูตรแม่บทเท่านั้น กระบวนการทั้งหมดของการพัฒนาหลักสูตรต้องประกอบด้วยกิจกรรมที่สำคัญอีกสองขั้นตอนคือการนำหลักสูตรไปใช้และการประเมินผลหลักสูตร ดังภาพต่อไปนี้

ภาพประกอบ 25 กระบวนการพัฒนาหลักสูตรของ: (อังร บัวศรี, 2542)

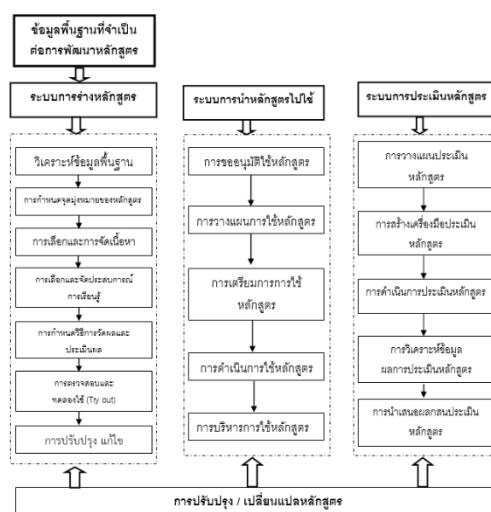
จากภาพ 25 กระบวนการพัฒนาหลักสูตรของ อํารง บัวศรี มีลักษณะเป็นวัฏจักรโดยเริ่มต้นด้วยการจัดทำหลักสูตรต้นแบบไปจนกระทั่งถึงการประเมินผลหลักสูตรแล้วจึงย้อนกลับมาจัดทำหลักสูตรต้นแบบอีกครั้ง และหมุนเป็นวงจรรอบอย่างต่อเนื่องต่อไป

สำหรับการจัดทำหลักสูตรต้นแบบนั้น ขั้นตอนในการดำเนินงานก็คือการดำเนินงานเพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตร โดยมีขั้นตอนในการปฏิบัติ 10 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้ (อํารง บัวศรี, 2542)

- 3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน
- 3.2 การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
- 3.3 การกำหนดรูปแบบและโครงสร้างของหลักสูตร
- 3.4 การกำหนดจุดประสงค์ของวิชา
- 3.5 การเลือกเนื้อหา
- 3.6 การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้
- 3.7 การกำหนดประสบการณ์การเรียนรู้
- 3.8 การกำหนดยุทธศาสตร์การเรียนการสอน
- 3.9 การประเมินผลการเรียนรู้
- 3.10 การจัดทำวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน

เมื่อดำเนินการครบทั้ง 10 ขั้นตอนแล้วก็จะได้หลักสูตรต้นแบบ ซึ่งมีทุกสิ่งทุกอย่างพร้อมที่จะนำไปทำการทดลองเพื่อให้ได้หลักสูตรแม่บทสำหรับใช้ได้ทั่วไปในระบบการศึกษาต่อไป

จากรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของนักการศึกษาต่างประเทศและในประเทศไทยข้างต้น ผู้เขียนนำมาสรุปเป็นรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรได้ดังภาพต่อไปนี้

ภาพประกอบ 26 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตร

จากภาพ 26 อธิบายได้ว่า รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรนั้นต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ เป็นวัฏจักรที่สามารถพัฒนา ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงหลักสูตรได้เสมอในทุกส่วนโดยในรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรนั้นจะประกอบด้วย 3 ระบบหลัก คือ ระบบร่างหลักสูตรระบบการนำหลักสูตรไปใช้ และระบบการประเมินหลักสูตร ซึ่งทั้งสามระบบนี้จะต้องอาศัยข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นต่อการพัฒนาหลักสูตร อันได้แก่ ข้อมูลด้านปรัชญาการศึกษา สังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี รวมทั้งพัฒนาการและความสนใจของผู้เรียน มาเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการดำเนินการร่างหลักสูตรจนแล้วเสร็จ แล้วจึงนำไปใช้และประเมินผลหลักสูตรในที่สุด ซึ่งทั้งสามระบบนี้จะสามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงได้เสมอโดยแต่ละระบบประกอบด้วยขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. ระบบการร่างหลักสูตร จะเริ่มที่การนำข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นในการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งได้มีการเก็บรวบรวมไว้มาวิเคราะห์เพื่อนำไปกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรรวมทั้งเป็นแนวทางในการเลือกและการจัดเนื้อหา การเลือกและจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และการกำหนดวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ หลังจากได้หลักสูตรฉบับร่างแล้วจึงนำไปตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับหลักสูตรนั้น เพื่อช่วยกลั่นกรองความสมบูรณ์ของหลักสูตรอีกครั้ง ซึ่งอาจมีการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ แล้วจึงนำไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างที่คล้ายกับผู้เรียนที่จะนำไปใช้จริง แล้วนำผลการทดลองใช้ที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งจะให้ได้หลักสูตรที่สมบูรณ์และมีคุณภาพสูงขึ้น

2. ระบบการนำหลักสูตรไปใช้ จะเริ่มที่การขออนุมัติใช้หลักสูตรจากหน่วยงานที่มีอำนาจในการอนุมัติใช้หลักสูตร หลังจากนั้นจึงมีการวางแผนการใช้หลักสูตรการเตรียมการการใช้หลักสูตร การดำเนินการใช้หลักสูตร และการบริหารการใช้หลักสูตรให้ประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

3. ระบบการประเมินหลักสูตร เริ่มด้วยการวางแผนประเมินหลักสูตรแล้วจึงมีการสร้างเครื่องมือประเมินหลักสูตร ให้ครอบคลุมประเด็นสำคัญต่าง ๆ ในการประเมิน แล้วจึงดำเนินการประเมินหลักสูตร การวิเคราะห์ข้อมูลผลการประเมินหลักสูตรและการนำเสนอผลการประเมินหลักสูตรไปปรับปรุงแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงหลักสูตรต่อไปซึ่งอาจมีการปรับปรุงส่วนใดส่วนหนึ่งของหลักสูตร หรืออาจกระทำการแก้ไขทั้งระบบร่างหลักสูตร ระบบการนำหลักสูตรไปใช้ และระบบการประเมินหลักสูตรเลยก็ได้ขึ้นอยู่กับผลการประเมินหลักสูตรที่ได้

สรุปได้ว่าการพัฒนาหลักสูตรต้องดำเนินการอย่างมีหลักการ มีระบบ และพัฒนาอย่างต่อเนื่องโดยอาศัยการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมาช่วยในการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งการพัฒนาหลักสูตรต้องดำเนินการให้ครบทั้ง 3 ระบบ คือระบบการร่างหลักสูตร ระบบการนำหลักสูตรไปใช้ และระบบการประเมินหลักสูตร ซึ่งหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้ทันสมัยอยู่เสมอเป็นวัฏจักรการพัฒนาที่ไม่หยุดยั้งเพื่อให้ได้หลักสูตรที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา

4.5. เทคนิคเดลฟาย

เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย เป็นเทคนิคที่ได้รับการยอมรับในหมู่นักวิจัยทางการศึกษาเนื่องจากเป็นการขอความคิดเห็นของกลุ่มคนที่เป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้รู้ ในข้อมูลที่ได้ขอความคิดเห็น หรือเรียกได้ว่าเป็นกลุ่มของผู้เชี่ยวชาญโดยตรง โดยเป็นความคิดเห็นที่เป็นเอกฉันท์หรือการยึดเสียงข้างมาก ซึ่งเป็นวิธีที่ยอมรับ และนิยมกันแพร่หลายอย่างมากในปัจจุบัน เป็นการศึกษาเพื่อเป็นการวินิจฉัย หรือแสดงความคิดเห็นเพื่อตัดสินใจในการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ โดยไม่มีการเผชิญหน้ากันโดยตรงของผู้เชี่ยวชาญเช่นเดียวกันกับการระดมสมอง (brain storming) จึงทำให้ ผู้เชี่ยวชาญทุกคน สามารถแสดงความคิดเห็นได้ อย่างอิสระ โดยไม่ต้องคำนึงถึงความคิดเห็นของผู้อื่น อีกทั้งยังสามารถป้องกันมิให้ผู้ใดผู้หนึ่งมีอิทธิพลครอบงำการตัดสินใจ ผู้เชี่ยวชาญที่ให้ข้อคิดเห็นสามารถตัดสินใจ โดยใช้ข้อเท็จจริงและเหตุผลอย่างเต็มที่

(นิกร สีแล, 2555) นอกจากนี้ ผู้เชี่ยวชาญยังมีโอกาสถกแถลงความคิดเห็นของตนอย่างรอบคอบทำให้ได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือ และนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจในด้านต่าง ๆ (ชวลิต ชูกำแหง, 2561) ดังที่ เคอร์ (Kerr, 2001) ได้กล่าวถึงเทคนิคเดลฟายว่า กระบวนการเดลฟายได้รับ

การออกแบบที่นำไปสู่การได้ฉันทามติของกลุ่ม โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ในปัจจุบันเทคนิคนี้ได้รับความสนใจอย่างมาก ซึ่งกระบวนการเดลฟายนั้น มีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. การไม่เปิดเผยชื่อของผู้ให้ข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล
2. การเก็บข้อมูล กระทำซ้ำโดยการให้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลหลายรอบ
3. การให้ข้อมูลย้อนกลับ เกิดขึ้นระหว่างรอบของการเก็บข้อมูล
4. การสรุปคำตอบของกลุ่มด้วยวิธีการทางสถิติ การวิเคราะห์คำตอบที่ได้จากแต่ละรอบโดยผู้ดำเนินการเดลฟาย สถิตินั้นจะแสดงให้เห็นถึงระดับของความสอดคล้องทางความคิดของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

(นิกร สีแล, 2555) ได้กล่าวถึง คุณลักษณะของเทคนิคเดลฟาย ไว้ว่า 1. ผู้เชี่ยวชาญจะต้องไม่ถูกเปิดเผยว่ามีใครบ้างที่ร่วมในการศึกษาในปัญหาที่ต้องการความคิดเห็นและ 2. ผู้เชี่ยวชาญต้องตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อคำถาม และทุกรอบของการตอบแบบสอบถามซึ่งรอบแรกจะเป็นคำถามปลายเปิด เพื่อแสดงความคิดเห็นของผู้ตอบ

(สุวิมล ร่องวาณิช, 2558) ได้กล่าวถึง หลักการของเทคนิคเดลฟายว่ามี 3 ประการ ดังนี้

1. การกำหนดโครงสร้างของเส้นทางการส่งผ่านข้อมูลข่าวสาร
2. การกำหนดวิธีการของการตอบกลับของข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ
3. การไม่เปิดเผยความคิดเห็นที่เป็นคำตอบของผู้เชี่ยวชาญ เทคนิคนี้เหมาะสมกับการใช้กับการคาดการณ์ ที่ไม่ซับซ้อน โดยส่วนใหญ่แล้ววิธีนี้ สามารถนำไปใช้ควบคู่กับเทคนิคเชิงอนาคตอื่น ๆ ได้

7.1 ขั้นตอนของเทคนิคเดลฟาย

ฟาวเลส (Fowles, 1978) ได้แบ่งขั้นตอนของเทคนิคเดลฟายไว้ 10 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. กำหนดทีมท างานในการใช้เดลฟาย
2. เลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในกระบวนการเดลฟาย
3. สร้างแบบสอบถามรอบแรก ทดสอบความเหมาะสมของแบบสอบถามไม่ให้เกิดความคลุมเครือ
4. ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มผู้ให้ข้อมูล
5. วิเคราะห์แบบสอบถามรอบแรก

6. เตรียมแบบสอบถามรอบที่สอง
7. ส่งแบบสอบถามรอบที่สองไปยังกลุ่มผู้ให้ข้อมูล
8. วิเคราะห์คำตอบจากรอบสอง
9. ทำซ้ำได้หลายรอบจนกว่าได้ฉันทามติ
10. ขั้นสุดท้ายเป็นการจัดทำรายงานเพื่อนำเสนอข้อมูล

(ชนิตา รัชพลเมือง, 2551) ได้กล่าวไว้ว่า หัวใจสำคัญของการวิจัยแบบเทคนิค เดลฟายอีกประการหนึ่งคือ แบบสอบถาม ซึ่งจำเป็นต้องมีหลายชุดเนื่องจากต้องใช้ความคิดเห็นที่มั่นใจแน่นอนของผู้เชี่ยวชาญ จึงต้องมีการสอบถามซ้ำหลายครั้ง กล่าวคือ

1. ในขั้นแรกผู้วิจัยจะต้องกำหนดกรอบของการวิจัยเนื่องจากประเด็นที่จะศึกษาเป็นประเด็นเชิงคุณลักษณะที่มีขอบข่ายกว้าง การกำหนดกรอบของการวิจัยจะทำให้เห็นภาพของการวิจัยชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งแบบสอบถามฉบับแรก ซึ่งจะเป็น ค าถามกว้าง ๆ เพื่อให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็น ข้อมูลที่ได้จากการสอบถามในรอบแรกจะถูกนำมารวบรวมเป็น ข้อกระทง ในแบบสอบถามรอบที่ สอง แต่ถ้าผู้วิจัยได้ ศึกษาค้นคว้า ข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ อย่างครอบคลุมครบถ้วนแล้วก็อาจเริ่มที่คำถามปลายปิดได้ แล้วส่งแบบสอบถามครั้งที่ 1

2.แบบสอบถามรอบที่สอง เป็นขั้นตอนที่สำคัญและยากมากที่สุดของการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย ผู้วิจัยต้องนำข้อมูลที่ได้ ตัดทอนข้อความที่ซ้ำกัน ข้อความที่รวบรวมมาจะถูกนำมาเป็นข้อกระทงในลักษณะ มาตราประเมินค่า แล้วแต่ความเหมาะสม การประเมิน ค่าในแบบสอบถามรอบนี้จะเน้นการจัดลำดับความสำคัญ หรือความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ หรือข้อความที่กำหนดขึ้นเป็นข้อกระทง และในบางครั้งอาจให้กำหนดเวลาที่เหตุการณ์นั้น ๆ จะเกิดขึ้นในอนาคตด้วยข้อความในแบบสอบถามรอบนี้จะต้องชัดเจน และผู้ตอบแต่ละคนจะต้องเข้าใจตรงกันในคำถามหรือข้อความเดียวกัน

3. แบบสอบถามรอบที่สาม จะประกอบด้วยคำถามเหมือนกับแบบสอบถาม รอบที่สอง แต่มีการเพิ่มการรายงานให้ผู้เชี่ยวชาญที่เข้าร่วมการวิจัยได้ทราบความคิดเห็นของกลุ่ม โดยแสดงตำแหน่งของฐานนิยม หรือค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของแต่ละข้อคำถาม รวมทั้งตำแหน่งของผู้เชี่ยวชาญนั้น ๆ ตอบในแบบสอบถามรอบที่สอง ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้ ผู้ที่ตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นนั้น ได้ทราบความเหมือนหรือความแตกต่างของคำตอบของตน เมื่อเทียบกับคำตอบของกลุ่ม ซึ่งผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำตอบจะต้องแสดงผลประกอบด้วย

4. แบบสอบถามรอบที่สี่ ซึ่งมีลักษณะเช่นเดียวกับแบบสอบถามรอบที่สาม โดยปกติแล้วนิยมใช้แบบสอบถามสองถึงสามรอบ ซึ่งในบางกรณีผู้วิจัยอาจไม่เริ่มทำการวิจัยจากแบบสอบถามปลายเปิด แต่จะเริ่มด้วยการให้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญให้ค่ากับความสำคัญของข้อกระทงตามมาตราประเมินค่า สำหรับการกำหนดว่าควรมีแบบสอบถามรอบสามหรือสี่หรือไม่ ควรพิจารณาพิสัยระหว่างควอไทล์ประกอบด้วย หากพบว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือมีการเปลี่ยนแปลงน้อย กล่าวคือพิสัยระหว่างควอไทล์แคบมาก อาจยุติกระบวนการวิจัยลงได้

ข้อพึงระวังในการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย แม้ว่าการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายจะเป็นที่รู้จักและถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลาย แต่นักวิจัยจำนวนมาก ยังขาดความระมัดระวังในการใช้เทคนิคเดลฟาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของหัวใจหลักสำคัญ 4 ประการ ของการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย (น้ำผึ้ง มีศิลป์, 2559) นั่นคือ

1. การคัดเลือกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่เป็นผู้ให้ข้อมูลของการวิจัย ควรมีเป็นผู้ที่มีความรู้อย่างแท้จริงในสาขาที่จะทำวิจัย มิใช่การคัดเลือกจากความสนิทสนมส่วนตัวหรือการเข้าถึงง่าย และไม่ควรถือรายชื่อของผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ง่าย ๆ เสนอความคิดเห็นเป็นไปอย่างอิสระ สำหรับจำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ใช้ในการวิจัย ขึ้นอยู่กับลักษณะของกลุ่ม และประเด็นปัญหาที่ศึกษาเป็นสำคัญ คือ หากกลุ่มมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน (Homogeneous Group) อาจใช้กลุ่มตัวอย่างเพียง 10 ถึง 15 คน แต่ถ้ากลุ่มมีความแตกต่างกัน อาจต้องใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวนมาก จากการศึกษาของ แม็คมิลเลียน (Macmillan อ้างในชนิตา รักษ์พลเมือง, 2551) พบว่าหากจำนวนผู้เชี่ยวชาญมีตั้งแต่ 17 คน ขึ้นไปอัตราการลดลงของ ความคลาดเคลื่อน (Error reduction) จะมีน้อยมาก ผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับการคัดเลือกเข้ามาร่วมการวิจัยต้องตอบแบบสอบถามที่กำหนดให้ครบทุกขั้นตอน และโดยทั่วไปแบบสอบถามรอบแรกจะเป็นแบบปลายเปิด ในรอบต่อไปจึงจะเป็นแบบสอบถาม ในลักษณะมาตราประเมินค่า ซึ่งอาจเป็นสเกลตั้งแต่ 1 - 5 หรือ 1 - 6 หรือ 1 - 7 แล้วแต่ความเหมาะสม

2. การกลั่นกรองความรู้ จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญโดยการใช้แบบสอบถามควรมีการให้ข้อมูลย้อนกลับไปยังกลุ่ม ผู้เชี่ยวชาญเพื่อการสำรวจความคิดเห็นของตนเองและข้อสังเกตของกลุ่มเพื่อการตัดสินใจ ดังนั้นจึงไม่อาจยุติ กระบวนการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายได้แม้ว่ามติจะสอดคล้องกันโดยเสียงข้างมากโดยการตอบแบบสอบถามเพียง รอบเดียว โดยการตอบแบบสอบถามนั้นผู้เชี่ยวชาญมีโอกาสที่จะกลั่นกรองอย่างละเอียด รอบรอบ และเพื่อให้มั่นใจในการตัดสินใจ จึงมีการถามย้ำหลาย ๆ รอบ แต่ไม่ได้กำหนดจำนวนรอบที่แน่นอนอาจจะถามเพียง

สองรอบก็ได้ ในกรณีที่แบบสอบถามรอบแรกเป็นมาตราประเมินค่า แต่โดยทั่วไปมักจะถามสามหรือสี่รอบหรืออาจมากกว่า (ชนิตา รักษ์พลเมือง, 2551)

3. การพิจารณาค่าสถิติเพื่อพิจารณามติเสียงข้างมาก ควรมีเกณฑ์ที่ถูกต้องตามลักษณะของเครื่องมือ ที่ใช้ในการประมาณค่าความคิดเห็น จำนวนผู้เชี่ยวชาญและระดับการวัดความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ทั้งนี้เพื่อความรู้หรือความจริงที่ค้นพบนั้นมีความถูกต้อง น่าเชื่อถือ และนำไปใช้ ประโยชน์ ซึ่ง (ชนิตา รักษ์พลเมือง, 2551) ใช้ เกณฑ์ในการตัดสินเพื่อสรุปเป็นความเห็นร่วมกันของผู้เชี่ยวชาญใช้ ค่ามัธยฐาน และฐานนิยม เป็นตัวบ่งชี้ของระดับความเห็นร่วมกัน และใช้ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ไม่เกิน 1.5 จากแบบสอบถามมาตราประเมินค่า 5 ระดับเป็นตัวบ่งชี้ถึงความสอดคล้องต้องกันหรือ ความเป็นเอกฉันท์ของผู้เชี่ยวชาญ จึงต้องมีการใช้แบบสอบถาม ถามซ้ำหลาย ๆ ครั้ง ในแต่ละครั้ง ของแบบสอบถามที่ส่งกลับไปให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนนั้น ผู้วิจัยจะได้แสดงความคิดเห็นที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้องกันในคำตอบแต่ละข้อของแบบสอบถามที่ตอบในครั้งก่อน เพื่อที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะได้ทราบว่าความคิดเห็นของตนเป็นอย่างไร แตกต่างกับความคิดเห็นของคนอื่น ๆ หรือไม่อย่างไร โดยนำวิธีการทางสถิติมาช่วยในการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มทุกครั้ง เพื่อลดการกระจายคำตอบของกลุ่ม และเป็นการยืนยันว่าความคิดเห็นในคำตอบรอบสุดท้ายของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญนั้นเป็นตัวแทนความคิดเห็นของสมาชิกทั้งหมดในกลุ่มด้วย สถิติที่นำมาใช้ในการพิจารณาคำตอบรอบที่สอง และรอบที่สาม เป็นสถิติที่เกี่ยวข้องกับการวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง ได้แก่ ฐานนิยม มัธยฐาน หรือค่าเฉลี่ย

4. นักวิจัย เมื่อตัดสินใจที่จะเลือกใช้เทคนิคเดลฟายในการแสวงหาความรู้ในการทำวิจัยแล้ว ควรทำความเข้าใจในกระบวนการวิจัยด้วย เทคนิคเดลฟายอย่างละเอียด เพื่อไม่ให้เกิดอคติและมายาคติต่อกระบวนการวิจัยที่ตนเองเป็นผู้เลือก ไม่ย่อท้อที่จะ ติดตามและสื่อสารกับผู้เชี่ยวชาญ อีกทั้งยังควรมีความละเอียดรอบคอบในการพิจารณา วิเคราะห์และสรุปผล ข้อมูลด้วยสถิติที่เหมาะสมและความไม่ลำเอียงในคำตอบบางข้อที่ผู้เชี่ยวชาญบางคนอาจจะไม่ตอบรูปแบบของเทคนิคเดลฟาย

(ชัชวาลย์ ทัดศิริวัช, 2553) ได้จำแนกประเภทของเทคนิคเดลฟายที่สอดคล้องกับ (สุวิมล ว่องวาณิช, 2558) ไว้ 2 กลุ่มใหญ่ ได้แก่

1. เทคนิคเดลฟายแบบเดิม (Traditional Delphi Technique) ซึ่งเน้นการใช้แบบสอบถาม หรือสัมภาษณ์ บนกระดาษเป็นสำคัญ เป็นวิธีการรวบรวมความคิดเห็นหรือการตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เกี่ยวกับเหตุการณ์หรือแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยเป็นข้อสรุปที่น่าเชื่อถือ ซึ่งรูปแบบการดำเนินการโดยใช้แบบสอบถามนำในรอบแรก และแบบสอบถามที่ใช้ใน

รอบแรกเป็นแบบสอบถามปลายเปิด การนำเทคนิคเดลฟายแบบเดิมไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประสบปัญหาหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของเวลาในการตอบแบบสอบถาม หรือจำนวนครั้งในการตอบแบบสอบถาม

2. เทคนิคเดลฟายแบบปรับปรุง (Modified Delphi Techniques) ซึ่งพัฒนาขึ้นมา เพื่อลดข้อจำกัดของเทคนิคเดลฟายแบบเดิม โดยเฉพาะปัญหาหรือข้อจำกัดในขั้นตอนของการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยเฉพาะข้อจำกัดเกี่ยวกับเวลาในการเก็บข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามของเทคนิคเดลฟายในแต่ละรอบใช้ระยะเวลาไม่ต่ำกว่า 40 วัน จึงมีความพยายามหาวิธีลดระยะเวลาในการเก็บข้อมูลด้วยวิธีต่าง ๆ โดยรูปแบบของเทคนิคเดลฟายแบบปรับปรุงได้แก่

2.1 การใช้วิธีระดมความคิด แทนการตอบแบบสอบถามปลายเปิดในรอบแรก เพื่อรวบรวมแนวคิดที่หลากหลายของกลุ่มบุคคล สำหรับการจัดทำเป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิดในรอบที่ 2 ของเทคนิคเดลฟายแบบดั้งเดิม การระดมความคิดจะช่วยลดระยะเวลาสำหรับการจัดทำแบบสอบถามในรอบสอง (สุวลี ทวีบุตร, 2540) และช่วยลดระยะเวลาในการตอบแบบสอบถามกลับคืนในรอบแรก

2.2 การใช้วิธีการสัมภาษณ์ แทนการตอบแบบสอบถามปลายเปิดในรอบแรก ซึ่ง(จุมล พูลภทธีวิน, 2548) ได้ปรับปรุงเทคนิคเดลฟายให้เหมาะกับการวิจัยอนาคต โดยพัฒนาเทคนิคที่เรียก EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) เทคนิคนี้เก็บรวบรวมข้อมูลในรอบแรกโดยไม่ใช้การตอบแบบสอบถามปลายเปิดแต่เป็นการสัมภาษณ์ที่เกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งในการสัมภาษณ์แบบเปิดและไม่ชี้นำ ตอบได้อย่างอิสระ มีโอกาสปรับปรุงเปลี่ยนแปลงคำตอบได้ จากนั้นจึงนำความคิดเห็นที่ได้นี้ไปสร้างเป็นแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของเทคนิคเดลฟาย

2.3 การใช้แบบสอบถามปลายปิด แทนแบบสอบถามปลายเปิดในรอบแรก การใช้แบบสอบถามปลายปิด ไปเก็บข้อมูลในรอบแรก และหากผู้ตอบแบบสอบถามไม่เห็นด้วยในข้อใดก็ให้แสดงหรือระบุเหตุผลประกอบ สำหรับการสร้างแบบสอบถามใน รอบที่สอง ก็จะนำข้อเสนอแนะจากรอบแรกมาให้เลือกตอบ ทำเช่นนี้ในรอบต่อ ๆ ไปด้วย จนกว่าข้อมูลจะนิ่ง เทคนิคเดลฟายแบบปรับปรุงนี้ช่วยให้ได้ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่สอดคล้องกัน อีกทั้งยังช่วยลดข้อขัดแย้งได้

2.4 การประชุมแบบเดลฟาย หรือเดลฟายประชุม (Delphi Conference) เป็นการเก็บข้อมูลในลักษณะของการประชุม โดยต้องมีการเก็บข้อมูลซ้ำด้วยแบบสอบถาม และนำเสนอข้อมูลกันภายในกลุ่ม

2.5 เดลฟายใช้ คอมพิวเตอร์ เป็นฐาน (Computer-based Delphi) โดย วอลเลท (Voltech, 2002) ได้กล่าวถึง การเก็บรวบรวมข้อมูลผ่านทางคอมพิวเตอร์ว่าผู้ให้ข้อมูลจะเห็นข้อมูลของสมาชิกในกระบวนการให้ข้อมูล โดยไม่ต้องอาศัยการสรุปหรือวิเคราะห์ความคิด โดยนักวิจัยซึ่งอาจมีความลำเอียง วิธีนี้จะเก็บข้อมูลได้รวดเร็วและประหยัด เป็นการนำเอาระบบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์สำหรับส่งแบบสอบถาม/แบบสัมภาษณ์ ที่เป็นไฟล์ข้อมูลไปยังกลุ่มเป้าหมาย ตามระเบียบวิธีของเทคนิคเดลฟาย โดยใช้คอมพิวเตอร์และระบบเครือข่ายช่วยประมวลผลข้อมูลรวม ถึงการใช้ระบบ Multi-user Domain เพื่อคัดเลือกจดหมายอิเล็กทรอนิกส์

2.6 เดลฟายกลุ่ม (Group Delphi) (Witkin, 1995) ได้เสนอการใช้เดลฟายกลุ่ม โดยการกำหนดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ และเชิญเข้ามามีส่วนร่วมในการประชุม โดยที่ผู้จัดการประชุมต้องส่งแบบสอบถามรอบที่ 1 ให้ก่อนการประชุม และหลังจากการประชุมประมาณ 3-4 ชั่วโมง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญจะได้รับแบบสอบถามฉบับที่ 2 ซึ่งจะใช้เวลา สั้น ๆ ในขณะพัก เมื่อเรียนร้อยแล้วผู้จัดเก็บแบบสอบถาม แล้วสร้างแบบสอบถามในรอบที่ 3 เพื่อเก็บข้อมูลอีกครั้ง แล้วผู้จัดต้องนำข้อเสนอแนะหรือประเด็นที่มีผู้ไม่เห็นด้วยมาพิจารณาร่วมกันแบบเผชิญหน้า เพื่อหาข้อสรุป

เครื่องมือที่ใช้ในเทคนิคเดลฟาย

การเก็บข้อมูลโดยใช้เทคนิคเดลฟายจะใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือสำคัญ รูปแบบของแบบสอบถามใช้ทั้งสองประเภทคือ แบบสอบถามปลายเปิด และแบบสอบถามปลายปิดชนิดมาตราประมาณค่า (โดยทั่วไปใช้มาตราประมาณค่า 5 ระดับ) เทคนิคเดลฟายที่พัฒนามาจากแบบดั้งเดิม (traditional delphi technique) จะเก็บข้อมูลรอบแรกโดยใช้แบบสอบถามปลายเปิด ส่วนรอบต่อมาจะใช้แบบปลายปิดดังกล่าวข้างต้น การเก็บข้อมูลในรอบแรกโดยใช้แบบสอบถามปลายเปิด มีจุดมุ่งหมายเพื่อรวบรวมความคิดเห็นกว้าง ๆ จากผู้เชี่ยวชาญ สำหรับแบบสอบถามในรอบที่สองพัฒนามาจากคำตอบของแบบสอบถามในรอบแรก โดยนำความคิดเห็นทั้งหมดจากผู้เชี่ยวชาญมาสังเคราะห์สร้างเป็นแบบสอบถามปลายปิดชนิดมาตราประมาณค่าแล้วส่งให้ผู้เชี่ยวชาญจัดลำดับความสำคัญหรือคาดการณ์แนวโน้มในแต่ละข้อนั้นจะมีการเสนอ ค่าสถิติสำหรับการพิจารณาเพื่อหาฉันทามติของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ โดยมีการพิจารณาค่าสถิติที่ใช้เป็นข้อมูลย้อนกลับมีหลายวิธี (สุวิมล ว่องวาณิช, 2558) คือ

วิธีที่ 1 พิจารณาข้อมูลย้อนจากคำร้อยละฟานเดอร์ (Flanders อ้างในสุวิมล ว่องวานิช, 2558) ได้ เสนอว่า ข้อความนั้น ๆ จะถือว่าได้ รับฉันทามติ คือ ข้อมูลแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ต้องสอดคล้องกันอย่างน้อย ร้อยละ 60 ในขณะที่ เมอร์รี และฮามมอล (Murry & Hammons, 1995) เห็นว่า ยังไม่มีข้อสรุปที่ชัดเจนเกี่ยวกับการตรวจสอบการได้รับฉันทามติที่พิจารณาจากคำร้อยละของคำตอบที่เหมาะสมและสามารถยอมรับได้โดยทั่วไป ซึ่งตั้งระดับฉันทามติไว้ที่ ร้อยละ 75 และกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความคงที่ของคำตอบจากฉันทามติที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงน้อยกว่าร้อยละ 20 ของรอบที่ผ่านมา ในขณะที่ ลินสโตน (Linstone อ้างในสุวิมล ว่องวานิช, 2558) ให้ข้อเสนอแนะว่าควรยุติการวิจัยในรอบต่อไปเมื่อระดับฉันทามติที่ได้เพิ่มขึ้นหรือลดลงน้อยกว่าร้อยละ 15 โดยเปรียบเทียบกับรอบก่อนหน้านี้

วิธีที่ 2 พิจารณาข้อมูลย้อนจากค่าฐานนิยม ค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่าง ควอร์ไทล์สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลโดยน าเสนอข้อมูลกลับด้วยค่าสถิติที่ใช้ในการวัด แนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลางนั้นสามารถแบ่งได้ 2 กลุ่ม คือ เป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับจะใช้เกณฑ์คือ ค่ามัธยฐานไม่ต่ำกว่า 3.50 ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐาน และฐานนิยมไม่เกิน 1.00 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 สำหรับแบบประมาณค่า 6 ระดับ จะใช้เกณฑ์ค่า สัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐาน และฐานนิยมไม่เกิน 1.00 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50

วิธีที่ 3 พิจารณาข้อมูลย้อนจากค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (coefficient of variation) คำนวณได้โดยนำค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมาหารด้วยค่าเฉลี่ย ซึ่งสามารถแปลความหมายได้ว่า 1) ผลที่ได้มีค่ามากกว่าศูนย์แต่ไม่เกิน .50 สรุปได้ว่ามีความสอดคล้องของความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง สามารถยุติกระบวนการเดลฟายได้ และ 2) ผลที่ได้มีค่ามากกว่า .50 สรุปว่าความสอดคล้องของความคิดเห็นอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งต้องส่งแบบสอบถามอีกรอบ

จากการศึกษากระบวนการวิจัยหรือการเก็บข้อมูลที่มุ่งเน้นการใช้ความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญหลายคนอย่างเป็นระบบ โดยมีเป้าหมายเพื่อหาข้อสรุปหรือฉันทามติในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ผ่านการสอบถามความเห็นหลายรอบ วัตถุประสงค์ของการใช้เทคนิคเดลฟาย เพื่อคาดการณ์อนาคตหรือแนวโน้มของปัญหาเพื่อหาฉันทามติในหมู่ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพัฒนาข้อเสนอ แนวทางหรือเนื้อหา เช่น การพัฒนาหลักสูตร ขั้นตอนการใช้เทคนิคเดลฟาย การคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญต้องเลือกผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ตรงกับประเด็นที่ศึกษา โดยจำนวนควรเหมาะสม มักอยู่ระหว่าง 10–30 คน การสร้างแบบสอบถามรอบแรก มักเริ่มจากคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระในหัวข้อที่ต้องการศึกษา วิเคราะห์คำตอบและจัดกลุ่มประเด็น ข้อมูลจากรอบแรกจะถูกรวบรวม วิเคราะห์ และสังเคราะห์เป็นประเด็นสำคัญ

การสอบถามรอบที่สองและรอบต่อ ๆ ไป ใช้คำถามแบบปลายปิด เช่น ให้จัดลำดับความสำคัญ หรือให้คะแนนความเห็น โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเห็นของตนเองเทียบกับกลุ่ม แล้วพิจารณาอีกครั้ง สรุปผลและหาฉันทามติ การวนซ้ำจะทำต่อไปจนได้ข้อสรุป หรือจนความเห็นของกลุ่มเริ่มคงที่ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงมากนัก จุดเด่นของเทคนิคเดลฟาย ให้ความเห็นที่หลากหลายจากผู้เชี่ยวชาญลดอคติจากการประชุมกลุ่ม เพราะเป็นการตอบแบบไม่เปิดเผยตัวตนเหมาะสำหรับประเด็นที่ไม่มีคำตอบตายตัว หรือยังไม่มีข้อมูลชัดเจน

5.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

5.1.1 งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา

(วัฒนา ตรงเที่ยง, 2555) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การพัฒนาหลักสูตรระดับชั้นเรียน เพื่อสร้างเสริมสุขภาพ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาการวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรระดับชั้นเรียน เพื่อสร้างเสริมสุขภาพ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา ประชากรเป็นโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 จำนวน 198 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย ได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) โดยการสุ่มโรงเรียนตามชั้นปีที่เปิดสอน จำนวน 3 โรงเรียน แล้วสุ่มห้องเรียนโรงเรียนละ 1 ห้องเรียน ได้กลุ่มตัวอย่างเป็น ครู จำนวน 3 คน และ นักเรียน 87 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบทดสอบวัดความรู้แบบสังเกตคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ แบบวัดทักษะ ปฏิบัติการสร้างเสริมสุขภาพ แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายแบบวัดทักษะ ทางสังคม การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) การทดสอบค่าที(t-test) แบบ Independent และวิเคราะห์เนื้อหา(Content Analysis) ผลการวิจัย พบว่า 1. ความต้องการจำเป็น ในการพัฒนาหลักสูตรระดับชั้นเรียน เป็นไปตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และสาระที่เพิ่มเติม คือ การออกกำลังกายและทักษะทางสังคม การพักผ่อน และความสำคัญของวัคซีนในการป้องกันโรค การดูแลรักษาดวงตาและโรคและปัญหาที่เกิดขึ้นในช่องปาก 2.การออกแบบและพัฒนาหลักสูตรระดับชั้นเรียน ใช้แนวคิดการออกแบบย้อนกลับ (Backward Design) โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างเสริมสุขภาพของนักเรียน โดยกำหนดร่องรอย/หลักฐาน เป็นการทำความเข้าใจ การรายงานผลการสืบค้นและการแสดงบทบาทสมมุติ ให้นักเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ชั้นเรียนละ 10 หน่วยการเรียนรู้ 3. การทดลองใช้หลักสูตรระดับชั้นเรียน พบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้หลักสูตรระดับชั้นเรียน แตกต่างกัน นักเรียนมีสมรรถภาพทางกาย ก่อนและหลังการใช้หลักสูตร แตกต่าง

กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ทักษะปฏิบัติการสร้างเสริมสุขภาพและทักษะทางสังคม อยู่ในระดับดี4. การประเมินหลักสูตรระดับชั้นเรียน เพื่อสร้างเสริมสุขภาพ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่4-6ที่พัฒนามีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 81.65 /32.36 , 81.50 /82.92 และ 80.22 /36.54 ตามลำดับ และ มีผลการวิพากษ์ หลังการนำหลักสูตรไปใช้ ผู้ทรงคุณวุฒิ เห็นว่า หลักสูตรช่วยให้ครูสามารถวางแผนการ จัดการเรียนรู้อยู่โดยบูรณาการกิจกรรมการเรียน กับการสร้างเสริมสุขภาพได้อย่างเหมาะสมและหลากหลายวิธี นักเรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม สามารถนำไปใช้สร้างเสริมสุขภาพได้จริง

(ฤตินันท์ สมุทร์ทัย, 2556) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การวิจัยนำร่องการพัฒนาหลักสูตรการผลิตครูสำหรับศตวรรษที่ 21การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบหลักสูตรการผลิตครูที่ใช้ในปัจจุบันของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่กับแนวคิดหลักสูตรสำหรับอนาคตที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกับการผลิตครูสำหรับศตวรรษที่ 21 เพื่อพัฒนาหลักสูตรการผลิตครูสำหรับศตวรรษที่ 21 และเพื่อจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายในการพัฒนาหลักสูตรการผลิตครูสำหรับศตวรรษที่ 21 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยอาจารย์เจ้าหน้าที่ผู้บริหารคณะ และนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการผลิตครูของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2555 แนวคิดที่นำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรครั้งนี้ได้แก่แนวคิดหลักสูตรการผลิตครูสำหรับอนาคตของเซอร์ไมเคิล บาร์เบอร์ E (K + T + L) แนวคิดเกี่ยวกับทักษะแห่งอนาคตใหม่ การศึกษาเพื่อศตวรรษที่ 21 แนวคิดสมรรถนะหลัก (Competency) ของครูในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ แนวคิดสมรรถนะครูไทยที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดไว้ แนวคิดจากกรอบมาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา และแนวคิดหลักสูตรการผลิตครูในปัจจุบันของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แล้วสังเคราะห์เป็นแนวคิดหลักสูตรการผลิตครูสำหรับศตวรรษที่ 21 พัฒนาและทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอนกับนักศึกษา เป็นเวลา 1 ภาคการศึกษา ใน 4 กระบวนวิชา และจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบาย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ คำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้1. ผลการสังเคราะห์แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการผลิตครูสำหรับศตวรรษที่21 พบว่าองค์ประกอบของหลักสูตรการผลิตครูสำหรับศตวรรษที่ 21 ควรมี 5 องค์ประกอบคือ 1. ความสามารถพื้นฐานทางจริยธรรม(Ethical Underpinning) 2.ความรู้ที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต (Knowledge) 3.ความสามารถในการคิด(Thinking) 4.ความสามารถในการนำตนเอง Leadership) และ 5.สมรรถนะที่จำเป็นในการประกอบวิชาชีพครู (Competency) โดยเขียนในรูปแบบของสมการได้ว่า Well-educatedness = E (K + T + L + C) และจากการวิเคราะห์และ

เปรียบเทียบหลักสูตรการผลิตครูของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ใช้ในปัจจุบันกับ แนวคิดองค์ประกอบของหลักสูตรการผลิตครูสำหรับศตวรรษที่ 21 พบว่ามีความสอดคล้องกัน แต่ ในการนำแนวคิดหลักสูตรไปปฏิบัติยังไม่สามารถพัฒนาผู้เรียนได้ครอบคลุมทุกองค์ประกอบในทุก วิชาของหลักสูตร 2. ผลการนาแนวคิดหลักสูตรการผลิตครูสำหรับศตวรรษที่ 21 ไปพัฒนาและ ทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอนกับนักศึกษาแล้วพบว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มี คุณลักษณะตามองค์ประกอบของหลักสูตรการผลิตครูสำหรับศตวรรษที่ 21 ได้เป็นอย่างดี 3. ผล การศึกษาข้อเสนอเชิงนโยบายในการพัฒนาหลักสูตรการผลิตครูสำหรับศตวรรษที่ 21 ได้ข้อเสนอ ดังนี้ 3.1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิตครู เช่น สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา สำนักงาน เลขาธิการสภาการศึกษา (สกศ.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สภาคณบดีคณะครุ ศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ควรขานรับแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรการผลิตครูสำหรับศตวรรษที่ 21 ได้ จากการวิจัยครั้งนี้โดยร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และแนวทางการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพครูให้ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน 3.2 หน่วยงานที่รับผิดชอบต่อการพัฒนาหลักสูตรผลิตครู ได้แก่ 3.2.1 คณะศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์ เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการผลิตครูโดยตรง ควรกำหนด เป้าหมายของการผลิตครูและกำหนดคุณลักษณะที่สำคัญเพื่อเป็นเอกลักษณ์ของบัณฑิตครูโดย การมีส่วนร่วมของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิต รวมทั้งการสร้างตระหนักและ ความเข้าใจที่ตรงกันให้กับบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิตครูสำหรับศตวรรษที่ 21 3.2.2 สาขาวิชาต่าง ๆ ที่เป็นผู้รับผิดชอบในการพัฒนาหลักสูตรของสาขาวิชาควรทำความเข้าใจใน เป้าหมายการผลิตครูและคุณลักษณะของบัณฑิตครูสำหรับศตวรรษที่ 21 เพื่อนำไปใช้ในการ จัดทำหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ 3.2.3 อาจารย์ผู้สอนควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับเป้าหมาย วัตถุประสงค์ โครงสร้าง และการนำหลักสูตรไปใช้ โดยเน้นการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักศึกษาครูเกิด ทักษะครูเพื่อศิษย์ไทยในศตวรรษที่ 21 ที่ยึดหลัก “สอนน้อย เรียนมาก” เช่นการออกแบบการ จัดการเรียนรู้แบบ PBL หรือ RBL ฯลฯ

(อดิสร ศิริ, 2558) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การพัฒนาหลักสูตร Magnet ทาง วิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในเครือข่ายสารสนเทศ การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตร Magnet ทางวิทยาศาสตร์ และตรวจสอบ คุณภาพหลักสูตร Magnet ทางวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียน ในเครือข่ายสารสนเทศโดยผู้วิจัยดำเนินการวิจัยทั้งหมด 3 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 การวิเคราะห์ความ ต้องการจำเป็นระยะที่ 2 การพัฒนาหลักสูตร Magnet ทางวิทยาศาสตร์ ระยะที่ 3 การตรวจสอบ คุณภาพของการพัฒนาหลักสูตร Magnet ทางวิทยาศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า 1. การวิเคราะห์

ความต้องการจำเป็นนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตร Magnet ทางวิทยาศาสตร์ซึ่งหลักสูตรที่พัฒนาได้ประกอบไปด้วยแนวความคิดพื้นฐานของหลักสูตรทางวิทยาศาสตร์ ได้แก่ วิสัยทัศน์ พันธกิจ หลักการ จุดมุ่งหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ โครงสร้างหลักสูตร ได้แก่ โครงสร้างเวลาเรียนโครงสร้างหลักสูตร ชั้นปี รายวิชาตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การจัดการเรียนรู้และการส่งเสริมการเรียนรู้ คำอธิบายรายวิชา ได้แก่ คำอธิบายรายวิชาพื้นฐานและเพิ่มเติมทางวิทยาศาสตร์ และการวัดและประเมินผล

2. ผลการตรวจสอบหลักสูตร Magnet ทางวิทยาศาสตร์ พบว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกับคุณภาพเอกสารหลักสูตร Magnet ทางวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในเครือข่ายสาสนในในระดับมากที่สุด โดยมีค่ามัธยฐาน ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป ($Mdn. \geq 3.50$) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.5 ($IR. \leq 1.5$) ประกอบด้วยคุณภาพขององค์ประกอบของหลักสูตร คุณภาพของโครงสร้างหลักสูตร คุณภาพคำอธิบายรายวิชาและคุณภาพเกณฑ์วัดและผลประเมินผล พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุด

(สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกรุงเทพมหานคร, 2561) ได้ศึกษาเกี่ยวกับรายงานผลการพัฒนาหลักสูตรต่อเนื่องเชื่อมโยงการศึกษาขั้นพื้นฐานกับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษากับสถานศึกษาในพื้นที่กรุงเทพมหานคร การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนารูปแบบและแนวทางการพัฒนาหลักสูตรต่อเนื่องเชื่อมโยงการศึกษาขั้นพื้นฐานกับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษากับสถานศึกษาในพื้นที่กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วยนักเรียน ผู้บริหารครูผู้สอนและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบและแนวทางการพัฒนาหลักสูตรต่อเนื่องเชื่อมโยงการศึกษาขั้นพื้นฐานกับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา จำนวน 6 โรงเรียน จำนวน 388 คน ที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ตัวแปรที่ศึกษา 1. ตัวแปรจัดกระทำ ได้แก่ นักเรียน ผู้บริหารครูผู้สอนและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบและแนวทางการพัฒนาหลักสูตรต่อเนื่องเชื่อมโยงการศึกษาขั้นพื้นฐานกับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 2. ตัวแปรตามประกอบด้วย 1. รูปแบบและแนวทางการพัฒนาหลักสูตรต่อเนื่องเชื่อมโยงการศึกษาขั้นพื้นฐานกับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษากับสถานศึกษาในพื้นที่กรุงเทพมหานคร 2. ความพึงพอใจที่มีต่อพัฒนาหลักสูตรต่อเนื่องเชื่อมโยงการศึกษาขั้นพื้นฐานกับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษากับสถานศึกษาในพื้นที่กรุงเทพมหานครการวิจัย ใช้วิธีเชิงเอกสาร (documentary research) และการประยุกต์ใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research : PAR) เป็นการ

สังเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาหลักสูตรตามระเบียบวิธีการวิจัยหรือกระบวนการวิจัย (methodology) โดยผู้วิจัยกำหนดขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรเป็น 4 ขั้นตอนคือ 1. การกำหนดข้อมูลพื้นฐาน 2. การพัฒนาหลักสูตรแบบมีส่วนร่วม 3. การทดลองใช้และการหาประสิทธิภาพ 4. การประเมินและปรับปรุงหลักสูตรเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีดังนี้ 1. แบบนำการประชุมเสวนากลุ่มสร้างรูปแบบและแนวทางการพัฒนาหลักสูตรต่อเนื่องเชื่อมโยงการศึกษาขั้นพื้นฐานกับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษากับสถานศึกษาในพื้นที่กรุงเทพมหานคร 2. แบบสอบถามความพึงพอใจของครูและนักเรียนที่มีต่อรูปแบบและแนวทางการพัฒนาหลักสูตรต่อเนื่องเชื่อมโยงการศึกษาขั้นพื้นฐานกับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษากับสถานศึกษาในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1. รูปแบบหลักสูตรต่อเนื่องเชื่อมโยงกับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาในพื้นที่กรุงเทพมหานคร พบว่ามี 2 รูปแบบ คือ 1. รูปแบบหลักสูตรต่อเนื่องเชื่อมโยงกับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาในพื้นที่กรุงเทพมหานคร เป็นแบบใช้หลักสูตรอุดมศึกษาเป็นแกน 2. รูปแบบหลักสูตรต่อเนื่องเชื่อมโยงกับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาในพื้นที่กรุงเทพมหานคร เป็นแบบใช้หลักสูตรเชิงบริบทวิทย์ 2. ความพึงพอใจของผู้บริหาร คณาจารย์ ครู ที่มีต่อหลักสูตรต่อเนื่องเชื่อมโยงการศึกษาขั้นพื้นฐานกับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาในพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 42.43 และนักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรต่อเนื่องเชื่อมโยงการศึกษาขั้นพื้นฐานกับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาในพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 4.04 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.01

(อัมพร พินะสา, 2560) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาโดยใช้ท้องถิ่นเป็นฐานของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. พัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาโดยใช้ท้องถิ่นเป็นฐานของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2. ประเมินประสิทธิภาพรูปแบบการจัดการศึกษาโดยใช้ท้องถิ่นเป็นฐานของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ขอบเขตของการวิจัยกลุ่มเป้าหมายในการพัฒนารูปแบบ คือ สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มเป้าหมายในการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบ คือ สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 จำนวน 10 โรงเรียน ได้มาด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย วิธีการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 พัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาโดยใช้ท้องถิ่นเป็นฐานของสถานศึกษา โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 8 คน ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 8 คน ระยะที่ 2 ตรวจสอบความเหมาะสมและ

ความเป็นไปได้ของรูปแบบ โดยสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ระยะที่ 3 การประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการศึกษาโดยใช้ท้องถิ่นเป็นฐานของสถานศึกษา แหล่งข้อมูล ได้แก่ โรงเรียนขนาดเล็ก ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ 4 อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 10 โรงเรียน ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู รวมจำนวน 60 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบประเมินประสิทธิภาพประมาณค่า 5 ระดับ โดยประเมินความเป็นประโยชน์ความเป็นไปได้ ความเหมาะสมและความถูกต้องครอบคลุม ผลการวิจัย พบว่า 1. รูปแบบมี 5 องค์ประกอบ คือ การกำหนดทิศทางการจัดการศึกษา การจัดการศึกษาการจัดการสถานศึกษา การมีส่วนร่วม และการกำกับ ติดตาม ประเมินผล 2.ผลการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 3.การประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบ ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสมและความถูกต้องครอบคลุมมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับตามเกณฑ์ในระดับมากข้อเสนอแนะการวิจัย 1.ควรมีการศึกษาวิจัยผลการนำรูปแบบการจัดการศึกษาโดยใช้ท้องถิ่นเป็นฐานไปใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษาที่เหมาะสมกับบริบท ขนาด และความพร้อมของสถานศึกษา 2.ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพปัจจัยที่สำคัญส่งผลต่อคุณภาพของโรงเรียนเช่น ศักยภาพการมีส่วนร่วมของหน่วยงานศักยภาพของผู้บริหารตลอดจนปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมของท้องถิ่นเป็นต้น

(สาวิตรี สิทธิชัยกานต์, 2559) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างความสามารถในการจัดการเรียนรู้บูรณาการธรรมชาติวิทยาศาสตร์ สำหรับครูระดับมัธยมศึกษาการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างความสามารถในการจัดการเรียนรู้บูรณาการธรรมชาติวิทยาศาสตร์สำหรับครูระดับมัธยมศึกษา และศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างความสามารถในการจัดการเรียนรู้บูรณาการธรรมชาติวิทยาศาสตร์สำหรับครูระดับมัธยมศึกษาโดยดำเนินการพัฒนาหลักสูตร 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ขั้นที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรฉบับร่าง และตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรโดยผู้เชี่ยวชาญขั้นที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตรกับครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และขั้นที่ 4 การประเมินประสิทธิผลและปรับปรุงหลักสูตรจากการดำเนินการวิจัยทั้ง 4 ขั้นตอน ทำให้ได้หลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างความสามารถในการจัดการเรียนรู้บูรณาการธรรมชาติวิทยาศาสตร์ที่มีองค์ประกอบ 9 องค์ประกอบ คือ 1.ความสำคัญ 2. หลักการของหลักสูตร 3.วัตถุประสงค์ของหลักสูตร 4.เนื้อหาสาระของหลักสูตร 5.กิจกรรมการเรียนรู้ของหลักสูตร 6.สื่อการเรียนรู้ 7.สถานที่ฝึกอบรม 8.ระยะเวลาฝึกอบรมและ 9.การวัดและประเมินผล โดยใช้ระยะเวลาในการฝึกอบรม จำนวน 12

สัปดาห์ ซึ่งมีกระบวนการเรียนรู้ตามหลักสูตร 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน และระยะที่ 2 การนำความรู้สู่การปฏิบัติจริง เป็นกระบวนการพัฒนาให้ผู้รับการฝึกอบรมโดยนำความรู้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันมาปรับประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้จริงของครูแต่ละคนโดยใช้วงรอบการพัฒนา 1.การวางแผน 2.การปฏิบัติ 3.การตรวจสอบ และ 4.การสะท้อนคิด โดยดำเนินการ 3 วงรอบและมีการประเมินผลอย่างต่อเนื่องทั้งด้านความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติวิทยาศาสตร์ด้านความสามารถจัดการเรียนรู้บูรณาการธรรมชาติวิทยาศาสตร์และด้านความตระหนักถึงความสำคัญของธรรมชาติวิทยาศาสตร์ ผลการประเมินประสิทธิผลของหลักสูตรพบว่า ครูที่ได้รับการฝึกอบรมมีความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติวิทยาศาสตร์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้บูรณาการธรรมชาติวิทยาศาสตร์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และตระหนักถึงความสำคัญของธรรมชาติวิทยาศาสตร์ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีวศึกษาสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

(ภาวนา นัครามนตรี, 2561) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การสร้างรูปแบบดำเนินงานพัฒนาหลักสูตรต่อเนื่องเชื่อมโยงการศึกษาขั้นพื้นฐานกับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา ที่สอดคล้องกับบริบทของจังหวัดสงขลาในการวิจัยสร้างรูปแบบดำเนินงานพัฒนาหลักสูตรต่อเนื่องเชื่อมโยงการศึกษาขั้นพื้นฐานกับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา ที่สอดคล้องกับบริบทของจังหวัดสงขลา ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อสร้างรูปแบบดำเนินงานพัฒนาหลักสูตรต่อเนื่องเชื่อมโยงการศึกษาขั้นพื้นฐานกับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา ที่สอดคล้องกับบริบทของจังหวัดสงขลา 2. เพื่อพัฒนาหลักสูตรต่อเนื่องเชื่อมโยงการศึกษาขั้นพื้นฐานกับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทของจังหวัดสงขลา 3. เพื่อขยายเครือข่ายหลักสูตรต่อเนื่องเชื่อมโยงการศึกษาขั้นพื้นฐานกับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทของจังหวัดสงขลา กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 115 คน โดยการสุ่มขนาดแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) ประกอบด้วย ผู้บริหาร ครู ผู้เกี่ยวข้องในโรงเรียนกลุ่มนำร่อง และโรงเรียนกลุ่มเครือข่าย จำนวน 84 คนผู้บริหารและผู้เชี่ยวชาญจากสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดสงขลา จำนวน 10 คน ผู้บริหารและผู้เชี่ยวชาญจากสถานศึกษาสังกัดอุดมศึกษาจังหวัดสงขลา จำนวน 5 คน ตัวแทนสถานประกอบการ จำนวน 10 คนศึกษานิเทศก์จากหน่วยงานทางการศึกษา สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสงขลา จำนวน 6 คน โดยการสุ่มขนาดแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ครั้งนี้ ประกอบด้วย 1.แบบประเมินความเป็นไปได้ของผู้ทรงคุณวุฒิ ต่อรูปแบบดำเนินงานพัฒนาหลักสูตรต่อเนื่องเชื่อมโยงการศึกษาขั้นพื้นฐานกับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา ที่สอดคล้องกับบริบทของจังหวัดสงขลา 2.แบบสอบถามความคิดเห็น

ของกลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหารและครูที่เกี่ยวข้องโรงเรียนกลุ่มนำร่อง และโรงเรียนกลุ่มเครือข่าย ต่อแนวทางพัฒนาหลักสูตรต่อเนื่องเชื่อมโยงการศึกษาขั้นพื้นฐานกับอาชีวศึกษา และอุดมศึกษา ที่สอดคล้องกับบริบทของจังหวัดสงขลา การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (X) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ตามเกณฑ์ของ Best & Kahn, 1993 (อ้างใน วัน เดชพิชัย, 2535 : 531-532) ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นต่อรูปแบบดำเนินงานพัฒนาหลักสูตรต่อเนื่องเชื่อมโยงการศึกษาขั้นพื้นฐานกับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา ที่สอดคล้องกับบริบทของจังหวัดสงขลา ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย (X)=4.76 เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน โดยเรียงลำดับ ดังนี้ ด้านกรอบเข้าใจ กรอบพัฒนา กรอบขยายผล ตามด้วยกรอบประเมินผล และกรอบเข้าใจ ตามลำดับ 2. ผู้เชี่ยวชาญ มีความคิดเห็น ต่อแนวทางพัฒนาหลักสูตรต่อเนื่องเชื่อมโยงการศึกษาขั้นพื้นฐานกับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทของจังหวัดสงขลา ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย (X)=4.67 เมื่อพิจารณาในรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน โดยเรียงลำดับ ดังนี้ คู่มือดำเนินงานพัฒนาหลักสูตร แนวทางการวิเคราะห์สมรรถนะงานตามอาชีพที่เลือกพัฒนาหลักสูตร แนวทางการวิเคราะห์เนื้อหาที่ต้องจัดการเรียนการสอน ตามด้วยแนวทางการกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตร แนวทางการเปรียบเทียบงานหลักของสมรรถนะอาชีพกับรายวิชาที่จัดสอน แนวทางการวิเคราะห์ระดับความรู้ความสามารถ ลักษณะนิสัย แนวทางกิจกรรมการเรียนการสอน และแนวทางการนำหลักสูตรไปใช้ 3. ผู้บริหารและครูที่เกี่ยวข้องโรงเรียนกลุ่มนำร่อง และโรงเรียนกลุ่มเครือข่าย มีความคิดเห็น ต่อแนวทางพัฒนาหลักสูตรต่อเนื่องเชื่อมโยงการศึกษาขั้นพื้นฐานกับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา ที่สอดคล้องกับบริบทของจังหวัดสงขลา ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย (X)=4.69 เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน โดยเรียงลำดับ ดังนี้ แนวทางการนำหลักสูตรไปใช้ แนวทางกิจกรรมการเรียนการสอน แนวทางการวิเคราะห์สมรรถนะงานตามอาชีพที่เลือกพัฒนาหลักสูตร ตามด้วยคู่มือดำเนินงานพัฒนา แนวทางการเปรียบเทียบงานหลักของสมรรถนะอาชีพกับรายวิชาที่จัดสอน ตามลำดับ ยกเว้นแนวทางการวิเคราะห์ระดับความรู้ความสามารถ และลักษณะนิสัย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

(เชี่ยวชาญ ดวงใจดี, 2561) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ แนวปฏิบัติในการบริหารจัดการ หลักสูตรทวิศึกษาการเรียนร่วมอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1. ทราบองค์ประกอบแนวปฏิบัติในการบริหารจัดการหลักสูตรทวิศึกษาการเรียนร่วมอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย 2) ยืนยันองค์ประกอบแนวปฏิบัติในการบริหารจัดการหลักสูตรทวิศึกษาการเรียนร่วมอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย วิธี

ดำเนินงานวิจัย ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนคือ 1.ศึกษาค้นคว้าตัวแปรเกี่ยวกับแนวปฏิบัติในการบริหารจัดการหลักสูตรทวิศึกษาการเรียนร่วมอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย 2.การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย 3.การเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล 4.การยืนยันองค์ประกอบของแนวปฏิบัติในการบริหารจัดการหลักสูตรทวิศึกษาการเรียนร่วมอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย เครื่องมือที่ใช้ในเก็บข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น และแบบยืนยันองค์ประกอบ กลุ่มตัวอย่างคือผู้อำนวยการโรงเรียนที่จัดหลักสูตรทวิศึกษาการเรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 226 คนสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ร้อยละ มัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ และการยืนยันองค์ประกอบผลการวิจัยพบว่า 1.องค์ประกอบแนวปฏิบัติในการบริหารจัดการหลักสูตรทวิศึกษาการเรียนร่วมอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย มี 7 องค์ประกอบ คือ 1).การบริหารจัดการหลักสูตร มี 4 องค์ประกอบย่อย ประกอบด้วย 1.ระบบการจัดการหลักสูตร 2.ระบบการวัดและประเมินผล 3.ระบบการวางแผนหลักสูตร 4.ระบบการประกันคุณภาพหลักสูตร 2).การดำเนินการหลักสูตร 3) การจัดการเรียนการสอน 4) การจัดการความร่วมมือ 5) การจัดทำหลักสูตรทวิศึกษา 6)การพัฒนาคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา 7)การบริหารทรัพยากรและงบประมาณ 2. ผลการยืนยันองค์ประกอบแนวปฏิบัติในการบริหารจัดการหลักสูตรทวิศึกษาการเรียนร่วมอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้ง 7 องค์ประกอบมีความถูกต้องเหมาะสมเป็นไปได้และเป็นประโยชน์

(นิรุทธิ์ วัฒนภาส, 2561) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การศึกษาความต้องการการ จัดบริการแนะแนวในโรงเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ศิลปการการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการการ จัดบริการแนะแนวในโรงเรียน ในด้านการแนะแนวการศึกษา ด้านการแนะแนวอาชีพ และด้านการแนะแนวส่วนตัวและสังคม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร จังหวัดนครปฐม กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร ประจำปีการศึกษา 2560 จำนวน 113 คน โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า 1. ความต้องการการ จัดบริการแนะแนวในโรงเรียนในภาพรวม ด้านการแนะแนวการศึกษา ด้านการแนะแนวอาชีพ และด้านการแนะแนวส่วนตัวและสังคม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร อยู่ในะดับมาก 2. ความต้องการการ จัดบริการแนะแนวในโรงเรียน ด้านการแนะแนวการศึกษาของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร อยู่ในระดับมาก 3. ความต้องการการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียน ด้านการแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร อยู่ในระดับมาก 4. ความต้องการการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียน ด้านการแนะแนวส่วนตัวและสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร อยู่ในระดับมาก

(ศิริณา จิตต์จรัส, 2560) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ แนวทางการจัดการศึกษาต่อเนื่องในสถาบันอุดมศึกษาการวิจัยเรื่องแนวทางการจัดการศึกษาต่อเนื่องในสถาบันอุดมศึกษา การวิจัยแนวทางการจัดการศึกษาต่อเนื่องในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยเป็นการวิจัยและพัฒนาโดยใช้การวิจัยแบบผสม (Mixed Method) มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสังเคราะห์รูปแบบในการจัดการศึกษาต่อเนื่องของสถาบันอุดมศึกษา 2) เพื่อสำรวจสภาพและความต้องการในการศึกษาต่อเนื่องของบุคคลวัยผู้ใหญ่ที่อยู่นอกระบบการศึกษา 3) เพื่อเสนอแนวทางที่เหมาะสมในการจัดการศึกษาต่อเนื่องสำหรับสถาบันอุดมศึกษา เก็บข้อมูลเชิงปริมาณด้วยแบบสอบถามและข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์และการเสวนากลุ่ม เลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง ได้แก่ กลุ่มที่ 1 ผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในมหาวิทยาลัยศิลปากร ประกอบด้วยผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญ และผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 10 คน กลุ่มที่ 2 ได้แก่ บุคคลวัยผู้ใหญ่ในเครือข่ายการศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัยทั่วประเทศ ใน 9 ภูมิภาค จังหวัดละ 50 คน ครอบคลุม 5 อาชีพ รวมทั้งหมด 450 คน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยสถิติเบื้องต้น ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1. การจัดการศึกษาต่อเนื่องของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 3 ส่วน คือ 1) ปัจจัยที่เป็นสถานะที่เอื้อเกื้อหนุน คำจูน เปิดโอกาส เป็นองค์ประกอบร่วมหรือเป็นเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่งที่จะทำให้การจัดการศึกษาต่อเนื่องของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยเกิดมีขึ้น ดำเนินอยู่ และพัฒนาต่อไป) กระบวนการในการจัดการศึกษา ประกอบด้วยการพัฒนากระบวนการบริการทางวิชาการและสื่อสนับสนุนการเรียนรู้การกำหนด/การรับกลุ่มเป้าหมายของการศึกษา การจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลการจัดการศึกษาและ 3) ผลผลิตของการจัดการศึกษา ได้แก่ ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรระดับต่าง ๆ และการฝึกอบรม งานวิจัยและพัฒนาอันเกี่ยวเนื่องมาจากการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ และการประสานความร่วมมือกับหน่วยงาน องค์กรภายนอกและระบบการบริหาร ผลการศึกษาด้านการศึกษาต่อเนื่อง

ของสถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศพบว่าการดำเนินงานตามสภาพการจัดการศึกษาของแต่ละประเทศที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย นโยบาย หลักสูตร คุณลักษณะผู้สอน การจัดการเรียนการสอน และสื่อสนับสนุนการสอน 2. สภาพและความต้องการในการศึกษาต่อเนื่องของบุคคลวัยผู้ใหญ่ที่อยู่นอกระบบการศึกษา พบว่า ต้องการศึกษาต่อเนื่องในโครงการของมหาวิทยาลัยที่จัดขึ้นเพื่อบุคคลภายนอก มีวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้เพื่อประกอบอาชีพ ค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อเนื่องที่ต้องการคือต่ำกว่า 1,000 บาท ต้องการได้ประกาศนียบัตร ให้จัดชั้นเรียนในวันเสาร์ อาทิตย์ ระยะเวลา 1 – 2 สัปดาห์ ครั้งละ 3 ชั่วโมง สถานที่จัดการเรียนการสอน แหล่งเรียนรู้และเครือข่ายการเรียนรู้คือ ศึกษาในชุมชน จัดการเรียนการสอนโดยการศึกษาดูงาน ฝึกประสบการณ์ตรง คุณสมบัติและลักษณะผู้สอนที่ต้องการ คือ มีความเข้าใจ ยอมรับผู้อื่นและมีความรู้ความสามารถ ต้องการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการ สื่อ และอุปกรณ์การเรียนการสอนคือ ได้ฝึกปฏิบัติของจริง วัดและประเมินผลโดยการทดสอบความรู้ความเข้าใจ และต้องการการสนับสนุนช่วยเหลือด้านทุนบางส่วน 3. แนวทางที่เหมาะสมในการจัดการศึกษาต่อเนื่องสำหรับสถาบันอุดมศึกษาควรมีการปฏิบัติการในภาพรวมอย่างเป็นระบบ ครอบคลุมและสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย นโยบาย หลักสูตร คุณลักษณะผู้สอน การจัดการเรียนการสอน สื่อสนับสนุนการสอน และปัจจัยเกี่ยวข้องซึ่งมีลักษณะเฉพาะตามสภาพของแต่ละสถาบัน ทั้งนี้ควรมีความเชื่อมโยงการเป็นเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกที่คำนึงถึงวิถีชีวิต และสอดคล้องกับบริบทของสังคม เศรษฐกิจการเมือง และสิ่งแวดล้อม

สมคิด กอมนี(2563) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การพัฒนากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)โดยใช้กิจกรรมแนะแนว การวิจัยเรื่อง การพัฒนากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) โดยใช้ กิจกรรมแนะแนว มีวัตถุประสงค์1) เพื่อศึกษากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) 2) เพื่อพัฒนากิจกรรมแนะแนว เพื่อพัฒนากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม) และ3) เพื่อประเมินผลการใช้กิจกรรมแนะแนว เพื่อพัฒนากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 ประชากรที่ใช้ในการศึกษากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 289 คน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เข้า

ร่วมการทดลองเป็นนักเรียนที่ได้มาจากนักเรียนที่เป็นกลุ่มประชากร จำนวน 24 คน ที่มีคะแนนกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 ลงมา และสมัครใจเข้าร่วมการทดลอง แล้วสุ่มอย่างง่ายเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 12 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการใช้กิจกรรมแนะแนวกับกลุ่มทดลอง ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้รับการใช้กิจกรรมแนะแนว เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แบบวัดกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนมีค่าความเชื่อมั่น (liability) เท่ากับ .89 และ 2) กิจกรรมแนะแนว มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .66-1.00 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน Wilcoxon Matched Pairs Signed Ranks Test และ Mann -Whitney U Test ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) ค่าเฉลี่ยกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนโดยรวมและรายด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 289 คน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย และกระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนรายด้านประกอบด้วย 5 ด้าน คือ 1) ระบุปัญหาในการตัดสินใจ 2) รวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ 3) รู้จักทางเลือกที่มีอยู่ 4) พิจารณาข้อดี และข้อเสียของแต่ละทางเลือก และ 5) ตัดสินใจจะเลือกทางเลือกที่เหมาะสม 2) กิจกรรมแนะแนวที่ใช้ในการพัฒนากระบวนการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนพัฒนาเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนในการเลือกแผนการเรียน ประกอบด้วยกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ 1) การรู้จักและเข้าใจตนเอง 2) การทำความเข้าใจข้อมูลของแต่ละคณะวิชา 3) การประเมินตนเอง 4) การทำความเข้าใจเกี่ยวกับ

5.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

5.2.1 งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแผนการเรียนเตรียมพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

(Haobo., 2011) การออกแบบหลักสูตรพลศึกษาเพื่อการศึกษาต่อใน ในจินฮู (Jinhua) ในระดับวิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคนิคสำนักพิมพ์การศึกษาระดับอุดมศึกษาของโรงเรียนพลศึกษา, "ถึงระเบียบวินัย, อิงตามนักเรียน, หลักสูตรที่แบบตามชุมชนและแบบบูรณาการบทความจากความต้องการรูปแบบโดยรวมของการปฏิรูปโปรแกรม "ร่าง" ข้อกำหนดมีการวิเคราะห์เงื่อนไขที่ประการที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคนิค Jinhua ควรจัดทำหลักสูตรพลศึกษาแบบบูรณาการตามแบบจำลอง

(Stanescu., 2012) ได้ศึกษา การวางแผนพลศึกษา จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติการวางแผนและการสอนพลศึกษาแสดงถึงสองด้านที่สำคัญและซับซ้อนที่สุดของอาชีพวิชาชีพ จุดมุ่งหมาย การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเน้นย้ำความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง

แผนงานเนื้อหาและเนื้อหาจริงที่พัฒนาโดยพวกเขาในช่วงปีการศึกษา ความตั้งใจของเราคือการยกระดับร่างกายการศึกษาความตระหนักของครูเกี่ยวกับความแตกต่างเหล่านี้และเพื่อกระตุ้นให้เกิดทัศนคติที่กระตือรือร้นมากขึ้นต่อลักษณะการทำงานของเอกสารการวางแผนวิธีการ การวิจัยของเรามุ่งเน้นไปที่ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการในโรงเรียนพลศึกษาดำเนินการในปีการศึกษา 2554 - 2555 วิธีที่ใช้คือแบบสอบถาม แบบสืบเสาะหาความรู้โดยวัดตัวแปรต่อไปนี้ การรับรู้ของครูที่มีต่อระดับความสำเร็จของเนื้อหาระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กและยูทิลิตี้ เอกสารการวางแผนของครูในการสอนเนื้อหา ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับความชอบของเด็กที่จะฝึกฝนบางอย่าง ในด้านนี้ มุ่งเน้นที่การรับรู้ของครูเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาตามที่วางแผนไว้ในรูปแบบต่าง ๆ เอกสารและเนื้อหาจริงที่เสนอโดยพวกเขาในระหว่างบทเรียน จากเอกสารการวางแผนพบว่าไฟล์แผนรายปีและภาคการศึกษาดูเหมือนจะมีประโยชน์มากที่สุด โดยสร้างความสัมพันธ์กับปีของครูประสบการณ์และระดับการสอน แต่ในระดับโรงเรียนพบประเด็นสำคัญบางประการที่แนะนำแนวทางที่แตกต่างระหว่างการศึกษาคือต่อเนื่อง วิชาวิจัยของยืนยันความแตกต่างระหว่างการวางแผนและฝึกฝน แต่เราสังเกตเห็นว่าคนส่วนใหญ่คิดว่าส่วนใหญ่สามารถทำได้ในวิชาพลศึกษาเอกสารการวางแผนมีความสำคัญแตกต่างกันไปในกิจกรรมการสอนขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของครู เพื่อที่จะยกระดับความสนใจของนักเรียนในบทเรียนพลศึกษาครูต้องใช้วิธีการและวิธีการใหม่ ๆ ในกิจกรรมของพวกเขาโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับเนื้อหาที่น่าสนใจน้อย

(Ali., 2013) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การวางแผนและการเตรียมความพร้อมของครูแผนการสอนในการนำไปใช้รูปแบบที่ 4 หลักสูตรพลศึกษาสำหรับกลุ่มสมรรถภาพทางกาย บทความนี้เกี่ยวข้องกับการศึกษาการวางแผนบทเรียนที่จัดทำโดยโรงเรียนมัธยมศึกษาครูพลศึกษาในเขตคอมบัก ผลการศึกษาแสดงให้เห็นครูพลศึกษาได้จัดทำแผนการสอนในระดับที่น่าพอใจ ($M = 4.13$; $SD = 0.79$) องค์ประกอบทั้งหมดภายในองค์ประกอบการวางแผนบทเรียนได้รับคะแนนเฉลี่ยสูง องค์ประกอบประกอบด้วยหัวข้อของบทเรียน ($M = 4.50$; $SD = .65$); หัวข้อย่อย ($M = 4.28$; $SD = .81$); วัตถุประสงค์ของบทเรียน ($M = 4.36$; $SD = .69$); การเตรียมสื่อการสอน ($M = 4.08$; $SD = .88$); การสะท้อนกลับ ($M = 4.37$; $SD = .70$; และกิจกรรมการเรียนการสอน ($M = 4.00$; $SD = .82$) นอกจากนี้ยังพบว่าการเรียนการสอนกิจกรรมที่ครูวางแผนไว้ประกอบด้วยกิจกรรมชักนำให้เกิดการอบอุ่นร่างกายการสาธิตโดยครูและนักเรียนแบบฝึกหัดในชั้นเรียนแบบฝึกหัดกลุ่มง่าย ๆ เกมการยืดหรือการกู้คืนการตั้งคำถามหรือการอภิปรายการประเมิน

และการมอบหมายงานโดยรวมแล้วแง่มุมของการวางแผนและการเตรียมการพลศึกษาครูที่มีต่อองค์ประกอบการวางแผนบทเรียนมีความโน้มเอียงไปทางองค์ประกอบของหัวข้อการสอน

(Botagariyev., 2016) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การศึกษาประสิทธิผลของพลศึกษาในมัธยมศึกษาตอนต้น (ตามตัวอย่างของคาซัคสถาน) การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบประสิทธิผลของรูปแบบการสอนที่มีอยู่การฝึกร่างกายในโรงเรียนมัธยมศึกษาและการวิเคราะห์เกม เช่นวิธีการที่แนะนำให้รู้จักปรับปรุงสมรรถภาพทางกายของนักเรียน ผู้เขียนยืนยันการใช้วิธีการเล่นเกมในระหว่างชั้นเรียนการฝึกอบรมทางกายภาพซึ่งการใช้งานควรสร้างข้อกำหนดเบื้องต้นที่จำเป็นสำหรับการเพิ่มประสิทธิภาพของการพัฒนาทางกายภาพการเตรียมความพร้อมทางกายภาพและสภาพการทำงานของนักเรียนสิ่งมีชีวิต การวิจัยเชิงประจักษ์ขึ้นอยู่กับความแตกต่างที่ได้รับในระดับการฝึกร่างกายในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง นักเรียนกลุ่มควบคุมได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรของโรงเรียนที่มีอยู่ กลุ่มทดลองได้รับการฝึกตามแบบดัดแปลงโปรแกรม ซึ่งเป็นนัยว่าใช้วิธีการเล่นเกมและจำนวนชั่วโมงการฝึกอบรมที่เพิ่มขึ้นการทดลองการสอนดำเนินการในสามขั้นตอน ตัวชี้วัดเชิงปริมาณคือประมวผลผลโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองปัจจัย การทดลองดำเนินการในระดับสูง 1350 นักเรียนโรงเรียน การประยุกต์ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองปัจจัยให้ความเป็นไปได้ในการพิจารณาว่าการฝึกร่างกายตามหลักสูตรนั้นเชื่อมต่อการพัฒนาความอดทนในขณะที่วิธีการเล่นเกมนั้นเหมาะสำหรับการพัฒนาความแข็งแรงของความเร็วและความแข็งแรง ความสำคัญในทางปฏิบัติของการศึกษาอยู่ที่การประมวลผลข้อมูลทางสถิติที่ใช้โดยผู้เขียนงานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับได้ใช้ในการตรวจสอบประสิทธิภาพของสิ่งที่มีอยู่หลักสูตรตามเวลาจริงและเพื่อปรับปรุงความสำเร็จด้านกีฬาของนักเรียน

(Nian., 2019) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การวิจัยหลักสูตรพลศึกษาใหม่แบบจำลองตามระบบคลาวด์พลศึกษาคอมพิวเตอร์ การวิจัยนี้ เพื่อจัดทำหลักสูตรพลศึกษา (PE) แบบจำลองที่ชาญฉลาดยิ่งขึ้นรูปแบบหลักสูตร PE ใหม่ที่ใช้ PE คลาวด์คอมพิวเตอร์ ถูกตรวจสอบ กรอบพื้นฐานของระบบคลาวด์มีการหารือเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และ "PE education cloud" ใหม่การทำงานของ "PE cloud" ได้รับการออกแบบรวมถึงการลงทะเบียนการป้อนข้อมูลใหม่หลักสูตรและเนื้อหาการสอน แล้วการวิเคราะห์เปรียบเทียบ "PE education cloud" และโหมดดั้งเดิมถูกสร้างขึ้น การวิเคราะห์ของเราแสดงให้เห็นว่า "PE education cloud" สามารถปรับปรุงประสิทธิภาพทางกายภาพได้อย่างมากชั้นเรียนการศึกษาสำหรับนักเรียนในแง่ของคุณภาพทางกายภาพสรุปได้ว่าการพัฒนาหลักสูตรพลศึกษาควรทุ่มเทให้กับความต้องการของนักเรียนและทรัพยากรควรได้รับ

การจัดสรรตามความต้องการ ในขณะที่เดียวกันการเรียนการสอนเนื้อหาควรมีความยืดหยุ่น หลากหลายและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

นิติม นาสซิฟ (Nadim Nassif 2020) ได้ศึกษาเกี่ยวกับพลศึกษาและกีฬาใน มหาวิทยาลัยเลบานอนมหาวิทยาลัยมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการพลศึกษาทั่วโลก มันคือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมหาวิทยาลัยที่ต้องการครูโค้ชนักวิจัยหรือผู้จัดการฝึกฝนทักษะของตนและ ได้รับปริญญาต่าง ๆ เพื่อทำงานในวงการกีฬา เอกสารนี้พยายามที่จะให้ไฟล์ภาพรวมของการ พัฒนาโปรแกรมพลศึกษาและการกีฬา (PES) ในเลบานอนมหาวิทยาลัยซึ่งเริ่มต้นในปลาย ศตวรรษที่ 20 วันนี้มีการศึกษาระดับอุดมศึกษาห้าแห่งสถาบันที่เปิดสอนหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับ กีฬาโดยมีเป้าหมายหลักคือพลศึกษา, พลศึกษาการปรับปรุงสภาพและการจัดการกีฬา ความเพียงพอ ของอุตสาหกรรมฟิตเนสเลบานอนในช่วงแรกทศวรรษของศตวรรษที่ 21 ได้สร้างโอกาสใหม่ ๆ ในสาขานี้ ดังนั้นการลงทะเบียนได้เพิ่มขึ้นในโปรแกรม PES ของมหาวิทยาลัยเหล่านี้ อย่างไรก็ตาม ตามความเสี่ยงของการมีฟิตเนส อุตสาหกรรมอิมิตัวและไม่มีหลักสูตร PES ระดับชาติในโรงเรียน ซึ่งเป็นภัยคุกคามต่อการพัฒนาสาขาวิชาการนี้ในเลบานอน อย่างไรก็ตามภัยคุกคามนี้สามารถ ลดลงได้หากไฟลัรัฐบาลเลบานอนดำเนินการขึ้นเด็ดขาดต่อการจัดตั้ง PES เป็นภาคบังคับวิชาใน บัณฑิตเลบานอน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนี้ใช้แนวทางของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ด้วยวิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) แบบตัวหลักตัวรอง ตามลำดับ (Sequencetiat Dominate and Core dominant design) โดยมีวิธีการเชิงคุณภาพด้วยหลักการวิเคราะห์ โดยผู้วิจัยได้กำหนดการวิจัยตามขั้นตอนของการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ตามความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

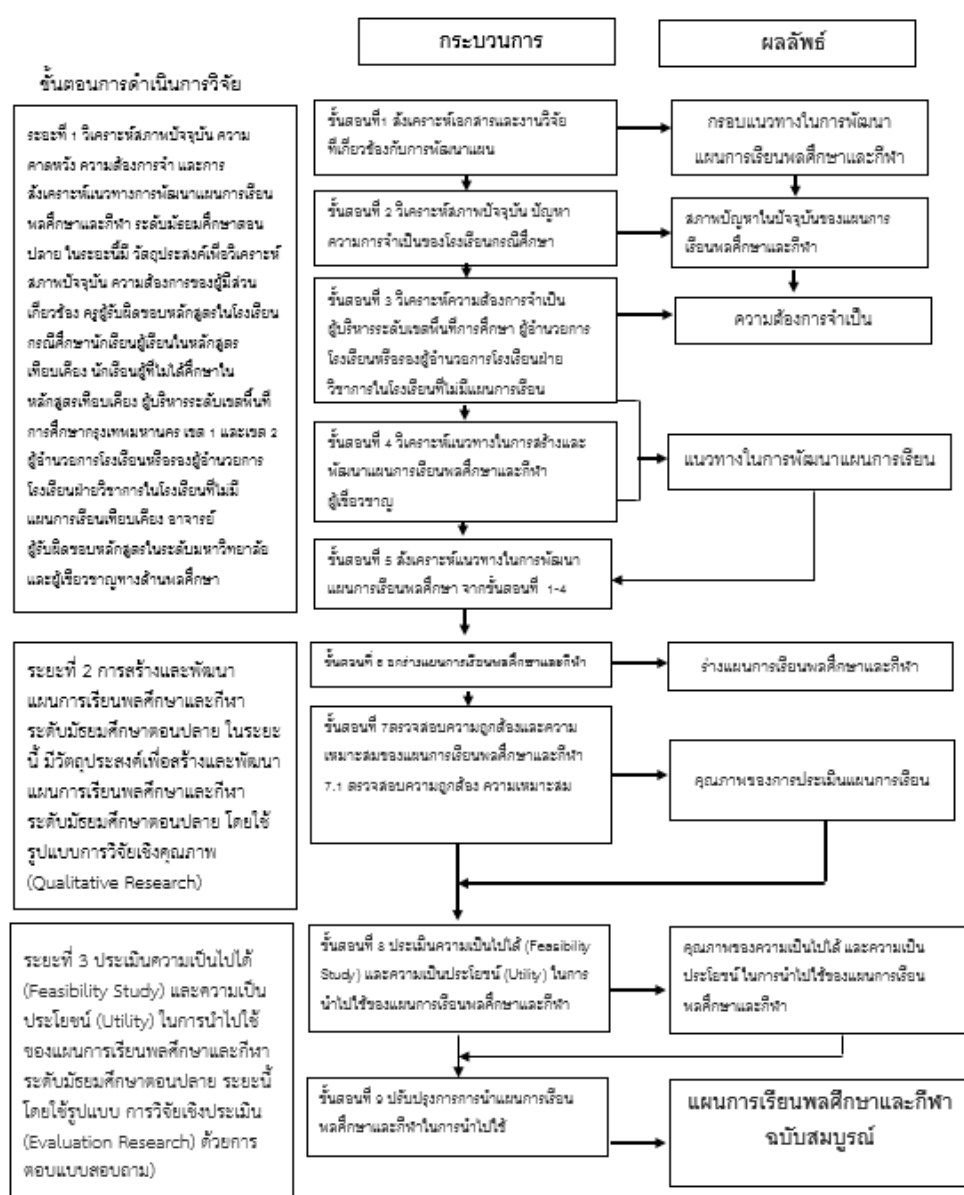
ระยะที่ 1 การวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ความต้องการจำเป็นและการสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระยะนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ความต้องการของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ครูผู้รับผิดชอบหลักสูตรในโรงเรียนกรณีศึกษา นักเรียนในหลักสูตรเทียบเคียง นักเรียนที่ไม่ได้เรียนในหลักสูตรเทียบเคียง ผู้บริหารระดับเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 และเขต 2 ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ในโรงเรียนที่ไม่มีแผนการเรียนรู้เทียบเคียง อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรระดับปริญญาตรี ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย และผู้เชี่ยวชาญทางด้านพลศึกษา โดยในขั้นนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสังเคราะห์เอกสาร (Document Synthesis) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) เพื่อวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นและสังเคราะห์แนวทางในการพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายใน ระยะนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการสร้างและพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการเก็บรวบรวมข้อมูลและการตรวจสอบคุณภาพของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้วยวิธีการประยุกต์ตามวิธีการวิจัยแบบเดลฟายแบบปรับปรุง (Modified Delphi Techniques) เพื่อประเมินความถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งการนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้มีคุณภาพมากขึ้น

ระยะที่ 3 การประเมินความเป็นไปได้ (Feasibility Study) และความเป็นประโยชน์ (Utility) ในการนำไปใช้ของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระยะนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเป็นไปได้ (Feasibility Study) และความเป็นประโยชน์

(Utility) ในการนำไปใช้ของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดย
ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงประเมินผล (Evaluation Research) ด้วยการตอบแบบประเมินความเป็นไป
ได้และความเป็นประโยชน์ของแผนการเรียน โดยในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการขอจริยธรรม
ได้หมายเลข SWUEC-G-208/2565E

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ภาพประกอบ 27 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

จากภาพ 27 สามารถแจกแจงรายละเอียดในแต่ละขั้นตอน ดังนี้

ระยะที่ 1 การวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ความต้องการจำเป็นและการสังเคราะห์
แนวทางการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันในการจัดการเรียนการสอน ของแผนการเรียนเทียบเคียงพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
3. เพื่อสังเคราะห์แนวทางในการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และวิเคราะห์บริบทโรงเรียนการดำเนินงานจากจัดการเรียนการสอน ที่มีแผนการเรียนที่เทียบเคียงกับแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ในระยะนี้เป็นการวิจัยด้วยวิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) มีขั้นตอนดำเนินการดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 สังเคราะห์เอกสาร ตำรา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ศึกษาหลักสูตรเทียบเคียงแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และดำเนินการสังเคราะห์เอกสาร (Documentary Synthesis) เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ เนื้อหา (Content analysis)

ขั้นตอนที่ 2 สังเคราะห์สภาพปัจจุบัน ความต้องการจำเป็นของโรงเรียนกรณีศึกษาในระยะนี้เป็นการวิจัยด้วยวิธีการเชิงคุณภาพ (Qualitative research) มีขั้นตอนดำเนินการดังต่อไปนี้

ขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยกำหนดขั้นตอนย่อยของการวิจัย โดยเริ่มจาก 1) กำหนดแหล่งข้อมูล 2) การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 3) การรวบรวมข้อมูล และ 4) การวิเคราะห์ข้อมูลโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. กำหนดแหล่งข้อมูล ดังนี้

1.1 โรงเรียนที่มาจากการศึกษาแบบพหุกรณีสถานที่ (Multi-site case study) โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกโรงเรียนดังนี้

1.1.1 กำหนดลักษณะของโรงเรียนที่มีแผนการเรียนเทียบเคียงกับแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยแยกตามลักษณะของพื้นที่ (Size) เป็น 2 พื้นที่ คือ ลักษณะของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 และในแต่ละพื้นที่จะกำหนดขนาดของโรงเรียน (Case) แบ่งเป็น 2 แบบ คือ ขนาดใหญ่พิเศษและขนาดใหญ่ ดังนั้น จะได้มาซึ่ง 4 โรงเรียน และในแต่ละโรงเรียนจะกำหนดแหล่งข้อมูลออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1.1.1.1 ครูผู้รับผิดชอบหลักสูตรแผนการเรียนเทียบเคียงกับแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนละ 3 คน ทั้งในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 และ เขต 2 ทั้งหมด 4 โรงเรียน รวม 12 คน

1.1.1.2. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 5 6 โดยเลือกตัวแทนนักเรียนที่มีคุณสมบัติในการตอบคำถามที่ดีและสามารถให้ข้อมูลได้อย่างครบถ้วนในตอบประเด็นคำถามที่กำหนดไว้ ระดับชั้นละ 2 คน โดยจำแนกตามเพศเป็น เพศชาย 1 คน และเพศหญิง 1 คน ดังนั้นในแต่ละโรงเรียนจะมีนักเรียนชายและนักเรียนหญิง 6 คน รวม 24 คน

1.1.1.3. ผู้ปกครองซึ่งเป็นผู้ปกครองของนักเรียน ตามข้อที่

1.1.1.2. คือ ผู้ปกครอง 1 คน ต่อนักเรียน 1 คน รวม 24 คน

2.การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันความต้องการจำเป็นในการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามกระบวนการ ดังนี้

2.1.1 นำข้อมูลจากการสังเคราะห์เอกสาร ตำรา ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หลักสูตรเทียบเคียงแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สภาพปัจจุบัน ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษา

ตอนปลาย สรุปข้อมูลออกมาเป็นประเด็นคำถาม เพื่อสร้างการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview)

2.1.2 นำเสนอแบบสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อตรวจสอบพิจารณาความถูกต้อง ความเหมาะสมของข้อคำถาม ภาษาที่ใช้ จากนั้นดำเนินการแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้นตามข้อเสนอแนะ

2.1.3 นำการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) ที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความเป็นปรนัย (Objectivity) ของข้อคำถาม ความถูกต้อง ความเหมาะสม ตลอดจนปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการ จากนั้นนำข้อมูลมาสรุปอุปนัยเพื่อพิจารณาว่าคำตอบที่ได้รับ สามารถให้ข้อมูลที่ตรงกับจุดมุ่งหมายของการวิจัยที่ต้องการเก็บหรือไม่ และนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อพิจารณาตรวจสอบอีกครั้ง หากไม่มีการปรับแก้ก็จะแสดงว่าเครื่องมือมีคุณภาพด้านความเป็นปรนัย (Objectivity) มีความถูกต้อง มีความเหมาะสมในการเก็บข้อมูลจริง โดยผลการหาค่าคะแนน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.0 – 1.00 ขึ้นไป สามารถใช้สัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) ได้

3. การรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยนัดหมายการเข้าสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) ครูผู้รับผิดชอบหลักสูตร เป็นรายกลุ่มในแต่ละโรงเรียน

3.2 ผู้วิจัยนัดหมายการเข้าสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) นักเรียนที่เรียนในกรณีศึกษา เป็นรายกลุ่มในแต่ละโรงเรียน

3.3 ผู้วิจัยนัดหมายการเข้าสัมภาษณ์ แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) ผู้ปกครองของนักเรียน เป็นเข้าสัมภาษณ์แบบรายบุคคลโดยวิธีการแบบออนไลน์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) การสรุปอุปนัย (Analytic Induction) และการเปรียบเทียบความคงที่ของข้อมูล (Constant comparative) เพื่อสร้างข้อสรุปจากความคิดเห็นของครูผู้รับผิดชอบแผนการเรียน นักเรียนและผู้ปกครอง จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาเป็นแนวทางในการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขั้นตอนที่ 3 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องระดับผู้บริหารและผู้อำนวยการในโรงเรียนที่ไม่มีแผนการเรียนเทียบเคียงกับแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วย 2 กลุ่ม ดังนี้ 1) ผู้บริหารระดับผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร และ 2) ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการในโรงเรียนที่ไม่มีแผนการเรียนเทียบเคียง

ขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยกำหนดขั้นตอนย่อยของการวิจัย โดยเริ่มจาก 1) กำหนดแหล่งข้อมูล 2) การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 3) การรวบรวมข้อมูล และ 4) การวิเคราะห์ข้อมูลโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. กำหนดแหล่งข้อมูล

1.1 ผู้บริหารระดับผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้วิจัยคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 6 คน มีเกณฑ์ในการคัดเลือก (inclusion criteria) โดยกำหนดแหล่งข้อมูลดังนี้

1.1.1 ผู้บริหารระดับผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 และเขต 2 จำนวน 2 คน

1.2.2 รองผู้บริหารระดับผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 และเขต 2 จำนวน 2 คน

1.2.3 ศึกษาพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 และเขต 2 จำนวน 2 คน

1.2 ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ โรงเรียน ผู้วิจัยได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 6 คน ตามเกณฑ์ในการคัดเลือก (inclusion criteria) โดยกำหนดแหล่งข้อมูลดังนี้

1.2.1 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในโรงเรียนที่ไม่มีแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 จากโรงเรียนที่มีขนาด (ใหญ่พิเศษ) จำนวน 1 โรงเรียน โรงเรียนที่มีขนาด (ใหญ่) จำนวน 1 โรงเรียน โรงเรียนที่มีขนาด (กลาง) จำนวน 1 โรงเรียน รวมทั้งสิ้นผู้อำนวยการโรงเรียนหรือรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ จำนวน 6 คน

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือ คือ 1) แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) สำหรับผู้บริหารและรองผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 และ เขต 2 ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ 2) แบบประเมินความต้องการจำเป็น สำหรับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องระดับปฏิบัติการและผู้ใช้แผนการเรียน โดยผู้วิจัยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

2.1. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สำหรับผู้บริหารระดับผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 และเขต 2 และผู้อำนวยการโรงเรียนหรือรองผู้อำนวยการโรงเรียนที่ไม่มีแผนการเรียนเทียบเคียง ด้วยวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) เกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ความต้องการจำเป็นของการสร้างและพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามกระบวนการ ดังนี้

2.1.1 นำข้อมูลจากการสังเคราะห์เอกสาร ตำรา ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย นักเรียนที่เรียนในหลักสูตรเทียบเคียงแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา และนำผลการสังเคราะห์เอกสารจากขั้นตอนที่ 1 สารสนเทศที่ได้จากขั้นตอนที่ 2 ขั้นตอนที่ 3 รวมกัน เพื่อได้มาซึ่งสภาพปัจจุบัน ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และกำหนดกรอบของข้อคำถามสรุปข้อมูลออกมาเป็นประเด็นคำถาม เพื่อสร้างการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) กับผู้บริหารระดับผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 และเขต 2 และผู้อำนวยการโรงเรียนหรือรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการในโรงเรียนที่ไม่มีแผนการเรียนเทียบเคียง

2.1.2 สร้างแบบประเมินความต้องการจำเป็นของการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามวัตถุประสงค์และขอบเขตที่กำหนด โดยใช้การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างและสรุปอุปนัย

2.1.3 นำเสนอแบบการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) และแบบประเมินความต้องการจำเป็น ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อตรวจสอบพิจารณาความถูกต้อง ความเหมาะสมของข้อคำถามภาษาที่ใช้ จากนั้นดำเนินการแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ตามข้อเสนอแนะ และนำการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) ที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความเป็นปรนัย (Objectivity) ของข้อคำถาม ความถูกต้อง ความเหมาะสม ตลอดจนปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการ จากนั้นนำข้อมูลมาสรุปอุปนัยเพื่อพิจารณาว่าคำตอบที่ได้รับ

สามารถให้ข้อมูลที่ตรงกับจุดมุ่งหมายของการวิจัยที่ต้องการเก็บหรือไม่ และนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อพิจารณาตรวจสอบอีกครั้ง หากไม่มีการปรับแก้ก็จะแสดงว่าเครื่องมือมีคุณภาพด้านความเป็นปรนัย (Objectivity) มีความถูกต้อง มีความเหมาะสมในการเก็บข้อมูลจริง และค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.50 – 1.00 ขึ้นไป สามารถใช้ได้

เกณฑ์การแปลผล

หากข้อคำถาม มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.50 – 1.00 ขึ้นไป จึงจะถือว่ามีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และสามารถนำไปใช้ได้ หากพบว่าแบบประเมินความต้องการจำเป็นมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.50 - 1.00 ขึ้นไป ซึ่งถือว่ามีความเที่ยงตรงสามารถนำไปใช้ได้

3. การรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยนัดหมายการเข้าสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร และผู้อำนวยการโรงเรียนหรือรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ในโรงเรียนที่ไม่มีแผนการเรียนเทียบเคียง ด้วยการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้เสนอความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ โดยไม่มีการชี้นำคำตอบเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงมากที่สุดและนำข้อมูลที่ได้อภิเคราะห์ และสรุปเป็นข้อมูลเบื้องต้น เพื่อนำมาสังเคราะห์และใช้เป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) ของผู้บริหารระดับผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 และเขต 2 และผู้อำนวยการโรงเรียนหรือรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการในโรงเรียนที่ไม่มีแผนการเรียนเทียบเคียง ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) การสรุปอุปนัย (Analytic Induction) และการเปรียบเทียบความคงที่ของข้อมูล (Constant comparative) เพื่อสร้างข้อสรุปจากความคิดเห็นของผู้บริหารระดับผู้อำนวยการเขตพื้นที่ และนำข้อมูลที่ได้มาเป็นแนวทางในการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลในการตอบแบบประเมินความต้องการจำเป็นของผู้บริหารฝ่ายวิชาการในโรงเรียนที่ไม่มีแผนการเรียนเทียบเคียง ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินความต้องการจำเป็น โดยใช้สถิติพื้นฐานหาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพที่เป็นจริง และผลการวิเคราะห์

สภาพที่ควรจะเป็นในการศึกษาสภาพและปัญหา มาวิเคราะห์จัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้วยวิธีการวิเคราะห์ Modified (Modified Priority Needs Index) โดยใช้สูตรของ นางลักษณ วัชรชัย และสุวิมล ว่องวานิช ดังนี้

ความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) = สภาพการดำเนินการที่คาดหวัง (I) – สภาพการดำเนินการปัจจุบัน (D)หารด้วย สภาพการดำเนินการปัจจุบัน (D) จากนั้นดำเนินการจัดลำดับของความต้องการจำเป็น โดยพิจารณาจากค่า Modified เรียงจากมากไปหาน้อย

ขั้นตอนที่ 4 สังเคราะห์แนวทางในการสร้างและพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยกำหนดขั้นตอนย่อยของการวิจัย โดยเริ่มจาก 1) กำหนดแหล่งข้อมูล 2) การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 3) การรวบรวมข้อมูล และ 4) การวิเคราะห์ข้อมูลโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1.กำหนดแหล่งข้อมูล

ในการกำหนดแหล่งข้อมูลในขั้นตอนที่ 4 ผู้วิจัยกำหนดแหล่งข้อมูลจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง 2 กลุ่ม คือ 1) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรปริญญาตรีทางพลศึกษา ในระดับมหาวิทยาลัย 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา และมีกระบวนการในการกำหนดแหล่งข้อมูลดังนี้

1.1 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรระดับปริญญาตรี ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย การศึกษาบัณฑิต/ครุศาสตรบัณฑิต/ศิลปศาสตรบัณฑิต ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยกำหนดเงื่อนไขการคัดเลือก (Inclusion Criteria) คือ 1) เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรพลศึกษา 2) มีประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับหลักสูตรไม่ต่ำกว่า 5 ปี 3) มีความสนใจในการให้ข้อมูลและแบ่งตามลักษณะของหน่วยงาน 3 หน่วยงานๆ ละ 2 คน เป็นจำนวน 6 คน ดังนี้

1.1.1 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรพลศึกษา ระดับมหาวิทยาลัยในสังกัดที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) จำนวน 2 มหาวิทยาลัย ดังนี้

1.1.1.1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 1 คน

1.1.1.2 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 1 คน

1.1.2 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรพลศึกษา ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 2 คน ดังนี้

1.1.2.1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จำนวน 1 คน

1.1.2.2 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม จำนวน 1 คน

1.1.3 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรพลศึกษา ในสังกัด

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร จำนวน 1 คน และในสังกัดมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ชลบุรี จำนวน 1 คน

1.2. ผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา จำนวน 5 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยกำหนดเงื่อนไขการคัดเลือก (Inclusion Criteria) คือ 1) มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกขึ้นไปทางพลศึกษา หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง 2) ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์หรือรองศาสตราจารย์ในสาขาวิชาพลศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง 3) มีประสบการณ์ในการสอนพลศึกษาไม่ต่ำกว่า 10 ปี และผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) จำนวนทั้งหมด 5 คน

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) เกี่ยวกับแนวทางของการสร้างและพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามกระบวนการ ดังนี้

2.1 นำข้อมูลจากการสังเคราะห์เอกสาร ตำรา ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หลักสูตรเทียบเคียงแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สภาพปัจจุบัน ความต้องการจำเป็น ของการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สรุปข้อมูลออกมาเป็นประเด็นคำถาม เพื่อสร้างการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา

2.2 นำเสนอแบบสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อตรวจสอบพิจารณาความถูกต้อง ความเหมาะสมของข้อคำถาม ภาษาที่ใช้ จากนั้นดำเนินการแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้นตามข้อเสนอแนะ

2.3 นำการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) ที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความเป็นปรนัย (Objectivity) ของข้อคำถาม ความถูกต้อง ความเหมาะสม ตลอดจนปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการ จากนั้นนำข้อมูลมาสรุปอุปสรรคเพื่อพิจารณาว่าคำตอบที่ได้รับ สามารถให้ข้อมูลที่ตรงกับจุดมุ่งหมายของการวิจัยที่ต้องการเก็บหรือไม่ และนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อพิจารณาตรวจสอบอีกครั้ง หากไม่มี

การปรับแก้จึงจะแสดงว่าเครื่องมือมีคุณภาพด้านความเป็นปรนัย (Objectivity) มีความถูกต้อง มีความเหมาะสมในการเก็บข้อมูลจริง หากข้อคำถาม มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.50 – 1.00 ขึ้นไป จึงจะถือว่ามีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และสามารถนำไปใช้ได้ หากพบว่าแบบประเมิน ความต้องการจำเป็นมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.50 - 1.00 ขึ้นไป ซึ่งถือว่ามีความเที่ยงตรง

3. การรวบรวมข้อมูล ในส่วนนี้ ผู้วิจัยนัดหมายการเข้าสัมภาษณ์ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรปริญญาตรีทางพลศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง ในมหาวิทยาลัย และผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา ด้วยการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) เป็นคำถามปลายเปิด (Open-end Question) เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้เสนอความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ โดยไม่มีการชี้นำคำตอบเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงมากที่สุดและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ และสรุปเป็นข้อมูลเบื้องต้น เพื่อนำมาสังเคราะห์และใช้เป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนา แผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) การสรุปอุปนัย (Analytic Induction) และการเปรียบเทียบความคงที่ของข้อมูล (Constant comparative) เพื่อสร้างข้อสรุปจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา และนำ ข้อมูลที่ได้มาเป็นแนวทางในการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอน ปลาย

ขั้นตอนที่ 5 สังเคราะห์แนวทางในการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ใน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากขั้นตอนที่ 1 – 4 สังเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับสภาพ ปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 – 4 มา สังเคราะห์เพื่อเป็นแนวทางวางแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีกรอบในการสังเคราะห์ตามองค์ประกอบของหลักสูตร 5 ประการ คือ 1) หลักการแผนการ เรียน 2) โครงสร้างแผนการเรียน 3) คำอธิบายรายวิชา 4) การวัดและประเมิน 5) เกณฑ์การจบ แผนการเรียน

ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอน ปลาย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

2. เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม ของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ในระยนี้ เป็นการวิจัยในรูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ด้วย เทคนิคเดลฟายแบบปรับปรุง (Modified Delphi Techniques) มีขั้นตอนด้า เนินการดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 6 ยกร่างแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดย ผู้วิจัยนำสารสนเทศจากขั้นตอนที่ 1- 5 ของระยะที่ 1 มาเป็นกรอบในร่างหลักสูตร ระยะนี้เป็นการวิจัย เชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อสร้างและพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย และเป็นการตรวจสอบคุณภาพของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย ในขั้นต้น ซึ่งการนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ใน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้มีคุณภาพมากขึ้น โดยโครงสร้างของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยได้ออกแบบโครงสร้างของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ใน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้แนวคิดทฤษฎีหลักสูตร แบบแกน (Core Curriculum) คือ หลักสูตรแบบแกน เป็นการเรียกชื่อตามลักษณะการจัดหลักสูตร ซึ่งมาจากการกำหนดให้หลักสูตรมี ส่วนที่เป็นแกน หรือเป็นศูนย์กลางของหลักสูตร การจัดหลักสูตรมีการผสมผสานความรู้หลายๆ สาขาวิชาเข้าด้วยกัน เพื่อสนองความสนใจและความต้องการของผู้เรียนส่งเสริมการเรียนรู้แบบ Active Learning สิ่งทีเรียนจะมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์และชีวิตของผู้เรียน หลักสูตรประกอบด้วย สิ่ง ที่ทุกคนจะต้องเรียน อันได้แก่ ความรู้พื้นฐานที่เป็นหลักส่วนหนึ่ง และอีกส่วนหนึ่งให้มีการเลือกเรียน นักการศึกษาเชื่อว่า หลักสูตรแบบนี้เป็นหลักสูตรที่เหมาะสมที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับหลักสูตรแบบ ต่าง ๆ ที่กล่าวมา การจัดหลักสูตร (ศักดิ์ศรี ปาณะกุล, 2553)

ขั้นตอนนี้ การสร้างแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ร่างของการพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอน ปลาย ประกอบด้วย 1) หลักการของหลักแผนการเรียนรู้ 2)โครงสร้างแผนการเรียนรู้ 3) คำอธิบาย รายวิชา 4) การวัดและประเมินผลการเรียน 5) เกณฑ์การจบแผนการเรียนรู้

2. คู่มือการใช้แผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งมีโครงสร้าง 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ความเป็นมาและความสำคัญของการพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษา และกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วย

1. สภาพปัญหาและความจำเป็นของแผนการเรียนรู้ ผู้วิจัยพิจารณาข้อมูลที่ได้จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากโรงเรียนกรณีศึกษา สภาพปัญหา ความต้องการจำเป็นของครู นักเรียน ผู้ปกครองของนักเรียนในแผนการเรียนรู้ ความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องระดับผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 และ เขต 2 ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ในโรงเรียนที่ไม่มีแผนเทียบเคียง อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรระดับปริญญาตรี ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย และผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา เพื่อนำมากำหนดเป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาหลักสูตรแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

2. หลักการของแผนการเรียนรู้ เป็นการนำข้อมูลพื้นฐานมาพิจารณากำหนดแนวคิดและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาแผนการเรียนรู้ให้บรรลุจุดมุ่งหมาย

3. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เป็นการกำหนดสิ่งที่มุ่งหวังให้เกิดขึ้น ด้วยความคาดหวังว่าเมื่อดำเนินการตามหลักสูตรแล้วจะสามารถบรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่กำหนดขึ้น

4. โครงสร้างของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการนำข้อมูลเกี่ยวกับการสังเคราะห์เอกสาร สภาพปัจจุบันและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมา กำหนดเป็นโครงสร้างแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กำหนดรายวิชาที่จัดสอนในแต่ละรายปี/รายภาค ซึ่งประกอบด้วย รายวิชาพื้นฐานและรายวิชาเพิ่มเติม กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวนเวลาเรียน และจำนวนหน่วยกิตของรายวิชา

5. การวัดและการประเมินผล ตามที่สถานศึกษากำหนดและนำกรอบแนวทางของกระทรวงศึกษาธิการกำหนดเป็นมาตรฐาน

6. เกณฑ์การจบหลักสูตรตามที่สถานศึกษากำหนดและนำกรอบแนวทางของกระทรวงศึกษาธิการกำหนดเป็นมาตรฐาน

ส่วนที่ 2 คู่มือการใช้แผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งประกอบด้วย 1) หลักการของแผนการเรียนรู้ 2) โครงสร้างแผนการเรียนรู้ 3) คำอธิบายรายวิชา 4) การวัดและการประเมินผล 5) เกณฑ์การจบแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขั้นตอนที่ 7 ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยกำหนดขั้นตอนย่อยของการวิจัย โดยเริ่มจาก 1) กำหนดแหล่งข้อมูล 2) การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และ 3) การเก็บรวบรวมข้อมูล 4) การวิเคราะห์ข้อมูลโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1.กำหนดแหล่งข้อมูล

การกำหนดแหล่งข้อมูลด้านผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 คน และผู้เชี่ยวชาญได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ตามเกณฑ์ในการคัดเลือก (inclusion criteria) ที่กำหนดตามข้อดังต่อไปนี้ คือ เลือกผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา จำนวน 3 คน ดังนี้

1. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรระดับปริญญาตรี ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย การศึกษาด้านจิต/ครุศาสตร์บัณฑิต/ศิลปศาสตรบัณฑิต จำนวน 1 คน

2. ผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา จำนวน 1 คน จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน ดังกล่าว ได้ทำการตรวจสอบประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากนั้นผู้วิจัยขอคำแนะนำให้ผู้เชี่ยวชาญแนะนำผู้เชี่ยวชาญท่านอื่นๆ โดยการบอกต่อ (Snowball) เพิ่มเติมจนครบตามจำนวนที่ต้องการ 14 คน

2.การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1. สร้างแบบสอบถามเพื่อประเมินคุณภาพความถูกต้องและความเหมาะสมของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และคู่มือการใช้แผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในการนำไปใช้ในสถานการณ์จริง โดยมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale Questionnaire) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยว่ารายการประเมินนั้น มีความถูกต้อง/ความเหมาะสม ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยว่ารายการประเมินนั้น มีความถูกต้อง/ความเหมาะสมในระดับมาก

3 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยว่ารายการประเมินนั้น มีความถูกต้อง/ความเหมาะสมในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยว่ารายการประเมินนั้น มีความถูกต้อง/ความเหมาะสมในระดับน้อย

1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยว่ารายการประเมินนั้น มีความถูกต้อง/ความเหมาะสม ในระดับน้อยที่สุด

การหาคุณภาพของเครื่องมือในการประเมินคุณภาพความถูกต้อง ความเหมาะสม คู่มือการใช้แผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยพิจารณาจากค่าดัชนี ความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป จึงจะถือว่าเครื่องมือมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ซึ่งพบว่า แบบประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.50 - 1.00 ขึ้นไป

3.การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยทำบันทึกข้อความขอความอนุเคราะห์ หนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 คน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของแบบประเมิน

3.2 นำบันทึกข้อความขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ไปขอเก็บข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 17 คน เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3 ผู้วิจัยรวบรวมแบบประเมินแล้วนำมาวิเคราะห์ทางสถิติตามกรอบการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสม

4.การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลพิจารณาคุณภาพความถูกต้องและความเหมาะสมของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วย 2 ด้าน คือ 1)ด้านความถูกต้อง 2)ด้านความเหมาะสม ในการนำไปใช้ในสถานการณ์จริง โดยกำหนดเกณฑ์การผ่าน คือ มัธยฐาน (Md) มีค่าน้อย 3.50 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IQR) ไม่เกิน 1.50

ระยะที่ 3 การประเมินความเป็นไปได้ (Feasibility Study) และความเป็นประโยชน์ (Utility) ในการนำไปใช้ของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ในระยะนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเป็นไปได้ (Feasibility Study) และความเป็นประโยชน์ (Utility) ในการนำไปใช้ของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงประเมิน (Evaluation Research) ด้วยการตอบแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ขั้นตอนที่ 8 ประเมินความเป็นไปได้ (Feasibility Study) และความเป็นประโยชน์ (Utility) ในการนำไปใช้ของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยกำหนดขั้นตอนย่อยของการวิจัย โดยเริ่มจาก 1) กำหนดแหล่งข้อมูล 2) การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 3) การรวบรวมข้อมูล และ 4) การวิเคราะห์ข้อมูลโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1.กำหนดแหล่งข้อมูล

1.1 ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 1 คน

1.2 ผู้บริหารระดับผู้อำนวยการโรงเรียนหรือรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ผู้วิจัยได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 92 คน ดังนี้

1.3 ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องระดับผู้บริหารระดับปฏิบัติการ หัวหน้าและครูกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 และเขต 2 จำนวนทั้งหมด 92 คน

2.การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบประเมินความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สำหรับผู้เข้าร่วมการประเมิน เป็นข้อมูลความคิดเห็นของผู้ตอบแบบประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยบูรณาการรูปแบบการประเมินประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินเกี่ยวกับเพศ ระดับการศึกษาตำแหน่ง

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลการประเมินความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามรูปแบบการประเมินอภิมาน ด้านความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ ตามแนวคิดของสตัฟเฟิลบีม (C. E. Stufflebeam, 1989) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนความสำคัญของผลการประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) มีตัวเลือก 5 ระดับ ดังนี้ คะแนน 5 หมายถึง มีความความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์มากที่สุด คะแนน 4 หมายถึง ความความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์มาก คะแนน 3 หมายถึง ความความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ปานกลาง คะแนน 2 หมายถึง ความความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์น้อย คะแนน 1 หมายถึง ความความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็น/ ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปปรับปรุงแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นขั้นตอนในการสร้าง

เครื่องมือในการวิจัยแบบประเมินความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ฉบับนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามลำดับขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องการประเมินความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ จากนั้นนำผลในระยที่ 2 มาเป็นกรอบแนวคิดเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

2. ร่างคำถาม และจัดทำแบบประเมินฉบับร่าง สร้างแบบประเมินความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ที่เกี่ยวกับแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ จากนั้นเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท นินท์ ตรวจสอบและนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3. ให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาแบบประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ที่สร้างขึ้นปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบและนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (Index of Item Objectives Congruence: IOC) โดยดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมืออยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00

4. นำแบบประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ ที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิ มาพิจารณาปรับปรุงแก้ไข และขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อปรับปรุงแบบประเมินให้มีความถูกต้องและความเหมาะสม

3.การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำบันทึกข้อความขอความอนุเคราะห์ หนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนหรือรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าและครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากนั้นผู้วิจัยนำบันทึกข้อความเข้าไปขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 184 คน ผู้วิจัยรวบรวมแบบประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ แล้วนำมาวิเคราะห์ทางสถิติตามกรอบการประเมินการความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.การวิเคราะห์ข้อมูล

การหาค่าทีแบบ(One sample t-test)เมื่อเทียบกับเกณฑ์ค่าเฉลี่ย

3.50 ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

ขั้นตอนที่ 9 ปรับปรุงการนำแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลาย ในการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งกำหนดความมุ่งหมายของงานวิจัย ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและประเมินความต้องการจำเป็นของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 2) เพื่อสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 3) เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 4) เพื่อประเมินความเป็นไปได้ของการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ได้นำเสนอข้อมูลออกเป็น 3 ตอน ตามการมุ่งหมายของการวิจัย ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ความต้องการจำเป็นและการสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตอนที่ 2 การสร้างและพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายใน

ตอนที่ 3 ผลการประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ซึ่งผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

n	แทน	ขนาดตัวอย่าง
M	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
MD	แทน	ค่ามัธยฐาน
IQR	แทน	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
t	แทน	ค่าสถิติในการทดสอบที่
Sig.	แทน	ค่าความน่าจะเป็น
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ความต้องการจำเป็นและการสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกับครูในแผนการเรียนเทียบเคียง

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
1.แผนการเรียนมีความเป็นมาอย่างไร/เกิดขึ้นได้อย่างไร/มีความเข้าใจแผนการเรียนหรือไม่	สาระสำคัญ ผู้อำนวยการมีนโยบายปรับปรุงหลักสูตรของโรงเรียนให้สอดคล้องกับอาชีพในอนาคต เพิ่มความสนใจให้กับผู้เรียนในการสมัครเข้าศึกษาต่อ	สาระสำคัญ ผู้บริหารวิชาการที่เห็นความสำคัญของบริบทของเด็กที่มีความสนใจเรื่องของทักษะกีฬารวมไปถึงนำเอาแผนการเรียนพลศึกษาเข้ามาเหมือนเป็นการตลาดของทางโรงเรียนเพื่อดึงดูดให้เด็กมาเรียนพลศึกษา	สาระสำคัญ เปิดแผนการเรียนห้องเรียนวิทยากรกีฬานี้ขึ้นมาให้นักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถทักษะทางด้านกีฬามือเมื่อนักเรียนสำเร็จการศึกษาก็สามารถนำความรู้ไปต่อยอดในระดับมหาวิทยาลัยได้	สาระสำคัญ โรงเรียนมีโครงการกีฬาฟุตบอลนักเรียนที่เป็นนักกีฬาเขาไปเลือกแผนการเรียนศิลปะครูที่เขาสอนศิลปะต้องการให้เด็กฝึกทำกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปะในช่วงเย็นนักเรียนที่เป็นนักกีฬาที่ไม่สะดวกทำกิจกรรม นักเรียนเลยรวมตัวกันไปพูดคุยกับผู้อำนวยการขอเปิดแผนการเรียนวิทยาศาสตร์การกีฬา แผนการเรียนนี้ก็เลยเกิดขึ้นภายใน 1 สัปดาห์
สรุปประเด็นคำถาม	ความเป็นมาของแผนการเรียนผู้อำนวยการมีนโยบายปรับปรุงหลักสูตรของโรงเรียนให้สอดคล้องกับอาชีพในอนาคต เพิ่มความสนใจให้กับผู้เรียนในการสมัครเข้าศึกษาต่อเพื่อดึงดูดให้เด็กมาเรียนพลศึกษา และเห็นความสำคัญและส่งเสริมผู้เรียนที่ทักษะความสามารถพิเศษด้านกีฬา			

ตาราง 4 (ต่อ)

ประเด็น คำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
2.หลักการหรือ แนวคิดของ หลักสูตรใน ปัจจุบัน 2.1 หลักการ หรือแนวคิดของ แผนการเรียนใน ปัจจุบันเป็น อย่างไร/ การให้ เด็กลงมือปฏิบัติ /แนวคิดของ แผนการเรียน เกิดการเรียนรู้ อย่างไร	สาระสำคัญ หลักสูตรในมหา ลัยเอามาดูเรียน รายวิชาอะไรบ้าง และระดม ความคิดและ คัดเลือกรายวิชา ที่สามารถนำ ความรู้ไปต่อยอด ได้ในระดับ มหาวิทยาลัย	สาระสำคัญ 1.สุขภาพร่างกาย ที่แข็งแรงและ สมบูรณ์ 2.เป็นแผนหรือ แนวทางการศึกษา ต่อให้นักเรียน สามารถที่จะไปต่อ ยอดใน ระดับอุดมศึกษาที่ เกี่ยวข้องกัน ทางด้านกีฬาและ เรื่องของสาย สุขภาพ	สาระสำคัญ ดูหลักสูตรของ มหาวิทยาลัยว่า ถ้าเข้าเรียน มหาวิทยาลัยปี 1 เด็กควรเรียนวิชา อะไร เลือก รายวิชาให้ เหมาะสม เพื่อที่จะนำไปใช้ จริงการเรียนต่อ ในอุดมศึกษา	สาระสำคัญ หลักการแนวคิด ของหลักสูตรมี หลักการแนวคิด แบบผสมผสาน ในการเรียน ทักษะและทฤษฎี
สรุปประเด็น คำถาม	หลักการแนวคิดของหลักสูตรโดยอิงจากหลักสูตรระดับมหาวิทยาลัยระดับปี 1 ถ้าเข้าเรียนมหาวิทยาลัยปี 1 เด็กควรเรียนวิชาอะไร เลือกรายวิชาให้เหมาะสม เพื่อที่จะนำไปใช้จริงการเรียนต่อในอุดมศึกษาโดยมีวิชาทฤษฎีและปฏิบัติที่ เฉลี่ยหน่วยกิตเท่าๆ กัน			

ตาราง 4 (ต่อ)

ประเด็น คำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
2.2 หลักการ ของแผนการ เรียนดังกล่าว ก่อให้เกิดปัญหา ด้านใดบ้าง	สาระสำคัญ ปัญหาการทำ หลักสูตรในช่วงปี แรกๆ มหาลัยรับ ประกาศสมัคร หน่วยกิตวิทย- คณิต ไม่ถึง ทำให้เด็ก เสียสิทธิ์ในการ เรียนสมัครเรียน ต่อในคณะพล ศึกษา มหาวิทยาลัยศรี นครินทร์วิโรฒ	สาระสำคัญ หลักการของ แผนการเรียนไม่ มีปัญหา มี ปัญหาแค่เด็กที่ ทางแผนการ เรียนได้มากจะ ได้เด็กที่ไม่ชอบ เรียนวิชาการและ เด็กก็อาจจะ ไม่ได้ชอบเล่น กีฬา	สาระสำคัญ เป็นแผนการ เรียนวิทยาการ กีฬาเป็นแผน ใหม่ซึ่ง อัตรากำลังครูซึ่ง ไม่เพียงพอ เนื่องจากมีทั้ง วิชาปฏิบัติและ วิชาทักษะ ค่อนข้างที่จะ เยอะ ควรครูพล ศึกษาเพิ่มขึ้นอีก 1 อัตรา	สาระสำคัญ ทางโรงเรียนรับ นักเรียนเข้า มาแล้วนักเรียน แบบที่ไม่สามารถ เรียนแผนการเรียน อื่นไม่ได้เลย และ นักเรียนต้องมา แผนการเรียนพล ศึกษา นั้น หมายความว่า นักเรียนส่วนหนึ่ง สนใจ อีกส่วน จำเป็นต้องเรียน นอกนั้นนักเรียนที่ เขาสนใจเขาก็ไป ต่อยอดใน ระดับอุดมศึกษา ได้
สรุปประเด็น คำถาม	1.หน่วยกิตวิทย- คณิตไม่ถึง ทำให้เด็กเสียสิทธิ์ในการเรียนสมัครเรียนต่อใน คณะพลศึกษา มศว.2. มีปัญหาแค่เด็กที่ทางแผนการเรียนได้มากจะได้เด็กที่ ไม่ชอบเรียนวิชาการและเด็กก็อาจจะไม่ได้ชอบเล่นกีฬา 3.อัตรากำลังครูซึ่งไม่ เพียงพอควรครูพลศึกษาเพิ่มขึ้นอีก 1 อัตรา			

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
2.3 หลักการของแผนการเรียนรู้ที่ดีที่ต้องการให้เป็นควรมีหลักการอย่างไร/ ถ้าต้องการปรับปรุงหลักการควรปรับปรุงอย่างไร.	สาระสำคัญ เลือกวิชาให้สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน วิชาที่เลือกให้ผู้เรียนได้เรียนค่อนข้างที่จะครอบคลุมทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ เช่น วิชาโค้ช วิชาผู้ตัดสิน	สาระสำคัญ ปรับปรุงเรื่องเกณฑ์การคัดเลือกควรมีจะต้องมีคุณภาพมากขึ้น เรื่องของ GPA. รวม ให้สูงขึ้นในระดับเกณฑ์การคัดเลือกที่ดี	สาระสำคัญ ควรมีผู้เชี่ยวชาญ ผู้ชำนาญการจากภายนอกเข้ามาช่วยเขียนวางแผนโครงสร้างหลักสูตร หลักการที่ดีคือเราต้องมาประชุมปรึกษาหารือแล้วค่อยๆ ขึ้นมาเป็นโครงร่างหลักสูตร แล้วอาจจะให้ศึกษานิเทศก์หรือให้ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 2 ดูหลักสูตร หรือเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย เข้ามาช่วยดูหลักสูตรแผนการเรียนนี้ ว่ามันสอดคล้องเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของเราหรือไม่ ถึงค่อยนำร่องทดลองใช้แผนการเรียน	สาระสำคัญ ทางโรงเรียนรับนักเรียนเข้ามาแล้วนักเรียนแบบที่ไม่สามารถเรียนแผนการเรียนอื่นไม่ได้เลย และนักเรียนต้องมาแผนการเรียนพลศึกษา นั้นหมายความว่านักเรียนส่วนหนึ่งสนใจ อีกส่วนจำเป็นต้องเรียน นอกนั้นนักเรียนที่เขาสนใจเขาก็ไปต่อยอดในระดับอุดมศึกษาได้
สรุปประเด็นคำถาม	หลักการของแผนการเรียนรู้ที่ดีที่ต้องการให้เป็นควรมีหลักการ 1.ความสนใจของผู้เรียน วิชาที่เลือกให้ผู้เรียนได้เรียนค่อนข้างที่จะครอบคลุมทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ 2.ควรมีผู้เชี่ยวชาญ ผู้ชำนาญการจากภายนอกเข้ามาช่วยเขียนวางแผนโครงสร้างหลักสูตรแล้วค่อยๆ ขึ้นมาเป็นโครงร่างหลักสูตรให้ศึกษานิเทศก์หรือให้ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 2 ดูหลักสูตร หรือเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย เข้ามาช่วยดูหลักสูตรแผนการเรียนนี้ ว่ามันสอดคล้องเหมาะสม			

ตาราง 4 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
3. การกำหนด วัตถุประสงค์ของ แผนการเรียนรู้ใน ปัจจุบัน 3.1 แผนการเรียนรู้ ในปัจจุบันมีการ กำหนด วัตถุประสงค์ว่า อย่างไร	สาระสำคัญ การกำหนด วัตถุประสงค์ เหมาะสมแล้ว	สาระสำคัญ มุ่งเน้นให้นักเรียนมี สุขภาพร่างกายที่ แข็งแรงสมบูรณ์/ ให้นักเรียนสามารถ ที่จะนำเอาความรู้ นำทักษะที่เราสอน ไปต่อยอดใน การศึกษาต่อใน ระดับอุดมศึกษา ทางด้านเฉพาะทาง	สาระสำคัญ 1.ต้องการเปิด ให้กับนักกีฬา โควต่านักกีฬา นัก ฟุตบอล นักฟุตซอล	สาระสำคัญ 1.นักเรียนที่เรียน แผนการเรียนนี้ต้อง ได้ความรู้ความ เข้าใจสามารถที่จะ ถ่ายทอดข้อมูล ให้กับผู้อื่นได้ในเรื่อง ของการเล่นกีฬา การดูแลสุขภาพ การเคลื่อนไหว ร่างกาย สรีรร่างกาย ต่าง ๆ 2.นักเรียน สามารถถ่ายทอด ทักษะต่าง ๆ ทักษะ ทางด้านกีฬาให้กับ ผู้อื่นได้ 3.สามารถ ไปต่อยอดใน ระดับอุดมศึกษาได้
สรุปประเด็น คำถาม	การกำหนดวัตถุประสงค์ของแผนการเรียนรู้ในปัจจุบัน 1.มุ่งเน้นให้นักเรียนมีสุขภาพ ร่างกายที่แข็งแรงสมบูรณ์ 2.ให้นักเรียนสามารถที่จะนำเอาความรู้ นำทักษะที่เราสอนไป ต่อยอดในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาทางด้านเฉพาะทาง 3.ต้องการเปิดให้กับ นักกีฬาโควต่านักกีฬา นักฟุตบอล นักฟุตซอล 4.นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนนี้ต้องได้ ความรู้ความเข้าใจสามารถที่จะถ่ายทอดข้อมูลให้กับผู้อื่นได้ในเรื่องของการเล่นกีฬา การ ดูแลสุขภาพ การเคลื่อนไหวร่างกาย สรีรร่างกายต่าง ๆ 5.นักเรียนสามารถถ่ายทอด ทักษะต่าง ๆ ทักษะทางด้านกีฬาให้กับผู้อื่นได้			

ตาราง 4 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
3.2 การกำหนด วัตถุประสงค์ ดังกล่าว ก่อให้เกิดปัญหา หรือไม่อย่างไร/ วัตถุประสงค์มี ความเหมาะสม หรือต้องการ ปรับแก้หรือไม่ / ทางปฏิบัติ ปัญหาอย่างไร	สาระสำคัญ การกำหนด วัตถุประสงค์ไม่ ก่อให้เกิดปัญหา	สาระสำคัญ การกำหนด วัตถุประสงค์ ดังกล่าวไม่ ก่อให้เกิดปัญหา	สาระสำคัญ ไม่ปรับ วัตถุประสงค์ ดังกล่าว	สาระสำคัญ การกำหนด วัตถุประสงค์ ดังกล่าวไม่ ก่อให้เกิดปัญหา
สรุปประเด็น คำถาม	การกำหนดวัตถุประสงค์ดังกล่าวไม่ก่อให้เกิดปัญหา			

ตาราง 4 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
3.3 หากต้องการ ปรับวัตถุประสงค์ ให้ดีขึ้นหรือ ต้องการเพิ่มเติม วัตถุประสงค์ ควรกำหนด อย่างไร	สาระสำคัญ ไม่ปรับปรุง วัตถุประสงค์	สาระสำคัญ ไม่มีการปรับ วัตถุประสงค์	สาระสำคัญ ไม่ปรับ วัตถุประสงค์	สาระสำคัญ การปรับ วัตถุประสงค์ให้ดีขึ้น ควรเพิ่มใน ส่วนของวิชาสุข ศึกษาเข้ามาอีก เพื่อให้นักเรียนได้ มีความรู้หรือเพิ่ม ทางเลือกให้กับ นักเรียนที่มีความ สนใจด้านสุข ศึกษามากขึ้น
สรุปประเด็น คำถาม	การปรับวัตถุประสงค์ให้ดีขึ้นควรเพิ่มในส่วนของวิชาสุขศึกษา เพื่อให้นักเรียน ได้มีความรู้หรือเพิ่มทางเลือกให้กับนักเรียน ที่มีความสนใจด้านสุขศึกษามาก ขึ้น			

ตาราง 4 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
4.โครงสร้างของ แผนการเรียนรู้ 4.1 โครงสร้างของ แผนการเรียนรู้ ปัจจุบันเป็นอย่างไร	สาระสำคัญ วิชาที่เลือกให้ผู้เรียน ได้เรียน ครอบคลุม ทั้งภาคทฤษฎีและ ภาคปฏิบัติ	สาระสำคัญ โครงสร้างของ แผนการเรียนรู้วิชา เพิ่มเติม 5 หน่วยกิต 10 คาบ / วิชาไฟฟ้า 1 หน่วยกิต / วิชา ไฟฟ้าและ นันทนาการ 2 หน่วยกิต / วิชาพล ศึกษา 2 หน่วยกิต/ ม.4 ให้เรียนเรื่อง เกี่ยวกับของทฤษฎี บวกกับแนวทางการ ปฏิบัติในเชิงพล ศึกษา โดยเฉพาะ เรื่องของไฟฟ้า ม.5 ก็ จะมีในเรื่องของการ ฝึกได้เข้าไปอยู่ ด้วย ส่วน ม.6 จะ เป็นเรื่องของการ เป็นผู้ตัดสินใจไฟฟ้า	สาระสำคัญ แบ่งให้มันมีวิชา ทฤษฎีและปฏิบัติ อย่างละครึ่งๆ และ ดูความเหมาะสม ของอัตรากำลังของ ครู	สาระสำคัญ การแบ่งทั้งภาควิชา ที่เป็นทฤษฎีและ ภาควิชาที่เป็น ปฏิบัติเข้าด้วยกัน
สรุปประเด็น คำถาม	วิชาที่เลือกให้ผู้เรียนได้เรียน ครอบคลุมทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ			

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
4.2 โครงสร้าง ของแผนการ เรียนมีปัญหา หรือไม่ อย่างไร	สาระสำคัญ โครงสร้างของ แผนการเรียนไม่ มีปัญหา	สาระสำคัญ โครงสร้างของ แผนการเรียนมี ปัญหาเรื่อง นักเรียนส่วนใหญ่ เรียนแต่ทักษะ กีฬาอย่างเดียว นักกีฬาจะไม่ ค่อยชอบเรียน ทฤษฎีมากนัก เวลาเรียนเด็กก็ จะหลับ ไม่ค่อย สนใจครู	สาระสำคัญ โครงสร้างของ แผนการเรียนไม่ มีปัญหา	สาระสำคัญ ในเรื่องโครงสร้าง แผนการเรียนไม่ มีปัญหา และจะ มีการปรับเปลี่ยน ทุกๆ 3 ปี เพื่อให้ ทันสมัยทันต่อ บริบทโลก
สรุปประเด็น คำถาม	1.โครงสร้างของแผนการเรียนมีปัญหาเรื่องนักเรียนแต่ทักษะกีฬาอย่างเดียว ไม่ค่อยได้เรียนทฤษฎี 2.ในเรื่องโครงสร้างแผนการเรียนไม่มีปัญหา ควรมีการ ปรับเปลี่ยนทุกๆ 3 ปี เพื่อให้ทันสมัยทันต่อบริบทโลก			

ตาราง 4 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
4.3 โครงสร้างของแผนการเรียนรู้ พลศึกษาและกีฬาที่ท่านคิดว่าควรจะเป็นในอนาคต ควรเป็นอย่างไร ถ้ามีปัญหาควรปรับปรุงอย่างไร	สาระสำคัญ ไม่เพิ่มรายวิชา เนื่องจากการภาระงานสอนของครู	สาระสำคัญ เปลี่ยนเป็นแผนการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ การกีฬา	สาระสำคัญ เมื่อใช้แผนการเรียนรู้นี้ครบ 3 ปีแล้ว ม.4 ม.5. ม.6 ครบ 3 รุ่นแล้ว ควรมีการประเมินหลักสูตร โดยต้องประเมินโดย 1.ครูผู้สอนและผู้บริหาร 2.ประเมินโดยนักเรียน 3.ถ้าผู้ปกครองเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมินด้วย เมื่อประเมินหลักสูตรเสร็จแล้วก็นำผลการประเมินหลักสูตรมา และไปปรับปรุงหลักสูตรในปีถัดไป เพราะว่า การทำหลักสูตรที่ดี ควรปรับปรุงอย่าง 3 ปี ปรับ 1 ครั้ง	สาระสำคัญ มัธยมศึกษาตอนต้นให้ครูจัดการเรียนการสอนรายวิชาพื้นฐาน ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายให้ครูเจาะลึกเนื้อหาเพื่อต้องการความเป็นเลิศ
สรุปประเด็นคำถาม	เมื่อใช้แผนการเรียนรู้นี้ครบ 3 ปีแล้วควรมีการประเมินหลักสูตร โดยต้องประเมินโดย 1. ครูผู้สอนและผู้บริหาร 2.ประเมินโดยนักเรียน 3.ถ้าผู้ปกครองเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมินด้วย เมื่อประเมินหลักสูตรเสร็จแล้วก็นำผลการประเมินหลักสูตรมา และไปปรับปรุงหลักสูตรในปีถัดไป			

ตาราง 4 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
5.การจัดเวลาเรียน 5.1 ปัจจุบันโรงเรียนมีการจัดเวลาเรียนเป็นอย่างไร ที่คาบต่อสัปดาห์ ที่ชั่วโมงต่อภาคเรียน ที่ชั่วโมงต่อปีการศึกษา / การจัดเวลาเรียนดังกล่าวมีปัญหาหรือไม่อย่างไร ในเชิงปฏิบัติ/การจัดเวลาเรียนอย่างไรจึงจะเป็นการจัดเวลาเรียนที่เหมาะสมและดีตามแนวคิดของท่าน	สาระสำคัญ การจัดเวลาเรียน 6 - 7 คาบต่อวัน / 8 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ / การจัดเวลาเรียนดังกล่าวไม่มีปัญหา หากเพิ่มรายวิชา ก็ทำให้นักเรียนเหนื่อยหรือเมื่อยล้า	สาระสำคัญ การจัดเวลาเรียนทางแผนการเรียน 10 คาบต่อสัปดาห์ / จัดเวลาเรียนดังกล่าวไม่มีปัญหาในเชิงปฏิบัติ จัดเวลาเรียนอย่างไร 10 คาบ/สัปดาห์เป็นการจัดเวลาเรียนที่เหมาะสม	สาระสำคัญ วิชาในแผนการเรียน พลศึกษา 4 หน่วยกิต ภาคเรียน 8 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ การจัดเวลาเรียนเหมาะสมและดี / การจัดเวลาเรียนที่เหมาะสมและดี ในตารางเรียนของเด็ก 5 วัน เราควรสลับ คือไม่ให้รายวิชาการเคลื่อนไหว เราก็ไม่ควรเอาวิชาทฤษฎีมาเจอกันทั้งเช้าและบ่าย เช่น วิชาทฤษฎีบ่ายปฏิบัติ	สาระสำคัญ การจัดเวลาเรียนจะเฉลี่ยให้อยู่ในระดับที่เท่าๆ กัน / การจัดเวลาเรียนดังกล่าวมีปัญหาหรือไม่อย่างไรในเชิงปฏิบัติ / การจัดเวลาเรียนเหมาะสมและดี ถ้าเป็นวิชาพลศึกษา อยากให้จัดเวลาช่วงเช้าหลัง 9 โมงเป็นต้นไป ให้นักเรียนได้แบบตื่นตัวในการที่จะพร้อมเรียน ตอนบ่ายไม่เหมาะกับการเรียนพลศึกษา เนื่องจากนักเรียนที่ทานข้าวอิ่มๆมาแล้วถ้าหากได้วิ่งนิดหน่อยก็อาเจียน พลศึกษาไม่อยากให้ไปเรียนคาบที่เย็นเกินไป เพราะว่ามันนักเรียนบางคนเรียนมาทั้งวันแล้วพลังงานหมด
สรุปประเด็นคำถาม	การจัดเวลาเรียน 6 - 7 คาบ/วัน และ 8 - 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เป็นการจัดเวลาเรียนที่เหมาะสม ถ้าเป็นวิชาพลศึกษาอยากให้จัดเวลาช่วงเช้าหลัง 9 โมงเป็นต้นไป ให้นักเรียนได้แบบตื่นตัวในการที่จะพร้อมเรียน			

ตาราง 4 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
5.2 ในแต่ละภาคเรียนมีหลักในการกำหนดโครงสร้างรายวิชาอย่างไร / จัดรายวิชาให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดของแผนการเรียนควรจัดอย่างไร/ ถ้าเรียงรายวิชาในแผนการเรียนแบบนี้แล้วจะมีปัญหาหรือไม่อย่างไร เพื่อให้เหมาะสมกับหลักสูตรและความต้องการของผู้เรียนอย่างไร	สาระสำคัญ หลักในการจัดเราจะเริ่มจัดในรายวิชาพื้นฐานก่อนและค่อยๆนำไปสู่วิชาที่ยากขึ้น มีการปรับหลักสูตรให้มีการบูรณาการกับรายวิชาหลัก เช่น วิชาภาษาอังกฤษให้เด็กฝึกแนะนำการออกกำลังกายเป็นภาษาอังกฤษ วิชาภาษาไทยก็จะให้เขียนเรียงความเรื่องสุขภาพและกีฬา วิชาการงานอาชีพก็จะบูรณาการเรื่องอาหารเพื่อสุขภาพ วิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพครูก็จะสอนเกี่ยวกับโภชนาการอาหาร	สาระสำคัญ ภาคเรียนมีหลักการกำหนดรายวิชาตามโครงสร้างแผนการเรียนตามความถนัดและความสามารถของครูผู้สอน	สาระสำคัญ ในแต่ละภาคเรียนมีหลักในการกำหนดโครงสร้างรายวิชา มีการเฉลี่ยให้วิชาทฤษฎีและวิชาปฏิบัติเท่าๆ กัน ไม่หนักปฏิบัติเกินไปหรือไม่หนักทฤษฎีเกินไป จัดรายวิชาให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดของแผนการเรียน จัดรายวิชาเพิ่มเติมจัดในรายวิชาที่ควรจะได้กับเด็กเพื่อให้เด็กสามารถนำความรู้สามารถไปต่อยอดกับมหาวิทยาลัย	สาระสำคัญ เลือกวิชาที่เหมาะสมกับตัวชี้วัดนั้นๆ ถ้าเรียงรายวิชาในแผนการเรียนแบบนี้แล้วจะมีปัญหาหรือไม่ ไม่มีปัญหาอะไรเรื่องของหลักสูตรและวิชาเรียน
สรุปประเด็นคำถาม	หลักในการจัดเราจะเริ่มจัดในรายวิชาพื้นฐานก่อนและค่อยๆนำไปสู่วิชาที่ยากขึ้น ในแต่ละภาคเรียนมีหลักในการกำหนดโครงสร้างรายวิชา มีการเฉลี่ยให้วิชาทฤษฎีและวิชาปฏิบัติเท่าๆ กัน ไม่หนักปฏิบัติเกินไปหรือไม่หนักทฤษฎีเกินไป และมี การบูรณาการกับรายวิชาหลัก เช่น วิชาภาษาอังกฤษให้เด็กฝึกแนะนำการออกกำลังกายเป็นภาษาอังกฤษ วิชาภาษาไทยก็จะให้เขียนเรียงความเรื่องสุขภาพและกีฬา วิชาการงานอาชีพก็จะบูรณาการเรื่องอาหารเพื่อสุขภาพ วิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพครูก็จะสอนเกี่ยวกับโภชนาการอาหาร			

ตาราง 4 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
5.3 ปัจจุบัน บุคลากรได้รับ ภาระงานสอนใน แผนการเรียน เหมาะสมหรือไม่ อย่างไร/ภาระ งานที่ได้ มอบหมายงาน ให้รับผิดชอบ แผนการเรียนมี ปัญหาหรือไม่ อย่างไร/ลักษณะ การจัดการ ดังกล่าว ก่อให้เกิดปัญหา หรือไม่อย่างไร / บุคลากรมีกี่คน/ มีความรู้ ความสามารถ	สาระสำคัญ บุคลากรได้ รับภาระงานสอน เหมาะสม / ครู บรรจุ 4 คน อัตรา จ้าง 2 คน / ครูมี ความรู้ตรงความ ารถ เนื่องจาก ตอนที่ทำ หลักสูตรทาง กลุ่มสาระการ เรียนรู้พิจารณา ความสามารถ ของบุคลากร	สาระสำคัญ บุคลากรได้ รับภาระงานสอน ในแผนการเรียน เหมาะสม ภาระงานที่ได้ มอบหมายงาน ให้รับผิดชอบ แผนการเรียนไม่ มีปัญหา / บุคลากรมี 8 คน / มีความรู้ ความสามารถ เฉพาะทาง	สาระสำคัญ ครูสุขศึกษา 5 คน ครูพลศึกษา 4 คน ปัจจุบัน บุคลากรได้รับ ภาระงานสอน ค่อนข้างเยอะ เนื่องจากมีครูไป บรรจุเป็นรอง ผู้อำนวยการ 1 อัตรา/ ลักษณะ การจัดการ ดังกล่าวไม่ ก่อให้เกิดเป็น โรงเรียนที่ดีมาก บุคลากรมีความรู้ ความสามารถ	สาระสำคัญ ภาระงานสอนมี ความเหมาะสม เฉลี่ยคนละ 18 คาบต่อสัปดาห์ ภาระงานที่ได้ มอบหมายงาน ให้รับผิดชอบ แผนการเรียนไม่ มีปัญหา บุคลากรมี ความรู้ ความสามารถ ตรงกับรายวิชาที่ สอน ถ้าครูคน ไหนมีความรู้ ความสามารถ ถนัดวิชานั้นเป็น พิเศษเราก็ลงไป สอนในรายวิชา นั้น
สรุปประเด็น คำถาม	บุคลากรได้รับภาระงานสอนเหมาะสม เฉลี่ยคนละ 18 คาบต่อสัปดาห์ ภาระงานที่ได้มอบหมายงานให้รับผิดชอบแผนการเรียนไม่มีปัญหา บุคลากรมีความรู้ความสามารถ			

ตาราง 4 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
5.4 ถ้าจะปรับแผนการเรียนรู้ใหม่ให้ดีขึ้นจะปรับอย่างไร	สาระสำคัญ ถ้าจะปรับแผนการเรียนรู้ใหม่ให้ดีขึ้นคือให้นักเรียนได้ออกไปฝึกปฏิบัติงานนอกสถานศึกษา	สาระสำคัญ เปลี่ยนชื่อแผนการเรียนรู้และเปลี่ยนรายวิชาให้มีความสนใจเพิ่มมากขึ้น	สาระสำคัญ เมื่อเราใช้แผนการเรียนรู้แล้วเราควรเอามาประเมินทุก 1 ปี ควรมีการประเมินหลักสูตร เราอาจจะใช้แบบสอบถามหรือแบบสัมภาษณ์ ทั้งผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ทุกคนที่มีส่วนได้ส่วนเสียในแผนการเรียนรู้ หรือ สำนักรวบรวมความต้องการก่อนเปิดเทอม	สาระสำคัญ ปรับในเรื่องการรับนักเรียน ควรรับนักเรียนที่มีความพร้อมและมีคุณภาพที่จะเรียนแผนการเรียนนี้
สรุปประเด็นคำถาม	เมื่อเราใช้แผนการเรียนรู้แล้วเราควรเอามาประเมินทุก 1 ปี ควรมีการประเมินหลักสูตร อาจจะใช้แบบสอบถามหรือแบบสัมภาษณ์ ทั้งผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ทุกคนที่มีส่วนได้ส่วนเสียในแผนการเรียนรู้ หรือ สำนักรวบรวมความต้องการก่อนเปิดเทอม * ถ้าจะปรับแผนการเรียนรู้ใหม่ให้ดีขึ้นคือให้นักเรียนได้ออกไปฝึกปฏิบัติงานนอกสถานศึกษา * ปรับในเรื่องการรับนักเรียน ควรรับนักเรียนที่มีความพร้อมและมีคุณภาพที่จะเรียนแผนการเรียนนี้			

ตาราง 4 (ต่อ)

ประเด็น คำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
6.การบริหาร จัดการสรรพยา กรเพื่อการเรียน การรู้และการ วางแผน	สาระสำคัญ บุคลากรทางการ ศึกษามีจำนวน เพียงพอต่อ จำนวนนักเรียน	สาระสำคัญ บุคลากรทางการ ศึกษามีจำนวน เพียงพอต่อ จำนวนนักเรียน	สาระสำคัญ บุคลากรทางการ ศึกษามีจำนวน ไม่เพียงพอต่อ จำนวนนักเรียน	สาระสำคัญ บุคลากรทางการ ศึกษามีจำนวน เพียงพอต่อ จำนวนนักเรียน
6.1 ท่านคิดว่า บุคลากร ทางการศึกษามี จำนวนเพียงพอ ต่อจำนวน นักเรียนหรือไม่ อย่างไร ปัจจุบัน มีครูกี่คน คิด เป็นสัดส่วนต่อ จำนวนนักเรียน จำนวนเท่าไร		จัดบุคลากรตรง ตาม ความสามารถ เหมาะสมกับ ตำแหน่ง	ควรเพิ่มครูพล ศึกษา 1 อัตรา	
สรุปประเด็น คำถาม	บุคลากรทางการศึกษามีจำนวนเพียงพอต่อจำนวนนักเรียนความสามารถ เหมาะสมกับตำแหน่ง			

ตาราง 4 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
6.2 บุคลากรที่มี ความรู้ ความสามารถ เฉพาะด้านหรือไม่ อย่างไร/การจัด บุคลากรเหมาะสม กับตำแหน่งหรือ ความสามารถของ ครูหรือไม่อย่างไร หากจะพัฒนา คุณภาพของครูให้ ดีขึ้นจะสามารถพัฒนา ด้านใด	สาระสำคัญ บุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ เฉพาะด้านกลุ่ม สาระสามารถการ จัดบุคลากร เหมาะสมกับ ตำแหน่งหากจะ พัฒนาคุณภาพของ ครูให้ดีขึ้น ให้ครูได้ ไปอบรมเพิ่มเติม ผลจากการอบรม กลับมาขยายผล ให้กับครูในกลุ่ม สาระฯ	สาระสำคัญ จัดบุคลากรตรง ตามความสามารถ เหมาะสมกับ ตำแหน่ง / ส่งการ อบรมเข้าไปในไลน์ กลุ่มเพื่อเขาจะ สนใจคลิกเข้าไป สมัครอบรมเพื่อ พัฒนาตนเอง	สาระสำคัญ บุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ เฉพาะด้าน เพราะว่าดูจาก ประวัติ กพ.7 ของ ครูแต่ละท่านจบ ตรงสาขา มีวุฒิ การศึกษาด้านสุข ศึกษาและพลศึกษา ทุกคน / การจัด บุคลากรมีความ เหมาะสมกับ ตำแหน่ง / หากจะ พัฒนาคุณภาพของ ครูให้ดีขึ้นการผลิต สื่อการเรียนการ สอน นักเรียน สามารถทบทวน บทเรียนนอกเวลา เรียนจากชั้นเรียนก็ ได้ เรียนที่ไหนก็ได้	สาระสำคัญ บุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ เฉพาะด้านและจัด บุคลากรเหมาะสม กับตำแหน่ง การ พัฒนาคุณภาพของ ครูให้ดีขึ้นพัฒนาครู เรื่องของเทคโนโลยี
สรุปประเด็นคำถาม	บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้านกลุ่มสาระสามารถการจัดบุคลากร เหมาะสมกับตำแหน่งหากจะพัฒนาคุณภาพของครูให้ดีขึ้น ให้ครูได้ไปอบรมเพิ่มเติม ผล จากการอบรมกลับมาขยายผลให้กับครูในกลุ่มสาระฯ *หากจะพัฒนาคุณภาพของครูให้ ดีขึ้นการผลิตสื่อการเรียนการสอน นักเรียนสามารถทบทวนบทเรียนนอกเวลาเรียนจากชั้น เรียนก็ได้ เรียนที่ไหนก็ได้ *การพัฒนาคุณภาพของครูให้ดีขึ้นพัฒนาครูเรื่องของเทคโนโลยี			

ตาราง 4 (ต่อ)

ประเด็น คำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
6.3 ปัจจุบัน นักเรียนใน แผนการเรียนมี จำนวนกี่คน / นักเรียนใน แผนการเรียนมี จำนวนมากหรือ น้อยเกินไป หรือไม่อย่างไร / ท่านมีแนวทาง ใดในการเพิ่ม จำนวนนักเรียน เข้ามาเรียนใน แผนการเรียนให้ มากขึ้น	สาระสำคัญ ปัจจุบันนักเรียน ในแผนการเรียนมี จำนวน 150 คน ห้องละ 40 คน ไม่ มากเกินไป / เรามีการปรับปรุง หลักสูตร ผู้ปกครองให้ ความสนใจเพิ่ม มากขึ้น และก็มี การ ประชาสัมพันธ์กับ โรงเรียนประถม	สาระสำคัญ ปัจจุบันนักเรียน ในแผนการเรียน มี 94 คน / แนวทางใดใน การเพิ่มจำนวน นักเรียนเข้ามา เรียนในแผนการ เรียน ถ้าเราเพิ่ม จำนวนในเชิง คุณภาพ	สาระสำคัญ ปัจจุบันนักเรียน ในแผนการเรียน มี 120 คน / นักเรียนใน แผนการเรียนมี จำนวนไม่มาก เกินไปและไม่ น้อยเกินไป / ไม่มี แนวทางในการ เพิ่มจำนวน นักเรียนเข้ามา เรียนในแผนการ เรียน	สาระสำคัญ นักเรียนใน แผนการเรียน พลเมื่อนำนวน 60 คน / นักเรียนใน แผนการเรียนมี จำนวนพอดีไม่ มากเกินไป ไม่มี แนวทางในการ เพิ่มจำนวน นักเรียนเข้ามา เรียนในแผนการ เรียนให้มากขึ้น
สรุปประเด็น คำถาม	ปัจจุบันนักเรียนในแผนการเรียนที่เรียนในแผนการเรียนเฉลี่ย 90 – 150 คน / จำนวนนักเรียนต่อห้องเรียน 40 คนต่อห้องเรียน			

ตาราง 4 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
6.4 การรับเข้า นักเรียนมีปัญหา หรือไม่/การจัดการ วัสดุอุปกรณ์และ สถานที่อำนวยความสะดวก สะดวกเพียงพอต่อ ความต้องการของ นักเรียนหรือไม่/	สาระสำคัญ การรับนักเรียนไม่มี ปัญหา / การจัดการ วัสดุอุปกรณ์และ สถานที่อำนวยความสะดวก สะดวกเพียงพอ มีฟิตเนส มีอุปกรณ์ เพื่อให้นักเรียนได้ สัมผัสกับของจริง	สาระสำคัญ การรับเข้านักเรียนมี ปัญหาไม่สามารถ เลือกเด็กคัดเด็กที่มี ความชอบและความ ถนัดทางด้านกีฬาได้ แบบจริงจัง ส่วนใหญ่ เป็นเด็กที่พลาดจาก โรงเรียนต่างๆ แล้วมา สมัครที่โรงเรียน คือ มักจะได้เด็กที่ไม่ชอบ เรียนวิชาการ หรือ เด็กบางคนก็ไม่ได้ อยากที่จะเรียน ทางด้านกีฬา เนื่องจากไม่สามารถ เข้าแผนการเรียนอื่น ได้แล้ว	สาระสำคัญ การรับเข้านักเรียนมี ปัญหาไม่ปัญหา การ จัดการวัสดุอุปกรณ์ และสถานที่อำนวยความสะดวก เพียงพอต่อความต้องการของ นักเรียนดี มีความ เหมาะสม	สาระสำคัญ การรับเข้านักเรียนไม่ มีปัญหา / ขาด อุปกรณ์การเรียนการ สอนที่มั่นคงค่อนข้างมี ราคาสูง เช่น ห้องฟิต เนส
สรุปประเด็นคำถาม	การรับนักเรียนมีปัญหา ไม่สามารถเลือกเด็กคัดเด็กที่มีความชอบและความถนัดทางด้านกีฬา ได้แบบจริงจัง / การจัดการวัสดุอุปกรณ์และสถานที่อำนวยความสะดวกเพียงพอต่อความ ต้องการของนักเรียนดี มีความเหมาะสม			

ตาราง 4 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
7.การวัดและ ประเมินผล / วิธีการสอน 7.1 สภาพ ปัจจุบันมีการวัด และการ ประเมินผล เป็นไปตาม สภาพจริงหรือไม่ อย่างไร (มีการ แบ่งคะแนน อย่างไร	สาระสำคัญ วิธีการสอนจะมี ทั้งทฤษฎีและ ปฏิบัติ การ ออกแบบการเก็บ คะแนนใน รายวิชาเพิ่มเติม ปฏิบัติ 80% ทฤษฎีความรู้ อีก 20% และเป็น การวัดและ ประเมินผลตาม สภาพจริง	สาระสำคัญ การวัดและ ประเมินผลของ แผนการเรียน คะแนนเก็บ 80 คะแนน คะแนน สอบกลางภาค 10 คะแนน คะแนนปลาย ภาค 10 คะแนน	สาระสำคัญ การวัดและการ ประเมินผล เป็นไปตามสภาพ จริง สัดส่วนการ เก็บคะแนน 80 : 20	สาระสำคัญ การสอบครึ่ง เทอมแรก 50 คะแนน คะแนน เก็บ 30 คะแนน คะแนนสอบ กลางภาค 20 คะแนน คะแนน สอบปลายภาค 30 คะแนน 20 คะแนน
สรุปประเด็น คำถาม	วิธีการสอนจะมีทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ การออกแบบการเก็บคะแนนในรายวิชาเพิ่มเติม คะแนนเก็บ 80 คะแนน คะแนนสอบกลางภาค 10 คะแนน คะแนนปลายภาค 10 คะแนน			

ตาราง 4 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
7.2 เกณฑ์การวัดและประเมินมีปัญหากับนักเรียนในแผนการเรียนหรือไม่ แนวทางในการวัดประเมินผลที่ดีควรเป็นอย่างไร	สาระสำคัญ เกณฑ์การวัดและประเมินไม่มีปัญหาเน้นตามสภาพจริง / แนวทางในการวัดประเมินผลที่ดีควรวัดให้ตรงกับวัตถุประสงค์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และกำหนดสัดส่วนคะแนนให้เหมาะสมกับความยากง่ายของรายวิชา	สาระสำคัญ การวัดและประเมินไม่มีปัญหา แนวทางในการวัดประเมินผลที่ดีควรต้องมีแผนที่ชัดเจนก่อนสอดคล้องเรื่องของหลักสูตรของเราในรายวิชานั้นๆ และมีเรื่องของเครื่องมือในการวัดที่มีความเที่ยงตรง เช่น Scoring Rubric	สาระสำคัญ เกณฑ์การวัดและประเมินมีปัญหากับนักเรียน / แนวทางในการวัดประเมินผลที่ดีควรมีการวัดและประเมินผลแบบประกันคะแนน	สาระสำคัญ เกณฑ์การวัดและประเมินไม่มีปัญหา ด้วยนโยบาย ผอ.คนเก่า คือ เรียนครบจบในคาบพยายามจะให้นักเรียนเก็บคะแนนในคาบให้เรียบร้อย
สรุปประเด็นคำถาม	การวัดและประเมินไม่มีปัญหา แนวทางในการวัดประเมินผลที่ดีควรต้องมีแผนที่ชัดเจนก่อนสอดคล้องเรื่องของหลักสูตรของเราในรายวิชานั้นๆ กำหนดสัดส่วนคะแนนให้เหมาะสมกับความยากง่ายของรายวิชาและมีเรื่องของเครื่องมือในการวัดที่มีความเที่ยงตรง เช่น Scoring Rubric *แนวทางในการวัดประเมินผลที่ดีควรเป็นการวัดและประเมินผลแบบประกันคะแนน			

ตาราง 4 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
8.การจบ แผนการเรียนรู้ 8.1 ปัจจุบัน นักเรียนที่เรียน ในแผนการเรียนรู้ สำเร็จการศึกษา ตามหลักสูตร หรือไม่อย่างไร	สาระสำคัญ นักเรียนที่เรียนใน แผนการเรียนรู้ สำเร็จการศึกษา ตามหลักสูตร ร้อยละ 90	สาระสำคัญ นักเรียนที่เรียนใน แผนการเรียนรู้ สำเร็จการศึกษา ตามหลักสูตร	สาระสำคัญ ปัจจุบันนักเรียนที่ เรียนในแผนการ เรียนสำเร็จ การศึกษาตาม หลักสูตร	สาระสำคัญ นักเรียนสำเร็จ การศึกษาตาม หลักสูตร แต่ก็มี บางคนที่จะมี ติตศุณย์ ร มส บ้าง
สรุปประเด็น คำถาม	นักเรียนที่เรียนในแผนการเรียนรู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร ร้อยละ 90 ร้อย ละ 10 ติตศุณย์ ร มส			

ตาราง 4 (ต่อ)

ประเด็น คำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
8.2 นักเรียนมี ปัญหาด้านการ จบหลักสูตร หรือไม่อย่างไร / ในกรณีเด็กมี ปัญหาด้านการ จบหลักสูตร	สาระสำคัญ ปัญหาด้านการ จบหลักสูตร 10% เขาก็มีปัญหา ส่วนตัว ปัญหา ครอบครัว ไม่จบ การศึกษาบ้าง บางคนก็ไม่ได้ เรียนต่อ	สาระสำคัญ นักเรียนส่วนน้อย มากมีปัญหาด้าน การจบหลักสูตร	สาระสำคัญ มีปัญหาด้านการ จบหลักสูตรคือ นักเรียน ที่เข้ามา เรียนในแผนการ เรียนไม่ได้ชอบ ทางด้านกีฬาหรือ ชอบแผนการ เรียนนี้ แต่ นักเรียนสอบ อะไรไม่ติดแล้วก็ เลยมาเข้า แผนการเรียนนี้	สาระสำคัญ นักเรียนไม่มี ปัญหาการจบ หลักสูตร ถ้าหาก มีก็มีค่าแค่ค่า เทอม พอถึงเวลา นักเรียนก็มาตาม ซ่อม จนจบตามรอบที่ ทางโรงเรียน กำหนด
สรุปประเด็น คำถาม	นักเรียนไม่มีปัญหาการจบหลักสูตร นักเรียนส่วนน้อยมากมีปัญหาด้านการจบหลักสูตร สาเหตุเกิดจาก ปัญหาส่วนตัว ปัญหาครอบครัว หรือนักเรียน ที่เข้ามาเรียนในแผนการเรียนไม่ได้ชอบทางด้านกีฬาหรือชอบแผนการเรียนนี้ แต่ นักเรียนสอบอะไรไม่ติดแล้วก็เลยมาเข้าแผนการเรียนนี้			

ตาราง 4 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
8.3 นักเรียนต้องการประ ผลสำเร็จใน หลักสูตรนี้ มาก น้อยเพียงใด	สาระสำคัญ 80% นักเรียนส่วน ใหญ่ที่สำเร็จ การศึกษาไป ไป เรียนต่อด้านพล ศึกษาและ วิทยาศาสตร์การ กีฬา ไปเรียนหลาย ที่มหาวิทยาลัย ศิลปากร มหาวิทยาลัยเกษตร ศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนคร ินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยบูรพา	สาระสำคัญ นักเรียนต้องการประ ผลสำเร็จในหลักสูตร นี้มากก็มีไปต่อ มหาวิทยาลัยธรรม ศาสตร์ คณะสหเวช สาขาการจัดการกีฬา โค้ช / วิทยาศาสตร์ การกีฬา สอนสุนัน ทา	สาระสำคัญ นักเรียนต้องการ ประผลสำเร็จใน หลักสูตรนี้ นักเรียนส่วนใหญ่ก็ เข้าไปเรียนระดับ มหาวิทยาลัยด้าน ศึกษาศาสตร์ พลศึกษา วิทยาศาสตร์การ กีฬา สุขศึกษา	สาระสำคัญ นักเรียนส่วน ใหญ่เรียนต่อ ระดับมหาลัย
สรุปประเด็น คำถาม	นักเรียนต้องการประผลสำเร็จในหลักสูตรนี้ นักเรียนส่วนใหญ่ก็เข้าไปเรียนระดับ มหาวิทยาลัยด้านศึกษาศาสตร์พลศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา สุขศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณะสหเวช สาขาการจัดการกีฬาโค้ช คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา สอนสุนันทา			

สรุปจากการศึกษา สภาพ ปัญหา ความต้องการของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้รับผิดชอบ
หลักสูตรในโรงเรียนกรณีศึกษา จากแนวคิดผู้อำนวยการมีนโยบายปรับปรุงหลักสูตรของโรงเรียนให้
สอดคล้องกับอาชีพในอนาคต เพิ่มความสนใจให้กับผู้เรียน ในการสมัครเข้าศึกษาต่อเพื่อดึงดูดให้
นักเรียนมาเรียนพลศึกษาและความสำคัญและส่งเสริมผู้เรียนที่ทักษะความสามารถพิเศษด้านกีฬา

จากการศึกษาสภาพปัญหาดังกล่าวในบางโรงเรียนอาจต้องมีการเพิ่มอัตรากำลังครูในแผนการเรียน พลศึกษาและกีฬา ในแผนการเรียน การกำหนดโครงสร้างของแผนการเรียนควรกำหนดรายวิชาพื้นฐานให้ตรงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในรายวิชาเพิ่มเติมควรเป็นไปตามความถนัดและความสนใจของนักเรียน หลักในการสร้างและพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ควรสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียซึ่งประกอบไปด้วยครู นักเรียน ผู้ปกครอง การกำหนดวัตถุประสงค์ให้เหมาะสมกับแผนการเรียนควรมีความหลากหลายของรายวิชา มีทั้งรายวิชาทางด้านพลศึกษาและสุขศึกษา ให้ครอบคลุมทั้งทฤษฎีและปฏิบัติการจัดการเวลาเรียน 6 - 7 คาบต่อวัน และ 8 -10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หลักในการจัดเราจะเริ่มจัดในรายวิชาพื้นฐานและค่อยนำไปสู่วิชาที่ยากขึ้น ในแต่ละภาคเรียนมีหลักในการกำหนดโครงสร้างรายวิชาให้มีการเฉลี่ยให้วิชาทฤษฎีและวิชาปฏิบัติเท่าๆ กัน ไม่หนักปฏิบัติเกินไปหรือไม่หนักทฤษฎีเกินไป และควรมีการบูรณาการกับรายวิชาที่หลากหลายวิชาควรมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างทุก ๆ 3 ปี เพื่อให้ทันสมัยทันต่อบริบทโลก

ตาราง 5 ศึกษา สภาพ ปัญหา ความต้องการของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง นักเรียนที่เรียนในหลักสูตร เทียบเคียง ในโรงเรียนกรณีศึกษา จำนวน 4 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนมหารณพาราม โรงเรียนวัด พุทธบูชา โรงเรียนสารวิทยา ราชวินิตบางแคปานขำ ดังตารางดังนี้

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
1. ในภาคเรียน ปัจจุบัน รายวิชาที่ เกี่ยวข้องกับแผนการ เรียนพลศึกษาและ กีฬา มีอะไรบ้าง	สาระสำคัญ ม.4 สมรรถภาพกาย ปิงปอง /วอลเลย์บอล การป้องกันและการ ปฐมพยาบาลการ บาดเจ็บจากการเล่น กีฬา/ กายวิภาคและ สรีรวิทยาของมนุษย์ เบื้องต้น ม.5 ยิมนาสติก / ฟิต เนต / ลีลาศ / กิจกรรมกลางแจ้ง / กิจกรรมวอลเลย์บอล ม.6 การสร้างเสริม สมรรถภาพทางกาย นันทนาการ /แอโรบิค แบดมินตัน	สาระสำคัญ ม.4 การช่วยเหลือ ชีวิต การปฐมพยาบาล เบื้องต้น มวยไทย/ฟุตซอล/ วอลเลย์บอล บาสเกตบอล ม.5 ฟุตซอล / วอลเลย์บอล เปตอง/บาสเกตบอล/ หมากรุก สมรรถภาพ ทางกาย ม.6 กายวิภาคและ สรีรวิทยา ฟุตซอล/บาสเกตบอล วอลเลย์บอล / ปิงปอง/มวยไทย	สาระสำคัญ ม.4 กายวิภาคและ สรีรวิทยา ฟุตซอล/ เทนนิส/พื้นฐานการ เคลื่อนไหว 2 ม.5 วิทยาศาสตร์ เพื่อสุขภาพ/จิตวิทยา การกีฬา ทักษะและ เทคนิคการสอนฟุต ซอล/กระบี่กระบอง ม.6 วอลเลย์บอลชั้น สูง / การสร้างเสริม สมรรถภาพทางกาย / การออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพ / Pat 5 (ความเป็นครู) / แอร์บอล	สาระสำคัญ ม.4 กิจกรรมเข้า จังหวะ วอลเลย์บอล 2/ ผู้ตัดสินกีฬา ตระ กร้อ ม.5 กายวิภาคและ สรีรวิทยา แอนด์บอล/ ผู้ตัดสินกีฬา/ แอโรบิค ม.6 เกมเบ็ดเตล็ด/ การจัดการกีฬา/ ลีลาศ /ทักษะอาชีพ
สรุปประเด็นคำถาม	รายวิชาที่เกี่ยวข้องกับแผนการเรียนพลศึกษาที่กีฬา รายวิชาทฤษฎี 8 รายวิชา คือ การสร้างเสริม สมรรถภาพกาย/การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ/การป้องกันและการปฐมพยาบาลการ บาดเจ็บจากการเล่นกีฬา/กายวิภาคและสรีรวิทยาของมนุษย์เบื้องต้น/วิทยาศาสตร์เพื่อสุขภาพ/ จิตวิทยาการกีฬา/ Pat 5 (ความเป็นครู)/การจัดการกีฬา รายวิชาปฏิบัติ 23 รายวิชา ปิงปอง / วอลเลย์บอล/ยิมนาสติก / ฟิตเน็ต / ลีลาศ /กิจกรรมกลางแจ้ง /กิจกรรมวอลเลย์บอล/นันทนาการ /แอโรบิค/ แบดมินตัน/ฟุตซอล/บาสเกตบอล/หมากรุก/มวยไทย/เทนนิส/พื้นฐานการเคลื่อนไหว 2/ กระบี่กระบอง/แอร์บอล/ตระกร้อ/แฮนด์บอล/ผู้ตัดสินกีฬา/แอโรบิค/ทักษะอาชีพ			

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
1.1.นักเรียนมาเรียนแผนการเรียนนี้เพราะอะไร / มีที่มาที่ไปอย่างไร	สาระสำคัญ ม.4 สมรรถภาพกาย ปิงปอง / วอลเลย์บอล การป้องกันและการปฐมพยาบาลการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา/ กายวิภาคและสรีรวิทยาของมนุษย์เบื้องต้น ม.5 ยิมนาสติก / ฟิตเนส / ลีลาศ / กิจกรรมกลางแจ้ง / กิจกรรมวอลเลย์บอล ม.6 การสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย นันทนาการ / แอโรบิก แบดมินตัน	สาระสำคัญ ม.4 การช่วยเหลือชีวิต การปฐมพยาบาลเบื้องต้น มวยไทย/ฟุตซอล/ วอลเลย์บอล บาสเกตบอล ม.5 ฟุตซอล / วอลเลย์บอล เปตอง/ บาสเกตบอล/หมากรุก สมรรถภาพทางกาย ม.6 กายวิภาคและสรีรวิทยา ฟุตซอล/ บาสเกตบอล วอลเลย์บอล / ปิงปอง/มวยไทย	สาระสำคัญ ม.4 กายวิภาคและสรีรวิทยา ฟุตซอล/ เทนนิส/พื้นฐานการเคลื่อนไหว 2 ม.5 วิทยาศาสตร์เพื่อสุขภาพ/ จิตวิทยาการกีฬา ทักษะและเทคนิค การสอนฟุตซอล/ กระบี่กระบอง ม.6 วอลเลย์บอล ขั้นสูง / การสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย / การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ / Pat 5 (ความเป็นครู) / แอร์บอล	สาระสำคัญ ม.4 กิจกรรมเข้าจังหวะ วอลเลย์บอล2/ ผู้ตัดสินกีฬา ตระกร้อ ม.5 กายวิภาคและสรีรวิทยา แอโรบิก/ผู้ตัดสินกีฬา/ แอโรบิก ม.6 เกมเบ็ดเตล็ด/ การจัดการกีฬา/ ลีลาศ /ทักษะอาชีพ
สรุปประเด็นคำถาม	รายวิชาที่เกี่ยวข้องกับแผนการเรียนพลศึกษา กีฬา รายวิชาทฤษฎี 8 รายวิชา คือ การสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย/การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ/การป้องกันและการปฐมพยาบาลการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา/กายวิภาคและสรีรวิทยาของมนุษย์เบื้องต้น/ วิทยาศาสตร์เพื่อสุขภาพ/จิตวิทยาการกีฬา/ Pat 5 (ความเป็นครู)/การจัดการกีฬา รายวิชา ปฏิบัติ 23 รายวิชา ปิงปอง /วอลเลย์บอล/ยิมนาสติก / ฟิตเนส / ลีลาศ /กิจกรรมกลางแจ้ง /กิจกรรมวอลเลย์บอล/นันทนาการ /แอโรบิก/ แบดมินตัน/ฟุตซอล/บาสเกตบอล/หมากรุก/มวยไทย/เทนนิส/พื้นฐานการเคลื่อนไหว 2/กระบี่กระบอง/แอร์บอล/ตระกร้อ/ แอโรบิก/ผู้ตัดสินกีฬา/แอโรบิก/ทักษะอาชีพ			

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเด็น คำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
1.2 เรียนไปสัก ระยะแล้ว หลักสูตรตอบ โจทย์หรือไม่ อย่างไร	สาระสำคัญ ม.4 เรียน หลักสูตรนี้ไปสัก ระยะแล้วได้รับ ความรู้ด้านพล ศึกษา ม.5 เรียน หลักสูตรนี้ไปสัก ระยะแล้วได้รับ ความรู้ด้านพล ศึกษา ม.6 นักเรียนมี ความรู้ด้านพล ศึกษามากขึ้น	สาระสำคัญ ม.4 เรียนไปสัก ระยะแล้ว แผนการเรียนนี้ สามารถให้ ความรู้ด้านพล ศึกษาและกีฬาได้ ม.5 เรียน แผนการนี้แล้วมี ทักษะชีวิต ม.6 นักเรียนมี ความรู้เรื่อง พลศึกษาและ กีฬาเพิ่มมากขึ้น	สาระสำคัญ ม.4 แผนเรียนนี้ สามารถให้ ความรู้เฉพาะ ด้านพลศึกษา ม.5 แผนการ เรียนนี้สามารถให้ ความรู้ด้านพล ศึกษาและกีฬาได้ ม.6 เรียน แผนการเรียนนี้ แล้วมีความรู้ เฉพาะด้านเพิ่ม มากขึ้น	สาระสำคัญ ม.4 ได้รับฝึก ทักษะทางกีฬา เพิ่มมากขึ้น ม.5 นักเรียนมี ความรู้ทาง พลศึกษาและ กีฬาเพิ่มมากขึ้น ม.6 นักเรียนมี ความรู้ทาง พลศึกษาและ กีฬาเพิ่มมากขึ้น
สรุปประเด็น คำถาม	เรียนหลักสูตรนี้ไปสักระยะแล้วได้รับความรู้ด้านพลศึกษา มีความรู้เรื่องพลศึกษาและกีฬาเพิ่มมากขึ้น			

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
1.3 ในแต่ละรายวิชามีเวลาเรียนอย่างไร/อยากเรียนรายวิชาประมาณไหน/ช่วงเวลาที่อยากเรียน	สาระสำคัญ ม.4 แผนการเรียนนี้มีเรียนทั้งทฤษฎี 2 ชั่วโมง และปฏิบัติ 1 ชั่วโมง นักเรียนชอบเรียนเรียนช่วงเช้า ม.5 ในแต่ละรายวิชามีเวลาเรียนมีเรียนทั้งทฤษฎี 2 ชั่วโมง และปฏิบัติ 2 ชั่วโมง นักเรียนต้องการเรียนตอนเช้า ม.6 ในแต่ละรายวิชาที่เป็นวิชาภาคปฏิบัติ ส่วนใหญ่มีเวลาเรียน 2 ชั่วโมง ครูสอนทักษะและมีการฝึกซ้อมและสอบชอบเรียนพลศึกษาช่วงบ่าย	สาระสำคัญ ม.4 ในแต่ละรายวิชามีเวลาเรียนอย่างไร 40 คาบต่อสัปดาห์ 7- 8 คาบต่อวัน ช่วงเวลาที่อยากเรียนช่วงเช้า ม.5 ในแต่ละรายวิชาทักษะมีเวลาเรียน 2 ชั่วโมง ม.6 ในแต่ละรายวิชามีเวลาเรียนวิชาละ 2 ชั่วโมง นักเรียนชอบเรียนช่วงเช้า	สาระสำคัญ ม.4 ในแต่ละรายวิชาเรียนทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ ทั้ง 1 ชั่วโมงและ 2 ชั่วโมง/ ชอบเรียนช่วงเช้า ม.5 ในแต่ละรายวิชาเรียนทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ ทั้ง 1 ชั่วโมงและ 2 ชั่วโมง / ชอบเรียนช่วงเช้า ม.6 ในแต่ละรายวิชามีเวลาเรียน 1 ชั่วโมง 2 ชั่วโมง / ชอบเรียนช่วงเช้า	สาระสำคัญ ม.4 ในแต่ละรายวิชามีเวลาเรียน 1 ชั่วโมง 2 ชั่วโมง ขึ้นอยู่กับหน่วยกิต นักเรียนชอบเรียนช่วงเช้าและช่วงบ่าย ม.5 ในแต่ละรายวิชามีเวลาเรียน 1 ชั่วโมง 2 ชั่วโมง ขึ้นอยู่กับหน่วยกิต นักเรียนชอบเรียนช่วงเช้าและช่วงบ่าย ม.6 ในแต่ละรายวิชามีเวลาเรียน 1 ชั่วโมง 2 ชั่วโมง ขึ้นอยู่กับหน่วยกิต ทฤษฎีชอบเรียนช่วงเช้าและปฏิบัติชอบเรียนช่วงบ่าย
สรุปประเด็นคำถาม	แต่ละรายวิชามีเวลาเรียน ทั้งทฤษฎี 2 ชั่วโมง และปฏิบัติ 1 ชั่วโมง ขึ้นอยู่กับหน่วยกิต นักเรียนส่วนใหญ่ชอบเรียนพลศึกษาช่วงเช้า และนักเรียนชอบเรียนทฤษฎีชอบเรียนช่วงเช้าและปฏิบัติชอบเรียนช่วงบ่าย			

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
1.4 รายวิชาที่เรียนทั้งหมดกี่คาบต่อสัปดาห์ / มีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนอย่างไร	สาระสำคัญ ม.4 เรียน 38 คาบต่อ สัปดาห์ ม.5 วิชาที่เรียนแผนการเรียนเรียน 8 คาบต่อวัน 40 คาบต่อสัปดาห์ ม.6 รายวิชาที่เรียนทั้งหมด 40 คาบต่อสัปดาห์	สาระสำคัญ ม.4 รูปแบบการจัดการเรียนการสอนทฤษฎีและปฏิบัติ ม.5 รายวิชาที่เรียนทั้งหมดกี่สัปดาห์ 40 คาบต่อสัปดาห์ / 7 – 8 คาบต่อวัน รูปแบบการจัดการเรียนการสอนทฤษฎีและปฏิบัติ และนักเรียนชอบเรียนช่วงเช้า ม.6 รูปแบบการจัดการเรียนการสอนทฤษฎีและปฏิบัติ สอบเก็บคะแนน	สาระสำคัญ ม.4 รายวิชาที่เรียนทั้งหมด 36 คาบต่อสัปดาห์ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนทฤษฎี สอบทำงาน แบบฝึกหัด ม.5 36 คาบต่อสัปดาห์ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนครูทฤษฎีและให้ทำแบบฝึกหัดทำยหน่วย ทำแบบสอบ ม.6 รายวิชาที่เรียนทั้งหมด 36 คาบต่อสัปดาห์ มีรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ	สาระสำคัญ ม.4 รายวิชาที่เรียนทั้งหมด 36 คาบต่อสัปดาห์ มีรูปแบบการจัดการทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ และสอบเก็บคะแนน ม.5 รายวิชาที่เรียนทั้งหมด 36 คาบต่อสัปดาห์ มีรูปแบบการจัดการทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ และสอบเก็บคะแนน ม.6 รายวิชาที่เรียนทั้งหมด 36 คาบต่อสัปดาห์ มีรูปแบบการจัดการทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ และสอบเก็บคะแนน
สรุปประเด็นคำถาม	รายวิชาที่เรียนทั้งหมด 36 – 40 คาบต่อสัปดาห์ / 7 – 8 คาบต่อวัน รูปแบบการจัดการเรียนการสอนทฤษฎี สอบรายหน่วย ชิ้นงาน แบบฝึกหัด และแบบทดสอบ			

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
1.5 รายวิชา เพิ่มเติมที่อยาก เรียนคือวิชาอะไร / เวลาเรียน เหมาะสมหรือไม่	สาระสำคัญ ม.4 นักเรียนอยาก เรียนวิชาเอกพล ศึกษา เช่น การ จัดการแข่งขัน/ สมรรถภาพทางกาย / กายวิภาคและ สรีรวิทยาการออกกำลังกาย ม.5 รายวิชา เพิ่มเติมที่อยาก เรียนอยากเรียนกาย วิภาคและสรีรวิทยา ม.6 อยากเรียน วิชาการตัดสินกีฬา และวิทยาศาสตร์ การกีฬา	สาระสำคัญ ม.4 รายวิชา เพิ่มเติมที่อยาก เรียนคือวิชาเวช ศาสตร์การกีฬา กีฬา เปิด ม.5 รายวิชา เพิ่มเติมที่อยาก เรียนคือวิชากาย วิภาคและสรีรวิทยา กีฬาฟันดาบ ว่า ยน้ำ ม.6 รายวิชา เพิ่มเติมที่อยาก เรียนคือวิชา การ ปฐมพยาบาล อาการบาดเจ็บจาก การเล่นกีฬา การ สร้างเสริม สมรรถภาพทาง ร่างกาย กีฬาว่า ยน้ำ กีฬาแบดมินตัน	สาระสำคัญ ม.4 รายวิชา เพิ่มเติมที่อยาก เรียนคือวิชา ภาษาอังกฤษและ วิชาคอมพิวเตอร์ ม.5 รายวิชา เพิ่มเติมที่อยาก เรียนคือวิชาการ จัดการแข่งขันกีฬา การเป็นโค้ช ผู้ ตัดสินกีฬา ม.6 รายวิชา เพิ่มเติมที่อยาก เรียนคือ วิชาการ จัดการแข่งขันกีฬา โภชนาการสำหรับ นักกีฬา จิตวิทยา การกีฬา การลด น้ำหนัก ตะกร้อ ป้องกัน แอนด์บอล	สาระสำคัญ ม.4 รายวิชา เพิ่มเติมที่อยาก เรียนคือ การ ป้องกันและการ ปฐมพยาบาลการ บาดเจ็บจากการ เล่นกีฬา / การฝึก ด้วยน้ำหนัก / จิตวิทยาการกีฬา / โภชนาการอาหาร สำหรับการเล่นกีฬา ม.5 โภชนาการ อาหารสำหรับ นักกีฬา ม.6 โภชนาการ อาหารสำหรับ นักกีฬา
สรุปประเด็น คำถาม	รายวิชาเพิ่มเติมที่อยากเรียนคือ การจัดการแข่งขัน/ การสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย / กายวิภาคและสรีรวิทยาการออกกำลังกาย / วิชาการตัดสินกีฬา/วิทยาศาสตร์การกีฬา/ วิชาเวชศาสตร์การกีฬา/การปฐมพยาบาลอาการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา/ภาษาอังกฤษ/ วิชาคอมพิวเตอร์/วิชาการจัดการแข่งขันกีฬา/การเป็นโค้ชผู้ตัดสิน/โภชนาการสำหรับ นักกีฬา/จิตวิทยาการกีฬา/การลดน้ำหนัก/การฝึกด้วยน้ำหนัก/กีฬาเปิด/กีฬาฟันดาบ/ ว่ายน้ำ/กีฬาแบดมินตัน/ตะกร้อ/ป้องกัน/แอนด์บอล			

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
2.ครูที่สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้มากแค่ไหน 2.1 อยากได้ครูที่มีลักษณะอย่างไร บุคลิกภาพ / ความทุ่มเท	สาระสำคัญ ม.4 นักเรียนต้องการครูที่มีความรู้เฉพาะทาง และครูที่มีความจริงจังในการสอน ม.5 ครูที่มีความตั้งใจในการสอน และถ่ายทอดความรู้ และครูใจดี มีระเบียบ ม.6 อยากได้ครูที่มีลักษณะสามารถถ่ายทอดความรู้ให้เข้าใจได้ง่าย ใจดี มีความตั้งใจ	สาระสำคัญ ม.4 อยากได้ครูที่มีลักษณะสอนรายวิชานั้นๆ โดยเฉพาะ ม.5 อยากได้ครูที่ไม่ดุจนเกินไป ม.6 อยากได้ครูที่มีลักษณะตั้งใจสอน จริงจัง	สาระสำคัญ ม.4 อยากได้ครูที่มีลักษณะความทุ่มเท ครูที่ตั้งใจสอน ดูแลเอาใจใส่ ครูที่ไม่เคร่งเครียดเกินไป สอนให้เด็กสนุกสนาน ม.5 อยากได้ครูที่มีความทุ่มเท ครูที่ตั้งใจสอน ใส่ใจเด็ก ถ่ายทอดความรู้ให้แบบเต็มความสามารถ ครูที่ใจดี มีกิจกรรมทำให้เด็กสนุกสนาน ไม่เครียด ม.6 อยากได้ครูใส่ใจเด็ก ไม่เครียดเกินไป ไม่อดตักกับเด็ก	สาระสำคัญ ม.4 อยากได้ครูที่เข้าใจเด็กและสอนเข้าใจง่าย ม.5 อยากได้ครูที่เข้าใจเด็กและสอนเข้าใจง่าย ม.6 อยากได้ครูที่เข้าใจเด็กและสอนเข้าใจง่าย
สรุปประเด็นคำถาม	นักเรียนอยากได้ครูที่มีความทุ่มเท ครูที่ตั้งใจสอน ใส่ใจเด็ก เข้าใจเด็ก ไม่อดตักกับเด็ก ไม่เครียดจนเกินไป ครูที่ใจดี ถ่ายทอดความรู้ให้แบบเต็มความสามารถ มีกิจกรรมทำให้เด็กสนุกสนาน ครูที่สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความรู้เฉพาะทาง			

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเด็น คำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
2.2 ครูมีความ สอดคล้องกับ รายวิชาที่สอน หรือไม่อย่างไร	สาระสำคัญ ม.4 ครูสามารถ ถ่ายทอดความรู้ ให้กับนักเรียนได้ ดี ม.5 ครูที่มีความรู้ ตรง ครบถ้วน สอนได้ทุกอย่าง มีความค่อนข้าง สามารถตรงกับที่ สอน ม.6 ครูสามารถ ถ่ายทอดความรู้ ให้ตรงกับสิ่งที่ครู สอน	สาระสำคัญ ม.4 ครูมี ความสามารถ ถ่ายทอดความรู้ ให้ตรงกับรายวิชา ที่สอน ม.5 ครูมี ความสามารถให้ ความรู้ตรงกับ รายวิชาที่สอน ม.6 ครูให้ความรู้ ได้ตรง ระดับปาน กลาง	สาระสำคัญ ม.4 ครูมี ความสามารถใน การถ่ายทอด ความรู้ในรายวิชา ที่สอน ม.5 ครูสามารถ ในการถ่ายทอด ความรู้ตรงกับ รายวิชาที่สอน ม.6 ครูสามารถ ถ่ายทอดความรู้ ได้ตรงเนื้อหา	สาระสำคัญ ม.4 ครูสามารถ ถ่ายทอดความรู้ ได้ตรงตาม เนื้อหาที่สอน ม.5 ครูสามารถ ถ่ายทอดความรู้ ได้ตรงตาม เนื้อหาที่สอน ม.6 ครูสามารถ ถ่ายทอดความรู้ ได้ตรงตาม เนื้อหาที่สอน
สรุปประเด็น คำถาม	ครูสามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียนได้ดีครบถ้วน สอนได้ทุกอย่าง มีความ ค่อนข้างสามารถตรงกับที่สอน			

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
2.3 นักเรียน ต้องการแผนการ เรียนที่มีลักษณะ อย่างไร / ปัจจุบัน มีความพึงพอใจ กับแผนการเรียน หรือไม่อย่างไร	สาระสำคัญ ม.4 นักเรียน ต้องการเรียนทั้ง ทฤษฎีและปฏิบัติ และมีความพึง พอใจ ม.5 นักเรียน ต้องการแผนการ เรียนนี้ ทั้งทฤษฎี และปฏิบัติ อย่าง ละ 50% และมี ความพึงพอใจกับ แผนการเรียนนี้ ม.6 นักเรียน ต้องการเรียนกีฬา หลากหลาย และ พึงพอใจกับ แผนการเรียนนี้	สาระสำคัญ ม.4 นักเรียน ต้องการนำความรู้ ที่ได้ไปต่อยอด ใช้ได้จริง และมี ความพึงพอใจกับ แผนการเรียนนี้ ม.5 โครงสร้าง แผนการเรียนที่ โรงเรียนจัดให้มี ความเหมาะสม ม.6 นักเรียน ต้องการแผนการ เรียนนี้เพิ่มเติม ความรู้เรื่องการ ปฐมพยาบาล อาการบาดเจ็บ จากการเล่นกีฬา การจัดกระดูก	สาระสำคัญ ม.4 โรงเรียนมีการ กำหนดโครงสร้าง แผนการเรียนได้ อย่างเหมาะสม ทำ ให้นักเรียนไม่ เครียดนักเรียนเกิด ความพึงพอใจ ม.5 นักเรียน ต้องการให้ครูพา นักเรียนออกไป เปิดประสบการณ์ ศึกษาดูงานนอก สถานที่ นักเรียนมี ความพึงพอใจกับ การจัดโครงสร้าง แผนการเรียน ม.6 นักเรียน ต้องการแผนการ เรียนนี้มีความ หลากหลายให้ เลือกเรียน นักเรียนมีพึงพอใจ กับแผนการเรียน	สาระสำคัญ ม.4 นักเรียนมี ความพึงพอใจ ต้องการแผนการ เรียนที่ทาง โรงเรียนกำหนดให้ ม.5 นักเรียนมี ความพึงพอใจ ต้องการแผนการ เรียนที่ทาง โรงเรียนกำหนดให้ และสิ่งที่อยากให้ เพิ่มเติมกับการ เรียนคือให้ออกไป ศึกษาดูงาน ม.6 นักเรียนมี ความพึงพอใจ ต้องการแผนการ เรียนที่ทาง โรงเรียนกำหนดให้ และมีความพึง พอใจ
สรุปประเด็น คำถาม	นักเรียนต้องการให้ครูพานักเรียนออกไปเปิดประสบการณ์ศึกษาดูงานนอกสถานที่ เรียนรายวิชาเพิ่มเติมเช่น การจัดกระดูก การปฐมพยาบาลอาการบาดเจ็บจากการ เล่นกีฬา กีฬาหลากหลาย นักเรียนต้องการเรียนทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ อย่างละ 50% ต้องการนำความรู้ที่ได้ไปต่อยอดใช้ได้จริง			

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
2.4 ปัจจุบันมีการวัดและประเมินผลอย่างไร	สาระสำคัญ ม.4 จากการปฏิบัติทักษะ (ครูจะดูว่านักเรียนสามารถปฏิบัติได้เต็มความสามารถหรือไม่) ม.5 ปัจจุบันมีการวัดและประเมินผลทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ ม.6 ปัจจุบันมีการวัดและประเมินผลทั้งทฤษฎีและปฏิบัติและสุดท้ายเป็นเกรด	สาระสำคัญ ม.4 ปัจจุบันมีการวัดและประเมินผลทฤษฎีและปฏิบัติ ม.5 ปัจจุบันมีการวัดและประเมินผลที่เรียนในแผนการเรียนนี้เป็นการประเมินทักษะทางด้านกีฬา ม.6 ปัจจุบันมีการวัดและประเมินผล การสอบทฤษฎีปฏิบัติ และเก็บคะแนน	สาระสำคัญ ม.4 ปัจจุบันมีการวัดและประเมินผล สอบปฏิบัติและสอบทฤษฎี เท่ากับคะแนน ม.5 ปัจจุบันมีการวัดและประเมินผล รายวิชาเรียนทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ ม.6 ปัจจุบันมีการวัดและประเมินผล สอบปฏิบัติสอบทักษะ ส่งงาน ความตรงต่อเวลา ในการส่งงาน ความถูกต้อง และเก็บจากคะแนนสอบ	สาระสำคัญ ม.4 ปัจจุบันมีการวัดและประเมินผล การสอบปฏิบัติ สอบทักษะของ กีฬาที่เรียน ม.5 ปัจจุบันมีการวัดและประเมินผล การสอบปฏิบัติ สอบทักษะของ กีฬาที่เรียน ม.6 ปัจจุบันมีการวัดและประเมินผล การสอบปฏิบัติ สอบทักษะของ กีฬาที่เรียน
สรุปประเด็นคำถาม	ปัจจุบันมีการวัดและประเมินผล การสอบทฤษฎีและสอบปฏิบัติ สอบทักษะทางด้านกีฬา ส่งชิ้นงานงาน ครูพิจารณาความตรงต่อเวลาในการส่งงาน ความถูกต้อง และเก็บจากคะแนนสอบ			

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
3. เรียนแผนการเรียนนี้แล้ว นักเรียนมีความ คาดหวังอย่างไร	สาระสำคัญ ม.4 นักเรียนได้รับความรู้ด้านพลศึกษาเพิ่มมากขึ้น ม.5 นักเรียนได้รับความรู้ด้านพลศึกษาเพิ่มมากขึ้น ม.6 นักเรียนมีความคาดหวังว่าเมื่อสำเร็จในแผนการเรียนนี้แล้วสามารถต่อยอดความรู้ไปเป็น โค้ช นักวิทยาศาสตร์ การกีฬา นักจิตวิทยาการกีฬา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา	สาระสำคัญ ม.4 เรียนแผนการเรียนนี้แล้ว นักเรียนมีความคาดหวังอยากเป็นครูพลศึกษา ม.5 เรียนแผนการเรียนนี้แล้วอยากเป็นครูพลศึกษา ม.6 เรียนแผนการเรียนนี้แล้ว นักเรียนมีความคาดหวังอยากเป็นโค้ช	สาระสำคัญ ม.4 คาดหวังอยากเป็นครูพลศึกษา ม.5 เรียนแผนการเรียนนี้แล้ว คาดหวังว่าอยากจะเป็นนักฟุตบอลระดับมหาวิทยาลัย ม.6 คาดหวังว่าความรู้ที่ได้สามารถนำไปต่อยอดเรียนในระดับมหาวิทยาลัย	สาระสำคัญ ม.4 เรียนแผนการเรียนนี้แล้วความคาดหวังสามารถเล่นกีฬาได้หลากหลายประเภท ม.5 เรียนแผนการเรียนนี้แล้วความคาดหวังอยากเป็นครูพลศึกษาได้ อยากเป็นเทรนเนอร์ อยากเป็นนักโภชนาการ ม.6 เรียนแผนการเรียนนี้แล้ว ความคาดหวังอยากเป็นโค้ช
สรุปประเด็นคำถาม	นักเรียนมีความคาดหวังว่าเมื่อสำเร็จในแผนการเรียนนี้แล้วสามารถต่อยอดความรู้ไปเป็น ครูพลศึกษา โค้ช นักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักจิตวิทยาการกีฬา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา เทรนเนอร์ นักโภชนาการ นักฟุตบอลระดับมหาวิทยาลัย และสามารถเล่นกีฬาได้หลากหลายประเภท			

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเด็น คำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
3.1 ปัจจุบัน เรียนแล้วเป็นไป อย่างที่คาดหวัง หรือไม่ อย่างไร	สาระสำคัญ ม.4 นักเรียน ต้องการมีความรู้ เฉพาะทางด้านพล ศึกษา ม.5 เรียนแล้ว น่าจะเป็น ครูพลศึกษาได้ ม.6 ปัจจุบันเรียน แล้วก็ไป อย่างที่คาดหวัง	สาระสำคัญ ม.4 ปัจจุบันเรียน แล้วเป็นไปอย่าง ที่คาดหวัง ม.5 ปัจจุบันเรียน แล้วเป็นไปอย่าง เป็นไปตามที่ คาดหวัง และจะ สอบครูพลศึกษา ให้ได้ ม.6 ปัจจุบันเรียน แล้วเป็นไปแล้ว น่าจะเป็นไป ตามที่คาดหวัง	สาระสำคัญ ม.4 เป็นไปตามที่ คาดหวัง ม.5 เป็นไปตามที่ คาดหวัง อยาก เป็นโค้ช และต้อง เรียนเพิ่มเฉพาะ ทางขึ้นไปอีก ม.6 แผนการ เรียนนี้ให้ความรู้ เฉพาะด้านพล ศึกษา	สาระสำคัญ ม.4 เป็นไปอย่าง ที่ตามที่คาดหวัง ม.5 น่าจะพอ เป็นไปได้ ม.6 น่าจะพอ เป็นไปได้
สรุปประเด็น คำถาม	นักเรียน เรียนแล้วเป็นไปอย่างที่คาดหวัง เมื่อจบหลักสูตรแล้วสามารถนำ ความรู้ไปต่อยอดไปเรียนเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัย อยากเป็นครูพลศึกษา โค้ช			

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
3.2 การกำหนด เนื้อหารายวิชา / กำหนดตาราง เรียนเวลาเรียน	สาระสำคัญ ม.4 นักเรียนมี ความต้องการ เรียนในรายวิชา พลศึกษาและกีฬา อย่างน้อย 7-8 คาบต่อสัปดาห์ ม.5 ตารางเรียน เวลาเรียนที่ทาง โรงเรียนกำหนดให้ ดี ไม่ส่งผลทำให้ นักเรียนเครียด ม.6 การกำหนด เนื้อหารายวิชา และตารางเรียนได้ เหมาะสม	สาระสำคัญ ม.4 การกำหนด เนื้อหารายวิชา กำหนดตาราง เรียนเวลาเรียนได้ เหมาะสม ม.5 การกำหนด เนื้อหารายวิชา กำหนดตาราง เรียนเวลาเรียน ได้ เหมาะสม ตาราง เรียนไม่แน่นเกินไป ม.6 การกำหนด เนื้อหารายวิชา กำหนดตาราง เรียนเวลาเรียน ผู้เรียนต้องการลด วิชาที่เป็นทฤษฎี และเพิ่มรายวิชาที่ เป็นทักษะ	สาระสำคัญ ม.4 การกำหนด เนื้อหารายวิชา กำหนดตาราง เรียนเวลาเรียน ได้ ค่อนข้างเหมาะสม และเพิ่มวิชาที่ใช้ ในการเรียนเช่น เพิ่มภาษาอังกฤษ เยอะๆ ม.5 การกำหนด เนื้อหารายวิชา กำหนดตาราง เรียนเวลาเรียน ได้ เหมาะสม ม.6 การกำหนด เนื้อหารายวิชา กำหนดตาราง เรียนเวลาเรียน กำหนดได้อย่าง เหมาะสม	สาระสำคัญ ม.4 กำหนดได้ ค่อนข้างเหมาะสม กำหนดตาราง เรียนเวลาเรียน 7 คาบต่อวัน ม.5 อยากให้เพิ่ม รายวิชาเพิ่มเติม ม.6 อยากให้เพิ่ม ความหลากหลาย รายวิชาเพิ่มเติม
สรุปประเด็น คำถาม	การกำหนดเนื้อหาวิชาส่วนใหญ่กำหนดตารางเรียนเวลาเรียนได้เหมาะสม การ กำหนดเนื้อหาวิชากำหนดตารางเรียนเวลาเรียน ผู้เรียนต้องการลดวิชาที่เป็น ทฤษฎีและเพิ่มรายวิชาที่เป็นทักษะ นักเรียนมีความต้องการเรียนในรายวิชาพล ศึกษาและกีฬาน้อย 7-8 คาบต่อสัปดาห์			

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
3.3 ครูผู้สอนมีความสามารถ อย่างไร + ผู้สนับสนุนการเรียนรู้ทั้งหมด / อุปกรณ์อำนวยความสะดวก	สาระสำคัญ ม.4 ครูสามารถถ่ายทอดความรู้และมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบ ม.5 ครูสามารถถ่ายทอดความรู้ในการจัดการเรียนการสอนก็มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบ ม.6 ครูสามารถถ่ายทอดความรู้ได้ในเนื้อหาที่สอน	สาระสำคัญ ม.4 ครูมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ตรงจากเนื้อหาที่สอน ม.5 ผู้สนับสนุนการเรียนรู้ทั้งหมดอุปกรณ์อำนวยความสะดวกครบถ้วน. ม.6 ครูผู้สอนมีความสามารถถ่ายทอดความรู้ในระดับปานกลางสอนทฤษฎีไม่ละเอียด แต่มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบถ้วน	สาระสำคัญ ม.4 ครูมีความสามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียนได้ดีอุปกรณ์การเรียนสิ่งอำนวยความสะดวกอันควมสะดวกทันสมัยมาก ม.5 ครูมีความสามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียนตรงตามเนื้อหาที่สอนรวมถึงอุปกรณ์การเรียนสิ่งอำนวยความสะดวกทันสมัย ม.6 ครูมีความสามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียนได้ดีตรงตามเนื้อหาที่สอน พร้อมทั้งอุปกรณ์การเรียนสิ่งอำนวยความสะดวกทันสมัย	สาระสำคัญ ม.4 ครูมีความสามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียนได้ อุปกรณ์การเรียนอุปกรณ์กีฬาครบถ้วน ม.5 อยากให้เพิ่มรายวิชาเพิ่มเติม ม.6 ครูมีความสามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียนได้ อุปกรณ์การเรียนอุปกรณ์กีฬาครบถ้วน
สรุปประเด็นคำถาม	ครูมีความสามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียนตรงตามเนื้อหาที่สอน รวมถึงอุปกรณ์การเรียนสิ่งอำนวยความสะดวกทันสมัย			

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
3.4 วิธีการจัดการเรียนการสอนของครูและการวัดและประเมินผลเป็นอย่างไร	สาระสำคัญ ม.4 วิธีการจัดการเรียนการสอน มี 2 รูปแบบ การเรียนทั้ง ทฤษฎีและปฏิบัติ ม.5 รูปแบบการวัดและประเมินผลก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นน รูปแบบหนึ่งของการวัดความก้าวหน้าของนักเรียนรายบุคคล ม.6 วิธีการจัดการเรียนการสอน สอนทั้ง ทฤษฎีและและปฏิบัติ	สาระสำคัญ ม.4 ครูมีการจัดการเรียนการสอนแบบมีทั้ง ทฤษฎีและปฏิบัติ ม.5 วิธีการจัดการเรียนการสอนการวัดและประเมินผล มี 2 รูปแบบคือ ปฏิบัติและทักษะ ม.6 ครูมีวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบมีทั้ง ทฤษฎีและปฏิบัติ	สาระสำคัญ ม.4 วิธีการจัดการเรียนการสอน มีทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ ม.5 วิธีการจัดการเรียนการสอนทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ คะแนนเก็บ ม.6 วิธีการจัดการเรียนการสอนปฏิบัติและทักษะ	สาระสำคัญ ม.4 วิธีการจัดการเรียนการสอนของครูมีทั้ง ทฤษฎีและปฏิบัติ ม.5 วิธีการจัดการเรียนการสอนของครูมีทั้ง ทฤษฎีและปฏิบัติ ม.6 วิธีการจัดการเรียนการสอนของครูมีทั้ง ทฤษฎีและปฏิบัติ
สรุปประเด็นคำถาม	วิธีการจัดการเรียนการสอน มี 2 รูปแบบ การเรียนทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ สอบเก็บคะแนน			

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
3.5 นักเรียนรู้สึก ว่าเกิด ความสำเร็จจาก แผนการเรียนนี้ มากน้อยแค่ไหน	สาระสำคัญ ม.4 อยากได้ ความรู้ด้าน พลศึกษาและมี ทักษะกีฬา ม.5 นักเรียน ต้องการมีความรู้ ทางด้านพล ศึกษา ม.6 นักเรียน ต้องการมีความรู้ ทางด้านพล ศึกษา	สาระสำคัญ ม.4 นักเรียน ต้องการเกิด ความสำเร็จจาก แผนการเรียนนี้ มาก ม.5 นักเรียน ต้องการเกิด ความสำเร็จใน แผนการเรียน คาดหวังว่าอยาก เป็นครูพละ ม.6 นักเรียนคิด ว่าแผนการเรียน นี้อาจจะยังไม่ สำเร็จเนื่องจากมี ทฤษฎีน้อย	สาระสำคัญ ม.4 ประสบ ผลสำเร็จ ทำให้ นักเรียนมีทักษะ การเอาตัวรอด ส่วนตัวจากการ เรียนพลศึกษา ม.5 นักเรียน คาดหวังจะได้รับ คำปรึกษานอก รอบเพื่อให้ได้มา ซึ่งองค์ความรู้ให้ มากที่สุด ม.6 นักเรียน คาดหวังว่าเกิด ความสำเร็จจาก แผนการเรียนนี้	สาระสำคัญ ม.4 นักเรียน คาดหวังว่าเมื่อ เรียนแผนการ เรียนนี้แล้วจะมี ความรู้เพิ่มมาก ขึ้น ม.5 นักเรียน คาดหวังว่าเมื่อ เรียนแผนการ เรียนนี้แล้ว คาดหวังว่าจะ ประสบผลสำเร็จ มาก ม.6 นักเรียน คาดหวังว่าเมื่อ เรียนแผนการ เรียนนี้แล้ว คาดหวังว่าจะ ประสบผลสำเร็จ มาก
สรุปประเด็น คำถาม	นักเรียนคาดหวังจะได้รับคำปรึกษานอกรอบเพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ความรู้ให้มากที่สุด เมื่อเรียนแผนการเรียนนี้แล้วจะมีความรู้เพิ่มมากขึ้น และต้องการประสบ ผลสำเร็จทำให้นักเรียนมีทักษะการเอาตัวรอดส่วนตัวจากการเรียนพลศึกษา			

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
3.6 สิ่งที่นักเรียน อยากได้กลับไป จากแผนการเรียน นี้คืออะไร	สาระสำคัญ ม.4 สิ่งที่นักเรียน อยากได้กลับไปคือ อยากได้ความรู้ เฉพาะทางด้านพล ศึกษา ม.5 อยากได้ความรู้ ด้าน พลศึกษาและมี ทักษะกีฬา ม.6 นักเรียน สามารถเล่นกีฬาได้ หลายประเภท และ รู้วิธีการสร้าง กล้ามเนื้อ	สาระสำคัญ ม.4 สิ่งที่นักเรียน อยากได้กลับไปจาก แผนการเรียนนี้ คือ ความเรื่องกติกาการ แข่งขันกีฬาประเภท ต่าง ๆ ม.5 นักเรียน ต้องการเกิด ความสำเร็จใน แผนการเรียน คาดหวังว่าอยาก เป็นครูพลศึกษา ม.6 สิ่งที่นักเรียน อยากได้กลับไปมี ความรู้ ความสามารถที่ เจาะลึกถึงหลักการ ทางพลศึกษาและ การออกกำลังกาย	สาระสำคัญ ม. 4 สิ่งที่นักเรียน อยากได้กลับไปคือ อยากได้ความรู้เรื่อง การฝึกด้วยน้ำหนัก ม.5 อยากมีความรู้ เพิ่มมากขึ้นเรื่อง การจัดการแข่งขัน กีฬา การเป็นโค้ช ม.6 สิ่งที่นักเรียน อยากได้กลับไปจาก แผนการเรียนนี้ คือ หลักการออกกำลังกาย กาย การจัดการแข่งขัน กีฬา /ความรู้เรื่อง โภชนาการอาหาร	สาระสำคัญ ม.4 นักเรียน ต้องการความรู้ด้าน พลศึกษาและมี ประสบการณ์เพิ่ม มากขึ้น ม.5 นักเรียน ต้องการความรู้ด้าน พลศึกษาและมี ประสบการณ์เพิ่ม มากขึ้น ม.6 นักเรียน ต้องการความรู้ด้าน พลศึกษาเพิ่มมาก ขึ้น
สรุปประเด็น คำถาม	สิ่งที่นักเรียนอยากได้กลับไปมีความรู้ความสามารถที่เจาะลึกถึงหลักการทางพลศึกษา และการออกกำลังกาย หลักการออกกำลังกาย รู้วิธีการสร้างกล้ามเนื้อ การฝึกด้วย น้ำหนัก การจัดการแข่งขันกีฬา การเป็นโค้ช โภชนาการอาหาร ความรู้เรื่องกติกาการ แข่งขันกีฬาประเภทต่างๆ และสามารถเล่นกีฬาได้หลายประเภท			

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเด็น คำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
3.7 นักเรียนคิดว่าจบหลักสูตรนี้แล้ว นักเรียนสามารถเป็นครูพลศึกษาได้จริงหรือไม่อย่างไร	สาระสำคัญ ม.4 เมื่อนักเรียนจบหลักสูตรนี้คาดหวังอยากเป็นครูพลศึกษา ม.5 เมื่อสำเร็จแผนการเรียนสามารถพัฒนาให้ตนเองเป็นครูพลศึกษาได้ ม.6 นักเรียนคิดว่าจบหลักสูตรนี้แล้วน่าจะพัฒนาไปเป็นครูพลศึกษาหรือนักวิทยาศาสตร์การกีฬาได้	สาระสำคัญ ม.4 เมื่อจบหลักสูตรนี้แล้วนักเรียนสามารถเป็นครูพลศึกษาได้ ม.5 เมื่อนักเรียนจบหลักสูตรนี้แล้ว อาจจะยังไม่สามารถเป็นครูพลศึกษาได้ ม.6 เมื่อจบหลักสูตรนี้แล้วยังไม่สามารถเป็นครูพลศึกษาได้ ต้องเรียนเพิ่มอีกเยอะ	สาระสำคัญ ม.4 ถ้าจบหลักสูตรนี้แล้วนักเรียนสามารถเป็นนักวิทยาศาสตร์การกีฬาได้ ม.5 เมื่อจบหลักสูตรนี้แล้วสามารถเป็นครูพลศึกษาได้ และสิ่งที่ได้เรียนในแผนการเรียนนี้จะสามารถนำไปต่อยอดในอนาคตได้ ม.6	สาระสำคัญ ม.4 จบหลักสูตรนี้แล้วสามารถหากต้องการเป็นครูพลศึกษาได้ ต้องไปเรียนเพิ่มเติม ม.5 จบหลักสูตรนี้แล้วสามารถหากต้องการเป็นครูพลศึกษาได้ ต้องไปเรียนรายวิชาที่เป็นทฤษฎีเพิ่มเติม ม.6 จบหลักสูตรนี้แล้วสามารถหากต้องการเป็นครูพลศึกษาได้
สรุปประเด็น คำถาม	เมื่อจบหลักสูตรนี้แล้วสามารถเป็นครูพลศึกษาได้ แต่ต้องไปเรียนรายวิชาที่เป็นทฤษฎีเพิ่มเติม และสิ่งที่ได้เรียนในแผนการเรียนนี้จะสามารถนำไปต่อยอดในอนาคตได้			

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
3.8 ถ้าจบหลักสูตร นี้นักเรียนสามารถ พัฒนาตนเองให้ เป็นผู้ที่มีคุณภาพ เช่น ครูพลศึกษา / เป็น นักวิทยาศาสตร์ การกีฬา ได้จริง หรือไม่	สาระสำคัญ ม.4 หากจะ พัฒนาตนเองไป ให้เป็นผู้ที่มี คุณภาพน่าจะ ต้องเรียนเพิ่มอีก หลายวิชาถึงจะ สามารถนำความรู้ ไปต่อยอดได้ ม.5 เมื่อจบ หลักสูตรนี้ นักเรียนสามารถ พัฒนาตนเองให้ เป็นผู้ที่มีคุณภาพ ได้ ม.6 ถ้าจบ หลักสูตรนี้ นักเรียนสามารถ พัฒนาตนเองให้ เป็นผู้ที่มีคุณภาพ เช่น ครูพลศึกษา ได้	สาระสำคัญ ม.4 ถ้าจบ หลักสูตรนี้ นักเรียนสามารถ พัฒนาตนเองให้ เป็นผู้ที่มีคุณภาพ แต่ต้องเรียนเพิ่ม วิชาทาง วิทยาศาสตร์ ทางการกีฬา ม.5 ถ้าหากต้อง เป็นผู้ที่มีคุณภาพ ต้องมีรายวิชา เพิ่มเติมอีกหลาย วิชา ม.6 ถ้าจบ หลักสูตรนี้อาจจะ ยังไม่สามารถ พัฒนาตนเองให้ เป็นผู้ที่มีคุณภาพ เนื่องจากมีทฤษฎี น้อยไป	สาระสำคัญ ม.4 ถ้าจบ หลักสูตรนี้ นักเรียนสามารถ พัฒนาตนเองให้ เป็นผู้ที่มีคุณภาพ สามารถพัฒนา ตนเองไปเป็นครู พลศึกษาได้ ม.5 ถ้าจบ หลักสูตรนี้ นักเรียนสามารถ พัฒนาตนเองให้ เป็นผู้ที่มีคุณภาพ เช่น ครูพลได้ ม.6 ถ้าจบ หลักสูตรนี้ นักเรียนสามารถ พัฒนาตนเองให้ เป็นผู้ที่มีคุณภาพ เช่น ครูพลได้	สาระสำคัญ ม.4 ถ้าจบ หลักสูตรนี้ นักเรียนสามารถ พัฒนาตนเองให้ เป็นผู้ที่มีคุณภาพ แต่ต้องเรียนเพิ่ม อีกเยอะ ม.5 ถ้าจบ หลักสูตรนี้ นักเรียนสามารถ พัฒนาตนเองให้ เป็นผู้ที่มีคุณภาพ แต่ต้องเรียน ทฤษฎีเพิ่มอีก ม.6 ถ้าจบ หลักสูตรนี้ นักเรียนสามารถ พัฒนาตนเองให้ เป็นผู้ที่มีคุณภาพ
สรุปประเด็น คำถาม	ถ้าจบหลักสูตรนี้นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ที่มีคุณภาพแต่ต้องเรียน เพิ่มรายวิชาที่เป็นทฤษฎีทางพลศึกษาและวิชาทางวิทยาศาสตร์ทางการกีฬา ถึงจะ สามารถนำความรู้ไปต่อยอดได้			

จากการศึกษา สภาพ ปัญหา ความต้องการของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องระดับนักเรียนที่เรียนในหลักสูตรเทียบเคียง ในโรงเรียนกรณีศึกษา นักเรียนที่เรียนในแผนการเรียนเทียบเคียงมีความคาดหวังต้องการที่จะประสบผลสำเร็จและต่อยอดเข้าไปศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยด้านพลศึกษาและกีฬา สิ่งที่นักเรียนต้องการคือ นักเรียนต้องการให้ครูนำนักเรียนออกไปเปิดประสบการณ์ศึกษาดูงานนอกสถานที่ ซึ่งสอดคล้องกับคำแนะนำของท่านรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ได้ให้คำแนะนำไว้ว่า ในส่วนของการกำหนดวัตถุประสงค์ของแผนการเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนได้มีโอกาสศึกษาแหล่งเรียนรู้สร้างแรงบันดาลใจในกีฬาประเภทต่างๆ ให้นักเรียน รวมไปถึงได้เห็นความก้าวหน้าในวิชาชีพหรือกีฬาประเภทนั้นๆ ด้วย

ตาราง 6 ศึกษา สภาพ ปัญหา ความต้องการของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ผู้ปกครองนักเรียนที่เรียนในหลักสูตรเทียบเคียง ในโรงเรียนกรณีศึกษา จำนวน 4 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนมหารณพาราม โรงเรียนวัดพุทธบูชา โรงเรียนสารวิทยา ราชวินิตบางแคปาน ดังตารางดังนี้

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
1.การจัดเวลาเรียน 1.1. ปัจจุบัน โรงเรียนมีการจัด เวลาเรียนเป็น อย่างไร ที่คาบต่อ สัปดาห์ ที่ชั่วโมง ต่อภาคเรียน ที่ ชั่วโมงต่อปี การศึกษา	สาระสำคัญ ม.4 มีความ เหมาะสมกับจัดเว เรียนตามหลักสูตร ม.5 ผู้ปกครองไม่ ทราบจำนวนคาบ/ สัปดาห์/ภาคเรียน/ ปีการศึกษา ม.6 ผู้ปกครอง ไม่ แน่ใจจำนวนคาบ ของนักเรียน	สาระสำคัญ ม.4 โรงเรียนมีการ จัดเวลาเรียนของ ทางโรงเรียน เหมาะสมดี ม.5 ผู้ปกครองไม่ ทราบการจัดเวลาที่ เหมาะสม ม.6 ผู้ปกครองไม่ ทราบการจัดเวลา เรียนที่เหมาะสม	สาระสำคัญ ม.4 โรงเรียนมีการ จัดเวลาเรียน 8 คาบต่อวัน เรียนไม่ เยอะเกินไป ม.5 โรงเรียนมีการ จัดเวลาเรียนเรียน 36 คาบต่อสัปดาห์ เรียนวันละ 7 ชั่วโมง ไม่เยอะเกินไป ม.6 ผู้ปกครองไม่ ทราบเรื่องการจัด เวลาเรียนของ โรงเรียน	สาระสำคัญ ม.4 ผู้ปกครองไม่ ทราบเรื่องการจัด เวลาเรียน ม.5 การจัดเวลา เรียนดังกล่าวไม่มี ปัญหา ม.6 ผู้ปกครองไม่ ทราบการจัดเวลา เรียนเป็นอย่างไร ที่ คาบต่อสัปดาห์
สรุปประเด็น คำถาม	ปัจจุบันโรงเรียนมีการจัดเวลาเรียน วันละ 7 ชั่วโมง เรียน 36 คาบต่อสัปดาห์ / ส่วนใหญ่ ผู้ปกครองไม่ทราบเรื่องการจัดเวลาเรียนของโรงเรียน			

ตาราง 6 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
1.2 การจัดเวลา เรียนดังกล่าวมี ปัญหาหรือไม่ อย่างไรในเชิง ปฏิบัติ	สาระสำคัญ ม.4 การจัดเวลา เรียนดังกล่าวไม่มี ปัญหา ม.5 ไม่มีปัญหาการ จัดเวลาเรียน ม.6 ไม่ได้มีปัญหา	สาระสำคัญ ม.4 การจัดเวลา เรียนไม่ได้มีปัญหา ม.5 การจัดเวลา เรียนดังกล่าวไม่มี ปัญหา ม.6 การจัดเวลา เรียนดังกล่าวไม่มี ปัญหา	สาระสำคัญ ม.4 การจัดเวลา เรียนดังกล่าวไม่มี ปัญหา ม.5 การจัดเวลา เรียนดังกล่าวไม่มี ปัญหา ม.6 การจัดเวลา เรียนดังกล่าวไม่มี ปัญหา	สาระสำคัญ ม.4 การจัดเวลา เรียนดังกล่าวไม่มี ปัญหา ม.5 การจัดเวลา เรียนดังกล่าวไม่มี ปัญหา ม.6 การจัดเวลา เรียนดังกล่าวมีไม่ ปัญหา
สรุปประเด็น คำถาม	การจัดเวลาเรียนดังกล่าวไม่มีปัญหาในเชิงปฏิบัติ			

ตาราง 6 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
1.3 การจัดเวลาเรียนอย่างไร จึงจะเป็นการจัดเวลาเรียนที่เหมาะสมและดี ตามแนวคิดของท่าน	สาระสำคัญ ม.4 การจัดเวลาเรียนเหมาะสม ม.5 การจัดเวลาเรียนเหมาะสมดีแล้ว ม.6 การจัดเวลาเรียนเหมาะสมนักเรียนเรียนสามารถเรียนได้ดี	สาระสำคัญ ม.4 การจัดเวลาเรียนดังกล่าวไม่มีปัญหา ม.5 การจัดเวลาเรียนเป็นการจัดเวลาเรียนที่เหมาะสม ถ้าเพิ่มเวลาเรียนก็น่าจะดี ม.6 การจัดเวลาเรียนแผนการเรียนเหมาะสม	สาระสำคัญ ม.4 การจัดเวลาเรียนผู้ปกครองเห็นว่ามีความเหมาะสม ม.5 การจัดเวลาเรียนดังกล่าวเหมาะสมแล้ว ม.6 การจัดเวลาเรียนดังกล่าวเป็นการจัดเวลาเรียนที่เหมาะสม	สาระสำคัญ ม.4 การจัดเวลาเรียนเป็นการจัดเวลาเรียนที่เหมาะสม ม.5 การจัดเวลาเรียนที่ทางโรงเรียนกำหนดเป็นการจัดเวลาเรียนที่เหมาะสม ม.6 การจัดเวลาเรียนเป็นการจัดเวลาเรียนที่เหมาะสมดีแล้ว
สรุปประเด็นคำถาม	การจัดเวลาเรียนที่ทางโรงเรียนกำหนดเป็นการจัดเวลาเรียนที่เหมาะสม			

ตาราง 6 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
1.4 ค่าใช้จ่ายใน แผนการเรียนต่อ ปีการศึกษา สอดคล้องกับ สภาพแผนการ เรียนปัจจุบัน หรือไม่อย่างไร	สาระสำคัญ ม.4 ค่าใช้จ่ายใน แผนการเรียนต่อ ปีการศึกษา สอดคล้องกับ สภาพแผนการ เรียนปัจจุบัน ม.5 ค่าใช้จ่ายต่อ ปีการศึกษา สอดคล้องกับ แผนการเรียน ม.6 ค่าเทอม 2,000 บาท มี ความสอดคล้อง กับสภาพปัจจุบัน ของแผนการเรียน	สาระสำคัญ ม.4 ค่าเทอม 1,700 สอดคล้อง กับแผนการเรียน ม.5 ค่าเทอม 1,700 สอดคล้อง กับแผนการเรียน ม.6 ค่าธรรมเนียม การศึกษา 2,500 มีความเหมาะสม สอดคล้องกับ แผนการเรียน	สาระสำคัญ ม.4 ค่าเทอม น่าจะประมาณ 3,500 บาท ค่าใช้จ่ายใน แผนการเรียนต่อ ปีการศึกษา สอดคล้องกับ สภาพแผนการ เรียนปัจจุบัน ม.5 ค่าใช้จ่ายใน แผนการเรียนต่อ ปีการศึกษา สอดคล้องกับ สภาพแผนการ เรียนปัจจุบัน ม.6 ค่าเทอม ไม่ได้จ่าย เพราะว่านักเรียน เป็นนักกีฬา ฟุตบอล	สาระสำคัญ ม.4 ค่าใช้จ่ายใน แผนการเรียนต่อ ปีการศึกษามี ความสอดคล้อง กับสภาพ แผนการเรียน ปัจจุบัน ม.5 ค่าใช้จ่ายใน แผนการเรียนต่อ ปีการศึกษา สอดคล้องกับ สภาพแผนการ เรียนปัจจุบัน ม.6 ค่าใช้จ่ายใน แผนการเรียนต่อ ปีการศึกษาไม่ ค่อยสอดคล้อง กับสภาพ แผนการเรียน ปัจจุบัน
สรุปประเด็น คำถาม	ค่าใช้จ่ายในแผนการเรียนต่อปีการศึกษาสอดคล้องกับสภาพแผนการเรียนปัจจุบัน			

ตาราง 6 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
1.5 ผู้ปกครองมี ปัญหาการชำระ ค่าธรรมเนียม การศึกษาของ แผนการเรียนพล ศึกษาและกีฬา หรือไม่อย่างไร	สาระสำคัญ ม.4 ไม่มีปัญหา การชำระ ค่าธรรมเนียม การศึกษา ม.5 ผู้ปกครองไม่ มีปัญหาการ ชำระ ค่าธรรมเนียม การศึกษา ม.6 ผู้ปกครองไม่ มีปัญหาการจ่าย ค่าธรรมเนียม การศึกษา	สาระสำคัญ ม.4 ค่าใช้จ่ายใน การชำระ ค่าธรรมเนียมมี ความเหมาะสม ม.5 ผู้ปกครองไม่ มีปัญหาการ ชำระ ค่าธรรมเนียม การศึกษา ม.6 ผู้ปกครองมี ปัญหาการชำระ ค่าธรรมเนียม การศึกษา	สาระสำคัญ ม.4 ผู้ปกครองมี ปัญหาการชำระ ค่าธรรมเนียม การศึกษา ม.5 ผู้ปกครองมี ปัญหาการชำระ ค่าธรรมเนียม การศึกษา ม.6 ผู้ปกครองไม่ มีปัญหาการ ชำระ ค่าธรรมเนียม การศึกษา	สาระสำคัญ ม.4 ผู้ปกครองไม่ มีปัญหาการ ชำระ ค่าธรรมเนียม การศึกษา ม.5 ผู้ปกครองไม่ มีปัญหาการ ชำระ ค่าธรรมเนียม การศึกษา ม.6 ผู้ปกครองไม่ มีปัญหาการ ชำระ ค่าธรรมเนียม การศึกษา
สรุปประเด็น คำถาม	ผู้ปกครองไม่มีปัญหาการชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา			

ตาราง 6 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
1.6 ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาที่มีความต่อภาคเรียน /คน ควรชำระจำนวนเท่าไร	สำคัญ ม.4 ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาไม่แพงเกินไป ม.5 ค่าธรรมเนียมการศึกษามีความเหมาะสม ม.6 ผู้ปกครองไม่ทราบค่าใช้จ่ายที่เหมาะสมกับแผนการเรียน	สำคัญ ม.4 ค่าใช้จ่ายในการชำระค่าธรรมเนียมมีความเหมาะสม ม.5 ผู้ปกครองไม่ทราบความเหมาะสม ม.6 ค่าใช้จ่ายในการชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาคือ 2,000 บาท	สำคัญ ม.4 ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการชำระค่าธรรมเนียมการศึกษา ม.5 ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการชำระค่าธรรมเนียมการศึกษามีความเหมาะสมต่อภาคเรียนแต่ควรลดลงบ้าง ม.6 ผู้ปกครองไม่ทราบว่าควรชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาเท่าไร	สำคัญ ม.4 ผู้ปกครองไม่มีปัญหาการชำระค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการชำระค่าธรรมเนียมการศึกษา 2,800 บาทพอดี ม.5 ทางโรงเรียนควรลดค่าธรรมเนียมการศึกษา ม.6 ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการชำระค่าธรรมเนียมการศึกษามีความเหมาะสมต่อภาคเรียนต่อคน ไม่เกิน 2,000 บาท
สรุปประเด็นคำถาม	ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการชำระค่าธรรมเนียมการศึกษามีความต่อภาคเรียนต่อคนควรชำระจำนวน ไม่เกิน 2,000 บาท			

ตาราง 6 (ต่อ)

ประเด็น คำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
2.การจัดการ บุคคล 2.1 การ เรียนการสอนที่ เหมาะสมที่ท่าน ต้องการควรเป็น อย่างไร/ อยาก ได้ครูแบบไหน/ จากการฟังลูก ครูสอนอย่างไร/ สื่ออุปกรณ์การ เรียน การสมัคร/ จำนวนรับ	สาระสำคัญ ม.4 อยากได้ครูที่ สอนเข้าใจ ม.5 อยากได้ครู สอนดีเข้าใจ ใจความแตกต่าง ในธรรมชาติเด็ก ม.6 ครูสามารถ ถ่ายทอดความรู้ ได้ดี	สาระสำคัญ ม.4 ครูสอน เข้าใจ ใจดี รัก เด็ก ม.5 ครูสนใจ ใส่ ใจนักเรียนในทุก เรื่อง ม.6 อยากได้ครู สอนดีใจดี	สาระสำคัญ ม.4 อยากได้ครูที่ มีความเข้มงวด เรื่องระเบียบวินัย เฝ้าติดตามนักเรียนรับ เฝ้าดูภายใน 20 คน ภายนอก 20 คน ม.5 อยากได้ครู สอนเข้าใจ มีระเบียบวินัย รักเด็ก ม.6 อยากได้ครูที่ มีความเข้มงวด มีระเบียบวินัย ดูแลนักเรียนได้	สาระสำคัญ ม.4 อยากได้ครูที่ ใจดี มีเมตตา / เฝ้าดูนักเรียน 10 คน ม.5 อยากได้ครูที่ มีความสามารถ ในการถ่ายทอด ความรู้ ม.6 ผู้ปกครอง ต้องการครูที่ สามารถถ่ายทอด ความรู้ให้เด็กได้ มีจิตใจเมตตา
สรุปประเด็น คำถาม	ต้องการครูที่สามารถถ่ายทอดความรู้ให้เด็กได้ มีจิตใจเมตตา ครูมีความ เข้มงวดเรื่องระเบียบวินัย ครูที่เข้าใจความแตกต่างในธรรมชาติเด็ก			

ตาราง 6 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
3.การจบ หลักสูตร 3.1 ปัจจุบันนักเรียน ที่เรียนใน แผนการเรียนพล ศึกษาและกีฬา สำเร็จการศึกษา ตามหลักสูตร หรือไม่อย่างไร/	สาระสำคัญ ม.4 ปัจจุบัน นักเรียนต้อง สำเร็จการศึกษา ตามหลักสูตร ม.5 นักเรียน สำเร็จการเรียน ตามระยะเวลาที่ กำหนด ม.6 นักเรียนต้อง สำเร็จการศึกษา ตามหลักสูตรที่ ทางโรงเรียนจัดให้	สาระสำคัญ ม.4 ปัจจุบัน นักเรียนต้อง สำเร็จการศึกษา ตามหลักสูตร ม.5 นักเรียน สำเร็จการศึกษา ตามหลักสูตร ตามระยะเวลา ม.6 นักเรียนจบ หลักสูตรตาม แผนการเรียน	สาระสำคัญ ม.4 อยากให้ นักเรียนประสบ ผลสำเร็จในการ เรียนแผนนี้ตาม ระยะเวลาของ หลักสูตรที่ กำหนด ม.5 นักเรียนจบ หลักสูตรตาม แผนการเรียน ม.6 อยากให้ นักเรียนประสบ ผลสำเร็จด้านการ เรียนในแผนการ เรียนนี้	สาระสำคัญ ม.4 ผู้ปกครอง คาดหวังให้ นักเรียนที่เรียนใน แผนการเรียนพล ศึกษาและกีฬา สำเร็จการศึกษา ตามหลักสูตร ม.5 ผู้ปกครอง ต้องการให้ นักเรียนประสบ ผลสำเร็จด้าน การเรียนใน แผนการเรียนนี้ ม.6 ผู้ปกครอง ต้องการให้ นักเรียนประสบ ผลสำเร็จใน แผนการเรียน เรียนจบเร็วๆ
สรุปประเด็น คำถาม	ผู้ปกครองคาดหวังให้นักเรียนที่เรียนในแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬาสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร			

ตาราง 6 (ต่อ)

ประเด็น คำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
3.2 นักเรียนมี ปัญหาด้านการ จบหลักสูตร หรือไม่อย่างไร	สาระสำคัญ ม.4 นักเรียนไม่มี ปัญหาด้านการ จบหลักสูตร ม.5 นักเรียนไม่มี ปัญหาด้านการ จบหลักสูตร ม.6 นักเรียนไม่มี ปัญหาด้านการ สำเร็จการศึกษา	สาระสำคัญ ม.4 นักเรียนไม่มี ปัญหาด้านการ จบหลักสูตร ม.5 นักเรียนไม่มี ปัญหาด้านการ จบหลักสูตร ม.6 นักเรียนไม่มี ปัญหาด้านการ จบหลักสูตร	สาระสำคัญ ม.4 นักเรียนไม่มี ปัญหาด้านการ จบหลักสูตร เพราะฉะนั้นนักเรียน เป็นเด็กขยันตั้งใจ เรียน ม.5 นักเรียนไม่มี ปัญหาด้านการ จบหลักสูตร ม.6 นักเรียนไม่มี ปัญหาด้านการ จบหลักสูตร	สาระสำคัญ ม.4 นักเรียนไม่มี ปัญหาด้านการ จบหลักสูตร ม.5 นักเรียนไม่มี ปัญหาด้านการ จบหลักสูตร ม.6 นักเรียนไม่มี ปัญหาด้านการ จบหลักสูตร
สรุปประเด็น คำถาม	นักเรียนไม่มีปัญหาการจบหลักสูตร			

ตาราง 6 (ต่อ)

ประเด็น คำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
3.3 ผู้ปกครองมีความคาดหวังให้นักเรียนต้องการประ ผลสำเร็จใน หลักสูตรนี้และ ต่อยอดไป ศึกษาต่อใน มหาวิทยาลัย มากน้อย เพียงใด	สาระสำคัญ ม.4 ผู้ปกครองคาดหวังให้นักเรียน เข้าเรียน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ โรฒ และ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ม.5 คาดหวังให้นักเรียน เป็นครูพลศึกษา ม.6 ผู้ปกครองคาดหวังให้ นักเรียนได้เรียนต่อใน ระดับสูงๆ	สาระสำคัญ ม.4 ผู้ปกครองมีความ คาดหวังให้นักเรียนได้ เรียนในสิ่งที่ชอบ ม.5 ผู้ปกครองมีความ คาดหวังให้นักเรียน อาจได้เรียนต่อใน ระดับมหาวิทยาลัย ม.6 คาดหวังให้ นักเรียนได้เรียนต่อใน ระดับมหาวิทยาลัย	สาระสำคัญ ม.4 ผู้ปกครองมี ความคาดหวังให้ นักเรียนเรียนต่อ ระดับอุดมศึกษา ม.5 ผู้ปกครองมี ความคาดหวัง อยากรู้นักเรียน เรียนต่อ ระดับอุดมศึกษา ด้านพลศึกษา ม.6 ผู้ปกครองมี ความคาดหวัง อยากรู้นักเรียน ต่อมหาลัยด้านพล ศึกษา	สาระสำคัญ ม.4 ผู้ปกครอง มีความคาดหวัง ให้นักเรียนต่อ มหาวิทยาลัย ด้านพลศึกษา ม.5 ผู้ปกครอง มีความคาดหวัง ให้นักเรียนไป ศึกษาต่อใน ระดับมหาลัย ม.6 ผู้ปกครอง มีความคาดหวัง ให้นักเรียน ต้องการประ ผลสำเร็จใน แผนการเรียนนี้ อยากรู้นักเรียน เรียนต่อด้านพล ศึกษา
สรุปประเด็น คำถาม	ผู้ปกครองคาดหวังให้นักเรียน เข้าเรียนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คาดหวังให้นักเรียนเป็นครูพลศึกษา			

ตาราง 6 (ต่อ)

ประเด็น คำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
4. หากบุตรหลานของท่านเรียนในแผนการเรียนนี้ต้องการให้นักเรียนเป็นอย่างไร / หากหลักสูตรจะต้องปรับปรุงจะต้องมีการปรับปรุงอย่างไรตามความต้องการของผู้ปกครอง	สาระสำคัญ ม.4 ผู้ปกครองไม่เข้าใจหลักสูตร ม.5 ขึ้นอยู่กับทางโรงเรียนจัดให้เรียน ม.6 ผู้ปกครองไม่ทราบเรื่องการจัดหลักสูตรของทางโรงเรียน	สาระสำคัญ ม.4 ผู้ปกครองไม่ทราบเรื่องหลักสูตร ม.5 อยากให้เพิ่มวิชาภาษาอังกฤษที่นำมาใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน วิชาการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย ม.6 หลักสูตรทางโรงเรียนจัดให้เรียนเหมาะสมดี	สาระสำคัญ ม.4 ผู้ปกครองหลักเห็นว่าสูตรโครงสร้างของแผนการเรียนนี้เหมาะสมแล้ว ม.5 ผู้ปกครองต้องการให้สำเร็จตามหลักสูตรตามที่โรงเรียนกำหนด ม.6 ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนสำเร็จตามที่โรงเรียนกำหนด	สาระสำคัญ ม.4 ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนสำเร็จการศึกษาตามแผนที่ทางโรงเรียนกำหนด ม.5 ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาของหลักสูตร ม.6 ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนเรียนต่อด้านพลศึกษา / หลักสูตรที่ทางโรงเรียนจัดให้ก็ดี
สรุปประเด็นคำถาม	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนสำเร็จการศึกษาตามแผนที่ทางโรงเรียนกำหนด / หลักสูตรทางโรงเรียนจัดให้เรียนเหมาะสมดี และผู้ปกครองต้องการเพิ่มวิชาภาษาอังกฤษที่นำมาใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน วิชาการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย			

ตาราง 7 สังเคราะห์ ความต้องการจำเป็นกับผู้บริหารระดับเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
กรุงเทพมหานคร เขต 1 และเขต 2 ประกอบด้วย ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และศึกษานิเทศก์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 และเขต 2 ดังตาราง 7

ประเด็นคำถาม	ผอ.สพม กท.1	ผอ.สพม กท.2	รอง ผอ.สพม กท.1	รอง ผอ.สพม กท.2
1. โครงสร้างของ แผนการเรียน พลศึกษาและกีฬาควร มีหลักการที่ดีเป็น อย่างไร	สาระสำคัญ มุ่งเน้น การพัฒนาทางด้าน ทักษะทางกาย ทำให้ นักเรียนมีการ เคลื่อนไหวอย่าง เหมาะสมและ สม่ำเสมอ รวมทั้ง สนับสนุนทักษะ ทัศนคติและจิตใจที่ แข็งแรงโดยการเรียนรู้ และฝึกฝน ในสภาพแวดล้อมที่ กระตุ้นและเป็นส่วน สำคัญต่อสุขภาพที่ดีทั้ง กายและใจของนักเรียน	สาระสำคัญ โครงสร้างแผนการเรียน พลศึกษา ประกอบด้วย: ชื่อวิชา ระดับชั้น เวลาเรียน มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดระหว่างทาง ปลายทาง: สาระการเรียนรู้: กิจกรรมการเรียนรู้: ลือ การเรียนรู้: การวัดและ ประเมินผล บันทึกหลัง สอน หลักการที่ดี คือ สอดคล้องกับหลักสูตร แกนกลาง เน้นผู้เรียน ได้ฝึกปฏิบัติจริง มุ่งเน้น การพัฒนาทั้งด้าน ร่างกาย จิตใจ และ สังคม มีกิจกรรมที่ หลากหลาย	สาระสำคัญ หลักสูตรเราที่จะ พัฒนาขึ้นมันจะอยู่ใน ระดับมัธยมศึกษาตอน ปลาย มันจำเป็นที่ จะต้องสอดคล้องกับ หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน ต้องดูด้วยหลักการที่ดี ที่เราจะต้องพัฒนาพล ศึกษาหรือกีฬาเฉพาะ ด้านที่เรากำลังจะเปิด ให้กับนักเรียน ต้องระบุ ทักษะ กระบวนการ หรือว่ารายละเอียดของ หลักการและทฤษฎีลง ไปในรายละเอียดของ หลักการ การที่จะพัฒนาเด็กไป ด้วย	สาระสำคัญ ควรมีทั้งทฤษฎีและ ปฏิบัติที่เชื่อมโยงกัน เช่น การเรียนรู้เกี่ยวกับ สุขภาพ การป้องกัน การบาดเจ็บ การ พัฒนาสมรรถภาพทาง กาย และการพัฒนา ความรู้เกี่ยวกับกติกา กีฬา เน้นการส่งเสริม สุขภาพองค์รวม โครงสร้างหลักสูตรต้อง มุ่งพัฒนาสุขภาพทั้ง ด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และอารมณ์ และต้องออกแบบให้ เหมาะกับนักเรียนทุก ระดับความสามารถ และส่งเสริมความ ร่วมมือ โดยใช้ มาตรฐานทางพลศึกษา และกีฬาเป็นกรอบ เช่น มาตรฐานของ UNESCO หรือ SEAMEO เป็นต้น
สรุปประเด็นคำถาม	หลักสูตรที่จะพัฒนาขึ้นจะอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หลักสูตรจะต้องสอดคล้องกับหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โครงสร้างแผนการเรียนพลศึกษา ประกอบด้วย: ชื่อวิชา ระดับชั้น เวลา เรียน มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดระหว่างทางปลายทาง:สาระการเรียนรู้: กิจกรรมการเรียนรู้: ลือการ เรียนรู้: การวัดและประเมินผล บันทึกหลังสอน ควรมีทั้งทฤษฎีและปฏิบัติที่เชื่อมโยงกัน หลักสูตรต้องมุ่ง พัฒนาสุขภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และอารมณ์ และต้องออกแบบให้เหมาะกับนักเรียนทุกระดับ ความสามารถ			

ตาราง 7 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	ผอ.สพม กท.1	ผอ.สพม กท.2	รอง ผอ.สพม กท.1	รอง ผอ.สพม กท.2
2. วัตถุประสงค์ของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬาที่ดีควรมีการกำหนดวัตถุประสงค์อย่างไรจึงเหมาะสม	สาระสำคัญ วัตถุประสงค์ที่ดีสอดคล้องกับปรัชญาและวิสัยทัศน์ของหน่วยงาน ผู้เรียนมีเป้าหมายที่ชัดเจนในการพัฒนาทักษะและความรู้ทางด้านกีฬาและคุณภาพชีวิตครบวงจร	สาระสำคัญ ชัดเจนและเฉพาะเจาะจง ระบุพฤติกรรมที่ต้องการให้ผู้เรียนแสดงออกได้ อย่างชัดเจน วัตถุประสงค์ที่กำหนดขึ้นต้องสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลาง ครอบคลุมทุกด้าน ด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เป็นไปได้ วัตถุประสงค์ที่ตั้งขึ้นต้องเป็นไปได้จริงและเหมาะสมกับระดับชั้นและความสามารถของผู้เรียนสอดคล้องกับบริบท	สาระสำคัญ 1.เราต้องกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎีที่เกี่ยวกับพลศึกษาและกีฬาแต่ละประเภทที่นักเรียนเข้าสู่สู่นั้น 2.การส่งเสริมสนับสนุนความสามารถทางด้านกีฬาและความเป็นเลิศเฉพาะด้านของกีฬาแต่ละประเภทเพื่อต่อยอดไปสู่อาชีพได้ในอนาคต 3.เพื่อเปิดโอกาสให้กับนักเรียนในการแสดงผลงาน หรือมีการประกวดแข่งขันรวมไปถึงแลกเปลี่ยนประสบการณ์ภายในโรงเรียน ระหว่างโรงเรียน 4.เพื่อให้ นักเรียนได้มีโอกาสศึกษาแหล่งเรียนรู้ สร้างแรงบันดาลใจในกีฬาประเภทต่างๆ ให้กับนักเรียน รวมไปถึงได้เห็นความก้าวหน้าในวิชาชีพ หรือกีฬาประเภทนั้นๆ	สาระสำคัญ ควรมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน ครอบคลุม 3 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านความรู้ คือความเข้าใจเรื่องการออกกำลังกาย สุขภาพ และกีฬาต่าง ๆ 2. ด้านทักษะ การพัฒนาความสามารถทางกายภาพและทักษะกีฬา 3. ด้านคุณลักษณะ การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม การทำงานเป็นทีม และวินัย
สรุปประเด็นคำถาม	1.เราต้องกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎีที่เกี่ยวกับพลศึกษาและกีฬาแต่ละประเภทที่นักเรียนเข้าสู่สู่นั้น 2.การส่งเสริมสนับสนุนความสามารถทางด้านกีฬาและความเป็นเลิศเฉพาะด้านของกีฬาแต่ละประเภทเพื่อต่อยอดไปสู่อาชีพได้ในอนาคต 3.เพื่อเปิดโอกาสให้กับนักเรียนในการแสดงผลงาน หรือมีการประกวดแข่งขันรวมไปถึงแลกเปลี่ยนประสบการณ์ภายในโรงเรียน ระหว่างโรงเรียน 4.เพื่อให้ นักเรียนได้มีโอกาสศึกษาแหล่งเรียนรู้ สร้างแรงบันดาลใจในกีฬาประเภทต่างๆ ให้กับนักเรียน รวมไปถึงได้เห็นความก้าวหน้าในวิชาชีพ หรือกีฬาประเภทนั้นๆ 5. ด้านความรู้ คือความเข้าใจเรื่องการออกกำลังกาย สุขภาพ และกีฬาต่าง ๆ 6. ด้านทักษะ การพัฒนาความสามารถทางกายภาพและทักษะกีฬา 7. ด้านคุณลักษณะ การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม การทำงานเป็นทีม และวินัย			

ตาราง 7 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	ผอ.สพม กท.1	ผอ.สพม กท.2	รอง ผอ.สพม กท.1	รอง ผอ.สพม กท.2
3.โครงสร้างของแผนการเรียน พลศึกษาและกีฬา ใน ระดับมัธยมศึกษาตอน ปลายที่จะเป็นมาตรฐาน และเป็นไปในทิศทาง เดียวกันควรกำหนด อย่างไร	สาระสำคัญ 1. กำหนดเนื้อหาที่ เหมาะสมและเป็น มาตรฐานที่แข็งแกร่งใน รายวิชาที่เกี่ยวข้อง 2.พัฒนาขั้นตอนการสอน และการประเมินผล เพื่อให้เป็นไปในทิศทาง เดียวกัน 3.สร้างแผนการจัดการ เรียนการสอนที่ หลากหลายและถูกต้อง ต่อนักเรียน 4.กระตุ้นให้นักเรียนมี ความสนใจและความ กระตือรือร้นในการ เรียนรู้ทางกีฬาและพล ศึกษา	สาระสำคัญ เน้นการพัฒนาทักษะ เฉพาะทางในกีฬาที่สนใจ การออกแบบโปรแกรม กำลังกายส่วนบุคคล และการนำความรู้ทางรู้ ทางวิทยาศาสตร์การกีฬา มาประยุกต์ใช้	สาระสำคัญ ตัวโครงสร้างแผนการ เรียนในระดับม.ปลาย เราต้องยึดหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน จะมี 3 ส่วน หลักๆ ส่วนที่ 1 จะมี รายวิชาพื้นฐาน ส่วนที่ 2 คือ รายวิชาเพิ่มเติม ส่วน ที่ 3 คือกิจกรรมเสริม หลักสูตร ชุมนุม กิจกรรม บำเพ็ญประโยชน์ จิต อาสา ขอนเน้นใน คำอธิบายรายวิชานั้น โครงสร้างแผนการเรียน จะต้องมีภาคทฤษฎีน้อย กว่าภาคปฏิบัติ ก็คือเราจะต้องให้ นักเรียนลงภาคสนาม ฝึกซ้อมมากกว่าทฤษฎีใน รายวิชาเพิ่มเติม รวมไป ถึงเราจะต้องกำหนด ตารางเรียน	สาระสำคัญ - ภาคทฤษฎี ครอบคลุม การเรียนรู้สู่ศึกษา การ จัดการกีฬา และการ พัฒนาสมรรถภาพ - ภาคปฏิบัติ ฝึกฝน ทักษะกีฬาหลากหลาย ชนิด การพัฒนาความ อดทน และการสร้าง ทักษะทางกายภาพ - กิจกรรมพิเศษ เช่น การจัดการแข่งขันกีฬา การเป็นผู้ตัดสินกีฬา หรือ การฝึกโค้ชเบื้องต้น
สรุปประเด็นคำถาม	ตัวโครงสร้างแผนการเรียนในระดับม.ปลาย เราต้องยึดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จะมี 3 ส่วนหลักๆ ส่วนที่ 1 จะมีรายวิชาพื้นฐาน ส่วนที่ 2 คือ รายวิชาเพิ่มเติม ส่วนที่ 3 คือกิจกรรมเสริมหลักสูตร ชุมนุม กิจกรรม บำเพ็ญประโยชน์ จิตอาสา ขอนเน้นในคำอธิบายรายวิชานั้น โครงสร้างแผนการเรียนจะต้องมีภาคทฤษฎีน้อยกว่า ภาคปฏิบัติ โดย 1. กำหนดเนื้อหาที่เหมาะสมและเป็นมาตรฐานที่แข็งแกร่งในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง 2.พัฒนา ขั้นตอนการสอนและการประเมินผลเพื่อให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน 3.สร้างแผนการจัดการเรียนการสอนที่ หลากหลายและถูกต้องต่อนักเรียน 4.กระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจและความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ทางกีฬาและพลศึกษา *ภาคทฤษฎี ครอบคลุมการเรียนรู้สู่ศึกษา การจัดการกีฬา และการพัฒนาสมรรถภาพ * ภาคปฏิบัติ ฝึกฝนทักษะกีฬาหลากหลายชนิด * กิจกรรมพิเศษ เช่น การจัดการแข่งขันกีฬา การเป็นผู้ตัดสินกีฬา หรือการฝึกโค้ชเบื้องต้น			

ตาราง 7 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	ผอ.สพม กท.1	ผอ.สพม กท.2	รอง ผอ.สพม กท.1	รอง ผอ.สพม กท.2
4. ระยะเวลาของของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เหมาะสมควรเป็นอย่างไรและควรจัดโครงสร้างของแผนการเรียนรู้ให้เหมาะสมตลอดหลักสูตรและในแต่ละภาคเรียนอย่างไร	สาระสำคัญ 3 ปี ม.4 ม.5 ม.6 ในแต่ละภาคเรียนควรมีการวางแผนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการพัฒนาทางด้านทักษะและความรู้ของนักเรียนในแต่ละระดับ เพื่อให้การเรียนรู้มีความเสมอภาคและเน้นการพัฒนาทักษะตามความชำนาญของนักเรียน	สาระสำคัญ ระยะเวลาของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬาขึ้นอยู่กับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กำหนดไว้จำนวนชั่วโมงเรียนต่อสัปดาห์และความพร้อมของโรงเรียนและครูผู้สอน การจัดสรรเวลาให้กับวิชาพลศึกษาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 2-3 ชั่วโมง ถือเป็นปริมาณที่เหมาะสมในการพัฒนาทักษะทางกาย จิตใจ และสังคมของผู้เรียน	สาระสำคัญ ระยะเวลาก็คือจำนวนหน่วยกิตที่จะเรียนรายวิชาเพิ่มเติม 90% โครงสร้างในภาคปลายจะมีทั้งหมด 4 ชั่วโมง 2 หน่วยกิต ในแต่ละภาคเรียนอย่างน้อยๆ 1.5 หน่วยกิต หรือมากกว่านั้นก็ควรจะลงในภาคปฏิบัติให้หมดเลย และการจัดการเรียนการสอนรวมไปถึงการซ่อมทั้งหมดให้มันจบตรงที่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 เหตุผลก็คือภาคเรียนที่ 1 เนื่องจากว่านักเรียนมีความจำเป็นที่จะต้องเตรียมตัวเข้าสู่ระดับมหาวิทยาลัยในอนาคต เตรียมตัวที่จะต้องไปทหรอะไรยังไงบ้างเพื่อให้เขาเข้ารับการศึกษาคือในเรื่องที่สูงขึ้น	สาระสำคัญ ควรจัดแผนการเรียนรู้ 3 ปี โดยในแต่ละปีให้แบ่งเป็น 4 ภาคการเรียน เช่น - ภาคเรียนที่ 1: การสร้างพื้นฐานทางสุขภาพและกายภาพ - ภาคเรียนที่ 2-3: การพัฒนาทักษะกีฬาเฉพาะทาง - ภาคเรียนที่ 4: การประยุกต์และประเมินผล
สรุปประเด็นคำถาม	ระยะเวลาของของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในแต่ละภาคเรียนควรมีการวางแผนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการพัฒนาทางด้านทักษะและความรู้ของนักเรียนในแต่ละระดับ การจัดสรรเวลาให้กับวิชาพลศึกษาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 2 - 4 ชั่วโมง 2 หน่วยกิต ในแต่ละภาคเรียนอย่างน้อยๆ 1.5 หน่วยกิต หรือมากกว่านั้นก็ควรจะลงในภาคปฏิบัติ หรือ โดยในแต่ละปีให้แบ่งเป็น 4 ภาคการเรียน เช่น ภาคเรียนที่ 1: การสร้างพื้นฐานทางสุขภาพและกายภาพ ภาคเรียนที่ 2 - 3: การพัฒนาทักษะกีฬาเฉพาะทาง ภาคเรียนที่ 4: การประยุกต์และประเมินผล			

ตาราง 7 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	ผอ.สพม กท.1	ผอ.สพม กท.2	รอง ผอ.สพม กท.1	รอง ผอ.สพม กท.2
5.การวัดและประเมินผลของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ควรกำหนดการวัดและประเมินผล	สาระสำคัญ วัดได้จาก K P A และการปฏิบัติทักษะทางพลศึกษา	สาระสำคัญ โดยใช้การวัดโดยการสังเกต การฝึกปฏิบัติ หรือการออกแบบการวัดร่วมกัน	สาระสำคัญ การวัดและประเมินผลต้องวัดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน วัดผลสัมฤทธิ์ทั้งทักษะกระบวนการ ค่านิยมอันพึงประสงค์ สมรรถนะที่สำคัญของนักเรียน ตัวชี้วัดสุดท้ายของการวัดผลประเมินผลในเรื่องพลศึกษาและกีฬาตัวชี้วัด คือผมไปวัดที่ผลงานของนักเรียนในตอนสุดท้ายที่เราสามารถมีเมทในการแข่งขัน มีการชนะ การเข้าร่วมเมทการแข่งขันต่างๆ ต้องได้รางวัลมาบ้าง ถ้าไม่ได้รางวัลแผนการเรียนเราก็ไม่ประสบความสำเร็จ	สาระสำคัญ - การวัดผลด้านกายภาพ: ใช้แบบทดสอบสมรรถภาพ เช่น การวัดความเร็ว ความแข็งแรง และความอดทน - การวัดผลด้านทักษะ: ประเมินความชำนาญในกีฬาที่เรียน - การวัดผลด้านคุณธรรม จริยธรรม: สังเกตและให้คะแนนจากการทำงานเป็นทีม และการแสดงควมมีน้ำใจนักกีฬา
สรุปประเด็นคำถาม	1.วัดได้จาก K P A และการปฏิบัติทักษะทางพลศึกษา 2.การวัดและประเมินผลต้องวัดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน วัดผลสัมฤทธิ์ทั้งทักษะกระบวนการ ค่านิยมอันพึงประสงค์ สมรรถนะที่สำคัญของนักเรียน ตัวชี้วัดสุดท้ายของการวัดผลประเมินผลในเรื่องพลศึกษาและกีฬาตัวชี้วัด คือ ไปวัดที่ผลงานของนักเรียนในตอนสุดท้ายที่เราสามารถมีเมทในการแข่งขัน มีการชนะ การเข้าร่วมเมทการแข่งขันต่างๆ ต้องได้รางวัลมาบ้าง			

ตาราง 7 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	ผอ.สพม กท.1	ผอ.สพม กท.2	รอง ผอ.สพม กท.1	รอง ผอ.สพม กท.2
6.คุณสมบัติการรับเข้า นักเรียนในแผนการ เรียน	สาระสำคัญ - มีความเชื่อในการ ออกกำลังกาย - มีทักษะกีฬา พื้นฐานแต่ละประเภท - มีทักษะกีฬาสู่ ความเป็นเลิศ	สาระสำคัญ ผลการเรียนรู้ สุขภาพ ความประพฤติ ความ สนใจในกีฬา ประสบการณ์ในการ แข่งขันกีฬาในระดับ ต่างๆ	สาระสำคัญ 1.ต้องสำเร็จการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาชั้นปี ที่ 3 จะต้องกำหนด คุณสมบัติทั่วไปและ คุณสมบัติเฉพาะ เช่น มี การวัดและประเมิน ความถนัดของนักเรียน ประเมินทักษะกีฬาของ นักเรียนเลย เช่น การ ประเมินทักษะฟุตบอล ทักษะว่ายน้ำ ทักษะ วอลเลย์บอล และ อาจจะต้องมีผลการ เรียนมาเกี่ยวข้อง การ กำหนดความสูงของ นักเรียนไว้ด้วยถ้าจะ เปิดแผนการเรียนนี้ ห้องเรียนกีฬา วัดอุปประสงค์ข้อที่ 1 ใน การที่จะรับนักเรียนเลย ต้องดูความสูง ม.1 ต้อง สูง 160 เซนติเมตร ผล การเรียน 2.00 ก็น่าจะ เพียงพอ	สาระสำคัญ - มีความสนใจในด้าน กีฬา - มีสุขภาพที่เหมาะสม - ผ่านการทดสอบ พื้นฐานด้านกายภาพ หรือทักษะกีฬาขั้นต้น
สรุปประเด็นคำถาม	1.ต้องสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 จะต้องกำหนดคุณสมบัติทั่วไปและคุณสมบัติเฉพาะ เช่น มีการวัดและประเมินความถนัดของนักเรียน ประเมินทักษะกีฬาของนักเรียนเลย เช่น การประเมิน ทักษะฟุตบอล ทักษะว่ายน้ำ ทักษะวอลเลย์บอล และอาจจะต้องมีผลการเรียนมาเกี่ยวข้อง 2.การ กำหนดความสูงของนักเรียนไว้ด้วยถ้าจะเปิดแผนการเรียนนี้ ห้องเรียนกีฬาวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ในการที่ จะรับนักเรียนเลยต้องดูความสูง ม.1 ต้องสูง 160 เซนติเมตร 3.ผลการเรียน 2.00 ก็น่าจะเพียงพอ 4. มี ความเชื่อในการออกกำลังกาย มีทักษะกีฬาพื้นฐานแต่ละประเภท มีทักษะกีฬาสู่ความเป็นเลิศ			

ตาราง 7 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	ผอ.สพม กท.1	ผอ.สพม กท.2	รอง ผอ.สพม กท.1	รอง ผอ.สพม กท.2
7.การจัดบุคลากร/การเตรียมบุคลากรเพื่อรองรับแผนการเรียน พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	สาระสำคัญ จัดหาบุคคลที่มีความเป็นเลิศทางด้านกีฬาเข้ามาถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียน	สาระสำคัญ ความรู้ความเข้าใจใน ด้านพลศึกษาหรือกีฬาที่มีความถนัด ทักษะการสอน ทักษะทางกาย บุคลิกภาพ ความรักในกีฬา	สาระสำคัญ การกำหนดคุณสมบัติบุคลากรเพื่อรองรับแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬาขั้นต่ำจะต้องจบวิชาเอกตรงกับแผนการเรียน หรือ ถ้าเราจะเปิดฟุตบอลเขาก็ควรจะมีโปรไฟล์ประสบการณ์ในการแข่งขันในระดับภาค ระดับหลัก หรือเคยเป็นนักเรียนที่เคยแข่งขันในระดับกีฬายาวชน ผ่านการเทรนจากโค้ชที่เข้าใจการเทรนและถูกผ่านกระบวนการอย่างน้อยต้องจบซี โลเซนส์ มา และหลักต้องมีนักวิทยาศาสตร์การกีฬา สองต้องมีนักกายภาพบำบัด สามต้องมีนักโภชนาการจะต้องมี 3 สาขานี้เข้ามาอยู่ในแผนการเรียนเราด้วย	สาระสำคัญ 1.บุคลากรควรมีคุณสมบัติที่เหมาะสม เช่น มีวุฒิการศึกษา ด้านพลศึกษา 2. จัดอบรมครูผู้สอนให้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น การโค้ชกีฬา หรือการปฐมพยาบาล
สรุปประเด็นคำถาม	1.จัดหาบุคคลที่มีความเป็นเลิศทางด้านกีฬาเข้ามาถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียน 2.ความรู้ความเข้าใจใน ด้านพลศึกษาหรือกีฬาที่มีความถนัด ทักษะการสอน ทักษะทางกาย บุคลิกภาพ ความรักในกีฬา 3.บุคลากรควรมีคุณสมบัติที่เหมาะสม เช่น มีวุฒิการศึกษา ด้านพลศึกษา 4.จัดอบรมครูผู้สอนให้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น การโค้ชกีฬา หรือการปฐมพยาบาล			

ตาราง 7 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	ผอ.สพม กท.1	ผอ.สพม กท.2	รอง ผอ.สพม กท. 1	รอง ผอ.สพม กท. 2
8.ค่าใช้จ่ายที่เหมาะสมในแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรณีที่ต้องมีค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม	สาระสำคัญ ไม่มีคำตอบ	สาระสำคัญ งบประมาณในการดำเนินงาน ควรคำนึงถึงเช่น จำนวนนักเรียน ประเภทของกิจกรรม และ ความถี่ในการจัดกิจกรรม	สาระสำคัญ แผนการเรียน ห้องเรียนพิเศษมีในประกาศกระทรวงเรื่อง การเก็บเงินในแผนการเรียนพิเศษน่าจะไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท	สาระสำคัญ 1.ค่าฝึกซ้อมหรืออุปกรณ์กีฬาเฉพาะทาง 2.ค่าใช้จ่ายในการจัดกิจกรรมแข่งขันหรือฝึกงานนอกสถานที่ 3.ค่าบำรุงรักษาสนามกีฬา
สรุปประเด็นคำถาม	แผนการเรียนห้องเรียนพิเศษมีในประกาศกระทรวงเรื่อง การเก็บเงินในแผนการเรียนพิเศษไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท 1.ค่าฝึกซ้อมหรืออุปกรณ์กีฬาเฉพาะทาง 2.ค่าใช้จ่ายในการจัดกิจกรรมแข่งขันหรือฝึกงานนอกสถานที่ 3.ค่าบำรุงรักษาสนามกีฬา			

ตาราง 7 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	ผอ.สพม กท.1	ผอ.สพม กท.2	รอง ผอ.สพม กท. 1	รอง ผอ.สพม กท. 2
9. ข้อเสนอแนะ	สาระสำคัญ ไม่มี	สาระสำคัญ ไม่มีคำตอบ	สาระสำคัญ ไม่มี	สาระสำคัญ 1.ควรมีการร่วมมือกับชุมชนหรือองค์กรกีฬาเพื่อเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ 2. ใช้เทคโนโลยี เช่น วิดีโอการวิเคราะห์ การเคลื่อนไหว 3. สร้างระบบการสนับสนุนที่ยั่งยืน เช่น ทุนการศึกษาให้กับนักเรียนที่มีความสามารถ
สรุปประเด็นคำถาม	1.ควรมีการร่วมมือกับชุมชนหรือองค์กรกีฬาเพื่อเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ 2. ใช้เทคโนโลยี เช่น วิดีโอการวิเคราะห์การเคลื่อนไหว 3.สร้างระบบการสนับสนุนที่ยั่งยืน เช่น ทุนการศึกษาให้กับนักเรียนที่มีความสามารถ			

ตาราง 7 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	ศึกษานิเทศก์ สพม.1	ศึกษานิเทศก์ สพม.2
1. โครงสร้างของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬาควรมีหลักการที่ดีเป็นอย่างไร	สาระสำคัญ โครงสร้างของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬาต้องดูบริบทของโรงเรียนโรงเรียนต้องการเน้นกีฬาอะไร สถานศึกษานั้นต้องการที่จะให้เด็กหรือส่งเสริมเด็กในเรื่องไหน และเราต้องสำรวจความต้องการของเด็กก่อน	สาระสำคัญ สิ่งที่ขับเคลื่อนต้องไปอยู่ในรายวิชาเพิ่มเติม สิ่งสำคัญคือถ้าอยากให้โรงเรียนทุกโรงเรียนคล้ายๆกัน การเปิดห้องเรียนนี้ การเปิดห้องเรียนก็ต้องมีรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาอย่างน้อยร้อยละ 30 ของหน่วยกิตทั้งหมดนั้นแปลว่าในปีหนึ่งควรมีอย่างน้อย 3 หน่วยกิตต่อภาคเรียน อันนี้เป็นหลักการของโรงเรียนทุกโรงเรียนต้องคำนึงถึงก่อน
สรุปประเด็นคำถาม	สิ่งที่ขับเคลื่อนต้องไปอยู่ในรายวิชาเพิ่มเติม สิ่งสำคัญคือถ้าอยากให้โรงเรียนทุกโรงเรียนคล้ายๆกัน การเปิดห้องเรียนนี้การเปิดห้องเรียนก็ต้องมีรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาอย่างน้อยร้อยละ 30 ของหน่วยกิตทั้งหมด ในปีหนึ่งควรมีอย่างน้อย 3 หน่วยกิตต่อภาคเรียน อันนี้เป็นหลักการของโรงเรียนทุกโรงเรียนต้องคำนึงถึงก่อน	
ประเด็นคำถาม	ศึกษานิเทศก์ สพม.1	ศึกษานิเทศก์ สพม.2
2. วัตถุประสงค์ของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬาที่ดีควรมีการกำหนดวัตถุประสงค์อย่างไรจึงเหมาะสม	สาระสำคัญ ดูว่าเด็กมีนิสัยรักการออกกำลังกาย เด็กสามารถเล่นกีฬานี้ได้ รักการออกกำลังกายจริง สามารถปลูกฝังให้เขาออกกำลังกายได้	สาระสำคัญ สิ่งสำคัญที่สุดเราต้องมองให้ออกเราอยากหล่อหลอมให้เด็กเป็นแบบไหนนี่คือวัตถุประสงค์ เช่น 1.มุ่งพัฒนาผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศทางนักรักกีฬาหรือโค้ช 2.มุ่งมันให้เด็กมีทักษะความเป็นผู้นำ
สรุปประเด็นคำถาม	1.มุ่งพัฒนาผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศทางนักรักกีฬาหรือโค้ช 2.มุ่งมันให้เด็กมีทักษะความเป็นผู้นำ 3.มีนิสัยรักการออกกำลังกาย 4.ผู้เรียนสามารถเล่นกีฬานี้ได้ รักการออกกำลังกายจริง สามารถปลูกฝังให้เขาออกกำลังกายได้	

ตาราง 7 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	ศึกษานิเทศก์ สพม.1	ศึกษานิเทศก์ สพม.2
3.โครงสร้างของ แผนการเรียนรู้ผล ศึกษาและกีฬา ใน ระดับมัธยมศึกษา ตอนปลายที่จะเป็น มาตรฐานและ	สาระสำคัญ โครงสร้างของแผนการเรียนรู้ผลศึกษาและ กีฬา ขึ้นอยู่กับบริบทโรงเรียนแต่ละ สถานศึกษาดังนั้นอำนาจของสถานศึกษา สามารถจัดการเรื่องของหลักสูตร แล้วแต่ ตามความถนัดความสนใจ ความต้องการ ของนักเรียน	สาระสำคัญ โครงสร้างของแผนการเรียนรู้ผลศึกษาและ กีฬาหน่วยกิตรวมไม่ควรเกิน 100 หน่วย กิต ควรอยู่ในแล้งค์แค่ 80 หน่วยกิตเพื่อให้ เด็กไม่ต้องเรียนหนัก และควรมีการบูรณา การกับรายวิชาอื่น
สรุปประเด็นคำถาม	โครงสร้างของแผนการเรียนรู้ผลศึกษาและกีฬาหน่วยกิตรวมไม่ควรเกิน 100 หน่วยกิต ควรอยู่ในช่วงแค่ 80 หน่วยกิตเพื่อให้เด็กไม่ต้องเรียนหนัก และควรมีการบูรณาการกับ รายวิชาอื่นขึ้นอยู่กับบริบทโรงเรียนแต่ละสถานศึกษา ขึ้นอยู่กับบริบทโรงเรียนแต่ละ สถานศึกษาแล้วแต่ตามความถนัดความสนใจ ความต้องการของนักเรียน	

ตาราง 7 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	ศึกษานิเทศก์ สพม.1	ศึกษานิเทศก์ สพม.2
4. ระยะเวลาของ ของแผนการเรียนรู้ พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย ที่ เหมาะสมควรเป็น อย่างไรและควรจัด โครงสร้างของ แผนการเรียนรู้ให้ เหมาะสมตลอด หลักสูตรและในแต่ ละภาคเรียนอย่างไร	สาระสำคัญ อยู่ที่ว่าโรงเรียนจัดหลักสูตร รายวิชา เพิ่มเติมหรือจัดชนิดกีฬาให้เด็กได้ขนาด ไหน มันก็จะไปผูกกับอัตรากำลังของครู ด้วยค่ะ // การจัดโครงสร้างหน่วยกิตที่ เหมาะสมแล้วแต่โรงเรียนว่าเราจะให้ น้ำหนัก กับในรายวิชาเท่าไร เราต้องไปดู หลักสูตรแกนกลางว่าเด็ก ม.ต้น เรียนกี่ หน่วยกิต ม.ปลายเรียนกี่หน่วยกิต ดู หลักสูตรแกนกลางประกอบเลยเราจะจัดกี่ หน่วยกิต คือไม่ได้ฝึกว่าจะตรงตามปะๆ หรือจะต้องเรียนในรายวิชานี้เท่านั้นค่ะ	สาระสำคัญ ระยะเวลาของแผนการเรียนรู้ยึดตาม หลักสูตรแกนกลาง รวมทั้ง 3 ปี ไม่ควรเกิน 80 หน่วยกิต เด็กก็เล็กตั้งแต่ปายสองปาย สาม
สรุปประเด็นคำถาม	ระยะเวลาของแผนการเรียนรู้ยึดตามหลักสูตรแกนกลาง รวมทั้ง 3 ปี ไม่ควรเกิน 80 หน่วยกิต	

ตาราง 7 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	ศึกษานิเทศก์ สพม.1	ศึกษานิเทศก์ สพม.2
5.การวัดและ ประเมินผลของ แผนการเรียนรู้ ผลศึกษาและกีฬา ในระดับ มัธยมศึกษาตอน ปลาย ควร กำหนดการวัด และประเมินผล	สาระสำคัญ การวัดและการประเมินผลในรายวิชา พลศึกษาเป็นวิชาที่เน้นไปทางด้าน ทักษะส่วนใหญ่ การวัดจะเป็นการวัด เชิงพฤติกรรม การวัดมีความ หลากหลาย	สาระสำคัญ สิ่งสำคัญการวัดและประเมินผลควร วัดตามสภาพจริงแล้วก็ดู “ตัวชี้วัด ระหว่างทาง ปลายทางเป็นหลัก” ซึ่ง ตัวชี้วัดระหว่างทางเราควรจะเก็บ คะแนน คือการเก็บคะแนนแบบ พัฒนาการ เพราะฉะนั้นมันจะเป็น เครื่องมือที่มีการวัดตามสภาพจริง จากการสังเกต การสอบปฏิบัติ การ ส่งงาน แต่ถ้าเป็นเรื่องของ แบบทดสอบ ไปสอบเฉพาะตัวชี้วัด ปลายทางอย่างเดียวเท่านั้นมันก็จะ ช่วยเด็กกลุ่มนี้ให้ดี เขาเน้นทักษะ กระบวนการการปฏิบัติเพราะฉะนั้น ถ้าครูผู้สอน “ควรยึด ตัวชี้วัดระหว่าง ทาง ปลายทางเป็นหลัก” จะช่วยเด็ก ได้
สรุปประเด็น คำถาม	สิ่งสำคัญการวัดและประเมินผลควรวัดตามสภาพจริงแล้วก็ดู “ตัวชี้วัด ระหว่างทาง ปลายทางเป็นหลัก” ซึ่งตัวชี้วัดระหว่างทางเราควรจะเก็บคะแนน คือการเก็บคะแนนแบบพัฒนาการ เพราะฉะนั้นมันจะเป็นเครื่องมือที่มีการวัด ตามสภาพจริง จากการสังเกต การสอบปฏิบัติ การส่งงาน ถ้าเป็นเรื่องของ แบบทดสอบ ไปสอบเฉพาะตัวชี้วัดปลายทางอย่างเดียวเท่านั้นมันก็จะช่วย เด็กกลุ่มนี้ให้ดี เขาเน้นทักษะกระบวนการการปฏิบัติเพราะฉะนั้นถ้าครูผู้สอน “ควรยึด ตัวชี้วัดระหว่างทาง ปลายทางเป็นหลัก” จะช่วยเด็กได้	

ตาราง 7 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	ศึกษานิเทศก์ สพม.1	ศึกษานิเทศก์ สพม.2
6.คุณสมบัติการ รับเข้านักเรียนใน แผนการเรียน	สาระสำคัญ เราต้องมีการวิเคราะห์หลักสูตร สังเคราะห์หลักสูตร สรรวจหลักสูตร มาก่อน ครูอาจจะต้องให้โรงเรียนเก็บ สถิติย้อนหลังในแผนการเรียนที่จบ ม.6 ไปแล้วเขาเข้าไปต่อในสายพล ศึกษาอย่างน้อยแค่ไหน หรือไปเป็น โค้ช นักกีฬา ในระดับมหาวิทยาลัย 3 ปี ย้อนหลังเท่าไร เราก็สามารถ กำหนดคุณสมบัติของนักเรียนที่มา เข้าเรียนในแผนการเรียนนี้ได้ คุณสมบัติให้กับเด็กที่จะมาเข้าเรียน ตรงนี้จะเป็นส่วนสำคัญ เพราะบางที่ มันเป็นแผนการเรียนพลະ เด็กมัน ต้องมีใจรัก เด็กต้องชอบจริงๆ ผู้ปกครองต้องซัพพอร์ต	สาระสำคัญ ต้องมีเกณฑ์การรับแบบนักกีฬา เปอร์ เซ็นในการรับภาคปฏิบัติมากกว่า ทฤษฎี มีการใช้แฟ้มสะสมผลงานมา ช่วยเป็นเกณฑ์ในการรับนักเรียน ดีกว่าใช้เกรดหรือแบบทดสอบ
สรุปประเด็น คำถาม	1.ต้องมีเกณฑ์การรับแบบนักกีฬา 2.เปอร์เซ็นในการรับภาคปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี 3.มีการใช้แฟ้มสะสมผลงานมาช่วยเป็นเกณฑ์ในการรับนักเรียนดีกว่าใช้เกรด หรือแบบทดสอบ	

ตาราง 7 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	ศึกษานิเทศก์ สพม.1	ศึกษานิเทศก์ สพม.2
7.การจัดบุคลากร/ การเตรียมบุคลากร เพื่อรองรับแผนการ เรียนพลศึกษาและ กีฬา ในระดับ มัธยมศึกษาตอน ปลาย	สาระสำคัญ เรื่องของการจัดเตรียมบุคลากรจำนวน นักเรียนมีผล ต้องดูตามบริบทของโรงเรียน ดังนั้นมันจะฝึกไม่ได้เลยว่าครูในแผนการ เรียนมีกี่คน	สาระสำคัญ หลักการก่อนที่จะเปิดแผนการเรียนนี้ต้องดู อัตรากำลังของครูในกลุ่มสาระเป็นหลัก ถ้าอัตรากำลังไม่เพียงพอ เราต้องใช้วิธี การบูรณาการรายวิชา ดูรายวิชาไหนที่มัน สามารถบูรณาการกับวิชาอะไร
สรุปประเด็นคำถาม	เรื่องของการจัดเตรียมบุคลากรจำนวนนักเรียนมีผล ต้องดูตามบริบทของโรงเรียน หลักการก่อนที่จะเปิดแผนการเรียนนี้ต้องดูอัตรากำลังของครูในกลุ่มสาระเป็นหลัก ถ้า อัตรากำลังไม่เพียงพอ เราต้องใช้วิธีการบูรณาการรายวิชา ดูรายวิชาไหนที่มันสามารถ บูรณาการกับวิชาอะไร	
8.ค่าใช้จ่ายที่ เหมาะสมใน แผนการเรียนพล ศึกษาและกีฬา ใน ระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย ในกรณีที่ ต้องมีค่าใช้จ่าย เพิ่มเติม	สาระสำคัญ เราต้องดูว่านักเรียนเราเขามีงบประมาณ เท่าไร คนในพื้นที่เขาพอจ่ายไหวมั้ย ถ้า เป็นแผนการเรียนปกติ ม.ปลายเราจะจ่าย สามพันกว่าบาท สี่พัน ถ้าสมมติเราเก็บมา หมื่นหนึ่งเราต้อง decare ให้ได้ว่าเราเก็บ ค่าอะไรบ้าง เช่น ค่าฝึกประสบการณ์ มีค่า เก็บตัวกับทีมชาติ หรือมีโค้ชเฉพาะด้านนั้น จริงๆ เพื่อมาฝึกซ้อม ก็สามารถที่จะเพิ่ม ค่าใช้จ่ายเข้ามาได้	สาระสำคัญ ในแผนการเรียนเก็บไม่ได้เลย
สรุปประเด็นคำถาม	ม.ปลายเราจะจ่ายสามพันกว่าบาท สี่พัน หรือ ไม่มีค่าใช้จ่ายในแผนการเรียนเก็บไม่ได้ เลย	

ตาราง 7 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	ศึกษานิเทศก์ สพม.1	ศึกษานิเทศก์ สพม.2
9. ข้อเสนอแนะ	สาระสำคัญ อยากให้ยึดนักเรียนเป็นสำคัญ วิเคราะห์โรงเรียน โรงเรียนมีการกำหนดเป้าหมายของแผนการเรียนรู้ กำหนดเป้าหมายของหลักสูตรให้ชัด วิเคราะห์การศึกษาต่อข้อมูลย้อนหลังจากงานแนะแนวเด็กเรที่จบไปแล้วเขาศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยคณะไหน เพื่อจะได้เป็นสถิติ / ให้สอบถามเด็กเรที่กำลังเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ม.1 ม.2 ม.3 เขาต้องการเรียนแผนการเรียนอะไร “เขาต้องการเรียนวิชาอะไร” ครู ผู้ปกครองด้วย หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งโรงเรียน เพื่อให้มันได้ตอบโจทย์ว่าเรามีการวิเคราะห์ผู้เรียน ความต้องการของผู้ปกครอง เด็ก ครู เราจะได้มีข้อมูลซัพพอร์ตกับแผนการเรียนรู้	สาระสำคัญ สำคัญที่สุดถ้าเราต้องวัตถุประสงค์เราชัดว่า เราต้องการผลิตเด็กกลุ่มนี้เพื่อให้เป็นนักกีฬาและโค้ชที่ดี นั่นแปลว่าหลักสูตรห้องเรียนนี้จะต้องเน้นไปทางนักกีฬาและโค้ชให้ดี
สรุปประเด็นคำถาม	อยากให้ยึดนักเรียนเป็นสำคัญ วิเคราะห์โรงเรียน โรงเรียนมีการกำหนดเป้าหมายของแผนการเรียนรู้ กำหนดเป้าหมายของหลักสูตรให้ชัด วิเคราะห์การศึกษาต่อข้อมูลย้อนหลังจากงานแนะแนวเด็กที่จบไปแล้วเขาศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยคณะไหน เพื่อจะได้เป็นสถิติ / และสอบถามเด็กเรที่กำลังเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ม.1 ม.2 ม.3 เขาต้องการเรียนแผนการเรียนอะไร “เขาต้องการเรียนวิชาอะไร” ครู ผู้ปกครองด้วย หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งโรงเรียน เพื่อให้มันได้ตอบโจทย์ว่าเรามีการวิเคราะห์ผู้เรียน ความต้องการของผู้ปกครอง เด็ก ครู ถึงจะได้มีข้อมูลซัพพอร์ตกับแผนการเรียนรู้	

สรุปการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องระดับผู้บริหารระดับเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา หลักสูตรที่จะพัฒนาขึ้นจะต้องสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานควรมีทั้งทฤษฎีและปฏิบัติที่เชื่อมโยงกัน หลักสูตรต้องมุ่งพัฒนาสุขภาพทั้ง

ด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และอารมณ์ และต้องออกแบบให้เหมาะกับนักเรียนทุกระดับความสามารถ สิ่งที่ยับยั้งเคลื่อนต้องไปอยู่ในรายวิชาเพิ่มเติม สิ่งสำคัญคือถ้าอยากให้โรงเรียนทุกโรงเรียนคล้ายๆ กัน การกำหนดโครงสร้างของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬาควรอยู่ในช่วงแค่ 80 หน่วยกิต ควรมีการบูรณาการกับรายวิชาอื่นขึ้นอยู่กับบริบทโรงเรียนแต่ละสถานศึกษาแล้วแต่ตามความถนัดความสนใจ ความต้องการของนักเรียนยึดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จะมี 3 ส่วนหลักๆ ส่วนที่ 1 จะมีรายวิชาพื้นฐาน ส่วนที่ 2 คือ รายวิชาเพิ่มเติม ส่วนที่ 3 คือกิจกรรมเสริมหลักสูตร ชุมนุม กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ จิตอาสา และ ภาควิชาปฏิบัติ ครอบคลุมการเรียนรู้สุขศึกษา การจัดการกีฬา และการพัฒนาสมรรถภาพ ภาควิชาปฏิบัติ ฝึกฝนทักษะกีฬาหลากหลายชนิด

* กิจกรรมพิเศษ เช่น การจัดการแข่งขันกีฬา การเป็นผู้ตัดสินกีฬา หรือการฝึกโค้ชเบื้องต้น

ตาราง 8 การสังเคราะห์ความต้องการจำเป็นกับผู้อำนวยการโรงเรียนหรือรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ในโรงเรียนที่ไม่มีแผนการเรียนเทียบเคียง

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3
1. โครงสร้างของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ควรมีหลักการที่ดีเป็นอย่างไร	สาระสำคัญ จะต้องมีโครงสร้างที่ดี ควรเริ่มจากการ SWOT ก่อน หมายความว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียก็คือ ไม่ว่าจะเป็นครู นักเรียน และผู้ปกครอง ควรมีการสอบถามข้อมูลก่อนเกี่ยวกับความต้องการหรือทิศทางทิศที่เด็กอยากเรียนเพราะว่าสุดท้ายแล้วการเปิดแผนการเรียนใดๆก็ตาม จุดมุ่งหมายของเราก็คือเพื่อพัฒนาผู้เรียน และควรไปดูลักษณะแนวโน้มของทักษะอาชีพในอนาคตที่สามารถแมทกันได้ คิดว่ามันจะตอบโจทย์	สาระสำคัญ โรงเรียนของเราก็จะเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่เด็กเขาสนใจ ดังนั้นแผนการเรียนของเราบางอย่างก็ต้องอิงจำนวนนักเรียนที่สนใจ และอิงบุคลากรที่เรามีอยู่ หลักการของหลักสูตรต้องอิงหลักสูตรแกนกลางอยู่แล้ว อิงตามหน่วยงานที่เราสังกัดอยู่ อิงตามหลักสูตรแกนกลาง 61 แล้วเอามาปรับปรุงแล้วอิงตามบริบทของเรา หลักๆก็อิงตามหลักสูตรแกนกลางอยู่แล้ว	สาระสำคัญ เรื่องของโครงสร้างหลักสูตร จะต้องมีการกำหนดโครงสร้างที่ชัดเจนว่า จะต้องเรียนอย่าง แน่นนอนว่าพลศึกษาจะต้องมีคาบเรียนจำนวนชั่วโมงเรียนที่มากกว่าปกติ เพิ่มเป็น 3 - 4 คาบ
สรุปประเด็นคำถาม	จะต้องมีโครงสร้างที่ดีควรเริ่มจากการ SWOT ก่อน หมายความว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียก็คือ ไม่ว่าจะเป็นครู นักเรียนและผู้ปกครอง ควรมีการสอบถามข้อมูลก่อนเกี่ยวกับความต้องการหรือทิศทางทิศที่เด็กอยากเรียน เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จุดมุ่งหมายของเราก็คือเพื่อพัฒนาผู้เรียน และควรไปดูลักษณะแนวโน้มของทักษะอาชีพในอนาคต		

ตาราง 8 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3
2.วัตถุประสงค์ ของแผนการเรียนรู้ พลศึกษาและ กีฬา ที่ดีควรมีการ กำหนด วัตถุประสงค์ อย่างไรจึง เหมาะสม	สาระสำคัญ 1.การพัฒนาผู้เรียนได้ ตรงกับความถนัดและ ความต้องการและ สามารถต่อยอดสู่ อาชีพในอนาคตได้ / 2.การจบหลักสูตร สามารถส่งผลให้ ผู้เรียนเข้าศึกษาต่อใน คณะหรือมหาวิทยาลัย ตนเองมีความต้องการ ได้ 3.สามารถนำความรู้ และทักษะที่ได้เรียน นำไปต่อยอดสู่อาชีพ ในอนาคตได้	สาระสำคัญ 1.เพื่อให้ผู้เรียนมี สุขภาพพลานามัยที่ดี 2.มีทักษะเฉพาะด้าน เพื่อให้ผู้เรียน สามารถไปปรับใช้ใน อนาคตได้	สาระสำคัญ 1.จะต้องรู้หลักการวิธีการ หรือรู้วิธีการจัดการ แข่งขันกีฬา 2.เด็กสามารถจัดการ แข่งขันกีฬาได้ เป็นกรรมการตัดสินเอง เป็นผู้ประสานงานเอง
สรุปประเด็น คำถาม	1.การพัฒนาผู้เรียนได้ตรงกับความถนัดและความต้องการและสามารถต่อยอดสู่อาชีพในอนาคตได้ 2.การจบหลักสูตรสามารถส่งผลให้ผู้เรียนเข้าศึกษาต่อในคณะหรือมหาวิทยาลัยตนเองมีความต้องการได้ 3.สามารถนำความรู้และทักษะที่ได้เรียนนำไปต่อยอดสู่อาชีพในอนาคตได้ 4.เพื่อให้ผู้เรียนมีสุขภาพพลานามัยที่ดีและมีทักษะเฉพาะด้าน 5. ต้องรู้หลักการวิธีการหรือรู้วิธีการจัดการแข่งขันกีฬา เป็นกรรมการตัดสิน		

ตาราง 8 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3
3. โครงสร้างของ แผนการเรียน พลศึกษาและ กีฬา ในระดับ มัธยมศึกษาตอน ปลายที่จะเป็น มาตรฐานและ เป็นไปในทิศทาง เดียวกันควร กำหนดอย่างไร	สาระสำคัญ แต่ถ้าเป็นรายวิชา เพิ่มเติมควรเป็นไป ตามบริบทความถนัด ความต้องการ ด้วย วิธีการ SWOT ทิศทาง ของโรงเรียนและความ ต้องการภาพรวมได้ แล้วในทั้งสามส่วน ครู นักเรียน ผู้ปกครอง แล้วมากำหนด จุดมุ่งหมายของ หลักสูตร	สาระสำคัญ อิงตามหลักสูตรวิชา พื้นฐานให้นักเรียน เรียนตามหน่วยกิตตาม ที่เขาควรจะได้รับตาม หลักสูตรแกนกลาง	สาระสำคัญ ต้องดูสภาพปัจจุบันด้วย ว่าเราจะไปในทิศทางไหน ดูโครงสร้างเราต้องมาดู แล้วว่ารายวิชาที่เราจะ นำพาเขาไปให้ถึงจุดนั้น มันคือจะต้องเป็น
สรุปประเด็น คำถาม	ศึกษาสภาพปัจจุบันถ้าเป็นรายวิชาเพิ่มเติมควรเป็นไปตามบริบทความถนัด ความต้องการ ด้วยวิธีการ SWOT ทิศทางของโรงเรียนและความต้องการ ภาพรวมได้แล้วในทั้งสามส่วน ครู นักเรียน ผู้ปกครอง แล้วมากำหนด จุดมุ่งหมายของหลักสูตร และอิงตามหลักสูตรวิชาพื้นฐานให้นักเรียนเรียน ตามหน่วยกิตตามที่เขาควรจะได้รับตามหลักสูตรแกนกลาง รายวิชาแบบและ คำอธิบายรายวิชาในแต่ละรายวิชาควรจะมีคามไปถึงจุดนั้นด้วย คือทุก อย่างจะต้องสอดคล้องไม่ว่าจะเป็น วัตถุประสงค์ รายวิชา คำอธิบายรายวิชา รวมไปถึงโครงสร้างในหน่วยการเรียนรู้		

ตาราง 8 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3
4. ระยะเวลาของของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เหมาะสมควรเป็นอย่างไรและควรจัดโครงสร้างของแผนการเรียนรู้ให้เหมาะสมตลอดหลักสูตรและในแต่ละภาคเรียนอย่างไร	สาระสำคัญ ระยะเวลาต้องเป็นไปตามช่วงชั้น คือ ตั้งแต่ ม.4 - ม.6 /ปรับและจัดโครงสร้างหลักสูตรคือ ม.4 ควรจะจัดรายวิชาเพิ่มเติมทักษะพื้นฐานเบื้องต้น ม.5 รายวิชาเพิ่มเติมเป็นความเข้มข้น ม.6 ก็เป็นการเตรียมความพร้อมรายวิชาเพื่อที่สามารถเอาไปใช้ได้ต่อยอดเป็นเกี่ยวกับอาชีพเพิ่มมาก / ม.ปลาย รวมพื้นฐานเพิ่มเติมไม่น้อยกว่า 81 หน่วยกิต ม.4 เทอม1 (6 หน่วยกิต) เทอม 2 (6 หน่วยกิต) ม.5 เทอม 1 (8 หน่วยกิต) เทอม 2 (8 หน่วยกิต) ม.6 ต้องกลับมาเป็นทฤษฎีเตรียมความพร้อมในการศึกษาต่อ	สาระสำคัญ อิงตามหน่วยกิตที่เราจะเปิดให้กับนักเรียน ตามหลักสูตรสถานศึกษาที่กำหนดขึ้นมา	สาระสำคัญ ระยะเวลาของต้องดูหลักสูตรของสถานศึกษา แต่อย่าให้น้อยกว่าหลักสูตรแกนกลางแล้วแต่บริบทของแต่ละโรงเรียน ถ้าเป็นหน่วยกิตในรายวิชาเพิ่มเติมไม่น่าจะน้อยกว่า 2 หน่วยกิตนะ โดยแบ่งเป็น ทฤษฎี 1.5 หน่วยกิต ปฏิบัติ 1.5 หน่วยกิต ต่อภาคเรียน
สรุปประเด็นคำถาม	สรุป ระยะเวลาต้องเป็นไปตามช่วงชั้น คือ ตั้งแต่ ม.4 - ม.6 ปรับและจัดโครงสร้างหลักสูตรคือ ม.4 ควรจะจัดรายวิชาเพิ่มเติมทักษะพื้นฐานเบื้องต้น ม.5 รายวิชาเพิ่มเติมเป็นความเข้มข้น ม.6 ก็เป็นการเตรียมความพร้อมรายวิชาเพื่อที่สามารถเอาไปใช้ได้ต่อยอดเป็นเกี่ยวกับอาชีพเพิ่มมาก ม.ปลาย รวมพื้นฐานเพิ่มเติมไม่น้อยกว่า 81 หน่วยกิต ม.4 เทอม1 (6 หน่วยกิต) เทอม 2 (6 หน่วยกิต) ม.5 เทอม 1 (8 หน่วยกิต) เทอม 2 (8 หน่วยกิต) ม.6 ต้องกลับมาเป็นทฤษฎีเตรียมความพร้อมในการศึกษาต่อ		

ตาราง 8 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3
5.การวัดและ ประเมินผลของ แผนการเรียนรู้พล ศึกษาและกีฬา ในระดับ มัธยมศึกษาตอน ปลาย ควร กำหนดการวัด และประเมินผล	สาระสำคัญ วัดได้หลากหลาย คือ วัดได้ทางด้านความรู้ อาจจะเป็น แบบทดสอบที่อาจจะ ต้องมีบ้าง ถ้าเป็น แผนการเรียนรู้พลศึกษา สิ่งสำคัญเลยน่า จะต้องวัดที่ทักษะและ ประสบการณ์ที่ตรงกับ ตัวรายวิชา	สาระสำคัญ วัดทักษะที่ได้จากเรียน / ทุกทักษะต้องมี หลักการเราต้องวัด หลักการด้วย เน้น ทักษะที่นักเรียนทำได้ เป็นสำคัญ	สาระสำคัญ ต้องตระหนักรู้ทักษะและ เทคนิควิธีการแข่งขันกีฬา การวัดและประเมินผล ทฤษฎีหรือปฏิบัติเรา จะต้องเน้นรูปคสกอวัด และประเมินผลนักเรียน
สรุปประเด็น คำถาม	การวัดและประเมินผลทฤษฎีหรือปฏิบัติเราจะต้องเน้นรูปคสกอวัดและ ประเมินผลนักเรียน		

ตาราง 8 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3
6.คุณสมบัติการ รับเข้านักเรียนใน แผนการเรียน	1.พิจารณาคัดเลือก ทักษะการแข่งขัน 2. การทดสอบความรู้ พื้นฐาน 3. Portfolio 4.เกรดเฉลี่ยทั่วไปไม่ ควรน้อยกว่า 3.00 เป็นต้นไป	1.ความสนใจในการ เล่นกีฬา 2.มีสมรรถภาพทาง กายกาย 3.เกรดเฉลี่ยในการรับ นักเรียนเข้าเรียนใน ระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลายอยู่ที่ 2.00	1.นักเรียนจะต้องมี ความสามารถ มีทักษะ ทางด้านกีฬา 2.เกรดเฉลี่ย ในการรับเข้านักเรียนไม่ ต่ำกว่า 2.5 ควรมีเกียรติ บัตรระดับศิลปหัตถกรรม หรือระดับพิจารณาพิเศษ ในด้านกีฬา
สรุปประเด็น คำถาม	1.นักเรียนจะต้องมีความสามารถ มีทักษะทางด้านกีฬา 2.เกรดเฉลี่ยในการรับเข้านักเรียนไม่ต่ำกว่า 2.5 ควรมีเกียรติบัตรระดับ ศิลปหัตถกรรมหรือระดับพิจารณาพิเศษในด้านกีฬา 3.การทดสอบความรู้พื้นฐานด้านการออกกำลังกายและกีฬา		

ตาราง 8 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3
7.การจัดบุคลากร/การเตรียมบุคลากรเพื่อรองรับแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	สาระสำคัญ 1.การวางหลักสูตรต้องคิดบนพื้นฐานที่ไม่มีข้อจำกัดคือยังไม่ได้ดูเรื่องของคน พอวางหลักสูตรแล้วเราก็มาดูศักยภาพและบุคลากร เอาศักยภาพกับความถนัดมาแมทกับตัวรายวิชา / การพัฒนาบุคลากรคือการส่งเสริมการศึกษาต่อ/การอบรมที่เกี่ยวข้องกับตัวรายวิชาที่เปิดในกรณีที่เราอาจจะไม่มีความถนัดตรงนี้ / อาจจะเป็นการที่มี MOU กับสถาบันการศึกษาต่างๆทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เราอาจจะขยายความร่วมมือ ในเมื่อถ้าเราเปิดแผนการเรียนนี้เราอาจจะขยายความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยที่มีความต้องการ ที่มีศักยภาพด้านนี้	สาระสำคัญ 1.บุคลากรเราต้องเพียงพอ 2.ครูที่ตรงเอก 3.เปิดวิชาเลือกที่นักเรียนสนใจ	สาระสำคัญ สำรวจความพร้อมของบุคลากรสถานที่ให้พร้อม
สรุปประเด็นคำถาม	1.สำรวจความพร้อมและศักยภาพของบุคลากร ที่มีคุณสมบัติทางการศึกษา 2.สำรวจความพร้อมของอุปกรณ์การกีฬาและสถานที่ในการสอน 3.เลือกเปิดวิชาเลือกที่นักเรียนสนใจ 4.การพัฒนาบุคลากรคือการส่งเสริมการศึกษา หรือ จัดอบรมที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาที่เปิดในกรณีที่ครูอาจจะไม่มีความถนัด 5.อาจจะเป็นการที่มี MOU กับสถาบันการศึกษาต่างๆ ทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เราอาจจะขยายความร่วมมือ ในเมื่อถ้าเราเปิดแผนการเรียนนี้เราอาจจะขยายความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยที่มีความต้องการที่มีศักยภาพด้านนี้		

ตาราง 8 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3
8.ค่าใช้จ่ายที่เหมาะสมในแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรณีที่ต้องมีค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม	สาระสำคัญ ม.ปลาย 4,600 บาท	สาระสำคัญ 2,900 บาท ต่อคน/ภาคเรียน	สาระสำคัญ 3,500 -3,800 บาท
สรุปประเด็นคำถาม	ค่าใช้จ่ายที่เหมาะสมในแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 3,000 – 5,000 บาท		
9. ข้อเสนอแนะ		สาระสำคัญ สิ่งสำคัญเรื่องบุคลากร เรื่องที่ต้องจัด อัตรากำลัง เราอยากได้ ครูและบุคลากรที่ตรง เอกที่จะมาสอนทักษะ เหล่านี้ให้กับเด็กๆ ได้	อันดับแรกก็ต้องมีการ สำรวจบริบทของโรงเรียน ก่อน และความต้องการ ของสังคม
สรุปประเด็น คำถาม	อันดับแรกก็ต้องมีการสำรวจบริบทของโรงเรียนก่อน และความต้องการของสังคม จัดอัตรากำลังของบุคลากรควรเป็นครูและบุคลากรที่ตรงเอกที่จะมาสอนทักษะเหล่านี้ให้นักเรียน		

ตาราง 9 สังเคราะห์ ความต้องการจำเป็นกับอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรระดับปริญญาตรี ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย

ประเด็นคำถาม	มหาวิทยาลัยที่ 1	มหาวิทยาลัยที่ 2	มหาวิทยาลัยที่ 3	มหาวิทยาลัยที่ 4
1. ปัจจุบันหลักสูตรพลศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยมีหลักการของหลักสูตรอย่างไร	สาระสำคัญ วิชาบังคับของเราคือหลักสูตรใหม่ล่าสุดก็คือ เราที่จะสัมภาษณ์ Stakeholder ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักสูตรของเราเกิดขึ้น ซึ่งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักสูตรของเราคือ 1.ตัวผู้บัณฑิตประกอบไปด้วยโรงเรียน เราก็ต้องดูว่าโรงเรียนเขาคาดหวังอะไร อยากได้ครูพลศึกษาแบบไหนเกิดขึ้น ผู้บริหารโรงเรียน ตัวครูโรงเรียน หรือแม้กระทั่งผู้ปกครอง ผู้ประกอบการต่างๆ เราสัมภาษณ์หมดเลย 2.เราสัมภาษณ์ตัวศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบัน และไปสัมภาษณ์เด็กที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมว่า ความต้องการของเด็กถ้าจะเรียนพลศึกษาเนี่ย คุณอยากได้วิชาใดบ้างที่ประกอบอาชีพเกิดขึ้น ซึ่งเราจะมารวบรวมก็คือกลายเป็นวิชาที่เราคิดขึ้นมาและเราเขียนในหลักสูตรขึ้นมา	สาระสำคัญ หลักสูตร แบ่งเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มแรกคือกลุ่มวิชาการ การศึกษาทั่วไป กลุ่มที่สองคือกลุ่มวิชาชีพครู กลุ่มที่สามวิชาเอกแบบนั้น ซึ่งถ้าจะสัมพันธ์กับแผนการเรียนในโรงเรียนก็น่าจะเป็นวิชาเอก โดยพื้นฐานก็คือจะดูถึงความสำคัญที่เขาจะได้นำไปใช้ 1.ก็มีการดูจาก Stakeholder เช่น ผู้อำนวยการโรงเรียน/ผู้ปกครอง/ตัวผู้เรียนเองแบบนั้น ซึ่งข้อมูลพวกนั้นก็จะได้มาแล้วมาสังเคราะห์ เราก็มีการศึกษาเรื่องของหลักสูตรแกนกลางด้วย เพราะว่าสุดท้ายแล้วเขาก็ต้องไปสอนแล้วให้มันสัมพันธ์กับหลักสูตรแกนกลาง	สาระสำคัญ หลักสูตรมันก็ส่วนมากก็ส่วนมากก็ PLO ผลลัพธ์การเรียนรู้ว่าเวลาเราจบไปเด็กเราเป็นอย่างไร เราต้องดูว่าเราต้องการผลิตอะไร เช่น เราจะทำยังในที่ที่จะส่งผลให้เขาเป็นครูพลศึกษา สองเป็นนักวิชาการทางกีฬาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับทางการกีฬา ตรงนั้นมันต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่เราตั้งไว้ ผลลัพธ์การเรียนรู้แต่ละรายวิชาเป็นต้น	สาระสำคัญ หลักสูตรสร้างครูเพื่อไปสอนพลศึกษาและพลศึกษาในโรงเรียนเป็นหลัก เป้าหมายของเราคือไปผลิตครูในโรงเรียน หลักการเราก็มองว่าที่โรงเรียนสอนกีฬาอะไร เราก็จะสอนครูให้ไปสอนกีฬาเหล่านั้นได้ เช่น เด็กเล็กก็เป็นการเคลื่อนไหว เกม เพลง ถ้าเด็กโตหน่อยก็จะเป็นกิจกรรมพลศึกษาต่างๆ เกมนำไปสู่กีฬา
สรุปประเด็นคำถาม	หลักสูตรสร้างครูเพื่อไปสอนพลศึกษาและพลศึกษาในโรงเรียนเป็นหลัก เป้าหมายของเราคือไปผลิตครูในโรงเรียน มหาวิทยาลัยมีหลักการของหลักสูตร คือ วิชาบังคับของเราคือหลักสูตรใหม่ล่าสุดก็คือ เราที่จะสัมภาษณ์ Stakeholder ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักสูตรของเราเกิดขึ้น ซึ่งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักสูตรของเราคือ 1.ตัวผู้บัณฑิต ประกอบไปด้วยโรงเรียน เราต้องดูว่าโรงเรียนเขาคาดหวังอะไร อยากได้ครูพลศึกษาแบบไหนเกิดขึ้น ผู้บริหารโรงเรียน ครู โรงเรียน หรือแม้กระทั่งผู้ปกครอง ผู้ประกอบการต่างๆ ด้วยวิธีการสัมภาษณ์แล้วมาสังเคราะห์ 2.สัมภาษณ์ตัวศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบัน และไปสัมภาษณ์เด็กที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมว่าความต้องการของเด็กถ้าจะเรียนพลศึกษา คุณอยากได้วิชาใดบ้างที่ประกอบอาชีพเกิดขึ้น ซึ่งเราจะมารวบรวมก็คือกลายเป็นวิชาที่เราคิดขึ้นมาและเราเขียนในหลักสูตรขึ้นมา การศึกษาเรื่องของหลักสูตรแกนกลางด้วย เพราะว่าสุดท้ายแล้วเขาก็ต้องไปสอนแล้วให้มันสัมพันธ์กับหลักสูตรแกนกลาง			

ตาราง 9 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	มหาวิทยาลัยที่ 1	มหาวิทยาลัยที่ 2	มหาวิทยาลัยที่ 3	มหาวิทยาลัยที่ 4
1.1 หลักสูตรแผนการเรียน พลศึกษาและกีฬาที่จะจัด ในระดับมัธยมศึกษาควรมี หลักการของหลักสูตร อย่างไร	สาระสำคัญ มีหลักการของหลักสูตรที่ คล้ายๆกับมหาวิทยาลัย วิชาบังคับของเราเนี่ยก็ หลักสูตรใหม่ล่าสุดก็คือ เรา ก็จะสัมภาษณ์ Stakeholder ผู้ที่มีส่วน เกี่ยวข้องกับหลักสูตรของเราเกิดขึ้น ซึ่งผู้ที่มีส่วนที่ เกี่ยวข้องกับหลักสูตรของเราคือ 1.ตัวผู้ใช้นั้นคือ ประกอบไปด้วยโรงเรียน เรา ก็ต้องดูว่าโรงเรียนเขา คาดหวังอะไร อยากได้ครู พลศึกษาแบบไหนเกิดขึ้น ผู้บริหารโรงเรียนนะ ตัวครู โรงเรียน หรือแม้กระทั่ง ผู้ปกครอง ผู้ประกอบการ ต่างๆเราสัมภาษณ์หมดเลย 2.เราสัมภาษณ์ตัวศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบัน และไป สัมภาษณ์เด็กที่กำลังศึกษา ในระดับมัธยมว่า ความ ต้องการของเด็กถ้าจะเรียน พลศึกษาเนี่ย คุณอยากได้ วิชาใดบ้างที่ประกอบอาชีพ เกิดขึ้น ซึ่งเราก็จะมา รวบรวมก็คือกลายเป็นวิชา ที่เราคิดขึ้นมาและเราเขียน ในหลักสูตรขึ้นมา	สาระสำคัญ พื้นฐานของเขาก็ควรจะมี พื้นฐานการเคลื่อนไหวที่เขา ต้องเรียนพื้นฐาน เพราะว่า ตอนเขาเข้ามาวิทยาลัยก็ ต้องมีอยู่แล้วแบบนั้น รายวิชาที่จะเป็น เฉพาะเจาะจงทางสายเลยก็ อาจจะเป็นของกายวิภาค ศาสตร์ สรีรวิทยา สมรรถภาพทางกาย	สาระสำคัญ 1.นักเรียนที่จะมาเรียนใน ส่วนของแผนการเรียนกีฬา ระดับมัธยมต้องมีทักษะทาง กีฬา 2.หลักสูตรก็ควรที่จะเป็น ควรจะมีการ MOU กับ มหาวิทยาลัยต่างๆ ที่ เกี่ยวข้องกับทางด้านกีฬา 3.สามารถวางแผนการ ฝึกซ้อมหรือวางแผนการ พัฒนาร่างกายตนเอง	สาระสำคัญ หลักสูตรแผนการเรียนพล ศึกษาบูรณาการกิจกรรม กีฬา เราจะเรียนบูรณาการ เป็นทีม กีฬาทีม กีฬา Individual sports กีฬา ประกอบดนตรี ประกอบ เพลง ประกอบเกมส์ เพราะว่าเวลาไปสอนมัน ไม่ได้สอนอย่างเดียว
สรุปประเด็นคำถาม	มีหลักการของหลักสูตรที่คล้ายๆกับมหาวิทยาลัย วิชาบังคับของเราก็จะสัมภาษณ์ Stakeholder ผู้ที่มีส่วน เกี่ยวข้องกับหลักสูตร ซึ่งผู้ที่มีส่วนที่ เกี่ยวข้องกับหลักสูตรของเราคือ 1.ตัวผู้ใช้นั้นคือ ประกอบไปด้วยโรงเรียน เราก็ต้องดูว่า โรงเรียนเขาคาดหวังอะไร อยากได้ครูพลศึกษาแบบไหนเกิดขึ้น ผู้บริหารโรงเรียน ครู รวมไปถึงผู้ปกครอง ผู้ประกอบการต่างๆ 2.สัมภาษณ์ตัวศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบัน และไปสัมภาษณ์เด็กที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมว่าความต้องการของเด็กถ้าจะเรียน พลศึกษาคุณอยากได้วิชาใดบ้างที่ประกอบอาชีพเกิดขึ้น ก็จะมารวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ ก็กลายเป็นวิชาที่คิดขึ้นมาและมาเขียนในหลักสูตร			

ตาราง 9 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	มหาวิทยาลัยที่ 1	มหาวิทยาลัยที่ 2	มหาวิทยาลัยที่ 3	มหาวิทยาลัยที่ 4
1.2 นักเรียนที่ต้องการเข้าไปเรียนในหลักสูตรพลศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยต้องมีคุณสมบัติอย่างไร	สาระสำคัญ นักเรียนต้องมี Mindset ที่ดีมีนักจะสามารถเสริมสร้างร่างกาย สุขภาพแข็งแรงได้ และมีความสุข สนใจ สุขภาพก็จะตามมา ที่หลัง	สาระสำคัญ 1.มีทักษะพื้นฐาน การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นกีฬา 2.ต้องมี ความรู้เกี่ยวกับเรื่องของเนื้อหาทางกายวิภาคศาสตร์ สรีรวิทยา ออกกำลังกาย การเล่นกีฬาก็จะดี	สาระสำคัญ 1.ต้องมีทักษะพื้นฐานทางด้านกีฬา 2.มีการทดสอบสมรรถภาพทางกาย ก่อนการเข้าเรียน 3.มีความสูงมากกว่า 165 cm 4.สามารถเล่นกีฬาได้หลากหลายประเภท 5.มีความรู้ด้านการออกกำลังกาย เบื้องต้น	สาระสำคัญ 1.เคยเป็นนักกีฬาของโรงเรียน 2.ชอบเล่นกีฬาหรือสามารถเล่นกีฬาได้หลายอย่าง 3.มีการทดสอบสมรรถภาพทางกาย
สรุปประเด็นคำถาม	1.นักเรียนต้องมี Mindset ที่ดีมีนักจะสามารถเสริมสร้างร่างกาย สุขภาพแข็งแรงได้และมีความสุข สนใจ 2.มีทักษะพื้นฐานการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นกีฬา 3.มีการทดสอบสมรรถภาพทางกาย ก่อนการเข้าเรียน 4.สามารถเล่นกีฬาได้หลากหลายประเภท 5.มีความรู้ด้านการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเบื้องต้น ความรู้เนื้อหาทางกายวิภาคศาสตร์ สรีรวิทยา 6.มีความสูงมากกว่า 165 cm			

ตาราง 9 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	มหาวิทยาลัยที่ 1	มหาวิทยาลัยที่ 2	มหาวิทยาลัยที่ 3	มหาวิทยาลัยที่ 4
2.วัตถุประสงค์ที่ดีของหลักสูตรต่อเนื่องแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬากับหลักสูตรมหาวิทยาลัย ควรมีวัตถุประสงค์อะไร	สาระสำคัญ 1.เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และสามารถต่อยอดไปศึกษาต่อได้ในระดับมหาวิทยาลัย ได้ 2.เพื่อต่อยอดสู่กีฬาที่เป็นอาชีพได้ 3.ให้รู้จักการออกกำลังกายที่ถูกต้องและสามารถถ่ายทอดให้กับคนที่สนใจได้	สาระสำคัญ 1.ต้องมีความรู้ 2.ต้องมีทักษะทางด้านกีฬา 3.ต้องมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่จะสามารถมาเป็นครูพลศึกษาได้	สาระสำคัญ 1.ต้องมีพื้นฐานทางกีฬาเบื้องต้น 2.รู้พื้นฐานการออกกำลังกายเบื้องต้น การวางแผนในการดูแลสุขภาพของตนเองได้ 3.ด้านทักษะ ด้านความรู้	สาระสำคัญ 1.มุ่งให้นิสิตเข้าไปเป็นครูในโรงเรียน
สรุปประเด็นคำถาม	สรุป 1.เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และสามารถต่อยอดไปศึกษาต่อได้ในระดับมหาวิทยาลัยได้ 2.มีทักษะทางด้านกีฬาเพื่อต่อยอดสู่กีฬาที่เป็นอาชีพได้ 3.ให้รู้จักการออกกำลังกายที่ถูกต้องและสามารถถ่ายทอดให้กับคนที่สนใจได้ 4.ต้องมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่จะสามารถมาเป็นครูพลศึกษาได้ 5.มีความรู้พื้นฐานการออกกำลังกายเบื้องต้นการวางแผนในการดูแลสุขภาพของตนเองได้			

ตาราง 9 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	มหาวิทยาลัยที่ 1	มหาวิทยาลัยที่ 2	มหาวิทยาลัยที่ 3	มหาวิทยาลัยที่ 4
3. โครงสร้างของหลักสูตรแผนการเรียน พลศึกษาและกีฬาที่จะสอดคล้องกับโครงสร้างหลักสูตรพลศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยเป็นอย่างไร	สาระสำคัญ ม.ปลาย มันก็ไม่น่าจะได้เรียนอะไรเยอะหน้อ ด้วยจำนวนชั่วโมง ก็อาจจะได้รู้หลักการเบื้องต้นว่าพลศึกษาเป็นอย่างไร หลักการปฏิบัติที่ถูกต้องเบื้องต้นคือที่เรียนเป็นในลักษณะที่เป็น fundamental มากๆ จะดีมาก เพราะส่วนใหญ่ของมหาวิทยาลัยถ้าเราไปดูสังเกตนะ จากที่เคยทำไปทำหลักสูตรกีฬาที่โรงเรียนโรงเรียนหนึ่ง ซึ่งส่วนใหญ่หลักสูตรโรงเรียนกีฬา ม.ปลายก็จะทำอะไรไม่ได้มากหรอกเพราะเหตุผลด้วยจำนวนชั่วโมง จำนวนคาบ หรืออะไรหลายๆอย่างนะ เพราะส่วนใหญ่ก็เบื้องต้นแล้วมาต่อยอดไปสู่มหาวิทยาลัยอีกที	สาระสำคัญ ถ้ามันจะสอดคล้องก็ คือมันควรจะต้องมีตัวอย่างที่บอกเค้วิชากายวิภาคศาสตร์เขา มาเรียนที่เขาจบสายกีฬาเขาเขาก็มีพื้นฐาน	สาระสำคัญ เราก็ต้องไปดูโครงสร้างของวิทยาศาสตร์การกีฬา ใช้หลักการทางวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อต่อยอดตัวเองด้านกีฬา ส่วนทางพลศึกษา เราก็ไปดูอีกว่าเกี่ยวกับการสอนเราก็ไปดูโครงสร้างทั้งสองอย่างแล้วมาทำเป็นรายวิชาของเรา	สาระสำคัญ 1. ต้องเรียนทั้งสุขศึกษาและพลศึกษา 2. นักเรียนต้องมีความรู้เรื่องพลศึกษากับการปฏิบัติทักษะแล้วมีความรู้เรื่องของสุขศึกษา
สรุปประเด็นคำถาม	หลักการปฏิบัติที่ถูกต้องเบื้องต้นคือที่เรียนเป็นในลักษณะที่เป็น fundamental ต้องไปดูโครงสร้างของวิทยาศาสตร์การกีฬาใช้หลักการทางวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อต่อยอดตัวเองด้านกีฬา ส่วนทางพลศึกษาเราก็ไปดูอีกว่าเกี่ยวกับการสอนเราก็ไปดูโครงสร้างทั้งสองอย่างแล้วมาทำเป็นรายวิชาของเรา			

ตาราง 9 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	มหาวิทยาลัยที่ 1	มหาวิทยาลัยที่ 2	มหาวิทยาลัยที่ 3	มหาวิทยาลัยที่ 4
4.ระยะเวลาของหลักสูตร แผนการเรียนที่ สอดคล้องและ ต่อเนื่องกับ หลักสูตรพล ศึกษาในระดับ มหาวิทยาลัย ควรใช้ระยะ เวลานานเท่าไร	สาระสำคัญ เห็นด้วยให้ เป็นไปตาม โครงสร้างของ หลักสูตรของ โรงเรียน	สาระสำคัญ ม.ปลาย หลักสูตรมันก็ ต้อง 3 ปีอยู่แล้ว วางไว้ 3 ปีก็จะได้ มาก	สาระสำคัญ ระดับมัธยม ปลายเรียน 3 ปี ทั้งหมด 6 เทอม เรียน 2 ชั่วโมง เทอมหนึ่งสัก 3 ตัว เรากำหนดไว้ ว่าวิชาละ 2 หน่วยกิต	สาระสำคัญ วางไว้ใน หลักสูตรอย่าง น้อย 2 3 ปี
สรุปประเด็น คำถาม	เป็นไปตามโครงสร้างของหลักสูตรแกนกลาง ระดับมัธยมปลายเรียน 3 ปี			

ตาราง 9 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	มหาวิทยาลัยที่ 1	มหาวิทยาลัยที่ 2	มหาวิทยาลัยที่ 3	มหาวิทยาลัยที่ 4
5.แนวทางในการจัดเวลาเรียนให้เพื่อการได้มาซึ่งองค์ความรู้ที่สมบูรณ์ของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา และสอดคล้องกับหลักสูตรพลศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยควรจัดเวลาเรียนอย่างไร/ ควรมีทั้งหมดกี่หน่วยกิต	สาระสำคัญ แนวทางในการจัดเวลาเรียนให้เพื่อการได้มาซึ่งองค์ความรู้แบ่งทั้งหมด 3 ส่วน คือส่วนที่ 1 คือเรื่องความรู้ ส่วนที่ 2 คือส่วนของการปฏิบัติ ส่วนที่ 3 ศึกษานอกห้องเรียน แนวทางแนวปฏิบัติและให้เด็กไปฝึกเพิ่มเอนนอกห้องเรียน	สาระสำคัญ จัดเวลาเรียนให้เป็น 1 หน่วยกิต 2 หน่วยกิต ก็น่าจะเพิ่มหน่วยกิตมาให้มันมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น มีระยะเวลาเพิ่มมากขึ้น มีค่าน้ำหนักมากขึ้น เพราะว่ามันเป็นแผนการเรียนโดยเฉพาะของพลศึกษา	สาระสำคัญ อยากเสนอรายวิชาปัญหาพิเศษ หรือวิจัยในชั้นเรียน ทำแลบ ทำโครงการ การเขียนโครงการ เบื้องต้น ให้เขารู้กระบวนการ หรือทำชิ้นงานที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษาและกีฬา (โปรเจกก่อนจบ) ให้เป็นชิ้นงานสุดท้ายก็เป็นองค์ความรู้รวมเป็นนวัตกรรม นวัตกรรมให้เป็นองค์ความรู้ก่อนจบ	สาระสำคัญ เรียนพลศึกษา 2 3 ครั้ง คาบละ 50 นาที / ครูในกลุ่มสาระไม่รู้เลยว่าควร มีกี่คน ยาก อันนี้ตอบไม่ได้หรอก เพราะว่ามันแล้วแต่โรงเรียนกำหนด
สรุปประเด็นคำถาม	สรุป แนวทางในการจัดเวลาเรียนให้เพื่อการได้มาซึ่งองค์ความรู้แบ่งทั้งหมด 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 คือเรื่องความรู้ ส่วนที่ 2 คือส่วนของการปฏิบัติ ส่วนที่ 3 ศึกษานอกห้องเรียน เช่น รายวิชาปัญหาพิเศษ หรือ วิจัยในชั้นเรียน ทำแลบ ทำโครงการ การเขียนโครงการ เบื้องต้น ให้เขารู้กระบวนการ หรือทำชิ้นงานที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษาและกีฬา ให้เป็นชิ้นงานสุดท้ายก็เป็นองค์ความรู้รวมเป็นนวัตกรรม นวัตกรรมให้เป็นองค์ความรู้ก่อนจบ ม.6 / จัดเวลาเรียนให้เป็น 1 หน่วยกิต 2 หน่วยกิต ก็น่าจะเพิ่มหน่วยกิตมาให้มันมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น			

ตาราง 9 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	มหาวิทยาลัยที่ 1	มหาวิทยาลัยที่ 2	มหาวิทยาลัยที่ 3	มหาวิทยาลัยที่ 4
6.ท่านคิดว่าครูที่สอนในแผนการพลศึกษาและกีฬาควรมีคุณสมบัติอย่างไร / จำนวนบุคลากรที่อยู่ในหลักสูตรแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬาควรมีกี่คน	สาระสำคัญ 1.มีความรู้ มีความเสียสละ มีความรับผิดชอบ มีความใส่ใจ มีความรับผิดชอบ / จำนวนบุคลากรที่อยู่ในหลักสูตรแผนการเรียน อย่างน้อย 5 คนก็กำลังดี	สาระสำคัญ ตรงคุณวุฒิ อาจจะ เป็นสาขาที่เกี่ยวข้อง ผู้สอนเองก็เห็นถึงหลักสูตรบริบทในระดับอุดมศึกษา มันก็จะทำให้การวางตัวของหลักสูตร แนวทางในการสอน ผู้เรียนก็เต็มใจจะได้ เป็นทิศทางที่จะสามารถวางแผนให้กับเขาได้เพื่อที่จะต่อยอดเข้าสู่ อุดมศึกษาได้ / ต้อง อาจจะดูจำนวนนักเรียนมีเท่าไร จากนั้นดูเนื้อหา หลักสูตรรายวิชาเราว่าผู้รับผิดชอบสอนเพียงพอมั้ย	สาระสำคัญ ครูเองก็ต้องพัฒนา ถึงองค์ความรู้พร้อมที่จะถ่ายทอดกับ ผู้เรียน 1.ควรมีแนวทาง การพัฒนาครู ควรมีการจัดอบรมครูที่จะมาสอนในหลักสูตรนี้ และวิชาไหนที่ไม่ได้เชี่ยวชาญก็อาจจะเชิญวิทยากร ภายนอกมา จำนวนบุคลากรที่อยู่ในหลักสูตร แผนการเรียน 10 คน ใน 1 รายวิชา ใครครู 2 คน	สาระสำคัญ ครูต้องมีความรู้รอบ เรื่องของสุขศึกษา และพลศึกษา รู้เรื่องของการเล่นกีฬา
สรุปประเด็นคำถาม	สรุป 1.ครูมีคุณวุฒิพลศึกษา อาจจะเป็นสาขาที่เกี่ยวข้องกับผู้สอนเองก็เห็นถึงหลักสูตรบริบทในระดับอุดมศึกษา 2.ครูต้องมีความรู้รอบเรื่องของสุขศึกษาและพลศึกษา รู้เรื่องของการเล่นกีฬา 3.ความรู้ มีความเสียสละมีความรับผิดชอบ มีความใส่ใจ มีความรับผิดชอบ 4.ควรมีแนวทาง การพัฒนาครูควรมีการจัดอบรมครูที่จะมาสอนในหลักสูตรนี้ และวิชาไหนที่ไม่ได้เชี่ยวชาญก็อาจจะเชิญวิทยากรภายนอกมา จำนวนบุคลากรที่อยู่ในหลักสูตรแผนการเรียน อย่างน้อย 5-10 คน			

ตาราง 9 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	มหาวิทยาลัยที่ 1	มหาวิทยาลัยที่ 2	มหาวิทยาลัยที่ 3	มหาวิทยาลัยที่ 4
7.ค่าใช้จ่ายในหลักสูตรในปัจจุบันสอดคล้องกับสภาพสภาพทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน ค่าใช้จ่ายต่อหลักสูตรควรมีจำนวนเท่าไร/ปีการศึกษา	สาระสำคัญ ต้องสร้างเกณฑ์ขึ้นมาก่อน คือต้องแบ่งเป็น 2 ประเภทก่อนนะ 1.คนทั่วไป 2.คนที่เป็นนักกีฬา เราจะดูพัฒนาการซึ่งสิ่งที่ดีที่สุดก็คือ เราควรจะทดสอบคาบแรกดีที่สุด	สาระสำคัญ แนวทางในการวัดผลก็ควรจะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่เราวางไว้ และวัดเรื่องของความรู้ เรื่องของทักษะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การประเมินที่มีความหลากหลาย อาจจะประเมินจากชิ้นงาน อาจจะประเมินจากโครงการ ประเมินจากการทำกิจกรรม จากการทำใบงาน ให้มันมีความหลากหลายควบคู่ไปกับการเรียนการสอนด้วย	สาระสำคัญ ต้องวัดทางด้านทักษะ และก็ด้านความรู้ และก็ด้านจิตวิทยา	สาระสำคัญ แนวทางในการวัดและประเมินผลของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ควร มีแนวทางในการวัด GAT PAT ใช้วัดแววครู ใช้การทดสอบสมรรถภาพ
สรุปประเด็นคำถาม	แนวทางในการวัดผลก็ควรจะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่เราวางไว้ และวัดเรื่องของความรู้ เรื่องของทักษะ และคุณลักษณะอันพึงวัดด้านทักษะ ด้านความรู้ และก็ด้านจิตวิทยา วัดแววครู ใช้การทดสอบสมรรถภาพ สอบ GAT PAT การประเมินที่มีความหลากหลาย อาจจะประเมินจากชิ้นงาน อาจจะประเมินจากโครงการ ประเมินจากการทำกิจกรรม จากการทำใบงาน ให้มันมีความหลากหลายควบคู่ไปกับการเรียนการสอนด้วย			

ตาราง 9 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	มหาวิทยาลัยที่ 1	มหาวิทยาลัยที่ 2	มหาวิทยาลัยที่ 3	มหาวิทยาลัยที่ 4
8.แนวทางในการวัดและประเมินผลของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬาควรมีแนวทางในการวัดและประเมินผลอย่างไร	สาระสำคัญ ต้องสร้างเกณฑ์ขึ้นมาก่อน คือต้องแบ่งเป็น 2 ประเภทก่อนนะ 1.คนทั่วไป 2.คนที่เป็นนักกีฬา เราจะดูพัฒนาการ ซึ่งสิ่งที่ดีที่สุดก็คือ เราควรจะทดสอบคาบแรกดีที่สุด	สาระสำคัญ แนวทางในการวัดผลก็ควรจะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่เราวางไว้ และวัดเรื่องของความรู้ เรื่องของทักษะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การประเมินที่มีความหลากหลาย อาจจะประเมินจากชิ้นงาน อาจจะประเมินจากโครงการ ประเมินจากการทำกิจกรรม จากการทำใบงาน ให้มันมีความหลากหลายควบคู่ไปกับการเรียนการสอนด้วย	สาระสำคัญ ต้องวัดทางด้านทักษะ และก็ด้านความรู้ และก็ดูด้านจิตวิทยา	สาระสำคัญ แนวทางในการวัดและประเมินผลของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ควรมีแนวทางในการวัด GAT PAT ใช้วัดแววครู ใช้การทดสอบสมรรถภาพ
สรุปประเด็นคำถาม	แนวทางในการวัดผลก็ควรจะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่เราวางไว้ และวัดเรื่องของความรู้ เรื่องของทักษะ และคุณลักษณะอันพึงวัดด้านทักษะ ด้านความรู้ และก็ดูด้านจิตวิทยา วัดแววครู ใช้การทดสอบสมรรถภาพ สอบ GAT PAT การประเมินที่มีความหลากหลาย อาจจะประเมินจากชิ้นงาน อาจจะประเมินจากโครงการ ประเมินจากการทำกิจกรรม จากการทำใบงาน ให้มันมีความหลากหลายควบคู่ไปกับการเรียนการสอนด้วย			

ตาราง 9 (ต่อ)

ประเด็น คำถาม	มหาวิทยาลัยที่ 1	มหาวิทยาลัยที่ 2	มหาวิทยาลัยที่ 3	มหาวิทยาลัยที่ 4
9.เกณฑ์การจบ หลักสูตร แผนการเรียน พลศึกษาและ กีฬา ควรมี เกณฑ์การจบ หลักสูตรอย่างไร	สาระสำคัญ มีความรู้ดี ปฏิบัติ ดี มีเจตคติที่ดี	สาระสำคัญ ให้องค์กับเกณฑ์ การจบของ หลักสูตร แกนกลาง	สาระสำคัญ หลักสูตรเราต้อง เก็บหน่วยกิตให้ ได้เท่าไร ใน หน่วยกิตก็ต้อง กำหนดด้วยว่า ผ่านวิชาพื้นฐานกี่ หน่วย วิชา เพิ่มเติมกี่หน่วย และก็ต้อง เชื่อมโยงกับ โครงการส่งเสริม หลักสูตรโรงเรียน	สาระสำคัญ จบตามตัวชี้วัด มาตรฐานของ หลักสูตร ถ้าเป็น วิชาเลือกต้องทำ เกรดให้ได้ 1 2 3 4
สรุปประเด็น คำถาม	เกณฑ์การจบหลักสูตรแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ต้องกำหนดด้วยว่าผ่าน วิชาพื้นฐานกี่หน่วย วิชาเพิ่มเติมกี่หน่วยกิต และก็ต้องเชื่อมโยงกับหลักสูตร แกนกลาง			

ตาราง 9 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยากรุงเทพมหานคร	มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี
1. ปัจจุบัน หลักสูตรพลศึกษา ในระดับ มหาวิทยาลัยมี หลักการของ หลักสูตรอย่างไร	สาระสำคัญ หลักสูตรพลศึกษาเป็นหลักสูตร 4 ปี ความต้องการของผู้ใช้หลักสูตร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ผู้อำนวยการ โรงเรียน ครูพี่เลี้ยง แล้วก็มาปรับเปลี่ยน ตามรูปแบบของตลาด	สาระสำคัญ 1.การที่เราจะทำหลักสูตรในระดับ มหาวิทยาลัยเนี่ยมันจะต้องอิงอย่าง 2 อย่าง คือเขาเรียกว่า PLO เป็นผลลัพธ์ การเรียนรู้เวลาที่เรำทำหลักสูตร มันจะ สร้างผลลัพธ์การเรียนรู้ก่อนว่าหลักสูตร หน้าตาเด็กที่จะจบมา 2.ต้องอิงตัวครูสภาด้วย เพราะว่า รายวิชามันต้องอิงครูสภาเขาก็จะ กำหนดไว้สองส่วนก็คือส่วนที่เป็น วิชาชีพครูเขาก็จะกำหนดหน่วยกิตมา ว่าต้องเรียนกับวิชาที่เกี่ยวข้อง 3.เป็นเรื่องของการทดลองสอน ผีก 4 ไปเป็นครูเต็มตัว
สรุปประเด็น คำถาม	การที่เราจะทำหลักสูตรในระดับมหาวิทยาลัยเนี่ยมันจะต้องอิงอย่าง 2 อย่าง คือ เขาเรียกว่า PLO เป็นผลลัพธ์การเรียนรู้เวลาที่เรำทำหลักสูตร มันจะสร้างผลลัพธ์ การเรียนรู้ก่อนว่าหลักสูตรหน้าตาเด็กที่จะจบมา 2.ต้องอิงตัวครูสภาด้วย เพราะว่า รายวิชามันต้องอิงครูสภาเขาก็จะกำหนดไว้สองส่วนก็คือส่วนที่เป็นวิชาชีพครูเขาก็ จะกำหนดหน่วยกิตมาว่าต้องเรียนกับวิชาที่เกี่ยวข้อง 3.เป็นเรื่องของการทดลอง สอน ผีก 4 ไปเป็นครูเต็มตัว หลักสูตรพลศึกษาเป็นหลักสูตร 4 ปี ความต้องการ ของผู้ใช้หลักสูตร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ผู้อำนวยการโรงเรียน ครูพี่เลี้ยง แล้วก็มา ปรับเปลี่ยนตามรูปแบบของตลาด	

ตาราง 9 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยากรุงเทพมหานคร	มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี
1.1 หลักสูตร แผนการเรียนพล ศึกษาและกีฬาที่ จะจัดในระดับ มัธยมศึกษาควรมี หลักการของ หลักสูตรอย่างไร	สาระสำคัญ ควรมีการทำ MOU เชิญอาจารย์ที่ สอนวิชากีฬา อาจารย์ที่เป็นความ เชี่ยวชาญไปสอนเพราะสามารถ อธิบายความรู้ที่ได้ลึกมากกว่า	สาระสำคัญ แผนที่เกี่ยวกับหลักสูตรความเป็น เลิศทางการกีฬาซึ่งการทำแผนนั้นก็ อิงผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน เรา ทำแผนเอาภาพกว้างๆ ต้องอิง ผลลัพธ์การเรียนรู้หรือหลักสูตร แกนกลาง และผลลัพธ์การเรียนรู้ก็ จะเน้นเรื่องความรู้ เจตคติ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เราอา จะมีสมรรถภาพทางกายซึ่งถ้าเป็น หลักสูตรความเป็นเลิศทางด้านกีฬา อาจจะต้องเน้นไปที่ทักษะปฏิบัติกับ เรื่องของสมรรถภาพทางกาย
สรุปประเด็น คำถาม	แผนที่เกี่ยวกับหลักสูตรความเป็นเลิศทางการกีฬาซึ่งการทำแผนนั้นก็อิง ผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน หรือหลักสูตรแกนกลาง และผลลัพธ์การเรียนรู้ก็ จะเน้นเรื่องความรู้ เจตคติ ทักษะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เราอาจะมี สมรรถภาพทางกายซึ่งถ้าเป็นหลักสูตรความเป็นเลิศทางด้านกีฬาอาจจะต้อง เน้นไปที่ทักษะปฏิบัติกับเรื่องของสมรรถภาพทางกาย	

ตาราง 9 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยากรุงเทพมหานคร	มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี
1.2 นักเรียนที่ ต้องการเข้าไปเรียน ในหลักสูตรพล ศึกษาในระดับ มหาวิทยาลัยต้องมี คุณสมบัติอย่างไร	สาระสำคัญ 1.วัดแววครู 2.คะแนนทดสอบ สมรรถภาพทางกาย	สาระสำคัญ 1.เป็นเลิศทางด้านกีฬา 2.การช่วยเหลือทางการกีฬา เพราะว่า หลักสูตรนี้มันต้องต่อยอดเข้าไปใน ระดับอุดมศึกษาหรือ Career Path
สรุปประเด็น คำถาม	1.มีความเป็นเลิศทางด้านกีฬา 2.วัดแววครู 3.คะแนนทดสอบสมรรถภาพทางกาย	
ประเด็นคำถาม	มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยากรุงเทพมหานคร	มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี
2.วัตถุประสงค์ที่ดี ของหลักสูตร ต่อเนื่องแผนการ เรียนพลศึกษาและ กีฬากับหลักสูตร มหาวิทยาลัย ควร มีวัตถุประสงค์อะไร	สาระสำคัญ เราจะสร้างบัณฑิตให้ไปในทิศทางไหน เราก็กำหนดวัตถุประสงค์ของบัณฑิตให้ ไปในแนวทางนั้น	สาระสำคัญ 1.นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะกีฬา และสมรรถภาพทางกาย 2. วัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับการ ประยุกต์ใช้องค์ความรู้เพื่อไปปฏิบัติ 3.นักเรียนสามารถออกแบบโปรแกรม การฝึก 4.นักเรียนสามารถออกแบบ สิ่งประดิษฐ์หรือนวัตกรรมที่เกี่ยวข้อง กับการกีฬาได้
สรุปประเด็น คำถาม	1.นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะกีฬาและสมรรถภาพทางกาย 2.วัตถุประสงค์ที่ เกี่ยวข้องกับการประยุกต์ใช้องค์ความรู้เพื่อไปปฏิบัติ 3.นักเรียนสามารถออกแบบโปรแกรมการฝึก 4.นักเรียนสามารถออกแบบสิ่งประดิษฐ์หรือนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาได้	

ตาราง 9 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยากรุงเทพมหานคร	มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี
3. โครงสร้างของ หลักสูตรแผนการ เรียนพลศึกษาและ กีฬาที่จะสอดคล้อง กับโครงสร้าง หลักสูตรพลศึกษา ในระดับ มหาวิทยาลัยเป็น อย่างไร	สาระสำคัญ แผนการเรียนพลศึกษาและกีฬายังไงมันก็มีเรื่องกีฬาแต่ยังงี้ก็ต้องมีเรื่องวิชาการแทรกไปด้วย	สาระสำคัญ หลักๆ โดยทั่วไปของหลักสูตรในระดับอุดมศึกษา ผลลัพธ์การเรียนรู้โดยเน้น 4 ตัวนี้ก็คือ 1.ด้านความรู้ 2.ด้านทักษะ 3.คุณลักษณะที่พึงประสงค์ 4.จริยธรรม หากเป็นโรงเรียนมันจะหลักสูตรแกนกลางที่อาจจะเขียนตามวัตถุประสงค์ที่หลักสูตรมันเขียนเอาไว้
สรุปประเด็นคำถาม	โดยทั่วไปของหลักสูตรในระดับอุดมศึกษา ผลลัพธ์การเรียนรู้โดยเน้น 4 ตัวนี้ก็คือ 1.ด้านความรู้ 2.ด้านทักษะ 3.คุณลักษณะที่พึงประสงค์ 4.จริยธรรม หากเป็นโรงเรียนมันจะหลักสูตรแกนกลางที่อาจจะเขียนตามวัตถุประสงค์ที่หลักสูตรมันเขียนเอาไว้	

ตาราง 9 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยากรุงเทพมหานคร	มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี
4.ระยะเวลาของหลักสูตรแผนการเรียนที่สอดคล้องและต่อเนื่องกับหลักสูตรพลศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยควรใช้เวลานานเท่าไร	สาระสำคัญ ระยะเวลาของแผนการเรียนอาจจะตั้งเป้าไว้ที่ 3 ปี	สาระสำคัญ ระยะเวลาของหลักสูตร 3 ปี ม.4 ม.5 ม.6
สรุปประเด็นคำถาม	ระยะเวลาของแผนการเรียน 3 ปี ม.4 ม.5 ม.6	
ประเด็นคำถาม	มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยากรุงเทพมหานคร	มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี
5.แนวทางในการจัดเวลาเรียนให้เพื่อการได้มาซึ่งองค์ความรู้ที่สมบูรณ์ของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬาและสอดคล้องกับหลักสูตรพลศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยควรจัดเวลาเรียนอย่างไร/ควรมีทั้งหมดกี่หน่วยกิต	สาระสำคัญ ดูว่าหลักสูตรในโรงเรียนนั้นเขากำหนด ม.ปลาย 1 หน่วยกิตทั้งหมด หรือ 1.5 หน่วยกิตทั้งหมด ให้ได้มีพลศึกษาอย่างน้อย 3 ครั้งต่อสัปดาห์ เด็กจะได้เรียนรู้กีฬาที่เยอะหน่อยเพราะว่าในอนาคตเขาไปเรียนกีฬาที่หลากหลาย การจัดเวลาเรียนทฤษฎีควรเรียนภาคเช้าและพักจะไปเรียนในตอนบ่าย เพราะถ้าเด็กปฏิบัติในช่วงเช้าถ้าบ่ายเขาจะไม่มีสมาธิเรียนทฤษฎี	สาระสำคัญ ต้องอิงมามาตรฐานของสูตรแกนกลาง
สรุปประเด็นคำถาม	แนวทางในการจัดเวลาเรียนให้เพื่อการได้มาซึ่งองค์ความรู้ที่สมบูรณ์ เรียนพลศึกษาอย่างน้อย 3 ครั้งต่อสัปดาห์ 1.5 หน่วยกิต ในอนาคตเขาไปเรียนกีฬาที่หลากหลาย การจัดเวลาเรียนทฤษฎีควรเรียนภาคเช้าและพักจะไปเรียนในตอนบ่าย	

ตาราง 9 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยากรุงเทพมหานคร	มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี
6.ท่านคิดว่าครูที่สอนในแผนการพลศึกษาและกีฬาควรมีคุณสมบัติอย่างไร / จำนวนบุคลากรที่อยู่ในหลักสูตรแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬาควรมีกี่คน	สาระสำคัญ 1.จะต้องมีวุฒิทางการศึกษาทางพลศึกษาหรือวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง 2.มีประสบการณ์ในการสอนในการสอนไม่น้อยกว่า 5 ปี 3.มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ตัดสินในกีฬาได้หลากหลายประเภท 4.สามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียนได้เป็นอย่างดี	สาระสำคัญ 1.จะต้องมีวุฒิทางการศึกษา 2.ประสบการณ์ 3 อย่างคือ 1.อาจจะเป็นผู้ตัดสินกีฬาในระดับชาติถึงจะถ่ายทอดได้ 2.อาจจะเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาระดับโรงเรียนหรือระดับอะไรก็ได้ไป 3.อาจจะเป็นการจัดการบริหารเกี่ยวข้อง กับสมาคมกีฬา
สรุปประเด็นคำถาม	1.จะต้องมีวุฒิทางการศึกษาทางพลศึกษาหรือวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง 2.มีประสบการณ์ 3 อย่างคือ 2.1.อาจจะเป็นผู้ตัดสินกีฬาในระดับชาติถึงจะถ่ายทอดได้ 2.2.อาจจะเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาระดับโรงเรียน 2.3 เป็นนักการจัดการบริหารเกี่ยวข้อง กับสมาคมกีฬา	
7.ค่าใช้จ่ายในหลักสูตรในปัจจุบันสอดคล้องกับสภาพสภาพทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน ค่าใช้จ่ายต่อหลักสูตรควรมีจำนวนเท่าไร/ปีการศึกษา	สาระสำคัญ 2,000 - 4,000 บาท	สาระสำคัญ 5,000 บาท
สรุปประเด็นคำถาม	ค่าใช้จ่ายในหลักสูตร 2,000 - 5,000 บาท	

ตาราง 9 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยากรุงเทพมหานคร	มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี
8.แนวทางในการวัดและประเมินผลของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ควร มีแนวทางในการวัดและประเมินผลอย่างไร	สาระสำคัญ เป็นเกณฑ์ที่สามารถปรับขึ้นลงได้แล้วแต่ตัวผู้เรียน เพราะมองว่าเด็กทุกคนทักษะไม่ได้ดีเหมือนกันทุกคน	สาระสำคัญ แนวทางในการวัดและประเมินผลเรื่องการประยุกต์วิเคราะห์สรีระศาสตร์ร่างกายสร้างสรรค์ ถ้าเกิดมันเป็นปัจจุบันเนี่ย มันก็จะเน้นแบบการวัดตามสภาพจริงก็คือมุ่งเน้นให้เขาปฏิบัติได้จริง
สรุปประเด็นคำถาม	แนวทางในการวัดและประเมินผลเรื่องการประยุกต์วิเคราะห์สรีระศาสตร์ร่างกายสร้างสรรค์ แบบการวัดตามสภาพจริงก็คือมุ่งเน้นให้เขาปฏิบัติได้จริง	
9.เกณฑ์การจบหลักสูตรแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ควรมีเกณฑ์การจบหลักสูตรอย่างไร	สาระสำคัญ นักเรียนสามารถเล่นกีฬาได้ อธิบายกีฬาได้ / ทดสอบกีฬาทั้งหมดว่าคุณสามารถเล่นได้มั้ย อธิบายได้มั้ย วิชาการสอบหลักการผ่านแกนกลางของหลักสูตรครูสภาหรือเปล่า หรือหลักสูตรของโรงเรียนหรือเปล่า	สาระสำคัญ ต้องเป็นไปตามประกาศของแต่ละโรงเรียนว่ากำหนดเท่าไร 2.00 ต้องมีผลลัพ์การเรียนรู้ของเขา เด็กสามารถประยุกต์ใช้ประยุกต์องค์ความรู้ เพื่อนำไปฝึกกีฬาได้ หรือต้องมีตัวที่วัดเพิ่มเติมจากผลลัพ์การเรียนรู้ ด้านภาวะผู้นำผู้ตาม มีความรับผิดชอบ มีการทำงานเป็นทีม และแผนการเรียนนี้ไปเขามีผลลัพ์การเรียนรู้ได้ครอบคลุม 4 มิติ 1.ความรู้ 2.ทักษะ 3.คุณลักษณะเฉพาะตัว 4.จริยธรรม
สรุปประเด็นคำถาม	ต้องเป็นไปตามประกาศของแต่ละโรงเรียนว่ากำหนดเท่าไร 2.00 ต้องมีผลลัพ์การเรียนรู้ของเขา เด็กสามารถประยุกต์ใช้ประยุกต์องค์ความรู้ เพื่อนำไปฝึกกีฬาได้ หรือต้องมีตัวที่วัดเพิ่มเติมจากผลลัพ์การเรียนรู้ ด้านภาวะผู้นำผู้ตาม มีความรับผิดชอบ มีการทำงานเป็นทีม และแผนการเรียนนี้ไปเขามีผลลัพ์การเรียนรู้ได้ครอบคลุม 4 มิติ 1.ความรู้ 2.ทักษะ 3.คุณลักษณะเฉพาะตัว 4.จริยธรรม	

ตาราง 10 สังเคราะห์ ความต้องการจำเป็นกับผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา

ประเด็นคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5
1. ปัจจุบัน หลักสูตร พลศึกษาใน ระดับ มหาวิทยาลัยมี หลักการของ หลักสูตรอย่างไร	สาระสำคัญ มุ่งผลิตตัวบัณฑิต เองนำไปสู่ การศึกษาชั้น พื้นฐาน คือ ไปเป็น ครูในโรงเรียน การ พัฒนาหลักสูตรมัน ก็มีฐานมาจากตัว ของมันจะมี เกณฑ์ที่ต้อง พิจารณาของตัวครู สภาคือไปประกอบ วิชาชีพ และก็ตัว เกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตรของ อุดมศึกษาที่เราต้อง ใช้เป็นฐานในการ ออกแบบหลักสูตร	สาระสำคัญ หลักสูตรลักษณะที่ จัดสร้างหลักสูตร ขึ้นมาเพื่อที่จะให้ ผู้เรียนสามารถที่จะ นำไปประกอบ วิชาชีพเป็นทักษะ ชีวิตของผู้เรียน	สาระสำคัญ หลักการเขาเรียนว่า เป็น มคอ.3 เหมือน เป็นแผนการสอนใน รายวิชาว่าสัปดาห์ที่ 1 – 15 และในแต่ละ เนื้อหาแต่ละวิชา มีบทเรียนอะไรบ้าง ทฤษฎีก็ชั่วโมง ปฏิบัติก็ชั่วโมง เรื่อง ของคะแนนก็ชี้แจง ลงไปให้ชัดเจน	สาระสำคัญ เน้นไปครอบคลุม สิ่งที่จะนำไปใช้ใน การเรียนการสอน ในระดับ มัธยมศึกษาโดยก็ จะมีวิชาที่เป็น ทฤษฎีและวิชาที่ เป็นปฏิบัติ วิชาที่ เกี่ยวกับเรื่องของ นันทนาการ ในเชิง ของมหาวิทยาลัย เน้นไปเรื่องของ พื้นฐานการ เคลื่อนที่การ เคลื่อนไหวทางพล ศึกษาและกีฬา กีฬาที่เป็นพื้นฐาน ที่ครอบคลุมกับ หลักสูตร แกนกลาง	สาระสำคัญ มันก็จะมี วัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาผู้เรียนให้ เน้นทางด้าน วิทยาศาสตร์การ กีฬาพลศึกษา และสุขภาพ ควบคู่เรื่องของ คุณธรรม จริยธรรมและ ความสามารถ ของเด็กในการ คิดวิเคราะห์และ สามารถนำไป ประยุกต์ใช้ได้
สรุปประเด็น คำถาม	มุ่งผลิตตัวบัณฑิตเองนำไปสู่การศึกษาชั้นพื้นฐาน คือ ไปเป็นครูในโรงเรียน การพัฒนาหลักสูตรมันก็มีฐานมาจากตัวของ มันจะมีเกณฑ์ที่ต้องพิจารณาของตัวครูสภาคือไปประกอบวิชาชีพ และก็ตัวเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของอุดมศึกษาที่เราต้องใช้เป็นฐานในการออกแบบหลักสูตร ในรายวิชานั้นไปครอบคลุมสิ่งที่จะนำไปใช้ในการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาโดยก็จะมีวิชาที่เป็นทฤษฎีและวิชาที่เป็นปฏิบัติ วิชาที่เกี่ยวกับเรื่องของนันทนาการ ในเชิงของมหาวิทยาลัย เน้นไปเรื่องของพื้นฐานการเคลื่อนที่การเคลื่อนไหวทางพลศึกษาและกีฬา กีฬาที่เป็นพื้นฐานที่ครอบคลุมกับหลักสูตรแกนกลาง				

ตาราง 10 (ต่อ)

ประเด็น คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5
1.1 หลักสูตร แผนการเรียนพล ศึกษาและกีฬาที่ จะจัดในระดับ มัธยมศึกษาควรมี หลักการของ หลักสูตรอย่างไร	สาระสำคัญ ควรจะไปดูในส่วน ของเนื้อหาวิชาหลัก ของครูพลศึกษา แบ่งอยู่ 2 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 เป็น เนื้อหาวิชา content Knowledge ครูพล ศึกษาทั่วไปที่จะต้อง มี เช่น เรื่องของ anatomy เรื่องของ สรีรวิทยา สมรรถภาพทางด้าน ร่างกาย ส่วนที่ 2 คือ เรื่องของความเป็น ครู	สาระสำคัญ ควรจะเน้นเรื่องของ การปรับเปลี่ยน พฤติกรรมของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมี สุขภาพที่ดีทั้งทาง ด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยใช้กิจกรรมทาง กายเป็นสื่อในการ ออกกำลังกาย โดย การสอนโดยใช้หลัก การเคลื่อนไหวใช้ กิจกรรมทางกายใช้ อุปกรณ์เข้ามาซึ่ง ไม่ใช่เป็นการสอน กีฬา	สาระสำคัญ หลักการโดยยึด หลักการของบริบท ของสถานศึกษา เรา จะต้องสร้างแผนและ วิเคราะห์แผน หลักการก็คือต้องใช้ ผู้เชี่ยวชาญ ยึดหลัก ทฤษฎีการจัดการ เรียนรู้แผนการศึกษา	สาระสำคัญ ต้องทำให้ สอดคล้องกับ หลักสูตรแกนกลาง และก็ขึ้นอยู่กับ หลักสูตรของ โรงเรียน	สาระสำคัญ 1.ควรจะไปต่อคุณวุฒิ มาตรฐานการศึกษา ตัว TQF ในปี 2565 มันก็จะมีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ เน้นทางด้าน วิทยาศาสตร์การกีฬา พลศึกษาและสุขภาพ ควบคู่เรื่องของ คุณธรรมจริยธรรม และความสามารถ ของเด็กในการคิด วิเคราะห์และสามารถ นำไปประยุกต์ใช้ได้ เชื่อมโยงในส่วนของ กระทรวงศึกษาธิการ 2.เราอาจจะต้อง บูรณาการระหว่าง ศาสตร์ระหว่างพล ศึกษา เราต้องให้เด็ก เรียนรู้เรื่องของกฎ กติกา เราต้องให้เด็กมี ทักษะ มีเทคนิค วิธีการที่จะทำต่างๆ นำให้เด็กเขาคิด วิเคราะห์ได้
สรุปประเด็น คำถาม	หลักการโดยยึดหลักการของบริบทของสถานศึกษา ต้องทำให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง ในส่วนเนื้อหาของเนื้อหาวิชาหลักของครูพลศึกษา แบ่งอยู่ 2 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 เป็นเนื้อหาวิชา content Knowledge ครูพลศึกษาทั่วไปที่จะต้อง มี เช่น เรื่องของ anatomy เรื่องของสรีรวิทยา สมรรถภาพทางด้านร่างกาย ส่วนที่ 2 คือเรื่องของความเป็นครู ควรจะเน้นเรื่องของการ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีสุขภาพที่ดีทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมโดยใช้กิจกรรมทางกายเป็นสื่อในการออกกำลังกาย โดยการสอนโดยใช้หลัก การ เคลื่อนไหวใช้กิจกรรมทางกายใช้อุปกรณ์เข้ามาซึ่งไม่ใช่เป็นการสอนกีฬา				

ตาราง 10 (ต่อ)

ประเด็น คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคน ที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 5
1.2 นักเรียนที่ ต้องการเข้า ไปเรียนใน หลักสูตรพล ศึกษาใน ระดับ มหาวิทยาลัย ต้องมี คุณสมบัติ อย่างไร	สาระสำคัญ ผลการเรียนไม่ ต่ำกว่า 2.00 มี ความรู้ ทางด้าน ภาษาอังกฤษ	สาระสำคัญ 1.เป็นนักเรียนที่ มีความสามารถ ทางทักษะกีฬา 2.ต้องมีคุณธรรม จริยธรรมและ เจตคติที่ดีต่อกีฬาและวิชาชีพ ทางพลศึกษา 3.คุณสมบัติอื่นที่ เข้ามาก็คือว่า เป็นทักษะของ Admission	สาระสำคัญ ต้องมีใจรักใน การออกกำลังกายและการ เล่นกีฬา	สาระสำคัญ 1.ใจรักหรือมี ความชอบ และสามารถที่ จะเล่นกีฬาได้ หรือทำ กิจกรรมพล ศึกษาได้มี พื้นฐานการ เคลื่อนไหวที่การ เคลื่อนไหว ต่างๆ 2.มี ความรู้ พื้นฐานในการ อบอุ่นร่างกาย การยืดเหยียด กล้ามเนื้อ หรือมีวิธีการ ดูแลร่างกาย อย่างไร	มหาวิทยาลัย เป็น วทบ. เขาก็กับเด็กที่ จบวิทย์-คณิต แต่ปัจจุบัน มหาวิทยาลัย เปิดกว้าง ให้กับเด็กที่ จบในด้าน ศิลปศาสตร์ มากขึ้น
สรุปประเด็น คำถาม	1.เป็นนักเรียนที่มีความสามารถทางทักษะกีฬา มีใจรักหรือมีความชอบและสามารถที่จะเล่นกีฬาได้หรือทำกิจกรรมพลศึกษาได้มีพื้นฐานการเคลื่อนไหวที่การเคลื่อนไหวต่างๆ 2.มีความรู้พื้นฐานในการอบอุ่นร่างกาย การยืดเหยียดกล้ามเนื้อ หรือมีวิธีการดูแลร่างกายอย่างไร 3.ต้องมีคุณธรรมจริยธรรมและเจตคติที่ดีต่อกีฬาและวิชาชีพทางพลศึกษา 4.ผลการเรียนไม่ต่ำกว่า 2.00 มีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ				

ตาราง 10 (ต่อ)

ประเด็น คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5
2.วัตถุประสงค์ ที่ดีของหลักสูตร ต่อเนื่อง แผนการเรียน พลศึกษาและ กีฬา กับ หลักสูตร มหาวิทยาลัย ควรมี วัตถุประสงค์ อะไร	สาระสำคัญ ผลิตนักเรียนที่มี ความรู้ที่เกี่ยวข้อง กับสาขาวิชาพล ศึกษา เพื่อที่จะ สามารถไปศึกษา ต่อใน ระดับอุดมศึกษาใน สาขา วิชาพลศึกษาได้	สาระสำคัญ 1.ปรับเปลี่ยน หรือเป็นการ ปรับปรุงทางด้าน พฤติกรรมของ ผู้เรียนให้มันมี สุขภาพที่ดีให้ ครบทุกด้าน ทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา	สาระสำคัญ 1.เพื่อให้นักเรียน มีสุขภาพร่างกาย ที่แข็งแรง ปลอดภัยจากโรค ไม่ติดต่อเรื้อรัง 2.ส่งเสริมให้ นักเรียนรักการ เล่นกีฬาและการ ออกกำลังกาย 3. ออกกำลังกาย 3. เพื่อให้ผู้เรียนเกิด ความสาม สนุกสนาน	สาระสำคัญ 1. สามารถวัด พฤติกรรมหรือ เปลี่ยนแปลง พฤติกรรมใน 5 ด้านของผู้เรียน 2.ด้านพลศึกษา มันก็จะแยก ออกมาเป็นที่ เป็นสมรรถภาพ ทางกาย เป็น เรื่องของทักษะ การเคลื่อนไหว พื้นฐานหรือว่า ทักษะกีฬาส่วน ความรู้เป็นพุทธิ ศึกษา จริย ศึกษาก็แยกเจต คติ คุณ ลักษณะอันพึง ประสงค์ 3. ให้ ผู้เรียนมี คุณธรรม จริยธรรม	สาระสำคัญ ปัจจุบัน มหาวิทยาลัย เน้นย้ำเรื่องของ ภาษา นอกจาก ภาษาไทยแล้ว จะต้องเขียน ภาษาไทยได้ ถูกต้องและต้อง มีภาษาอังกฤษ ที่ดีเยี่ยม
สรุปประเด็น คำถาม	1.ผลิตนักเรียนที่มีความรู้ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาพลศึกษา เพื่อที่จะสามารถไปศึกษาต่อใน ระดับอุดมศึกษาในสาขาวิชาพลศึกษาได้ 2.ปรับเปลี่ยนหรือเป็นการปรับปรุงทางด้านพฤติกรรมของผู้เรียนให้มันมีสุขภาพที่ดีให้ครบทุกด้าน ทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา 3.สามารถวัดพฤติกรรมหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมใน 5 ด้านของผู้เรียน 4.นักเรียนมีความรู้ด้านพุทธิศึกษา จริยศึกษา เจตคติ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ คุณธรรม จริยธรรม				

ตาราง 10 (ต่อ)

ประเด็น คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคน ที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคน ที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคน ที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5
3.โครงสร้าง ของหลักสูตร แผน การเรียนพล ศึกษาและกีฬา ที่จะสอดคล้อง กับโครงสร้าง หลักสูตรพล ศึกษาในระดับ มหาวิทยาลัย เป็นอย่างไร	สาระสำคัญ ดูจากโครงสร้าง ของโรงเรียนดู จำนวนหน่วยกิต ไปออกแบบใน เรื่องของรายวิชา ที่ต้องเรียนได้ให้ มันครอบคลุมตัว หลักสูตรที่ทาง โรงเรียนกำหนด ไว้	สาระสำคัญ ปกติถ้า โครงสร้าง หลักสูตรของ มัธยมเขา เขาให้ เรียนพลศึกษา มันแบ่งเป็นปีละ 80 เรียนพล ศึกษา 2 ชม.ต่อ สัปดาห์	สาระสำคัญ 1.กำหนด มาตรฐานเรื่อง ของคะแนน 2. จิตพิสัย ความ รับผิดชอบ องค์ ความรู้ 3.การมีส่วนร่วม ในชั้นเรียน 4.ใน เรื่องของการ นำเสนองาน 5. เรื่องของการ ออกค่ายจิต อาสาเกี่ยวกับ สุขภาพตาม ชุมชนเพื่อให้มัน สอดคล้องกับ มหาลัย	สาระสำคัญ เป็นวิชาที่เป็น ทั้งทฤษฎีและ ปฏิบัติและเป็น วิชาที่เป็น พื้นฐานของการ เรียนในทาง พลศึกษา วิชา พื้นฐานการ เคลื่อนที่ เคลื่อนไหว เช่น กายวิภาค ศาสตร์ หลัก ปละปรัชญา ทางพลศึกษา วิชาที่เกี่ยวกับ การพัฒนา สมรรถภาพทาง กาย กีฬาสากล ประเภททีม ประเภทเดี่ยว หรือว่ากีฬาไทย	สาระสำคัญ ศึกษาในตัวของ โครงสร้างเราควร บูรณาการระหว่าง กระทรวงศึกษาธิการ และTQF เราก็มาดูว่าเราควรจะมี รายวิชาอะไรบ้าง เพื่อตอบโจทย์อะไร ตอบโจทย์สมรรถนะ ด้านอะไร
สรุปประเด็น คำถาม	โครงสร้างของโรงเรียนดูจำนวนหน่วยกิต ไปออกแบบในเรื่องของรายวิชาที่ต้องเรียนได้ให้มัน ครอบคลุมตัวหลักสูตรที่ทางโรงเรียนกำหนดไว้ เป็นวิชาที่เป็นทั้งทฤษฎีและปฏิบัติและเป็นวิชาที่เป็น พื้นฐานของการเรียนในทาง พลศึกษา วิชาพื้นฐานการเคลื่อนที่เคลื่อนไหว เช่น กายวิภาคศาสตร์ หลัก ปละปรัชญาทางพลศึกษา วิชาที่เกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพทางกาย กีฬาสากล ประเภททีม ประเภทเดี่ยว หรือว่ากีฬาไทย				

ตาราง 10 (ต่อ)

ประเด็น คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคน ที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคน ที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคน ที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญคน ที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญคน ที่ 5
4.ระยะเวลา ของหลักสูตร แผนการเรียน ที่สอดคล้อง และต่อเนื่อง กับหลักสูตร พลศึกษาใน ระดับ มหาวิทยาลัย ควรใช้ระยะ เวลานาน เท่าไร	สาระสำคัญ อย่างน้อยก็ 2 ปี	สาระสำคัญ รายวิชาที่เป็น รายวิชากีฬา ควรมีการเรียน ต่อเนื่อง เทอม 1 เทอม 2 เป็น ทักษะ 1 ทักษะ 2	สาระสำคัญ ระยะเวลา 3 ปี	สาระสำคัญ 3 ปี ม.4 อาจจะปู พื้นฐาน ทั้งหลายๆ แผน รวมกันนะและ พอ ม.5 ม.6 ถึง จะเน้นไปที่ แผนการเรียนรู้ ของตนเองไป เลย เช่น พล ศึกษาก็เป็น ม.5 ม.6	สาระสำคัญ ระยะเวลา 3 ปี ม.4 ม.5 ม.6 ตามหลักสูตร แกนกลาง หรือ อาจจะมีการ ปรับเปลี่ยน 1 หน่วยกิต เรียนพลศึกษา 2 ชั่วโมงต่อ สัปดาห์
สรุปประเด็น คำถาม					

ตาราง 10 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5
5.แนวทางในการ จัดเวลาเรียนให้ เพื่อการได้มาซึ่ง องค์ความรู้ที่ สมบูรณ์ของ แผนการเรียนพล ศึกษาและกีฬา และสอดคล้อง กับหลักสูตรพล ศึกษาในระดับ มหาวิทยาลัยควร จัดเวลาเรียน อย่างไร/ ควรมี ทั้งหมดกี่หน่วย กิต	จริงเราก็อยากจะให้ เรียนเยอะแต่ว่าการ เยอะก็จริง มันมี รายวิชาหลักที่เรา ต้องเรียนอะไรบ้าง แค่นั้นเอง	สาระสำคัญ รายวิชาต้องบูรณา การกับรายวิชา ต่างๆ เข้าได้ ดังนั้น ไม่จำเป็นต้องไป พิกว่าเทอมนี้ต้อง เป็นรายวิชานี้ เรายัง บูรณาการข้าม สาขาได้ เขาได้ สอดคล้องในช่วง ไหนก็ได้หมด	สาระสำคัญ แนวทางในการจัด เวลาเรียน พละ ควรจะเรียน 2 หน่วยกิต ทฤษฎี 1 หน่วยกิต ปฏิบัติ 1 หน่วยกิต	สาระสำคัญ ดูหลักสูตรของแต่ละ โรงเรียนว่ามันมี ความแตกต่างกัน อย่างไรเรื่องของ จำนวนหน่วยกิต เพราะฉะนั้นเรา สามารถที่จะ ปรับปรุงจำนวน หน่วยกิตให้มัน สอดคล้องกับ จำนวนหน่วยกิ ตของโรงเรียนให้ ได้ บางทีหน่วยกิต เกินบางวิชาเราก็ สามารถนำมา บูรณาการร่วมกัน ได้	สาระสำคัญ สิ่งที่สำคัญเราต้อง ออกแบบ กระบวนการ จัดการเรียนการ สอนให้เป็น active learning ให้ได้ / หรืออาจจะมีการ ปรับเปลี่ยน 1 หน่วยกิต 2 ชั่วโมง น่าจะเหมาะสม เรียนทั้งหมด 16 สัปดาห์ 32 – 48 ชั่วโมง กำลังดี
สรุปประเด็น คำถาม	แนวทางในการจัดเวลาเรียนให้เพื่อการได้มาซึ่งองค์ความรู้ดูหลักสูตรของแต่ละโรงเรียนว่ามันมีความแตกต่างกันอย่างไรเรื่องของจำนวนหน่วยกิต เพราะฉะนั้นเราสามารถที่จะปรับปรุงจำนวนหน่วยกิตให้มันสอดคล้องกับจำนวนหน่วยกิตของโรงเรียนให้ได้ หรือ หน่วยกิตเกินบางวิชาเราก็สามารถนำมาบูรณาการร่วมกันได้				

ตาราง 10 (ต่อ)

ประเด็น คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคน ที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคน ที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคน ที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 4	ผู้ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 5
6.ท่านคิดว่า ครูที่สอนใน แผนการพล ศึกษาและ กีฬาควรมี คุณสมบัติ อย่างไร / จำนวน บุคลากรที่อยู่ ในหลักสูตร แผนการเรียน พลศึกษาและ กีฬาควรมีกี่ คน	สาระสำคัญ คุณสมบัติสำเร็จ การศึกษาคูพล ศึกษา ศึกษาศาสตร์ บัณฑิต /จำนวน บุคลากรที่อยู่ใน หลักสูตรแผนการ เรียนพลศึกษา มี ประมาณ 10 คน ขึ้นไป	สาระสำคัญ 1.เขาต้องมี ความเชี่ยวชาญ มีความรู้จริง ใน ศาสตร์ของ ตนเอง 2.มีการ ถ่ายทอดอย่าง ถูกหลักการถูก วิธีการทางพล ศึกษา มีการใช้ หลักจิตวิทยาใน การจัดการเรียนรู้	สาระสำคัญ 1.วุฒิการศึกษา ในเรื่องของพล ศึกษาหรือ สาขาวิชาที่ เกี่ยวข้อง เช่น วิทยาศาสตร์การ กีฬา มีพื้นฐานใน เรื่องของ คุณสมบัติเอกที่ จบให้ตรง	สาระสำคัญ 1.วุฒิทางพล ศึกษาโดยตรง 2.ต้องมีใจรักใน วิชาชีพที่ สอน 3.ต้องมี ความรู้ในเรื่อง ของการจัดการ เรียนรู้พลศึกษา	1.เรื่องของ กีฬา 2.เรื่อง ของ กระบวนการ Active learning 3.เข้าใจเรื่อง ของกีฬาและ พลศึกษาให้ มันสามารถ บูรณากันได้ 4.ครูควรรู้จัก การ ประยุกต์ใช้ อุปกรณ์ต่างๆ ให้เด็กสามารถ ทำกิจกรรมได้ หลากหลาย เพิ่มมากขึ้น
สรุปประเด็น คำถาม	1.คุณสมบัติสำเร็จการศึกษาคูพลศึกษา ศึกษาศาสตร์บัณฑิต หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง เช่น วิทยาศาสตร์การกีฬา มีพื้นฐานในเรื่องของคุณสมบัติเอกที่จบให้ตรง 2.การถ่ายทอดอย่างถูกหลักการถูกวิธีการทางพลศึกษา มีการใช้หลักจิตวิทยาในการจัดการ เรียนรู้ 3.ต้องมีใจรักในวิชาชีพที่จะสอน **บุคลากรที่อยู่ในหลักสูตรแผนการเรียนพลศึกษา มีประมาณ 10 คนขึ้นไป				

ตาราง 10 (ต่อ)

ประเด็น คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคน ที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคน ที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคน ที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 5
7.ค่าใช้จ่าย ในหลักสูตรใน ปัจจุบัน สอดคล้องกับ สภาพสภาพ ทางเศรษฐกิจ ในปัจจุบัน ค่าใช้จ่ายต่อ หลักสูตรควร มีจำนวน เท่าไร/ ปีการศึกษา	สาระสำคัญ ใช้เกณฑ์ของ โรงเรียน อาจจะ เพิ่มเข้าไป เล็กน้อยแต่ก็ไม่ ควรต่างจาก นักเรียนทั่วไป	สาระสำคัญ 3,000 – 5,000 บาท	สาระสำคัญ ไม่มีคำตอบ	สาระสำคัญ ไม่มีคำตอบ	สาระสำคัญ 5,000 – 10,000 บาท
สรุปประเด็น คำถาม	ค่าใช้จ่ายในหลักสูตร 3,000 – 10,000 บาท				

ตาราง 10 (ต่อ)

ประเด็น คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคน ที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคน ที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญคน ที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 5
8.แนวทางในการวัดและประเมินผลของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ควรมีแนวทางในการวัดและประเมินผลอย่างไร	สาระสำคัญ วัดและ ประเมินผลของ แผนการเรียนพล ศึกษาและกีฬา ตามวัตถุประสงค์ ของหลักสูตร การ ประเมินผลเรา ต้องตั้งเกณฑ์หรือ อะไรที่จะ เข้าสู่ พลศึกษาพวกนี้	สาระสำคัญ วัดตามสภาพจริง โดยใช้วิธีการที่ หลากหลายที่เขา บอกว่า Authentic assessment หรือ พวกประเภท ที่วัดให้มันครบทั้ง 5 ด้านของพล ศึกษาครบ ด้าน ความรู้ ด้าน ทัศนคติ ด้าน ทักษะ ด้านสมรรถภาพ และด้าน คุณลักษณะที่พึง ประสงค์หรือว่า ด้านสังคม	สาระสำคัญ แนวทางในการ วัดและ ประเมินผลให้ นักเรียน ประเมินผล ย้อนกลับ ประเมินครูผู้สอน เพื่อสะท้อนให้ เห็นถึง ข้อบกพร่องของ ครู	สาระสำคัญ วัดและประเมิน วัดดูประสงค์ ตามการเรียนรู้ ใช้เครื่องมือที่ เหมาะสมและ สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ ของการเรียนรู้	สาระสำคัญ แนวการวัด และ ประเมินผลก็ ประเมินจาก ความรู้ ประเมินจาก ทักษะ ประเมิน สมรรถภาพ ประเมิน ทัศนคติ เครื่องมือของ เราก็อาจจะ เป็นรูปคสกอ มันง่ายสุด มัน จะได้เห็นภาพ หรืออาจจะทำ เป็นแบบสังเกต พฤติกรรม สังเกตการ เรียน
สรุปประเด็น คำถาม	1.วัดตามสภาพจริงโดยใช้วิธีการที่หลากหลายที่เขาบอกว่า Authentic assessment หรือ พวกประเภทที่วัดให้มันครบทั้ง 5 ด้านของพลศึกษาครบ ด้านความรู้ ด้านทัศนคติ ด้านทักษะ ด้านสมรรถภาพ และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์หรือว่าด้านสังคม 2. ควรมีแบบทดสอบกลาง เช่น เรื่องของแบบทดสอบคุณธรรมจริยธรรม 3.ควรมีการทดสอบสมรรถภาพทางกายของเด็กว่าอยู่ในระดับใด ในเรื่องของทักษะพื้นฐานต่างๆ ที่เป็นทักษะการใช้มือการใช้เท้า การทุ่ม มันก็ควรมีทักษะที่เป็นกีฬา และก็ก็เป็นเรื่องของความรู้ทั่วไป				

ตาราง 10 (ต่อ)

ประเด็น คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 5
9.เกณฑ์การ จบหลักสูตร แผนการเรียน พลศึกษาและ กีฬา ควรมี เกณฑ์การจบ หลักสูตรอย่า ไร	สาระสำคัญ กำหนดเกณฑ์ เดียวกับหลักสูตร แกนกลาง	สาระสำคัญ อิงเกณฑ์ของ กระทรวงศึกษาธิการ รายวิชาพื้นฐานและ รายวิชาเพิ่มเติม อย่างน้อย 66 หน่วย กิต หรือ 77 หน่วย กิต หรือ รายวิชา เพิ่มเติมตามที่ สถานศึกษากำหนด ผู้เรียนต้องได้หน่วย กิตตลอดหลักสูตรไม่ น้อยกว่า 50 หน่วย กิต เป็นต้น	สาระสำคัญ สอบผ่านทุกวิชา	สาระสำคัญ 1.วัดทั้ง 3 ด้าน 2.แบบทดสอบ กลาง เช่น เรื่อง ของแบบทดสอบ คุณธรรม จริยธรรม 3.ควร มีการทดสอบ สมรรถภาพทาง กายของเด็กว่า อยู่ในระดับใด ในเรื่องของ ทักษะพื้นฐาน ต่างๆ ที่เป็น ทักษะการใช้มือ การใช้เท้า การ ทุ่ม มั่นก็ควรจะมี ทักษะที่เป็น กีฬา และก็ เรื่องของความรู้ ทั่วไป	สาระสำคัญ 1.เรียนครบจบ หน่วยกิตผ่าน 2.เด็กทุกคน จะต้องมี สมรรถภาพทาง กายขั้นต่ำ เท่าไร เพราะฉะนั้นสิ่ง ที่เราทำวันนี้มัน ก็จะได้นานวิจัย เรื่องของ สมรรถภาพทาง กายหรือเกณฑ์ สมรรถภาพ ด้วย 3.เรื่องของ กิจกรรม ภาคสนาม เรา อาจจะ มีกิจกรรม ภาคสนาม หรือ กิจกรรมที่ บูรณาการหรือ ทำเป็นเรื่องของ Practice
สรุปประเด็น คำถาม	เกณฑ์การจบหลักสูตรกำหนดเกณฑ์การจบระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโดยอิงตามหลักสูตรแกนกลาง กระทรวงศึกษาธิการ ผู้เรียนต้องได้หน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 77 หน่วยกิต โดยเป็นรายวิชา พื้นฐาน 41 หน่วยกิต และรายวิชาเพิ่มเติมไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต				

ตอนที่ 2 ผลการสร้างและพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย

ผู้วิจัยนำเสนอผลการสร้างแผนการเรียนรู้ 5 ประเด็นหลัก คือ 1) หลักการของแผนการเรียนรู้ 2) โครงสร้างแผนการเรียนรู้ 3) คำอธิบายรายวิชา 4) เกณฑ์การจบ 5) การจบแผนการเรียนรู้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. หลักการของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

1.1 แนวคิด

ในยุคปัจจุบัน สังคมโลกได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมสุขภาพ การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาในฐานะปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ ไม่เพียงแต่ในแง่ของการมีสุขภาพดีเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการพัฒนาทักษะทางสังคม ภาวะผู้นำ ความมีวินัย การทำงานเป็นทีม และการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ด้วยเหตุนี้ การจัดการเรียนการสอนด้านพลศึกษาและกีฬาจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นช่วงวัยที่เหมาะสมในการวางรากฐานด้านพฤติกรรมสุขภาพ และเป็นช่วงที่นักเรียนเริ่มค้นหาตนเองเพื่อเตรียมเข้าสู่ระดับอุดมศึกษา หรือการประกอบอาชีพในอนาคต การจัดการเรียนการสอนในแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ตลอดจนสร้างเสริมทักษะชีวิตและสมรรถภาพที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพในศตวรรษที่ 21 โดยอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นการมีส่วนร่วม การเรียนรู้จากประสบการณ์จริง และการบูรณาการองค์ความรู้จากศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างเสริมนักเรียนที่มีความสามารถทางด้านกีฬาและนักเรียนที่มีความรู้ความสนใจเพื่อที่จะต่อยอดความรู้ไปในทางด้านครูพลศึกษา ผู้ตัดสินกีฬา ผู้ฝึกสอน โค้ช ทั้งนี้ การจัดการเรียนรู้ในแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้จัดขึ้นโดยยึดหลักการสำคัญ ดังต่อไปนี้

ประการแรก มุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม โดยส่งเสริมให้นักเรียนมีสุขภาพะที่ดีในทุกมิติทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม อีกทั้งใช้กิจกรรมทางกายและการกีฬาเป็นเครื่องมือสำคัญในการเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ อาทิ ความมีวินัย ความรับผิดชอบ ความอดทน และความมีน้ำใจนักกีฬา ประการที่สอง ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางการเคลื่อนไหวและกีฬา โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้และฝึกฝนทักษะทางกายภาพอย่างหลากหลาย ทั้งในรูปแบบของกีฬาสากล กีฬาไทย กรีฑา และกิจกรรมนันทนาการ เพื่อสร้างเสริมความสามารถในการเคลื่อนไหวอย่างคล่องแคล่ว และเกิดความมั่นใจในการเข้าร่วม

กิจกรรมทางกายอย่างต่อเนื่อง ประการที่สาม ส่งเสริมเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกายและกีฬา โดยปลูกฝังให้นักเรียนเห็นคุณค่าและสนุกกับการเคลื่อนไหว เพื่อสร้างพื้นฐานที่มั่นคงในการดูแลสุขภาพตนเองอย่างยั่งยืน ตลอดจนสร้างแรงจูงใจในการรักษาร่างกาย ออกกำลังกาย และ การมีวินัยในตนเอง ประการที่สี่ มุ่งพัฒนาทักษะชีวิตและทักษะทางสังคมผ่านการมีส่วนร่วมใน กิจกรรมกีฬา โดยฝึกให้นักเรียนเรียนรู้การทำงานเป็นทีม การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ การยอมรับ บทบาทของตนเองในกลุ่ม ตลอดจนส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม เช่น ความซื่อสัตย์ การเคารพ กติกา และการเคารพผู้อื่น ประการที่ห้า ใช้กิจกรรมทางกายเป็นสื่อในการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยผสมผสานองค์ความรู้จากศาสตร์ต่าง ๆ เช่น วิทยาศาสตร์การกีฬา โภชนาการ จิตวิทยาการกีฬา และเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในภาพรวมของการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ และ ส่งเสริมการเรียนรู้แบบ Active Learning ที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ประการสุดท้าย เตรียม ความพร้อมสำหรับการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพในสายงานด้านพลศึกษาและกีฬา โดย เปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีความสามารถหรือความสนใจเฉพาะด้าน ได้พัฒนาทักษะเฉพาะทาง อย่างลึกซึ้ง พร้อมทั้งวางรากฐานทางวิชาการ ภาคนกษฏ์และภาคปฏิบัติ สำหรับการประกอบ อาชีพในอนาคต อาทิ ครูพลศึกษา โค้ชกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา ผู้ฝึกสอน หรือผู้ประกอบการในธุรกิจ ด้านสุขภาพและกีฬา การจัดการเรียนรู้ตามหลักการข้างต้น จะช่วยเสริมสร้างนักเรียนให้เป็น พลเมืองที่มีศักยภาพในการดำเนินชีวิตอย่างสมดุล มีสุขภาพดี มีความสามารถในการทำงาน ร่วมกับผู้อื่น และสามารถพัฒนาไปสู่ความเป็นมืออาชีพในสายงานพลศึกษาและกีฬาอย่างยั่งยืน

แผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬาถูกจัดทำขึ้นเพื่อรองรับนักเรียนที่มีความ สนใจหรือมีความสามารถพิเศษในด้านกีฬา ให้สามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ ภายใต้ การจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ความรู้ด้านรากฐานทางพลศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา ความเข้าใจด้านสุขภาพ รวมถึงการ พัฒนาทักษะด้านการเป็นผู้นำ การจัดการกิจกรรมกีฬา และการใช้ชีวิตอย่างสมดุล นอกจากนี้ แผนการเรียนรู้ยังเป็นการตอบสนองต่อบริบทของนโยบายของรัฐในการส่งเสริมกีฬาเพื่อสุขภาพ กีฬาเพื่อ การศึกษา และกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ อีกทั้งยังเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เข้าถึงเส้นทางอาชีพที่ เกี่ยวข้องกับกีฬาและสุขภาพ เช่น ครูพลศึกษา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักกายภาพบำบัด เทรนเนอร์ฟิตเนส ผู้ฝึกสอนกีฬา และอื่น ๆ อีกมากมาย ผู้วิจัยเห็นว่า มีโรงเรียนที่เปิดแผนการเรียนรู้ ด้านพลศึกษาหรือวิทยาศาสตร์การกีฬา มีการเปิดสอนหลายโรงเรียน และในรายวิชาเพิ่มเติมของ แต่ละโรงเรียนก็มีความแตกต่างกันเป็นอย่างมาก ดังนั้นแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับ มัธยมศึกษาตอนปลายนี้ จึงเป็นแนวทางสำคัญที่โรงเรียนสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาแผนการ

เรียนและเพื่อให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันและตอบโจทย์ตลาดแรงงานเดียวกัน อาทิเช่น เพื่อผลิตนักเรียนให้ไปต่อยอดด้านครุพลศึกษา โค้ช ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน เพื่อสร้างความหลากหลายทางการเรียนรู้ที่ตอบโจทย์ศักยภาพของผู้เรียน และสอดคล้องกับความต้องการของสังคมในอนาคต

1.2 วิสัยทัศน์

“มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้มีด้านสุขภาพและการกีฬา พัฒนาผู้เรียนให้มี ความรู้ ความสามารถด้านพลศึกษาและกีฬาอย่างรอบด้าน มีสมรรถภาพทางกายที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีภาวะผู้นำ ใฝ่เรียนรู้ และสามารถนำทักษะด้านกีฬาไปใช้ในการดำรงชีวิต การศึกษา และการประกอบอาชีพอย่างยั่งยืน”

1.3 พันธกิจ

1.3.1 ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการของ พลศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา สุขภาพ การออกกำลังกาย และโภชนาการ เพื่อพัฒนาตนเองและต่อยอดในวิชาชีพด้านสุขภาพและกีฬา ด้านความรู้ Knowledge (K)

1.3.2. ปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา และการใช้ชีวิตอย่างมีสุขภาพ เสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเองและเคารพผู้อื่นผ่านกิจกรรมกีฬา ด้านเจตคติ Attitude (A)

1.3.3 พัฒนาทักษะด้านกีฬาอย่างรอบด้าน ทั้งในเชิงปฏิบัติและการจัดการ เช่น การเล่นกีฬา การตัดสิน การฝึกสอน และการจัดกิจกรรมกีฬา พร้อมทั้งเสริมทักษะในศตวรรษที่ 21 ด้านทักษะ Skills (S)

1.3.4 เสริมสร้างวินัย ความรับผิดชอบ ความมีน้ำใจนักกีฬา ความอดทน และความเป็นผู้นำผ่านกระบวนการเรียนรู้และกิจกรรมในแผนการเรียน ด้านคุณลักษณะ (Character) (C)

1.3.5 เตรียมความพร้อมนักเรียนสำหรับการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพในด้านสุขภาพ พลศึกษา การกีฬา การฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ สมรรถภาพทางกลไก และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬาในระดับสากล ด้านสมรรถภาพทางกาย (Fitness) (F)

1.4 วัตถุประสงค์

1.4.1 ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ ทฤษฎี และเนื้อหาทางด้านพลศึกษาและกีฬา เช่น ความรู้เกี่ยวกับกติกา ทักษะและการเล่นกีฬาแต่ละประเภท หลักการฝึกสมรรถภาพทางกาย เป็นต้น ด้านความรู้ Knowledge (K)

1.4.2 ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา เช่น เห็นคุณค่าและประโยชน์ของการออกกำลังกาย มีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย และเคารพกติกา ด้านเจตคติ Attitude(A)

1.4.3 ผู้เรียนสามารถปฏิบัติทักษะทางด้านพลศึกษาและกีฬาและต่อยอดไปสู่การเล่นกีฬาระดับมหาวิทยาลัยหรือสู่กีฬาที่เป็นอาชีพได้ ด้านทักษะ Skills (S)

1.4.4 ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่จะสามารถมาเป็นครูพลศึกษาได้ (C)

1.4.5 ผู้เรียนมีสมรรถภาพทางกายที่เหมาะสมกับการเป็นนักกีฬา มีความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและมีพฤติกรรมสุขภาพที่ดี ด้านสมรรถภาพทางกาย (Fitness) (F)

1.5 สมรรถนะมุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1.5.1. สมรรถนะด้านการเรียนรู้ (Learning Competency) (สอดคล้องกับ K – Knowledge) มีความสามารถในการแสวงหา วิเคราะห์ และประยุกต์ใช้ความรู้ด้านพลศึกษาและกีฬา สามารถเชื่อมโยงความรู้จากหลายศาสตร์ เช่น วิทยาศาสตร์สุขภาพ โภชนาการ กายวิภาคศาสตร์ มีทักษะในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องทั้งในและนอกห้องเรียน

1.5.2. สมรรถนะการสื่อสารและการใช้ภาษา (Communication & Language Use) สอดคล้องกับ (A – Attitude / C – Character) สามารถสื่อสาร ถ่ายทอดข้อมูล และแสดงออกอย่างเหมาะสมในกิจกรรมกีฬา มีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่ออธิบายขั้นตอนทักษะ หรือกลยุทธ์ทางกีฬา แสดงออกด้วยภาษากายและเจตคติที่สร้างสรรค์ มีความเคารพผู้อื่น

1.5.3. สมรรถนะด้านการคิดขั้นสูงและการแก้ปัญหา (Critical Thinking & Problem Solving) (สอดคล้องกับ K / S) คิดวิเคราะห์สถานการณ์ในการเล่นกีฬาอย่างมีเหตุผล วางแผนฝึกฝน และประเมินผลการเล่นหรือการฝึกซ้อมอย่างมีระบบแก้ไขปัญหาหน้างานหรือระหว่างการแข่งขันอย่างสร้างสรรค์

1.5.4. สมรรถนะการทำงานร่วมกัน (Collaboration & Teamwork) (สอดคล้องกับ C – Character) ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีน้ำใจนักกีฬา และเคารพกติกา เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองและผู้อื่นในทีมมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม รู้จักการเสียสละเพื่อทีม

1.5.5 สมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองและการดำรงชีวิตอย่างมีสุขภาวะ (Self-development & Healthy Living) (สอดคล้องกับ F – Fitness / A – Attitude) มีความสามารถในการ

ดูแลสุขภาพร่างกายและจิตใจของตนเองพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ เช่น การออกกำลังกายสม่ำเสมอ โภชนาการที่ดีมีวินัยในการฝึกซ้อม และตั้งเป้าหมายเพื่อการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

1.6 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

แผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนที่มีความรู้ความสามารถทางทักษะกีฬา ใฝ่รักในการเล่นกีฬา รักในอาชีพกีฬาสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ทุกสถานการณ์ ดังนี้

1.6.1 มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี รู้จักดูแลตนเอง ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ มีสุขอนามัยที่เหมาะสม และสามารถควบคุมอารมณ์ของตนได้อย่างเหมาะสม

1.6.2 มีวินัยในตนเองและความรับผิดชอบสูง ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษาและสังคม มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อทีม และต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

1.6.3 มีภาวะผู้นำและการทำงานเป็นทีม แสดงออกถึงความเป็นผู้นำในกิจกรรมกีฬาและการเรียนรู้ สามารถสื่อสารและประสานงานกับผู้อื่นได้ดี และให้ความร่วมมือกับสมาชิกในทีมอย่างมีประสิทธิภาพ

1.6.4 มีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ถอย ยอมรับกติกา เคารพคู่แข่งชั้น แสดงออกถึงจริยธรรมและจิตวิญญาณของนักกีฬาที่ดี ทั้งในและนอกสนาม

1.6.5 มีความมุ่งมั่น อดทน และใฝ่เรียนรู้ พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องทั้งในด้านทักษะกีฬา วิชาการ และความรู้ทั่วไป สามารถเรียนรู้จากประสบการณ์และพัฒนาศักยภาพของตนให้ดียิ่งขึ้น

1.6.6 มีความคิดสร้างสรรค์และสามารถแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม ใช้ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและทักษะชีวิตในการวิเคราะห์สถานการณ์ แก้ไขปัญหา และประยุกต์ใช้ในบริบทต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม 7. ยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตสาธารณะ มีจิตอาสา มีความเสียสละ พร้อมช่วยเหลือสังคม ใช้ความสามารถทางกายและกีฬาในการสร้างประโยชน์ต่อส่วนรวม

1.6.7 รู้เท่าทันเทคโนโลยี และมีทักษะการใช้ข้อมูลสารสนเทศ ใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ การฝึกซ้อม การวิเคราะห์สมรรถภาพ และการพัฒนาตนเองอย่างเหมาะสมและปลอดภัย

2. โครงสร้างแผนการเรียน

การกำหนดโครงสร้างเวลาเรียนพื้นฐานและเพิ่มเติม ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยยึดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดฯ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) เป็นแนวทางในการจัดทำแผนการเรียนพลศึกษา กีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อให้สามารถจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยโครงสร้างเวลาเรียนแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

2.1 รายวิชาพื้นฐาน รายวิชาที่เปิดสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางพุทธศักราช 2551 และมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดฯ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) เป็นสิ่งซึ่งผู้เรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานต้องเรียนรู้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐาน 8 กลุ่ม มีดังนี้

1. ภาษาไทย (6 หน่วยกิต) 240 ชั่วโมง
2. คณิตศาสตร์ (6 หน่วยกิต) 240 ชั่วโมง
3. วิทยาศาสตร์ (6 หน่วยกิต) 240 ชั่วโมง
4. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (8 หน่วยกิต) 320 ชั่วโมง
5. สุขศึกษาและพลศึกษา (3 หน่วยกิต) 120 ชั่วโมง
6. ศิลปะ (3 หน่วยกิต) 120 ชั่วโมง
7. การงานอาชีพ (3 หน่วยกิต) 120 ชั่วโมง
8. ภาษาต่างประเทศ (6 หน่วยกิต) 240 ชั่วโมง

2.2 รายวิชาเพิ่มเติม

เป็นรายวิชาที่สถานศึกษาแต่ละแห่งสามารถเปิดสอนเพิ่มเติมจากสิ่งที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดฯ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) เพื่อให้สอดคล้องกับจุดเน้น ความต้องการและความถนัดของผู้เรียนหรือความต้องการของท้องถิ่นโดยกำหนด “ผลการเรียนรู้” เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนในรายวิชาเพิ่มเติม ผู้เรียนต้องได้หน่วยกิต ไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต โดยรายวิชาเพิ่มเติมที่ผู้วิจัยเปิดในแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้ถือแนวปฏิบัติตามจำนวนหน่วยกิตในหลักสูตรแกนกลางพุทธศักราช 2551 และมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดฯ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) รวมเวลาเรียนในรายวิชาพื้นฐานและรายวิชาเพิ่มเติม สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 เวลาเรียนพื้นฐาน 1,640 ชั่วโมง (41

หน่วยกิต) รายวิชาเพิ่มเติม ไม่น้อยกว่า 1,600 ชั่วโมง (36 หน่วยกิต) รวมรายวิชาพื้นฐานและเพิ่มเติม 3 ปี ไม่น้อยกว่า 3,600 ชั่วโมง (81 หน่วยกิต)

2.3 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ พัฒนาอย่างรอบด้านเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม สามารถจัดการตนเองได้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนสำหรับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ม.4 – 6 รวม 360 ชั่วโมง

โครงสร้างเวลาเรียน

โครงสร้างเวลาเรียนหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุงฉบับปรับปรุง 2561) กำหนดกรอบโครงสร้างเวลาเรียน ดังนี้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ กิจกรรม	เวลาเรียน									
	ระดับประถมศึกษา						ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น			ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
	ป. 1	ป. 2	ป. 3	ป. 4	ป. 5	ป. 6	ม. 1	ม. 2	ม. 3	ม. 4 – 6
● กลุ่มสาระการเรียนรู้										
ภาษาไทย	200	200	200	160	160	160	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	240 (6 นก.)
คณิตศาสตร์	200	200	200	160	160	160	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	240 (6 นก.)
วิทยาศาสตร์	80	80	80	80	80	80	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	240 (6 นก.)
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	120	120	120	120	120	120	160 (4 นก.)	160 (4 นก.)	160 (4 นก.)	320 (8 นก.)
- ประวัติศาสตร์	40	40	40	40	40	40	40 (1 นก.)	40 (1 นก.)	40 (1 นก.)	80 (2 นก.)
- ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม	80	80	80	80	80	80	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	240 (6 นก.)
- หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม										
- ภูมิศาสตร์										
- เศรษฐศาสตร์										
สุขศึกษาและพลศึกษา	80	80	80	80	80	80	80 (2 นก.)	80 (2 นก.)	80 (2 นก.)	120 (3 นก.)
ศิลปะ	80	80	80	80	80	80	80 (2 นก.)	80 (2 นก.)	80 (2 นก.)	120 (3 นก.)
การงานอาชีพและเทคโนโลยี	40	40	40	40	80	80	80 (2 นก.)	80 (2 นก.)	80 (2 นก.)	120 (3 นก.)
ภาษาต่างประเทศ	40	40	40	80	80	80	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	240 (6 นก.)
รวมเวลาเรียน (พื้นฐาน)	840	840	840	840	840	840	880 (22 นก.)	880 (22 นก.)	880 (22 นก.)	1,640 (41 นก.)
● กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	120	120	120	120	120	120	120	120	120	360
หน้าที่พลเมือง (เพิ่มเติม)	40	40	40	40	40	40	40 (1 นก.)	40 (1 นก.)	40 (1 นก.)	80 (2 นก.)
● วิชาชีพ / กิจกรรมที่สถานศึกษาจัดเพิ่มเติมตามความพร้อมและจุดเน้น	ปีละไม่น้อยกว่า 40 ชั่วโมง						ปีละไม่น้อยกว่า 200 ชั่วโมง			ไม่น้อยกว่า 1,600 ชั่วโมง
รวมเวลาเรียนทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า 1,000 ชั่วโมงปี						ไม่น้อยกว่า 1,200 ชั่วโมงปี			รวม 3 ปี ไม่น้อยกว่า 3,600 ชั่วโมง

โครงสร้างหลักสูตร แสดงสัดส่วนกลุ่มวิชา และเวลาเรียนตามระดับการศึกษา
โครงสร้างเวลาเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หลักสูตรห้องเรียนพลศึกษาและกีฬา

กลุ่มสาระการเรียนรู้/ กิจกรรม	เวลาเรียน			
	ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย			
	ม. 4 – 6			
● กลุ่มสาระการเรียนรู้				
ภาษาไทย	240 (8 นก.)			
คณิตศาสตร์	240 (8 นก.)			
วิทยาศาสตร์	240 (8 นก.)			
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	320 (8 นก.)			
- ประวัติศาสตร์	80 (2 นก.)			
- ศาสนา ศีลธรรม จีวรธรรม				
- หน้าที่พลเมืองวัฒนธรรม และการ ดำเนินชีวิตในสังคม	240 (8 นก.)			
- ภูมิศาสตร์				
- เศรษฐศาสตร์				
สุขศึกษาและพลศึกษา	120 (3 นก.)			
ศิลปะ	120 (3 นก.)			
การงานอาชีพและเทคโนโลยี	120 (3 นก.)			
ภาษาต่างประเทศ	240 (8 นก.)			
รวมเวลาเรียน (พื้นฐาน)	1,840 (41 นก.)			
● กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	360			
	ม.4	ม.5	ม.6	ม.4-6
○ กิจกรรมแนะแนว	60	60	60	180
○ กิจกรรมนักเรียน				
- นักศึกษาวิชาทหาร หรือ	40	40	40	120
- ชมรม ชุมนุม				
○ กิจกรรมเพื่อสังคมและ สาธารณประโยชน์	20	20	20	60
○ หน้าที่พลเมือง (เพิ่มเติม)				80
รวมเวลากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	120	120	120	360
รวมเวลาเรียน				รวม 3 ปี ไม่น้อยกว่า 3,800 ชั่วโมง

โครงสร้างหลักสูตรห้องเรียนกีฬา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

แผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา			
ภาคเรียนที่ 1		ภาคเรียนที่ 2	
รายวิชา/กิจกรรม	หน่วยกิต/ ชั่วโมง	รายวิชา/กิจกรรม	หน่วยกิต/ ชั่วโมง
รายวิชาพื้นฐาน	7.5 (300)	รายวิชาพื้นฐาน	7.5 (300)
ภาษาไทย	1.0 (40)	ภาษาไทย	1.0 (40)
คณิตศาสตร์	1.0 (40)	คณิตศาสตร์	1.0 (40)
วิทยาศาสตร์	1.0 (40)	วิทยาศาสตร์	1.0 (40)
การออกแบบ	0.5 (20)	วิทยาการคำนวณ	0.5 (20)
หน้าที่พลเมือง	1.0 (40)	หน้าที่พลเมือง	1.0 (40)
ประวัติศาสตร์ไทย	0.5 (20)	ประวัติศาสตร์ไทย	0.5 (20)
สุขศึกษา และพลศึกษา	0.5 (20)	สุขศึกษา และพลศึกษา	0.5 (20)
ศิลปะ	0.5 (20)	ศิลปะ	0.5 (20)
การงานอาชีพและเทคโนโลยี	0.5 (20)	การงานอาชีพและเทคโนโลยี	0.5 (20)
ภาษาอังกฤษ	1.0 (40)	ภาษาอังกฤษ	1.0 (40)
รายวิชาเพิ่มเติม (พลศึกษาและกีฬา)	7.0 (280)	รายวิชาเพิ่มเติม (พลศึกษาและกีฬา)	7.0 (280)
กายวิภาคและสรีรวิทยาเบื้องต้น 1	1.0 (40)	กายวิภาคและสรีรวิทยาเบื้องต้น 2	1.0 (40)
ประวัติและปรัชญาพลศึกษา	1.0 (40)	สร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย	1.0 (40)
การเคลื่อนไหวพื้นฐาน 1	1.0 (40)	การเคลื่อนไหวพื้นฐาน 2	1.0 (40)
การสื่อสารภาษาอังกฤษทางการกีฬา 1	1.0 (40)	การสื่อสารภาษาอังกฤษทางการกีฬา 2	1.0 (40)
ยิวดู่น (ยิมนาสติกเบื้องต้น)	1.0 (40)	กรีฑา	1.0 (40)
ฟุตบอล 1	1.0 (40)	ฟุตบอล 2	1.0 (40)
วอลเลย์บอล 1	1.0 (40)	วอลเลย์บอล 2	1.0 (40)
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	60		
กิจกรรมแนะแนว	30	กิจกรรมแนะแนว	30
กิจกรรมนักเรียน - นักศึกษาวิชาทหาร หรือ - ชมรม ชุมนุม	20	กิจกรรมนักเรียน - นักศึกษาวิชาทหาร หรือ - ชมรม ชุมนุม	20
กิจกรรมเพื่อสังคมและ สาธารณประโยชน์	10	กิจกรรมเพื่อสังคมและ สาธารณประโยชน์	10
รวมเวลาเรียน	640	รวมเวลาเรียน	640

โครงสร้างหลักสูตรห้องเรียนกีฬา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

แผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา			
ภาคเรียนที่ 1		ภาคเรียนที่ 2	
รายวิชา/กิจกรรม	หน่วยกิต/ ชั่วโมง	รายวิชา/กิจกรรม	หน่วยกิต/ ชั่วโมง
รายวิชาพื้นฐาน	7.5 (300)	รายวิชาพื้นฐาน	7.5 (300)
ภาษาไทย	1.0 (40)	ภาษาไทย	1.0 (40)
คณิตศาสตร์	1.0 (40)	คณิตศาสตร์	1.0 (40)
วิทยาศาสตร์กายภาพ	1.0 (40)	วิทยาศาสตร์กายภาพ	1.0 (40)
การออกแบบและเทคโนโลยี	0.5 (20)	วิทยาการคำนวณ	0.5 (20)
ภูมิศาสตร์	1.0 (40)	เศรษฐศาสตร์	1.0 (40)
ประวัติศาสตร์ไทย	0.5 (20)	ประวัติศาสตร์ไทย	0.5 (20)
สุขศึกษา และพลศึกษา	0.5 (20)	สุขศึกษา และพลศึกษา	0.5 (20)
ศิลปะ	0.5 (20)	ศิลปะ	0.5 (20)
การงานอาชีพและเทคโนโลยี	0.5 (20)	การงานอาชีพและเทคโนโลยี	0.5 (20)
ภาษาอังกฤษ	1.0 (40)	ภาษาอังกฤษ	1.0 (40)
รายวิชาเพิ่มเติม (พลศึกษาและกีฬา)	7.0 (280)	รายวิชาเพิ่มเติม (พลศึกษาและกีฬา)	7.0 (280)
เวชศาสตร์การกีฬา	1.0 (40)	การฝึกด้วยน้ำหนักตัว	1.0 (80)
จิตวิทยาการกีฬา	1.0 (40)	การปฐมพยาบาลและการป้องกันการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา	1.0 (40)
สรีรวิทยาการออกกำลังกาย	1.0 (40)	โภชนาการทางการกีฬา	1.0 (40)
เกมและนันทนาการ	1.0 (40)	เปตอง	1.0 (40)
แบดมินตัน	1.0 (40)	ฟุตซอล	1.0 (40)
บาสเกตบอล	1.0 (40)	มวย	1.0 (40)
ฮูลีบอล	1.0 (40)	แฮนด์บอล	1.0 (40)
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	60	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	60
กิจกรรมแนะแนว	30	กิจกรรมแนะแนว	30
กิจกรรมนักเรียน - นักศึกษาวิชาทหาร หรือ - ชมรม ชุมนุม	20	กิจกรรมนักเรียน - นักศึกษาวิชาทหาร หรือ - ชมรม ชุมนุม	20
กิจกรรมเพื่อสังคมและ สาธารณประโยชน์	10	กิจกรรมเพื่อสังคมและ สาธารณประโยชน์	10
รวมเวลาเรียน	640	รวมเวลาเรียน	640

โครงสร้างหลักสูตรห้องเรียนกีฬา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

แผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา			
ภาคเรียนที่ 1		ภาคเรียนที่ 2	
รายวิชา/กิจกรรม	หน่วยกิต/ ชั่วโมง	รายวิชา/กิจกรรม	หน่วยกิต/ ชั่วโมง
รายวิชาพื้นฐาน	7.5 (300)	รายวิชาพื้นฐาน	6.5 (260)
ภาษาไทย	1.0 (40)	ภาษาไทย	1.0 (40)
คณิตศาสตร์	1.0 (40)	คณิตศาสตร์	1.0 (40)
วิทยาศาสตร์โลกและอวกาศ	1.0 (40)	วิทยาศาสตร์โลกและอวกาศ	1.0 (40)
วิทยาการคำนวณ	1.0 (40)	พระพุทธศาสนา	1.0 (40)
ประวัติศาสตร์สากล	1.0 (40)	สุขศึกษา และพลศึกษา	0.5 (20)
สุขศึกษา และพลศึกษา	0.5 (20)	ศิลปะ	0.5 (20)
ศิลปะ	0.5 (20)	การงานอาชีพ	0.5 (20)
การงานอาชีพ	0.5 (20)	ภาษาอังกฤษ	1.0 (40)
ภาษาอังกฤษ	1.0 (40)		
รายวิชาพื้นฐาน	7.5 (300)	รายวิชาพื้นฐาน	6.5 (260)
รายวิชาเพิ่มเติม(พลศึกษาและกีฬา)	7.0 (280)	รายวิชาเพิ่มเติม (พลศึกษาและกีฬา)	7.0 (280)
การบริหารจัดการชั้นเรียน	1.0 (40)	ความเป็นครู	1.0 (40)
เกมและนันทนาการ	1.0 (40)	ศึกษาดูงานด้านกีฬา	1.0 (40)
วิชานวดทางการกีฬา	1.0 (40)	การจัดการแข่งขันกีฬา	1.0 (40)
ภาวะการณ์เป็นผู้นำทางการกีฬา	1.0 (40)	กิจกรรมเข้าจังหวะ รวมลีลาศ	1.0 (40)
การเป็นโค้ชกีฬา	1.0 (40)	ผู้นำนันทนาการและการอยู่ค่ายพักแรม	1.0 (40)
เทเบิลเทนนิส	1.0 (40)	การตัดสินกีฬา	1.0 (40)
เทนนิส	1.0 (40)	เชกปีตะกร้อ	1.0 (40)
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	60	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	60
กิจกรรมแนะแนว	30	กิจกรรมแนะแนว	30
กิจกรรมนักเรียน - นักศึกษาวิชาทหาร หรือ - ชมรม ชุมนุม	20	กิจกรรมนักเรียน - นักศึกษาวิชาทหาร หรือ - ชมรม ชุมนุม	20
กิจกรรมเพื่อสังคมและ สาธารณประโยชน์	10	กิจกรรมเพื่อสังคมและ สาธารณประโยชน์	10
รวมเวลาเรียน	640	รวมเวลาเรียน	640

ตอนที่ 2 ตำแหน่งทางวิชาการผู้ประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของแผนการเรียน พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตาราง 11 ตำแหน่งการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโดยผู้เชี่ยวชาญ 17 ท่าน โดยมีตารางข้อมูลพื้นฐานของผู้เชี่ยวชาญดังนี้

ตำแหน่งทางวิชาการ	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ
รองศาสตราจารย์ (รศ.)	2
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (ผศ.)	12
อาจารย์ ดร. (อ.ดร)	4
ดร.	1
รวม	17

จากตาราง 11 พบว่าประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายประกอบด้วยดังนี้ รองศาสตราจารย์ จำนวน 2 คน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 12 คน อาจารย์ ดร. จำนวน 4 คน และด็อกเตอร์ 1 คน รวมผู้เชี่ยวชาญ 17 คน

ตอนที่ 2.2 ผลการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตาราง 12 ผลการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโดยผู้เชี่ยวชาญ (n=17)

ประเด็นการประเมิน	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม		
	MD	IQR	ผล	MD	IQR	ผล
1.หลักการของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา						
1 การกำหนดหลักการของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา มีความถูกต้องและความเหมาะสมสอดคล้องกับแนวทางการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและสามารถต่อยอดไปสู่การศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้	4.00	1.00	ผ่าน	5.00	1.00	ผ่าน
1.2 การกำหนดวิสัยทัศน์ ของแผนการเรียนรู้ มีความถูกต้องและความเหมาะสมสอดคล้องกับการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้มีด้านสุขภาพและการกีฬา สามารถต่อยอดประกอบอาชีพ เช่น ครูพลศึกษา โค้ช ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน	4.00	1.00	ผ่าน	5.00	1.00	ผ่าน
1.3 การกำหนดพันธกิจ ของแผนการเรียนรู้ มีความถูกต้อง และความเหมาะสมมีความสอดคล้องกับสภาพบริบททางการศึกษาปัจจุบันและสามารถต่อยอดการเรียนรู้สู่การศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้	5.00	1.00	ผ่าน	5.00	1.00	ผ่าน
1.4 การกำหนด วัตถุประสงค์ ของแผนการเรียนรู้มีสอดคล้อง มีความถูกต้องและความเหมาะสมสามารถที่จะพัฒนาผู้เรียนต่อยอดเป็นครูพลศึกษา โค้ชผู้ฝึกสอนผู้ตัดสิน	5.00	1.00	ผ่าน	5.00	1.00	ผ่าน

ตาราง 12 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม		
	MD	IQR	ผล	MD	IQR	ผล
1.5 การกำหนดสมรรถนะของแผนการเรียนรู้ มีความถูกต้องและความเหมาะสมต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน ให้ถูกต้องตามมาตรฐานการศึกษาและมาตรฐานสากล	5.00	1.00	ผ่าน	5.00	1.00	ผ่าน
1.6 การกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์สำคัญของแผนการเรียนรู้ มีความถูกต้องและความเหมาะสมได้ต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน ให้ถูกต้องตามมาตรฐานการศึกษาและมาตรฐานสากล	5.00	1.00	ผ่าน	5.00	1.00	ผ่าน
2.โครงสร้างของแผนการเรียนรู้						
พลศึกษาและกีฬา						
2.1 การกำหนดโครงสร้างแผนการเรียนรู้ในรายวิชาพื้นฐาน 41 หน่วยกิตมีความถูกต้องและความเหมาะสม	5.00	1.00	ผ่าน	5.00	1.00	ผ่าน
2.2 การกำหนดโครงสร้างแผนการเรียนรู้ในรายวิชาเพิ่มเติมไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต มีความถูกต้องและความเหมาะสม	5.00	1.00	ผ่าน	5.00	1.00	ผ่าน
2.3 การกำหนดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ผู้เรียนสำหรับนักเรียนในระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย ม.4 – 6 รวม 360 ชั่วโมง มีความถูกต้องและความเหมาะสม	5.00	1.00	ผ่าน	5.00	1.00	ผ่าน
2.4 การกำหนดโครงสร้างแผนการเรียนรู้ รายวิชาพื้นฐานและเพิ่มเติม ไม่น้อยกว่า 81 หน่วยกิต มีความถูกต้องและความเหมาะสม	4.00	1.00	ผ่าน	5.00	1.00	ผ่าน
2.5 โครงสร้างแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย มีความถูกต้องและความเหมาะสมไปได้ สามารถสร้างความสำเร็จของผู้เรียน	5.00	1.00	ผ่าน	4.00	1.00	ผ่าน

ตาราง 12 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม		
	MD	IQR	ผล	MD	IQR	ผล
2.6 โครงสร้างแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีความถูกต้องและความเหมาะสม มีความทันสมัยและหลากหลายของรายวิชาในแผนการเรียน	5.00	1.00	ผ่าน	4.00	1.00	ผ่าน
2.7 โครงสร้างแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความถูกต้อง และความเหมาะสม มีความต้องการและความสนใจตามบริบทของผู้เรียน	5.00	1.00	ผ่าน	4.00	1.00	ผ่าน
2.8 โครงสร้างแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีความถูกต้องและความเหมาะสมความครบถ้วนครอบคลุมของรายวิชาในหลักสูตร	5.00	1.00	ผ่าน	4.00	1.00	ผ่าน
2.9 โครงสร้างแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย มีความถูกต้องและความเหมาะสมมีรายวิชาเหมาะสมเป็นที่ต้องการของตลาดงาน	4.00	1.00	ผ่าน	4.00	1.00	ผ่าน
3.คำอธิบายรายวิชาของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา						
3.1 คำอธิบายรายวิชามีความชัดเจน มีเนื้อหาครบถ้วน มีความถูกต้องและความเหมาะสม	4.00	1.00	ผ่าน	5.00	1.00	ผ่าน
3.2 รายวิชาแต่ละวิชามีความสอดคล้องกับโครงสร้างแผนการเรียนและสมรรถนะตามกรอบ KASCF มีความถูกต้องและความเหมาะสม	5.00	1.00	ผ่าน	5.00	1.00	ผ่าน

ตาราง 12 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม		
	MD	IQR	ผล	MD	IQR	ผล
3.3 คำอธิบายรายวิชาสื่อถึงแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีความถูกต้องและความเหมาะสม	5.00	1.00	ผ่าน	4.00	1.00	ผ่าน
3.4 รายวิชาสามารถสะท้อนแนวโน้มอาชีพด้านกีฬา หรือเส้นทางการศึกษาต่อได้ มีความถูกต้องและความเหมาะสม	5.00	1.00	ผ่าน	4.00	1.00	ผ่าน
4.การวัดและประเมินผลของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา	5.00	1.00	ผ่าน	4.00	1.00	ผ่าน
4.1 การกำหนดวิธีการวัดและประเมินผล มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของแผนการเรียน มีความถูกต้องและความเหมาะสม	5.00	1.00	ผ่าน	4.00	1.00	ผ่าน
4.2 การวัดและประเมินผลของการเรียนการสอนพลศึกษา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ (Knowledge) เจตคติ (Attitude) ทักษะ (Skills) คุณลักษณะ (Character) และสมรรถภาพทางกาย (Fitness) ตามกรอบ KASCF มีความถูกต้องและความเหมาะสม	5.00	1.00	ผ่าน	4.00	1.00	ผ่าน
4.3 มีการใช้เครื่องมือวัดผลที่หลากหลาย เช่น วัดตามสภาพจริง แบบทดสอบ แบบสังเกต มีความถูกต้องและความเหมาะสม	5.00	1.00	ผ่าน	5.00	1.00	ผ่าน
5.การจบของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา						
5.1 ผู้เรียนที่จบแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถแสดงสมรรถนะหลักตามกรอบ KASCF ได้ครบถ้วน มีความถูกต้อง	5.00	1.00	ผ่าน	5.00	1.00	ผ่าน

ตาราง 12 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม		
	MD	IQR	ผล	MD	IQR	ผล
5.2 แผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีการเตรียมความพร้อมด้านโครงสร้างรายวิชาให้ผู้เรียนสามารถศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาหรือสายอาชีพด้านกีฬา มีความถูกต้องและความเหมาะสม	5.00	1.00	ผ่าน	4.00	1.00	ผ่าน
5.3 เมื่อสำเร็จตามแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีแนวทางการประกอบอาชีพ และการพัฒนาความสามารถสู่ตลาดแรงงานอย่างเป็นรูปธรรม มีความถูกต้องและความเหมาะสม	5.00	1.00	ผ่าน	5.00	1.00	ผ่าน
5.4 เมื่อสำเร็จตามแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเป็นผู้นำทางกีฬา หรือการกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้จริงได้หลังสำเร็จการศึกษา สามารถต่อยอดไปสู่การเรียนรู้พลศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้ มีความถูกต้องและความเหมาะสม	5.00	1.00	ผ่าน	5.00	1.00	ผ่าน

จากตาราง 12 พบว่า ผลการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า โครงสร้างแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากประเด็นการประเมินด้าน 5 ด้าน ประกอบด้วย ประเด็นการประเมินด้านที่ 1.หลักการของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา มีผลการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของข้อคำถาม โดยค่ามัธยฐานอยู่ที่ 4.00 - 5.00 และค่าพิสัยระหว่างควอตล์อยู่ที่ 1.0 -1.00 ประเด็นการประเมินด้าน 2.โครงสร้างของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา มีผลการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของข้อคำถาม โดยค่ามัธยฐานอยู่ที่ 4.00 - 5.00 และค่าพิสัยระหว่างควอตล์อยู่ที่ 1.0 -1.00 ประเด็นการประเมินด้านที่ 3.คำอธิบายรายวิชาของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและ

กีฬา มีผลการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของข้อคำถาม โดยค่ามัธยฐานอยู่ที่ 4.00 - 5.00 และค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์อยู่ที่ 1.0 -1.00 ประเด็นการประเมินด้านที่ 4 การวัดและประเมินผลของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา มีผลการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของข้อคำถาม โดยค่ามัธยฐานอยู่ที่ 4.00 - 5.00 และค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์อยู่ที่ 1.0 -1.00 ประเด็นการประเมินด้านที่ 5 การจบของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายผลการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของข้อคำถาม โดยค่ามัธยฐานอยู่ที่ 4.00 - 5.00 และค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์อยู่ที่ 1.0 -1.00 ดังนั้นจึงถือว่าโครงสร้างของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษา มีคุณภาพผ่านเกณฑ์การประเมินทุกประเด็นการประเมินด้าน 5 ด้าน

ตอนที่ 3.2 ผลการประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

ในส่วนนี้ผู้วิจัยนำแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น ซึ่งผ่านการประเมินคุณภาพในด้านความถูกต้องและความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว ให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง ประเมินคุณภาพในด้านความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ โดยเก็บข้อมูลจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจำนวน 184 คน ซึ่งมีข้อมูลของผู้ประเมินและผลการประเมิน ดังตาราง 13

ตาราง 13 จำนวนและร้อยละของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ฯ จำแนกตามสถานภาพและเขตพื้นที่การศึกษา (n=184)

สถานภาพ	เขตพื้นที่การศึกษา (จำนวน/(ร้อยละ))		
	สพม.กท.1	สพม.กท.2	รวม
ผู้อำนวยการ สพม.กท.	1 (0.54)	0(0.00)	1(0.54)
ผู้อำนวยการโรงเรียน	3(1.63)	1(0.54)	4(2.17)
รองผู้อำนวยการโรงเรียน	45(24.46)	43(23.37)	88(47.83)
หัวหน้ากลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา	33(17.93)	23(12.50)	56(30.43)
ครูในกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา	18(9.78)	17(9.24)	35(19.02)
รวม	100(54.35)	84(45.65)	184 (100.00)

จากตาราง 13 การประเมินคุณภาพในด้านความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ จากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องประกอบด้วย 1) ผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 จำนวน 1 ท่าน ผลการประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ผ่านร้อยละ 1 2) ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 4 ท่าน ผลการประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ผ่านร้อยละ 4 3) รองผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 88 ท่าน ผลการประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ผ่านร้อยละ 88 4) หัวหน้ากลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา จำนวน 56 ท่าน ผลการประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ผ่านร้อยละ 56 5) ครูในกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา จำนวน 35 ท่าน ผลการประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ผ่านร้อยละ 35 ท่าน ดังนั้น แผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีความเป็นไปได้และเป็นประโยชน์

ตาราง 14 ผลการประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์ที่กำหนด

(M =3.50) ด้วยการทดสอบค่าที แบบ One Sample t –test (n=184)

ประเด็นการประเมิน	ความเป็นไปได้				ความเป็นประโยชน์			
	M	S.D.	t	Sig.	M	S.D.	t	Sig.
1.หลักการของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา								
1.1 การกำหนดหลักการของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา มีความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์สอดคล้องกับแนวทางการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและสามารถต่อยอดไปสู่การศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้	4.71	.45	36.58	<.01*	4.90	.29	66.76	<.01*
1.2 การกำหนดวิสัยทัศน์ของแผนการเรียนมีความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์สอดคล้องกับการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้นำด้านสุขภาพและการกีฬา สามารถต่อยอดประกอบอาชีพ เช่น ครูพลศึกษา โค้ช ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน	4.71	.46	35.63	<.01*	4.88	.34	54.80	<.01*

ตาราง 14 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	ความเป็นไปได้				ความเป็นประโยชน์			
	M	S.D.	t	Sig.	M	S.D.	t	Sig.
1.หลักการของแผนการเรียนรู้ พลศึกษาและกีฬา								
1.3 การกำหนดพันธกิจ ของ แผนการเรียนรู้มีความเป็นไปได้และ ความเป็นประโยชน์ มีความ สอดคล้องกับสภาพบริบททาง การศึกษาปัจจุบันและสามารถต่อ ยอดการเรียนรู้สู่การศึกษาต่อในระ ดับอุดมศึกษาได้	4.69	.48	33.48	<.01*	4.88	.32	57.56	<.01*
1.4 การกำหนด วัตถุประสงค์ ของ แผนการเรียนรู้มีสอดคล้อง มีความ เป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ สามารถที่จะพัฒนาผู้เรียนต่อยอด เป็นครูพลศึกษา ได้ฯ ผู้ฝึกสอนผู้ ตัดสิน	4.74	.44	37.55	<.01*	4.87	.33	56.24	<.01*
1.5 การกำหนดสมรรถนะของ แผนการเรียนรู้ มีความเป็นไปได้และ ความเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา ศักยภาพของผู้เรียน ให้ถูกต้องตาม มาตรฐานการศึกษาและ มาตรฐานสากล	4.72	.45	36.37	<.01*	4.85	.34	52.77	<.01*
1.6 การกำหนดคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ สำคัญของแผนการเรียนรู้ มี ความเป็นไปได้และความเป็น ประโยชน์ต่อการพัฒนาศักยภาพ ของผู้เรียน ให้ถูกต้องตามมาตรฐาน การศึกษาและมาตรฐานสากล	4.75	.44	37.97	<.01*	4.85	.34	52.77	<.01*

ตาราง 14 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	ความเป็นไปได้				ความเป็นประโยชน์			
	M	S.D.	t	Sig.	M	S.D.	t	Sig.
2.โครงสร้างของแผนการเรียน พลศึกษาและกีฬา								
2.1 การกำหนดโครงสร้างแผนการเรียนในรายวิชาพื้นฐาน 41 หน่วยกิตมีความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์	4.88	.35	53.49	<.01*	4.94	.22	86.26	<.01*
2.2 การกำหนดโครงสร้างแผนการเรียนในรายวิชาเพิ่มเติมไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิตมีความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์	4.91	.38	49.39	<.01*	4.94	.23	82.18	<.01*
2.3 การกำหนดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ผู้เรียนสำหรับนักเรียนในระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย ม.4 – 6 รวม 360 ชั่วโมง มีความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์	4.89	.32	57.34	<.01*	4.91	.28	67.84	<.01*
2.4 การกำหนดโครงสร้างแผนการเรียน รายวิชาพื้นฐานและเพิ่มเติมไม่น้อยกว่า 81 หน่วยกิต มีความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์	4.89	.33	55.88	<.01*	4.89	.39	47.56	<.01*
2.5 โครงสร้างแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย มีความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ไป ได้สามารถสร้างความสำเร็จของ ผู้เรียน	4.89	.37	48.75	<.01*	4.89	.30	62.09	<.01*

จากตาราง 14 ผลการประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องระดับปฏิบัติการ และผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์ที่กำหนดด้วยการทดสอบค่าที แบบ One Sample t-test พบว่า ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องระดับปฏิบัติการ ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานครเขต 1 ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้าและครูกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา พบว่าแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬามีความเป็นไปได้และมีความเป็นประโยชน์ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย การดำเนินการวิจัยและกำหนดกลุ่มเป้าหมายตามแนวทางของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ด้วยวิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research)

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและประเมินความต้องการจำเป็นของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
3. เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
4. เพื่อประเมินความเป็นไปได้ของการพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

วิธีการดำเนินการวิจัย

การพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยกำหนดระยะเวลาของการวิจัยเป็น 3 ระยะ 3 ขั้นตอนตามความมุ่งหมายของการวิจัยขอบเขตของการวิจัย โดยจำแนกตามระยะการวิจัยเป็น 3 ระยะดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน ความต้องการจำเป็นและการสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระยะนี้เป็นการสังเคราะห์เอกสาร (Documentary Research) เพื่อศึกษาแนวคิดทฤษฎีตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา จำนวนหน่วยกิตของรายวิชาพื้นฐานและรายวิชาเพิ่มเติมของ ศึกษาพหุกรณีศึกษาสถานศึกษา ร่วมกับการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) จากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสาร ตำรา แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หลักสูตรเทียบเคียงแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขั้นตอนที่ 2. สัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) จากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนที่มาจากการศึกษาแบบพหุกรณีสถานที่ (Multi-site case study) โดยมีจำนวน 4 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนสารวิทยา โรงเรียนวัดพุทธนุชา โรงเรียนราชวินิตบางแคปานขำ โรงเรียนมหารณพาราม ได้มาแบบเจาะจง (Purposive Sampling) กำหนดผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย ครูผู้รับผิดชอบหลักสูตรแผนการเรียนเทียบเคียงกับแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 12 คน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 5 6 ในแต่ละโรงเรียนจะมีนักเรียนชายและนักเรียนหญิง จำนวน 6 คน รวมนักเรียน 24 คน ผู้ปกครองซึ่งเป็นผู้ปกครองของนักเรียน ผู้ปกครอง 1 คน ต่อนักเรียน 1 คน รวมจำนวน 24 คน ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการสรุปอุปนัย (Analytic Induction) เพื่อตีความและสร้างข้อค้นพบของการวิจัย

ขั้นตอนที่ 3 สัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) จากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องระดับผู้บริหาร ได้มาแบบเจาะจง (Purposive Sampling) กำหนดผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย 1) ผู้บริหารระดับผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 และเขต 2 ทั้งหมด 6 คน 2) ผู้บริหารระดับผู้อำนวยการโรงเรียนหรือรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ในโรงเรียนที่ไม่มีแผนการเรียนเทียบเคียงจำนวน 6 คน ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการสรุปอุปนัย (Analytic Induction) เพื่อตีความและสร้างข้อค้นพบของการวิจัย

ขั้นตอนที่ 4 สัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) จากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและสังเคราะห์ความต้องการจำเป็น ได้มาแบบเจาะจง (Purposive Sampling) กำหนดผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย 1) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรระดับปริญญาตรี ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย การศึกษาศาสตรบัณฑิต/ครุศาสตรบัณฑิต/ศิลปศาสตรบัณฑิต จำนวน 6 คน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษาจำนวน 5 คน จำนวนทั้งหมด 5 คน ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการสรุปอุปนัย (Analytic Induction) เพื่อตีความและสร้างข้อค้นพบของการวิจัย

ขั้นตอนที่ 5 สังเคราะห์แนวทางในการพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากขั้นตอนที่ 1 – 4 สังเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับสภาพ ปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 – 4 มาสังเคราะห์เพื่อเป็นแนวทางร่างแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีกรอบในการสังเคราะห์ตามองค์ประกอบของหลักสูตร 5 ประการ คือ 1) หลักการแผนการเรียนรู้ 2) โครงสร้างแผนการเรียนรู้ 3) คำอธิบายรายวิชา 4) การวัดและประเมิน 5) เกณฑ์การจบแผนการเรียนรู้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการสรุปอุปนัย (Analytic Induction) เพื่อตีความและสร้างข้อค้นพบของการวิจัย

ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายระยะนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 6 ยกร่างแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยผู้วิจัยนำสารสนเทศจากขั้นตอนที่ 1- 5 ของระยะที่ 1 มาเป็นกรอบในร่างหลักสูตร ระยะนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อสร้างและพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และเป็นการตรวจสอบคุณภาพของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในขั้นต้น ซึ่งการนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้มีคุณภาพมากขึ้น โดยโครงสร้างของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยได้ออกแบบโครงสร้างของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้แนวคิดทฤษฎีหลักสูตร แบบแกน (Core Curriculum) คือ หลักสูตรแบบแกน เป็นการเรียกชื่อตามลักษณะการจัดหลักสูตร ซึ่งมาจากการกำหนดให้หลักสูตรมีส่วนที่เป็นแกน หรือเป็นศูนย์กลางของหลักสูตร การจัดหลักสูตรมีการผสมผสานความรู้หลาย ๆ สาขาวิชาเข้าด้วยกัน เพื่อสนองความสนใจและความต้องการของผู้เรียนส่งเสริมการเรียนรู้แบบ Active Learning สิ่งที่เราเรียนจะมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์และชีวิตของผู้เรียน หลักสูตรประกอบด้วย สิ่งที่คุณคนจะต้องเรียน อันได้แก่ ความรู้พื้นฐานที่เป็นหลักส่วนหนึ่ง และอีกส่วนหนึ่งให้มีการเลือกเรียน นักการศึกษาเชื่อว่า หลักสูตรแบบนี้เป็นหลักสูตรที่เหมาะสมที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับหลักสูตรแบบต่าง ๆ ที่กล่าวมา การจัดหลักสูตร

ขั้นตอนที่ 7 ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กับผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 คน ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการประยุกต์ตามวิธีการวิจัยแบบเดลฟายปรับปรุง (Modified Delphi Techniques) ประเมินความถูกต้องและความเหมาะสม ผู้เชี่ยวชาญได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ตามเกณฑ์ในการคัดเลือก (inclusion criteria) ที่กำหนดตามข้อคือ ผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกทางพลศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนพลศึกษา และมีตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่ระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป การประเมินความถูกต้องและความเหมาะสม คู่มือแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยพิจารณาจากโครงสร้างแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากประเด็นการประเมินด้าน 5 ด้าน ประกอบด้วย 1)หลักการ 2)โครงสร้างแผนการเรียนรู้ 3)คำอธิบายรายวิชา 4)การวัดและประเมินผล 5)เกณฑ์การจบ ซึ่งประเมินจากโดยค่ามัธยฐานอยู่และค่าพิสัยระหว่างควิลไทล์ ซึ่งต้องมีค่า อยู่ที่ 4.00 - 5.00 และค่าพิสัยระหว่างควิลไทล์อยู่ที่ 1.0 -1.00 จึงถือว่ามีความถูกต้องและความเหมาะสม สามารถนำแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขั้นตอนที่ 8 การประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์จากผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าและครูกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รวมทั้งสิ้น จำนวน 184 คน ซึ่งการประเมินเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ประกอบด้วยคู่มือแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยพิจารณาจาก โครงสร้างแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากประเด็นการประเมินด้าน 5 ด้าน ประกอบด้วย 1)หลักการ 2)โครงสร้างแผนการเรียนรู้ 3)คำอธิบายรายวิชา 4)การวัดและประเมินผล 5)เกณฑ์การจบ โดยผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์ที่กำหนดด้วยการทดสอบค่าที แบบ One Sample t -test ซึ่งต้องมีค่าความเป็นไปได้และมีความเป็นประโยชน์ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงถือว่าความเป็นไปได้และมีความเป็นประโยชน์ ของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขั้นตอนที่ 9 ปรับปรุงการนำแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในการนำไปใช้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสามารถสรุปเป็น 4 ส่วนหลัก คือ 1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและประเมินความต้องการจำเป็นของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 2. เพื่อสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 3. เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 4. เพื่อประเมินความเป็นไปได้ของการพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งมีรายละเอียดของผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ความต้องการจำเป็นและการสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผู้วิจัยนำเสนอเป็น 3 ส่วนดังนี้

1.1 สภาพปัจจุบัน ความต้องการจำเป็นของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากผลการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเพื่อสร้างและพัฒนาแนวทางการพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประเด็นจากการสัมภาษณ์ เก็บข้อมูลในโรงเรียน จากกลุ่มครู จำนวน 4 โรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 และเขต 2 มีดังนี้

1.1.1 ด้านแผนการเรียนมีความเป็นมาอย่างไร เกิดขึ้นได้อย่างไร พบว่าทั้ง 4 โรงเรียนมีความเป็นมาของแผนการเรียนคือผู้อำนวยการมีนโยบายปรับปรุงหลักสูตรของโรงเรียนให้สอดคล้องกับอาชีพในอนาคต เพิ่มความสนใจให้กับผู้เรียนในการสมัครเข้าศึกษาต่อเพื่อดึงดูดนักเรียนมาเรียนพลศึกษา และเห็นความสำคัญและส่งเสริมผู้เรียนที่ทักษะความสามารถพิเศษด้านกีฬา ด้านหลักการหรือแนวคิดของหลักสูตรในปัจจุบัน หลักการหรือแนวคิดของแผนการเรียนในปัจจุบันคือ การให้เด็กลงมือปฏิบัติ แนวคิดของแผนการเรียน พบว่าทั้ง 4 โรงเรียนมีหลักการแนวคิดของหลักสูตรโดยอิงจากหลักสูตรระดับมหาวิทยาลัยระดับปี 1 หากเข้าเรียนมหาวิทยาลัยปี 1 นักเรียนควรเรียนวิชาอะไรและเลือกรายวิชาให้เหมาะสมเพื่อที่จะนำไปใช้จริง การศึกษาต่อในอุดมศึกษา โดยกำหนดวิชาทฤษฎีและปฏิบัติที่เฉลี่ยหน่วยกิตเท่าๆ กัน บางโรงเรียนพบว่ามีความปัญหาหลักการของแผนการเรียน ปัญหาที่พบคือ ปัญหาด้านหน่วยกิตวิทย – คณิต ไม่เป็นไปตามจำนวนหน่วยกิตการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทำให้นักเรียนเสียสิทธิ์ในการสมัคร

ศึกษาต่อที่คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นอกจากนั้นยังพบปัญหานักเรียนที่เข้ามาเรียนในแผนการเรียน นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ชอบเรียนวิชาการด้านพลศึกษาและนักเรียนบางคนไม่ชอบเล่นกีฬาเนื่องจากไม่สามารถเข้าแผนการเรียนใดได้แล้วจึงต้องถูกบังคับมาเรียนแผนการเรียนเพียงเดียวพลศึกษาและกีฬา ส่วนด้านอัตรากำลังครูพบว่าบางโรงเรียนไม่มีอัตรากำลังที่เพียงพอควรเพิ่มอัตราครูพลศึกษา ด้านหลักการของแผนการเรียนที่ดีควรมีหลักการ โดยพบว่าทั้ง 4 โรงเรียน หลักการของแผนการเรียนที่ดีที่ต้องการให้เป็นควรมีหลักการ 1) ศึกษาความสนใจของผู้เรียน วิชาที่เลือกให้ผู้เรียนได้เรียนควรจะครอบคลุมทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ 2) ควรมีผู้เชี่ยวชาญ ผู้ชำนาญการจากภายนอกเข้ามาช่วยวางแผนโครงสร้างหลักสูตร และร่างหลักสูตรขึ้นเพื่อเป็นโครงร่างหลักสูตรจากนั้นให้ศึกษานิเทศก์หรือให้ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของหลักสูตร รวมถึงอาจารย์มหาวิทยาลัยเข้ามาพิจารณาแผนการเรียนนี้ว่ามีความสอดคล้องเหมาะสมหรือไม่ ดังนั้นจึงพบว่าหลักการในการที่จะพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายต้องเป็นที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและให้มีความทันสมัยต่อบริบทการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน ควรมีการปรับปรุงหลักสูตรอยู่เป็นระยะทุก 3 ปี หลักการของแผนการเรียนที่ดีที่ต้องการให้เป็นควรมีหลักการยึดความสนใจของผู้เรียน วิชาที่เลือกให้ผู้เรียนได้เรียนควรจะครอบคลุมทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ

1.1.2 ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ของแผนการเรียนในปัจจุบัน พบว่าครูทั้ง 4 โรงเรียน มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของแผนการเรียนในปัจจุบัน 1) มุ่งเน้นให้นักเรียนมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงสมบูรณ์ 2) นักเรียนสามารถนำเอาความรู้ ทักษะไปต่อยอดในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาเฉพาะทางได้ 3) ต้องการเปิดโอกาสให้กับนักกีฬาที่มีความสามารถพิเศษทางด้านกีฬา เช่น นักฟุตบอล นักฟุตซอล 4) นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจสามารถถ่ายทอดทักษะต่างๆ ทางด้านกีฬาให้กับผู้อื่นได้ การดูแลสุขภาพ การเคลื่อนไหวร่างกาย สรีรวิทยาการออกกำลังกาย หากต้องการปรับวัตถุประสงค์ให้ดีขึ้นหรือต้องการเพิ่มเติมวัตถุประสงค์ ควรกำหนดโดยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า การปรับวัตถุประสงค์ให้ดีขึ้นควรเพิ่มในส่วนของวิชาสุขศึกษา เพื่อให้นักเรียนได้มีความรู้หรือเพิ่มทางเลือกให้กับนักเรียน ที่มีความสนใจด้านสุขศึกษามากขึ้น ดังนั้นจึงพบว่า การกำหนดวัตถุประสงค์ของแผนการเรียนที่ดีควรกำหนดให้สอดคล้องกับแผนการเรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางพลศึกษาให้ครอบคลุมทั้ง 5 ด้าน อันประกอบไปด้วยด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะ ด้านคุณลักษณะ และด้านสมรรถภาพ ทั้งนี้ควรเพิ่มทฤษฎีทางด้านรายวิชาสุขศึกษาให้กับนักเรียนด้วย

1.1.3 ด้านโครงสร้างของแผนการเรียนปัจจุบัน พบว่าทั้ง 4 โรงเรียน วิชาที่เลือกให้ผู้เรียนต้องครอบคลุมทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่าง และพิจารณาความเหมาะสมของอัตรากำลังของครู โครงสร้างของแผนการเรียนบางโรงเรียนไม่ก่อให้เกิดปัญหา แต่พบปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียน นักเรียนบางคนต้องการเรียนเพียงทักษะกีฬาอย่างเดียว นักเรียนไม่ต้องการเรียนทฤษฎีที่มากเกินไป การปรับปรุงโครงสร้างแผนการเรียนควรมีการปรับเปลี่ยนทุกๆ 3 ปี เพื่อให้ทันสมัยทันต่อบริบทโลก โดยหลักการประเมิน 1) ครูผู้สอนและผู้บริหาร 2) ประเมินโดยนักเรียน 3) ถ้าผู้ปกครอง เมื่อประเมินหลักสูตรเรียบร้อยแล้วก็นำผลการประเมินหลักสูตรไปปรับปรุงหลักสูตรในปีการศึกษาถัดไป จากการศึกษาหลายโรงเรียนที่มีแผนการเรียนเทียบเคียง ได้คิดค้นแผนการเรียนและรายวิชาด้วยโรงเรียนเอง โดยที่ไม่ได้มีกระบวนการผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ ดังนั้นปัญหาที่เกิดขึ้นคือแผนการเรียนเกิดความล่าช้าไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงต่อบริบทโลกปัจจุบัน ด้านการจัดเวลาเรียน ปัจจุบันโรงเรียนมีการจัดเวลาเรียนที่คาบต่อสัปดาห์ ที่ชั่วโมงต่อภาคเรียน ที่ชั่วโมงต่อ ปีการศึกษา การจัดเวลาเรียนดังกล่าวมีปัญหาหรือไม่อย่างไรในเชิงปฏิบัติ การจัดเวลาเรียนอย่างไรจึงจะเป็นการจัดเวลาเรียนที่เหมาะสมและดี พบว่าทั้ง 4 โรงเรียน การจัดเวลาเรียน 6 - 7 คาบวัน และ 8 -10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เป็นการจัดเวลาเรียนที่เหมาะสม ถ้าเป็นวิชาพลศึกษาควรจัดเวลาช่วงเช้าหลัง 9 โมงเป็นต้นไป ให้นักเรียนมีความตื่นตัวพร้อมที่จะเรียน ในแต่ละภาคเรียนมีหลักในการกำหนดโครงสร้างรายวิชาอย่างไร จัดรายวิชาให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดของแผนการเรียนเพื่อให้เหมาะสมกับหลักสูตรและความต้องการของผู้เรียนอย่างไร พบว่าทั้ง 4 โรงเรียน มีหลักในการจัดเริ่มจัดในรายวิชาพื้นฐานก่อนและนำไปสู่วิชาที่ยากขึ้น ซึ่งในแต่ละภาคเรียนมีหลักในการกำหนดโครงสร้างรายวิชา มีการเฉลี่ยวิชาทฤษฎีและวิชาปฏิบัติเท่าๆ กัน ไม่หนักปฏิบัติเกินไปหรือไม่หนักทฤษฎีเกินไป และควรมีการบูรณาการกับรายวิชาหลัก เช่น วิชาภาษาอังกฤษให้นักเรียนฝึกแนะนำการออกกำลังกายเป็นภาษาอังกฤษ วิชาภาษาไทยให้นักเรียนเขียนเรียงความเรื่องสุขภาพและกีฬา วิชาการงานอาชีพบูรณาการเรื่องอาหารเพื่อสุขภาพ วิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพบูรณาการกับโภชนาการอาหาร เป็นต้น ถ้าจะปรับแผนการเรียนใหม่ให้ดีขึ้นจะปรับอย่างไร พบว่าบางโรงเรียนให้ความเห็นว่า เมื่อใช้แผนการเรียนแล้วควรนำมาประเมินทุก 1 ปี ควรมีการประเมินหลักสูตร โดยใช้แบบสอบถามหรือแบบสัมภาษณ์ ผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ทุกคนที่มีส่วนได้ส่วนเสียในแผนการเรียนนี้ หรือ สำรวจความต้องการก่อนเปิดภาคเรียน หากจะปรับแผนการเรียนใหม่ให้ดีขึ้นคือให้นักเรียนได้ออกไปฝึกปฏิบัติงานนอกสถานศึกษาและปรับในเรื่องการรับนักเรียน ควรรับนักเรียนมีความพร้อมและมีคุณภาพที่จะเรียนแผนการเรียนนี้

1.1.4 ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอนและการวางแผนบุคลากรทางการศึกษามีจำนวนเพียงพอต่อจำนวนนักเรียนหรือไม่ พบว่าทั้ง 4 โรงเรียน มีบุคลากรทางการศึกษามีจำนวนเพียงพอต่อจำนวนนักเรียน แต่บางโรงเรียนก็ยังขาดอัตรากำลังครูพลศึกษาเช่นกัน หากเป็นความสามารถความเหมาะสมกับตำแหน่ง ทั้ง 4 โรงเรียนพบว่าด้านบุคลากรมีการจัดบุคลากรเหมาะสมกับตำแหน่งหรือความสามารถของครูได้อย่างเหมาะสม หากจะพัฒนาคุณภาพของครูให้ดีขึ้นจะสามารถพัฒนาด้านใด พบว่าทั้ง 4 โรงเรียนเห็นตรงกันว่า การพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน โดยให้ครูได้ไปอบรมเฉพาะด้านเพิ่มเติม นอกจากนั้นแล้วผลจากการอบรมให้นำกลับมาขยายผลให้กับครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาด้วย ทั้งนี้เพื่อให้ครูเป็นครูที่เหมาะสมกับนักเรียน Generation Alpha ครูที่จะพัฒนาครูเรื่องของเทคโนโลยี ครูควรมีการผลิตสื่อการเรียนการสอนที่นักเรียนสามารถทบทวนบทเรียนนอกเวลาเรียนจากชั้นเรียนได้ ด้านเกณฑ์การวัดและประเมิน พบว่าทั้ง 4 โรงเรียน ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับแนวทางในการวัดประเมินผล ดังนั้นการวัดและประเมินผลที่ดีควรต้องมีแผนที่ชัดเจนสอดคล้องกับแผนการเรียนรู้ กำหนดสัดส่วนคะแนนควรให้เหมาะสมกับความยากง่ายของรายวิชาและเครื่องมือในการวัดควรความเที่ยงตรง เช่น rubric สกอร์ แนวทางในการวัดประเมินผลที่ดีควรเป็นการวัดและประเมินผลแบบประกันคะแนน คือ การประเมินที่เน้นการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยคะแนนที่ได้จะสะท้อนถึงระดับความสามารถหรือความเข้าใจของผู้เรียนในแต่ละด้านที่ได้รับการประเมิน ซึ่งโดยทั่วไปจะมีการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนที่ชัดเจนสำหรับแต่ละระดับคะแนน เพื่อให้ผู้เรียนทราบว่าตนเองอยู่ในระดับใด และมีแนวทางการพัฒนาตนเองอย่างไร

1.1.5 ด้านการจบแผนการเรียนรู้ ปัจจุบันนักเรียนที่เรียนในแผนการเรียนรู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรหรือไม่อย่างไร พบว่าทั้ง 4 โรงเรียนส่วนใหญ่ นักเรียนไม่มีปัญหาการจบหลักสูตร แต่มีนักเรียนส่วนน้อยมีปัญหาด้านการจบหลักสูตร สาเหตุเกิดจากปัญหาส่วนตัว ปัญหาครอบครัวหรือนักเรียน ที่เข้ามาเรียนในแผนการเรียนไม่ได้ชอบทางด้านกีฬาหรือชอบแผนการเรียนนี้โดยตรง แต่เนื่องจากนักเรียนชอบเข้าเรียนในแผนการเรียนอื่นๆ ไม่ได้จึงได้เข้าแผนการเรียนนี้ ดังนั้นจึงพบว่า แนวทางในการสำรวจความต้องการเข้าศึกษาในแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬาเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นต่อแผนการเรียนอาทิ เช่น อาจมีการตั้งเกณฑ์คุณภาพการคัดเข้าของผู้เรียนที่มีความเข้มข้นและต้องการเรียนในแผนการเรียนนี้

1.2 สภาพปัจจุบัน ความต้องการจำเป็นของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากผลการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างและพัฒนาแนวทางการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประเด็นจากการ

สัมภาษณ์ เก็บข้อมูลในโรงเรียนจากกลุ่มนักเรียน 4 โรงเรียน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 และเขต 2 มีดังนี้

1.2.1 ด้านความเป็นมาของนักเรียนที่เข้ามาเรียนในแผนการเรียน พบว่า ทั้ง 4 โรงเรียน นักเรียนที่เข้ามาเรียนแผนการเรียนนี้ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนมีความถนัดทางด้านกีฬา และต้องการเป็นครูพลศึกษา เป็นโค้ชกีฬา มีความคาดหวังอยากนำความรู้ที่ได้จากแผนการเรียน ไปต่อยอดในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาด้านพลศึกษา ด้านในภาคเรียนปัจจุบันมีรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬามีอะไรบ้าง พบว่าทั้ง 4 โรงเรียน นักเรียนที่เรียนในแผนการเรียนเทียบเคียงมีรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับแผนการเรียนพลศึกษา กีฬา รายวิชาทฤษฎี 8 รายวิชา คือ การสร้างเสริมสมรรถภาพกาย การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ การป้องกันและการปฐมพยาบาลการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา กายวิภาคและสรีรวิทยาเบื้องต้น วิทยาศาสตร์เพื่อสุขภาพ จิตวิทยาการกีฬา Pat 5 (ความเป็นครู) การจัดการกีฬา รายวิชาปฏิบัติ 23 รายวิชา เทเบิลเทนนิส วอลเลย์บอล ยิมนาสติก ฟิตเนส ลีลาศ กิจกรรมกลางแจ้ง กิจกรรมวอลเลย์บอลลีลันทนากการ แอโรบิค แบดมินตัน ฟุตซอล บาสเกตบอล หมากรุก มวยไทย เทนนิส พื้นฐานการเคลื่อนไหว 2 กระบี่กระบอง แฮนด์บอล ตระกร้อ แอโรบิค ผู้ตัดสินกีฬา แอโรบิค ทักษะอาชีพ ในแต่ละรายวิชานักเรียนต้องเรียนรายวิชาแบบไหนและช่วงเวลาที่ยากเรียน พบว่าทั้ง 4 โรงเรียน มีการเรียนการสอนแต่ละรายวิชามีเวลาเรียนทั้งทฤษฎี 2 ชั่วโมง และปฏิบัติ 1 ชั่วโมง ขึ้นอยู่กับหน่วยกิต นักเรียนส่วนใหญ่ชอบเรียนพลศึกษาช่วงเช้า และนักเรียนชอบเรียนทฤษฎีชอบเรียนช่วงเช้าและปฏิบัติชอบเรียนช่วงบ่าย รายวิชาที่เรียนทั้งหมด 36 – 40 คาบต่อสัปดาห์ 7 – 8 คาบต่อวัน รูปแบบการจัดการเรียนการสอนทฤษฎีและมีการสอบรายหน่วย ชำนาญ แบบฝึกหัดและแบบทดสอบ รายวิชาเพิ่มเติมที่อยากเรียน พบว่าทั้งนักเรียน 4 โรงเรียน ต้องการเรียนรายวิชาเพิ่มเติมที่อยากเรียนคือ การจัดการแข่งขัน การสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย กายวิภาคและสรีรวิทยาการออกกำลังกาย วิชาการตัดสินกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิชาเวชศาสตร์การกีฬา การปฐมพยาบาลการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา ภาษาอังกฤษ วิชาคอมพิวเตอร์ วิชาการจัดการแข่งขันกีฬา การเป็นโค้ชผู้ตัดสินโภชนาการสำหรับนักกีฬา จิตวิทยาการกีฬา การลดน้ำหนัก การฝึกด้วยน้ำหนัก กีฬาเปตอง กีฬาฟันดาบ วูตวูต กีฬาแบดมินตัน ตะกร้อ ปิงปอง แอโรบิค ดังนั้นจึงพบว่า ได้แนวทางในการเพิ่มรายวิชาเพิ่มเติมให้มีความหลากหลายให้สอดคล้องกับผู้เรียนในยุคปัจจุบัน

1.2.2 ด้านครูมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้มากน้อยเพียงใด นักเรียนต้องการครูที่มีลักษณะอย่างไร ด้านบุคลิกภาพความทุ่มเท พบว่านักเรียนทั้ง 4 โรงเรียน ต้องการครูที่มีความทุ่มเท ครูที่ตั้งใจสอน ใส่ใจเด็ก เข้าใจเด็ก ไม่อคติกับเด็ก ไม่เครียดจนเกินไป ครูที่ใจดี สามารถถ่ายทอดความรู้ให้แบบเต็มความสามารถ มีกิจกรรมทำให้เด็กสนุกสนาน ครูมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความรู้เฉพาะทาง ครูมีความสอดคล้องตรงกับรายวิชาที่สอนหรือไม่อย่างไร พบว่าทั้ง 4 โรงเรียน ครูสามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียนได้ดีครบถ้วนในเรื่องที่สอนและครูมีความสอดคล้องตรงกับรายวิชาที่สอน นักเรียนต้องการแผนการเรียนที่มีลักษณะอย่างไร ปัจจุบันมีความพึงพอใจกับแผนการเรียนหรือไม่อย่างไร พบว่าทั้ง 4 โรงเรียน นักเรียนต้องการให้ครูนำนักเรียนออกไปเปิดประสบการณ์ศึกษาดูงานนอกสถานที่ รายวิชาเพิ่มเติมที่นักเรียนต้องการมีดังนี้ วิชาการนวด วิชาภาวะผู้นำทางกีฬา กีฬาหลากหลาย นักเรียนต้องการเรียนทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ อย่างละครึ่งๆและต้องการนำความรู้ที่ได้ไปต่อยอดใช้ได้จริง

1.2.3 ด้านความคาดหวัง เมื่อเรียนแผนการเรียนนี้แล้วนักเรียนมีความคาดหวังอย่างไร พบว่าทั้ง 4 โรงเรียน นักเรียนมีความคาดหวังว่าเมื่อสำเร็จในแผนการเรียนนี้แล้วสามารถต่อยอดความรู้เป็นครูพลศึกษา โค้ช นักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักจิตวิทยาการกีฬา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา เทรนเนอร์ นักโภชนาการ นักฟุตบอลระดับมหาวิทยาลัย และสามารถเล่นกีฬาได้หลากหลายประเภท นักเรียนที่เรียนในแผนการเรียนเกิดความรู้สึกลัวว่าจะเกิดความสำเร็จจากแผนการเรียนนี้ และนักเรียนคาดหวังจะได้รับคำปรึกษาแนะนำจากครูเพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ความรู้ให้มากที่สุด เมื่อสำเร็จจากแผนการเรียนนี้แล้วหวังว่าจะมีความรู้เพิ่มมากขึ้น และต้องการประสบผลสำเร็จทำให้นักเรียนมีทักษะการเอาตัวรอดส่วนตัวจากการเรียนพลศึกษา นอกจากนั้นแล้วสิ่งที่นักเรียนคาดหวังจากแผนการเรียนนี้ พบว่าทั้ง 4 โรงเรียน นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการมรดกความรู้ความสามารถที่เจาะลึกถึงหลักการและรากฐานทางพลศึกษาและหลักการออกกำลังกาย รู้และเข้าใจถึงวิธีการเสริมสร้างกล้ามเนื้อ การฝึกด้วยน้ำหนัก การจัดการแข่งขันกีฬา การเป็นโค้ช โภชนาการอาหาร ความรู้เรื่องกติกาการแข่งขันกีฬาประเภทต่างๆ และสามารถเล่นกีฬาได้หลายประเภท ดังนั้นจึงพบว่าการสำรวจความต้องการจำเป็นกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องการวางแผนการเรียนอาทิเช่น ครู นักเรียน ผู้ปกครอง มีส่วนสำคัญในการจัดเรียงประสบการณ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งกับนักเรียนในยุคปัจจุบันเพื่อให้เหมาะกับนักเรียนในยุคปัจจุบัน

1.3 สภาพปัจจุบัน ความต้องการจำเป็นของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากผลการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างและพัฒนาแนวทางการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประเด็นจากการสัมภาษณ์ เก็บข้อมูลในโรงเรียนจากกลุ่มผู้ปกครองของนักเรียน มีดังนี้

1.3.1 ด้านการจัดเวลาเรียน ปัจจุบันโรงเรียนมีการจัดเวลาเรียนเป็นอย่างไร พบว่าผู้ปกครองทั้ง 4 โรงเรียนให้ข้อมูลว่าปัจจุบันโรงเรียนมีการจัดเวลาเรียน วันละ 7-8 ชั่วโมง เรียน 36 คาบต่อสัปดาห์ การจัดเวลาเรียนอย่างไร จึงจะเป็นการจัดเวลาเรียนที่เหมาะสม และดี พบว่าผู้ปกครองทั้ง 4 โรงเรียน การจัดเวลาเรียนที่ทางโรงเรียนกำหนดเป็นการจัดเวลาเรียนที่เหมาะสม ดังนั้นจึงพบว่าแนวทางที่เหมาะสมของนักเรียนในแผนการควรให้สอดคล้องกับบริบทของแต่ละโรงเรียน ด้านค่าใช้จ่ายในแผนการเรียนต่อปีการศึกษาสอดคล้องกับสภาพแผนการเรียนปัจจุบันหรือไม่อย่างไร พบว่าผู้ปกครองทั้ง 4 โรงเรียน ค่าใช้จ่ายในแผนการเรียนต่อปีการศึกษาสอดคล้องกับสภาพแผนการเรียนปัจจุบัน ส่วนค่าใช้จ่ายที่เหมาะสมสำหรับการชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาที่มีความเหมาะสมต่อภาคเรียนต่อคน ผู้ปกครองทั้ง 4 โรงเรียนเห็นตรงกันว่า ควรชำระจำนวนไม่เกิน 2,000 บาท ด้านการเรียนการสอนที่เหมาะสมที่ทันต่อการควรเป็นอย่างไร ต้องการครูแบบไหน ต้องการครูสอนอย่างไร สื่ออุปกรณ์การเรียน พบว่าผู้ปกครองทั้ง 4 โรงเรียนเห็นตรงกันว่า ต้องการครูที่สามารถถ่ายทอดความรู้ให้เด็กได้ มีจิตใจเมตตา ครูมีความเข้มงวดเรื่องระเบียบวินัย ครูที่เข้าใจความแตกต่างในธรรมชาตินักเรียน

1.3.2 ด้านผู้ปกครองมีความคาดหวังให้นักเรียนต้องการประสบความสำเร็จในหลักสูตรนี้และต่อยอดไปศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยมากขึ้นเพียงใด ผู้ปกครองทั้ง 4 โรงเรียนเห็นตรงกันว่า ผู้ปกครองคาดหวังให้นักเรียนเข้าเรียนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คาดหวังให้นักเรียนเป็นครูพลศึกษา หากบุตรหลานของท่านเรียนในแผนการเรียนนี้ต้องการให้นักเรียนเป็นอย่างไร หากหลักสูตรจะต้องปรับปรุงจะต้องมีการปรับปรุงอย่างไรตามความต้องการของผู้ปกครอง พบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องการให้นักเรียนสำเร็จการศึกษาตามแผนการเรียนที่โรงเรียนกำหนด หลักสูตรทางโรงเรียนจัดให้เรียนเหมาะสมดีและผู้ปกครองต้องการให้แผนการเรียนเสริมและเพิ่มเติมในรายวิชาภาษาอังกฤษที่นำมาใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน วิชาการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย ดังนั้นจึงพบว่าการได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองมีส่วนสำคัญกับการศึกษาของนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง นอกจากจะต้องรับฟังผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องแล้วต้องนำมาเป็นแนวทางในการส่งเสริมเพิ่มเติมให้กับนักเรียนได้อีกด้วย

2. ผลการสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผู้วิจัยนำเสนอเป็น 4 ส่วนดังนี้

2.1 สังเคราะห์ความต้องการจำเป็นของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากผลการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างและพัฒนาแนวทางการพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประเด็นจากการสัมภาษณ์เก็บข้อมูลกับผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ศึกษาพิเศษ ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 และเขต 2 มีดังนี้

2.1.1 ด้านโครงสร้างของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายควรมีหลักการที่ดีเป็นอย่างไร ผู้บริหารทั้ง 6 ท่าน ให้ความเห็นตรงกันว่าหลักสูตรที่จะพัฒนาขึ้นจะอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หลักสูตรจะต้องสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โครงสร้างแผนการเรียนรู้พลศึกษาประกอบด้วย ชื่อวิชา ระดับชั้น เวลาเรียน มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดระหว่างทางตัวชี้วัดปลายทาง สารการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล บันทึกหลังสอน การจัดรายวิชาควรมีทั้งทฤษฎีและปฏิบัติที่เชื่อมโยงกัน ทั้งนี้หลักสูตรต้องมุ่งพัฒนานักเรียนสุขภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และอารมณ์ และต้องออกแบบให้เหมาะกับนักเรียนทุกระดับความสามารถ

2.1.2 ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ที่ดีควรมีการกำหนดวัตถุประสงค์อย่างไรจึงเหมาะสม ผู้บริหารทั้ง 6 ท่าน ให้ความเห็นตรงกันว่า การกำหนดวัตถุประสงค์ที่ดี มีดังนี้ 1) เพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎีที่เกี่ยวกับพลศึกษาและกีฬา 2) ส่งเสริมสนับสนุนความสามารถด้านกีฬาและความเป็นเลิศเฉพาะด้านของกีฬาแต่ละประเภทเพื่อต่อยอดไปสู่อาชีพได้ในอนาคต 3) เพื่อเปิดโอกาสให้กับนักเรียนในการแสดงผลงานหรือมีการประกวด การแข่งขัน รวมไปถึงการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ภายในโรงเรียน ระหว่างโรงเรียน 4) เพื่อให้ให้นักเรียนได้มีโอกาสศึกษาแหล่งเรียนรู้สร้างแรงบันดาลใจในกีฬาประเภทต่างๆ ให้กับนักเรียน รวมไปถึงได้เห็นความก้าวหน้าในวิชาชีพหรือกีฬาประเภทนั้นๆ 5) ด้านความรู้ คือ นักเรียนมีความเข้าใจเรื่องการออกกำลังกาย สุขภาพและกีฬาต่าง ๆ 6) ด้านทักษะ การพัฒนาความสามารถทางกายภาพและทักษะกีฬา 7) ด้านคุณลักษณะการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม การทำงานเป็นทีม และวินัย ดังนั้นจึงพบว่าจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารได้แนวทางในการกำหนดวัตถุประสงค์ของแผนการเรียนรู้เพื่อให้มาซึ่งการกำหนดคุณลักษณะของ

ผู้เรียนให้มีมาตรฐานและเป็นไปในทิศทางเดียวกันของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.1.3 ด้านโครงสร้างของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่จะเป็นมาตรฐานและเป็นไปในทิศทางเดียวกันควรกำหนดอย่างไร ผู้บริหารทั้ง 6 ท่าน ให้ความเห็นตรงกันว่า โครงสร้างแผนการเรียนรู้ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ต้องยึดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งจะมี 3 ส่วนหลักๆ คือ ส่วนที่ 1 รายวิชาพื้นฐาน ส่วนที่ 2 รายวิชาเพิ่มเติม ส่วนที่ 3 ชุมนุม ชมรมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ จิตอาสา ดังนั้น แผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา โครงสร้างแผนการเรียนรู้จะต้องมีการเรียนภาคทฤษฎีน้อยกว่าภาคปฏิบัติ โดยการกำหนดโครงสร้างของแผนการเรียนรู้ประกอบด้วย 1) กำหนดเนื้อหาที่เหมาะสมและเป็นมาตรฐานในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง 2) พัฒนาขั้นตอนการสอนและการประเมินผลเพื่อให้เป็นไปในทิศทางและมาตรฐานเดียวกัน 3) สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายและถูกต้อง 4) กระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจและความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ทางพลศึกษาและกีฬา ภาคทฤษฎีครอบคลุมการเรียนรู้สุขศึกษา การจัดการกีฬา และการพัฒนาสมรรถภาพ ภาคปฏิบัติ ควรได้รับการฝึกฝนทักษะกีฬาหลากหลายชนิด และกิจกรรมพิเศษ เช่น การจัดการแข่งขันกีฬา การเป็นผู้ตัดสินกีฬา หรือการฝึกโค้ชเบื้องต้น ดังนั้นจึงพบว่า น่าจะไม่เต็ม

2.1.4 ด้านระยะเวลาของของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่เหมาะสมควรเป็นอย่างไรและควรจัดโครงสร้างของแผนการเรียนรู้ให้เหมาะสมตลอดหลักสูตรและในแต่ละภาคเรียนอย่างไร ผู้บริหารทั้ง 6 ท่าน ให้ความเห็นตรงกันว่า ระยะเวลาของของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬาควรเป็นไปตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในแต่ละภาคเรียนควรมีการวางแผนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการพัฒนาทางด้านทักษะและความรู้ของนักเรียนในแต่ละระดับ การจัดสรรเวลาให้กับวิชาพลศึกษาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 2 - 4 ชั่วโมง หรือจำนวน 2 หน่วยกิต ในแต่ละภาคเรียน หรือมากกว่านั้น ควรให้นักเรียนได้เรียนภาคปฏิบัติหรือ โดยในแต่ละปีให้แบ่งเป็น 4 ภาคการเรียน เช่น ภาคเรียนที่ 1 การสร้างพื้นฐานทางสุขภาพและกายภาพ ภาคเรียนที่ 2 - 3 การพัฒนาทักษะกีฬาเฉพาะทาง ภาคเรียนที่ 4 การประยุกต์และประเมินผล ดังนั้นจึงพบว่า

2.1.5 ด้านการวัดและประเมินผลของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ควรกำหนดการวัดและประเมินผล ผู้บริหารให้ความเห็นตรงกัน การวัดและประเมินผล 1) วัดได้จาก K P A และการปฏิบัติทักษะทางพลศึกษา 2) การวัดและประเมินผลยึดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน วัดผลสัมฤทธิ์ ทักษะ กระบวนการ

ค่านิยมอันพึงประสงค์ สมรรถนะที่สำคัญของนักเรียน ตัวชี้วัดสุดท้ายของการวัดผลประเมินผลในแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬาตัวชี้วัดคือ วัดที่ผลงานของนักเรียนเช่น ชนะในแมตช์การแข่งขัน การได้รางวัล เป็นต้น ดังนั้นจึงพบว่า

2.1.6 ด้านคุณสมบัติการรับเข้านักเรียนในแผนการเรียนรู้ ผู้บริหารทั้ง 6 ท่านให้ความเห็นตรงกันคุณสมบัติของผู้เข้าเรียน 1) ต้องสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2) กำหนดคุณสมบัติทั่วไปและคุณสมบัติเฉพาะ เช่น มีการวัดและประเมินความถนัดของนักเรียน ประเมินทักษะกีฬาของนักเรียน เช่นการประเมินทักษะฟุตบอล ทักษะว่ายน้ำ ทักษะวอลเลย์บอล 3) มีผลการเรียน 2.00 ขึ้นไป 4) การกำหนดความสูงของนักเรียนแผนการเรียนนี้นักเรียนต้องส่วนสูงไม่น้อยกว่า 160 เซนติเมตร 5) นักเรียนมีความเชื่อในการออกกำลังกาย

2.1.7 ด้านการจัดบุคลากร การเตรียมบุคลากรเพื่อรองรับแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้บริหารทั้ง 6 โรงเรียน ให้ความเห็นตรงกันว่า การที่จะพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ต้องมีการพัฒนาบุคลากรดังนี้ 1) จัดหาบุคคลที่มีความเป็นเลิศทางด้านกีฬาเข้ามาถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียน 2) ครูมีความรู้ความเข้าใจในด้านพลศึกษาหรือมีความถนัดกีฬาเฉพาะด้าน มีทักษะการสอน ทักษะทางกาย บุคลิกภาพ ความรักในกีฬา 3) บุคลากรควรมีคุณสมบัติที่เหมาะสม เช่นมีวุฒิการศึกษาด้านพลศึกษา 4) มีการจัดอบรมครูผู้สอนมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น การโค้ชกีฬา หรือการปฐมพยาบาล เป็นต้น

2.1.8 ข้อเสนอแนะ ผู้บริหารทั้ง 6 ท่านได้ให้ข้อเสนอแนะว่า การพัฒนาแผนการเรียนรู้ต้องให้ยึดนักเรียนเป็นสำคัญ วิเคราะห์โรงเรียนมีการกำหนดเป้าหมายของแผนการเรียนรู้ให้ชัดเจน วิเคราะห์การศึกษาต่อ ศึกษาข้อมูลย้อนหลังจากงานแนะแนวนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาแล้วไปศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยคณะอะไรเพื่อเป็นสถิติและสอบถามนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หากนักเรียนต้องการเรียนแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา นักเรียนต้องการเรียนวิชาอะไร และสัมภาษณ์ครู ผู้ปกครองด้วย หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งโรงเรียน เพื่อให้ตอบโจทย์ว่ามีการวิเคราะห์ผู้เรียน ความต้องการของผู้ปกครอง จะได้มีข้อมูลที่น่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น ดังนั้นจึงพบว่า

2.2 สังเคราะห์ความต้องการจำเป็นของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากผลการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างและพัฒนาแนวทางการพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประเด็นจากการสัมภาษณ์เก็บข้อมูลกับผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการโรงเรียนที่ไม่มีแผนการเรียนรู้ ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 และเขต 2 มีดังนี้

2.2.1 ด้านโครงสร้างของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬาควรมีหลักการที่ดีเป็นอย่างไร พบว่าท่านผู้บริหารทั้ง 6 โรงเรียนให้ความเห็นว่า ก่อนที่จะพัฒนาแผนการเรียนรู้ต้องเริ่ม SWOT Analysis กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคือ ครู นักเรียนและผู้ปกครอง ควรมีการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการหรือทิศทางที่นักเรียนต้องการจะเรียน เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียน และต้องศึกษาลักษณะแนวโน้มของทักษะอาชีพในอนาคต เมื่อเริ่มมีการพัฒนาแผนการเรียนรู้แล้ว ควรมีผู้เชี่ยวชาญ ผู้ชำนาญการจากภายนอกเข้ามาวางแผนโครงสร้างหลักสูตรรวมถึงครูในกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา ควรช่วยกันร่วมวางแผนรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและผู้อำนวยการให้ความเห็นชอบ และประชุมปรึกษาหารือและร่างโครงสร้างแผนการเรียนรู้ขึ้นเพื่อเป็นโครงร่างหลักสูตร และให้ศึกษานิเทศก์หรือผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พิจารณาความถูกต้องและเหมาะสมของหลักสูตร หรือเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย พิจารณาสู่หลักสูตรแผนการเรียนนี้ ว่ามีความสอดคล้องเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของเราหรือไม่ถึงจะนำร่องทดลองใช้แผนการเรียนรู้

2.2.2 ด้านวัตถุประสงค์ของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬาที่ดีควรมีการกำหนดวัตถุประสงค์อย่างไรจึงเหมาะสม พบว่าท่านผู้บริหารทั้ง 6 โรงเรียนให้ความเห็นว่า 1) ต้องมีการพัฒนาทักษะทางกายภาพให้ผู้เรียนมีทักษะในการเล่นกีฬา 2) มีการส่งเสริมสุขภาพและการออกกำลังกาย 3) มีการพัฒนาความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และการกีฬา 4) มีการพัฒนาทักษะการสอนและการจัดการกีฬาให้ผู้เรียนสามารถออกแบบกิจกรรมทางการกีฬาได้ มีทักษะทางสังคมและการทำงานร่วมกัน ให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีม มีการสื่อสาร การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น และปรับตัวตามเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ 5) การพัฒนาผู้เรียนได้ตรงกับความถนัดและความต้องการและสามารถต่อยอดสู่อาชีพในอนาคตได้ 6) การจบหลักสูตรสามารถส่งผลให้ผู้เรียนเข้าศึกษาต่อในคณะหรือมหาวิทยาลัยตนเองมีความต้องการได้ 7) สามารถนำความรู้และทักษะที่ได้เรียนนำไปต่อยอดสู่อาชีพในอนาคตได้ 8) เพื่อให้ให้นักเรียนมีสุขภาพพลานามัยที่ดีและมีทักษะเฉพาะด้าน 9) ต้องรู้หลักการวิธีการหรือวิธีการจัดการแข่งขันกีฬา เป็นกรรมการตัดสิน

2.2.3 ด้านโครงสร้างของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่จะเป็นมาตรฐานและเป็นไปในทิศทางเดียวกันควรกำหนดอย่างไร พบว่าท่านผู้บริหารทั้ง 6 โรงเรียนให้ความเห็นว่า ศึกษาสภาพปัจจุบันถ้า หากเป็นรายวิชาเพิ่มเติมควรเป็นไปตามบริบทความถนัดความต้องการ ด้วยวิธีการ SWOT analysis ทิศทางของโรงเรียนและความต้องการภาพรวม เมื่อได้แล้วทั้งสามส่วน ครู นักเรียน ผู้ปกครอง แล้วกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และอิงตามหลักสูตรวิชาพื้นฐานให้นักเรียนเรียนตามหน่วยกิตตามที่นักเรียนควรจะได้

เรียนตามหลักสูตรแกนกลาง รายวิชาและคำอธิบายรายวิชาในแต่ละรายวิชาควรมีจุดมุ่งหมาย คือต้องสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ รายวิชา คำอธิบายรายวิชา รวมไปถึงโครงสร้างในหน่วยการเรียนรู้ โครงสร้างของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ควรเริ่มจากวิชาที่เป็นทฤษฎีและเป็นวิชา ภาคปฏิบัติ¹⁾ หลักสูตรพื้นฐานควรเป็นการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะกายภาพและความรู้ในด้านกีฬาต่างๆ 2) ให้โอกาสนักเรียนได้เลือกตามความสนใจ 3) วิชาด้านวิทยาศาสตร์ การกีฬาเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจการพัฒนาทักษะกีฬา การป้องกันการบาดเจ็บ 4) การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมด้านกีฬา ปฏักฝังทัศนคติที่ดี เคารพกฎกติกาผู้เล่นผู้แข่งขัน จัดการกับอารมณ์ในการ แข่งขัน 5) กิจกรรมภาคปฏิบัติและการฝึกซ้อมผู้เรียนควรมีโอกาสได้ฝึกฝน นำความรู้ไปใช้ในการ ฝึกซ้อมหรือการแข่งขันจริง 6) ประเมินผลการเรียนรู้ ประเมินด้านทักษะด้านทฤษฎี และจริยธรรม 7) มีการสนับสนุนจากชุมชนและผู้ปกครอง 8) มีการพัฒนาด้านเทคโนโลยีด้านการกีฬา

2.2.4 ด้านระยะเวลาของของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย ที่เหมาะสมควรเป็นอย่างไรและควรจัดโครงสร้างของแผนการเรียนรู้ให้ เหมาะสมตลอดหลักสูตรและในแต่ละภาคเรียนอย่างไร พบว่าท่านผู้บริหารทั้ง 6 โรงเรียนให้ ความเห็นว่า ระยะเวลาควรเป็นไปตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 3 ปี เป็นหลักสูตร เพื่อที่จะได้รับวุฒิการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านหน่วยกิตมีความยืดหยุ่นโรงเรียน สามารถออกแบบได้ 40 หน่วยกิตต่อปี ตามความเหมาะสมและไม่ต่ำกว่าเกณฑ์การจบการศึกษา ตามขั้นพื้นฐาน การปรับและจัดโครงสร้างหลักสูตร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ควรจัดรายวิชาเพิ่มเติม ทักษะพื้นฐานเบื้องต้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 รายวิชาเพิ่มเติมเป็นความเข้มข้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นการเตรียมความพร้อมรายวิชาเพื่อที่สามารถเอาไปใช้ได้ต่อยอดเป็นเกี่ยวกับอาชีพเพิ่มมากขึ้นมัธยมศึกษาปีที่ตอนปลาย 3ปี รวมรายวิชาพื้นฐานและรายวิชาเพิ่มเติมไม่น้อยกว่า 81 หน่วย กิต การกำหนดหน่วยกิตในแต่ละภาคเรียน สามารถกำหนดได้ดังนี้ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เทอม1 (6 หน่วยกิต) เทอม 2 (6 หน่วยกิต) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เทอม 1 (8 หน่วยกิต) เทอม 2 (8 หน่วย กิต) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต้องเป็นทฤษฎีเตรียมความพร้อมในการศึกษาต่อ

2.2.5 ด้านการวัดและประเมินผลของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ใน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่าท่านผู้บริหารทั้ง 6 โรงเรียนให้ความเห็นว่าการวัดและการ ประเมินผลเป็นไปตามสภาพจริง ควรครอบคลุมทักษะทางด้านสมรรถภาพ ความรู้ ทฤษฎี และ คุณธรรมในการกีฬา คุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยใช้เครื่องมือที่หลากหลาย เช่น การทดสอบ ทักษะ การสอบทฤษฎี การสังเกตพฤติกรรม และการประเมินพัฒนาทักษะอย่างต่อเนื่อง มี rubric สกอร์ที่ชัดเจนในการวัดและประเมินผลนักเรียน

2.2.6 ด้านคุณสมบัติการรับเข้านักเรียนในแผนการเรียน พบว่าท่านผู้บริหารทั้ง 6 ท่านให้ความเห็นว่าการกำหนดคุณสมบัติของนักเรียนที่เข้ามาเรียนในแผนการเรียน พลศึกษาและกีฬามีคุณสมบัติดังนี้ 1) เป็นผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 2) เพศชายมีส่วนสูง 160 เซนติเมตรขึ้นไปหรือเพศหญิงมีส่วนสูง 160 เซนติเมตรขึ้นไป (นักเรียนที่มีส่วนสูง 175 เซนติเมตร ขึ้นไปจะได้รับพิจารณาเป็นกรณีพิเศษ) 3) ผู้สมัครต้องมีดัชนีมวลกายเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 4) มีความประพฤติดี เรียบร้อย 5) มีสุขภาพ บุคลิกภาพ สมรรถภาพทางกายและจิตที่ดี ไม่มีโรคประจำตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการศึกษาและการเล่นกีฬา 6) มีความถนัดและความสามารถพิเศษทางการกีฬา 7)ทดสอบร่างกายเบื้องต้น เพื่อประเมินความพร้อมทางกายภาพ 8) เกณฑ์เฉลี่ยในการรับเข้านักเรียนไม่ต่ำกว่า 2.5 9) ได้รับเกียรติบัตรระดับศิลปหัตถกรรมหรือระดับชาติจะพิจารณาเป็นพิเศษในด้านกีฬา 10) การทดสอบความรู้พื้นฐานด้านการออกกำลังกายและกีฬา

2.2.7 ด้านการจัดบุคลากร การเตรียมบุคลากรเพื่อรองรับแผนการเรียน พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่าท่านผู้บริหารทั้ง 6 ท่านให้ความเห็นว่าการเตรียมบุคลากรมีดังต่อไปนี้ 1) สำนวญความพร้อมและศักยภาพของบุคลากร ที่มีคุณสมบัติทางการศึกษา 2) สำนวญความพร้อมของอุปกรณ์การกีฬาและสถานที่ในการสอน 3) เปิดรายวิชาเลือกที่นักเรียนสนใจ 4) การพัฒนาบุคลากรด้วยการส่งเสริมการศึกษา หรือ จัดอบรมที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาที่เปิดในกรณีที่คุณครูไม่มีความถนัด 5) การทำ MOU กับสถาบันการศึกษาต่างๆ ทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หรือขยายความร่วมมือเมื่อมีการเปิดแผนการเรียนและขยายความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยที่มีความต้องการที่มีศักยภาพด้านนี้ 6) การจัดบุคลากรโดยการฝึกอบรมเชิงวิชาการ อบรมด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา อบรมด้านการจัดกิจกรรมกีฬา นอกจากนี้ต้องจัดสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสม สร้างแรงจูงใจและการประเมินผลการทำงาน โดยทุกภาคส่วนทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปตามเป้าหมายและมีคุณภาพสูงสุด

2.2.8 ข้อเสนอแนะ พบว่าท่านผู้บริหารทั้ง 6 โรงเรียนให้ความเห็นว่าการต้องมีการสำรวจบริบทของโรงเรียนและความต้องการของสังคม และจัดอัตรากำลังของบุคลากรควรเป็นครูและบุคลากรที่มีคุณสมบัติสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีและมีการสอนทักษะเหล่านี้ให้นักเรียนได้ นอกจากนั้นแล้วผู้บริหารท่านอื่นยังให้ข้อเสนอแนะว่า 1) ส่งเสริมการเรียนแบบบูรณาการ 2) ส่งเสริมให้มีการคิดต่อเนื่อง 3) ส่งเสริมความร่วมมือกับชุมชน 4) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการช่วยฝึกซ้อมและประเมินผล 5) พัฒนาทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต

2.3 สังเคราะห์ความต้องการจำเป็นของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากผลการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างและพัฒนาแนวทางการพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประเด็นจากการสัมภาษณ์เก็บข้อมูลกับอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรระดับปริญญาตรี ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย มีดังนี้

2.3.1 ด้านหลักสูตรพลศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยมีหลักการของหลักสูตรอย่างไร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรระดับปริญญาตรี ทั้ง 6 ท่านให้ความเห็นว่าหลักสูตรในระดับมหาวิทยาลัยเป็นหลักสูตรที่สร้างครูเพื่อไปสอนสุขศึกษาและพลศึกษาในโรงเรียนเป็นหลัก เป้าหมายคือผลิตครูในโรงเรียน โดยมหาวิทยาลัยมีหลักการของหลักสูตร คือ รายวิชาบังคับของหลักสูตรจะสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักสูตรประกอบด้วย 1) บัณฑิต 2) โรงเรียนมีคาดหวังอย่างไร ต้องการครูพลศึกษาที่มีคุณสมบัติอย่างไร 3) ผู้บริหารโรงเรียน ครู ผู้ปกครอง ผู้ประกอบการต่างๆ ด้วยวิธีการสัมภาษณ์แล้วนำข้อมูลมาสังเคราะห์ 4) สัมภาษณ์ศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบัน และสัมภาษณ์นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายว่ามีความต้องการเรียนพลศึกษา ต้องการเรียนวิชาใดบ้าง ซึ่งจะนำมารวบรวมเป็นวิชาที่เกิดขึ้นและเขียนในหลักสูตร 5) ศึกษาหลักสูตรแกนกลาง เพราะสุดท้ายครูต้องสอนในโรงเรียนดังนั้นหลักสูตรที่เกิดขึ้นจะต้องมีความสัมพันธ์กับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนั้นจึงพบว่าก่อนที่จะสร้างและพัฒนาหลักสูตรจะต้องมีการสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่มีคุณภาพ ทั้งนี้สิ่งสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรไม่ว่าจะเป็นหลักสูตรระดับมหาวิทยาลัยหรือหลักสูตรระดับสถานศึกษาต้องยึดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นสำคัญ

2.3.2 แผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ควรมีหลักการของหลักสูตรอย่างไร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรระดับปริญญาตรี ทั้ง 6 ท่านให้ความเห็นว่า หลักการของแผนการเรียนจะการพัฒนาคู่กับหลักสูตรระดับมหาวิทยาลัย รายวิชาบังคับต้องสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักสูตรประกอบด้วย 1) ผู้ใช้หลักสูตรหรือบัณฑิต โรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียน ครู รวมไปถึงผู้ปกครองและผู้ประกอบการ 2) สัมภาษณ์ตัวศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบัน และไปสัมภาษณ์นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย รวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ จึงกลายเป็นวิชาและนำมาวางในหลักสูตร นอกจากนั้นแล้วอาจารย์ท่านอื่นยังให้ความเห็นว่า หลักสูตรความเป็นเลิศทางการกีฬา ซึ่งการทำแผนการเรียนต้องอิงผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน หรือหลักสูตรแกนกลาง และผลลัพธ์การเรียนรู้ก็จะเน้นเรื่องความรู้ เจตคติ ทักษะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เราอาจจะมีสมรรถภาพ

ทางกายซึ่งถ้าเป็นหลักสูตรความเป็นเลิศทางด้านกีฬาอาจจะต้องเน้นไปที่ทักษะปฏิบัติกับเรื่องของสมรรถภาพทางกาย

2.3.3 นักเรียนที่ต้องการเข้าไปเรียนในหลักสูตรพลศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยต้องมีคุณสมบัติอย่างไร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรระดับปริญญาตรี ทั้ง 6 ท่านเสียงส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า 1) มีความเป็นเลิศทางด้านกีฬา 2) สอบวัดแววครู 3) คะแนนทดสอบสมรรถภาพทางกาย อาจารย์ท่านอื่น ให้ความเห็นว่าคุณสมบัติของนักเรียนมีดังนี้ 1) นักเรียนต้องมีมายเซ็ทที่ดีจะสามารถเสริมสร้างสุขภาพร่างกายแข็งแรงได้ 2) มีทักษะพื้นฐานการเคลื่อนไหวการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา 3) มีการทดสอบสมรรถภาพทางกายก่อนการเข้าเรียน 4) สามารถเล่นกีฬาได้หลากหลายประเภท 5) มีความรู้ด้านการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเบื้องต้น ความรู้เนื้อหาทางกายวิภาคศาสตร์ สรีรวิทยา 6) มีความสูงมากกว่า 165 เซนติเมตร

2.3.4 ด้านวัตถุประสงค์ที่ดีของหลักสูตรต่อเนื่องแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬากับหลักสูตรมหาวิทยาลัย ควรมีวัตถุประสงค์อะไร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรระดับปริญญาตรี ทั้ง 6 ท่านให้ความเห็นตรงกันดังนี้ 1) เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และสามารถต่อยอดไปศึกษาต่อได้ในระดับมหาวิทยาลัยได้ 2) มีทักษะทางด้านกีฬาเพื่อต่อยอดสู่กีฬาที่เป็นอาชีพได้ 3) ให้รู้จักการออกกำลังกายที่ถูกต้องและสามารถถ่ายทอดให้กับคนที่สนใจได้ 4) ต้องมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่จะสามารถมาเป็นครูพลศึกษาได้ 5) มีความรู้พื้นฐานการออกกำลังกายเบื้องต้นการวางแผนในการดูแลสุขภาพของตนเองได้

2.3.5 ด้านโครงสร้างของหลักสูตรแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬาที่จะสอดคล้องกับโครงสร้างหลักสูตรพลศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยเป็นอย่างไร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรระดับปริญญาตรี ทั้ง 6 ท่านให้ความเห็นตรงกันว่า หลักการปฏิบัติที่ถูกต้องเบื้องต้นคือเป็นลักษณะวิชาที่เป็นพื้นฐาน โครงสร้างของวิทยาศาสตร์การกีฬา ใช้หลักการทางวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อต่อยอดตัวเองด้านกีฬาและทางพลศึกษา จากนั้นพิจารณาเกี่ยวกับและโครงสร้างทั้งสองมาทำเป็นรายวิชาของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ทั้งนี้ยังมีอาจารย์บางท่านได้ให้ความเห็นว่า โดยทั่วไปของหลักสูตรในระดับอุดมศึกษาเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้โดยเน้น 4 ประการคือ 1) ด้านความรู้ 2) ด้านทักษะ 3) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ 4) จริยธรรม

2.3.6 ด้านแนวทางในการจัดเวลาเรียนให้เพื่อการได้มาซึ่งองค์ความรู้ที่สมบูรณ์ของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬาและสอดคล้องกับหลักสูตรพลศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยควรจัดเวลาเรียนอย่างไร ควรมีทั้งหมดกี่หน่วยกิต อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า แนวทางในการจัดเวลาเรียนให้เพื่อการได้มาซึ่งองค์ความรู้แบ่งทั้งหมด 3 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 ด้านความรู้ส่วนที่ 2 การปฏิบัติ ส่วนที่ 3 ศึกษานอก

ห้องเรียน เช่น รายวิชาปัญหาพิเศษ หรือ วิจัยในชั้นเรียน การทำแลบ การเขียนโครงการเบื้องต้น ให้นักเรียนเข้าใจกระบวนการหรือทำชิ้นงานที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษาและกีฬา ให้เป็นชิ้นงานสุดท้ายเป็นองค์ความรู้รวมหรือนวัตกรรม นวัตกรรมให้เป็นองค์ความรู้ก่อนสำเร็จการศึกษา มัธยมศึกษาปีที่ 6 มีอาจารย์บางท่านให้ความเห็นว่าแนวทางในการจัดเวลาเรียนให้เพื่อการได้มาซึ่งองค์ความรู้ที่สมบูรณ์ เรียนพลศึกษาอย่างน้อย 3 ครั้งต่อสัปดาห์ 1.5 หน่วยกิต มีกีฬาที่หลากหลาย การจัดเวลาเรียนทฤษฎีควรเรียนภาคเช้าและทักษะเรียนในตอนบ่าย

2.3.7 แนวทางในการวัดและประเมินผลของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ควรมีแนวทางในการวัดและประเมินผลอย่างไร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า แนวทางในการวัดผลก็ควรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่วางไว้ และวัดความรู้ วัดทักษะ และคุณลักษณะอันพึง วัดด้านจิตวิทยา วัดแววครู และใช้การทดสอบสมรรถภาพทางกาย การประเมินที่มีความหลากหลาย เช่น ประเมินจากชิ้นงาน ประเมินจากโครงการ ประเมินจากการทำกิจกรรม การทำใบงาน ให้ความหลากหลายควบคู่ไปกับการเรียนการสอนด้วย

2.3.8 เกณฑ์การจบหลักสูตรแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ควรมีเกณฑ์การจบหลักสูตรอย่างไร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า เป็นไปตามประกาศของแต่ละโรงเรียน ทั้งนี้เด็กสามารถประยุกต์ใช้องค์ความรู้ เพื่อนำไปฝึกกีฬาได้ หรือมีตัวชี้วัดเพิ่มเติมจากผลลัพธ์การเรียนรู้ ด้านภาวะผู้นำผู้ตาม มีความรับผิดชอบ มีการทำงานเป็นทีม และแผนการเรียนต้องมีผลลัพธ์การเรียนรู้ได้ครอบคลุม 4 มิติ 1)ความรู้ 2) ทักษะ 3)คุณลักษณะเฉพาะตัว 4)จริยธรรม นอกจากนี้อาจารย์ท่านอ่านยังกล่าวเพิ่มเติมว่า เกณฑ์การจบหลักสูตรแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ต้องกำหนดจำนวนหน่วยกิตรายวิชาพื้นฐานที่หน่วยกิต รายวิชาเพิ่มเติมที่หน่วยกิต และทั้งนี้ต้องเชื่อมโยงกับหลักสูตรแกนกลาง

2.4 สังเคราะห์ความต้องการจำเป็นของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากผลการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างและพัฒนาแนวทางการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประเด็นจากการสัมภาษณ์เก็บข้อมูลกับผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา มีดังนี้

2.4.1 ด้านหลักสูตรพลศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยมีหลักการของหลักสูตรอย่างไรผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา 5 ท่านส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า เป็นหลักสูตรที่มุ่งผลิตบัณฑิตนำไปสู่การศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ผลิตครูในโรงเรียน การพัฒนาหลักสูตรมีฐานมาจากเกณฑ์ที่ต้องพิจารณาจากคุรุสภาคือใบประกอบวิชาชีพ และเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของ

อุดมศึกษาที่ต้องใช้เป็นฐานในการออกแบบหลักสูตร ในรายวิชานั้นไปครอบคลุมสิ่งที่จะนำไปใช้ในการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษา โดยมีวิชาที่เป็นทฤษฎีและวิชาที่เป็นปฏิบัติ วิชาที่เกี่ยวกับเรื่องของนันทนาการ ในเชิงของมหาวิทยาลัยเน้นไปเรื่องของพื้นฐานการเคลื่อนที่ พื้นฐานการเคลื่อนไหวทางพลศึกษาและกีฬา กีฬาที่เป็นพื้นฐานที่ครอบคลุมกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนั้นพบว่าเพื่อให้เกิดความหลากหลายของหลักสูตรต้องกำหนดแผนการเรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรระดับมหาวิทยาลัย

2.4.2 ด้านหลักแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬาที่จะจัดในระดับมัธยมศึกษาควรมีหลักการของหลักสูตรอย่างไร ผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา 5 ท่านส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า การพัฒนาแผนการเรียนควรยึดบริบทของสถานศึกษา ต้องสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในส่วนของเนื้อหาวิชาหลักของครูพลศึกษา แบ่งอยู่ 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นเนื้อหาวิชาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาหรือสาระวิชาที่ผู้สอนต้องการถ่ายทอดให้ผู้เรียน เช่น รายวิชาสรีรวิทยา กายวิภาคศาสตร์ สมรรถภาพทางกาย ส่วนที่ 2 คือความเป็นครู ควรเน้นเรื่องของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีสุขภาพที่ดีทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมโดยใช้กิจกรรมทางกายเป็นสื่อในการออกกำลังกาย โดยใช้หลักการเคลื่อนไหวใช้กิจกรรมทางกายใช้อุปกรณ์เข้ามาซึ่งไม่ใช่เป็นการสอนกีฬา ดังนั้นพบว่าในการเรียนในแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬาไม่ใช่เพียงแค่มีกิจกรรมทางด้านกีฬาเพียงอย่างเดียวเท่านั้น การเรียนพลศึกษาเป็นการใช้กิจกรรมทางกายมาเป็นสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา

2.4.3 ด้านวัตถุประสงค์ที่ดีของหลักสูตรต่อเนื่องแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬากับหลักสูตรมหาวิทยาลัยควรมีวัตถุประสงค์อย่างไร ผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา 5 ท่านส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า 1) ผลิदनักเรียนที่มีความรู้ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาพลศึกษาเพื่อที่จะสามารถไปศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาในสาขาวิชาพลศึกษาได้ 2) การปรับเปลี่ยนหรือเป็นการปรับปรุงทางด้านพฤติกรรมของผู้เรียนให้มั่นมีสุขภาพที่ดีให้ครบทุกด้านทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา 3) สามารถวัดพฤติกรรมหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมใน 5 ด้านของผู้เรียน 4) นักเรียนมีความรู้ด้านพุทธิศึกษา จริยศึกษา เจตคติ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ คุณธรรม จริยธรรม

2.4.4 ด้านโครงสร้างของหลักสูตรแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬาที่จะสอดคล้องกับโครงสร้างหลักสูตรพลศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยเป็นอย่างไร ผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา 5 ท่านส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า โครงสร้างของแผนการเรียนพิจารณาจากจำนวนหน่วยกิต

รายวิชาที่ต้องเรียนให้ครอบคลุมหลักสูตรที่ทางโรงเรียนกำหนดไว้ วิชาที่เป็นทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ และเป็นวิชาที่เป็นพื้นฐานของการเรียนในทางพลศึกษา วิชาพื้นฐานการเคลื่อนที่เคลื่อนไหว เช่น กายวิภาคศาสตร์ หลักการและปรัชญาทางพลศึกษา วิชาการพัฒนาสมรรถภาพทางกาย รวมไปถึง กีฬาสากล กีฬาประเภททีม ประเภทเดี่ยว และกีฬาไทย

2.4.5 แนวทางในการจัดเวลาเรียนให้เพื่อการได้มาซึ่งองค์ความรู้ที่ สมบูรณ์ของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬาและสอดคล้องกับหลักสูตรพลศึกษาในระดับ มหาวิทยาลัยควรจัดเวลาเรียนอย่างไร ควรมีทั้งหมดกี่หน่วยกิต ผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา 5 ท่าน ส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า แนวทางในการจัดเวลาเรียนให้เพื่อการได้มาซึ่งองค์ความรู้พิจารณา หลักสูตรของแต่ละโรงเรียนมีความแตกต่างกันอย่างไรด้านการกำหนดจำนวนหน่วยกิต เพราะฉะนั้นเราสามารถที่จะปรับปรุงจำนวนหน่วยกิตให้สอดคล้องกับจำนวนหน่วยกิตของ โรงเรียนได้หรือหน่วยกิตบางวิชาก็สามารถนำมาบูรณาการร่วมกันได้

2.4.6 ด้านครูที่สอนในแผนการพลศึกษาและกีฬาควรมีคุณสมบัติ อย่างไร จำนวนบุคลากรที่อยู่ในหลักสูตรแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬาควรมีกี่คน ผู้เชี่ยวชาญ ด้านพลศึกษา 5 ท่านส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า 1) คุณสมบัติสำเร็จการศึกษาครูพลศึกษา ศึกษาศาสตรบัณฑิต หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง เช่น วิทยาศาสตร์การกีฬา มีพื้นฐานในเรื่องของ คุณสมบัติสำเร็จการศึกษาตามสาขานั้นๆ 2.การถ่ายทอดความรู้ถูกต้องตามหลักการทางพล ศึกษา มีการใช้หลักจิตวิทยาในการจัดการเรียนรู้ 3.มีใจรักในวิชาชีพที่จะสอน

2.4.7 ด้านแนวทางในการวัดและประเมินผลของแผนการเรียนพลศึกษา และกีฬา ควรมีแนวทางในการวัดและประเมินผลอย่างไร ผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา 5 ท่านส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า 1) วัดตามสภาพจริงโดยใช้วิธีการที่หลากหลายที่หรือ วัดให้ครบทั้ง 5 ด้าน ของพลศึกษาครบ ด้านความรู้ ด้านทัศนคติ ด้านทักษะ ด้านสมรรถภาพทางกาย และด้าน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ หรือด้านสังคม 2) ควรมีแบบทดสอบกลาง เช่น แบบทดสอบคุณธรรม จริยธรรม 3) ควรมีการทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักเรียนว่าอยู่ในระดับใด และทดสอบ ทักษะพื้นฐานที่เป็นทักษะการทางกีฬา การใช้มือ การใช้เท้า การทุ่ม และการทดสอบความรู้ทั่วไป เป็นต้น เกณฑ์การจบหลักสูตรกำหนดเกณฑ์การจบระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยอิงตาม หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ผู้เรียนต้องได้หน่วยกิตตลอด หลักสูตรไม่น้อยกว่า 77 หน่วยกิต โดยเป็นรายวิชาพื้นฐาน 41 หน่วยกิต และรายวิชาเพิ่มเติมไม่ น้อยกว่า 36 หน่วยกิต

3. ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผู้วิจัยนำเสนอ 2 ส่วนดังนี้

3.1 โครงสร้างแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาความต้องการจำเป็น ซึ่งประกอบด้วย ข้อมูลดังนี้ 1) โครงร่างแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วย 1.1) หลักการของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา 1.2) โครงสร้างแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา 1.3) คำอธิบายรายวิชา 1.4) การวัดและการประเมินผล 1.5) เกณฑ์การจบแผนการเรียนรู้ 2) คู่มือการใช้แผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

3.2 ผลการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโดยผู้เชี่ยวชาญ 17 ท่าน พบว่า ผลการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า โครงสร้างแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากประเด็นการประเมินด้าน 5 ด้าน ประกอบด้วย ประเด็นการประเมินด้านที่ 1.หลักการของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา มีผลการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของข้อคำถาม โดยค่ามัธยฐานอยู่ที่ 4.00 - 5.00 และค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์ที่ 1.0 -1.00 ประเด็นการประเมินด้าน 2.โครงสร้างของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา มีผลการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของข้อคำถาม โดยค่ามัธยฐานอยู่ที่ 4.00 - 5.00 และค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์ที่ 1.0 -1.00 ประเด็นการประเมินด้านที่ 3.คำอธิบายรายวิชาของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา มีผลการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของข้อคำถาม โดยค่ามัธยฐานอยู่ที่ 4.00 - 5.00 และค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์ที่ 1.0 -1.00 ประเด็นการประเมินด้านที่ 4 การวัดและประเมินผลของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา มีผลการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของข้อคำถาม โดยค่ามัธยฐานอยู่ที่ 4.00 - 5.00 และค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์ที่ 1.0 -1.00 ประเด็นการประเมินด้านที่ 5 การจบของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของข้อคำถาม โดยค่ามัธยฐานอยู่ที่ 4.00 - 5.00 และค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์ที่ 1.0 -1.00 ดังนั้นจึงถือว่าโครงสร้างของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษา มีคุณภาพผ่านเกณฑ์การประเมินทุกประเด็นการประเมินด้าน 5 ด้าน

4.ผลการประเมินความเป็นไปได้ของการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนา แผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า ผลการประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องระดับผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้าและครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 และเขต 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์ที่กำหนด ด้วยการทดสอบค่าที แบบ One Sample t-test พบว่าแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความเป็นไปได้และมีความเป็นประโยชน์ มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการอภิปรายผลการวิจัยตามความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและประเมินความต้องการจำเป็นของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง 1)ครู ผู้รับผิดชอบหลักสูตรแผนการเรียนเทียบเคียงกับแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนละ 3 คน ทั้งในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 และ เขต 2 ทั้งหมด 4 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 2) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 5 6 โดยเลือกตัวแทนนักเรียนที่มีคุณสมบัติในการตอบคำถามที่ดีและสามารถให้ข้อมูลได้อย่างครบถ้วนในตอบประเด็นคำถามที่กำหนดไว้ ระดับชั้นละ 2 คน โดยจำแนกตามเพศเป็น เพศชาย 1 คน และเพศหญิง 1 คน ในแต่ละโรงเรียนจะมีนักเรียนชายและนักเรียนหญิง 6 คน รวมทั้งสิ้นนักเรียน 24 คน 3)ผู้ปกครองซึ่งเป็นผู้ปกครองของนักเรียน ตามข้อที่ 2 คือ ผู้ปกครอง 1 คน ต่อนักเรียน 1 คน รวมจำนวนผู้ปกครองทั้งสิ้น 24 คน พบว่า 1)หลักในการสร้างและพัฒนาหลักสูตรในโรงเรียน ก่อนเปิดแผนการเรียนควรสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียซึ่งประกอบไปด้วย ครู นักเรียน ผู้ปกครองสอดคล้องกับ (Tyler Ralph W, 1949) กล่าวว่า “หลักสูตรควรเริ่มจากความ ต้องการของผู้เรียนและสังคม” และแสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องกับหลักการพัฒนาหลักสูตรตามแนวทางของ (Taba Hilda, 1962) ที่เน้นกระบวนการจากฐานราก โดยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของผู้ใช้หลักสูตร การกำหนดวัตถุประสงค์ให้เหมาะสมกับแผนการเรียนควรให้มีความหลากหลายของรายวิชามีทั้งรายวิชาทางด้านพลศึกษาและสุขศึกษาให้ครอบคลุมทั้งทฤษฎีและ

ปฏิบัติหลักในการจัดเราจะเริ่มจัดในรายวิชาพื้นฐานและค่อยนำไปสู่วิชาที่ยากขึ้น ในแต่ละภาคเรียนมีหลักในการกำหนดโครงสร้างรายวิชาให้มีการเฉลี่ยให้วิชาทฤษฎีและวิชาปฏิบัติเท่าๆ กัน ไม่หนักปฏิบัติเกินไปหรือไม่หนักทฤษฎีเกินไป และควรมีการบูรณาการกับรายวิชาทั้งหลาย สอดคล้องกับ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า หลักการจัดลำดับความยากง่ายของรายวิชา จากพื้นฐานสู่ความซับซ้อน เป็นแนวทางที่มีประสิทธิผล ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างความเข้าใจอย่างต่อเนื่อง และส่งเสริมทักษะในระดับสูงขึ้นตามลำดับ ตัวอย่างเช่น การเรียนรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสุขภาพกาย และสุขภาพจิต ก่อนเข้าสู่การประยุกต์ใช้ในการออกกำลังกายหรือการวางแผนสุขภาพส่วนบุคคล แนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับ แนวคิดของการจัดหลักสูตรแบบ Spiral Curriculum ตามแนวทางของ (Bruner, 1960) กล่าวว่าเนื้อหาควรมีการนำเสนออย่างเป็นลำดับขั้น โดยมีการทบทวนและขยายความรู้ในระดับที่ลึกขึ้นเมื่อผู้เรียนมีความพร้อม นอกจากนี้ การกำหนดวัตถุประสงค์ที่ครอบคลุมทั้ง ด้านความรู้ (cognitive) ทักษะ (psychomotor) และเจตคติ (affective) ยังช่วยให้การเรียนรู้มีความสมดุล ครอบคลุมทั้งมิติทางวิชาการและการใช้ชีวิตจริง ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางของ (Bruner, 1960) ในการออกแบบวัตถุประสงค์การเรียนรู้ วิชาควรมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างทุก ๆ 3 ปี เพื่อให้ทันสมัยทันต่อบริบทโลกปรับปรุงหลักสูตรของโรงเรียนให้สอดคล้องกับอาชีพในอนาคต 2) ศึกษา สภาพ ปัญหา ความต้องการของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องระดับนักเรียนที่เรียนในหลักสูตรเทียบเคียง สิ่งที่คุณเรียนคาดหวังในแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ต้องการให้ครูนำนักเรียนออกไปเปิดประสบการณ์ศึกษาดูงานนอกสถานที่เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสศึกษาแหล่งเรียนรู้สร้างแรงบันดาลใจให้กับนักเรียนและคาดหวังต้องการที่จะประสบผลสำเร็จและต่อยอดเข้าไปศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยด้านพลศึกษาและกีฬา ในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง สอดคล้องกับ (Bruner, 1960) หลักการของการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) ของ (Kolb, 1984) กล่าวว่า การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์จริงจะกระตุ้นการคิด วิเคราะห์ และสะท้อนตนเองได้อย่างมีพลัง และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ (Lave และ Wenger, 1991) การเรียนรู้ในบริบทจริง (Situating Learning) ที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนในสภาพแวดล้อมจริงของวิชาชีพ

2. ผลการสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากกลุ่มผู้บริหารระดับผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 และเขต 2 ผู้บริหารระดับผู้อำนวยการโรงเรียนหรือรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ในโรงเรียนที่ไม่มีแผนการเรียนเทียบเคียง อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรระดับปริญญาตรี ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย ผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา ผู้วิจัยพบว่าได้แนวทางในการวางแผนการเรียนพลศึกษา

และกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งผู้วิจัยได้ยึดหลักในการสร้างและพัฒนาหลักสูตรตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2561 ดังนั้นผู้วิจัยได้พัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามหลักการพัฒนาหลักสูตรของ (Taba Hilda, 1962) โดยมีขั้นตอนในการพัฒนา ประกอบด้วย 1) หลักการของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา 2) โครงสร้างแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา 3) คำอธิบายรายวิชา 4) การวัดและการประเมินผล 5) เกณฑ์การจบแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา และสร้างแบบประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประเมิน 5 ด้าน คือ ด้านที่ 1) หลักการของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา 2) โครงสร้างของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา 3) คำอธิบายรายวิชาของแผนการเรียนรู้ พลศึกษาและกีฬา 4) การวัดและประเมินผลของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา 5) การจบของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา จากนั้นผู้วิจัยให้ผู้เชี่ยวชาญในการประเมินคุณภาพของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 17 คน ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการประยุกต์ตามวิธีการวิจัยแบบเดลฟายปรับปรุง (Modified Delphi Techniques) เพื่อประเมินความถูกต้องและเหมาะสม ผลการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (Okoli และ Pawlowski, 2004) กล่าวว่าการเลือกใช้ Modified Delphi Technique เป็นแนวทางที่เหมาะสม เนื่องจากเป็นวิธีการที่เปิดโอกาสให้ผู้เชี่ยวชาญได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในลักษณะรอบต่อรอบ โดยไม่เปิดเผยตัวตน ซึ่งช่วยลดอคติในการให้ความเห็นและเปิดทางสู่ฉันทามติอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระยะนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ เพื่อดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในขั้นต้นซึ่งการนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้มีคุณภาพมากขึ้น ในขั้นนี้ผู้วิจัยได้โครงสร้างแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากนั้นนำโครงสร้างแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายให้ผู้เชี่ยวชาญในการประเมินคุณภาพของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 17 คน ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการประยุกต์ตามวิธีการวิจัยแบบเดลฟายปรับปรุง (Modified Delphi Techniques) เพื่อประเมินความถูกต้องและเหมาะสม สอดคล้องกับ (อดิสร ศิริ, 2558) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การพัฒนาหลักสูตร Magnet ทางวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในเครือสารสาสน์ ได้ผ่านการตรวจสอบการพัฒนา

หลักสูตรโดยใช้เทคนิคกระบวนการวิจัยแบบเดลฟาย (Delphi technique) จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 คน สอดคล้องกับ (Skulmoski, Hartman, และ Krahn, 2007) กล่าวว่ากระบวนการ Modified Delphi Techniques นี้มีข้อดีคือสามารถระดมความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญหลากหลายสาขาโดยไม่มีอิทธิพลทางตรงจากผู้อื่น ช่วยให้ได้ข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือและเป็นกลางมากขึ้น ทั้งยังเป็นวิธีที่เหมาะสมในการ ประเมินโครงการที่มีลักษณะเชิงคุณภาพและต้องการฉันทามติในเชิงวิชาการ และผู้วิจัยได้แนวคิดที่เกี่ยวข้องมาสังเคราะห์ ทำให้ทราบถึงกลุ่มผู้ที่มีบทบาทและมีส่วนเกี่ยวข้อง พบว่าจากการสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายพบว่า โครงสร้างแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากประเด็นการประเมินด้าน 5 ด้าน และผลการประเมินทั้ง 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) หลักการของแผนการเรียน 2) โครงสร้างของแผนการเรียน 3) คำอธิบายรายวิชา 4) เกณฑ์การจบแผนการเรียน 5) การวัดและประเมินและสอดคล้องกับ (Ornstein และ Hunkins, 2017) กล่าวว่า เสนอว่าการวางโครงสร้างหลักสูตรควรพิจารณา 5 ปัจจัยหลักเช่นเดียวกัน คือ วัตถุประสงค์ เนื้อหา วิธีการสอน การประเมินผล และความเหมาะสมของเกณฑ์จบหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาได้ตามเป้าหมายและ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2019) ได้เสนอแนวทางการออกแบบหลักสูตรเชิงสมรรถนะในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยเน้นว่าควรมีการวัดผลที่เชื่อมโยงกับผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcomes) และมีความยืดหยุ่นให้สอดคล้องกับความถนัดของผู้เรียน ผลการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของข้อคำถาม โดยค่ามัธยฐานอยู่ที่ 4.00 - 5.00 และค่าพิสัยระหว่างควิลล์อยู่ที่ 1.0 -1.00 ดังนั้นจึงถือว่าโครงสร้างของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีคุณภาพผ่านเกณฑ์การประเมินทุกประเด็นการประเมินด้าน 5 ด้าน

4. ผลการประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ ของการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา การประเมินความเป็นไปได้ (Feasibility Study) และความเป็นประโยชน์ (Utility) ในการนำไปใช้ของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สอดคล้อง (D. L. Stufflebeam, Madaus, Kellaghan, และ NetLibrary, 2000) กล่าวว่า เกณฑ์การประเมินหลักสูตรที่ดีควรประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ความเหมาะสม (Propriety), ความเป็นไปได้ (Feasibility), ความถูกต้อง (Accuracy), และความเป็นประโยชน์ (Utility) ซึ่งผลการประเมินในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬามีทั้งความเป็นไปได้ในการดำเนินงานจริงและมีประโยชน์ต่อผู้เรียนตามหลักของ Stufflebeam อย่างครบถ้วนในขณะนี้เป็นการวิจัยเพื่อการประเมินความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ของแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับ

มัธยมศึกษาตอนปลาย โดยกำหนดขอบเขตการวิจัยดังนี้ ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล ประกอบด้วย ผู้วิจัยกำหนดแหล่งข้อมูลในการประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของแผนการเรียน พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ จากผู้อำนวยการโรงเรียนหรือรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าและครูกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เพื่อประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ ของการนำแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายไปใช้ใน สถานการณ์จริง โดยได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รวมทั้งสิ้น จำนวน 185 คน พบว่า ผลการประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของแผนการเรียนพลศึกษา และกีฬาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องระดับปฏิบัติการ และผลการ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์ที่กำหนดด้วยการทดสอบค่าที แบบ One Sample t –test พบว่า ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องระดับปฏิบัติการ ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานครเขต 1 ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้าและครูกลุ่มสาระ การเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา พบว่าแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬามีความเป็นไปได้และมีความ เป็นประโยชน์ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรนำแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายไปทดลองใช้จริง ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสมรรถนะของ ผู้เรียนและแนวทางการพัฒนาอาชีพในฝันให้กับนักเรียน
2. ควรนำผลการวิจัยของการสร้างแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอน ปลายไปใช้ในเชิงบริหารนโยบายการศึกษา
3. กระทรวงศึกษาธิการ ควรส่งเสริมการพัฒนาแผนการเรียนเฉพาะทาง เช่น ด้านพลศึกษา และกีฬา ให้มีโครงสร้างชัดเจน ครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญ และสอดคล้องกับการประเมินเชิง สมรรถนะ เพื่อเตรียมผู้เรียนสู่การศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาและอาชีพที่เกี่ยวข้อง

บรรณานุกรม

- Akker, J. V. d. (2003). *curriculum perspectives: An introduction in J.van den AKKer. Dordrecht: Kluwer Academic Publishers.*
- Ali., S. K. S. (2013). Teachers' Planning and Preparation for Lesson Plan in the Implementation of Form 4 Physical Education Curriculum for the Physical Fitness Strand. *Faculty of Education University of Malaya.*
- Beauchamp George A. (1981). *Curriculum theory* (4th ed.): Itasca, Ill. : F. E. Peacock.
- Botagariyev., T. A. (2016). Studying the Effectiveness of Physical Education in the Secondary School (by the Example of Kazakhstan). *INTERNATIONAL JOURNAL OF ENVIRONMENTAL & SCIENCE EDUCATION.*
- Bruner, J. S. (1960). *The process of education.* Oxford U.P: Harvard U.P.
- Eggleston, J. (1980). *School-Based Curriculum Development in Britian. London:Routledge&Kegan paul.*
- Fowles, J. (1978). *The Delphi technique: Handbook of future research. London:Greenwood Place.*
- Good Carter V, Merkel Winifred R, และ Phi Delta Kappa. (1973). *Dictionary of education : prepared under the auspices of Phi Delta Kappa* (3rd ed..). New York: McGraw-Hill.
- Haobo., M. (2011). Physical Education Curriculum Models to Choose - To Jinhua Vocational & Technical College as an Example. *JinHua College of Profession and Technoiogy, Jinhua, Zhejiang, Jinhua.*
- Kerr, M. (2001). *The Delphi process.*
- Kolb, D. A. (1984). *Experiential learning: experience as the source of learning and development.* Englewood Cliffs, N.J: Prentice Hall.
- Kruse, S. D., & Gray, J. A. (2019). *A Case Study Approach to Education Leadership. New York, NY: Routledge.*
- Lave, J., และ Wenger, E. (1991). *Situated learning : legitimate peripheral participation Learning in doing.* Cambridge, United Kingdom: Cambridge University Press.

- Lewis, A. J. (1972). *Supervision for improved instruction : New challenges, new responses*: Belmont, Calif. : Wadsworth.
- Lewis, A. J. a. M., A. (1972). *Supervision for Improved Instruction, New Challenges, New Responses Californai: Wadsworth Publishing.*
- Marsh Colin J. (2003). *Curriculum : alternative approaches, ongoing issues* (3rd ed.): Upper Saddle River, N.J. : Merrill Prentice Hall.
- Nian., L. (2019). Research on Physical Education Curriculum New Model Based on Physical Education Cloud Computing. *School of Physical Education Shaanxi Normal University Xi'an China.*
- Okoli, C., and Pawlowski, S. D. (2004). The Delphi method as a research tool: an example, design considerations and applications. *Information & Management*, 42(1), 15-29.
- Oliva Peter F. (1982). *Developing Design and Curriculum*. Toronto: Little, Brown & Company Limited.
- Oliva Peter F. (1992). *Developing the curriculum* (3rd ed.). New York, N.Y.: HarperCollins.
- Ornstein, A. C., and Hunkins, F. P. (2017). *Curriculum : foundations, principles, and issues* (Seventh edition). Boston: Pearson.
- Posner George J. (1992). *Analyzing the curriculum*. New York: McGraw-Hill.
- Saylor J. Galen. (1974). *Planning curriculum for schools*: New York : Holt, Rinehart and Winston.
- Saylor J. Galen. (1981). *Curriculum planning for better teaching and learning* (4th ed.). New York Holt, Rinehart and Winston.
- Skilbeck Malcolm. (1984). *School-based curriculum development*. London: Harper & Row.
- Skulmoski, G. J., Hartman, F. T., and Krahn, J. (2007). The Delphi Method for Graduate Research. *Journal of Information Technology Education*, 6, 1-21.
- Sowell, E. J. (2005). *curriculum development theory and practice*. New York: Harcourt, Brace & World, Inc.
- Sowell Evelyn J. (1996). *Curriculum : an integrative introduction*: Englewood Cliffs, N.J. : Merrill.
- Stanescu., M. (2012). Planning physical education – from theory to practice. *University of*

Pitesti, Romania.

Stufflebeam, C. E. (1989). *Genetics of domestic animals*: Englewood Cliffs, N. J. : Prentice Hall.

Stufflebeam, D. L., Madaus, G. F., Kellaghan, T., และ NetLibrary, I. (2000). *Evaluation models : viewpoints on educational and human services evaluation* Evaluation in education and human services (2nd ed). Boston: Kluwer Academic Publishers.

Taba Hilda. (1962). *Curriculum development, theory and practice*: New York : Harcourt, Brace.

Trump, J. L. M. D. F. (1968). *Secondary School Curriculum Improvement: Proposals and Procedures* Boston: Allyn and Bacon.

Tyler Leona E. (1971). *Tests and measurements* (2nd ed.): Englewood Cliffs. N.J. : Prentice-Hall.

Tyler Ralph W. (1949). *Basic principles of curriculum and instruction*. Chicago: University of Chicago Press.

Voltech, S. (2002). Using Delphi Technique in Assessing Needs Retrieved.

Witkin, B., & Alshuld, J. . (1995). *Planning and conducting needs assessments : A practical*

guide. Thousand Oaks. CA: Sage.

Zais Robert S. (1976). *Curriculum : principles and foundations*: New York : Harper & Row.

กรมวิชาการ. (2544). *วิชาการวิวัฒน์ : 49 ปี กรมวิชาการ*. กรุงเทพฯ: กรม.

กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2552). *พระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 : (ฉบับภาษาไทย-อังกฤษ)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

กาญจนา คุณารักษ์. (2540). *หลักสูตรแผนเร่ง สิ่งที่ต้องทบทวน*. ทับแก้ว ภาคเรียนที่ 2, ปีการศึกษา 2540 (2540), หน้า 12-24.

สมันท์ ธาตุทอง. (2550). *การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น = Curriculum development for local*. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้จัดจำหน่าย.

จุมพล พูลภัทรชีวิน. (2548). *ปฏิบัติการวิจัยอนาคตด้วย EDFR*. วารสารบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีที่ 1, ฉบับที่ 2 (ก.ค.-ธ.ค. 2548), หน้า 19-31.

- ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. (2539). การพัฒนาหลักสูตร : หลักการและแนวปฏิบัติ (พิมพ์ครั้งที่ 1..).
 กรุงเทพฯ: ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนิตา รัชพลเมือง. (2551). การวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชวลิต ชูกำแหง. (2551). การพัฒนาหลักสูตร = *Curriculum development* : การพัฒนา บริหาร
 นำไปใช้ ประเมิน วิจัยและพัฒนา (พิมพ์ครั้งที่ 1..). มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
 มหาสารคาม.
- ชวลิต ชูกำแหง. (2559). การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร : แนวคิดและกระบวนการ = *Curriculum
 research and development : concept and process* (พิมพ์ครั้งที่ 1..): กรุงเทพฯ :
 สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชวลิต ชูกำแหง. (2561). การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร แนวคิดและกระบวนการ. (พิมพ์ครั้งที่ 2).
 กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัชวาลย์ ทัดศิริ. (2553). การวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย. วารสารรัฐประศาสนศาสตร์ ปีที่ 8, ฉบับที่ 1
 (ม.ค.-มิ.ย. 2553), หน้า 185-223.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2556). การพัฒนาหลักสูตร : ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ (พิมพ์ครั้งที่ 1..). กรุงเทพฯ:
 ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้จัดจำหน่าย.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2557). การพัฒนาหลักสูตร : ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ (พิมพ์ครั้งที่ 2, [ฉบับพิมพ์ซ้ำ]).
 กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้จัดจำหน่าย.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2555). การพัฒนาหลักสูตร. พิษณุโลก: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- เชี่ยวชาญ ดวงใจดี. (2561). แนวปฏิบัติในการบริหารจัดการหลักสูตรทวิศึกษาการเรียนร่วม
 อาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย. การศึกษาตามหลักสูตร ปรัชญาดุสิตบัณฑิต
 ภาควิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2553). คู่มือการจัดทำผลงานทางวิชาการตามรายวิชาพื้นฐานของหลักสูตร
 แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ธารอักษร.
- ธำรง บัวศรี. (2542). ทฤษฎีหลักสูตร : การออกแบบและพัฒนา. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- ธีรชัย เนตรนอมศักดิ์. (2550). ระบบการประเมินการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ด้วยตนเอง.
 วารสารศึกษาศาสตร์ (มหาวิทยาลัยขอนแก่น) ปีที่ 30, ฉบับที่ 1 (ม.ค.-มี.ค. 2550), หน้า
 36-50.
- น้ำผึ้ง มีศิลป์. (2559). การวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย : การหลีกเลี่ยงมโนทัศน์ที่ไม่ถูกต้อง.
 วารสารวิชาการ *Veridian E-Journal* บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 9(1), 1256-

1267.

นิกร สีแล. (2555). ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา: การพัฒนา
เกณฑ์ และประเมินโดยใช้ทฤษฎีโปรแกรม. (ปริญญาดุษฐ์บัณฑิต ปรัชญาดุษฐ์บัณฑิต
(สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา), มหาวิทยาลัยบูรพา.

นิรมล ศตวุฒิ. (2554). การพัฒนาหลักสูตร = *Curriculum development* : CU 710 (พิมพ์ครั้งที่
4..). กรุงเทพฯ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

นิรุทธิ์ วัฒนภาส. (2561). การศึกษาความต้องการการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร. สาขาวิชาการศึกษาดลอดชีวิต
และการพัฒนามนุษย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

บุญชม ศรีสะอาด. (2546). การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์
น.

บุญมี เณรยอด. (2536). ข้อมูลพื้นฐานด้านต่าง ๆ ในการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

บุญเลี้ยง ทุมทอง. (2553). การพัฒนาหลักสูตร = *Curriculum development* (พิมพ์ครั้งที่ 2, [ฉบับ
ปรับปรุงเพิ่มเติม]). กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประสาธ เนืองเฉลิม. (2553). หลักสูตรการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 1..). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.

ภavana นัครามนตรี. (2561). การสร้างรูปแบบดำเนินงานพัฒนาหลักสูตรต่อเนื่องเชื่อมโยงการศึกษา
ขั้นพื้นฐานกับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา ที่สอดคล้องกับบริบทของจังหวัดสงขลา. สงขลา.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2545). ประมวลสาระวิชา การประเมินหลักสูตรและการเรียนการ
สอน. หน่วยที่ 1-5 นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2546). การประเมินหลักสูตรและการเรียนการสอน. นนทบุรี:
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี พ.ศ.2561-2580. (2017). (ฉบับสำหรับเผยแพร่). [กรุงเทพฯ]:
วิทยาลัย.

ราชกิจจานุเบกษา. (2561- 2580). ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.2561- 2580. พิมพ์ครั้งที่ 1 ตุลาคม 2561.

ฤตินันท์ สมุทร์ทัย. (2556). การวิจัยนำร่องการพัฒนาหลักสูตรการผลิตครูสำหรับศตวรรษที่ 21.
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วัฒนา ตรงเที่ยง. (2555). การพัฒนาหลักสูตรระดับชั้นเรียนเพื่อสร้างเสริมสุขภาพ ของนักเรียน

- ระดับชั้นประถมศึกษา. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีที่ 4, ฉบับที่ 1 (ม.ค.-มิ.ย. 2555), หน้า 77-89.
- วารินทร์ แก้วอุไร. (2549). การประเมินหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีที่ 8, ฉบับที่ 1 (ม.ค.-เม.ย. 2549), หน้า 17-36.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2525). พัฒนาหลักสูตรและการสอน - มิติใหม่ (พิมพ์ครั้งที่ 3..). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2537). กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน : ภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ สุวีริยาสาส์น.
- วิชัย วงษ์ใหญ่ มารุต พัฒนา. (2558). จากหลักสูตรแกนกลางสู่หลักสูตรสถานศึกษา: กระบวนทัศน์ใหม่การพัฒนา. กรุงเทพฯ.
- ศักดิ์ศรี ปาณะกุล. (2553). การพัฒนาหลักสูตรสังคมศึกษา = *Social studies curriculum development* : SS 711 (611) (พิมพ์ครั้งที่ 1..). กรุงเทพฯ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศิริณา จิตต์จรัส. (2560). แนวทางการจัดการศึกษาต่อเนื่องในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย. อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการศึกษาตลอดชีวิตและการพัฒนามนุษย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สงัด อุทรานันท์. (2532). พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ: ภาควิชาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมเกียรติ อินทสิงห์. (2563). การบริหารหลักสูตรสถานศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 1..). เชียงใหม่ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สาวิตรี สิทธิชัยกานต์. (2559). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างความสามารถในการจัดการเรียนรู้บูรณาการธรรมชาติวิทยาศาสตร์ สำหรับครูระดับมัธยมศึกษา. ปรินทิพ (ปร.ด. (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2559.
- http://thesis.swu.ac.th/swudis/Cur_Re_Dev/Sawitree_S.pdf
- [http://ils.swu.ac.th:8991/F?func=service&doc_library=SWU01&local_base=SWU01&doc_number=000413754&sequence=000001&line_number=0001&func_code=DB_REC](http://ils.swu.ac.th:8991/F?func=service&doc_library=SWU01&local_base=SWU01&doc_number=000413754&sequence=000001&line_number=0001&func_code=DB_RECORDS&service_type=MEDIA)
- [ORDS&service_type=MEDIA](http://ils.swu.ac.th:8991/F?func=service&doc_library=SWU01&local_base=SWU01&doc_number=000413754&sequence=000001&line_number=0001&func_code=DB_REC)
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา.

- (2545). แนวทางการวัดและประเมินผลในชั้นเรียน : กลุ่มสาระการเรียนรู้... ตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ สำนัก.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (พิมพ์ครั้งที่ 1..). กรุงเทพฯ: สำนักงาน.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). [เอกสารประกอบหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551] (พิมพ์ครั้งที่ 2..): กรุงเทพฯ : สำนักงาน.
- สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2017). แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560-2564). กรุงเทพฯ: กระทรวง.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2019). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ระดับการศึกษาขั้น พื้นฐาน สิ่งพิมพ์ สกส.; 34/2562 (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: สำนักงาน.
- สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกรุงเทพมหานคร. (2561). รายงานผลการวิจัยการพัฒนาลำดับ การต่อเนื่องเชื่อมโยงการศึกษาขั้นพื้นฐานกับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษากับสถานศึกษาในพื้นที่ กรุงเทพมหานคร. กลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผล สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด กรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานสภาเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560 - 2579. บริษัท พริก หวานกราฟฟิค จำกัด.
- สิทธิพล อัจฉรินทร์. (2561). การพัฒนาลำดับ = Curriculum development (พิมพ์ครั้งที่ 4, [ฉบับ พิมพ์ซ้ำ]). ขอนแก่น: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุนีย์ ภูพันธ์. (2546). แนวคิดพื้นฐานการสร้างและการพัฒนาลำดับ (พิมพ์ครั้งที่ 1..). กรุงเทพฯ: เดอะโนว์เลด เซ็นเตอร์.
- สุริยา เหมตะศิลป์. (2537). การพัฒนาลำดับฝึกอบรม เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพในการพัฒนา ลำดับแบบมีฐานมาจากระดับโรงเรียน สำหรับครูโรงเรียนมัธยมศึกษา. ปรินทิพ (กศ.ด.(การวิจัยและพัฒนาลำดับ)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537. http://thesis.swu.ac.th:8991/F?func=service&doc_library=SWU01&local_base=SWU01&doc_n umber=000126157&sequence=000001&line_number=0001&func_code=DB_REC ORDS&service_type=MEDIA
- สุวดี ทวีบุตร. (2540). การเปรียบเทียบผลการสร้างชั้นตามติและระดับการให้ความร่วมมือ ของ ผู้เชี่ยวชาญ ระหว่างการใช้เทคนิคเดลฟายแบบเดิม และเทคนิคเดลฟายแบบปรับปรุงที่ใช้ใน

การประเมินความต้องการจำเป็น. ปรินซ์นิพนธ์ปรินซ์นิพนธ์มหาบัณฑิต) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

สุวิมล ว่องวาณิช. (2558). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น = *Needs assessment research* (พิมพ์ครั้งที่ 3, (ฉบับปรับปรุง).). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อดิสร ศิริ. (2558). การพัฒนาหลักสูตร Magnet ทางวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนในเครือสารสาสน์ ปรินซ์นิพนธ์ศึกษาคุณูปการบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา.

อมรา เล็กเจริงสินธุ์. (2540). หลักสูตรและการจัดการมัธยมศึกษา = *Curriculum and management of secondary education* (พิมพ์ครั้งที่ 3 (ปรับปรุงเนื้อหา).). กรุงเทพฯ ฝ่ายเอกสารและตำรา สถาบันราชภัฏสวนดุสิต ผู้จัดจำหน่าย.

อัมพร พิณะสา. (2560). การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาโดยใช้ท้องถิ่นเป็นฐานของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานบริหารและธุรการ บัณฑิตวิทยาลัย โทร. 12412

ที่ อว 8718.1/602

วันที่ 28 เมษายน 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะพลศึกษา

เนื่องด้วย นางสาวกนกวรรณ อันบุรี นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษา และกีฬาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาธิต ประจัญบาน และอาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรม สำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-G-208/2565

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้แบบประเมินคุณภาพของหลักสูตร ด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม เรื่องการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กับ อาจารย์ ดร.ปริยาภรณ์ กุลศิริรัตน์ เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ทางออนไลน์ ระหว่างเดือนเมษายน 2568 ถึง เดือนพฤษภาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป สามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ โทร. 092 651 9596

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ อว 8718/622

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

28 เมษายน 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

เนื่องด้วย นางสาวกนกวรรณ อันบุรี นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษา และกีฬาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาธิต ประจัญบาน และอาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรม สำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-G-208/2565

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้แบบประเมินคุณภาพของหลักสูตร ด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม เรื่องการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กับ รองศาสตราจารย์ ดร.จรัญศักดิ์ พันธุวิเศษ เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ทางออนไลน์ ระหว่างเดือนเมษายน 2568 ถึงเดือนพฤษภาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 092 651 9596

ที่ อว 8718/622

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

28 เมษายน 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวกนกวรรณ อ้นบุรี นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษา และกีฬาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาธิต ประจัญบาน และอาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรม สำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-G-208/2565

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้แบบประเมินคุณภาพของหลักสูตร ด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม เรื่องการพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กับ รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ อ่อนศิริ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วายุ แวงแก้ว และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชาญ มะวิญญู เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ทางออนไลน์ ระหว่างเดือนเมษายน 2568 ถึงเดือนพฤษภาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 092 651 9596

ที่ อว 8718/622

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

28 เมษายน 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา

เนื่องด้วย นางสาวกนกวรรณ อันบุรี นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาธิต ประจัญบาน และอาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-G-208/2565

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้แบบประเมินคุณภาพของหลักสูตร ด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม เรื่องการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กับ 1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ สว่างโพธิ์ 2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปัญญา อินทเจริญ และ 3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นาคิน คำศรี เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ทางออนไลน์ ระหว่างเดือนเมษายน 2568 ถึงเดือนพฤษภาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 092 651 9596

ที่ อว 8718/622

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

28 เมษายน 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เนื่องด้วย นางสาวกนกวรรณ อ้นบุรี นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษา และกีฬาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาธิต ประจัญบาน และอาจารย์ ดร.อนันต์ มลารัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรม สำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-G-208/2565

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้แบบประเมินคุณภาพของหลักสูตร ด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม เรื่องการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กับ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์ เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ทางออนไลน์ ระหว่างเดือนเมษายน 2568 ถึง เดือนพฤษภาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 092 651 9596

ที่ อว 8718/622

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

28 เมษายน 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

เนื่องด้วย นางสาวกนกวรรณ อันบุรี นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษา และกีฬาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาธิต ประจัญบาน และอาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์ และได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรม สำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-G-208/2565

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้แบบประเมินคุณภาพของหลักสูตร ด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม เรื่องการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กับ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มกาวดี ไวกสิกรรม เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ทางออนไลน์ ระหว่างเดือนเมษายน 2568 ถึงเดือนพฤษภาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์อัษฎชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 092 651 9596

ที่ อว 8718/622

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

28 เมษายน 2568

เรื่อง ขออนุญาตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณะบดีวิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

เนื่องด้วย นางสาวกนกวรรณ อันบุรี นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษา และกีฬาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาธิต ประจัญบาน และอาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ และได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรม สำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-G-208/2565

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้แบบประเมินคุณภาพของหลักสูตร ด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม เรื่องการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กับ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อดิเทพ ณ พัทลุง เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ทางออนไลน์ ระหว่างเดือนเมษายน 2568 ถึง เดือนพฤษภาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 092 651 9596

ที่ อว 8718/622

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

28 เมษายน 2568

เรื่อง ขออนุมัติขอความเห็นชอบเพื่อการวิจัย

เรียน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งประเทศไทย วิทยาเขตชลบุรี

เนื่องด้วย นางสาวกนกวรรณ อันบุรี นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาธิต ประจัญบาน และอาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรม สำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-G-208/2565

ในการนี้ นิสิตขอความเห็นชอบเพื่อเก็บข้อมูล โดยใช้แบบประเมินคุณภาพของหลักสูตร ด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม เรื่องการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กับ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิทธิพงษ์ สุขดี และดร.วิรัช ถนอมทรัพย์ เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ทางออนไลน์ ระหว่างเดือนเมษายน 2568 ถึงเดือนพฤษภาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความเห็นชอบ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 092 651 9596

ที่ อว 8718/622

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

28 เมษายน 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

เนื่องด้วย นางสาวกนกวรรณ อันบุรี นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษา และกีฬาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาธิต ประจัญบาน และอาจารย์ ดร.อนันต์ มลารัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ และได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรม สำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-G-208/2565

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้แบบประเมินคุณภาพของหลักสูตร ด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม เรื่องการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กับ อาจารย์ ดร.วิชนนท์ พูลศรี เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ทางออนไลน์ ระหว่างเดือนเมษายน 2568 ถึง เดือนพฤษภาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 092 651 9596

ที่ อว 8718/622

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

28 เมษายน 2568

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่ข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัย

เนื่องด้วย นางสาวกนกวรรณ อันบุรี นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษา และกีฬาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาธิต ประจัญบาน และอาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรม สำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-G-208/2565

ในการนี้ นิสิตขออนุญาตเผยแพร่ข้อมูล โดยใช้แบบประเมินคุณภาพของหลักสูตร ด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม เรื่องการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กับ ดร.สิริวิทย์ ณิชโชติสุขัญ เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ทางออนไลน์ ระหว่างเดือนเมษายน 2568 ถึง เดือนพฤษภาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขออนุญาตเผยแพร่ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 092 651 9596

ที่ อว 8718/622

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

28 เมษายน 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณะบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร

เนื่องด้วย นางสาวกนกวรรณ อ้นบุรี นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษา และกีฬาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาธิต ประจัญบาน และอาจารย์ ดร.อนันต์ มลารัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรม สำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-G-208/2565

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้แบบประเมินคุณภาพของหลักสูตร ด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม เรื่องการพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กับ อาจารย์ธีรพงษ์ พานิชรัมย์ เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ทางออนไลน์ ระหว่างเดือนเมษายน 2568 ถึงเดือน พฤษภาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 092 651 9596

ภาคผนวก ข

หนังสือรับรองจริยธรรม

MF-04-version-2.0
วันที่ 18 ต.ค. 61

หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยของข้อเสนอการวิจัย
เอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมการวิจัยและยินยอม

หมายเลขข้อเสนอการวิจัย SWUEC-G-208/2565E

ข้อเสนอการวิจัยนี้และเอกสารประกอบของข้อเสนอการวิจัยตามรายการแสดงด้านล่าง ได้รับการพิจารณาจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแล้ว คณะกรรมการฯ มีความเห็นว่าข้อเสนอการวิจัยที่จะดำเนินการมีความสอดคล้องกับหลักจริยธรรมสากล ตลอดจนกฎหมาย ข้อบังคับและ ข้อกำหนดภายในประเทศ จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยตามข้อเสนอการวิจัยนี้ได้

ชื่อโครงการวิจัยเรื่อง: การพัฒนาแผนการเรียนหลักสูตรศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ชื่อผู้วิจัยหลัก: นางสาว กนกวรรณ อันบุรี
สังกัด: คณะพลศึกษา
เอกสารที่รับรอง: 1. แบบเสนอโครงการวิจัย
2. โครงการวิจัย
3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย
4. หนังสือให้ความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย

เอกสารที่พิจารณาพบเห็น

1. แบบเสนอโครงการวิจัย	ฉบับที่ 2 วัน/เดือน/ปี 10 พฤษภาคม 2565
2. โครงร่างการวิจัย	ฉบับที่ 2 วัน/เดือน/ปี 10 พฤษภาคม 2565
3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย	ฉบับที่ 2 วัน/เดือน/ปี 10 พฤษภาคม 2565
4. หนังสือให้ความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย	ฉบับที่ 2 วัน/เดือน/ปี 10 พฤษภาคม 2565

(ลงชื่อ).....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทันตแพทย์หญิงณัฏฐา เอี่ยมจิรกุด)

กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

(ลงชื่อ).....

(แพทย์หญิงสุวิพร ภัทรสุวรรณ)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

หมายเลขรับรอง : SWUEC/E/G-208/2565

วันที่ให้การรับรอง : 10/05/2565

วันหมดอายุใบรับรอง : 10/05/2566

ที่ อว 8718/

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

17 พฤษภาคม 2565

เรื่อง ขอแจ้งผลการพิจารณาโครงการวิจัยเลขที่ SWUEC-G-208/2565E

เรียน นางสาว กนกวรรณ อันบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ใบรับรองโครงการวิจัย SWUEC/E/G-208/2565

ตามที่ท่านได้ส่งโครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โครงการวิจัยเลขที่ SWUEC-G 208/2565E เพื่อรับการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ นั้น

คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ ได้พิจารณาโครงการวิจัยดังกล่าว บัดนี้ คณะกรรมการฯ ให้การรับรองโครงการวิจัยดังกล่าวแล้วเมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2565 รายละเอียดดังนี้

Certificate Number	SWUEC/E/G-208/2565
Date of Approval	10 พฤษภาคม 2565 (อายุใบรับรองโครงการวิจัย 12 เดือน)
Date of Expiration	10 พฤษภาคม 2566
Continuing Review	ทุก 12 เดือน (ครบกำหนดส่งรายงานครั้งแรก วันที่ 10 พฤษภาคม 2566)

ในการนี้ คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ ได้ขอความกรุณาให้ผู้วิจัย ส่งรายงานความก้าวหน้าของการวิจัยและต่ออายุการรับรองก่อนกำหนดวันหมดอายุ 30 วัน เพื่อให้เป็นไปตามวิธีดำเนินการมาตรฐาน (SOPs version 2.0) ของคณะกรรมการฯ ทั้งนี้รายละเอียดของเอกสารที่ให้การรับรองตามที่ปรากฏใน Certificate of Approval (Certificate Number SWUEC/E/G-208/2565) ที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(แพทย์หญิงสุวิพร กัทรสุวรรณ)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

โทรศัพท์ 0-2649-5000 ต่อ 12430

โทรสาร 0-2259-1822

ใบรับรองจริยธรรมการวิจัยของข้อเสนอการวิจัย
เอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมการวิจัยและใบยินยอม

หมายเลขข้อเสนอการวิจัย SWUEC-G-208/2565E (ต่อใบรับรองครั้งที่ 2)

ข้อเสนอการวิจัยนี้และเอกสารประกอบของข้อเสนอการวิจัยตามรายการแสดงด้านล่าง ได้รับการพิจารณาจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแล้ว คณะกรรมการฯ มีความเห็นว่าข้อเสนอการวิจัยที่จะดำเนินการมีความสอดคล้องกับหลักจริยธรรมสากล ตลอดจนกฎหมาย ข้อบังคับและ ข้อกำหนดภายในประเทศ จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยตามข้อเสนอการวิจัยนี้ได้

ชื่อโครงการวิจัยเรื่อง : การพัฒนาแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ชื่อผู้วิจัยหลัก : นางสาวกนกวรรณ อันบุรี

สังกัด : คณะพลศึกษา

เอกสารที่เสนอพิจารณาพบทวน :

แบบรายงานความก้าวหน้าของการวิจัย ลงวันที่ 2 กรกฎาคม 2567

วันที่ประชุม : 17 กรกฎาคม 2567 การประชุมครั้งที่ : 7/2567

ผลการพิจารณา : รับรอง

ข้อเสนอแนะ : โปรดจัดส่งรายงานความก้าวหน้าครั้งถัดไปก่อนใบรับรองหมดอายุ ส่วนหน้า 30 วัน
 (ทั้งนี้ คณะกรรมการไม่รับรองการดำเนินงานวิจัยในช่วงระยะเวลาที่ใบรับรองหมดอายุ ตั้งแต่วันที่
 11 พฤษภาคม 2567 – 16 กรกฎาคม 2567)

(ลงชื่อ).....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทันตแพทย์หญิงณปภา เอี่ยมจิรังกู)

กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

(ลงชื่อ).....

(แพทย์หญิงสุวิพร ภัทรสุวรรณ)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

หมายเลขรับรอง : SWUEC/E/G-208/2565

วันที่ให้การรับรอง : 17/07/2567

วันหมดอายุใบรับรอง : 10/05/2568

ภาคผนวก ค

แผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตัวอย่างแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

1. หลักการของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา

1.1 หลักการ

ในยุคปัจจุบัน สังคมโลกได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมสุขภาพ การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาในฐานะปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ ไม่เพียงแต่ในแง่ของการมีสุขภาพดีเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการพัฒนาทักษะทางสังคม ภาวะผู้นำ ความมีวินัย การทำงานเป็นทีม และการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ด้วยเหตุนี้ การจัดการเรียนการสอนด้านพลศึกษาและกีฬา จึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นช่วงวัยที่เหมาะสมในการวางรากฐานด้านพฤติกรรมสุขภาพ และเป็นช่วงที่นักเรียนเริ่มค้นหาตนเองเพื่อเตรียมเข้าสู่ระดับอุดมศึกษา หรือการประกอบอาชีพในอนาคต การจัดการเรียนการสอนในแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ตลอดจนสร้างเสริมทักษะชีวิตและสมรรถภาพที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพในศตวรรษที่ 21 โดยอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นการมีส่วนร่วม การเรียนรู้จากประสบการณ์จริง และการบูรณาการองค์ความรู้จากศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างเสริมนักเรียนที่มีความสามารถทางด้านกีฬาและนักเรียนที่มีความรู้ความสนใจเพื่อที่จะต่อยอดความรู้ไปในทางด้านครุพลศึกษา ผู้ตัดสินกีฬา ผู้ฝึกสอน โค้ช ทั้งนี้ การจัดการเรียนรู้ในแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้จัดขึ้นโดยยึดหลักการสำคัญ ดังต่อไปนี้

ประการแรก มุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม โดยส่งเสริมให้นักเรียนมีสุขภาพะที่ดีในทุกมิติ ทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม อีกทั้งใช้กิจกรรมทางกายและการกีฬาเป็นเครื่องมือสำคัญในการเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ อาทิ ความมีวินัย ความรับผิดชอบ ความอดทน และความมีน้ำใจนักกีฬา ประการที่สอง ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางการเคลื่อนไหวและกีฬา โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้และฝึกฝนทักษะทางกายภาพอย่างหลากหลาย ทั้งในรูปแบบของกีฬาสากล กีฬาไทย กรีฑา และกิจกรรมนันทนาการ เพื่อสร้างเสริมความสามารถในการเคลื่อนไหวอย่างคล่องแคล่ว และเกิดความมั่นใจในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายอย่างต่อเนื่อง ประการที่สาม ส่งเสริมเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกายและกีฬา โดยปลูกฝังให้นักเรียนเห็นคุณค่าและสนุกกับการเคลื่อนไหว เพื่อสร้างพื้นฐานที่มั่นคงในการดูแลสุขภาพตนเอง

อย่างยั่งยืน ตลอดจนสร้างแรงจูงใจในการรักการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา และการมีวินัยในตนเอง ประการที่สี่ มุ่งพัฒนาทักษะชีวิตและทักษะทางสังคมผ่านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬา โดยฝึกให้นักเรียนเรียนรู้การทำงานเป็นทีม การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ การยอมรับบทบาทของตนเองในกลุ่ม ตลอดจนส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม เช่น ความซื่อสัตย์ การเคารพกติกา และการเคารพผู้อื่น ประการที่ห้า ใช้กิจกรรมทางกายเป็นสื่อในการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยผสมองค์ความรู้จากศาสตร์ต่าง ๆ เช่น วิทยาศาสตร์การกีฬา โภชนาการ จิตวิทยาการกีฬา และเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในภาพรวมของการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ และส่งเสริมการเรียนรู้แบบ Active Learning ที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ประการสุดท้าย เตรียมความพร้อมสำหรับการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพในสายงานด้านพลศึกษาและกีฬา โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีความสามารถหรือความสนใจเฉพาะด้าน ได้พัฒนาทักษะเฉพาะทางอย่างลึกซึ้ง พร้อมทั้งวางรากฐานทางวิชาการ ภาควิชาปฏิบัติ และภาคปฏิบัติ สำหรับการประกอบอาชีพในอนาคต อาทิ ครูพลศึกษา โค้ชกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา ผู้ฝึกสอน หรือผู้ประกอบการในธุรกิจด้านสุขภาพและกีฬา การจัดการเรียนรู้ตามหลักการข้างต้น จะช่วยเสริมสร้างนักเรียนให้เป็นพลเมืองที่มีศักยภาพในการดำเนินชีวิตอย่างสมดุล มีสุขภาพดี มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถพัฒนาไปสู่ความเป็นมืออาชีพในสายงานพลศึกษาและกีฬาอย่างยั่งยืน

แผนการเรียนพลศึกษาและกีฬาถูกจัดทำขึ้นเพื่อรองรับนักเรียนที่มีความสนใจหรือมีความสามารถพิเศษในด้านกีฬา ให้สามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ ภายใต้การจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ความรู้ด้านรากฐานทางพลศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา ความเข้าใจด้านสุขภาพ รวมถึงการพัฒนาทักษะด้านการเป็นผู้นำ การจัดการกิจกรรมกีฬา และการใช้ชีวิตอย่างสมดุล นอกจากนี้ แผนการเรียนยังเป็นการตอบสนองต่อนโยบายของรัฐในการส่งเสริมกีฬาเพื่อสุขภาพ กีฬาเพื่อการศึกษา และกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ อีกทั้งยังเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เข้าถึงเส้นทางอาชีพที่เกี่ยวข้องกับกีฬาและสุขภาพ เช่น ครูพลศึกษา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักกายภาพบำบัด เทรนเนอร์ฟิตเนส ผู้ฝึกสอนกีฬา และอื่น ๆ อีกมากมาย ผู้วิจัยเห็นว่า มีโรงเรียนที่เปิดแผนการเรียนด้านพลศึกษาหรือวิทยาศาสตร์การกีฬา มีการเปิดสอนหลายโรงเรียน และในรายวิชาเพิ่มเติมของแต่ละโรงเรียนก็มีความแตกต่างกันเป็นอย่างมาก ดังนั้นแผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนี้ จึงเป็นแนวทางสำคัญที่โรงเรียนสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาแผนการเรียนและเพื่อให้เป็นไปในทิศทาง

เดียวกันและตอบโจทย์ตลาดแรงงานเดียวกัน อาทิเช่น เพื่อผลิตนักเรียนให้ไปต่อยอดด้านคุณพลศึกษา โค้ช ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน เพื่อสร้างความหลากหลายทางการเรียนรู้ที่ตอบโจทย์ศักยภาพของผู้เรียน และสอดคล้องกับความต้องการของสังคมในอนาคต

1.2 วิสัยทัศน์

“มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้มีด้านสุขภาพและการกีฬา พัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถด้านพลศึกษาและกีฬาอย่างรอบด้าน มีสมรรถภาพทางกายที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีภาวะผู้นำ ใฝ่เรียนรู้ และสามารถนำทักษะด้านกีฬาไปใช้ในการดำรงชีวิต การศึกษา และการประกอบอาชีพอย่างยั่งยืน”

1.3 พันธกิจ

1.ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการของพลศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา สุขภาพ การออกกำลังกาย และโภชนาการ เพื่อพัฒนาตนเองและต่อยอดในวิชาชีพด้านสุขภาพและกีฬา ด้านความรู้ Knowledge (K)

2.ปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา และการใช้ชีวิตอย่างมีสุขภาพ เสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเองและเคารพผู้อื่นผ่านกิจกรรมกีฬา ด้านเจตคติ Attitude (A)

3.พัฒนาทักษะด้านกีฬาอย่างรอบด้าน ทั้งในเชิงปฏิบัติและการจัดการ เช่น การเล่นกีฬา การตัดสิน การฝึกสอน และการจัดกิจกรรมกีฬา พร้อมทั้งเสริมทักษะในศตวรรษที่ 21 ด้านทักษะ Skills (S)

4.เสริมสร้างวินัย ความรับผิดชอบ ความมีน้ำใจนักกีฬา ความอดทน และความเป็นผู้นำผ่านกระบวนการเรียนรู้และกิจกรรมในแผนการเรียน ด้านคุณลักษณะ (Character) (C)

5.เตรียมความพร้อมนักเรียนสำหรับการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพในด้านสุขภาพ พลศึกษา การกีฬา การฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ สมรรถภาพทางกลไก และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬาในระดับสากล ด้านสมรรถภาพทางกาย (Fitness) (F)

1.4 วัตถุประสงค์

1.ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ ทฤษฎี และเนื้อหาทางด้านพลศึกษาและกีฬา เช่นความรู้เกี่ยวกับกติกา ทักษะและการเล่นกีฬาแต่ละประเภท หลักการฝึกสมรรถภาพทางกาย เป็นต้น ด้านความรู้ Knowledge (K)

2. ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา เช่น เห็นคุณค่าและประโยชน์ของการออกกำลังกาย มีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย และเคารพกติกา ด้านเจตคติ Attitude (A)

3. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติทักษะทางด้านพลศึกษาและกีฬาและต่อยอดไปสู่ นักกีฬาระดับมหาวิทยาลัยหรือสู่กีฬาที่เป็นอาชีพได้ ด้านทักษะ Skills (S)

4. ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่จะสามารถมาเป็นครูพลศึกษาได้ (C)

5. ผู้เรียนมีสมรรถภาพทางกายที่เหมาะสมกับการเป็นนักกีฬา มีความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและมีพฤติกรรมสุขภาพที่ดี ด้านสมรรถภาพทางกาย (Fitness) (F)

1.5 สมรรถนะ

มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. สมรรถนะด้านการเรียนรู้ (Learning Competency) (สอดคล้องกับ K – Knowledge) มีความสามารถในการแสวงหา วิเคราะห์ และประยุกต์ใช้ความรู้ด้านพลศึกษาและกีฬา สามารถเชื่อมโยงความรู้จากหลายศาสตร์ เช่น วิทยาศาสตร์สุขภาพ โภชนาการ กายวิภาคศาสตร์ มีทักษะในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องทั้งในและนอกห้องเรียน

2. สมรรถนะการสื่อสารและการใช้ภาษา (Communication & Language Use) สอดคล้องกับ (A – Attitude / C – Character) สามารถสื่อสาร ถ่ายทอดข้อมูล และแสดงออกอย่างเหมาะสมในกิจกรรมกีฬา มีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่ออธิบายขั้นตอน ทักษะ หรือกลยุทธ์ทางกีฬา แสดงออกด้วยภาษากายและเจตคติที่สร้างสรรค์ มีความเคารพผู้อื่น

3. สมรรถนะด้านการคิดขั้นสูงและการแก้ปัญหา (Critical Thinking & Problem Solving) (สอดคล้องกับ K / S) คิดวิเคราะห์สถานการณ์ในการเล่นกีฬาอย่างมีเหตุผล วางแผนฝึกฝน และประเมินผลการเล่นหรือการฝึกซ้อมอย่างมีระบบแก้ไขปัญหาหน้างานหรือระหว่างการแข่งขันอย่างสร้างสรรค์

4. สมรรถนะการทำงานร่วมกัน (Collaboration & Teamwork) (สอดคล้องกับ C – Character) ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีน้ำใจนักกีฬา และเคารพกติกา เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองและผู้อื่นในทีมมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม รู้จักการเสียสละเพื่อทีม

5. สมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองและการดำรงชีวิตอย่างมีสุขภาวะ (Self-development & Healthy Living) (สอดคล้องกับ F – Fitness / A – Attitude) มีความสามารถในการ

ดูแลสุขภาพร่างกายและจิตใจของตนเองพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ เช่น การออกกำลังกายสม่ำเสมอ โภชนาการที่ดีมีวินัยในการฝึกซ้อม และตั้งเป้าหมายเพื่อการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

1.6 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

แผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนที่มีความรู้ความสามารถทางทักษะกีฬา ใจรักในการเล่นกีฬา รักในอาชีพกีฬา สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ทุกสถานการณ์ ดังนี้

1. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี รู้จักดูแลตนเอง ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ มีสุขอนามัยที่เหมาะสม และสามารถควบคุมอารมณ์ของตนได้อย่างเหมาะสม

2. มีวินัยในตนเองและความรับผิดชอบสูง ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของสถานศึกษาและสังคม มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อทีม และต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

3. มีภาวะผู้นำและการทำงานเป็นทีม แสดงออกถึงความเป็นผู้นำในกิจกรรมกีฬาและการเรียนรู้ สามารถสื่อสารและประสานงานกับผู้อื่นได้ดี และให้ความร่วมมือกับสมาชิกในทีมอย่างมีประสิทธิภาพ

4. มีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ถอย ยอมรับกติกา เคารพคู่แข่งชั้น แสดงออกถึงจริยธรรมและจิตวิญญาณของนักกีฬาที่ดี ทั้งในและนอกสนาม

5. มีความมุ่งมั่น อดทน และใฝ่เรียนรู้ พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องทั้งในด้านทักษะกีฬา วิชาการ และความรู้ทั่วไป สามารถเรียนรู้จากประสบการณ์และพัฒนาศักยภาพของตนให้ดียิ่งขึ้น

6. มีความคิดสร้างสรรค์และสามารถแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม ใช้ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและทักษะชีวิตในการวิเคราะห์สถานการณ์ แก้ไขปัญหา และประยุกต์ใช้ในบริบทต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

7. ยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตสาธารณะ มีจิตอาสา มีความเสียสละ พร้อมช่วยเหลือสังคม ใช้ความสามารถทางกายและกีฬาในการสร้างประโยชน์ต่อส่วนรวม

8. รู้เท่าทันเทคโนโลยี และมีทักษะการใช้ข้อมูลสารสนเทศ ใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ การฝึกซ้อม การวิเคราะห์สมรรถภาพ และการพัฒนาตนเองอย่างเหมาะสมและปลอดภัย

2. โครงสร้างเวลาเรียน

การกำหนดโครงสร้างเวลาเรียนพื้นฐานและเพิ่มเติม ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยยึดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดฯ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) เป็นแนวทางในการจัดทำแผนการเรียนรู้พลศึกษา กีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อให้สามารถจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยโครงสร้างเวลาเรียนแบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

2.1 รายวิชาพื้นฐาน รายวิชาที่เปิดสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางพุทธศักราช 2551 และมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดฯ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) เป็นสิ่งที่ผู้เรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานต้องเรียนรู้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐาน 8 กลุ่ม มีดังนี้

1. ภาษาไทย (6 หน่วยกิต) 240 ชั่วโมง
2. คณิตศาสตร์ (6 หน่วยกิต) 240 ชั่วโมง
3. วิทยาศาสตร์ (6 หน่วยกิต) 240 ชั่วโมง
4. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (8 หน่วยกิต) 320 ชั่วโมง
5. สุขศึกษาและพลศึกษา (3 หน่วยกิต) 120 ชั่วโมง
6. ศิลปะ (3 หน่วยกิต) 120 ชั่วโมง
7. การงานอาชีพ (3 หน่วยกิต) 120 ชั่วโมง
8. ภาษาต่างประเทศ (6 หน่วยกิต) 240 ชั่วโมง

2.2 รายวิชาเพิ่มเติม

เป็นรายวิชาที่สถานศึกษาแต่ละแห่งสามารถเปิดสอนเพิ่มเติมจากสิ่งที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดฯ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) เพื่อให้สอดคล้องกับจุดเน้น ความต้องการและความถนัดของผู้เรียนหรือความต้องการของท้องถิ่นโดยกำหนด “ผลการเรียนรู้” เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนในรายวิชาเพิ่มเติม ผู้เรียนต้องได้หน่วยกิต ไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต โดยรายวิชาเพิ่มเติมที่ผู้วิจัยเปิดในแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้ถือแนวปฏิบัติตามจำนวนหน่วยกิตในหลักสูตรแกนกลางพุทธศักราช 2551 และมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดฯ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) รวมเวลาเรียนในรายวิชาพื้นฐานและรายวิชาเพิ่มเติม สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 เวลาเรียนพื้นฐาน 1,640 ชั่วโมง (41

หน่วยกิต) รายวิชาเพิ่มเติม ไม่น้อยกว่า 1,600 ชั่วโมง (36 หน่วยกิต) รวมรายวิชาพื้นฐานและเพิ่มเติม 3 ปี ไม่น้อยกว่า 3,600 ชั่วโมง (81 หน่วยกิต)

2.3 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ พัฒนาอย่างรอบด้านเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม สามารถจัดการตนเองได้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนสำหรับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ม.4 – 6 รวม 360 ชั่วโมง

โครงสร้างหลักสูตรห้องเรียนกีฬา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

แผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา			
ภาคเรียนที่ 1		ภาคเรียนที่ 2	
รายวิชา/กิจกรรม	หน่วยกิต/ ชั่วโมง	รายวิชา/กิจกรรม	หน่วยกิต/ ชั่วโมง
รายวิชาพื้นฐาน	7.5 (300)	รายวิชาพื้นฐาน	7.5 (300)
ภาษาไทย	1.0 (40)	ภาษาไทย	1.0 (40)
คณิตศาสตร์	1.0 (40)	คณิตศาสตร์	1.0 (40)
วิทยาศาสตร์	1.0 (40)	วิทยาศาสตร์	1.0 (40)
การออกแบบ	0.5 (20)	วิทยาการคำนวณ	0.5 (20)
หน้าที่พลเมือง	1.0 (40)	หน้าที่พลเมือง	1.0 (40)
ประวัติศาสตร์ไทย	0.5 (20)	ประวัติศาสตร์ไทย	0.5 (20)
สุขศึกษา และพลศึกษา	0.5 (20)	สุขศึกษา และพลศึกษา	0.5 (20)
ศิลปะ	0.5 (20)	ศิลปะ	0.5 (20)
การงานอาชีพและเทคโนโลยี	0.5 (20)	การงานอาชีพและเทคโนโลยี	0.5 (20)
ภาษาอังกฤษ	1.0 (40)	ภาษาอังกฤษ	1.0 (40)
รายวิชาเพิ่มเติม (พลศึกษาและกีฬา)	7.0 (280)	รายวิชาเพิ่มเติม (พลศึกษาและกีฬา)	7.0 (280)
กายวิภาคและสรีรวิทยาเบื้องต้น 1	1.0 (40)	กายวิภาคและสรีรวิทยาเบื้องต้น 2	1.0 (40)
ประวัติและปรัชญาพลศึกษา	1.0 (40)	สร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย	1.0 (40)
การเคลื่อนไหวพื้นฐาน 1	1.0 (40)	การเคลื่อนไหวพื้นฐาน 2	1.0 (40)
การสื่อสารภาษาอังกฤษทางการกีฬา 1	1.0 (40)	การสื่อสารภาษาอังกฤษทางการกีฬา 2	1.0 (40)
ยิวดู่น (ยิมนาสติกเบื้องต้น)	1.0 (40)	กรีฑา	1.0 (40)
ฟุตบอล 1	1.0 (40)	ฟุตบอล 2	1.0 (40)
วอลเลย์บอล 1	1.0 (40)	วอลเลย์บอล 2	1.0 (40)
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	60		
กิจกรรมแนะแนว	30	กิจกรรมแนะแนว	30
กิจกรรมนักเรียน - นักศึกษาวิชาทหาร หรือ - ชมรม ชุมนุม	20	กิจกรรมนักเรียน - นักศึกษาวิชาทหาร หรือ - ชมรม ชุมนุม	20
กิจกรรมเพื่อสังคมและ สาธารณประโยชน์	10	กิจกรรมเพื่อสังคมและ สาธารณประโยชน์	10
รวมเวลาเรียน	640	รวมเวลาเรียน	640

โครงสร้างหลักสูตรห้องเรียนกีฬา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

แผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา			
ภาคเรียนที่ 1		ภาคเรียนที่ 2	
รายวิชา/กิจกรรม	หน่วยกิต/ ชั่วโมง	รายวิชา/กิจกรรม	หน่วยกิต/ ชั่วโมง
รายวิชาพื้นฐาน	7.5 (300)	รายวิชาพื้นฐาน	7.5 (300)
ภาษาไทย	1.0 (40)	ภาษาไทย	1.0 (40)
คณิตศาสตร์	1.0 (40)	คณิตศาสตร์	1.0 (40)
วิทยาศาสตร์กายภาพ	1.0 (40)	วิทยาศาสตร์กายภาพ	1.0 (40)
การออกแบบและเทคโนโลยี	0.5 (20)	วิทยาการคำนวณ	0.5 (20)
ภูมิศาสตร์	1.0 (40)	เศรษฐศาสตร์	1.0 (40)
ประวัติศาสตร์ไทย	0.5 (20)	ประวัติศาสตร์ไทย	0.5 (20)
สุขศึกษา และพลศึกษา	0.5 (20)	สุขศึกษา และพลศึกษา	0.5 (20)
ศิลปะ	0.5 (20)	ศิลปะ	0.5 (20)
การงานอาชีพและเทคโนโลยี	0.5 (20)	การงานอาชีพและเทคโนโลยี	0.5 (20)
ภาษาอังกฤษ	1.0 (40)	ภาษาอังกฤษ	1.0 (40)
รายวิชาเพิ่มเติม (พลศึกษาและกีฬา)	7.0 (280)	รายวิชาเพิ่มเติม (พลศึกษาและกีฬา)	7.0 (280)
เวชศาสตร์การกีฬา	1.0 (40)	การฝึกด้วยน้ำหนักตัว	1.0 (80)
จิตวิทยาการกีฬา	1.0 (40)	การปฐมพยาบาลและการป้องกันการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา	1.0 (40)
สรีรวิทยาการออกกำลังกาย	1.0 (40)	โภชนาการทางการกีฬา	1.0 (40)
เกมและนันทนาการ	1.0 (40)	เปตอง	1.0 (40)
แบดมินตัน	1.0 (40)	ฟุตซอล	1.0 (40)
บาสเกตบอล	1.0 (40)	มวย	1.0 (40)
ฮูลีบอล	1.0 (40)	แฮนด์บอล	1.0 (40)
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	60	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	60
กิจกรรมแนะแนว	30	กิจกรรมแนะแนว	30
กิจกรรมนักเรียน - นักศึกษาวิชาทหาร หรือ - ชมรม ชุมนุม	20	กิจกรรมนักเรียน - นักศึกษาวิชาทหาร หรือ - ชมรม ชุมนุม	20
กิจกรรมเพื่อสังคมและ สาธารณประโยชน์	10	กิจกรรมเพื่อสังคมและ สาธารณประโยชน์	10
รวมเวลาเรียน	640	รวมเวลาเรียน	640

โครงสร้างหลักสูตรห้องเรียนกีฬา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

แผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา			
ภาคเรียนที่ 1		ภาคเรียนที่ 2	
รายวิชา/กิจกรรม	หน่วยกิต/ ชั่วโมง	รายวิชา/กิจกรรม	หน่วยกิต/ ชั่วโมง
รายวิชาพื้นฐาน	7.5 (300)	รายวิชาพื้นฐาน	6.5 (260)
ภาษาไทย	1.0 (40)	ภาษาไทย	1.0 (40)
คณิตศาสตร์	1.0 (40)	คณิตศาสตร์	1.0 (40)
วิทยาศาสตร์โลกและอวกาศ	1.0 (40)	วิทยาศาสตร์โลกและอวกาศ	1.0 (40)
วิทยาการคำนวณ	1.0 (40)	พระพุทธศาสนา	1.0 (40)
ประวัติศาสตร์สากล	1.0 (40)	สุขศึกษา และพลศึกษา	0.5 (20)
สุขศึกษา และพลศึกษา	0.5 (20)	ศิลปะ	0.5 (20)
ศิลปะ	0.5 (20)	การงานอาชีพ	0.5 (20)
การงานอาชีพ	0.5 (20)	ภาษาอังกฤษ	1.0 (40)
ภาษาอังกฤษ	1.0 (40)		
รายวิชาพื้นฐาน	7.5 (300)	รายวิชาพื้นฐาน	6.5 (260)
รายวิชาเพิ่มเติม(พลศึกษาและกีฬา)	7.0 (280)	รายวิชาเพิ่มเติม (พลศึกษาและกีฬา)	7.0 (280)
การบริหารจัดการชั้นเรียน	1.0 (40)	ความเป็นครู	1.0 (40)
เกมและนันทนาการ	1.0 (40)	ศึกษาดูงานด้านกีฬา	1.0 (40)
วิชานวดทางกายภาพ	1.0 (40)	การจัดการแข่งขันกีฬา	1.0 (40)
ภาวะการณ์เป็นผู้นำทางการกีฬา	1.0 (40)	กิจกรรมเข้าจังหวะ รวมลีลาศ	1.0 (40)
การเป็นโค้ชกีฬา	1.0 (40)	ผู้นำนันทนาการและการอยู่ค่ายพักแรม	1.0 (40)
เทเบิลเทนนิส	1.0 (40)	การตัดสินกีฬา	1.0 (40)
เทนนิส	1.0 (40)	เชกปีตะกร้อ	1.0 (40)
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	60	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	60
กิจกรรมแนะแนว	30	กิจกรรมแนะแนว	30
กิจกรรมนักเรียน - นักศึกษาวิชาทหาร หรือ - ชมรม ชุมนุม	20	กิจกรรมนักเรียน - นักศึกษาวิชาทหาร หรือ - ชมรม ชุมนุม	20
กิจกรรมเพื่อสังคมและ สาธารณประโยชน์	10	กิจกรรมเพื่อสังคมและ สาธารณประโยชน์	10
รวมเวลาเรียน	640	รวมเวลาเรียน	640

สรุปการจัดกลุ่มรายวิชาของแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ตามกรอบแนวคิด K A S C F (Knowledge, Attitude, Skills, Character, Fitness)

K – Knowledge (ความรู้)	A – Attitude (เจตคติ)	S – Skills (ทักษะ)	C – Character (คุณลักษณะ)	F – Fitness (สมรรถภาพทางกาย)
1.กายวิภาคและสรีรวิทยาเบื้องต้น 1	1.การสื่อสารภาษาอังกฤษทางการกีฬา 1	1.การเคลื่อนไหวพื้นฐาน 1	1.ประวัติและปรัชญาทางพลศึกษา	1.กายวิภาคและสรีรวิทยาเบื้องต้น 1
2.กายวิภาคและสรีรวิทยาเบื้องต้น 2	2.การสื่อสารภาษาอังกฤษทางการกีฬา 2	2.การเคลื่อนไหวพื้นฐาน 2	2.จิตวิทยาการกีฬา	2.กายวิภาคและสรีรวิทยาเบื้องต้น 2
3.เวชศาสตร์การกีฬา	3.จิตวิทยาการกีฬา	3.เกมและนันทนาการ	3.การบริหารจัดการชั้นเรียน	3.เวชศาสตร์การกีฬา
4.สรีรวิทยาการออกกำลังกาย	4.เกมและนันทนาการ	4.การฝึกด้วยน้ำหนักตัว	4.ภาวะการเป็นผู้นำทางการกีฬา	4.สรีรวิทยาการออกกำลังกาย
5.โภชนาการทางกีฬา	5.การบริหารจัดการชั้นเรียน	5.วิชานวดทางกีฬา	5.ความเป็นครู	5.โภชนาการทางกีฬา
6.ประวัติและปรัชญาทางพลศึกษา	6.การศึกษาดูงานด้านกีฬา	6.การปฐมพยาบาลและการป้องกันการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา	6.การเป็นโค้ชกีฬา	6.ประวัติและปรัชญาทางพลศึกษา
7.การสื่อสารภาษาอังกฤษทางการกีฬา 1		7.การเป็นโค้ชกีฬา	7.ผู้นำนันทนาการและการอยู่ค่ายพักแรม	7.การสื่อสารภาษาอังกฤษทางการกีฬา 1
8.การสื่อสารภาษาอังกฤษทางการกีฬา 2		8.ผู้นำนันทนาการและการอยู่ค่ายพักแรม	8.บาสเกตบอล	8.การสื่อสารภาษาอังกฤษทางการกีฬา 2
9.การศึกษาดูงานด้านกีฬา		9.ฟุตบอล 1		9.การศึกษาดูงานด้านกีฬา
10.การปฐมพยาบาลและการป้องกันการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา		10.ฟุตบอล 2		10.การปฐมพยาบาลและการป้องกันการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา
		11. วอลเลย์บอล 1		
		12. วอลเลย์บอล 2		
		11.กรีฑา ลาน		
		12.ยิมนาสติก		
		13.แบดมินตัน		
		14. บาสเกตบอล		
		15. เปตอง		
		16. ฟุตซอล		
		17.ศิลปะมวยไทย		
		18. แอโรบิก		
		19. เทเบิลเทนนิส		

1.คำอธิบายรายวิชา (รายวิชาเพิ่มเติม)

1.1 กายวิภาคและสรีรวิทยาเบื้องต้น 1	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
1.2 กายวิภาคและสรีรวิทยาเบื้องต้น 2	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
1.3 การเคลื่อนไหวพื้นฐาน 1	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
1.4 การเคลื่อนไหวพื้นฐาน 2	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
1.5 การสื่อสารภาษาอังกฤษทางการกีฬา 1	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
1.6 การสื่อสารภาษาอังกฤษทางการกีฬา 2	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
1.7 ประวัติและปรัชญาทางพลศึกษา	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
1.8 การสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
1.9 เวชศาสตร์การกีฬา	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
1.10 จิตวิทยาการกีฬา	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
1.11 สรีรวิทยาการออกกำลังกาย	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
1.12 เกมและนันทนาการ	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
1.13 การฝึกด้วยน้ำหนักตัว	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
1.14 การปฐมพยาบาลและการป้องกันการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
1.15 โภชนาการทางการกีฬา	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
1.16 การบริหารจัดการชั้นเรียน	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
1.17 วิชาหมวดทางการกีฬา	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
1.18 ภาวะการณ์เป็นผู้นำทางการกีฬา	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
1.19 การเป็นโค้ชกีฬา	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
1.20 ความเป็นครู	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
1.21 การศึกษาดูงานด้านกีฬา	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
1.21 ผู้นำนันทนาการและการอยู่ค่ายพักแรม	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)

2.วิชาเฉพาะด้านกีฬา โรงเรียนสามารถเรียน 1 ชนิดกีฬา ได้มากกว่า 1.0 หน่วยกิต ขึ้นอยู่กับภาระงานชนิดกีฬาของโรงเรียนนั้น ๆ

2.1 ฟุตบอล 1	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
2.2 ฟุตบอล 2	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
2.3 วอลเลย์บอล 1	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)

2.4 วอลเลย์บอล 2	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
2.5 กรีฑา	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
2.6 ยิมนาสติก	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
2.7 แบดมินตัน	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
2.8 บาสเกตบอล	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
2.9 เปตอง	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
2.10 ฟุตซอล	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
2.11 ศิลปะมวยไทย	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
2.12 แฮนด์บอล	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
2.13 เทเบิลเทนนิส	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
2.14 เทนนิส	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
2.15 เซปักตะกร้อ	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)

ตาราง สรุปการแยกประเภทของอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายในการเล่นกีฬา (กีฬาเฉพาะด้าน)

ประเภทกีฬา	แขน	ขา	มือ	เท้า	ศีรษะ
ฟุตบอล		✓		✓	✓
วอลเลย์บอล	✓	✓	✓		
กรีฑา		✓		✓	
ยิมนาสติก	✓	✓	✓	✓	✓
แบดมินตัน	✓	✓	✓		
บาสเกตบอล	✓	✓	✓		
เปตอง	✓		✓		
ฟุตซอล		✓		✓	
ศิลปะมวยไทย	✓	✓		✓	✓
แฮนด์บอล	✓	✓	✓		
เทเบิลเทนนิส	✓		✓		
เทนนิส	✓	✓	✓		
เซปักตะกร้อ		✓		✓	✓

3.กีฬาทางเลือก

3.1 ว่ายน้ำ	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
3.2 ยูโด	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
3.3 เทควันโด	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
3.4 ฟันดาบ	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
3.5 ปั่นจักรยาน	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
3.6 เรือพาย	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
3.7 ฮอกกี้สนาม	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
3.8 รักบี้ 7 คน	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
3.9 ซอฟต์บอล	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
3.10 คอร์ทบอล	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
3.11 เทคบอล Teqball	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
3.12 กาบัดดี้	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
3.13 ฟุตวอลเลย์	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
3.14 แฟลกฟุตบอล	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
3.15 ตะกร้อลอดบ่วง	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)
3.16 ตะกร้อวง	จำนวน 1.0 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง)

ตาราง สรุปการแยกประเภทของอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายในการเล่นกีฬา (กีฬาทางเลือก)

กีฬา	แขน	ขา	มือ	เท้า	ศีรษะ
ว่ายน้ำ	✓	✓	✓	✓	
ยูโด	✓	✓	✓		✓
เทควันโด	✓	✓	✓	✓	
ฟันดาบ	✓		✓		
ปั่นจักรยาน		✓		✓	
เรือพาย	✓				
ฮอกกี้สนาม	✓	✓	✓	✓	
ไตรกีฬา	✓	✓		✓	
รักบี้ 7 คน	✓	✓	✓	✓	✓
สเก็ตบอร์ด		✓		✓	
เบสบอล	✓		✓		
ซอฟต์บอล	✓		✓		
คอร์ฟบอล	✓		✓		
ฟุตวอลเลย์		✓		✓	
แฟลกฟุตบอล		✓	✓		
ตะกร้อลอดบ่วง		✓		✓	✓
ตะกร้อวง		✓		✓	✓

3.คำอธิบายรายวิชา แผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา (ภาคทฤษฎี)

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชากายวิภาคและสรีรวิทยาเบื้องต้น 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1

เวลา 40 ชั่วโมง

จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษา วิเคราะห์ ความสำคัญของวิชากายวิภาคและสรีรวิทยาเบื้องต้น 1 ศึกษาความหมาย ความสำคัญของกายวิภาคและสรีรวิทยาเบื้องต้น ศึกษาหลักการพื้นฐานทางกายวิภาคและสรีรวิทยา โครงสร้าง และหน้าที่การทำงานของเซลล์เนื้อเยื่อ ตำแหน่งหน้าที่และการทำงานของอวัยวะในระบบต่างๆ ในร่างกาย มนุษย์ ความสัมพันธ์ของการทำงานของระบบต่างๆ ในร่างกาย ความรู้เบื้องต้นและคำศัพท์ทางกายวิภาคและสรีรวิทยา โครงสร้างร่างกายมนุษย์ เซลล์ และเนื้อเยื่อ รูปร่าง ลักษณะ ตำแหน่ง โครงสร้างและหน้าที่ของระบบต่างๆ ของร่างกาย คำศัพท์เฉพาะทาง ชนิดของเนื้อเยื่อโครงร่างของร่างกายรูปแบบการเคลื่อนไหวของข้อต่อ คุณสมบัติของกล้ามเนื้อลายและระบบประสาท ตำแหน่งและหน้าที่ของมัดกล้ามเนื้อที่สำคัญ ของร่างกาย ความสัมพันธ์ในการทำงานระหว่างกล้ามเนื้อและระบบประสาท เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความกายวิภาคและสรีรวิทยาเบื้องต้น

ผลการเรียนรู้

- 1.นักเรียนสามารถอธิบายเกี่ยวกับโครงสร้างทั่วไปของร่างกายมนุษย์ ระบบอวัยวะของร่างกาย
- 2.นักเรียนสามารถอธิบายหน้าที่และความสำคัญของระบบอวัยวะต่างๆของร่างกาย
- 3.นักเรียนสามารถอธิบายอธิบายกระบวนการหน้าที่และความสำคัญของระบบอวัยวะต่างๆของร่างกาย
- 4.นักเรียนสามารถอธิบายกายวิภาคศาสตร์ของเพศชาย กายวิภาคศาสตร์ของเพศหญิง
- 5.นักเรียนสามารถอธิบายการดำรงประสิทธิภาพการทำงานของระบบอวัยวะ

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชากายวิภาคและสรีรวิทยาเบื้องต้น 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 เวลา 40 ชั่วโมง จำนวน 1.0 หน่วยกิต

รายวิชานี้เป็นการศึกษาต่อเนื่องจากกายวิภาคและสรีรวิทยาเบื้องต้น 1 โดยเน้นระบบต่างๆ ของร่างกายมนุษย์ และความสัมพันธ์ของโครงสร้างกับหน้าที่ทางสรีรวิทยาในภาวะปกติ ทั้งในภาวะพักและขณะออกกำลังกาย เนื้อหาครอบคลุมถึง ระบบประสาท โครงสร้างของสมอง ไขสันหลัง และเส้นประสาท กลไกการส่งกระแสประสาท ระบบประสาทอัตโนมัติ ระบบต่อมไร้ท่อ ต่อมต่างๆ และฮอร์โมน การควบคุมการทำงานของร่างกายด้วยฮอร์โมน ระบบภูมิคุ้มกันการป้องกันและตอบสนองของร่างกายต่อเชื้อโรค เซลล์ภูมิคุ้มกันและแอนติบอดี ระบบขับถ่าย การทำงานของไต กระเพาะปัสสาวะ และการกรองของเสีย ระบบสืบพันธุ์ โครงสร้างและหน้าที่ของอวัยวะเพศชาย-หญิง กระบวนการตั้งครรภ์ ฮอร์โมนที่เกี่ยวข้อง ระบบรับรู้ความรู้สึก การรับรู้สัมผัส แสง เสียง กลิ่น รส และการทรงตัว ปฏิกริยาของระบบต่างๆ ต่อการออกกำลังกายและกลไกของร่างกายในการตอบสนองต่อแรงกระตุ้น การรักษาสมดุลภายในร่างกาย (Homeostasis)

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนอธิบายโครงสร้างและหน้าที่ของระบบประสาท ต่อมไร้ท่อ ภูมิคุ้มกัน ขับถ่าย สืบพันธุ์ และระบบรับรู้ความรู้สึกได้อย่างถูกต้อง
2. อธิบายกลไกของร่างกายในการรักษาสมดุลและตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นภายนอกได้
3. วิเคราะห์ผลกระทบของภาวะต่างๆ (เช่น ออกกำลังกาย เครียด เจ็บป่วย) ต่อระบบต่างๆ ของร่างกาย
4. นักเรียนสามารถแปลผลข้อมูลทางสรีรวิทยาพื้นฐาน (เช่น ความดัน หัวใจเต้น อุดนมมูมิร่างกาย)
5. นักเรียนเห็นความสำคัญขององค์ความรู้ด้านร่างกายมนุษย์เพื่อการดูแลสุขภาพตนเองและผู้อื่น

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชากายการเคลื่อนไหวพื้นฐาน 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1

เวลา 40 ชั่วโมง จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษา วิเคราะห์และฝึกทักษะปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างเสริมและพัฒนาการเคลื่อนไหวที่เคลื่อนไหวการเคลื่อนไหวอย่างสร้างสรรค์ พื้นฐานเบื้องต้นของวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหวร่างกายของมนุษย์ หลักการเคลื่อนไหวร่างกาย พื้นฐานทางสรีรวิทยาและกายวิภาค จักรกลของระบบกล้ามเนื้อและโครงกระดูก หลักการรักษาความมั่นคงของการรักษาการทรงตัว เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะด้านทฤษฎีความรู้ วิเคราะห์และฝึกทักษะปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างเสริมและพัฒนาการเคลื่อนไหวที่เคลื่อนไหวการเคลื่อนไหวอย่างสร้างสรรค์ สามารถเข้าใจวิเคราะห์สถานการณ์ บริบทในสังคม นำเสนอข้อมูลความคิดเห็นอย่างเป็นลำดับขั้นตอน เรียนรู้การเป็นพลโลกที่มีคุณภาพ ทักษะการคิดวิเคราะห์ ประเด็นความรู้ต่างๆ องค์ความรู้ รวมถึงการเรียนรู้การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันในสังคมโลก

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจความหมายและความสำคัญของการควบคุมการเคลื่อนไหวร่างกาย
2. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจรูปแบบและแนวทางในการฝึกการควบคุมการเคลื่อนไหวร่างกายขณะอยู่กับที่
3. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจรูปแบบและแนวทางในการฝึกการควบคุมการเคลื่อนไหวร่างกายขณะเคลื่อนไหวที่
4. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจรูปแบบและแนวทางในการฝึกการควบคุมการเคลื่อนไหวประกอบอุปกรณ์
5. นักเรียนสามารถวางแผนและปฏิบัติตามแผน การเคลื่อนไหวร่างกายเพื่อการพัฒนาสมรรถภาพทางกายและสมรรถภาพทางกลไก

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชากายการเคลื่อนไหวพื้นฐาน 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2

เวลา 40 ชั่วโมง

จำนวน 1.0 หน่วยกิต

รายวิชานี้เป็นการศึกษาต่อเนื่องจากกายการเคลื่อนไหวพื้นฐาน 1 โดยเน้นการพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวในระดับที่สูงขึ้น ทั้งด้านการเคลื่อนไหวเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ การสื่อสาร และการสร้างสรรค์ นักเรียนจะได้เรียนรู้หลักการเคลื่อนไหวในเชิงลึก เช่น การทรงตัว (Balance) การประสานสัมพันธ์ของร่างกาย (Coordination) หลักการของกายการเคลื่อนไหวพื้นฐาน (ขั้นสูง) ทักษะการเคลื่อนไหวกลุ่ม locomotor, non-locomotor และ manipulative skills การฝึกทักษะการเคลื่อนไหวที่บังคับหรือควบคุมวัตถุ ในระดับประยุกต์ พื้นฐานของ การทรงตัว (Balance) และการเคลื่อนไหวที่ต้องใช้ความแม่นยำ การเคลื่อนไหวประกอบจังหวะดนตรี การแสดงออก การเคลื่อนไหวเพื่อพัฒนากล้ามเนื้อเฉพาะส่วนและการยืดเหยียด การออกแบบกิจกรรมการเคลื่อนไหวเพื่อพัฒนาศักยภาพด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม การสังเกต วิเคราะห์ และประเมินผลการเคลื่อนไหว การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อการส่งเสริมพัฒนาการทางกายของเด็ก เยาวชน หรือบุคคลทั่วไปและการเคลื่อนไหวที่ซับซ้อนขึ้นในกิจกรรมกีฬาและการแสดงออกทางร่างกายเนื้อหาครอบคลุมถึงรูปแบบการเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวันและในกิจกรรมเฉพาะ เช่น การเคลื่อนไหวประกอบดนตรี การเคลื่อนไหวสร้างสรรค์ ทักษะพื้นฐานทางกีฬา การเคลื่อนไหวเพื่อการผ่อนคลาย และการฝึกปฏิบัติเพื่อประยุกต์ใช้ในงานด้านพลศึกษา การสอน การจัดกิจกรรม และการส่งเสริมสุขภาพ

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนอธิบายหลักการของการเคลื่อนไหวพื้นฐานเชิงลึก และการประยุกต์ใช้ในบริบทต่างๆ ได้
2. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมเคลื่อนไหวขั้นสูง เช่น การเคลื่อนไหวประกอบดนตรี หรือกิจกรรมพลศึกษาเชิงสร้างสรรค์
3. นักเรียนออกแบบและนำเสนอกิจกรรมเคลื่อนไหวที่เหมาะสมกับวัยและศักยภาพของผู้เรียน
4. นักเรียนมีประเมินทักษะและพัฒนาการทางการเคลื่อนไหวของตนเองและผู้อื่นได้
5. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวเพื่อสุขภาพและคุณภาพชีวิต

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชาการสื่อสารภาษาอังกฤษทางการกีฬา 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1

เวลา 40 ชั่วโมง

จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษาการเรียนรู้คำศัพท์ทางกีฬา ความหมายและความสำคัญของกีฬาแต่ละประเภทได้ มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในบริบทที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา โดยครอบคลุมการฟัง พูด อ่าน และเขียนอย่างเหมาะสม เพื่อใช้ในการสื่อสารในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับกีฬา เช่น การแนะนำตนเอง คำศัพท์พื้นฐานเกี่ยวกับกีฬา การสื่อสารกับนักกีฬา โค้ช หรือบุคลากรในสนามกีฬา การให้คำแนะนำเบื้องต้น การอธิบายชนิดกีฬา กติกา อุปกรณ์ และการเล่น รวมถึงคำศัพท์และสำนวนเฉพาะทางกีฬา เนื้อหาครอบคลุมหัวข้อภาษาอังกฤษพื้นฐานในวงการกีฬา เช่น ประเภทกีฬา ตำแหน่งผู้เล่น คำสั่งและคำแนะนำในการฝึกซ้อม การใช้ภาษาในการแข่งขัน การพูดเชียร์หรือให้กำลังใจ รวมถึงทักษะการสื่อสารในสถานการณ์จำลอง เช่น การสัมภาษณ์นักกีฬา การแถลงข่าว หรือการนำเสนอข้อมูลกีฬาผ่านสื่อ รายวิชานี้เหมาะสำหรับผู้เรียนที่ต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในบริบทของการฝึกกีฬา การแข่งขัน การทำงานกับทีมงานนานาชาติ หรือการศึกษาต่อในสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาในระดับสากล

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนเข้าใจคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับกีฬาและการออกกำลังกาย
2. นักเรียนอธิบายกติกา ประเภทกีฬา และบทบาทของผู้เล่นเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง
3. นักเรียนพูดแนะนำตนเอง สนทนาเบื้องต้น และอธิบายกิจกรรมกีฬาด้วยภาษาอังกฤษได้
4. นักเรียนอ่านและตีความบทความสั้น ข่าวกีฬา หรือคำอธิบายการแข่งขัน
5. นักเรียนมีความมั่นใจและกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษ

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชาการสื่อสารภาษาอังกฤษทางการกีฬา 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 เวลา 40 ชั่วโมง จำนวน 1.0 หน่วยกิต

รายวิชานี้เป็นการต่อยอดจากพื้นฐานภาษาอังกฤษทางการกีฬาในรายวิชาที่ 1 โดยมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับสูงขึ้นและเน้น การประยุกต์ใช้ภาษาในสถานการณ์จริงของงานกีฬา ทั้งในด้านการแข่งขัน การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อ การจัดการแข่งขันกีฬา การฝึกซ้อม การบริหารจัดการกีฬา การเขียนและการตอบอีเมลจดหมายในบริบทกีฬา การรายงานผลการแข่งขัน และการเขียนบทความกีฬา การให้สัมภาษณ์นักกีฬาและโค้ชเป็นภาษาอังกฤษ การแถลงข่าวกีฬา และการพูดในพิธีเปิด-ปิดการแข่งขัน คำศัพท์ และสำนวนเฉพาะทางของกีฬาแต่ละประเภท การเขียนคำชี้แจง แผนการฝึกซ้อม และคู่มือการแข่งขัน การเป็นล่ามกีฬา (Sport Interpreter) หรือผู้ประสานงานระหว่างประเทศ การจัดกิจกรรม/ค่ายกีฬาและการนำเสนอโครงการด้วยภาษาอังกฤษ การฝึกจำลองสถานการณ์ในสนามจริง และการจัดกิจกรรมระดับสากล นักเรียนจะได้ฝึกฝนการ ฟัง-พูด-อ่าน-เขียนภาษาอังกฤษในบริบทมืออาชีพทางกีฬา เช่น การเขียนอีเมลติดต่อกับหน่วยงานต่างประเทศ การรายงานผลการแข่งขัน การจัดทำข่าวกีฬา การให้สัมภาษณ์ และการพูดในที่สาธารณะ รวมถึงการจัดกิจกรรมกีฬานานาชาติ และการเป็นล่าม/ผู้ประสานงานในงานแข่งขัน นอกจากนี้ยังเน้นการใช้ คำศัพท์ทางเทคนิค ในกีฬาเฉพาะทาง การวิเคราะห์สถานการณ์ และการสื่อสารแบบมีเป้าหมายเพื่อสนับสนุนอาชีพทางกีฬาในระดับสากล

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนเข้าใจคำศัพท์เทคนิคเฉพาะทางกีฬา และสามารถอธิบายเนื้อหาได้อย่างมืออาชีพ
2. นักเรียนเขียนเอกสารราชการ รายงาน และอีเมลที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬาได้อย่างถูกต้อง
3. นักเรียนฟังและตีความบทสนทนา ข่าว หรือคำแถลงที่เกี่ยวข้องกับกีฬาได้
4. นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษเพื่อวางแผน ประสานงาน และจัดกิจกรรมกีฬาระดับนานาชาติ
5. นักเรียนมีทักษะในการปรับตัวและการทำงานร่วมกับชาวต่างชาติในงานด้านกีฬา

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชาประวัติศาสตร์และปรัชญาทางพลศึกษา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
เวลา 40 ชั่วโมง จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษาและวิเคราะห์วิวัฒนาการของพลศึกษาและกีฬา ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ โดยเน้นถึงบริบททางสังคม วัฒนธรรม ศาสนา และการเมืองที่มีผลต่อการพัฒนาของพลศึกษาในแต่ละยุคสมัย ศึกษาปรัชญาพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษา ได้แก่ อุดมคติทางนิยาม ปรัชญาการนิยาม กฎหมายนิยาม ศักดิ์นิยม และอุดมคติแบบต่าง ๆ ที่ส่งอิทธิพลต่อแนวคิดและรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนวิเคราะห์หลักการ แนวคิด และวัตถุประสงค์ของพลศึกษาในฐานะกระบวนการสำคัญในการพัฒนามนุษย์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม เชื่อมโยงบทบาทของพลศึกษาในการเสริมสร้างคุณภาพชีวิต วิถีสุขภาพ และความเป็นพลเมืองดีในสังคมเห็นคุณค่าบทบาทของครูพลศึกษา นักวิชาการ และผู้นำทางการกีฬาในฐานะผู้ถ่ายทอดปรัชญาและคุณค่าของพลศึกษาแก่ผู้เรียนและชุมชน พร้อมทั้งฝึกวิเคราะห์ประเด็นร่วมสมัยในวงการพลศึกษา เช่น การส่งเสริมกีฬาเพื่อสุขภาพ กีฬาเพื่อมวลชน และพลศึกษาในศตวรรษที่ 21

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนอธิบายพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของพลศึกษาและกีฬาได้อย่างถูกต้อง
2. นักเรียนมีวิเคราะห์แนวคิดและอิทธิพลของปรัชญาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษา
3. นักเรียนเชื่อมโยงแนวคิดทางประวัติศาสตร์และปรัชญากับแนวทางการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในยุคปัจจุบันได้
4. นักเรียนวิเคราะห์และอภิปรายประเด็นร่วมสมัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของพลศึกษาในสังคมไทยและสังคมโลกได้อย่างมีเหตุผล
5. นักเรียนประยุกต์ใช้แนวคิดทางปรัชญาเพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์และจรรยาบรรณของนักวิชาชีพทางพลศึกษา

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

วิชาสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
เวลา 40 ชั่วโมง จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษา วิเคราะห์ ความสำคัญของวิชาการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย ศึกษาความหมาย ความสำคัญของสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย ศึกษาหลักการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย ความแตกต่างระหว่างสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพกับสมรรถภาพทางกายเพื่อกีฬา หลักการฝึกสมรรถภาพทางกาย วิธีการประเมินสมรรถภาพทางกายเบื้องต้น การวางแผนโปรแกรมออกกำลังกายส่วนบุคคล การฝึกความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ (Strength Training) การฝึกความทนทานของหัวใจและระบบไหลเวียนโลหิต ความปลอดภัยในการฝึก และการป้องกันการบาดเจ็บ การประยุกต์ใช้กิจกรรมหลากหลายในการพัฒนาสมรรถภาพ ประโยชน์ของสมรรถภาพทางกาย ความสัมพันธ์ของกิจกรรมทางกาย สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ การทดสอบสมรรถภาพทางกาย องค์ประกอบของสุขภาพ สมรรถภาพทางกลไก การประเมินสมรรถภาพทางกาย วิธีการออกกำลังกายตระหนักและเห็นคุณค่าของการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย แนวทางการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ของการออกกำลังกาย

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบายความแตกต่างสมรรถภาพทางกายและสมรรถทางกลไก
2. นักเรียนสามารถอธิบายการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย การทดสอบสมรรถภาพทางกายแบบต่างๆ
3. นักเรียนเข้าใจวิธีการออกแบบโปรแกรมการฝึกที่เหมาะสมกับแต่ละบุคคล
4. นักเรียนวางแผนและนำเสนอโปรแกรมออกกำลังกายเพื่อพัฒนาสมรรถภาพได้
5. นักเรียนประเมินและวิเคราะห์สมรรถภาพเบื้องต้นของตนเองและผู้อื่นได้
6. เห็นคุณค่าและความสำคัญของการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ

รวมทั้งหมด 6 ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1

เวลา 40 ชั่วโมง

จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษา ความหมาย ความสำคัญ และบทบาทของวิทยาศาสตร์การกีฬา หลักการทางวิทยาศาสตร์ ทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับ วิทยาศาสตร์การกีฬา ซึ่งเป็นศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกัน บำบัด รักษา และฟื้นฟูอาการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย ตลอดจนการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายอย่างปลอดภัยและเหมาะสม เนื้อหาครอบคลุมถึง สาเหตุ อาการ การประเมินเบื้องต้น และวิธีการรักษาอาการบาดเจ็บทางกีฬา รวมถึงความรู้ด้านกายวิภาคและสรีรวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการบาดเจ็บ การปฐมพยาบาลเบื้องต้น การใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีในการฟื้นฟูร่างกาย การฟื้นฟูสมรรถภาพ แนวทางการรักษาเบื้องต้นและการฟื้นฟูสภาพร่างกาย และการส่งกลับนักกีฬาเข้าสู่การแข่งขันอย่างปลอดภัย นอกจากนี้ยังศึกษาประเด็นด้าน โภชนาการกีฬา วิทยาศาสตร์ป้องกัน ภาวะโอเวอร์ทรนนิ่ง การใช้สารต้องห้าม และจริยธรรมในงานวิทยาศาสตร์กีฬา ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญในการดูแลนักกีฬาให้มีสุขภาพที่ยั่งยืน

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนเข้าใจหลักการของวิทยาศาสตร์การกีฬา และความสำคัญในการดูแลนักกีฬา
2. นักเรียนเข้าใจหลักการโภชนาการ วิทยาศาสตร์ป้องกัน และแนวทางการส่งนักกีฬากลับสู่สนาม
3. นักเรียนวางแผนและดำเนินการฟื้นฟูสมรรถภาพเบื้องต้นตามอาการ
4. นักเรียนประเมินอาการบาดเจ็บเบื้องต้นและสามารถให้การปฐมพยาบาลได้อย่างถูกต้อง
5. นักเรียนให้ความสำคัญกับการป้องกันมากกว่าการรักษา และมุ่งเน้นการพัฒนาสุขภาพอย่างยั่งยืน

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชาสรีรวิทยาการออกกำลังกาย

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1

เวลา 40 ชั่วโมง

จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษา ความหมายและความสำคัญของสรีรวิทยาการออกกำลังกายพื้นฐานทางสรีรวิทยา กายวิภาค หลักทางสรีรวิทยากับการสร้างสมรรถภาพทางกาย โครงสร้างของกล้ามเนื้อร่างกาย ความสัมพันธ์ ระหว่างประสาทกับกล้ามเนื้อ กระบวนการสร้างพลังงาน ระบบไหลเวียนโลหิตกับการออกกำลังกาย ระบบ หายใจกับการออกกำลังกาย อายุ เพศ กับการออกกำลังกาย อุณหภูมิ ภูมิอากาศ และสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อ การออกกำลังกาย การฝึกกล้ามเนื้อ ระบบไหลเวียนโลหิตและหัวใจขณะออกกำลังกาย ระบบหายใจ และการ แลกเปลี่ยนก๊าซระหว่างออกกำลังกาย ระบบกล้ามเนื้อ และการทำงานของกล้ามเนื้อแบบแอโรบิกและแอนแอโร บิก ระบบประสาทที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการเคลื่อนไหว ระบบพลังงานของร่างกาย (ATP-PC, Glycolysis, Oxidative)

การตอบสนองของร่างกายต่อการออกกำลังกายทันทีและในระยะยาว แนวทางการฝึกเพื่อพัฒนาสมรรถภาพ และความปลอดภัยในการออกกำลังกาย การสังเกตและประเมินผลความเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย เพื่อให้ ผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานทางสรีรวิทยาและกายวิภาคที่เกี่ยวข้องจำเป็นต่อการออกกำลังกายระบบโครงร่างการ ทำงานของ ระบบกล้ามเนื้อที่ทำหน้าที่ในการเคลื่อนไหวร่างกาย ระบบไหลเวียนโลหิตเพื่อนำสารหรือพลังงาน ไปสู่กล้ามเนื้อทำให้เกิดการเคลื่อนไหวและระบบหายใจ

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนเข้าใจหลักพื้นฐานสรีรวิทยาและกายวิภาคที่เกี่ยวข้องกับการออกกำลังกาย
2. นักเรียนสามารถอธิบายผลของการออกกำลังกายต่อระบบไหลเวียนโลหิต ระบบหายใจ และระบบกล้ามเนื้อได้
3. นักเรียนวิเคราะห์และอธิบายความสามารถทางกายของตนเองจากการเปลี่ยนแปลงทางสรีรวิทยา
4. นักเรียนวางแผนกิจกรรมการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับสมรรถภาพทางกายของตนเอง
5. นักเรียนเห็นคุณค่าของการดูแลสุขภาพและพัฒนาสมรรถภาพร่างกายอย่างปลอดภัย

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชาเกมและนันทนาการ

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1

เวลา 40 ชั่วโมง

จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษาความเป็นมารายวิชาเกมและนันทนาการ เกมกีฬาเบื้องต้นและกิจกรรมนันทนาการ รายวิชาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจหลักการ ทฤษฎี และแนวคิดเกี่ยวกับเกมและกิจกรรมนันทนาการ รวมถึงการนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับประเภทของเกมและกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ เช่น เกมพื้นบ้าน เกมสันทนาการ เกมการศึกษา เกมสร้างเสริมทักษะชีวิต กิจกรรมนันทนาการกลางแจ้งและในร่ม และกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการวางแผน ออกแบบ และมีหลักการวางแผนจัดกิจกรรม เทคนิคการเป็นผู้นำกิจกรรม นันทนาการ และดำเนินกิจกรรมเกมและนันทนาการในบริบทต่าง ๆ เช่น การจัดกิจกรรมในโรงเรียน ชุมชน หรือองค์กรต่าง ๆ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของวัย สภาพแวดล้อม วัฒนธรรม และความปลอดภัย ผู้เรียนจะได้มีโอกาสฝึกปฏิบัติจัดกิจกรรมเกมและนันทนาการอย่างหลากหลาย ทั้งในร่ม กลางแจ้ง ใช้และไม่ใช้อุปกรณ์ และฝึกทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพและสร้างสรรค์

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนเข้าใจหลักการและวัตถุประสงค์ของเกมและกิจกรรมนันทนาการ
2. นักเรียนรู้จักประเภทของเกมและกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัยและกลุ่มเป้าหมาย
3. นักเรียนวางแผน ออกแบบ และจัดกิจกรรมเกมและนันทนาการได้อย่างเหมาะสม
4. นักเรียนเป็นผู้นำกิจกรรมเกมที่สามารถสร้างความสนุกสนานและการมีส่วนร่วม
5. นักเรียนมีจิตอาสาและสามารถนำเกมไปประยุกต์ใช้เพื่อประโยชน์ของชุมชนหรือสังคม

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชาการฝึกด้วยน้ำหนักตัว

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2

เวลา 40 ชั่วโมง

จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษาความหมายและประโยชน์ของการฝึกด้วยน้ำหนัก หลักการฝึกเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกาย ความสำคัญของสมรรถภาพทางกาย ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถภาพทางกายโดยใช้น้ำหนักตัว (Bodyweight) ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการฝึกด้วยน้ำหนักตัว หลักการฝึกสมรรถภาพทางกาย ท่าฝึกพื้นฐานและเทคนิคที่ถูกต้อง การฝึกแบบ circuit training, HIIT และ functional training การอบอุ่นร่างกายและการยืดเหยียดก่อน-หลังการฝึก ระบบกล้ามเนื้อกับการฝึกด้วยน้ำหนัก โครงสร้างกล้ามเนื้อ การเรียงตัวของเส้นใยกล้ามเนื้อหรือเซลล์กล้ามเนื้อ การหดตัวของกล้ามเนื้อ เนื้อหาคือการเคลื่อนไหวของร่างกาย การฝึกความแข็งแรง ความทนทาน ความยืดหยุ่น ความคล่องตัว และการควบคุมการเคลื่อนไหวของร่างกาย ผ่านท่าฝึกต่าง ๆ เช่น push-up, squat, lunge, plank, burpee และ dynamic stretching รวมถึงความรู้พื้นฐานด้านสรีรวิทยาการออกกำลังกาย และหลักโภชนาการเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องกับการฝึกเพื่อสุขภาพ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้วิธีการฝึกที่ปลอดภัย เหมาะสมกับเพศ วัย และสภาพร่างกาย พร้อมทั้งสามารถวางแผนและออกแบบโปรแกรมการฝึกสำหรับตนเองและผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนเข้าใจหลักการฝึกสมรรถภาพทางกายด้วยน้ำหนักตัว
2. นักเรียนเข้าใจหลักการออกแบบโปรแกรมฝึกและการวางแผนการออกกำลังกาย
3. นักเรียนปฏิบัติท่าฝึกด้วยน้ำหนักตัวได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย
4. นักเรียนออกแบบโปรแกรมฝึกส่วนบุคคลได้ตามเป้าหมายสุขภาพหรือสมรรถภาพ
5. นักเรียนประเมินสมรรถภาพทางกายและปรับปรุงโปรแกรมฝึกตามพัฒนาการของร่างกาย
6. นักเรียนมีความรับผิดชอบและวินัยในการฝึกฝนเพื่อสุขภาพของตนเอง

รวมทั้งหมด 6 ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชาการปฐมพยาบาลและการป้องกันการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2

เวลา 40 ชั่วโมง

จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษาวิเคราะห์หลักการปฐมพยาบาลเบื้องต้นและการป้องกันการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา อุบัติเหตุและการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา ปัจจัยและสาเหตุการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา การป้องกันการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา การปฐมพยาบาลทั่วไปเมื่อเกิดการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา การเคลื่อนย้ายผู้ป่วยจากการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา การพันผ้า และการเตรียมยาและอุปกรณ์การปฐมพยาบาล ทักษะการปฐมพยาบาลเบื้องต้น เช่น การห้ามเลือด การพันผ้าพันแผล การตามกระดูก การทำ CPR และใช้เครื่อง AED การจัดการกับอาการบาดเจ็บเฉพาะระบบ เช่น อาการบาดเจ็บทางกล้ามเนื้อ กระดูกและข้อต่อ บาดแผลฟกช้ำ ถลอก ลึก การเป็นลม ช็อก โรคลมแดด ฯลฯ การบาดเจ็บจากการออกกำลังกายเฉพาะประเภท (วิ่ง, ฟุตบอล, วายน้ำ ฯลฯ) หลักการใช้ RICE (Rest-Ice-Compression-Elevation) อุปกรณ์ปฐมพยาบาลและการเตรียมพร้อมในสนามกีฬาวิธีป้องกันการบาดเจ็บ เช่น การอบอุ่นร่างกาย การใช้เครื่องป้องกัน การฟื้นฟูหลังการบาดเจ็บ เบื้องต้นกฎหมายเบื้องต้นเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลและจรรยาบรรณผู้ช่วยเหลือ ไปจนถึงการวิเคราะห์สาเหตุของการบาดเจ็บ และการวางแผนแนวทางป้องกันทั้งในระดับบุคคลและทีมกีฬา

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนเข้าใจกลไกการบาดเจ็บ และสามารถวางแผนแนวทางป้องกันการบาดเจ็บในการเล่นกีฬาได้
2. นักเรียนสามารถประเมินสถานการณ์เบื้องต้นและช่วยเหลือผู้บาดเจ็บอย่างเหมาะสม
3. นักเรียนสามารถป้องกันการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬาได้
4. นักเรียนเข้าใจหลักการปฐมพยาบาลเบื้องต้นการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา
5. นักเรียนสามารถเคลื่อนย้ายผู้ป่วยการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬาได้
6. นักเรียนมีทักษะการพันผ้า ตามหลักการปฐมพยาบาลเบื้องต้น
7. นักเรียนมีความรับผิดชอบและตระหนักถึงความสำคัญของการช่วยชีวิต

รวมทั้งหมด 7 ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชาโภชนาการทางกายภาพ

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2

เวลา 40 ชั่วโมง

จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษาความสำคัญของโภชนาการกับสุขภาพและสมรรถภาพทางกาย พื้นฐานโภชนาการ คาร์โบไฮเดรต โปรตีน ไขมัน วิตามิน แร่ธาตุ และน้ำ ความต้องการพลังงานและสารอาหารในแต่ละกิจกรรมกีฬา โภชนาการสำหรับการฝึกซ้อม การแข่งขัน และการฟื้นฟู อาหารก่อน-ระหว่าง-หลังออกกำลังกาย การคำนวณค่า BMR, TDEE และสัดส่วนสารอาหาร การควบคุมและการจัดการน้ำหนักของนักกีฬา การใช้ผลิตภัณฑ์เสริมอาหารและสารกระตุ้นในกีฬา (sports supplements & ergogenic aids) ปัญหาโภชนาการในนักกีฬา เช่น ภาวะขาดสารอาหาร, ภาวะ dehydrate จริยธรรมและข้อควรระวังในการบริโภคอาหารเสริม นอกจากนี้ผู้เรียน ต้องวิเคราะห์หามนุษย์ที่มีการเคลื่อนไหวร่างกายได้จำเป็นต้องมีพลังงานเป็นตัวกำหนดการเคลื่อนไหวร่างกาย ศึกษากิจกรรมต่างๆ ที่ร่างกายจำเป็นต้องใช้พลังงานที่เพียงพอต่อวันสำหรับการออกกำลังกายและเล่นกีฬา สารอาหารที่มีความสำคัญต่อร่างกาย ความต้องการโปรตีนในแต่ละวัน ความต้องการโปรตีนในขณะออกกำลังกาย วิตามินที่จำเป็นต่อการออกกำลังกาย รวมทั้งฝึกออกแบบแผนการบริโภคอาหารให้เหมาะสมกับกิจกรรมที่ทำ ความหนักในการฝึกซ้อม และเป้าหมายทางร่างกาย เช่น การเพิ่มกล้ามเนื้อ ลดไขมัน หรือเพิ่มความทนทาน

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนเข้าใจหลักการทางโภชนาการพื้นฐานและความเกี่ยวข้องกับกีฬา อาหารหลัก 5 หมู่ สารอาหาร เมแทบอลิซึมได้
2. นักเรียนวิเคราะห์และวางแผนโภชนาการสำหรับนักกีฬาหรือบุคคลทั่วไปที่ออกกำลังกาย
3. นักเรียนคำนวณพลังงานและวางแผนเมนูอาหารให้เหมาะกับเป้าหมาย
4. นักเรียนประเมินความเหมาะสมของการใช้ผลิตภัณฑ์เสริมอาหารทางกีฬา
5. นักเรียนตระหนักถึงผลดีและโทษของโภชนาการต่อสุขภาพระยะยาว

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชาการบริหารจัดการชั้นเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1

เวลา 40 ชั่วโมง

จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษาวิเคราะห์หลักการบริหารจัดการชั้นเรียน การจัดสภาพแวดล้อมทั้งในและนอกห้องเรียน การสร้างเสริมบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ เทคนิควิธีการบริหารจัดการชั้นเรียน รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียน ประเภทของการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ องค์ประกอบของการบริหารจัดการในห้องเรียน แนวทางในการตั้งกฎระเบียบสำหรับห้องเรียน การสร้างวินัยในห้องเรียน การจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ บทบาทของครูในฐานะผู้นำชั้นเรียน การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพในห้องเรียนให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ การวางแผนจัดการชั้นเรียนล่วงหน้า (Classroom Routine, Rules, Procedure) กลยุทธ์การสร้างแรงจูงใจและบรรยากาศการเรียนรู้เชิงบวก การจัดการพฤติกรรมนักเรียนเชิงบวกและเชิงป้องกัน (Positive Behavior Support – PBS) เทคนิคการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพระหว่างครูกับนักเรียน การจัดการความขัดแย้ง และพฤติกรรมก้าวร้าวในชั้นเรียน การใช้เทคโนโลยีและสื่อช่วยในการบริหารจัดการชั้นเรียน การประเมินและปรับปรุงการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ โดยครอบคลุมการวางแผน การจัดระเบียบ สิ่งแวดล้อม การบริหารเวลา วิชาเน้นการสร้างสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน การส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียน และการรับมือกับปัญหาในชั้นเรียนด้วยวิธีการที่มีจรรยาบรรณ ผู้เรียนจะได้รับประสบการณ์จากการจำลองสถานการณ์ การอภิปรายกรณีศึกษา และการฝึกวางแผนกลยุทธ์ในการจัดการชั้นเรียนจริง เพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นครูหรือผู้ฝึกสอนที่มีประสิทธิภาพ

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนเข้าใจหลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการชั้นเรียน
2. นักเรียนสามารถวางแผนและออกแบบกิจกรรมเพื่อบริหารชั้นเรียนได้อย่างมีระบบ
3. นักเรียนจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหาและวัยของผู้เรียน
4. นักเรียนใช้เทคนิคการสื่อสารและการจัดการพฤติกรรมผู้เรียนอย่างสร้างสรรค์
5. นักเรียนเคารพในความแตกต่างของผู้เรียน และส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชาเกมและนันทนาการ

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1

เวลา 40 ชั่วโมง

จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษา ประวัติกิจกรรมนันทนาการ ความหมายและความสำคัญของเกมและกิจกรรมนันทนาการ ลักษณะและบทบาทของเกมและนันทนาการ ประเภทของเกม (เกมสร้างสัมพันธ์ / เกมเคลื่อนไหว / เกมวางแผน / เกมพื้นบ้าน ฯลฯ) ประเภทของกิจกรรมนันทนาการ (ทางกาย ทางจิตใจ ทางสังคม ทางศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ) บทบาทการเป็นผู้นำนันทนาการ เพลงที่ใช้สำหรับนันทนาการ เกมเบ็ดเตล็ด หลักการวางแผนกิจกรรมเกมและนันทนาการ เทคนิคการเป็นผู้นำเกมและผู้นำนันทนาการ การออกแบบกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความร่วมมือ ความคิดสร้างสรรค์ และความสามัคคี การจัดกิจกรรมนันทนาการสำหรับกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ การประเมินผลและสรุปผลกิจกรรมนันทนาการ บทบาทของนันทนาการในการส่งเสริมสุขภาพและคุณภาพชีวิต การป้องกันอุบัติเหตุและจัดการความปลอดภัยในกิจกรรมเกมและนันทนาการ รายวิชานี้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กิจกรรมนันทนาการในด้านการส่งเสริมสุขภาพ พัฒนาทักษะทางสังคม อารมณ์ และจิตใจ พร้อมทั้งส่งเสริมการทำงานร่วมกันในกลุ่มอย่างมีความสุข วิชานี้นับว่ามีส่วนร่วมของผู้เรียนผ่านกิจกรรมจริง เช่น เกมเคลื่อนไหว เกมพื้นบ้าน เกมสร้างสัมพันธ์ การละเล่นต่าง ๆ และกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน คลายเครียด สร้างความสามัคคี และปลูกฝังภาวะผู้นำ/ผู้ตามที่ดี นักเรียนจะได้พัฒนาทักษะในการวางแผน จัดกิจกรรม และประเมินผลกิจกรรมเกมและนันทนาการ พร้อมเรียนรู้บทบาทของผู้นำนันทนาการในกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย เช่น เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ เป็นต้น

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนเข้าใจแนวคิด หลักการ และประโยชน์ของกิจกรรมเกมและนันทนาการ
2. นักเรียนออกแบบและดำเนินกิจกรรมเกมและนันทนาการได้อย่างเหมาะสม
3. นักเรียนสร้างบรรยากาศแห่งความร่วมมือ สนุกสนาน และปลอดภัยในกลุ่ม
4. นักเรียนปรับกิจกรรมให้เหมาะสมกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ
5. นักเรียนเคารพความหลากหลายและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกคนในกลุ่ม

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชานวดทางการกีฬา

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ภาคเรียนที่ 1

เวลา 40 ชั่วโมง

จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษาความหมาย ความสำคัญ และประโยชน์ของการนวดทางการกีฬา ชนิดและรูปแบบของการนวด (นวดก่อนแข่งขัน / นวดระหว่างพัก / นวดหลังการแข่งขัน / นวดเพื่อฟื้นฟู) ภายวิภาคพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการนวด ระบบกล้ามเนื้อ กระดูก ข้อต่อ ระบบไหลเวียน ทฤษฎีการไหลเวียนของเลือดและน้ำเหลืองในการนวด เทคนิคการนวดพื้นฐาน: การกด การคลึง การบีบ การลูบ การเคาะ การเตรียมความพร้อมของผู้ให้บริการและผู้รับการนวด การใช้ท่าทางที่ถูกต้อง ป้องกันการบาดเจ็บของผู้ให้บริการนวด อุปกรณ์และสื่อประกอบการนวดกีฬา ข้อควรระวัง ข้อห้าม และภาวะที่ไม่ควรนวด จรรยาบรรณและจริยธรรมของผู้ปฏิบัติงานนวดกีฬา นอกจากนี้ผู้เรียนได้เรียนรู้การนวด เทคนิคการนวดที่เหมาะสมในแต่ละช่วงของการแข่งขัน เช่น การนวดก่อนการแข่งขัน (Pre-event Massage) การนวดระหว่างการแข่งขัน (Intra-event Massage) และการนวดหลังการแข่งขัน (Post-event Massage) รวมถึงการนวดเพื่อการฟื้นฟู (Rehabilitation Massage) เพื่อช่วยลดอาการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา ผู้เรียนจะได้รับการฝึกฝนทักษะในการประเมินสภาพร่างกายของนักกีฬา การเลือกใช้เทคนิคการนวดที่เหมาะสมกับประเภทกีฬาและภาวะของกล้ามเนื้อ การใช้แรงกด การคลึง การบีบ การยืดกล้ามเนื้อ และเทคนิคอื่น ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของร่างกาย ลดความตึงเครียดของกล้ามเนื้อ และกระตุ้นการไหลเวียนโลหิต รวมถึงเรียนรู้การดูแลสุขอนามัย และการปฏิบัติตนอย่างมีจรรยาบรรณในสายงานการนวดกีฬา

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนอธิบายหลักการ ทฤษฎี และพื้นฐานของการนวดทางการกีฬา ได้อย่างถูกต้อง
2. นักเรียนจำแนกลักษณะของกล้ามเนื้อและระบบต่าง ๆ ของร่างกาย ที่เกี่ยวข้องกับการนวดกีฬาได้อย่างเหมาะสม
3. นักเรียนเลือกใช้เทคนิคการนวดที่เหมาะสมกับสภาพร่างกายของนักกีฬาและประเภทกีฬา
4. นักเรียนประเมินสภาพร่างกายของนักกีฬาเพื่อเลือกวิธีการนวดที่เหมาะสม
5. นักเรียนตระหนักถึงความปลอดภัยและความสบายของผู้รับบริการเป็นสำคัญ

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชาภาวะการณเป็นผู้นำทางการกีฬา

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ภาคเรียนที่ 1

เวลา 40 ชั่วโมง

จำนวน 1.0

หน่วยกิต

ศึกษาความหมาย ความสำคัญ และบทบาทของผู้นำในงานด้านกีฬา ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี และหลักการของภาวะผู้นำที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและการจัดการด้านกีฬา ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำ เช่น ทฤษฎีคุณลักษณะ พฤติกรรม สถานการณ์ ภาวะผู้นำเชิงบริการ รูปแบบของภาวะผู้นำ

การกีฬา ผู้นำในทีมกีฬาผู้นำเชิงบริหาร ผู้นำด้านกิจกรรมกีฬา คุณลักษณะและทักษะที่จำเป็นของผู้นำกีฬา กลยุทธ์การสร้างแรงจูงใจและแรงบันดาลใจให้กับทีม การพัฒนาทักษะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับผู้นำ การตัดสินใจและการแก้ปัญหาในภาวะผู้นำ การสร้างทีมที่มีประสิทธิภาพและความสามัคคี การวางแผน ควบคุม และประเมินกิจกรรม/การแข่งขันทางกีฬา จริยธรรมและจรรยาบรรณของผู้นำในวงการกีฬาผู้เรียนได้เรียนรู้และพัฒนา ภาวะผู้นำในบริบทของการกีฬา ผ่านองค์ความรู้เกี่ยวกับหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และรูปแบบของผู้นำ โดยเฉพาะในบริบทของผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้นำทีมกีฬา ครูพลศึกษา และผู้จัดการกีฬา ผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะการวิเคราะห์ภาวะผู้นำในสถานการณ์จริง การวางแผนงานกีฬา การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารทีม และการจูงใจผู้ร่วมกิจกรรมหรือสมาชิกในทีมให้เกิดแรงขับเคลื่อนในการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพนอกจากนี้ยังมุ่งเน้นการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ความรับผิดชอบ และความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับลักษณะของกลุ่มเป้าหมาย เช่น นักเรียน นักกีฬา เยาวชน หรือผู้มีความต้องการพิเศษ

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนอธิบายหลักการของภาวะความเป็นผู้นำในบริบทของกีฬาได้
2. นักเรียนแสดงบทบาทของผู้นำและผู้ตามในกิจกรรมกีฬาได้อย่างเหมาะสม
3. นักเรียนสื่อสาร ประสานงาน และทำงานเป็นทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. นักเรียนประยุกต์ใช้ทักษะผู้นำในการจัดการและแก้ไขปัญหาในสถานการณ์จำลองหรือจริง
5. นักเรียนปฏิบัติตนเป็นผู้นำที่มีคุณธรรม มีความรับผิดชอบ และมีจริยธรรมทางกีฬา

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

อธิบายรายวิชา

รายวิชาการเป็นโค้ช

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2

เวลา 40 ชั่วโมง

จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษาความเข้าใจการเรียนรู้แนวคิด หลักการ และทักษะพื้นฐานของการเป็นโค้ชกีฬาในระดับเริ่มต้น โดยเน้นการพัฒนาบทบาทของผู้เรียนให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ในฐานะ "โค้ชเบื้องต้น" ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความรู้ความเข้าใจในศาสตร์ของการฝึกสอน ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ เทคนิค และแทคติก พร้อมส่งเสริม คุณธรรม จริยธรรม และภาวะผู้นำในการดูแลนักกีฬา

เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ด้านการวางแผนฝึกซ้อม การประเมินสมรรถภาพนักกีฬา การสร้างแรงจูงใจ การวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนของทีม รวมไปถึงการพัฒนาแนวทางการสื่อสารกับนักกีฬาอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัย และสถานการณ์การแข่งขัน

มีทักษะการเป็นโค้ชทางการ ทักษะไปประยุกต์ใช้ในการทำงานจริง ทั้งในระดับสโมสร องค์กรกีฬา สถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการกีฬา เพื่อพัฒนาความเป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพและส่งเสริมความสำเร็จขององค์กรกีฬาในระดับต่าง ๆ

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนอธิบายอธิบายบทบาท หน้าที่ และจรรยาบรรณของโค้ชได้อย่างชัดเจน
2. นักเรียนวางแผนและออกแบบโปรแกรมฝึกซ้อมที่เหมาะสมกับนักกีฬาได้
3. นักเรียนใช้ทักษะการสื่อสารและภาวะผู้นำในการโค้ชทีมกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. นักเรียนประเมินศักยภาพและพัฒนา นักกีฬาได้ทั้งรายบุคคลและเป็นทีม
5. นักเรียนแสดงความเป็นมืออาชีพและจริยธรรมในบทบาทของโค้ชได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

อธิบายรายวิชา

รายวิชาความเป็นครู

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2

เวลา 40 ชั่วโมง

จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษาความหมายและความสำคัญของครู ประเภทของครู ลักษณะของวิชาชีพครู บทบาทหน้าที่ ภาระครู ความสำคัญของสมรรถนะวิชาชีพครู จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพครู คุณธรรมจริยธรรมของครู ลักษณะของครูที่ดี กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และการเป็นผู้นำทางวิชาการ สมรรถนะวิชาชีพครูในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้นักเรียนทราบถึงบทบาทและหน้าที่ของความเป็นครู จรรยาบรรณวิชาชีพครู ลักษณะของครูในศตวรรษที่ 21 ครูออกแบบการเรียนรู้โดยมีครูเป็นผู้แนะนำ อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนมีทักษะในการจัดการเรียนรู้เพื่อเป็นประสบการณ์ที่สามารถนำมาใช้ มีความรอบรู้ในแนวคิดทฤษฎี เนื้อหาวิชาที่สอน สามารถเลือกใช้ทฤษฎีและหลักการได้อย่างเหมาะสม

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนเข้าใจความหมายและความสำคัญของครู
2. นักเรียนความรู้ความเข้าใจจรรยาบรรณวิชาชีพครู
3. นักเรียนมีความรู้เรื่องกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาไทย
4. นักเรียนเข้าใจคุณลักษณะของครูในศตวรรษที่ 21
5. นักเรียนสามารถเลือกใช้ทฤษฎีและหลักการได้อย่างเหมาะสม

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชาศึกษาดูงานด้านกีฬา

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2

เวลา 40 ชั่วโมง

จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษาความสำคัญของการศึกษาดูงาน การวางแผนการเตรียมการดำเนินการ การเตรียมผู้ดูงาน วัตถุประสงค์ของการดูงาน การเลือกสถานที่ดูงาน สร้างทัศนคติเชิงบวกให้เห็นถึงความสำคัญของการศึกษาดูงาน ศึกษาข้อมูลสถานที่ดูงานเพื่อเป็นการเตรียมการสอบถามถึงปัญหาต่างๆ ของหน่วยงาน

เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจขอบเขตของการศึกษาดูงาน และการเห็นข้อดีที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน และเกิดประสบการณ์โดยตรงให้กับผู้เรียน มีทักษะในการบรรยายสรุปเกี่ยวกับหน่วยงานที่เข้าไปศึกษาดูงาน และสามารถบรรยายให้เห็นภาพรวมของการศึกษาดูงานทั้งหมด ข้อดี ข้อเสีย ของหน่วยงานที่เข้าไปศึกษาดูงาน

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเตรียมการวางแผนเพื่อศึกษาดูงาน
2. นักเรียนได้เข้าศึกษาดูงานตามสถานที่ต่างจริง
3. นักเรียนมีแบบบันทึกข้อมูลในการศึกษาดูงาน
4. นักเรียนเขียนการประเมินการเขียนรายงานจากการศึกษาดูงาน
5. นักเรียนวิเคราะห์ข้อดีข้อเสีย และประโยชน์จากการดูงาน

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชาการจัดการแข่งขันกีฬา

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2

เวลา 40 ชั่วโมง

จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษาความหมาย ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันกีฬา หลักการและแนวคิดในการวางแผนจัดการแข่งขัน ประเภทของการแข่งขันกีฬา (เดี่ยว ทีม รอบเดียว แบบพบกันหมด แพ้คัดออก ฯลฯ) การจัดระบบการแข่งขัน (สายการแข่งขัน ตารางเวลา สนามแข่ง ฯลฯ) การบริหารจัดการองค์ประกอบต่าง ๆ ของการแข่งขัน เช่น บุคลากร (กรรมการ เจ้าหน้าที่ จิตอาสา) สถานที่และอุปกรณ์ การประชาสัมพันธ์ ระบบรักษาความปลอดภัยและการแพทย์ งบประมาณและการจัดหาเงินทุน การดำเนินงานในวันแข่งขัน (การเปิดงาน การดำเนินงาน การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า) การประเมินผลหลังการแข่งขัน และการจัดทำรายงานสรุปการบริหารความเสี่ยงในงานแข่งขันกีฬา การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการแข่งขัน (เช่น ระบบลงทะเบียน โปรแกรมจัดสาย VAR เป็นต้น) จรรยาบรรณและความรับผิดชอบของผู้จัดการแข่งขันกีฬา ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ และทักษะในการ วางแผน ออกแบบ และดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬา อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบ ผู้เรียนจะได้ศึกษาเกี่ยวกับหลักการจัดการแข่งขันกีฬาในระดับต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับสถานศึกษา ท้องถิ่น จนถึงระดับประเทศหรือระดับนานาชาติ โดยพิจารณาทั้งในด้านกฎกติกา รูปแบบการแข่งขัน การบริหารจัดการ องค์การ การจัดสรรทรัพยากร การประสานงาน และการประเมินผลการแข่งขัน

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนมีเข้าใจหลักการจัดการแข่งขันกีฬาอย่างเป็นระบบ
2. นักเรียนสามารถวางแผนและออกแบบรูปแบบการแข่งขันได้อย่างเหมาะสม
3. นักเรียนบริหารงานจัดการแข่งขันจริงตั้งแต่ต้นจนจบได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. นักเรียนมีภาวะความเป็นผู้นำ แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในการแข่งขันได้อย่างเป็นมืออาชีพ
5. นักเรียนตระหนักถึงความยุติธรรม โปร่งใส และจรรยาบรรณในการจัดการแข่งขัน

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชาผู้นำนันทนาการและการอยู่ค่ายพักแรม

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2

เวลา 40 ชั่วโมง

จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษาเกี่ยวกับความหมาย ความสำคัญ และประโยชน์ของกิจกรรมนันทนาการและค่ายพักแรม แนวคิด หลักการ และวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนันทนาการและการอยู่ค่ายพักแรม ประเภทของกิจกรรมนันทนาการ: เกมกลุ่มสัมพันธ์, กีฬาเพื่อความสนุก, ดนตรี, ศิลปะ, การแสดง ฯลฯ คุณลักษณะและบทบาทของผู้นำนันทนาการที่ดี ทักษะพื้นฐานของผู้นำค่าย เช่น การสื่อสาร การจูงใจ การบริหารเวลา และการควบคุมกลุ่ม ขั้นตอนการจัดค่ายพักแรม: วางแผน – เตรียมการ – ดำเนินการ – ประเมินผล รูปแบบการจัดค่าย ค่ายพัฒนาเยาวชน ค่ายวิชาการ ค่ายส่งเสริมสุขภาพ ค่ายผจญภัย ฯลฯ ความรู้พื้นฐานด้านความปลอดภัยในกิจกรรมกลางแจ้ง การจัดเตรียมสถานที่ อาหาร น้ำดื่ม อุปกรณ์ และระบบสาธารณสุขปลอดภัยในค่าย กิจกรรมนันทนาการในค่าย: เกมกลุ่มสัมพันธ์, กิจกรรมรอบกองไฟ, กิจกรรมสร้างแรงบันดาลใจ รวมถึงบทบาทและหน้าที่ของผู้นำกิจกรรมนันทนาการ คุณลักษณะและทักษะที่จำเป็นของผู้นำ กิจกรรมนันทนาการประเภทต่าง ๆ ทั้งในร่มและกลางแจ้ง เทคนิคการวางแผน ออกแบบ และจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายตามวัยและความสามารถผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับการเป็นผู้นำกิจกรรมนันทนาการ และการจัดค่ายพักแรม ทั้งในเชิงทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะของความเป็นผู้นำ การทำงานเป็นทีม ความคิดสร้างสรรค์ ความรับผิดชอบ และจิตสาธารณะ

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนเข้าใจหลักการของกิจกรรมนันทนาการและค่ายพักแรม ความสำคัญของกิจกรรมนันทนาการและการอยู่ค่ายพักแรมได้อย่างถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถจัดกิจกรรมนันทนาการและค่ายพักแรมได้จริง
3. นักเรียนวางแผน ออกแบบ และจัดกิจกรรมนันทนาการและกิจกรรมค่ายพักแรมให้สอดคล้องกับ ลักษณะของกลุ่มเป้าหมายได้
4. นักเรียนปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้นำกิจกรรมนันทนาการและค่ายพักแรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปลอดภัย และสร้างสรรค์
5. นักเรียนใช้ทักษะการทำงานเป็นทีม ภาวะผู้นำ และการสื่อสารในการดำเนินกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชาการศึกษาดูงานด้านกีฬา

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ภาคเรียนที่

เวลา 40 ชั่วโมง

จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษาความหมายและความสำคัญของการศึกษาดูงานในวิชาชีพกีฬา วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการศึกษาดูงาน ขั้นตอนการเตรียมความพร้อมก่อนออกศึกษาดูงาน แนวทางการสังเกตและเก็บข้อมูลในสถานการณ์จริง การศึกษาแนวทางบริหารจัดการองค์กรกีฬา/สถานประกอบการกีฬา การวิเคราะห์ระบบการฝึกซ้อมและพัฒนานักกีฬา การจัดกิจกรรมกีฬาและการมีส่วนร่วมของชุมชน บทบาทของเทคโนโลยีวิทยาศาสตร์การกีฬา และโภชนาการ การจัดทำรายงานผลการศึกษาดูงานอย่างมีระบบ ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรงนอกห้องเรียน ผ่านการศึกษาดูงานในสถานที่จริงที่เกี่ยวข้องกับวงการกีฬา เช่น สถาบันการกีฬา หน่วยงานภาครัฐและเอกชน สโมสรกีฬา ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา โรงเรียนกีฬา หรือสถานประกอบการด้านการออกกำลังกายและสุขภาพ ผู้เรียนจะได้มีโอกาสสังเกต กระบวนการทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกีฬา ตั้งแต่การบริหารจัดการ การส่งเสริมกีฬา การให้บริการวิทยาศาสตร์การกีฬา การจัดกิจกรรมและการฝึกซ้อมของนักกีฬา ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ และการสรุป บทเรียน และการนำไปประยุกต์ใช้ในวิชาชีพ

ผลการเรียนรู้

1. ผู้เรียนเข้าใจบทบาท หน้าที่ และโครงสร้างขององค์กรหรือหน่วยงานด้านกีฬา
2. ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์จากการศึกษาดูงานมาวิเคราะห์ เปรียบเทียบกับหลักวิชาการ และเชื่อมโยงกับทฤษฎีที่เรียนในชั้นเรียนได้
3. ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จหรือการดำเนินงานขององค์กรกีฬาได้อย่างมีเหตุผล
4. เข้าใจการบริหารจัดการกีฬา เช่น การจัดกิจกรรมกีฬา การดูแลนักกีฬา การจัดการสนามกีฬา หรือการตลาดกีฬา
5. ผู้เรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดีในการศึกษาดูงาน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และนำเสนอผลการศึกษาดูงานอย่างสร้างสรรค์

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ภาคเรียนที่

เวลา 40 ชั่วโมง

จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษาวิเคราะห์กายวิภาคขั้นพื้นฐานและสรีรวิทยาเบื้องต้นการเคลื่อนไหว ประโยชน์ของวิทยาศาสตร์การกีฬา โครงสร้างของร่างกาย การทำงานหรือการทำหน้าที่ของอวัยวะต่างๆ ของร่างกาย การทำงานของระบบต่างๆ กระดูกกล้ามเนื้อ ข้อต่อต่างๆ ระบบประสาท ระบบไหลเวียนเลือด ระบบหัวใจ ระบบหายใจ หลักการกำหนดรูปแบบวิธีการฝึกซ้อมที่เหมาะสมกับนักกีฬาแต่ละบุคคล ศึกษาเกี่ยวกับระบบการทำงานของมนุษย์ ให้ได้ประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อนำมาการพัฒนาศักยภาพร่างกายและจิตใจของนักกีฬาให้สามารถเล่นกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้ผู้เรียนสามารถกำหนดรูปแบบการฝึกซ้อมที่เหมาะสมกับนักกีฬาควบคู่ไปกับการสร้างเสริมมวลกล้ามเนื้อของนักกีฬา เพื่อนำไปสู่การฝึกซ้อมที่มีประสิทธิภาพได้ มีเจตคติที่ดีต่อวิทยาศาสตร์การกีฬาสามารถนำความรู้ที่ได้ไปต่อยอดและประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจโครงสร้างหน้าที่ของร่างกายมนุษย์
2. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจหลักการฝึกซ้อมเพื่อการแข่งขันกีฬา
3. นักเรียนสามารถกำหนดรูปแบบการฝึกซ้อมให้เหมาะสมกับนักกีฬา
4. นักเรียนเข้าใจหลักการการสร้างเสริมมวลกล้ามเนื้อในร่างกาย
5. นักเรียนสามารถปฐมพยาบาลเบื้องต้นเมื่อนักกีฬาได้รับการบาดเจ็บได้

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชารว่ายน้ำ

ศึกษาเวลา 40 ชั่วโมง

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพล

จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษาความรู้ความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับการว่ายน้ำ ประวัติความเป็นมา ประเภทของการว่ายน้ำ ประโยชน์ของการว่ายน้ำทางด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม ความปลอดภัยในการว่ายน้ำ มารยาทและกฎระเบียบในการใช้สระว่ายน้ำ การวอร์มอัพและคูลดาวน์ก่อนและหลังว่ายน้ำ การช่วยเหลือตนเองและผู้อื่นในภาวะฉุกเฉิน (เบื้องต้น) ทักษะพื้นฐาน การลอยตัว การหายใจในน้ำ การกลืนหายใจ การลื่นตัวและการพลิกตัวจากขอบสระการเตะขาและการใช้แขนในท่าต่าง ๆ ท่าว่ายน้ำพื้นฐาน ท่าฟรีสไตล์ (Freestyle) ท่ากบ ท่ากรรเชียง ท่าผีเสื้อเทคนิคพิเศษในการว่ายน้ำ การกลับตัว การเข้าเส้นชัย การใช้จิงหระและการควบคุมการหายใจอย่างเหมาะสมการฝึกสมรรถภาพทางกายในน้ำ ความอดทน (Endurance) ความเร็ว (Speed) การควบคุมร่างกายและการทรงตัวในน้ำ การแข่งขันว่ายน้ำเบื้องต้น การจัดการแข่งขันภายในห้องเรียน การจับเวลา การตัดสิน และการประเมินผล รายวิชานี้ยังส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการทางสรีรวิทยาในการออกกำลังกายในน้ำ รวมถึงการฝึกฝนเพื่อเพิ่มสมรรถภาพทางกาย พัฒนาความมั่นใจในการอยู่ในน้ำ และปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพและความปลอดภัยในชีวิตประจำวัน

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนเข้าใจหลักการพื้นฐานของการว่ายน้ำ
2. นักเรียนรู้จักท่าว่ายน้ำประเภทต่าง ๆ และวิธีการฝึกที่ถูกต้อง
3. นักเรียนว่ายน้ำได้อย่างถูกต้องในแต่ละท่า
4. นักเรียนแสดงทักษะการหายใจ ลอยตัว และกลับตัวในน้ำ
5. นักเรียนใช้ทักษะพื้นฐานเพื่อการเอาตัวรอดหรือช่วยเหลือผู้อื่นได้ในระดับเบื้องต้น
6. นักเรียนมีวินัยในการฝึกฝนและความรับผิดชอบต่อตนเอง

รวมทั้งหมด 6 ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชาโยโด

ศึกษาเวลา 40 ชั่วโมง

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพล

จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษาประวัติและหลักปรัชญาโยโด กำเนิดจากประเทศญี่ปุ่น โดย Jigoro Kano ปรัชญา “การพัฒนาตนเองและช่วยเหลือสังคม” หลักจริยธรรมในการฝึกโยโด กฎ กติกา และมารยาท การแต่งกายและการปฏิบัติก่อน-หลังฝึกหรือแข่งขัน การให้คะแนน (Ippon, Waza-ari, Yuko) การเตือนโทษและความปลอดภัยในการแข่งขัน ทักษะพื้นฐานของโยโด การล้มตัวปลอดภัย (Ukemi): ล้มหน้า ล้มหลัง ล้มข้าง การจับเสื้อ (Kumi-kata) ท่าทุ่มพื้นฐาน เช่น O-soto-gari, Seoi-nage, Tai-otoshi การทิ้งตัว (Sacrifice throws) ท่านอนพื้น และการควบคุม การล็อก การกด (Hold-down techniques: Osae-komi) การหลุดจากการล็อก เทคนิคการหลบหลีกและตั้งรับ การฝึกซ้อมและการแข่งขัน การวอร์มอัพและ쿨ดาวน์ รูปแบบการซ้อมแบบ Randori (ฝึกปล่อยมือ) การแข่งขันเบื้องต้นในชั้นเรียน การเป็นผู้ตัดสินและวิเคราะห์สถานการณ์การแข่งขัน พัฒนาสมรรถภาพทางกาย ความแข็งแรง (Strength) ความยืดหยุ่น (Flexibility) ความเร็ว และความคล่องตัว (Agility) นอกจากนี้ยังเน้นการพัฒนาด้านจิตใจ เช่น การเคารพซึ่งกันและกัน วินัย ความกล้า ความอดทน การควบคุมอารมณ์ และการมีน้ำใจนักกีฬา ผู้เรียนจะได้ฝึกฝนผ่านการเรียนภาคทฤษฎีและปฏิบัติ พร้อมทั้งมีการประเมินผลจากการฝึก การมีส่วนร่วม และการประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบายหลักการพื้นฐานของกีฬาโยโด
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะพื้นฐานของกีฬาโยโดได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย
3. นักเรียนสามารถใช้เทคนิคโยโดในการจำลองสถานการณ์ต่อสู้ได้อย่างเหมาะสม
4. นักเรียนมีความเข้าใจในกติกาการแข่งขันโยโด และสามารถทำหน้าที่ตัดสินหรือช่วยควบคุมเกมเบื้องต้นได้
5. นักเรียนสามารถประเมินความสามารถของตนเองและผู้อื่นในด้านทักษะ ความแข็งแรง และความปลอดภัยระหว่างการฝึกซ้อมหรือแข่งขันได้
6. นักเรียนแสดงออกถึงคุณธรรม จริยธรรม และความมีน้ำใจนักกีฬา

รวมทั้งหมด 6 ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชาเทควันโด

ศึกษาเวลา 40 ชั่วโมง

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพล

จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษา ประวัติและปรัชญาของเทควันโด กำเนิดจากเกาหลีใต้ การพัฒนาเทควันโดสู่กีฬาโอลิมปิก คำปฏิญาณและจริยธรรมของนักเทควันโด (เช่น ความสุภาพ อุดมการณ์ กล้าหาญ) พื้นฐานของการฝึกเทควันโด การยืนพื้นฐาน (เช่น อาราเส จูชึมเส) การเคลื่อนที่ การหมุนตัว การวอร์มอัพ การยืดเหยียด และการป้องกันการบาดเจ็บ ทักษะพื้นฐาน การต่อย (Jireugi) การบล็อก (Makki) การเตะพื้นฐาน เช่น Ap Chagi (เตะตรง), Dollyo Chagi (เตะเหวี่ยง), Yop Chagi (เตะข้าง) พุมเซ่ (Poomsae) เรียนรู้แบบฝึกท่ารำเบื่องต้น การเคลื่อนไหวต่อเนื่อง การควบคุมการหายใจ ฝึกความแม่นยำ ประสานร่างกายและจิตใจ เทควันโดเชิงกีฬาและการแข่งขัน อุปกรณ์ในการแข่งขัน กติกาเบื่องต้น การให้คะแนน การแข่งขันจำลองและการเป็นผู้ตัดสิน การป้องกันตัวเบื่องต้น การหลบ การจับและปลดล็อกพื้นฐาน การตอบโต้ในสถานการณ์จำลอง การพัฒนาสมรรถภาพทางกาย ความแข็งแรง ความคล่องแคล่ว ความเร็ว การฝึกกล้ามเนื้อและระบบหายใจ การฝึกความอดทนผ่านกิจกรรมวิชายังครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับกฎ กติกาการแข่งขัน การป้องกันตนเองเบื่องต้น ความปลอดภัย และการเสริมสร้างสมรรถภาพร่างกายผ่านกิจกรรมเทควันโด ทั้งยังส่งเสริมด้านคุณธรรม จริยธรรม เช่น การเคารพผู้ฝึก ความมีวินัย ความอดทน การควบคุมตนเอง และการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติ

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนอธิบายความเป็นมาและพัฒนากิจการของศิลปะการต่อสู้เทควันโด
2. นักเรียนอธิบายกฎ กติกาการแข่งขัน และมารยาทของผู้ฝึกเทควันโดได้อย่างถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะพื้นฐานของเทควันโดได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย
4. นักเรียนมีความสามารถในการควบคุมร่างกาย การเคลื่อนไหว และความแข็งแรงอย่างมีประสิทธิภาพ
5. นักเรียนแสดงออกถึงความมีระเบียบวินัย ความอดทน และความเคารพในครูฝึกและคู่ซ้อม

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชาฟันดาบ

เวลา 40 ชั่วโมง

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษาประวัติและพัฒนากีฬาฟันดาบ จุดเริ่มต้นจากการดวลดาบในยุโรป พัฒนาการสู่กีฬาฟันดาบสากลในกีฬาโอลิมปิก ความแตกต่างของดาบ 3 ประเภท ฟลอร์เรต (Foil), เอเป้ (Épée), เซเบร์ (Sabre) อุปกรณ์และความปลอดภัย ชุดฟันดาบ ดาบ สนาม และระบบให้คะแนน การแต่งกายที่เหมาะสม มาตรการป้องกันการบาดเจ็บ ทักษะพื้นฐานของฟันดาบ ท่าพร้อม (En Garde) การเคลื่อนที่ (Advance, Retreat, Lunge) การโจมตีและการป้องกัน (Parry, Riposte) การแทง (Thrusting) และการฟัน (สำหรับ Sabre) กฎกติกาการแข่งขัน การให้คะแนนในแต่ละประเภทดาบ เขตพื้นที่โจมตี (Target Area) การตัดสินแพ้-ชนะ บทบาทของกรรมการและระบบ VAR กลยุทธ์และจิตวิทยาในการเล่น การวิเคราะห์คู่ต่อสู้ การซ่อนเจตนา (Feint) และการหลอกล่อ การควบคุมอารมณ์และสมาธิขณะเล่น กิจกรรมและการแข่งขันภายในชั้นเรียน ฝึกการดวลแบบ 1 ต่อ 1 ฝึกบทบาทการเป็นผู้ตัดสิน การแข่งขันแบบเป็นทางการในชั้นเรียน นอกจากนี้ยังมุ่งเสริมสร้างความเข้าใจในกลยุทธ์การแข่งขัน การควบคุมตนเอง การคิดวิเคราะห์ในสถานการณ์รวดเร็ว และการมีน้ำใจนักกีฬา โดยผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะผ่านสถานการณ์จำลอง การแข่งขันภายในชั้นเรียน และการทำงานเป็นทีมในบทบาททั้งนักกีฬาและผู้ตัดสิน

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบายหลักการเคลื่อนไหว การโจมตี และการป้องกันในฟันดาบได้
2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ในเกมการเล่นได้
3. นักเรียนสามารถปฏิบัติท่าทางพื้นฐานของฟันดาบได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ
4. นักเรียนสามารถใช้เทคนิคฟันดาบในสถานการณ์จำลองการแข่งขันได้อย่างเหมาะสม
5. นักเรียนเห็นคุณค่าของกีฬาฟันดาบในการพัฒนาร่างกาย จิตใจ และความสามารถในการตัดสินใจ

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชาปั่นจักรยาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

เวลา 40 ชั่วโมง

จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการปั่นจักรยาน ประวัติ ความสำคัญ และประโยชน์ ประเภทของจักรยาน เสือหมอบ เสือภูเขา ฟิสิกส์เกียร์ การเลือกจักรยานให้เหมาะสมกับผู้ใช้ อุปกรณ์และความปลอดภัย หมวกกันน็อค ถุงมือ ชุดปั่น รองเท้าพิเศษ การตรวจเช็คจักรยานก่อนใช้งาน การป้องกันอุบัติเหตุและการให้สัญญาณมือ ทักษะพื้นฐานในการปั่นจักรยาน การทรงตัว การออกตัว และการหยุด การเปลี่ยนเกียร์ตามสภาพถนน การเลี้ยว การหลบหลีกสิ่งกีดขวาง การขี่เป็นกลุ่มและการรักษาระยะห่าง สมรรถภาพร่างกายและการฝึกซ้อม สมรรถภาพที่จำเป็น: ความทนทาน ระบบหัวใจและปอด การวางแผนฝึกซ้อม: การฝึกแบบ Endurance, Interval, Recovery การประเมินสมรรถภาพ เช่น HR zone, VO2 max เบื้องต้น การปั่นจักรยานในสถานการณ์ต่าง ๆ การปั่นบนถนนจริง เส้นทางภูเขา หรือสนามแข่ง การวางแผนเส้นทางและคำนวณระยะทาง การจัดกิจกรรม “ปั่นเพื่อสุขภาพ” หรือ “ปั่นท่องเที่ยว” กฎจราจรและมารยาทของนักปั่น สัญญาณมือที่สำคัญ การใช้เลนจักรยาน การมีวินัย และเคารพผู้ใช้ถนนร่วมกัน วิชายังให้ความสำคัญกับการปฏิบัติในสนามจริง เช่น การฝึกการทรงตัว การเบรก การเปลี่ยนเกียร์ การขับขึ้นในเส้นทางต่างๆ พร้อมทั้งศึกษากฎจราจรเบื้องต้น มารยาทของนักปั่น และการป้องกันอุบัติเหตุ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปั่นจักรยานได้อย่างปลอดภัยทั้งในสนามแข่งขันและในชีวิตประจำวัน

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนเข้าใจหลักการพื้นฐานของการปั่นจักรยานอย่างปลอดภัย
2. นักเรียนเข้าใจหลักโภชนาการและการเตรียมร่างกายสำหรับการปั่นจักรยาน
3. นักเรียนสามารถควบคุมจักรยานในสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ได้อย่างปลอดภัย
4. นักเรียนสามารถปั่นจักรยานในระยะเวลาหรือระยะทางที่กำหนดได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. นักเรียนมีวินัยในการฝึกซ้อมและการปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างเคร่งครัด

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชาเรือพาย

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

เวลา 40 ชั่วโมง

จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษาความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรือพาย ประเภทของเรือพาย (คายัค แคนู กรรเชียง) ลักษณะของเรือ อุปกรณ์พาย เสื้อชูชีพ หมวกนิรภัย ประวัติและความสำคัญของกีฬาเรือพาย เทคนิคและทักษะการพาย เรือการนั่งทรงตัวในเรือ การจับไม้พายและเทคนิคการพายที่ถูกต้อง การพายตรง การเลี้ยว การหยุด การขึ้น-ลงเรือในน้ำอย่างปลอดภัย ความปลอดภัยทางน้ำ การสวมใส่อุปกรณ์นิรภัย วิธีลอยตัวในน้ำ การว่ายน้ำในกรณีฉุกเฉินการช่วยเหลือตนเองและผู้อื่นเมื่อเรือพลิก การพายเรือแบบเดี่ยวและแบบทีม การฝึกพายพร้อมกัน การควบคุมจังหวะและสมดุลร่วมกัน การสื่อสารภายในทีม กฎกติกาในการแข่งขันเรือพาย รูปแบบการแข่งขัน การปล่อยตัวเส้นทางและการเข้าเส้นชัย การให้คะแนนและบทบาทของผู้ตัดสิน กิจกรรมเสริม การฝึกพายในสระน้ำ บ่อน้ำ แม่น้ำ การแข่งขันจำลองในชั้นเรียน การจัดกิจกรรมนันทนาการทางน้ำอย่างสร้างสรรค์ นอกจากนี้ยังเสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับกฎ กติกาในการแข่งขัน การปฏิบัติตนในกิจกรรมทางน้ำอย่างปลอดภัย และการมีน้ำใจนักกีฬา ตลอดจนการร่วมมือในการทำงานเป็นทีม

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบายความเป็นมา ประเภทของกีฬาเรือพาย และบทบาทในเวทีระดับชาติ/นานาชาติ
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติท่าทางพื้นฐานของการพายเรือได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย
3. นักเรียนสามารถแสดงทักษะการช่วยเหลือและเอาตัวรอดเมื่อเกิดอุบัติเหตุทางน้ำ
4. นักเรียนสามารถบังคับทิศทางเรือให้เคลื่อนที่ได้อย่างราบรื่นและควบคุมได้ในทุกสภาพน้ำ
5. นักเรียนแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา การยอมรับผลการแข่งขัน และการให้เกียรติผู้อื่น

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชา สอวกีฬานาม
เวลา 40 ชั่วโมง

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสอวกีฬานาม ประวัติความเป็นมาและการพัฒนาของกีฬา สอวกีฬากติกาและมารยาทของผู้เล่น โครงสร้างการแข่งขันและหน้าที่ของกรรมการ อุปกรณ์และสนามแข่งขัน ไม้สอวกีฬากลุบอล ชุดแต่งกาย ขนาดสนามและพื้นที่ต่าง ๆ (เช่น เขตประตู เส้นเขตสนาม) ทักษะพื้นฐาน การจับไม้สอวกีฬาอย่างถูกต้อง การเลี้ยงลูก การควบคุมลูก การส่งลูก การหยุดลูก และการยิงประตู การบล็อก การสกัด และการตั้งรับ กลยุทธ์การเล่นเป็นทีม รูปแบบการยืนตำแหน่งของผู้เล่น การเคลื่อนที่แบบเป็นระบบการสื่อสารและการวางแผนร่วมกัน สมรรถภาพทางกายที่จำเป็น ความเร็ว ความคล่องตัว การทรงตัว และความแข็งแรงของกล้ามเนื้อการฝึกซ้อมแบบเฉพาะด้านเพื่อเสริมทักษะเกม การวิเคราะห์เกมและการตัดสินใจในสนามการอ่านเกมและการประเมินสถานการณ์ การแก้ปัญหาเฉพาะหน้าและการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพพิชชายังเน้นการปฏิบัติจริงในสนาม เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย การเคลื่อนไหวอย่างคล่องแคล่ว การประสานงานระหว่างมือกับสายตา การทำงานเป็นทีม ความมีระเบียบวินัย และน้ำใจนักกีฬา ตลอดจนสามารถนำทักษะไปประยุกต์ใช้ในการแข่งขันและการจัดกิจกรรมกีฬาในโรงเรียนหรือชุมชน

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบายกติกา มารยาท และบทบาทของผู้เล่นในสนามได้อย่างถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์กลยุทธ์และแผนการเล่นในรูปแบบต่าง ๆ ได้
3. นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะพื้นฐานในการเล่นสอวกีฬานามได้อย่างถูกต้อง
4. นักเรียนสามารถปรับใช้กลยุทธ์ในการแข่งขันจำลองได้
5. นักเรียนแสดงความรับผิดชอบในการทำงานเป็นทีม ทั้งในบทบาทผู้นำและผู้ตาม

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชา กีฬารักบี้ 7 คน

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

เวลา 40 ชั่วโมง

จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษาประวัติ ความเป็นมา ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับรักบี้ 7 คน ประวัติและวิวัฒนาการ รูปแบบการแข่งขันและข้อแตกต่างจากรักบี้ 15 คน กติกาและบทบาทของกรรมการ ตำแหน่งผู้เล่นและบทบาทในทีม Forward และ Back ลักษณะเฉพาะของแต่ละตำแหน่ง ทักษะพื้นฐานในการเล่น การจับลูก การส่งลูก และการรับลูก การแทคเกิลและการป้องกัน การสกรัม (Scrum) และไลน์เอาต์ (Line-out) การวิ่งพาสบอลและการเข้าทำแต้มกลยุทธในการเล่นรักบี้ 7 คน การวางแผนแนวรุก แนวรับ การทำงานเป็นทีมและการประสานงานในสนามสมรรถภาพทางกายสำหรับนักรักบี้ การฝึกความเร็ว ความทนทาน และความแข็งแรง โปรแกรมฝึกซ้อมที่เหมาะสมกับนักรักบี้ 7 คน ความปลอดภัยและจรรยาบรรณในกีฬา อุปกรณ์ป้องกัน การป้องกันการบาดเจ็บ การเคารพคู่ต่อสู้และกติกา นอกจากนี้ยังเน้นการฝึกสมรรถภาพทางกายให้เหมาะสมกับลักษณะของกีฬา ความรวดเร็ว ความแข็งแรง การเคลื่อนไหวอย่างคล่องแคล่ว ตลอดจนการทำงานเป็นทีม น้ำใจนักกีฬา และการมีวินัยในตนเอง

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบายบทบาทหน้าที่ของผู้เล่นแต่ละตำแหน่งในทีมรักบี้ 7 คนได้
2. นักเรียนสามารถอธิบายกติกา การตัดสิน การนับคะแนน และการลงโทษในเกมได้อย่างถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถควบคุมลูกบอลและเคลื่อนที่ในสนามด้วยความเร็วและความคล่องตัว
4. นักเรียนสามารถประยุกต์ทักษะการเล่นเป็นทีมในสถานการณ์จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. นักเรียนมีความเคารพในกฎกติกา และปฏิบัติตามมารยาทของผู้เล่นรักบี้อย่างเคร่งครัด

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชา ซอฟต์บอล
เวลา 40 ชั่วโมง

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษาประวัติและความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับซอฟต์บอล กำเนิด พัฒนาการ และความแตกต่างจากเบสบอลประเภทของการแข่งขันและระดับต่าง ๆ กฎกติกาและสนามแข่งขัน ขนาดสนามและอุปกรณ์ รูปแบบการแข่งขัน กฎกติกา การนับคะแนน บทบาทของกรรมการ ตำแหน่งและบทบาทของผู้เล่น Pitcher, Catcher, Infielders, Outfielders ความรับผิดชอบและการประสานงานในทีม ทักษะพื้นฐานในการเล่นซอฟต์บอล การขว้างลูกแบบอันเดอร์แฮนด์ (Underhand Pitching) การตีลูก (Batting) การรับลูกพื้นและลูกลอย การวิ่งฐาน และการสไลด์ฐาน กลยุทธ์และเทคนิคการเล่นเป็นทีม การวางแผนแนวรุกและแนวรับ การเปลี่ยนตัว การวางตัวผู้เล่นในแต่ละสถานการณ์ การอ่านเกมและการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ การฝึกสมรรถภาพทางกายเฉพาะสำหรับนักซอฟต์บอลความแข็งแรง ความคล่องตัว ความแม่นยำ และความเร็ว ผู้เรียนจะได้ฝึกฝนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เพื่อให้สามารถเล่นซอฟต์บอลได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย อีกทั้งเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกายและการทำงานร่วมกับผู้อื่น

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบายกติกาและวิธีการเล่นซอฟต์บอลได้อย่างถูกต้อง
2. นักเรียนเข้าใจตำแหน่งผู้เล่นแต่ละตำแหน่งในสนามซอฟต์บอล
3. นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะพื้นฐานของซอฟต์บอลได้อย่างถูกต้อง
4. นักเรียนสามารถขว้างลูกด้วยเทคนิคที่เหมาะสมตามประเภทของซอฟต์บอลที่เรียน
5. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเล่นกีฬาและการทำงานเป็นทีม

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชา คอ์ฟบอล
เวลา 40 ชั่วโมง

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษา ประวัติและพัฒนากีฬาของกีฬาคอ์ฟบอล จุดเริ่มต้นของกีฬาในเนเธอร์แลนด์ การพัฒนาสู่ระดับนานาชาติ แนวคิดเรื่องกีฬาเพื่อความเท่าเทียม กติกาและโครงสร้างเกม กีฬาประเภททีมที่มีลักษณะเฉพาะโดดเด่นในด้านการมีผู้เล่นชายและหญิงเล่นร่วมกัน (Co-ed Team Sport) จำนวนผู้เล่น (8 คน: ชาย 4 หญิง 4)รูปแบบการแบ่งเขต Attack/Defense ระบบการเปลี่ยนบทบาททุก 2 ประตู่ การนับคะแนน การฟาวล์ และบทบาทของกรรมการ เทคนิคพื้นฐาน การส่งบอลและรับบอล การเคลื่อนไหวกว้างโดยไม่ครองบอล การยิงลูกเข้าห่วง (Shot technique) การป้องกันเชิงพื้นที่และตัวต่อตัว กลยุทธ์และการเล่นเป็นทีม การประสานงานในเกม การเคลื่อนที่แบบไม่มีบอลเพื่อสร้างช่องทางยิง การสื่อสารในสนามและความร่วมมือระหว่างเพศ สมรรถภาพทางกายเฉพาะสำหรับคอ์ฟบอล การฝึกความคล่องตัว ความเร็ว ความแม่นยำการสร้างความพิต และความแข็งแรงที่ ผู้เรียนจะได้ฝึกปฏิบัติการเล่นในสถานการณ์จริง เรียนรู้การวางแผนเกมอย่างมีระบบ และตระหนักถึงบทบาทของตนเองในการสร้างเสริมสุขภาพ ความแข็งแรง สมรรถภาพทางกาย รวมถึงเจตคติที่ดีต่อกีฬาและการเคารพในความเท่าเทียมเหมาะสมกับเกม

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนเข้าใจกฎ กติกา และแนวคิดสำคัญของคอ์ฟบอล
2. นักเรียนสามารถอธิบายโครงสร้างทีมและหน้าที่ของผู้เล่นแต่ละตำแหน่งในสนามได้
3. นักเรียนสามารถเคลื่อนที่ในสนามตามบทบาทและกติกาที่กำหนดได้
4. นักเรียนสามารถปรับใช้ทักษะในการแข่งขันจำลองสถานการณ์ หรือมินิเกมได้อย่างคล่องตัว
5. นักเรียนมีความเคารพเพศสภาพของผู้เล่นทุกคน และแสดงออกถึงการยอมรับความหลากหลาย

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชา เทคบอล Teqball

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

เวลา 40 ชั่วโมง

จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษา ประวัติและพัฒนากายของเทคบอล จุดเริ่มต้นในประเทศฮังการี การเติบโตของกีฬาในระดับนานาชาติ สมาคมกีฬาเทคบอลโลก (FITEQ) กติกาการแข่งขันและอุปกรณ์ ลักษณะของโต๊ะเทคบอล ประเภทการแข่งขัน (เดี่ยว / คู่ / คู่ผสม) กฎการเล่น คะแนน การฟาวล์ และข้อห้าม ทักษะพื้นฐานการรับลูกและควบคุมบอลด้วยเท้า ศีรษะ เข่า และอก การเลิฟลูก การส่งบอล การรับลูก การวางจังหวะ การวางลูกในเชิงกลยุทธ์ การเคลื่อนไหวและการตอบสนอง การเคลื่อนที่ในพื้นที่จำกัด การควบคุมจังหวะและตำแหน่ง การอ่านเกม และวางแผนการเล่น การพัฒนาสมรรถภาพทางกายที่เหมาะสม การฝึกความคล่องตัว ความเร็ว การทรงตัว และความแม่นยำ การพัฒนาการประสานงานระหว่างตาและเท้า (Foot-eye coordination) ผู้เรียนจะได้ฝึกฝน ทักษะเชิงปฏิบัติ เรียนรู้การเล่นเกมจริง และวิเคราะห์การเล่นในสถานการณ์ต่าง ๆ พร้อมทั้งเรียนรู้มารยาท น้ำใจนักกีฬา และการทำงานเป็นทีมในกีฬาประเภทใหม่ที่มีการเติบโตอย่างรวดเร็วในระดับโลก

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนเข้าใจกฎ กติกา และรูปแบบการแข่งขันของเทคบอล
2. นักเรียนสามารถอธิบายลักษณะเฉพาะของโต๊ะเทคบอล (Teq Table) และอุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขันได้
3. นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะพื้นฐานในการเล่นเทคบอลได้อย่างถูกต้อง
4. นักเรียนสามารถควบคุมทิศทางและความแรงของลูกบอลให้ตรงตามเป้าหมายบนโต๊ะได้
5. นักเรียนสามารถเล่นเกมจำลองหรือการแข่งขันเทคบอลแบบเบื้องต้น ทั้งแบบเดี่ยวและแบบคู่ ได้อย่างเหมาะสม

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชา กาบัตตี้
เวลา 40 ชั่วโมง

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษา ประวัติและพัฒนาการของกาบัตตี้ ต้นกำเนิดในประเทศอินเดีย กาบัตตี้แบบดั้งเดิม และกาบัตตี้สมัยใหม่ บทบาทของกาบัตตี้ในกีฬาเอเชียนเกมส์และระดับนานาชาติ กติกาการแข่งขัน โครงสร้างทีมและจำนวนผู้เล่น กติกาการบุก (Raiding) และการป้องกัน (Defense) การให้คะแนน การแพ้-ชนะ การฟาวล์ และกติกาพิเศษ ลักษณะสนามและระยะต่าง ๆ ทักษะการเล่นพื้นฐาน ทักษะการบุก การเตะ การหลบหลีก การบริหารลมหายใจ ทักษะการป้องกัน: การจัดตำแหน่ง การจับตัว และการเข้าสกัด การสื่อสารในทีมและกลยุทธ์ร่วมการวางแผนและกลยุทธ์ทีม แผนการเล่นเชิงรุกและเชิงรับ การวางตำแหน่งผู้เล่นในสนาม การวิเคราะห์จุดอ่อนจุดแข็งของฝ่ายตรงข้าม สมรรถภาพทางกายเฉพาะของกาบัตตี้ การฝึกความแข็งแรง ความเร็ว ความยืดหยุ่น ความคล่องตัว การทรงตัว และปฏิกิริยาเร็ว ผู้เรียนจะได้ฝึกปฏิบัติจริงในสถานการณ์จำลอง เรียนรู้กลยุทธ์เกมทั้งรุกและรับ ฝึกความคล่องตัว สมรรถภาพทางกายที่จำเป็น ตลอดจนเสริมสร้างวินัย การทำงานเป็นทีม และการใช้สติปัญญาภายใต้ความกดดัน

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนเข้าใจกฎ กติกา และรูปแบบการเล่นของกาบัตตี้
2. นักเรียนสามารถอธิบายหน้าที่และบทบาทของผู้เล่นแต่ละคนในทีม
3. นักเรียนสามารถใช้เทคนิคพื้นฐานในการหลบหลีก และป้องกันการถูกจับ
4. นักเรียนสามารถเคลื่อนไหวในสนามได้อย่างคล่องแคล่วและปลอดภัยภายใต้กติกา
5. นักเรียนมีเจตคติเชิงบวกต่อการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ และการอนุรักษ์กีฬาพื้นบ้าน

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชา ฟุตบอลเลย์
เวลา 40 ชั่วโมง

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษา ประวัติและพัฒนากายของฟุตบอลเลย์ จุดเริ่มต้นที่บราซิล การผสมผสานฟุตบอลและวอลเลย์บอลชายหาด การพัฒนาในระดับอาชีพและสากล กติกาและรูปแบบการแข่งขัน กติกาพื้นฐานตามมาตรฐานสากล ประเภททีม (2 คนต่อทีมเป็นหลัก) การนับคะแนน การเสิร์ฟ การเปลี่ยนฝั่ง และการฟาวล์ ทักษะพื้นฐานในการเล่นฟุตบอลเลย์ การส่งบอลด้วยเท้า (Serve / Pass) การเซตด้วยอก / ศีรษะ การโจมตี (Spike) และการป้องกัน (Block) ทักษะเฉพาะ เช่น Bicycle kick, Jump kick กลยุทธ์และการทำงานเป็นทีม การวางตำแหน่งผู้เล่น การสื่อสารในทีม การวางแผนการรุก-รับ สมรรถภาพทางกายที่จำเป็น ความแข็งแรง ความยืดหยุ่น ความคล่องตัว ความไวปฏิกิริยา การทรงตัว และความอดทน ผู้เรียนจะได้ฝึกฝนทักษะเฉพาะ เช่น การเตะส่ง การโหม่ง การเซตลูก การเตะกลับหลัง และการกระโดดวอลเลย์ ตลอดจนการวางแผนเกม การทำงานเป็นทีม และสมรรถภาพทางกายที่เหมาะสม การเรียนการสอนจะเน้นการฝึกปฏิบัติภาคสนาม การเล่นในสถานการณ์จริง การวิเคราะห์เกม และการฝึกซ้อมเพื่อพัฒนาเทคนิคการเล่นระดับสูง พร้อมปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อนักกีฬากีฬาและการเล่นกีฬาอย่างสร้างสรรค์

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบายลักษณะของสนาม อุปกรณ์ และรูปแบบการจัดการแข่งขันได้
2. นักเรียนสามารถอธิบายบทบาทของผู้เล่นแต่ละคนในทีม และกลยุทธ์พื้นฐานในการเล่น
3. นักเรียนสามารถควบคุมลูกด้วยส่วนต่าง ๆ ของร่างกายที่ไม่ใช่มือได้อย่างถูกต้อง
4. นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะการส่งบอล (pass), การเซต (set), การเสิร์ฟ (serve) และการทำคะแนน (spike) ได้อย่างเหมาะสม
5. นักเรียนแสดงออกถึงเจตคติที่ดีต่อการเล่นกีฬาแบบผสม และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชา แพลกฟุตบอล
เวลา 40 ชั่วโมง

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษาประวัติความเป็นมาของแฟลกฟุตบอล พัฒนาการของแฟลกฟุตบอล พื้นฐานจากอเมริกันฟุตบอล จุดเริ่มต้นและเหตุผลในการสร้างรูปแบบปลอดภัย การแพร่หลายระดับโรงเรียน มหาวิทยาลัย และนานาชาติ กติกาและองค์ประกอบของเกม จำนวนผู้เล่น (5, 7 หรือ 9 คนต่อทีม) อุปกรณ์ที่ใช้: ลูกฟุตบอล, Flag belt พื้นที่สนามและตำแหน่ง วิธีการให้คะแนนและการเล่นที่ปลอดภัย ทักษะพื้นฐานในการเล่นแฟลกฟุตบอล การส่งบอล (Passing) การรับบอล (Catching) การวิ่ง (Running Routes) การดิ่งแฟลก และการป้องกัน (Defense) กลยุทธ์การเล่นและวางแผนทีม แผนการเล่นเกมรุก (Offense Play) การวางตัวผู้เล่นตามหน้าที่การวางแผนเกมรับ (Defense Zone / Man-to-Man) การสื่อสารและการตัดสินใจร่วมกันในทีม สมรรถภาพทางกายที่จำเป็น ความเร็ว ความคล่องตัว ความยืดหยุ่น การฝึกการเคลื่อนไหวและปฏิกิริยา ความอดทนและการประสานงานของร่างกาย การแบ่งตำแหน่งผู้เล่น ลักษณะสนาม การจัดทีม การใช้ยุทธวิธีพื้นฐานในการรุกและรับ ตลอดจนการฝึกฝนทักษะพื้นฐาน เช่น การส่งบอล การรับบอล การวิ่งหลบหลีก การป้องกัน และการเล่นอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ยังส่งเสริมการวางแผนการเล่น การทำงานเป็นทีม การคิดวิเคราะห์ สถานการณ์ในการเล่นจริง การใช้สมรรถภาพทางกายร่วมกับสติปัญญาและความมีน้ำใจนักกีฬา

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบายกติกาพื้นฐาน และเงื่อนไขการทำแต้มในเกมแฟลกฟุตบอลได้
2. นักเรียนเข้าใจโครงสร้างทีมและหน้าที่ของผู้เล่นแต่ละตำแหน่ง
3. นักเรียนสามารถประยุกต์ใช้ทักษะพื้นฐานในการเล่นเกมจำลองสถานการณ์จริงได้
4. นักเรียนสามารถเล่นเกมแฟลกฟุตบอลตามกติกาได้ทั้งในรูปแบบ 5 คน หรือ 7 คน
5. นักเรียนสามารถทำงานเป็นทีม และสื่อสารเพื่อวางแผนและแก้ไขปัญหาในสถานการณ์แข่งขัน

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชา ตะกร้อลอดบ่วง
เวลา 40 ชั่วโมง

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษา ประวัติและพัฒนนาการของตะกร้อลอดบ่วง ต้นกำเนิดจากกีฬาตะกร้อไทย จุดประสงค์ เพื่อส่งเสริมความแม่นยำและความสวยงาม พัฒนาสู่การแข่งขันในระดับชาติและสากล กติกาและอุปกรณ์ในการเล่นรูปแบบการแข่งขัน (เดี่ยว ทีม) วิธีการให้คะแนน ขนาดสนามและบ่วง การแต่งกาย และการใช้ลูกตะกร้อ มาตรฐานทักษะพื้นฐานในการเล่นตะกร้อลอดบ่วง การเตะลูก การควบคุมลูกให้อยู่ในอากาศ ท่าทางการเตะลูกให้ลอดบ่วงอย่างมีประสิทธิภาพ การเคลื่อนไหวอย่างสอดคล้องและแม่นยำ การฝึกสมาธิ ความแม่นยำ และการประสานงานการใช้ท่าทางเฉพาะในจังหวะที่พอดี การเล่นเป็นกลุ่ม และท่าพร้อมเพรียง เนื้อหาครอบคลุมถึง กติกามาตรฐาน วิธีการตั้งอุปกรณ์ สนามแข่งขัน ท่าทางที่ใช้ในการเล่น เช่น การเตะลูก การเตะลูกให้ลอดบ่วง ด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น ท่าจิก ท่าเหยียบ ท่าหวาย และการใช้ศีรษะ นอกจากนี้ยังรวมถึงการฝึกฝนสมาธิ ความแม่นยำ การประสานงาน การทำงานเป็นกลุ่ม และการแสดงออกทางศิลปะในการเคลื่อนไหวกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนเน้นการฝึกทักษะ การแข่งขันในสถานการณ์จริง การวิเคราะห์การเล่น การประเมินผล และการเรียนรู้แบบร่วมมือในรูปแบบทีม

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนเข้าใจกติกาการแข่งขันตะกร้อลอดบ่วง การทำคะแนน, จำนวนผู้เล่น, ขอบเขตสนาม, การนับแต้ม และการแพ้-ชนะ
2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์รูปแบบการเล่น และแผนการเล่นในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมีเหตุผล
3. นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะพื้นฐานของกีฬาตะกร้อลอดบ่วงได้อย่างถูกต้อง
4. นักเรียนสามารถควบคุมทิศทาง ความแรง และความแม่นยำของการเตะให้สอดคล้องกับเป้าหมาย (ห่วง)
5. นักเรียนแสดงออกถึงความเคารพในกติกา ผู้ตัดสิน และเพื่อนร่วมทีมอย่างเหมาะสม

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชา ตะกร้อวง
เวลา 40 ชั่วโมง

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษาประวัติและความเป็นมาของตะกร้อวง จุดกำเนิดของตะกร้อในรูปแบบวง ความสัมพันธ์กับวิถีชีวิตไทย พัฒนาการสู่การแข่งขันและกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในชุมชน กติกาการเล่น ตะกร้อวง จำนวนผู้เล่นในแต่ละวง วิธีการให้คะแนน (จำนวนครั้งที่เดาะ, ความแม่นยำ, ความยากของท่า) พื้นที่การเล่น และการจัดระเบียบวง ทักษะการเดาะลูกและการควบคุมลูก การเดาะลูกด้วยเท้า (ด้านใน, ด้านนอก, ปลายเท้า) การเดาะด้วยเข่า ศีรษะ และไหล่ การส่งลูกต่อระหว่างผู้เล่นในวง การทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วมในกิจกรรม การประสานงานและความต่อเนื่องของการเล่น การสร้างรูปแบบการเล่นที่หลากหลาย ความรับผิดชอบและบทบาทของผู้เล่นในวง การประเมินผลจากทักษะและพฤติกรรม ความสามารถในการควบคุมลูก ความร่วมมือ ความมีน้ำใจนักกีฬา การมีวินัยในการฝึกซ้อมและเล่นเกม เนื้อหาครอบคลุมถึงวิธีการเล่นในรูปแบบเดี่ยวและแบบกลุ่ม ทักษะการเดาะลูกด้วยส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ได้แก่ เท้า เข่า ศีรษะ ไหล่ และการสื่อสารหรือทำงานเป็นทีมการฝึกฝนในรายวิชานี้มุ่งพัฒนา สมรรถภาพ ความแม่นยำ ความคล่องตัว ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อส่วนล่าง ตลอดจนส่งเสริมคุณลักษณะของควมมีระเบียบวินัยและความเคารพผู้อื่น ผ่านกิจกรรมการเล่นที่เน้นการมีส่วนร่วมและความสนุกสนาน

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบายบทบาทของผู้เล่นแต่ละตำแหน่งในวง และเทคนิคการประสานงานกัน
2. นักเรียนสามารถเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง “ตะกร้อวง” กับ “เซปักตะกร้อ” และกีฬาประเภทอื่นที่ใช้ลูกตะกร้อ
3. นักเรียนสามารถควบคุมลูกตะกร้อด้วยอวัยวะต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ
4. นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะการเดาะลูกตะกร้อให้อยู่ในความควบคุมอย่างต่อเนื่องได้เป็นจำนวนครั้งที่กำหนด
5. นักเรียนเคารพในกติกา และปฏิบัติตามมารยาทของผู้เล่นกีฬาไทยได้อย่างเหมาะสม

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

4.การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลในแผนการเรียนรู้พลศึกษาและกีฬา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นกระบวนการประเมินผลทางพลศึกษา ในการจัดการเรียนรู้จะต้องประเมินผลผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายของการสอนพลศึกษาและจะต้องให้ครอบคลุมพัฒนาการทั้ง 5 ด้านตามหลักของพัฒนาการนักเรียน ได้แก่

1. ความรู้ Knowledge (K)

การวัดและประเมินผลด้านความรู้เป็นการประเมินความเข้าใจของผู้เรียนเกี่ยวกับเนื้อหาทางพลศึกษา ซึ่งรวมถึงความรู้เกี่ยวกับหลักการออกกำลังกาย กฎกติกา กีฬา ความรู้ด้านสุขภาพ โภชนาการ การปฐมพยาบาล เบื้องต้น และแนวทางการดูแลสุขภาพร่างกายและจิตใจอย่างเหมาะสม **สอดคล้องกับสาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล มาตรฐาน พ 3.2 ตัวชี้วัดช่วงชั้น ม.4 - ม.6 ข้อที่ 2** อธิบายและปฏิบัติเกี่ยวกับสิทธิ กฎ กติกา กติกาต่างๆ ในระหว่างการเล่นการแข่งขันทันทีกับผู้อื่น และนำไปสรุปแนวปฏิบัติ และใช้ในชีวิตรประจำวันต่อเนื่อง วิธีการประเมินข้อสอบปรนัย/อัตนัย แบบฝึกหัด/ใบงาน แบบทดสอบออนไลน์ การวิเคราะห์กรณีศึกษา การทำโครงงานด้านทฤษฎี (เช่น รายงานโครงสร้างกล้ามเนื้อ ผลของการออกกำลังกาย)

2. เจตคติ Attitude (A)

การประเมินความรู้สึก ความมุ่งมั่นตั้งใจในการฝึกซ้อม ความสนใจ หรือทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมพลศึกษา เช่น การออกกำลังกาย กีฬา สุขภาพ ความมีน้ำใจนักกีฬา ความรับผิดชอบ วินัย และการเคารพกติกาและความร่วมมือกับผู้อื่น รวมถึงทัศนคติเชิงบวกต่อการออกกำลังกายและสุขภาพ **สอดคล้องกับสาระที่ 3 เหมาะสม สอดคล้องกับสาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล มาตรฐาน พ 3.2 ตัวชี้วัดช่วงชั้น ม.4 - ม.6 ข้อที่ 4** ร่วมกิจกรรมทางกายและเล่นกีฬาอย่างมีความสุข ชื่นชมเห็นคุณค่าและความงามของการกีฬา วิธีการประเมิน แบบสังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียน/แข่งขัน แบบสอบถามเจตคติ การสัมภาษณ์สะท้อนความคิด การเขียนสะท้อนความรู้สึก (Reflection)

3. ทักษะ Skills (S)

การประเมินความสามารถของผู้เรียนในการเคลื่อนไหวร่างกายและการใช้ทักษะทางพลศึกษา ทั้งทักษะพื้นฐานและทักษะเฉพาะของกีฬาหรือกิจกรรมที่เรียน เช่น วิ่ง กระโดด โยน รับ เตะ เลี้ยงบอล ส่งบอล เป็นต้น **สอดคล้องกับสาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล มาตรฐาน พ 3.1 ตัวชี้วัดช่วงชั้น ม.4 - ม.6 ข้อที่ 1** วิเคราะห์ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวรูปแบบต่างๆ ในการเล่นกีฬา 2. ใช้ความสามารถของตนเพื่อเพิ่มศักยภาพของทีม คำนึงถึงผลที่เกิดต่อผู้อื่นและสังคม 3. เล่นกีฬาไทย กีฬาสากลประเภทบุคคลประเภทคู่ กีฬาประเภททีม อย่างน้อย 1 ชนิด 4. แสดงการเคลื่อนไหวได้อย่างสร้างสรรค์ 5. เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการนอกโรงเรียน และนำหลักการแนวคิดไป ปรับปรุงและพัฒนา

คุณภาพชีวิตของตนและสังคม วิธีการประเมิน การทดสอบสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness Test) และสมรรถภาพทางกลไก (Moter Fitness) แบบประเมินผลการปฏิบัติตามสภาพจริง (Rubric หรือ checklist) การแข่งขันกีฬา/กิจกรรมกีฬา ผลงานที่แสดงทักษะ เช่น การเล่นเป็นทีม การวางแผนการฝึกในการเล่นเกมนักกีฬา คลิปวิดีโอแนะนำเสนอทักษะหรือบทฝึก/การจัดการแข่งขันหรือกิจกรรมจริง

4. คุณลักษณะ Character (C)

การประเมินพฤติกรรมส่วนบุคคลของผู้เรียนในด้านคุณธรรม จริยธรรม และลักษณะนิสัยที่ดี เช่น ความมีวินัย ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ ความอดทน การให้เกียรติผู้อื่น และการเคารพกฎกติกา ซึ่งเป็นสิ่งที่สะท้อน “ความเป็นคนดี” ผ่านกิจกรรมพลศึกษา สอดคล้องกับสาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล มาตรฐาน พ 3.2 ตัวชี้วัดช่วงชั้น ม.4 - ม.6 ข้อที่ 3 แสดงออกถึงการมีมารยาทในการเล่น และการแข่งขันกีฬาดำเนินการด้วยความมีน้ำใจนักกีฬา และนำไปใช้ปฏิบัติทุกโอกาส จนเป็นบุคลิกภาพที่ดี 4.ร่วมกิจกรรมทางกายและเล่นกีฬาอย่างมีความสุข ชื่นชมในคุณค่าและความงามของการกีฬา วิธีการประเมิน แบบสังเกตพฤติกรรมจากครู/เพื่อน แบบประเมินตนเองและเพื่อน (Self & Peer Assessment)

5. สมรรถภาพทางกาย Fitness (F)

การประเมินระดับความแข็งแรงของร่างกายผู้เรียน ทั้งในด้านความอดทนของระบบไหลเวียนโลหิต ความเร็ว ความยืดหยุ่น ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความอ่อนตัว การประสานสัมพันธ์ของร่างกาย และองค์ประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ เพื่อพัฒนาศักยภาพทางกายภาพอย่างสมดุลและปลอดภัย สอดคล้องกับสาระที่ 4 การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพและการป้องกันโรค มาตรฐาน พ 4.1 ตัวชี้วัดช่วงชั้น ม.4 - ม.6 ข้อที่ 1 วิเคราะห์บทบาทและความรับผิดชอบของบุคคลที่มีต่อการสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรคในชุมชน 5.วางแผนและปฏิบัติตามแผนการพัฒนาศักยภาพของตนเองและครอบครัว 7.วางแผนและปฏิบัติตามแผนการพัฒนาศักยภาพทางกาย และสมรรถภาพทางกลไก วิธีการประเมิน การทดสอบสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness Test) และสมรรถภาพทางกลไก (Moter Fitness Test)

5.เกณฑ์การจบการศึกษา

เกณฑ์การจบการศึกษา แผนการเรียนพลศึกษาและกีฬา กำหนดเกณฑ์การจบตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานที่ได้กำหนดเกณฑ์สำหรับการจบการศึกษาไว้ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้เรียนที่เรียน แผนการเรียนพลศึกษาและกีฬาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จะต้องได้รับการประเมินตามเกณฑ์การจบ การศึกษา ดังนี้

1. เกณฑ์การจบระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

- 1.1 ผู้เรียนเรียนรายวิชาพื้นฐานและเพิ่มเติม ไม่น้อยกว่า 81 หน่วยกิต โดยเป็นรายวิชา พื้นฐาน 41 หน่วยกิต รายวิชาเพิ่มเติมตามที่สถานศึกษากำหนด
- 1.2 ผู้เรียนต้องได้หน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 77 หน่วยกิต โดยเป็นรายวิชา พื้นฐาน 41 หน่วยกิต และรายวิชาเพิ่มเติม ไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต
- 1.3 ผู้เรียนมีผลการประเมิน การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน ในระดับผ่านเกณฑ์ การประเมิน ตามที่สถานศึกษากำหนด
- 1.4 ผู้เรียนมีผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ในระดับผ่านเกณฑ์การประเมิน ตามที่สถานศึกษากำหนด
- 1.5 ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและมีผลการประเมินผ่านเกณฑ์การประเมิน ตามที่สถานศึกษากำหนด

ภาคผนวก ง

เครื่องมือในการประเมินผล

ประวัติผู้เขียน

